

નમો અરિહંતાણં
નમો સિદ્ધાણં
નમો આયરિયાણં
નમો ઉવજઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વ સાહૂણં
એસો પંચ નમુકકારો
સવ્વ પાવપ્પાણાસણો
મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઈ મંગલં

જિનાગમ પ્રકાશન યોજના

પ. પૂ. આચાર્યશ્રી ઘાંસીલાલજી મહારાજ સાહેબ
કૃત વ્યાખ્યા સહિત

DVD No. 1
(Full Edition)

:: યોજનાના આયોજક ::

શ્રી ચંદ્ર પી. દોશી - પીએચ.ડી.

website : www.jainagam.com

SHRI JIVABHIGAM SUTRA

PART : 02

શ્રી જીવાભિગમ સૂત્ર : ભાગ- ૦૨

સ્વાધ્યાય માટે ખાસ સૂચના

- (૧) આ સૂત્રના મૂલપાઠનો સ્વાધ્યાય દિવસ અને રાત્રિના પ્રથમ પ્રહરે તથા ચોથા પ્રહરે કરાય છે.
- (૨) પ્રાતઃઉષાકાળ, સન્ધ્યાકાળ, મધ્યાહ્ન, અને મધ્યરાત્રિમાં બે-બે ઘડી (૪૮ મિનિટ) વંચાય નહીં, સૂર્યોદયથી પહેલાં ૨૪ મિનિટ અને સૂર્યોદયથી પછી ૨૪ મિનિટ એમ બે ઘડી સર્વત્ર સમજવું.
- (૩) માસિક ધર્મવાળાં સ્ત્રીથી વંચાય નહીં તેમજ તેની સામે પણ વંચાય નહીં. જ્યાં આ સ્ત્રીઓ ન હોય તે ઓરડામાં બેસીને વાંચી શકાય.
- (૪) નીચે લખેલા ૩૨ અસ્વાધ્યાય પ્રસંગે વંચાય નહીં.
  - (૧) આકાશ સંબંધી ૧૦ અસ્વાધ્યાય કાલ.
    - (૧) ઉલ્કાપાત—મોટા તારા ખરે ત્યારે ૧ પ્રહર (ત્રણ કલાક સ્વાધ્યાય ન થાય.)
    - (૨) દિગ્દાહ—કોઈ દિશામાં અતિશય લાલવર્ણ હોય અથવા કોઈ દિશામાં મોટી આગ લગી હોય તો સ્વાધ્યાય ન થાય.
    - (૩) ગર્જરવ—વાદળાંનો ભયંકર ગર્જરવ સંભળાય. ગાજવીજ ઘણી જણાય તો ૨ પ્રહર (૯ કલાક) સ્વાધ્યાય ન થાય.
    - (૪) નિર્ધાત—આકાશમાં કોઈ વ્યંતરાદિ દેવકૃત ઘોરગર્જના થઈ હોય, અથવા વાદળો સાથે વીજળીના કડાકા બોલે ત્યારે આઠ પ્રહર સુધી સ્વાધ્યાય ન થાય.
    - (૫) વિદ્યુત—વિજળી ચમકવા પર એક પ્રહર સ્વાધ્યાય ન થા.
    - (૬) યૂપક—શુક્લપક્ષની એકમ, બીજ અને ત્રીજના દિવસે સંધ્યાની પ્રભા અને ચંદ્રપ્રભા મળે તો તેને યૂપક કહેવાય. આ પ્રમાણે યૂપક હોય ત્યારે રાત્રિમાં પ્રથમા ૧ પ્રહર સ્વાધ્યાય ન કરવો.
    - (૭) યક્ષાદીપ્ત—કોઈ દિશામાં વીજળી ચમકવા જેવો જે પ્રકાશ થાય તેને યક્ષાદીપ્ત કહેવાય. ત્યારે સ્વાધ્યાય ન કરવો.
    - (૮) દ્યુમિક કૃષ્ણ—કારતકથી મહા માસ સુધી ધૂમાડાના રંગની જે સૂક્ષ્મ જલ જેવી ધૂમ્મસ પડે છે તેને ધૂમિકાકૃષ્ણ કહેવાય છે. તેવી ધૂમ્મસ હોય ત્યારે સ્વાધ્યાય ન કરવો.
    - (૯) મહિકાશ્વેત—શીતકાળમાં શ્વેતવર્ણવાળી સૂક્ષ્મ જલરૂપી જે ધુમ્મસ પડે છે. તે મહિકાશ્વેત છે ત્યારે સ્વાધ્યાય ન કરવો.
    - (૧૦) રજઉદ્ઘાત—ચારે દિશામાં પવનથી બહુ ધૂળ ઉડે. અને સૂર્ય ઢંકાઈ જાય. તે રજઉદ્ઘાત કહેવાય. ત્યારે સ્વાધ્યાય ન કરવો.

(૨) ઔદારિક શરીર સંબંધી ૧૦ અસ્વાધ્યાય

(૧૧-૧૨-૧૩) હાડકાં-માંસ અને રૂધિર આ ત્રણ વસ્તુ અગ્નિથી સર્વથા બળી ન જાય, પાણીથી ધોવાઈ ન જાય અને સામે દેખાય તો ત્યારે સ્વાધ્યાય ન કરવો. કૂટેલું ઈંડુ હોય તો અસ્વાધ્યાય.

(૧૪) મળ-મૂત્ર—સામે દેખાય, તેની દુર્ગન્ધ આવે ત્યાં સુધી અસ્વાધ્યાય.

(૧૫) સ્મશાન—આ ભૂમિની ચારે બાજુ ૧૦૦/૧૦૦ હાથ અસ્વાધ્યાય.

(૧૬) ચંદ્રગ્રહણ—જ્યારે ચંદ્રગ્રહણ થાય ત્યારે જઘન્યથી ૮ મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટથી ૧૨ મુહૂર્ત અસ્વાધ્યાય જાણવો.

(૧૭) સૂર્યગ્રહણ—જ્યારે સૂર્યગ્રહણ થાય ત્યારે જઘન્યથી ૧૨ મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટથી ૧૬ મુહૂર્ત અસ્વાધ્યાય જાણવો.

(૧૮) રાજવ્યુદ્ગત—નજીકની ભૂમિમાં રાજાઓની પરસ્પર લડાઈ થતી હોય ત્યારે, તથા લડાઈ શાન્ત થયા પછી ૧ દિવસ-રાત સુધી સ્વાધ્યાય ન કરવો.

(૧૯) પતન—કોઈ મોટા રાજાનું અથવા રાષ્ટ્રપુરુષનું મૃત્યુ થાય તો તેનો અગ્નિસંસ્કાર ન થાય ત્યાં સુધી સ્વાધ્યાય કરવો નહીં તથા નવાની નિમણુંક ન થાય ત્યાં સુધી ઊંચા અવાજે સ્વાધ્યાય ન કરવો.

(૨૦) ઔદારિક શરીર—ઉપાશ્રયની અંદર અથવા ૧૦૦-૧૦૦ હાથ સુધી ભૂમિ ઉપર બહાર પંચેન્દ્રિયજીવનું મૃતશરીર પડ્યું હોય તો તે નિર્જીવ શરીર હોય ત્યાં સુધી સ્વાધ્યાય ન કરવો.

(૨૧થી ૨૮) ચારે મહોત્સવ અને ચાર પ્રતિપદા—આષાઢ પૂર્ણિમા, (ભૂતમહોત્સવ), આસો પૂર્ણિમા (ઈન્દ્ર મહોત્સવ), કાર્તિક પૂર્ણિમા (સ્કંધ મહોત્સવ), ચૈત્ર પૂર્ણિમા (યક્ષમહોત્સવ, આ ચાર મહોત્સવની પૂર્ણિમાઓ તથા તે ચાર પછીની કૃષ્ણપક્ષની ચાર પ્રતિપદા (એકમ) એમ આઠ દિવસ સ્વાધ્યાય ન કરવો.

(૨૯થી ૩૦) પ્રાતઃકાલે અને સન્ધ્યાકાળે દિશાઓ લાલકલરની રહે ત્યાં સુધી અર્થાત્ સૂર્યોદય અને સૂર્યાસ્તની પૂર્વે અને પછી એક-એક ઘડી સ્વાધ્યાય ન કરવો.

(૩૧થી ૩૨) મધ્ય દિવસ અને મધ્ય રાત્રિએ આગળ-પાછળ એક-એક ઘડી એમ બે ઘડી સ્વાધ્યાય ન કરવો.

ઉપરોક્ત અસ્વાધ્યાય માટેના નિયમો મૂલપાઠના અસ્વાધ્યાય માટે છે. ગુજરાતી આદિ ભાષાંતર માટે આ નિયમો નથી. વિનય એ જ ધર્મનું મૂલ છે. તેથી આવા આવા વિકટ પ્રસંગોમાં ગુરુની અથવા વડીલની ઈચ્છાને આજ્ઞાને જ વધારે અનુસરવાનો ભાવ રાખવો.

स्वाध्याय के प्रमुख नियम

- (१) इस सूत्र के मूल पाठ का स्वाध्याय दिन और रात्री के प्रथम प्रहर तथा चौथे प्रहर में किया जाता है ।
- (२) प्रातः ऊषा-काल, सन्ध्याकाल, मध्याह्न और मध्य रात्री में दो-दो घड़ी (४८ मिनट) स्वाध्याय नहीं करना चाहिए, सूर्योदय से पहले २४ मिनट और सूर्योदय के बाद २४ मिनट, इस प्रकार दो घड़ी सभी जगह समझना चाहिए ।
- (३) मासिक धर्मवाली स्त्रियों को स्वाध्याय नहीं करना चाहिए, इसी प्रकार उनके सामने बैठकर भी स्वाध्याय नहीं करना चाहिए, जहाँ ये स्त्रियाँ न हों उस स्थान या कक्ष में बैठकर स्वाध्याय किया जा सकता है ।
- (४) नीचे लिखे हुए ३२ अस्वाध्याय-प्रसंगों में वाँचना नहीं चाहिए—

(१) आकाश सम्बन्धी १० अस्वाध्यायकाल

- (१) **उल्कापात**—बड़ा तारा टूटे उस समय १ प्रहर (तीन घण्टे) तक स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।
- (२) **दिग्दाह**—किसी दिशा में अधिक लाल रंग हो अथवा किसी दिशा में आग लगी हो तो स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।
- (३) **गर्जांश्व**—बादलों की भयंकर गडगडाहट की आवाज सुनाई देती हो, बिजली अधिक होती हो तो २ प्रहर (छ घण्टे) तक स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।
- (४) **निर्घात**—आकाश में कोई व्यन्तरादि देवकृत घोर गर्जना हुई हो अथवा बादलों के साथ बिजली के कडाके की आवाज हो तब आठ प्रहर तक स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।
- (५) **विद्युत्**—बिजली चमकने पर एक प्रहर तक स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।
- (६) **यूपक**—शुक्ल-पक्ष की प्रथमा, द्वितीया और तृतीया के दिनों में सन्ध्या की प्रभा और चन्द्रप्रभा का मिलान हो तो उसे यूपक कहा जाता है । इस प्रकार यूपक हो उस समय रात्री में प्रथमा १ प्रहर स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।
- (७) **यक्षादीप्त**—यदि किसी दिशा में बिजली चमकने जैसा प्रकाश हो तो उसे यक्षादीप्त कहते हैं, उस समय स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।
- (८) **धूमिका कृष्ण**—कार्तिक से माघ मास तक धूँए के रंग की तरह सूक्ष्म जल के जैसी धूमस (कोहरा) पड़ता है उसे धूमिका कृष्ण कहा जाता है इस प्रकार की धूमस हो उस समय स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।

- (९) **महिकाश्वेत**—शीतकाल में श्वेत वर्णवाली सूक्ष्म जलरूपी जो धूमस पड़ती है वह महिकाश्वेत कहलाती है, उस समय स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।
- (१०) **रजोद्घात**—चारों दिशाओं में तेज हवा के साथ बहुत धूल उड़ती हो और सूर्य ढँक गया हो तो रजोद्घात कहलाता है, उस समय स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।

(२) ऐतिहासिक शरीर सम्बन्धी १० अस्वाध्याय—

- (११,१२,१३) हाड-मांस और रुधिर ये तीन वस्तुएँ जब-तक अग्नि से सर्वथा जल न जाएँ, पानी से धुल न जाएँ और यदि सामने दिखाई दें तो स्वाध्याय नहीं करना चाहिए । फूट हुआ अण्डा भी हो तो भी अस्वाध्याय होता है ।
- (१४) **मल-मूत्र**—सामने दिखाई हेता हो, उसकी दुर्गन्ध आती हो तब-तक अस्वाध्याय होता है ।
- (१५) **श्मशान**—इस भूमि के चारों तरफ १००-१०० हाथ तक अस्वाध्याय होता है ।
- (१६) **चन्द्रग्रहण**—जब चन्द्रग्रहण होता है तब जघन्य से ८ मुहूर्त और उत्कृष्ट से १२ मुहूर्त तक अस्वाध्याय समझना चाहिए ।
- (१७) **सूर्यग्रहण**—जब सूर्यग्रहण हो तब जघन्य से १२ मुहूर्त और उत्कृष्ट से १६ मुहूर्त तक अस्वाध्याय समझना चाहिए ।
- (१८) **राजव्युद्गत**—नजदीक की भूमि पर राजाओं की परस्पर लड़ाई चलती हो, उस समय तथा लड़ाई शान्त होने के बाद एक दिन-रात तक स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।
- (१९) **पतन**—कोई बड़े राजा का अथवा राष्ट्रपुरुष का देहान्त हुआ हो तो अग्निसंस्कार न हो तब तक स्वाध्याय नहीं करना चाहिए तथा उसके स्थान पर जब तक दूसरे व्यक्ति की नई नियुक्ति न हो तब तक ऊंची आवाज में स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।
- (२०) **औदारिक शरीर**—उपाश्रय के अन्दर अथवा १००-१०० हाथ तक भूमि पर उपाश्रय के बाहर भी पञ्चेन्द्रिय जीव का मृत शरीर पड़ा हो तो जब तक वह निर्जीव शरीर वहाँ पड़ा रहे तब तक स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।
- (२१ से २८) **चार महोत्सव और चार प्रतिपदा**—आषाढी पूर्णिमा (भूत महोत्सव), आसो पूर्णिमा (इन्द्रिय महोत्सव), कार्तिक पूर्णिमा (स्कन्ध महोत्सव), चैत्र पूर्णिमा (यक्ष महोत्सव) इन चार महोत्सवों की पूर्णिमाओं तथा उससे पीछे की चार, कृष्ण पक्ष की चार प्रतिपदा (ऐकम) इस प्रकार आठ दिनों तक स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।

(२९ से ३०) प्रातःकाल और सन्ध्याकाल में दिशाएँ लाल रंग की दिखाई दें तब तक अर्थात् सूर्योदय और सूर्यास्त के पहले और बाद में एक-एक घड़ी स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।

(३१ से ३२) मध्य दिवस और मध्य रात्री के आगे-पीछे एक-एक घड़ी इस प्रकार दो घड़ी स्वाध्याय नहीं करना चाहिए ।

उपरोक्त अस्वाध्याय सम्बन्धी नियम मूल पाठ के अस्वाध्याय हेतु हैं, गुजराती आदि भाषान्तर हेतु ये नियम नहीं है । विनय ही धर्म का मूल है तथा ऐसे विकट प्रसंगों में गुरु की अथवा बड़ों की इच्छा एवं आज्ञाओं का अधिक पालन करने का भाव रखना चाहिए ।

श्री जिवाभिगमसूत्र भाग दूसरे की विषयानुक्रमशिका

अ.नं.	विषय	पाना नं
	तीसरी प्रतिपत्ति ७.१	
१	नैरयिक ज़वों का निरुपाड़ा	१
२	रत्नप्रभा पृथवी के भेदों का निरुपाड़ा	४
३	प्रत्येक पृथिवी में रहे हुवे नरकावासों का निरुपाड़ा	६
४	रत्नप्रभा पृथवी के भरकांड आटिका अेवं अन्य पृथवी में रहे हुवे धनोदध्यादि के आहल्य का निरुपाड़ा	७
५	रत्नप्रभा पृथवी के क्षेत्ररछेद का कथन	१०
६	रत्नप्रभा पृथवी के संस्थान का निरुपाड़ा	१५
७	सातों पृथिवीयां लोक को स्पर्शनेवाली है या अलोक को स्पर्श करती है ?	१७
८	सातों पृथवी के धनोदधि धनवात, तनुवात के तिर्यग्आहल्य का निरुपाड़ा	२०
९	ज़वों की उत्पत्ति का निरुपाड़ा	२८
१०	प्रति पृथवी के विभाग पूर्वक उपर के अेवं अधस्तन यरमान्त के अन्तर का कथन	३४
११	रत्नप्रभादि पृथवीयों के परस्पर में अगली २ पृथिवीवियों को लेकर पूर्व पूर्वकी पृथिवीका आहल्य अेवं विस्तार सेतुल्यत्वाटिका निरुपाड़ा	४५
	दूसरा उद्देशा	
१२	प्रत्येक पृथवी में कितने कितने नरकावास होने का कथन	४७
१३	नरकावासों के संस्थान-आकार का निरुपाड़ा	५३
१४	नरकावासों के वर्णगन्ध आटिका निरुपाड़ा	५७
१५	नरकावासों के महत्व-विशालपनेका निरुपाड़ा	६१
१६	नरकावास किं द्रव्यमय याने किसके अने है ?	६३
१७	नारक ज़वों की उत्पत्ति का निरुपाड़ा	६५
१८	प्रत्येक नारक ज़वों के संहनन का निरुपाड़ा	७५
१९	नारक ज़वों के उच्छवास आटिका निरुपाड़ा	७९
२०	नारकों के क्षुधा अेवं पिपासा आटिका निरुपाड़ा	८४
२१	नारकों के नरकभव दुःख के अनुभवन का निरुपाड़ा	८९
२२	नारकों की स्थितिकालका निरुपाड़ा	१०२
२३	नरक में पृथिव्यादि के स्पर्शादि का निरुपाड़ा	१०८

तीसरा उद्देशा

२४	नैरथिङ्कों के पुटगल परिमापुा का निरुपापुा तिर्यग्योनिङ्क अधिङ्कार का प्रथम उद्देशङ्क	११३
२५	तिर्यग्योनिङ्क ःवों का निरुपापुा	११८
२६	पक्षियों की लेश्या आटिका निरुपापुा	१२४
२७	गंधांगो का निरुपापुा	१३१
२८	स्वस्तिङ्क आटिङ्क विमानों का निरुपापुा तिर्यग्योनिङ्क अधिङ्कार का दूसरा उद्देशा	१३४
२९	संसारसमापन्नङ्क ःवों का निरुपापुा	१३८
३०	भेदसहित पृथिवी आटि के स्थित्याटि का निरुपापुा	१४१
३१	अविशुद्ध अेवं विशुद्ध लेश्यावाले अनगार का निरुपापुा	१४८
३२	सम्यङ्-ङ्किया अेवं मिथ्याङ्किया ये दो ङ्किया अेङ्क काल में अेङ्क ःव में होने का निषेध	१५०
	तीसरा उद्देशा	
३३	भेदसहित मनुष्यों के स्वरुपङ्क निरुपापुा	१५२
३४	दक्षिणदिशा के मनुष्यों के अेङ्कोरुङ्क द्वीप का निरुपापुा	१५४
३५	अेङ्कोरुङ्कद्वीप के आङ्कार आटिका निरुपापुा	१५६
३६	अेङ्कोरुङ्कद्वीप में रहे वृक्षों का निरुपापुा	१६६
३७	अेङ्कोरुङ्कद्वीप में रहनेवाले के आङ्कारादिरुप आटिका निरुपापुा	१७४
३८	अेङ्कोरुङ्कद्वीप की मनुष्य स्त्री के रुप आटिका निरुपापुा	१८२
३९	अेङ्कोरुङ्कद्वीपस्थ ःवों के आहार आटि का निरुपापुा	१८८
४०	अेङ्कोरुङ्कद्वीप में ँन्द्रमहोत्सव आटि महोत्सव विषय प्रश्नोत्तर	१९४
४१	अेङ्कोरुङ्कद्वीप में दिंभ-डमर कलह आटि विषय का निरुपापुा	२०१
४२	आभाषिङ्क द्वीप का निरुपापुा	२०६
४३	हयङ्गर्षा द्वीप का निरुपापुा	२०७
४४	देवों के स्वरुप का निरुपापुा	२१५
४५	उत्तर दिशा में रहे हुवे असुरङ्कुमार देवों का निरुपापुा	२२२
४६	नागगङ्कुमारों के भवनाटिद्वारों का निरुपापुा	२२४
४७	वानव्यन्तर देवों के भवन आटिका निरुपापुा	२३०
४८	ज्योतिषिङ्क देवों के विमान आटि का निरुपापुा	२३४
४९	द्वीप अेवं समुद्रों का निरुपापुा	२३६
५०	जगती के उपर के पद्मवरवेटिका का निरुपापुा	२४०
५१	वनषण्ड आटिका वर्णन	२४६

॥ समाप्त ॥

ત્રીજી પ્રતિપત્તિનો પ્રારંભ—

બીજી પ્રતિપત્તિનું નિરૂપણ કરીને હવે સૂત્રકાર ત્રીજી પ્રતિપત્તિનું નિરૂપણ કરે છે.—તેમાં નૈરયિક વિગેરે ચાર પ્રકારના સંસાર સમાપન્નક જીવોમાં પહેલાં નૈરયિકોનું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે.

“ તત્થ જં જે તે ઇવમાહંસુ ચડવિહા સંસારસમાવન્નગા જીવા ” ઇત્યાદિ.

ટીકાર્થ—‘તત્થ જં’ આ દશપ્રકારની પ્રતિપત્તિ વાદિયોમાં ‘ જે તે ઇવમાહંસુ’ જે આચાર્યોએ એવું કહ્યું છે. કે “ ચડવિહા સંસારસમાવન્નગા જીવા ” સંસારી જીવો ચાર પ્રકારના કહ્યા છે, “ તે ઇવમાહંસુ ” તેઓએ આ સંબંધમાં એવું કહ્યું છે. કે ‘જેરૂયા તિરિક્ખજોણિયા મણુસા દેવા’ નૈરયિક (૧) તિર્યગ્ચોનિક (૨) મનુષ્ય (૩) અને દેવો (૪) આ રીતે નારક, તિર્યંચ મનુષ્યો અને દેવોના લેહથી સંસારી જીવો ચાર પ્રકારના કહેલા છે.

“ સે કિં તં જેરૂયા ” હે ભગવન! નારકોનું શું લક્ષણ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે “ જેરૂયા સત્તવિહા પણ્ણત્તા ” હે ગૌતમ નૈરયિકો સાતપ્રકારના કહ્યા છે. “ તં જહા ” તે આ પ્રમાણે છે. જેમકે— ‘ પદ્મા પુઢવી જેરૂયા ’ પહેલી રત્નપ્રભા નામની પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થયેલા નૈરયિકો ૧, ‘ દોચ્ચા પુઢવી જેરૂયા ’ બીજી પૃથ્વીના નૈરયિકો એટલેકે શકંસપ્રભા પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થયેલા નૈરયિકો ‘ તચ્ચા પુઢવી જેરૂયા ’ ત્રીજી પૃથ્વી જે વાલુકાપ્રભા નામની છે તેમાં ઉત્પન્ન થયેલા નૈરયિકો ૩, ‘ ચડત્થી પુઢવી જેરૂયા ’ ચોથી પંકપ્રભા નામની પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થયેલા નૈરયિકો ‘ પંચમી પુઢવી જેરૂયા ’ પાંચમી પૃથ્વી જે ધૂમપ્રભાનામની પૃથ્વી છે, તેમાં ઉત્પન્ન થયેલા નૈરયિકો ૫, ‘ છટ્ટી પુઢવી જેરૂયા ’ છટ્ટીપૃથ્વી કે જે તમાનામની પૃથ્વી છે, તેમાં ઉત્પન્ન થયેલા નૈરયિકો ૬ અને ‘ સત્તમી પુઢવી જેરૂયા ’ સાતમી તમસ્તમા નામની પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થયેલા નૈરયિકો ૭, આ રીતે સાત પ્રકારની નારક પૃથ્વી હોવાથી તેમાં રહેવાવાળા નારકજીવો પણ સાત પ્રકારના કહ્યા છે. કેમકે—આધારના લેહથી આધેયમાં પણ લેહ આવી જાય છે.

હવે આ પ્રત્યેક પૃથ્વીના નામ અને તેના ગોત્રનું કથન કરવામાં આવે

છે. 'પદ્મા ણં મંતે ! પુઢવી કિં નામા કિં ગોત્તા' હે ભગવન્ પહેલી પૃથ્વીનું શું નામ છે ? અને તેનું ગોત્ર શું છે ? શું તે અનાદિકાળથી પ્રસિદ્ધ અન્વર્થ રહિત-વિનાના નામવાળી છે ? અથવા અન્વર્થ યોગ્યનામવાળી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા! ણામેણં ઘમ્મા ગોત્તેણં રચણ્ણમા' હે ગૌતમા પહેલી પૃથ્વીનું નામધર્મા છે, અને તેનું ગોત્ર રત્નપ્રભા છે. કેમકે રત્નોની પ્રભા અર્થાત્ તેમાં રત્નોનું અધિકપણું રહે છે. તેથી તે સ્વાર્થક ગોત્રવાળી છે. 'દોચ્ચા ણં મંતે ! પુઢવી કિં નામા કિં ગોત્તા પ્ણજ્જા' હે ભગવન્ બીજી પૃથ્વીનું શું નામ છે ? અને તેનું ગોત્ર શું છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા ! નામેણં વંસા ગોત્તેણં સક્કરપ્પમા' હે ગૌતમ! બીજી પૃથ્વીનું નામ વંશા છે, અને તેનું ગોત્ર શર્કરાપ્રભા છે. કેમકે ત્યાં શર્કરાની પ્રભાનું અધિક પણું રહેલું છે. 'એવં એણં અભિલાવેણં સઠ્ઠવાસિં પુચ્છા' આજ પ્રમાણે ત્રીજી, ચોથી વિગેરે પૃથ્વીયોના સંબંધમાં પણ પ્રશ્ન પૂછવા જોઈએ.

'ણામાણિ' ઇત્યાદિ તેના નામો આ પ્રમાણે છે. 'સેલા' ત્રીજી પૃથ્વીનું નામ શૈલા છે. 'અંજ્જણા' ચોથી પૃથ્વીનું નામ અંજના છે. 'રિહ્ઠ્ઠા' પાંચમી પૃથ્વીનું નામ રિહ્ઠા છે. 'મઘા' છઠી પૃથ્વીનું નામ મઘા એ પ્રમાણે છે. 'માઘવતી' સાતમી પૃથ્વીનું નામ માઘવતી છે. જાવ 'તમતમા ગોત્તેણં પ્ણજ્જા' યાવત્પદથી અહિયાં એવું સમજવું જોઈએ કે 'રત્નપ્રભા' એ પહેલી પૃથ્વીનું ગોત્ર છે. 'શર્કરાપ્રભા' એ બીજી પૃથ્વીનું ગોત્ર છે. 'વાલુકાપ્રભા' એ ત્રીજી પૃથ્વીનું ગોત્ર છે. 'પંકપ્રભા' એ ચોથી પૃથ્વીનું ગોત્ર છે. 'ધૂમપ્રભા' એ પાંચમી પૃથ્વીનું ગોત્ર છે. 'તમ:પ્રભા' એ છઠી પૃથ્વીનું ગોત્ર છે. અને તમસ્તમપ્રભા એ સાતમી પૃથ્વીનું ગોત્ર છે. તેના આલાપકો આ પ્રમાણે છે.

જેમકે 'તચ્ચાણં' ઇત્યાદિ 'તચ્ચાણં મંતે ! પુઢવી કિં નામા કિં ગોત્તા' હે ભગવન્ ત્રીજી પૃથ્વીનું શું નામ છે ? અને તેનું ગોત્ર શું છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા !' હે ગૌતમ ! ત્રીજી પૃથ્વીનું નામ શૈલા છે. અને તેનું ગોત્ર 'વાલુકાપ્રભા' છે કેમકે તેમાં વાલુકાની પ્રભાનું અધિકપણું રહેલું છે. 'ચઠ્ઠી ણં મંતે ! પુઢવી કિં નામા કિં ગોત્તા' હે ભગવન્ ચોથી પૃથ્વીનું શું નામ છે ? અને તેનું ગોત્ર શું છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા !' 'હે ગૌતમ ! ચોથી પૃથ્વીનું નામ અંજના' એ પ્રમાણે છે. અને તેનું ગોત્ર 'પંકપ્રભા' છે. કેમકે તેમાં પંક એટલે કે કાદવનું અધિક પણું રહેલું છે. 'પંચમીણં મંતે ! પુઢવી' હે ભગવન્ પાંચમી

પૃથ્વીનું શું નામ છે ? અને તેનું ગોત્ર કયું છે ? તેના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા' ! હે ગૌતમ ! પાંચમી પૃથ્વીનું નામ રિષ્ટા છે અને તેનું ગોત્ર 'ધૂમપ્રભા' છે. કેમકે ધૂમાડાની પ્રભા જેવી પ્રભાનું અધિકપણું તેમાં રહે છે 'છટ્ટીનું મંતે ! પુઢવી' હે ભગવન્ છઠી પૃથ્વીનું શું નામ છે ? અને તેનું ગોત્ર શું છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા !' હે ગૌતમ ! છટ્ટી પૃથ્વીનું નામ મઘા છે. અને તેનું ગોત્ર 'તમ:પ્રભા' છે. કેમકે તેમાં અંધકારની પ્રભાનું વિશેષ પણું રહે છે.

'સત્તમીનું મંતે ! પુઢવી' 'હે ભગવન્ ! સાતમી પૃથ્વીનું શું નામ છે ? અને તેનું ગોત્ર શું છે ? તેના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા !' હે ગૌતમ સાતમી પૃથ્વીનું નામ 'માઘવતી !' એ પ્રમાણે છે. અને તેનું ગોત્ર તમસ્તમ પ્રભા એ પ્રમાણેનું છે. કેમકે તેમા ગાઠ અંધારાની વિશેષતા રહેલી છે. જેમ કહ્યું છે કે 'ધમ્મા વંસા સેલા' ઇત્યાદિ આ ગાથાનું તાત્પર્ય એ છે કે ધર્મા વંશા, શૈલા, અંજના, રિષ્ટા, મઘા, અને માઘવતી, આ સાત પૃથ્વીઓના ક્રમશઃ સાત નામો છે. તથા રત્ના, શર્કરા, વાલુકા, પંકા, ધૂમા, અને તમા, અને તમસ્તમા આ સાત પૃથ્વીઓના ક્રમશઃસાત ગોત્ર છે.

હવે સૂત્રકાર દરેક પૃથ્વીનું બાહુલ્ય અધિકપણું, અર્થાત્ સ્થૂલપણાનું કથન કરે છે. 'इमाणं मंते ! रयणत्वमा पुढवी केवइया बाहल्लेणं' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વી કેટલી વિસ્તાર વાળી કહેલી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'असीउत्तर जोयणसयसहसं बाहल्लेणं पन्नत्ता' હે ગૌતમ ! પહેલી પૃથ્વીને વિસ્તાર એક લાખ એંસીહજાર યોજનનો છે. 'एवं एणं अभिलावेणं' એજ રીતે આ અભિલાપ પ્રમાણે 'इमा गाहा अणुगं-त्तवा' આ ગાથાનું અનુગમન--અનુસરણ કરવું જોઈએ. તે ગાથા આ પ્રમાણેની છે. 'असीयं बत्तीसं' ઇત્યાદિ આ ગાથાનું તાત્પર્ય એવું છે કે પહેલી પૃથ્વીને વિસ્તાર એક લાખ એંસી હજાર યોજન પર્યન્તનો છે. બીજી પૃથ્વીને વિસ્તાર એકલાખ બત્રીસ હજાર યોજનનો છે. ત્રીજી પૃથ્વીને વિસ્તાર એક લાખ અઠ્યાવીસ હજારયોજનનો છે. ચોથી પૃથ્વીને વિસ્તાર એકલાખ વીસ હજાર યોજનનો છે. પાંચમી પૃથ્વીને વિસ્તાર એક લાખ અઠાર હજાર યોજનનો છે. છઠી પૃથ્વીને વિસ્તાર એક લાખ સોળ હજાર યોજનનો છે. તથા સાતમી પૃથ્વીને વિસ્તાર એકલાખ આઠ હજાર યોજનનો છે. ॥ સૂ. ૧ ॥

હવે સૂત્રકાર રત્નપ્રભા વિગેરે પૃથ્વીઓના ભેદોનું કથન કરે છે -
'ઈમાણં મંતે રયણ્વપમા પુઢવી કઙ્કવિહા પણ્ણત્તા' ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ-ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવો પ્રશ્ન પૂછ્યો છે 'ઈમાણં મંતે ! રય-
ણ્વપમા પુઢવી કઙ્કવિહા પણ્ણત્તા' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વી કેટલા પ્રકાર
ની કહી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા ! તિવિહા પણ્ણત્તા' હે
ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વી ત્રણ પ્રકારની કહી છે. 'તં જહા' તે ત્રણ પ્રકારો
'સ્વરકંઢે' ખર કાંડ વિશિષ્ટ ભૂભાગનું નામ કાંડ છે. અને કઠણપણાનું
નામ ખર છે. તેથી કઠણ એવો જે ભૂભાગ-પૃથ્વીનો પ્રદેશ હોય તે ખરકાંડ
કહેવાય છે. 'પંકવહુલે કંઢે' જે કાંડમાં પંક કાઢવ વિશેષપણામાં હોય તેને
'પંક અહુલ કાંડ' કહે છે. તેથી આ કાંડનું નામ 'પંક અહુલ કાંડ એ પ્રમાણે
કહ્યું છે.' 'આવવહુલે કંઢે' જે કાંડમાં પાણીનું અધિકપણું હોય તેવા કાંડને
'અખ્ખહુલકાંડ' કહેલ છે. આજ રીતે ખરકાંડ, પંકકાંડ, અને અખ્ખહુલકાંડના
ભેદથી રત્નપ્રભાપૃથ્વી ત્રણ પ્રકારની થાય છે. 'ઈમીસે ણ રયણ્વપમાપુઢવીએ સ્વર
કંઢે કઙ્કવિહે પન્નત્તે' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો જે ખરકાંડ છે તે
કેટલા પ્રકારનો કહેવામાં આવેલ છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે
'ગોયમા ! સોલસવિહે પણ્ણત્તે' હે ગૌતમ ! ખરકાંડ સોળ પ્રકારનો કહેલ છે.
'તં જહા' તે સોળ પ્રકારો આ પ્રમાણે છે. 'રયણકંઢે' રત્નકાંડ, આ રત્નકાંડ
મરકત વિગેરે રત્નોની પ્રધાનતાવાળો છે. 'વઙ્કરે' વજ્રકાંડ, કાંડ પહનો દરેકની
સાથે સંબંધ રહેલો છે. તેથી અહિયાં વજ્ર શબ્દની સાથે કાંડ શબ્દનો યોગ
કરવાથી વજ્રકાંડ એ પ્રમાણે કહેવાય છે. વજ્ર એ હીરાનું નામ છે, વજ્રની
પ્રધાનતા વાળા પ્રદેશનું નામ વજ્ર કાંડ કહેવાય છે. વજ્રકાંડ એ ખીજો કાંડ છે,
'વેરુલિએ' વૈદૂર્યકાંડ-આ કાંડમા વૈદૂર્ય રત્નોનું પ્રધાનપણું રહેલું છે, 'લોહિય-

વલ્લકંડે' લોહિતાક્ષ કાંડ આ કાંડમાં લોહિતાક્ષ નામના રત્નોત્તુ' પ્રધાનપણુ' રહેલું છે. 'મસારગલ્લે' મસારગલ્લકાંડ-આ કાંડમાં મસારગલ્લ રત્નોત્તુ' પ્રધાન પણુ' રહેલું છે. 'હંસગલ્લે' હંસગલ્લકાંડ-આ કાંડમાં હંસગલ્લ રત્નોત્તુ' અધિક-પણુ' રહેલું છે. આ હંસગલ્લની પ્રધાનતા વાળા છટ્ઠા કાંડનું નામ છે. 'પુલ્લ' પુલ્લકાંડ આ સાતમોકાંડ છે. 'સોગંધિ' આ સોગંધિક કાંડ નામનો આઠમો કાંડ છે. 'જોતિરસે' નવમાં કાંડનું નામ જ્યોતિરસ કાંડ એ પ્રમાણે છે. 'અંજળે' અંજનકાંડ આ દશમો કાંડ છે. 'અંજળ પુલ્લ' અંગીયારમાં કાંડ નું નામ 'અંજનપુલ્લક' છે. 'રય' આરમાં કાંડનું નામ 'રજતકાંડ, એ પ્રમાણે નું છે. 'જાયરુવે' તેરમા કાંડનું નામ જાતરૂપ એ પ્રમાણે છે. 'અંકે' ચૌદમા કાંડનું નામ અંક એ પ્રમાણેનું છે. 'ફલિહે' પંદરમા કાંડનું નામ સ્ફટિકકાંડ એ પ્રમાણે છે. 'રિટ્ટે કંડે' સોળમા કાંડનું નામ 'રિટ્ટકાંડ' એ પ્રમાણેનું છે. આ સઘળા કાંડ પોત પોતાના નામથી પ્રસિદ્ધ રત્નો છે. આ રીતે આ ખર કાંડ સોળ પ્રકારનો કહેલ છે.

'इमीसे णं मंते' હે ભગવન્ આ 'રયણપ્પમા' પુલ્લ' રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં જે 'રયણકંડે' રત્નકાંડ છે, તે 'કઙ્કિહે પણ્ણત્તે' કેટલા પ્રકારના કહ્યા છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા!' હે ગૌતમ! 'एगगारे पन्नत्ते' 'રત્નકાંડ એક પ્રકારનો જ કહેલ છે. 'एवं जाव रिट्टे' એજ પ્રમાણે યાવત્ રિટ્ટકાંડ પણ એકજ પ્રકારનો કહેલ છે. તેમ સમજવું અહિયાં યાવત્પદથી વજ્રકાંડથી લઈને સ્ફટિકકાંડ સુધીના ચૌદ ૧૪ કાંડોનો સંગ્રહ થયો છે. તથા રત્નકાંડથી લઈને રિટ્ટકાંડ સુધીના સઘળા કાંડો એકજ પ્રકારના છે. 'इमीसे णं मंते!' હે ભગવન્ 'रयणपपमा पुढवी' રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં 'पंकवहुले कंडे कङ्किहे पणत्ते' ખીજો જે પંક અહુલકાંડ છે. તે કેટલા પ્રકારનો કહ્યો છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'गोयमा!' હે ગૌતમ! પંક અહુલકાંડ 'एगगारे पणत्ते' એક પ્રકારનો જ કહેલ છે. 'सकरपभाणं पुढवी कङ्किहा पणत्ता' હે ભગવાન શર્કશ પ્રભા પૃથ્વી કેટલા પ્રકારની કહી છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा! एगगारा पणत्ता' હે ગૌતમ! શર્કશ પ્રભા પૃથ્વી એક પ્રકારનીજ કહી છે. 'एवं जाव अहे सत्तमा' આજ પ્રમાણે યાવત્ વલુકા પૃથ્વી, પંક પ્રભા પૃથ્વી અને અધઃ સપ્તમી પૃથ્વી પણ એક જ પ્રકારની કહી છે. અહિયાં તેના સંબંધમાં પ્રશ્ન અને ઉત્તર વાક્યો સ્વયં સમજી લેવા. જેમકે હે ભગવન્ વાલુકા પ્રભા પૃથ્વી કેટલા પ્રકારની કહી છે? હે ગૌતમ! વાલુકા પ્રભા પૃથ્વી એક પ્રકારનીજ કહી છે. ફરીથી ગૌતમસ્વામી પૂછે છે કે હે ભગવાન્ પંક પ્રભા પૃથ્વી કેટલા પ્રકારની કહી છે? ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ! પંક પ્રભા પૃથ્વી એક પ્રકારનીજ કહી છે. ઇત્યાદિ પ્રકારથી યાવત્ અધઃસપ્તમી પૃથ્વી સુધી પોતેજ પ્રશ્ન કરીને તેનો ઉત્તર સમજી લેવો જોઈએ. ॥ સૂ. ૨ ॥

પ્રત્યેક પૃથિવી મેં રહે હુવે નરકાવાસોં કા નિરુપણ

હવે સૂત્રકાર પ્રત્યેક પૃથ્વીમાં જેટલા નરકાવાસો છે. તેની સંખ્યા પ્રગટ કરે છે, 'इमीसे णं भंते रयणप्पभाए पुढवीए' ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ-ગૌતમસ્વામી પ્રભુને એવું પૂછે છે કે 'इमीसे णं भंते !' હે ભગવન્ આ 'रयणप्पभा पुढवीए' રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં 'केवलइया निरयावाससयसहस्सा पणत्ता' કેટલા લાખ નરકાવાસો કહેવામાં આવ્યા છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! तीस' निरयावाससयसहस्सा पणत्ता' હે ગૌતમ ! આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં ત્રીસ લાખ નારકાવાસો કહ્યા છે. 'एवं एएणं अभिछा-वेणं सव्वेसिं पुच्छा' અહિંયા 'जाव अहे सत्तमाए' આ આગળના પદોનો અહિયા સંબંધ છે. એ રીતે શર્કરા પ્રલા પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વી પર્યન્ત સઘળી પૃથ્વીથીના સંબંધમાં પ્રશ્ન કરવો જોઈએ. અર્થાત્ રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં જે પ્રમાણે નરકાવાસો હોવાના સંબંધમાં પ્રશ્ન કર્યો છે, એ જ પ્રમાણે નો પ્રશ્ન શર્કરા પ્રલા વિગેરે પૃથ્વીઓમાં કેટલા લાખ નરકાવાસો કહ્યા છે ? આ રીતનો પ્રશ્ન કરવો જોઈએ. એજ કહે છે 'इमीसेणं भंते ! सक्करप्पभाए पुढवीए केवइया निरयावाससयसहस्सा पणत्ता' હે ભગવન્ આ શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીમાં કેટલા લાખ નરકાવાસો કહેવામાં આવ્યા છે ? આજ રીતે વાલુકા-પ્રલામાં, પંક પ્રલામાં, ધૂમપ્રલામાં, તમઃપ્રલામાં, અને અધઃસપ્તમી તમસ્તમા પ્રલા પૃથ્વીમાં કેટલા કેટલા લાખ નરકાવાસો કહેલા છે ? આ પ્રમાણેનો પ્રશ્ન કરવો જોઈએ અને આ પ્રશ્નનો ઉત્તર આ નીચે આપવામાં આવેલ ગાથા પ્રમાણે કહેવો જોઈએ. તે ગાથા આ પ્રમાણેની છે. 'तीसाय' ઇત્યાદિ

આ ગાથામાં કહ્યા પ્રમાણે પહેલી પૃથ્વીમાં ત્રીસ લાખ નરકાવાસો છે. બીજી પૃથ્વીમાં પચ્ચીસ લાખ નરકાવાસો છે. ત્રીજી પૃથ્વીમાં એટલે કે વાલુકા પ્રલા પૃથ્વીમાં પંદર લાખ નરકાવાસો છે, પાંચમી ધૂમપ્રલા પૃથ્વીમાં ત્રણ લાખ નરકાવાસો છે. છઠી તમઃપ્રલા નામની પૃથ્વીમાં પાંચ કમ એકલાખ નરકાવાસો છે. સાતમી અધઃસપ્તમી પૃથ્વીમાં પાંચ અનુત્તર નરકાવાસો છે. 'जाव 'अहेसत्तमाए' यावत् अधः सप्तमी पृथ्वीमां पांच अनुत्तर महा नरकावासो कहेला છે. આ પાંચ અનુત્તર નરકાવાસો ઘણા વધારે વિસ્તાર વાળા છે. તેના નામો આ પ્રમાણે છે. 'काले' કાલ ૧, 'महाकाले' મહાકાળ, ૨, 'रोरूपे' રૌરવ ૩, 'महारोरूपे' મહારૌરવ, અને પાંચમું 'अपतिठाने' અપતિઠાને ૫, આ પાંચ અનુત્તર મહાનરકાવાસ સાતમી પૃથ્વીમાં હોય છે. અધસ્તન પૃથ્વીમાં

કાળ વિગેરે જે મહાનરકાવાસો છે. તે અપ્રતિષ્ઠાન નામના મહાનરકની પૂર્વ વિગેરે દિશાઓમાં છે તેજ કહ્યું છે

‘પુઢવેળ હોઈ કાલો, અવરેળં અપ્પડટ્ટમહાકાલો ।

રોરૂ દાહિળપાસે, ઉત્તરપાસે મહારોરૂ ॥ ૧ ॥

અપ્રતિષ્ઠાન નામના મહાનરકની પૂર્વ દિશામાં કાળ નામનો નરકાવાસ છે. પશ્ચિમદિશામાં મહાકાળ નામનો નરકાવાસ છે. દક્ષિણ દિશામાં રૌરવ નામનો નરકાવાસ છે. અને ઉત્તર દિશામાં મહારૌરવ નામનો નરકાવાસ છે. ॥૧॥

હવે સૂત્રકાર દરેક પૃથ્વીમાં ધનોદધિ વિગેરેના અસ્તિત્વનું પ્રતિપાદન કરે છે. આમાં ગૌતમ સ્વામી પ્રભુને એવું પૂછે છે કે ‘અત્થિ ણં મંતે ! ઇમીસે રચળપ્પમાણ પુઢવીણ અહે ધળોદહોઙ્ગા, ઘળવાણઙ્ગા, તળુવાણઙ્ગા, ઓવા-સંતરેઙ્ગા’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નીચેના ભાગમાં ધનોદધી છે શું ? ધનવાત છે શું ? તનુવાત છે ? અવકાશાન્તર શુદ્ધ આકાશ છે ? કઠણ બનેલા પાણીનું નામ ધનોદધિ છે. પિંડાકાર થયેલ વાયુનું નામ ધનવાત છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘ગોયમા! હંતા અત્થિ’ હે ગૌતમ! આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીની નીચેના ભાગમાં ધનોદધિપણ છે, ધનવાતપણ છે, તનુવાત પણ છે, અને અવકાશાન્તર શુદ્ધ આકાશપણ છે. ‘एवं जाव अहे सतमाए’ ધનોદધિ વિગેરેના અસ્તિત્વનું કથન યાવતૂ તમસ્તમા પ્રલા પૃથ્વીના નીચેના ભાગ સુધીમાં સમજવું. અહિયાં યાવતપદથી રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નીચેના ભાગમાં ધનોદધિ વિગેરેના સદ્ભાવ પ્રગટ કરેલ છે. એજ રીતે શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીના નીચેના ભાગમાં, વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીના નીચેના ભાગમાં, પંકપ્રલા પૃથ્વીના નીચેનાભાગમાં, ધૂમપ્રલા પૃથ્વીના નીચેના ભાગમાં, તમઃપ્રલા પૃથ્વીના નીચેના ભાગમાં, અને તમસ્તમા પ્રલા પૃથ્વીના નીચેના ભાગમાં પણ ધનોદધિ વિગેરે નો સદ્ભાવ સમજવો. ॥ સૂ. ૩ ॥

રત્નપ્રલા પૃથ્વી કે ખરકાંડ આદિકા એવં અન્ય પૃથ્વી
મેં રહે હુવે ધનોદધ્યાદિ કે બાહલ્ય કા નિરુપાણ

હવે સૂત્રકાર રત્નપ્રલા પૃથ્વીના ખરકાંડ વિગેરેનું તથા બાકીની એકાકાર શર્કરાપ્રલા પૃથ્વી વિગેરે છ પૃથ્વીઓમાં રહેલા ધનોદધિ વિગેરેનું બાહલ્ય અર્થાત્ વિસ્તારનું કથન કરે છે.

‘इमीसे णं मंते ! रचणप्पमाए पुढवीए खरकंडे’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—આ સૂત્ર દ્વારા ગૌતમસ્વામી પ્રભુને એવું પૂછે છે કે હે ભગવન્ ‘इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए खरकंडे’ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ત્રણ કાંડો પૈકી પહેલો જે ખરકાંડ છે, તે ‘केवइयं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ કેટલા વિસ્તારનો કહ્યો છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा!’ હે ગૌતમ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો જે ખરકાંડ છે, તે સોળ હજાર યોજનના વિસ્તાર વાળો કહ્યો છે. ફરીથી ગૌતમ સ્વામી પ્રભુને પૂછે છે કે ‘इमीसे णं भंते! रयण-प्पभाए पुढवीए रयणकंडे केवइयं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો જે ખરકાંડ છે, તે કેટલી મોટાઈ (વિસ્તાર) જડાઈ વાળો કહ્યો છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘गोयमा! एक्कं जोयणसहस्स’ હે ગૌતમ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો જે રત્નકાંડ છે, તે એક હજાર યોજનની જડાઈ-વિસ્તારવાળો કહ્યો છે. ‘एवं जाव रिट्ठे’ એજ પ્રમાણે યાવત્ રિપ્ટકાંડ સુધીના જે સોળ કાંડો છે, તે બધાજ એક એક હજાર યોજનની જડાઈ-વિસ્તારવાળા છે. ૧૬, આ પ્રમાણે ખરકાંડ વિગેરે બધાજ કાંડો પૂરા સોળ હજાર યોજનના થઈ જાય છે. અહિંયાં યાવત્ શબ્દથી ‘વજ્રકાંડાર, વૈડુર્યકાંડાઝ, લોહિતાક્ષકાંડાઝ, ‘भसार गढलकांडप’ ‘હંસગર્ભકાંડ૬’ ‘પુલકકાંડ૭’ ‘સૌગંધિકકાંડ૮’ ‘જ્યોતિરસકાંડ૯’ ‘અંજનકાંડ ૧૦’ ‘અંજનપુલાકકાંડ ૧૧’ ‘રજતકાંડ ૧૨’ ‘જાતરૂપ કાંડ ૧૩’ ‘અંકકાંડ ૧૪’ અને ‘સ્ફટિકકાંડ’ આ કાંડ થઈ જી કરાયા છે. અને સોળમો રિપ્ટકાંડ છે. તેમ સમજવું.

‘इमीसे णं भंते!’ હે ભગવન્ આ ‘रयणप्पभाए पुढवीए पंकवहुले कंडे’ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ખીજો જે એકાકાર પંક બહુલકાંડ છે, તે ‘केवइयं बाहल्लेणं’ કેટલી જડાઈ-વિસ્તારવાળો કહ્યો છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा! चउरसीइ जोयणसहस्साइं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ હે ગૌતમ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો જે પંક બહુલ કાંડ છે, તે ચોર્યાશી હજાર યોજનના વિસ્તાર-જડાઈવાળો કહેવામાં આવેલ છે.

‘इमीसे णं भंते’ હે ભગવન્ આ ‘रयणप्पभाए पुढवीए’ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ત્રીજો ‘आबवहुले कंडे’ અખબહુલ કાંડ છે તે ‘केवइयं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ કેટલા વિસ્તાર-જડાઈ વાળો કહ્યો છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને ‘गोयमा! असीइ जोयणसहस्साइं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ હે ગૌતમ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ત્રીજો જે અખબહુલકાંડ છે, તે એંસી હજાર યોજનની જડાઈવાળો કહ્યો છે. અહિંયાં રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો પહેલો જે ખરકાંડ છે. તેની જડાઈ ૧૬૦૦૦ સોળ હજાર યોજનની છે. અને તેના ખીજો કાંડ જે પંક બહુલ કાંડ છે. તેની

બડાઈ-વિસ્તાર ૮૪૦૦૦ ચાર્યાશીહબર યોજનની કહેલ છે. ત્રીજો જે અખ્ય-હુલ કાંડ છે, તેની બડાઈ-વિસ્તાર એંસી હબર ૮૦૦૦૦ યોજનની કહી છે. આ રીતે આ બધા કાંડોની બડાઈ-વિસ્તાર મેળવતાં આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીની બડાઈ વિસ્તાર ૧૮૦૦૦૦ એક લાખ એંસી હબર યોજનની થઇ બચ છે.

‘इमीसे णं भंते! रयणप्पभाए पुढवीए’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીની નીચે જે ‘घणोदही’ ધનોદધિ છે, તે ‘केवइयं कालं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ કેટલા વિસ્તાર વાળો કહ્યો છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा ! वीसं जोयणसहस्साइं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ હે ગૌતમ! આ રત્ન પ્રભા પૃથ્વીની નીચે જે ધનોદધિ છે, તે વીસ હબર યોજનના વિસ્તારવાળો કહેલ છે. આ ધનોદધિ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નીચેના ભાગમાં વ્યવસ્થિત છે. ‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए घणवाए’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ધનોદધિની નીચે જે ધનવાત છે તે ‘केवइयं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ કેટલા વિસ્તારવાળો કહેલ છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે તે ‘गोयमा ! असंखेज्जाइं जोयणसहस्साइं बाल्लेणं पन्नत्ते’ હે ગૌતમ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો જે ધનવાત છે. તે અસંખ્યાત હબર યોજનના વિસ્તાર વાળો કહ્યો છે. આ ધનવાત ધનોદધિની નીચે છે. ‘एवं तणुवाएवि, ओवसंतरे वि’ એજ પ્રમાણે ધનવાતની નીચે તનુવાત છે અને તે પણ અસંખ્યાત હબર યોજનના વિસ્તાર વાળો છે. તથા તનુવાતની નીચે અવકાશાન્તર શુદ્ધ આકાશ છે. આ પ્રમાણે રત્નપ્રભા સંબંધી ધનોદધિ, ધનવાત, તનુવાત, અને અવકાશાન્તર, એનો વિસ્તાર અતાવીને હવે સૂત્રકાર શર્કરાપ્રભા પૃથ્વી સંબંધી ધનોદધિ વિગેરે નો વિસ્તાર અતાવે છે. આમાં ગૌતમ સ્વામી પ્રભુને એવું પૂછે છે કે ‘सक्करप्पभाए णं भंते! पुढवीए’ હે ભગવન્ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીનો જે ‘घणोदही’ ધનોદધિ છે, તે ‘केवइयं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ કેટલા વિસ્તાર વાળો કહ્યો છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा ! वीसं जोयणसहस्साइं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ હે ગૌતમ! શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીનો જે ધનોદધિ છે, તે વીસ હબર યોજનના વિસ્તાર-બડાઈ વાળો કહેલ છે. ફરીથી ગૌતમસ્વામી પ્રભુને પૂછે છે કે ‘सक्करप्पभाए णं भंते ! पुढवीए’ હે ભગવાન્ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીનો જે ‘घनवाते’ ધનવાત છે. તે ‘केवइयं बाहल्लेणं पणत्ते’ કેટલા વિસ્તારનો કહ્યો છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘गोयमा ! असंखेज्जाइं जोयणसहस्साइं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ હે ગૌતમ! શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીનો જે ધનવાત છે, તે અસંખ્યાત હબર યોજનના વિસ્તારવાળો કહ્યો છે. આ ધનવાત, ધનોદધિની નીચેના ભાગમાં છે,

‘एवं तणुवाएवि ओवासंतरे वि’ धनवात प्रमाणेण तनुवात पणुं છે તેમ સમ-
જવું અને અવકાશાન્તર પણુ એજ પ્રમાણે એટલે કે ધનવાતના કથન પ્રમાણે
જ છે, તે સમજવું’

આ રીતે ધનવાતની નીચેનાભાગમાં આ તનુવાત છે, અને આ અસં-
ખ્યાત હબર યોજનના વિસ્તારવાળો છે. તથા તનુવાતની નીચેના ભાગમાં
અવકાશાન્તર છે, અને તે પણુ અસંખ્યાત યોજનના વિસ્તારવાળું છે. ‘જહા
સવકરવ્પમા પુઢવીણ એવં જાવ અહે સત્તમાણ’ જે પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના
ધનોદધિ વિગેરેનો વિસ્તાર અને અવકાશાન્તરનો વિસ્તાર કહેલ છે. એજ
પ્રમાણે યાવત્ અધઃસપ્તમી પૃથ્વી સુધીની પૃથ્વીયોના ધનોદધિ વિગેરેનો
અને અવકાશાન્તરનો વિસ્તાર સમજીલેયો. ધનોદધિ પોતપોતાની પૃથ્વીયોના
અધોભાગમાં છે, ધનવાત, ધનોદધિની નીચેનાભાગમાં છે. અને તનુવાત ધનવાત
ની નીચેના ભાગમાં છે. અને અવકાશાન્તર તનુવાતની નીચેનાભાગમાં છે. ૧૨૫. ૪૧

રત્નપ્રભા પૃથ્વી કે ક્ષેત્રચ્છેદ કા કથન

‘इमीसे णं भंते! रयणव्पभाए पुढवीए असीइउत्तर जोयण’ ઈત્યાદિ

ટીકાઈ-ગૌતમસ્વામીએ આ સૂત્રદ્વારા પ્રભુનેએવું પૂછ્યું છે કે ‘इमीसे
णं भंते! रयणव्पभाए पुढवीए’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો કે જે ‘असीइ
उत्तर जोयणसयसहस्सब्राह्मलाए’ એકલાખ એંસીહબર ૧૮૦૦૦૦ યોજનનો
પિંડ છે, ‘खेत्तच्छेए णं छिज्जमाणीए’ કેવળજ્ઞાનીની બુદ્ધિથી જ્યારે તેનો પ્રતર
કાંડ પણુથી વિભાગ એટલે કે ખંડ, ખંડ કરવામાં આવે છે, તો તે ‘दच्चाइ
द्रव्य ‘वणओ’ वर्षणी अपेक्षाथी ‘काल नील लोहिय हालिइ सुक्किक्कलाइ अत्थि’
‘शु’ कृष्णु काणावर्णुवाणुं नीलवर्णुवाणुं लालवर्णुवाणुं पीणावर्णुवाणुं અને शुકલ
કહેતાં સંકેદવર્ણુવાળું હોય છે? ગંધઓ’ ગંધની અપેક્ષાથી ‘सुद्धिमगंधाइं, दुद्धिम-
गंधाइं’ શુ તે સુરભી નામ સુગંધવાળું હોય છે? કે દુરભિનામ દુર્ગંધવાળું હોય
છે? ‘रसओ’ रसनी अपेक्षाथी शु ते ‘तित्तकडुयकसायअंबिलमहुराइं’ તિકત,
કટુક, કષાય, તુરા અમ્લ ખાંટા અને મધુર મીઠા રસવાળું હોય છે? ‘फासओ
कक्खड मउय गरुय, लहुय, सीय उसिण णिद्ध लुक्खाइं’ સ્પર્શની અપેક્ષાથી
શુ તે કર્કશ, મૃદુ, ગુરુ, લઘુ, શીત, ઉષ્ણ સિન્ગ્ધ અને રૂક્ષ સ્પર્શ વાળું

હોય છે? ‘સંઠાણઓ પરિમંડલવદ્વૃત્તસંચરંસ આયય સંઠાણ પરિણયાઈ’ સંસ્થાનની અપેક્ષાથી શુ તે પરિમંડલ સંસ્થાનવાળું, વૃત્તસંસ્થાનવાળું, યચ્ચ’ ત્રણ સંસ્થાનવાળું, ચતુરચ્ચ સંસ્થાનવાળું, અને આયત સંસ્થાનવાળું હોય છે? ‘અન્નમન્ન પુટ્ટાઈ’ તથા પરસ્પરમાં એ એક બીજાની સાથે સ્પૃષ્ટ મળેલ છે. ‘અણમણ ઓગાઢાઈ’ જ્યાં એક દ્રવ્ય અવગાઢ થયેલ છે, ત્યાંજ બીજું દ્રવ્ય પણ ક્યાંક એક દેશથી અને ક્યાંક સર્વદેશથી અવગાઢ થઈને રહે છે, ‘અણ મણ સિનેહ પઢિવદ્વાઈ’ એ પરસ્પરમાં સ્નેહ ગુણ વશાત્ ખંધાયેલ રહે છે, અર્થાત્ મળેલ થઈને રહે છે. એજ કારણથી એકના ચલાયમાન થવાથી અથવા ગ્રહણ થવાથી બીજું, દ્રવ્ય પણ ચલન વિગેરે ક્રિયા વાળું થાય છે. ‘અણ મણઘટ્તાણ ચિટ્ઠંતિ’ આ ખંધા દ્રવ્યો એક બીજાની સાથે સમુદાય પણાથી મળીને ક્ષીર નીરની માફક અવિલકત થઈને અર્થાત્ ભુદ્ધ પડયા વિનાના એક રૂપ થઈને સમાધ રહે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘હંતા અત્થિ’ હા ગૌતમ! આ એકલાખ એંસી હજાર યોજનના વિસ્તાર વાળી રત્નપ્રભા પૃથ્વીના જ્યારે કેવલીના જ્ઞાનથી ક્ષેત્ર છેદપણુથી વિભાગ કરવામાં આવે છે. તે તે તે વિભાગોના આશ્રિત દ્રવ્યો વર્ણની અપેક્ષાથી પાંચ વર્ણવાળા હોય છે. ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ દુરભિ અર્થાત્ સુગંધ અને દુર્ગંધ વાળા હોય છે. રસની અપેક્ષાથી પાંચે પ્રકારના રસોવાળા હોય છે. સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે આઠે પ્રકારના સ્પર્શોવાળા હોય છે. સંસ્થાન ની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે પાંચે સંસ્થાન વાળા હોય છે. અને અન્યો અન્ય સંબંધ વિગેરે વિશેષણોવાળા હોય છે. અને પરસ્પર સમુદાય પણાથી રહે છે,

‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पसाए पुढवीए’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના જે સોળ હજાર યોજનના વિસ્તારવાળો ખરકાંડ નામનો કાંડ છે. તેના ‘સૈત્તચ્છેણ છિજ્જમાણસ્સ’ કેવળીની ભુદ્ધિથી પ્રતર વિભાગના રૂપે ખંડ કરવાથી તેના આશ્રયથી રહેલ જે દ્રવ્ય છે, તે શુ ‘વણઓ કાલ, જાવ, ઘટ્તાણ ચિટ્ઠંતિ’ વર્ણની અપેક્ષાથી કૃષ્ણ-કાળા વિગેરે વર્ણ વાળા હોય છે.? ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ, દુરભિ, સુગંધ અને દુર્ગંધવાળા હોય છે? રસની અપેક્ષાથી તિકતરસ વિગેરે રસોવાળા હોય છે? સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે સ્પર્શવાળા હોય છે? તથા સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે સંસ્થાનવાળા હોય છે? પરસ્પરમાં સંબંધ વિગેરે પણાથી પરસ્પરમાં સમુદાય પણાથી રહે છે? આ પ્રમાણે પહેલાંની માફક આ પ્રશ્ન પૂછેલ છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે ‘હંતા અત્થિ’ હા ગૌતમ! તે દ્રવ્ય પૂર્વોક્ત પ્રશ્ન વાક્યના કથન પ્રમાણેનું હોય છે.

‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए रयणणामगस्स कंडस्स’ હે ભગવન્!

આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો જે ‘રત્નકાંડ નામનોકાંડ છે, કે જેનો વિસ્તાર ‘જોયણ સહસ્સ બાહલ્લસ’ એક હજાર યોજનનો છે. તેના ક્ષેત્રછેદથી પ્રતિવિભાગ પશુથી ખંડ ખંડ કરવાથી તેના અશ્રિત જે દ્રવ્ય છે તે શું વર્ણુથી કાળા વિગેરે વર્ણુવાળું હોય છે? ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિગંધવાળું કે દુરભિગંધવાળું હોય છે? રસની અપેક્ષાથી તિક્ત વિગેરે રસવાળું હોય છે? સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે સ્પર્શવાળું હોય છે? અને સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે સંસ્થાનવાળું હોય છે? પરસ્પર મળીને પરસ્પર સમુદાય પશુથી રહે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘હંતા અત્થિ’ હા ગૌતમ ! તેના આશ્રયથી રહેલ દ્રવ્ય રૂપ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ અને સંસ્થાન વિગેરે પૂર્વોક્ત કથન પ્રમાણેનું હોય છે. ‘એવં જાવ રિદ્ધસ’ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના રત્નકાંડના દ્રવ્ય રૂપ, રસ, ગંધ, વિગેરેથી યુક્ત હોવાના કથન પ્રમાણે વજ્ર કાંડ, રિષ્ટકાંડ’ સુધિના દ્રવ્યો વર્ણુ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ સંસ્થાન પશુથી પરિણામવાળા હોય છે. વિગેરે પ્રકારનું કથન સમજવું.

‘इमीसे णं भंते! रयणप्पभाए पुढवीए पंकवहुलकंडस्स चउरासी जोयणसहस्स बाहल्लस्स’ હે લગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના પંકબહુલકાંડ કે જે ચોચાંશી હજાર યોજનની જાડાઈ વાળો છે. ‘खेत्तच्छेएण तं चैव’ કેવલીની બુદ્ધિથી જ્યારે ક્ષેત્રછેદના રૂપમાં વિભાગ કરવામાં આવે તો તેના દ્રવ્યોનું પરિણામ વર્ણુની અપેક્ષાથી કાલાદિપશુથી, ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ વિગેરે પશુથી રસની અપેક્ષાથી તિક્તાદિ પશુથી સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશાદિ પશુથી અને સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે રૂપથી હોય છે?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘हंता अत्थि’ હા ગૌતમ ! તે પ્રમાણે હોય છે. ‘एवं आव बहुलस्सवि असीइ जोयणसहस्स बाहल्लस्स’ આ પ્રમાણે એંસી હજાર યોજનની જાડાઈવાળા અખબહુલકાંડના ક્ષેત્ર-છેદથી વિભાગ કરવામાં આવેતો તેના આશ્રયથી રહેલ દ્રવ્ય વર્ણુની અપેક્ષાથી કાળા વિગેરેપશુથી ગંધની અપેક્ષાએ સુરભિ, દુરભિપશુથી રસની અપેક્ષાએ તીખા, કડવા વિગેરે રૂપથી અને સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે રૂપથી તથા સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે રૂપથી પરિણત થાય છે. અને પરસ્પર સંબંધ વિગેરે થઈ સમુદાયપશુથી રહે છે.

‘इमीसे णं भंते!’ હે લગવન્ આ ‘घणोदहिस्स वीसं जोयणसहस्स बाहल्लस्स’ જે ઘનોદધિ છે, કે જેની જાડાઈ વિસ્તાર ૨૦ હજાર યોજનનો છે, તેના જ્યારે કેવલીની બુદ્ધિથી ક્ષેત્રછેદનપશુથી વિભાગ કરવામાં આવે તો તેના દ્રવ્યો વર્ણુની અપેક્ષા કાળાદિ રૂપથી ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ દુરભિ ગંધપશુથી રસની અપેક્ષાથી તીખા વગેરે રૂપે, સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે રૂપથી

અને સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે પણામાં પરિણમે છે. ? તથા પરસ્પર સંબંધ વિગેરે થઈને રહે છે ? એજ પ્રમાણે ધનોદધિની નીચે વિદ્યમાન જે ધનવાત છે, કે જેની પહોળાઈ બડાઈ અસંખ્યાત હબ્બર યોજનની છે, તેના જ્યારે ક્ષેત્રચ્છેદના રૂપમાં વિભાગ કરવામાં આવે તો તેનું દ્રવ્ય વર્ણની અપેક્ષા થી કાળા વિગેરે રૂપથી ગંધની અપેક્ષાથી, સુરભિ, દુરભિરૂપથી, રસની અપેક્ષા થી કર્કશ વિગેરે પ્રકારથી તથા સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરેમાં પરિણત થઈને પરસ્પર સંબંધ આદિ થઈને રહે છે. એજ રીતે ધનવાતની નીચે વિદ્યમાન અસંખ્યાત હબ્બર યોજનની પહોળાઈ બડાઈ વાળા તનુવાતના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરવામાં આવે તો પણ તેમાં રહેલ દ્રવ્ય પાંચ વર્ણ રૂપ થી બે ગંધપણુથી, પાંચરસપણુથી, આઠસ્પર્શપણુથી અને પરિમંડલ વિગેરે પાંચસંસ્થાન પણુથી પરિણમે છે. એજ પ્રમાણે રતનપ્રભામાં તનુવાતની નીચે રહેલ અને અસંખ્યાત હબ્બરયોજનની પહોળાઈ વાળા અવકાશાન્તર વિગેરેના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરવામાં આવે વિગેરે પહેલા કહ્યા પ્રમાણે સમજી લેવું જોઈએ. અર્થાત્

ક્ષેત્રચ્છેદપણુથી જ્યારે કેવળીની બુદ્ધિથી વિભાગ કરવામાં આવે,તો તે એનું દ્રવ્ય વર્ણની અપેક્ષાથી કાળાદિપણુથી ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ વિગેરે પ્રકારથી, રસની અપેક્ષાથી તીખા, કડવા, વિગેરે પ્રકારથી સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે રૂપે અને સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે પ્રકારથી થાય છે. વિગેરે બધુંજ કથન પહેલા કહ્યા પ્રમાણેનું સમજવું 'સક્કરપ્પમાણ ણં મંતે ! પુદ્ધવી' હે ભગવન શર્કરપ્રભા પૃથ્વીના કે જે 'વત્તીસુત્તરજોયણ-સયસહસ્સવાહલ્લસ' એક લાખ બત્રીસ હબ્બર યોજનની પહોળાઈ વાળી છે, તેના 'ક્ષેત્રચ્છેદણં છિજ્જમાણી' ક્ષેત્રચ્છેદપણુથી જ્યારે વિભાગ કરવામાં આવે, તો તેના દ્રવ્યના 'વણ્ણઓ જાવ ઘટ્ઠાણ ચિટ્ઠંતિ' વર્ણની અપેક્ષાથી નીલ, લોહિત, હારિદ્ર, અને શુકલ સફેદ પણુથી ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ દુરભિ ગંધપણુથી રસની અપેક્ષાથી તીખા, કડવા, કષાય તુરા અમ્લ, ખાટા અને મધુર મીઠા રસથી સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ, મૃદુ શુર, લઘુ, શીત સ્નિગ્ધ, અને રૂક્ષપણુથી તથા સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ, વૃત્ત, ત્ર્યસ્ય ચતુરસ્ય, અને આયત લાંબાપણુથી પરિણત થાય છે ? કેમકે આ દ્રવ્યો પરસ્પર બંધ હોય છે. પરસ્પર અવગાઠ હોય છે. પરસ્પર સ્નેહ ગુણુથી બંધ હોય છે. તથા પરસ્પરમાં અવિભક્ત થઈને મળીને રહે છે. ૨

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હા ગૌતમ ! શર્કરા પ્રભા પૃથ્વીને આશ્રિત થઈ રહેલા તે દ્રવ્યો યથોક્ત વિશેષણુથી યુક્ત હોયજ છે. 'એવં ઘણોદહિરસ વીસં જોયણ સહસ્સવાહલ્લસ' એજ પ્રમાણે શર્કરપ્રભા પૃથ્વીની

નીચે રહેલ ઘનોદધિના કે જે વીસ હજાર યોજનની પહોળાઈ વાળો છે, તેના ક્ષેત્રચ્છેદ પણાથી જ્યારે વિલાગ કરવામાં આવે, તો શુ' ત્યાં જે દ્રવ્ય છે, તે વર્ણુની અપેક્ષાથી કાળા વિગેરે રૂપે ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ. દુરભિગંધપણાથી, રસની અપેક્ષાથી તીખા કડવા વિગેરે પણાથી સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે પણાથી અને સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે પણાથી શુ' પરિણત થાય છે? કેમકે તેમાં રહેલ દ્રવ્ય અન્યોન્ય અદ્ધ વિગેરે વિશેષણો વાળું હોય છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હા ગૌતમ! શર્કરાપ્રભાના ઘનોદધિના આશ્રયે રહેલ દ્રવ્ય, વર્ણુ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ, અને સંસ્થાન પણાથી પરિણત થાય છે. અને અન્યોન્ય સંબદ્ધ વિગેરે વિશેષણોવાળું હોય છે.

‘एवं घणवायस्स, असंखेज्ज जोयणसहस्सबाहल्लस्स’ એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભાના ઘનોદધિની નીચે રહેલા ઘનવાત કે જે અસંખ્યાત હજાર યોજનની પહોળાઈ વાળો છે, તેના ક્ષેત્રચ્છેદપણાથી વિલાગ કરવામાં આવે તો તેમાં રહેલ દ્રવ્ય શુ' વર્ણુની અપેક્ષાથી કાળા વિગેરે પણાથી, ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ વિગેરે રૂપથી રસની અપેક્ષાથી તીખા કડવા રસ વિગેરે પ્રકારથી સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે રૂપથી અને સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે પણાથી પરિણત થાય છે. અને અન્યોન્ય સંબદ્ધ વિગેરે વિશેષણોવાળો થઈને રહે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હા ગૌતમ! તેઓ તેમાં રહેલ દ્રવ્ય, વર્ણુ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ, અને સંસ્થાન વિગેરેથી પરિણત વિગેરે પૂર્વવત્ હોય છે. એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભાના ઘનવાતની નીચે રહેલ તનુવાત, કે જે અસંખ્યાત હજાર યોજનની પહોળાઈ વાળો છે, તેના કેવળીની બુદ્ધિથી ક્ષેત્રચ્છેદથી વિલાગ કરવામાં આવે તો તેમાં રહેલ દ્રવ્ય, શુ' વર્ણુની અપેક્ષાથી કાળાદિ પણાથી ગંધની અપેક્ષાએ સુરભિ વિગેરે રૂપથી રસની અપેક્ષાથી તીખા વિગેરે રૂપથી સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે પણાથી અને સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે રૂપે પરિણમે છે. વિગેરે પૂર્વવત કથન સમજી લેવું.

એજ પ્રમાણે અસંખ્યાત હજાર યોજનની પહોળાઈ વાળો અવકાશાન્તર કે જે તનુવાતની નીચે છે. તેના ક્ષેત્રચ્છેદ પણાથી વિલાગ કરવાથી તેમાં રહેલ જે દ્રવ્ય છે. તે વર્ણુની અપેક્ષાથી કાળા વિગેરે રૂપે ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ દુરભિ ગંધપણાથી. રસની અપેક્ષાથી તીખા, કડવા, વિગેરે પણાથી સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે પ્રકારથી અને સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે રૂપે પરિણમિત થઈને વિગેરે પહેલા કહેલ પ્રકારથી રહે છે, તેમ સમજવું.

‘जहा सक्कप्पभाए एवं जाव अहे सत्तमाए’ જે પ્રમાણે શર્કરા પ્રભામાં ઘનોદધિ, ઘનવાત, તનુવાત અને અવકાશાન્તર છે એ બધાના ક્ષેત્રચ્છેદ પણાથી વિલાગ કરવાથી તેમાં રહેલ દ્રવ્યોનું વર્ણુની અપેક્ષાથી કાલાદિ રૂપે યાવત્ સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે પણાથી પરિણત થવાના સંબંધમાં

કચન કચુ' છે. એજ પ્રમાણે વાલુકાપ્રભા, પંકપ્રભા, ધૂમપ્રભા, તમઃપ્રભા અને તમસ્તમપ્રભા આ પૃથ્વીયોમાં રહેલા ઘનોદધિ, ઘનવાત, તનુવાત, અને અવ-કાશાન્તર સંબંધી દ્રવ્યોનું વર્ણુની અપેક્ષાથી કાળાદિ રૂપથી, યાવત્ સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે પશુાથી પરિણુમન વિગેરે થાય છે. તેમ સમજવું આ સંબંધમાં આલાપકોનો પ્રકાર અધેજ પહેલાં કહ્યા પ્રમાણે સમજી લેવો. 15૫ । ૫।

રત્નપ્રભા પૃથ્વી કે સંસ્થાન કા નિરુપાણ

‘इमाणं भंते! रयणप्पभा पुढवी किं संठिया पन्नत्ता’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—ગૌતમ સ્વામીએ આ સૂત્રદ્વારા પ્રભુને એવું પૂછેલ છે કે ‘इमाणं भंते! रयणप्पभा पुढवी किं संठिया’ હે ભગવન્ જે આ રત્નપ્રભા પૃથ્વી છે, તે કેવા પ્રકારના સંસ્થાન વાળી કહેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा! झल्लरी संठिया पणत्ता’ હે ગૌતમ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના અદલરી-અલરના આકાર જેવી અર્થાત્ ગોળાકાર સંસ્થાનવાળી કહેવામાં આવી છે કેમકે આ વિસ્તારવાળા વલય-ખલોયાના આકાર જેવી છે.

‘इमीसेणं भंते! रयणप्पभाए पुढवीए खरकंडे किं संठिए पणत्ते’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં જે ખરકાંડ છે, તે ‘किं संठिए पणत्ते’ કયા સંસ્થાન વાળો કહેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा! झल्लरी संठिए पणत्ते’ હે ગૌતમ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં જે ખરકાંડ છે, તે અદલરી-અલરના જેવા ગોળ આકારવાળો કહ્યો છે. કેમકે આ પણ વિસ્તૃત ખલોયાના આકાર જેવો કહેલ છે. ‘इमीसेणं भंते! रयणप्पभाए पुढवीए रयण-कंडे किं संठिए पणत्ते १’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં જે રત્નકાંડ છે, તે કેવા આકારવાળો કહેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘गोयमा! झल्लरी संठिए पणत्ते’ હે ગૌતમ! તે અલરના આકાર જેવા ગોળ આકારવાળો કહેલ છે? ‘एवं जाव रिट्टे’ રત્નકાંડના કચન પ્રમાણે યાવત્ રિપ્ટ કાંડપણુ અલરના આકાર જેવાજ આકારવાળો કહેલ છે. અહિંયાં યાવત્ શબ્દથી વજકાંડ ૨, વૈદ્યુર્યાકાંડ ૩, લોહિતાક્ષકાંડ ૪, મસારગદલકાંડ ૫, હંસગર્ભકાંડ ૬, પુલાકકાંડ ૭, સૌગંધિકકાંડ ૮, જ્યોતિરસકાંડ ૯, અંજનકાંડ ૧૦, અંજન પુલાકકાંડ ૧૧, રજતકાંડ ૧૨, જાતરૂપકાંડ ૧૩, અંકકાંડ ૧૪, રૂટિકકાંડ ૧૫, અને રિપ્ટકાંડ ૧૬, આ અધાજ સોળે કાંડો અલરના આકાર જેવા આકાર વાળાજ કહેલા છે.

‘एवं पंकवहुले वि’ ખરકાંડ વિગેરેના કચન પ્રમાણે જ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં ખીન્ને જે પંકખહુલકાંડ છે, તે પણ અલરના જેવા આકારવાળોજ કહેવામાં આવેલ છે. ‘एवं अच्चवहुले वि’ એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં અખખહુલકાંડ છે તે પણ અલરના આકાર જેવા આકારવાળો કહેલ છે. ‘घणोदहि वि’ રત્ન પ્રભા પૃથ્વીની નીચેના ભાગમાં રહેલ ઘનોદધિ પણ અલરના જેવા આકાર વાળોજ કહેલ છે. ‘घणवाएवि’ ઘનોદધિની નીચેના ભાગમાં ઘનવાતપણુ એ જ

પ્રમાણે આલરના આકાર જેવા આકારનો કહેલ છે. 'તણુવાવ વિ' ધનવાતની નીચેનાભાગમાં રહેલ જે તનુવાત છે, તે પણ આલરના આકાર જેવો કહેલ છે, 'ઓવાસંતરે વિ' તનુવાત વલયના નીચેના ભાગમાં રહેલ અવકાશાન્તર પણ આલરના જેવાજ આકાર વાળું કહેવામાં આવેલ છે. 'સવ્વે વિ જ્જલ્લરી સંઠિણ પન્નત્તે' આ સંબંધમાં વિશેષ શું કહેવાય ? પંકબહુલકાંડથી લઈને અવકાશાન્તર પર્યન્ત બધાજ કાંડો આલરના આકાર જેવા આકારવાળા કહ્યા છે.

'સક્કરપ્પમાણ જં મંતે ! પુઢવી' હે ભગવન્ શર્કરાપ્રભાનામની જે પૃથ્વી છે, તે 'કિં સંઠિયા' કેવા આકારવાળી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા ! જ્જલ્લરી સંઠિયા પન્નત્તા' હે ગૌતમ ! શર્કરાપ્રભા પૃથ્વી પણ આલરના આકાર જેવાજ આકારવાળી કહી છે. 'સક્કરપ્પમાણ પુઢવીણ ઘણોઢ્ઢી કિં સંઠિયા' હે ભગવન્ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના નીચેના ભાગમાં રહેલ જે ઘનોદધિ વાતવલય છે. તે કેવા આકાર વાળો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા !' હે ગૌતમ 'જ્જલ્લરી સંઠિણ પન્નત્તે' શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીની નીચેના ભાગમાં રહેલ જે ઘનોદધિ વાતવલય છે, તે પણ આલરના જેવાજ આકાર વાળો છે. કેમકે તેનો આકાર વિસ્તૃત બલ્બોયાના જેવોજ છે. 'એવં જાવ ઓવા સંતરે' એ જ પ્રમાણે યાવત્ અવકાશાન્તર સુધિનું કથન સમજવું જેમકે શર્કરાપ્રભામાં રહેલ જે ઘનોદધિ વાતવલય છે, તે ઘનોદધિ વાત વલયની નીચે રહેલ જે ધનવાત વલય છે, તે અને એ ધનવાત વલયની નીચે રહેલ જે તનુવાત વલય છે, તે અને એ તનુવાત વલયની નીચે રહેલ જે અવકાશાન્તર છે, તે બધા આલરના આકાર જેવાજ ગોળ આકારવાળા છે. તેમ સમજવું.

'જહા સક્કરપ્પમાણ વત્તવ્વયા એવં જાવ અહેસત્તમાણ વિ' જે પ્રકારનું આ સંસ્થાન સંબંધી કથન શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના સંબંધમાં કહેલ છે, એ જ પ્રમાણેનું કથન વાલુકાપ્રભા, પંકપ્રભા, ધૂમપ્રભા, અને તમસ્તમા પ્રભાના સંસ્થાનના સંબંધમાં પણ સમજવું કેમકે આ બધી પૃથ્વીથી આલરના આકાર જેવાજ આકારવાળી છે. એજ પ્રમાણે વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને તમસ્તમા પૃથ્વી સુધીના જે ઘનોદધિ, ધનવાત, તનુવાત અને અવકાશાન્તર છે તે બધા પણ આલરના આકાર જેવાજ ગોળ આકારવાળા છે. તેમ સ્વતઃસમજ લેવું. ॥ સૂ. ૬ ॥

સાતો પૃથિવીયાં લોક કો સ્પર્શનેવાલી હે યા અલોક કો સ્પર્શ કરતી હે ?

શંકા—આ સાતે પૃથ્વીયો સઘળી દિશાઓમાં અલોકનો સ્પર્શ કરે છે ? કે નથી કરતી ?

ઉત્તર—આ સાતેય પૃથ્વીયો સઘળી દિશાઓમાં અલોકનો સ્પર્શ કરતી નથી. જેમકે કહ્યું છે કે ‘નવિ ય ફુસંતિ અલોગ’, ‘ચત્સુ’ દિસાસુવિ સઘ્વ પુઢ્વીઓ’ ઇત્યાદિ.

પરંતુ લોકનોજ સ્પર્શ કરે છે. એજ વાતને હવે સૂત્રકાર પ્રગટ કરે છે. ‘ઈમીસે ણં મંતે !’ ઇત્યાદિ.

ટીકાર્થ—‘ઈમીસે ણં મંતે રચણ્વપમાણ પુઢ્વીણ પુરત્થિમિલ્લાઓ ચરિમંતાઓ કેવણ્ણ અવાધાણ લોચંતે પણ્ણત્તે’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા નામની જે પૃથ્વી છે. એ પૃથ્વીની પૂર્વદિશાના ચરમાંતથી કેટલે દૂર લોકાન્ત-લોકનો અંત કહ્યો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘ગોચમા ! દુવાલસણ્ણિં જોય ણેહિં અવાધાણ લોચંતે પણ્ણત્તે’ હે ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીની પૂર્વદિશામાં રહેલ ચરમાંતથી ખાર ચોજન પછી લોકનો અંત અલોક કહ્યો છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે રત્નપ્રભા પૃથ્વીની પૂર્વ દિશામાં જે ચરમાન્ત છે, તેનાથી પછી અને અલોકની પહેલાં ખાર ચોજન પ્રમાણ અપાન્તરાલ છે. ત્યાંથી જ અલોકનો પ્રારંભ થાય છે અલોકની મર્યાદાનું પ્રારંભ થવું એજ લોકનો અંત છે ‘ણ્ણ’ દાહિણિલ્લાઓ, પચ્ચત્થિમિલ્લાસો, ઉત્તરિલ્લાઓ’ એજ પ્રમાણે દક્ષિણ દિશામાં પશ્ચિમ દિશામાં અને ઉત્તર દિશામાં પણ ખાર ખાર ચોજનનો અપાન્તરાલ છે. આ દિશા સંબંધિ અપાન્તરાલનું કથન ઉપલક્ષણથી કહેલ છે. તેથી એમ પણ સમજવું કે વિદિશાઓમાં પણ એટલુંજ અપાન્તરાલ છે. વિદિશાઓમાં પણ આ અપાન્તરાલ જેટલા દૂર પછી જ અલોકાકાશનો પ્રારંભ થાય છે. આ રત્નપ્રભા પૃથ્વી શિવાય ખાકીની શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વી સુધી ખધીજ પૃથ્વીયોની ખધી દિશાઓમાં અને વિદિશાઓમાં પૂર્વ વિગેરે દિશાઓના ચરમ સુધિના ભાગથી લોકાન્ત ક્રમથી નીચે નીચે ત્રિભાગ અર્થાત્ એક ચોજનના ત્રણ ભાગ કરવામાં આવે, એ ત્રણ ભાગો પૈકી જે ત્રીજો ભાગ અર્થાત્ ત્રીજો અંશ છે, તે ત્રિભાગ કહેવાય છે. એવા ત્રિભાગથી ન્યૂન એક ચોજનથી અર્થાત્ ચોજનના ત્રણ ભાગોમાંથી એ ભાગોથી વધારે ચોજનવાળો સમજવો. જેમકે રત્નપ્રભા પૃથ્વીથી લોકાન્તનો અંતરાલ ખાર ચોજનનો હોય છે. તેની નીચે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વી ખધીજ દિશા અને વિદિશાઓમાં પૂર્વ દિશા વિગેરેના ચરમાન્ત સુધીના ભાગથી લોકાન્તનો અપાન્તરાલ ત્રીજા ભાગથી ન્યૂન તેર ચોજનનો છે. અર્થાત્ ખાર ચોજન

ઉપર તેરમા યોજનના બે લાગથી વધારે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીમાં લોકાન્તનો અપાન્તરાલ યોજનના બે લાગ સાથે બાર યોજનનો થાય છે. ૨, એજ પ્રમાણે વાલુકાપ્રભા પૃથ્વી અધી દિશા વિદિશાઓમાં લોકાન્તનો અપાન્તરાલ ત્રીજા લાગ સહિત અર્થાત્ પૂર્વોક્ત તેરમાં યોજનના બે લાગ બાર યોજનમાં મેળ વવાથી ત્રીજા લાગ સહિત તેર યોજનનો થઈ જાય છે. ૩, એજ પ્રમાણે પંક પ્રભા પૃથ્વીમાં પૂરા ચૌદ યોજનનો અપાન્તરાલ થઈ જાય છે. ૪. ધૂમપ્રભા પૃથ્વીમાં ત્રીજા લાગથી ન્યૂન પંદર યોજનનો અપાન્તરાલ થઈ જાય છે. ૫, તમઃપ્રભા પૃથ્વીમાં ત્રીજા લાગ સહિત પંદર યોજનનો થઈ જાય છે. ૬, અને અધઃ સપ્તમી પૃથ્વીમાં જઈને લોકાન્તનો અપાન્તરાલ પૂરા સોળ યોજનનો થઈ જાય છે.

હવે આ ઉપરોક્ત કથનને જ સૂત્રકાર વિશેષ સ્પષ્ટતાથી કહે છે, 'સક્કરપ્પમાણ ણં' ઈત્યાદિ

'સક્કરપ્પમાણં મંતે પુઢવીણ પુરિથ્થિમિલ્લાઓ ચરિમંતાઓ કેવણ્ણ આવાહાણ લોચંતે વ્ણત્તે' હે ભગવન્ શર્કરપ્રભા પૃથ્વીના પૂર્વદિગ્ભાગવર્તી ચરમાંતથી કેટલે દૂર લોકનો અંત કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'તિમાગ્ગેહિં તેરસજોયણેહિં અવાધાણ લોચંતે વ્ણત્તે' હે ગૌતમ ! ત્રીજાલાગથી કમ તેર યોજન દૂર બે લાગ સહિત બાર યોજન દૂર લોકનો અંત કહેલ છે. 'एवं चउदिसिं वि' શર્કરપ્રભા પૃથ્વીની પૂર્વદિશામાં જેટલું આ અંતર કહ્યું છે. એટલુંજ અંતર શર્કરપ્રભા પૃથ્વીની દક્ષિણ દિશામાં, પશ્ચિમ દિશામાં અને ઉત્તરદિશામાં તથા વિદિશાઓમાં પણ સમજવું.

'વાલુચ્ચપ્પમાણ પુઢવીણ પુરિથ્થિમિલ્લાઓ પુચ્છા, હે ભગવન્ વાલુકાપ્રભાની પૂર્વ દિશામાં આવેલા ચરમાંતથી કેટલે દૂર લોકનો અંત કહ્યો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોચમા ! સત્તિમાગેહિં તેસ્સહિં જોયણેહિં અવાધાણ લોચંતે વ્ણત્તે' હે ગૌતમ ! વાલુકાપ્રભાની પૂર્વદિશામાં આવેલા ચરમાંતથી ત્રીજા લાગ સહિત તેર યોજન પછી લોકનો અંત કહેલ છે. 'एवं चउदिसिं वि' આજ પ્રમાણેનું અંતર વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીની દક્ષિણ દિશામાં, પશ્ચિમ દિશામાં અને ઉત્તર દિશામાં છે તેમ સમજવું.

'एवं सव्वासिं चउसु वि दिसासु पुच्छियव्व' વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીની ચારે દિશાઓમાં અલોકના વ્યવધાનના સંબંધમાં જે પ્રમાણે આ પ્રશ્ન કર્યો છે. એજ પ્રમાણેનો પ્રશ્ન ખાકીની પૃથ્વીયોની ચારે દિશાઓમાં અલોકના વ્યવધાનના સંબંધમાં કરી લેવો જોઈએ.

પંકપ્રભા અને તમસ્તમા પ્રભાની ચારે દિશાઓના સંબંધમાં એજ પ્રમાણેનો પ્રશ્ન કરવો જોઈએ. એજ પ્રશ્નને લઈને ભગવન્ પંકપ્રભા

વિગેરે પૃથ્વીયોનું અપાન્તરાલ ખતાવે છે. ‘પંકવ્પમાદ’ ઇત્યાદિ હે લગવન્ પંકવ્પ્રભા. ધૂમપ્રભા, અને તમસ્તમપ્રભાની પૂર્વદિશાના ચરમાન્તથી કેટલે દૂર લોકના અન્ત રૂપ અલોક છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં ક્રમશઃ એવો અલાપક કહેવો જોઈએ કે હે ગૌતમ! ‘પંકવ્પમાદ ચઠ્ઠસહિં જોયણેહિં’ અવાઘાદ લોચન્તે પણ્ણત્તે’ પંકવ્પ્રભાની પૂર્વદિશાના ચરમાન્તથી ચૌદ યોજન પછી લોકનો અન્ત છે. એજ પ્રમાણે આકીની દક્ષિણ, પશ્ચિમ ઉત્તર દિશાઓના ચરમાન્તથી ચૌદ યોજન પછી લોકનો અન્ત છે. તેમ સમજવું ‘પંચમાદ’ પાંચમી જે ધૂમપ્રભા પૃથ્વી છે, તેની પૂર્વદિશામાં રહેલ ચરમાન્તથી કેટલે દૂર લોકનો અન્ત કહ્યો છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ! ‘તિમાગૂણેહિં પન્નરસહિં’ જોયણેહિં’ અવાઘાદ લોચન્તે પન્નત્તે’ પાંચમી જે ધૂમપ્રભા પૃથ્વી છે, તેની પૂર્વ દિશામાં રહેલ અને દક્ષિણ, પશ્ચિમ, ઉત્તર વિગેરે દિશામાં આવેલ ચરમાન્ત થી ત્રીજા ભાગક્રમ પંદર યોજન પછી લોકનો અન્ત કહ્યો છે.

‘છટ્ટીદ સાતિમાગેહિં પન્નરસહિં જોયણેહિં’ અવાઘાદ લોચન્તે પણ્ણત્તે’ છટ્ટી પૃથ્વીની પૂર્વદિશામાં આવેલ ચરમાન્તથી, દક્ષિણ દિશામાં આવેલ ચરમાન્તથી પશ્ચિમ દિશામાં આવેલ ચરમાન્તથી અને ઉત્તર દિશામાં આવેલ ચરમાન્તથી અને વિદિશાઓના ચરમાન્તથી ત્રીજાભાગ સહિત પંદર યોજન પછી લોકનો અન્ત છે. ‘સત્તમીદ સોલસદહિં’, જોયણેહિં, અવાઘાદ લોચન્તે પન્નત્તે એવં જાવ ઉત્તરિલ્લાઓ’ એજ પ્રમાણે સાતમી પૃથ્વીની પૂર્વ દિશામાં આવેલ ચરમાન્તથી, દક્ષિણ દિશામાં આવેલા ચરમાન્તથી, પશ્ચિમ દિશામાં આવેલ ચરમાન્તથી અને ઉત્તર દિશામાં આવેલ ચરમાન્તથી અને વિદિશાઓના ચરમાન્તથી પૂરા સોળ યોજન પછી લોકનો અન્ત કહ્યો છે.

હવે સૂત્રકાર એ વાત પ્રગટ કરે છે કે રત્નપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને તમસ્તમા સુધીની પૃથ્વીયોનું જે અલોક સુધી ખાર વિગેરે યોજનોનું અન્તરાલ કહ્યું છે, તે શું આકાશરૂપ છે? અથવા ધનોદધિ વિગેરેથી વ્યાપ્ત છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે તે અન્તરાલ ધનોદધિ વિગેરેથી વ્યાપ્ત છે. તે સંબંધમાં ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે ‘ઈમીસે ણં મંતે! રચણવ્પમાદ પુઢ્ઢવીદ’ હે લગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીની પૂર્વદિશામાં આવેલ જે ચરમાન્ત છે, ત્યાં સુધી અને અલોકની પહેલાં જે અપાન્તરાલ છે તે ‘કઙ્ઙિવિહે પણ્ણત્તે’ કેટલા પ્રકારનો કહેલ છે? રત્નપ્રભા પૃથ્વીથી પૂર્વદિશા તરફ ખાર યોજન આગળ જતાં ધરોખર ત્યાંથીજ અલોકનો પ્રારંભ થાય છે. એજ પ્રમાણે અન્યત્ર પણ એજ પ્રમાણેનું કથન સમજવું.

તો આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીથી અલોકનો પ્રારંભ થતાં પહેલાં વચ્ચેનું જે વ્યવધાન સ્થાન છે, તેમાં શું છે? આ પ્રમાણેનો આ પ્રશ્ન પૂછવાનો હેતુ છે. આના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘ગોચમા! તિવિહે પણ્ણત્તે’ હે ગૌતમ! એ અપાન્તરાલ ત્રણ પ્રકારનું કહેલ છે ‘ઘણોદહિવલદ’ વલયાકાર ધનોદધિ,

‘ઘણવાયવલ’ વલયાકાર ધનવાત ‘તણુવાયવલ’ તથા વલયાકાર તનુવાત અર્થાત્ આ અપાન્તરાલ રૂપ સ્થાનમાં આ ત્રણ વાતવલય આવેલા છે. અન્યત્ર પણ એજ પ્રમાણેનો લાવ સમજવો.

‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पमा पुढवीए दाहिणिल्ले चरिमंते कइविहे पण्णत्ते’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો દક્ષિણ ચરન્માત રૂપ અપાન્તરાલ કેટલા પ્રકારનો કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘गोयमा ! तिविहे पन्नत्ते’ હે ગૌતમ ! તે ત્રણ પ્રકારનો કહેલ છે. ‘तं जहा’ તે આ પ્રમાણે છે. ધનોદધિરૂપ, ધનવાતરૂપ અને તનુવાતરૂપ ‘एवं जाव उत्तरिल्ले’ એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા પૃથ્વીની જે પશ્ચિમદિશામાં આવેલ અપાન્તરાલ છે તે પણ આ ત્રણ વાત વલય રૂપ છે. તથા ઉત્તરદિશામાં આવેલ જે અપાન્તરાલ છે, તે પણ આ ત્રણ વાત વલય રૂપ છે. ‘एवं सव्वासिं जाव अहेसत्तमाए उत्तरिल्ले’ જે પ્રમાણે રત્નપ્રભા પૃથ્વીની ચારે દિશાના ૪ અપાન્તરાલ ત્રણ ત્રણ વાતવલય રૂપ કહ્યા છે. એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના, વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીના, પંકપ્રભા પૃથ્વીના ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના તમપ્રભા પૃથ્વીના, વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીના સાતમી પૃથ્વીની ચારે દિશાઓમાં જે ચાર અપાન્તરાલો કહ્યા છે, એ સઘળા ત્રણ ત્રણ વાતવલય રૂપ છે. તેમ સમજવું. ॥ સૂ. ૭ ॥

સાર્તોપૃથ્વી કે ધનોદધિ ધનવાત, તનુવાત કે તિર્યંગબાહલ્ય કા નિરુપાણ

‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पमाए पुढवीए’ ધત્યાદિ

टीकार्थ—गौतमस्वामीએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે ‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पमाए पुढवीए’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ‘घणोदहिवल’ ધનોદધિવલય રત્નપ્રભા પૃથ્વીની સઘળી દિશાઓ અને વિદિશાઓના ચરન્માન્તમાં જે ધનોદધિવલય છે, તે ‘केवइए बाहल्लेणं पन्नत्ते’ તિર્યંગબાહલ્યની અપેક્ષાએ કેટલો મોટો કહેલ છે ? ‘गोयमा ! छ जोयणाणि बाहल्लेणं पन्नत्ते’ હે ગૌતમ ! તે તિર્યંગબાહલ્યની અપેક્ષાથી છ યોજનની મોટાઈ વાળો કહેલ છે. ‘सक्कर प्पमाए पुढवीए घणोदधिवलए केवइए बाहल्लेणं पन्नत्ते’ હે ભગવન્ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીનો ધનોદધિવલય તિર્યંગબાહલ્યની અપેક્ષાથી કેટલો મોટો કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે ‘गोयमा ! सतिभोगाइं छ जोयणाइं’ તે યોજનના ત્રીજા ભાગ સહિત છ યોજનનો કહેલ છે. ‘बालयप्पमाए पुच्छा’ હે ભગવન્ વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીનો ધનોદધિ તિર્યંગબાહલ્યની અપેક્ષાએ કેટલો મોટો કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘गोयमा ! तिभाग्णाइं सत्तजोयणाइं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ હે ગૌતમ ! આ યોજનના ત્રીજા ભાગથી ઓછા સાત યોજનની મોટાઈવાળો કહેલ છે. અર્થાત્ યોજનના જે ભાગ સહિત છ યોજનની મોટાઈ તિર્યંગબાહલ્યની અપેક્ષાથી કહેલ છે. ‘एवं एएणं अभिलावेणं पंकप्पमाए सत्तजोयणाइं बाहल्लेणं पन्नत्ते’ એજ પ્રમાણે પંકપ્રભા પૃથ્વીનો જે ધનોદધિવલય છે, તે પણ તિર્યંગબાહલ્યની અપેક્ષાથી

સાત યોજનની મોટાઈ વાળો કહ્યો છે. ‘ધૂમ્પમાદ સત્તિમાગાઈં સત્ત જોયણાઈં પન્નત્તે’ ધૂમપ્રભા પૃથ્વીનો જે ઘનોદધિ વાતવલય છે, તે તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષાથી કેટલો વિશાળ કહેલ છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ ! ત્રીજા ભાગ સહિત સાત યોજનનો કહેલ છે ‘તમ્પમાદ તિમાગૂણાઈં અદ્ધ જોયણાઈં’ હે ભગવન્ છૂટ્ટિ તમ:પ્રભા પૃથ્વીનો જે ઘનોદધિ વલય છે તે તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષા કેટલો વિશાળ કહેલ છે ? ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ ! તમ:પ્રભા પૃથ્વીનો જે ઘનોદધિવલય છે તે યોજનના ત્રીજા ભાગ કમ આઠ યોજનનો તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષાથી વિસ્તાર વાળો કહેલ છે. ‘તમત્તમ્પમાદ અદ્ધજોયણાઈં’ હે ભગવન્ સાતમી પૃથ્વી કે જે તમસ્તમા નામની છે, તેનો ઘનોદધિવલય તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષાથી કેટલો વિશાળ કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ ! તમસ્તમપ્રભા પૃથ્વીનો જે ઘનોદધિવાતવલય છે, તે તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષાથી આઠ યોજનનો કહ્યો છે.

હવે રત્નપ્રભા વિગેરે પૃથ્વીયોના ધનવાતના બાહલ્લેયનુ કથન કરે છે. ‘ઈમીસે ણં મંતે ! રયણપ્પમાદ પુઢવીદ ઘણવાયવલ્લેવ કેવડ્ડયં બાહલ્લેયં પન્નત્તે’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો જે ધનવાતવલય છે, તે તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષાથી કેટલો વિશાળ કહ્યો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! અદ્ધ પંચમાઈં જોયણાઈં બાહલ્લેયં પન્નત્તે’ હે ગૌતમ ! તે અર્ધ પંચમ અર્થાત્ સાડાચાર યોજનનો તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષાથી વિશાળ કહ્યો છે. સક્કરપ્પમાદ પુચ્છા’ હે ભગવન્ આ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીનો જે ધનવાત વલય છે, તે તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષાથી કેટલો વિશાળ કહેલ છે ? ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘ગોયમા ! કોસૂણાઈં પંચજોયણાઈં બાહલ્લેયં પન્નત્તે’ હે ગૌતમ ! શર્કરાપ્રભાનો ધનવાતવલય તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષાથી એક કોસ કમ પાંચ યોજનનો કહેલ છે. ‘એવં દ્દણ્ણામિલાવેણ’ એજ પ્રમાણે આ આલાપકના પ્રકારથી એવો પણ પ્રશ્ન કરવો જોઈએ કે હે ભગવન્ વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીનો જે ધનવાતવલય છે, તે તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષા કેટલો વિશાળ કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ ! ‘વાલુચ્ચપ્પમાદ પંચજોયણાઈં બહલ્લેયં પન્નત્તે’ વાલુકાપ્રભાનો ધનવાત વલય છે, તે તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષાથી પાંચ યોજનનો કહેલ છે ‘પંકપ્પમાદ સક્કોસાઈં પંચજોયણાઈં બાહલ્લેયં પન્નત્તે’ હે ભગવન્ પંકપ્રભા પૃથ્વીનો ધનવાતવલય તિર્યંગ્બાહલ્લેયની અપેક્ષાએ કેટલો

વિશાળ કહ્યો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે પંક-પ્રભાનો ધનવાતવલય એક કોસ અધિક પાંચ યોજનનો તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષાથી કહેલ છે. ‘ધૂમ્પમાદ અદ્ધ છટ્ટાઈં જોયણાઈં બાહલ્લેણં પન્નત્તે’ ધૂમપ્રભા પૃથ્વીનો ધનવાતવલય ૫ ॥ અર્ધ પંક અર્થાત્ સાડા પાંચ યોજનનો વિશાળ તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષાથી કહેવામાં આવેલ છે. ‘તમ્પમાદ કોસૂણાઈં છ જોયણાઈં બાહલ્લેણં પન્નત્તે’ તમપ્રભા પૃથ્વીનો ધનવાતવલય તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષાથી એક કોસ કમ છ યોજનનો વિશાળ કહેલ છે. ‘અહે સત્તમાદ છ જોયણાઈં બાહલ્લેણં પન્નત્તે’ અધઃસપ્તમી પૃથ્વીનો ધનવાતવલય તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષાથી છ યોજનનો વિશાળ કહ્યો છે.

હવે રત્નપ્રભા વિગેરે પૃથ્વીથીના તનુવાતના યાહલ્યનું પ્રમાણ કહે છે ‘इमीसेणं भंते ! रयणप्पमाए पुढवीए तणुवायवलए केवइए बाहल्लेणं पन्नत्ते’ હે ભગવન્ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં જે તનુવાતવલય છે, તે તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષાથી કેટલી વિશાળતાવાળો કહ્યો છે ?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा ! छक्कोसे बाहल्लेणं पन्नत्ते’ હે ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં જે તનુવાતવલય છે, તે તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષાથી છ કોસની વિશાળતાવાળો કહેલ છે. ‘एवं एणं अभिलावेणं’ એજ પ્રમાણે આ અભિલાપથી શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીનો તનુવાતવલય તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષાથી કોસના ત્રીજા ભાગ સહિત છ કોસની વિશાળતા વાળો કહ્યો છે. વાલુકાપ્રભામાં તનુવાતવલય તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષાથી કોસના ત્રીજા ભાગથી કમ સાત કોસની વિશાળતા વાળો કહેલ છે. ‘पंकप्पमाए पुढवीए सत्तकोसे बाहल्लेणं पन्नत्ते’ પંકપ્રભા પૃથ્વીનો તનુવાતવલય તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષાથી સાત કોસની વિશાળતા વાળો કહેલ છે. ‘धूमप्पमाए सतिभागे सत्तकोसे’ ધૂમપ્રભા પૃથ્વીનો તનુવાતવલય ત્રીજા ભાગ સહિત સાત કોસનો વિશાળ તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષાથી કહેલ છે. ‘तमप्पमाए पुढवीए अट्टकासे बाहल्लेणं पन्नत्ते’ તમપ્રભા પૃથ્વીનો તનુવાતવલય કોસ ગાઉના ત્રીજા ભાગથી કમ આઠ ગાઉનો તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષા કહેલ છે. ‘अहे सत्तमाए पुढवीए अट्टकोसे बाहल्लेणं पन्नत्ते’ સાતમી પૃથ્વીનો તનુવાતવલય તિર્યંગ્યાહલ્યની અપેક્ષાથી આઠ કોસની વિશાળતા વાળો કહેલ છે. જેમકે ખીજે કહ્યું છે કે ‘छच्चेव’ ઇત્યાદિ ગાથા ૨

આ બે ગાથાના અર્થ આ પ્રમાણે છે ‘छच्चेव’ ઇત્યાદિ

રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ધનોદધિના યાહલ્યનું પ્રમાણ ‘छच्चेव’ છ યોજનનું

કહ્યું છે. ધનવાતના બાહ્યનું પ્રમાણ 'અદ્વપંચમ' સાડા ચાર યોજનનું કહ્યું છે, ૨, અને તનુવાતનું પ્રમાણ 'જોયણસદ્દે' ડોઠ યોજનનું અર્થાત્ છ ગાઉનું છે. આ ધનોદધિ ધનવાત, તનુવાતના બાહ્યનું જે પ્રમાણ છે તેને આદિ ધ્રુવ-મુખ્ય માનીને આગળ આગળ નીચે નીચેની શર્કરાપ્રલા પૃથ્વી વિગેરે અધઃ સપ્તમી પૃથ્વી પર્યન્તની પૃથ્વીઓમાં પહેલી પહેલી પૃથ્વીમાં રહેલ ધનોદધિ વિગેરેના બાહ્યના પ્રમાણમાં આ આગળ કહેવામાં આવનારી ગાથામાં કહેવામાં આવેલ પ્રમાણને ક્રમથી ધનોદધિ વિગેરેના બાહ્ય પ્રમાણમાં મેળવીને પછી પછીની પૃથ્વીમાં રહેલ ધનોદધિ વિગેરેના બાહ્યનું પ્રમાણ કહેવું જોઈએ. ॥ ૧ ॥

હવે બીજી ગાથામાંથી એ મેળવવા લાયક પ્રમાણ બતાવે છે. 'સતિમાગ' ઇત્યાદિ રત્નપ્રલા પૃથ્વીનો ધનોદધિ બાહ્યના પ્રમાણમાં 'સતિમાગ' યોજનના ત્રણ ભાગ કરીને તે પૈકીનો બીજો ભાગ મેળવવો. આ રીતે યોજનનો ત્રીજો ભાગ મેળવીને ક્રમશઃ આગળ આગળની શર્કરાપ્રલા વિગેરે સઘળી પૃથ્વીઓનું ધનોદધિનું પ્રમાણ સમજી લેવું ૧, એજ પ્રમાણે 'ગાઝય' ઇતિ ગવ્યૂત એક ગાઉ. રત્નપ્રલા પૃથ્વીનો બાહ્ય પ્રમાણમાં મેળવીને ક્રમશઃ પછી પછીની શર્કરાપ્રલા વિગેરે સઘળી પૃથ્વીઓના ધનવાતના બાહ્યનું પ્રમાણ સમજી લેવું જોઈએ, ૨, એજ પ્રમાણે 'તિમાગો ગાઝયસ્સ' રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં રહેલ તનુવાતના બાહ્ય પ્રમાણમાં ગાઉનો ત્રીજો ભાગ મેળવવાથી ક્રમથી પછી પછીની શર્કરાપ્રલા વિગેરે સઘળી પૃથ્વીઓના તનુવાતના બાહ્યનું પ્રમાણ સમજી લેવું (૩) આ રીતે આ બંને ગાથાઓનો ભાવાર્થ છે.

હવે સૂત્રકાર ધનોદધિ વિગેરે વાતવલયમાં કૃષ્ણ વર્ણ વિગેરે વાળું દ્રવ્ય છે. ? એ વાત પ્રગટ કરે છે.

'દ્વીપીસે જં મંતે' ઇત્યાદિ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીનો જે ધનોદધિ વલય છે, કે જે 'છજોયણ વાહત્લસ્સ' છ યોજનનો વિશાળ છે. તેના ક્ષેત્ર છેદથી વિભાગ કરવામાં આવે તો તેમાં રહેલ દ્રવ્ય 'વણ્ણો કાલ જાવ' વર્ણની અપેક્ષાથી કૃષ્ણવર્ણવાળું પીળાવર્ણવાળું અને શુકલનામ સફેદ વર્ણવાળું હોય છે ? ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ દુરભિ ગંધવાળું હોય છે ? રસની અપેક્ષાથી તે તીપ્તુ, કડવું તુર, ખાટું, અને મીઠારસવાળું હોય છે ? સ્પર્શની અપેક્ષાથી તે કર્કશ, મૃદ, ગુર, લઘુ, શીતઉષ્ણ, સ્નિગ્ધ અને રૂક્ષ સ્પર્શવાળું હોય છે ? તથા સંસ્થાનની અપેક્ષાથી તે પરિમંડલ ગોળ ઝાલરાકાર ત્ર્યસ ચતુરસ્ર, આયત સંસ્થાનવાળું હોય છે ? આ દ્રવ્યો અન્યોન્ય બદ્ધ હોય છે ? અન્યોન્ય સ્પૃષ્ટ હોય છે ? અન્યોન્ય અવગાઠ વાળું હોય છે ? સ્નેહગુણથી અન્યોન્ય બદ્ધ હોય છે ? તથા પરસ્પરમાં અવિલક્ષ્ય થઈને આ અન્યોન્ય ધન સમુદાયપણથી મળેલું રહે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને

કહે છે કે ‘હંતા અત્થિ’ હા ગૌતમ ! તેમાં રહેલ દ્રવ્ય તમે જે રીતે પ્રશ્ન કરેલ છે, એજ પ્રકારનું એટલે કે આ પૂર્વોક્ત વિશેષણોવાળું હોય છે.

‘સક્કરપ્પમાણં મંતે ! પુઢવીણ ઘણોદધિવલ્લયસ્સ સત્તિમાગ છ જોયણ-
વાહલ્લસ્સ ચેત્તચ્છેણં છિજ્જમાણસ્સ જાવ’ હે ભગવન્ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીનો જે ઘનોદધિ વાત વલય છે, કે જેની વિશાળતા યોજનના ત્રીજાભાગ સહિત ૬ છ યોજનની છે તેના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરવામાં આવેતો તેમાં રહેલ દ્રવ્ય વર્ણની અપેક્ષાથી શું કૃષ્ણ વિગેરે વર્ણવાળું હોય છે ? ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ, દુરભિ ગંધથી પરિણત હોય છે ? રસની અપેક્ષાથી તીખા, કડવા રસોવાળું હોય છે ? સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે સ્પર્શથી પરિણત હોય છે ? તથા સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે સંસ્થાનપણથી પરિણત થાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ ! ‘હંતા અત્થિ’ તે પૂર્વોક્ત વિશેષણો વાળું હોય છે.

‘પવં જાવ અહેસત્તમાણં જં જસ્સ વાહલ્લ’ એજ પ્રમાણે બાકિના વિષય સ્અંધમાં પણ એવાજ પ્રશ્નો પૂછવા જોઈએ અને તેના ઉત્તરો પણ એજ પ્રમાણે સમજવા. જેમકે હે ભગવન્ વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીનો જે ઘનોદધિવાત વલય છે, કે જેની વિશાળતા યોજનના ત્રીજા ભાગ કરમ સાત યોજનની છે, તેના ક્ષેત્ર-ચ્છેદથી વિભાગ કરવામાં આવેતો તેમાં રહેલ દ્રવ્ય વર્ણની અપેક્ષાથી કાળા વિગેરે વર્ણપણથી, ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ, દુરભિ ગંધ પણથી રસની અપેક્ષાથી તીખાકડવા વિગેરે રસ રૂપે, સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે સ્પર્શથી તથા સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે સંસ્થાન પણથી પરિણત થાય છે ? તથા અન્યોન્ય બદ્ધ વિગેરે વિશેષણો વાળું થઈને પરસ્પર સમુદાય પણથી રહે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે. હા ગૌતમ ! તેમાં રહેલ દ્રવ્ય, પૂર્વોક્ત વિશેષણોથી પરિણત થાય છે. હે ભગવન્ પંકપ્રભા પૃથ્વીનું જે ઘનોદધિ વલય છે, કે જેની વિશાળતા તિર્યગ્બાહલ્યની અપેક્ષાથી પૂરા સાત યોજનની છે. તેના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરવાથી તેમાં રહેલ દ્રવ્ય, પૂર્વોક્ત પ્રકારવાળું અર્થાત્ વર્ણની અપેક્ષાથી કાળા વિગેરે વર્ણરૂપે, ગંધની અપેક્ષાથી સુરભિ, દુરભિ ગંધપણથી, રસની અપેક્ષાથી તીખા વિગેરે રસ પણથી, સ્પર્શની અપેક્ષાથી કર્કશ વિગેરે સ્પર્શપણથી અને સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિણત આદિ સંસ્થાન પણથી યુક્ત હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હા ગૌતમ ! એ પૂર્વોક્ત વિશેષણોવાળું હોય છે. હે ભગવન્ ધૂમપ્રભા પૃથ્વીનો જે ઘનોદધિવાત વલય છે. કે જેની વિશાળતા તિર્યગ્બાહલ્યની અપેક્ષાથી યોજનના ત્રીજા ભાગ સહિત સાત યોજનની છે, તેના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરવાથી તેમાં રહેલ દ્રવ્ય, શું પૂર્વોક્ત વિશેષણોવાળું હોય છે ? હે ભગવન્ તમઃપ્રભા પૃથ્વીનો જે ઘનોદધિવાતવલય છે, કે જેની વિશાળતા તિર્યગ્બાહલ્યની

અપેક્ષાથી યોજનના ત્રીજા ભાગથી કમ આઠ યોજનની છે, તેના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરવાથી તેમાં રહેલ દ્રવ્ય શું પૂર્વોક્ત વિશેષણોવાળું હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હા ગૌતમ! તે પૂર્વોક્ત વિશેષણોવાળું હોય છે. હે ભગવન્ તમસ્તમપ્રભા પૃથ્વીમાં જે ધનોદ્ધિ વલય છે, કે જેની વિશાળતા તિર્યગ્બાહલ્ય પણાથી પૂર આઠ યોજનની છે, તેના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરવાથી તેમાં રહેલ દ્રવ્ય, પૂર્વોક્ત વિશેષણોવાળું હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હા ગૌતમ! તે પૂર્વોક્ત વિશેષણોવાળું હોય છે.

હવે ધનવાતનું સ્વરૂપ સૂત્રાકાર પ્રગટ કરે છે. 'इमीसेणं भन्ते! रणणप्पभाए पुहवीए घणवायवलयस्स' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં જે ધનવાતવલય છે, કે જેની વિશાળતા ઠા સાડા ચાર યોજનની છે, તેના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરવામાં આવેતો તેમાં રહેલ દ્રવ્ય, અધા પ્રકારથી વર્ણુ, ગંધ, રસ, સ્પર્શથી યુક્ત પરિમંડલ વિગેરે સંસ્થાનોથી પરિણત તથા અન્યોન્ય સંબદ્ધ વિગેરે વિશેષણો યુક્ત ધર્મને પરસ્પર સમુદાય પણાથી રહે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'હંતા અલ્થિ' હા ગૌતમ! તેઓ એ પૂર્વોક્ત વિશેષણો વાળા હોય છે. 'एवं जाव अहे सत्तमाए जं जस्स बाहल्ल' એજ પ્રમાણે શર્કરા પ્રભા પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વી પર્યન્ત તેના આશ્રિત જે ધનવાત વલય છે, કે જેની તિર્યગ્બાહલ્યની અપેક્ષાથી જેટલી વિશાળતા હોય તેટલી સમજી લેવી. જેમકે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીમાં એક ગાઉ ઓછા પાંચ યોજનની છે વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીમાં પાંચ યોજનની વિશાળતા છે. પંકપ્રભા પૃથ્વીમાં એક ગાઉ અધિક પાંચ યોજનની છે. ધૂમપ્રભા પૃથ્વીમાં સાડા પાંચ યોજનની છે. તમઃ પ્રભા પૃથ્વીમાં એક ગાઉ કમ છ યોજનની છે. અને તમસ્તમપ્રભામાં પૂરા છ ૬ યોજનની વિશાળતા છે. તેના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરવાથી તેમાં તેમાં રહેલા દ્રવ્યો અધા પ્રકારના વર્ણુ. ગંધ, રસ, અને સ્પર્શથી યુક્ત તથા પરિમંડલ વિગેરે સંસ્થાનોથી પરિણત અને અન્યોન્ય સંબદ્ધાદિ વિશેષણોથી યુક્ત પરસ્પરમાં સમુદાય પણાથી રહે છે. તેમ સમજવું.

'एवं तणुवायवलयस्स वि जाव अहे सत्तमाए जं जस्स बाहल्ल' જે પ્રમાણે રત્નપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને સાતમી તમસ્તમપ્રભા પૃથ્વી સુધીમાં તે તે પૃથ્વીના આશ્રિત ધનોદ્ધિ અને ધનવાત કે જે પોત પોતાના બાહલ્યથી યુક્ત છે. તેના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરવાથી તેમાં રહેલા દ્રવ્યોને વર્ણુદિથી યુક્ત હોવાનું કહેલ છે. એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને સાતમી તમસ્તમ પ્રભા પૃથ્વી પર્યન્ત પોતપોતાના બાહલ્યથી યુક્ત તેના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરેલા તનુવાત વલયમાં રહેલા દ્રવ્યોનું પણ વર્ણુદિવાળા હોવાનું સમજવું જેમ તનુવાતની વિશાળતા પહેલી પૃથ્વીમાં છ ગાઉની કહી છે, બીજી શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીમાં એક ગાઉના ત્રીજા ભાગ સહિત છ ગાઉની કહેલ છે.

વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીમાં ગાઉના ત્રીજા ભાગથી કમ સાત ગાઉની કહી છે. પંક પ્રભા પૃથ્વીમાં સાત ગાઉની કહી છે. ધૂમપ્રભા પૃથ્વીમાં ગાઉના ત્રીજા ભાગ સહિત સાત ગાઉની કહી છે. તમઃપ્રભા પૃથ્વીમાં કૌશના ત્રીજા ભાગથી કમ આઠ ગાઉની કહી છે. અને અધઃસપ્તમી પૃથ્વીમાં પૂરા આઠ, ગાઉની કહી છે. તેના તેના ક્ષેત્રચ્છેદથી વિભાગ કરવાથી તેમાં રહેલ દ્રવ્ય વર્ણની અપેક્ષાથી કાળા વગેરે પાંચ વર્ણથી યુક્ત, ગંધની અપેક્ષા સુરભિ દુરભિ ગંધથી યુક્ત, રસની અપેક્ષાથી તીખા વિગેરે રસોથી યુક્ત, સ્પર્શની અપેક્ષા કર્કશ વિગેરે આઠ સ્પર્શથી યુક્ત અને સંસ્થાનની અપેક્ષાથી પરિમંડલ વિગેરે વિશેષણોથી પરિણત થાય છે. તથા પરસ્પરમાં સંબંધ વિગેરે વિશેષણોથી યુક્ત થઇને પરસ્પર સમુદાયપણાથી રહે છે. તેમ સમજવું.

હવે સૂત્રકાર ધનોદધિ વિગેરેના સંસ્થાનોનું પ્રતિપાદન કરે છે. તેમાં ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે 'इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए घणोद्धीवलए किं सठिए पन्नत्ते' હે ભગવન્ ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો જે ધનોદધિવલય છે, તેનું સંસ્થાન કેવું કહ્યું છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! वट्टे वलयागारसंठिए पन्नत्ते' હે ગૌતમ ! રત્ન પ્રભા પૃથ્વીના ધનોદધિવલયનું સંસ્થાન વલય બલોયાના આકાર જેવો ગોળ પણ મધ્યભાગમાં ખાલી એવો કહેલ છે. હે ભગવન્ ધનોદધિનો આકાર બલોયા જેવો ગોળ અને મધ્યભાગમાં ખાલી એવો છે, તે કેવી રીતે નાણી શકાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'जे णं इमं रयणप्पभं पुठविं सव्वओ समंता' હે ગૌતમ ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીને આ ધનોદધિવલય ચારે દિશાઓમાં અને વિદિશાઓમાં સંપરિક્ષિત્તા' સારી રીતે વીટળાઈને રહેલ છે, તે કારણથી એમ જણાય છે કે આ ધનોદધિ વલય બલોયાના આકાર જેવો ગોળ છે, 'एवं जाव अहे सत्तमाए पुढवीए घणोद्धी वलए' રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ધનોદધિ વલય એમ બલોયાના આકાર જેવા સંસ્થાનથી રહેલ કહ્યો છે, એ જ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીનો, ધૂમપ્રભા પૃથ્વીનો, તમપ્રભા પૃથ્વીનો, અને તમસ્તમપ્રભા પૃથ્વીનો ધનોદધિવલય પણ બલોયાના આકાર જેવા સંસ્થાનથી યુક્ત કહેલ છે. તેમ સમજવું. 'नवरं अप्पणप्पणं पुढविं संपरिक्खित्ताणं चिट्ठइ' પરંતુ આ કથનમાં એવું વિશેષ પણ સમજવું જોઈએ કે તે બધા ધનોદધિ પોતપોતાની પૃથ્વીને ઘેરીને રહેલા છે. જેમ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ધનોદધિ વલય રત્નપ્રભા પૃથ્વીને ચારે તરફથી ઘેરીને રહેલ છે, એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીનો ધનોદધિ

વલય શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીને ચારે તરફથી ઘેરીને રહેલા છે. વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીને ધનોદધિવલય વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીને ચારે તરફથી ઘેરીને રહેલ છે. ઇત્યાદિ પ્રકારનું કથન પોતપોતાની પૃથ્વીને ઘેરીને સાતમી પૃથ્વી સુધીના ધનોદધિ પર્યન્ત સમજવું

‘इमीसे णं भंते ! हे लगवन् आ ‘रयणप्पभाए पुढवीए घणवायवलए किं संठिए पन्नत्ते’ रत्नप्रभा पृथ्वीने જે ધનવાતવલય છે. તેનું સંસ્થાન અર્થાત્ આકાર કેવો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘गोयमा !’ હે ગૌતમ ! વટ્ટે વલયાગારસંઠાણસંઠિએ’ બલોયાના મધ્યભાગની વચ્ચેના આકાર જેવો ગોળ આકારવાળો કહેલ છે. હે ભગવન્ એ કેવીરીતે બાણી શકાય કે રત્નપ્રભા પૃથ્વીને ધનવાતવલય બલોયાના મધ્ય ભાગના આકાર જેવા ગોળ આકારનો કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘तहेव’ હે ગૌતમ ! આ ધનવાતવલય રત્નપ્રભા પૃથ્વી સંબંધી ધનોદધિવલયને ચારે તરફથી વીંટળાઈને રહેલ છે. તેથી એમ બાણી શકાય છે કે આ બલોયાના મધ્યભાગ ના આકાર જેવો ગોળ આકારનો છે. ‘एवं जाव अहे सत्तमाए घणवायवलए’ એજ પ્રમાણેના આકાર સંબંધીનું કથન શર્કરાપ્રભાના, વાલુકાપ્રભાના, પંકપ્રભાના, ધૂમપ્રભાના, તમઃપ્રભાના, અને તમસ્તમપ્રભા પૃથ્વીના ધનવાતવલયો સંબંધમાં પણ સમજ લેવું. આ સઘળા ધનવાતવલયો પોતપોતાની પૃથ્વીના ધનોદધિ વલયને ચારેતરફથી વીંટળાઈને રહેલા છે. તેથી એમ જણાય છે કે આ બધા જ ધનવાતવલય બલોયાના આકાર જેવા સંસ્થાનથી રહેલા છે.

‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए तणुवायवलए किं संठिए पन्नत्ते’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીને જે તનુવાતવલય છે, તે કેવા આકારવાળો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा ! वट्टे वलयाकारसंठाण संठिए पन्नत्ते’ હે ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીને જે તનુવાતવલય છે, તે બલોયાના મધ્યભાગના આકાર જેવો ગોળ છે. એટલે કે અંદરના પોલાણ વાળા ભાગના જેવો ગોળ છે. ‘जे णं’ કેમકે તે ‘इमीसे रयणप्पभा पुढवीए घणवायवलए सच्चओ समंता संपरिक्खित्ताणं चिट्ठइ’ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ધનવાતવલયને ચારે તરફથી વીંટળાઈને રહેલ છે. આ સ્થિતિમાં તેનો પૂર્વોક્ત બલોયાના આકાર જેવોજ આકાર થઈ જાય છે. ‘एवं जाव अहे सत्तमाए तणुवायवलए’ એજ પ્રમાણેના આકારવાળો શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીને વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીને પંકપ્રભા પૃથ્વીને ધૂમપ્રભા પૃથ્વીને, તમઃપ્રભા પૃથ્વીને અને તમસ્તમા પૃથ્વીને જે તનુવાતવલય છે, તે પણ બલોયાના આકાર જેવો સંસ્થાનથી યુક્ત છે તેમ સમજવું.

‘इमा णं भंते ! रयणप्पभा पुढवी केवइया विक्खंभेणं पन्नत्ता’ हे लगवन् आ रत्नप्रला पृथ्वी आयाम लंभाध-विष्कंल-पडोणाधमां केटवी कडे-वामां आवी छे ? अर्थात् केटवी लंभाध पडोणाध वाणी कडेवामां आवी छे ? आ प्रश्नना उत्तरमां प्रभु गौतमस्वामीने कडे छे के ‘गोयमा ! असंखेज्जाइं जोयणसहस्साइं आयामविसंभेणं’ हा गौतम ! आ रत्नप्रला पृथ्वी असंख्यात डणर येणनथी लंभाध पडोणाध वाणी कडेल छे. लंभाधमां पणु असंख्यात डणर येणननी कडी छे अने पडोणाधमां पणु असंख्यात डणर येणननी कडेल छे. तथा ‘असंखेज्जाइं जोयणसहस्साइं परिकखेवेणं पणत्ता’ आनी परिधि पणु असंख्यात डणर येणननाळ कडेल छे. ‘एवं जाव अहेसत्तमा’ येण प्रमाणे शर्कराप्रला, पृथ्वीथी लधने सातमी पृथ्वी पर्यन्तनी अधी पृथ्वीथीनी लंभाध पडोणाध अने परिधिनुं प्रमाणुं समजवुं.

‘इमाणं भंते ! रयणप्पभा पुढवी अंत्ये मज्जे य सव्वत्थ समा वाहल्ले णं पन्नत्ता’ हे लगवन् आ रत्नप्रला पृथ्वी अन्तमां अने मध्यमां अधेण पिंडलावनी अपेक्षाथी सरणी अराअर अेक सरणी कडी छे ? आ प्रश्नना उत्तरमां प्रभु कडे छे के ‘हंता ‘गोयमा !’ हा गौतम ! आ रत्नप्रला पृथ्वी अंतमां, मध्यमां अने अधे विस्तारनी अपेक्षाथी अेक सरणी कडेल छे. ‘एवं जाव अहेसत्तमा’ आ रत्नप्रला पृथ्वीनी जेम शर्कराप्रला पृथ्वीथी लधने अधःसप्तमी तमस्तमा पृथ्वी सुधीनी पृथ्वीथी अन्तमां अने मध्यमां अधेण आइत्यनी अपेक्षाथी पोतपोतानामां अेक सरणी कडेवामां आवेल छे. तेम समजुं दीवुं ॥सू. ८॥

अवो की उत्पत्ति का निरुपण

‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए सव्व जीवा उववणण पुट्वा’ इत्यादि टीकार्थ—गौतमस्वामी आ सूत्र द्वारा प्रभुने अबुं पूछे छे के ‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए सव्वजीवा उववणणपुट्वा, सव्व जीवा उववणणा’ हे लगवन् आ रत्नप्रला पृथ्वीमां कमपूर्वक अर्थात् समये समये पडेलां सधणा अवेो उत्पन्न थया छे ? अथवा अेक साथे सधणा अवेो उत्पन्न थया छे ? अर्थात् लूतकाणमां सधणा अवेो त्यां रत्नप्रला पृथ्वीमां नारकपणुथी उत्पन्न थया छे के नथी थया ?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! હમીસે ણં રચણપ્પમાણ પુઢવીણ સઢ્ઢવજીવા ડવવન્નપુઢ્ઢવા, ણો ચેવ ણં સઢ્ઢવજીવા ડવવણ્ણા' હે ગૌતમ ! આ રત્નપલા પૃથ્વીમાં સઘણા જીવો પ્રાયઃ ક્રમે કરીને ઉત્પન્ન થયા છે પરંતુ એકી સાથે સર્વ જીવો ઉત્પન્ન થયા નથી. કેમકે એકીસાથે એક કાળમાં સઘણા જીવોનો ઉત્પાદ-ઉત્પત્તી જો રત્નપલા પૃથ્વીમાં થયો છે, તેમ માની લેવામાં આવે, તો નર, અમર, નારક, અને તિર્યચ રૂપ લેહનો અભાવ માનવો પડશે. પરંતુ એવું તો સંભવતુ નથી, કેમકે જગતનો સ્વભાવ વિચિત્ર છે એવું જાવ અહે સત્તમાણ પુઢ્ઢવીણ' એજ પ્રમાણે અધઃસમમી પૃથ્વી પર્યાંતની સઘણી પૃથ્વીયોમાં પણ સઘણા જીવો કાળ ક્રમથીજ ઉત્પન્ન થાય છે, યુગપત્ સૌ જીવો ત્યાં ઉત્પન્ન થયા નથી. તેમ સમજવું

આ વિષયમાં આલાપકો આ નીચે પ્રમાણે કરવા જોઈએ હે ભગવન્ આ શર્કરાપલા પૃથ્વીમાં શું સઘણા જીવો કાલક્રમથી ઉત્પન્ન થયા છે ? અથવા યુગપત્ એકી સાથે ઉત્પન્ન થયા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ ! કાળ ક્રમથીજ ઘણુકરીને શર્કરાપલા પૃથ્વીમાં સઘણા જીવો ઉત્પન્ન થયા છે. કેમકે આ માન્યતામાં નર, અમર (દેવ) વિગેરે જો લેહો છે. એજ પ્રમાણે વાલુકાપલા પૃથ્વીમાં પણ સઘણા જીવો કાળક્રમથી પ્રાયઃઉત્પન્ન થયા છે. યુગપત્ એકી સાથે સઘણા જીવો ત્યાં ઉત્પન્ન થયા નથી તેમ સમજવું. એજ પ્રમાણેનો પ્રશ્ન અને તેના ઉત્તર રૂપ કથન પંકપલા પૃથ્વીથી લઈને તમસ્તમપલા પૃથ્વી પર્યાંતની બાકીની પૃથ્વીયોમાં પણ ઉત્પાદ ઉત્પત્તીનો પ્રકાર અને નિષેધ પ્રકાર સમજી લેવો જોઈએ. 'હમા ણં મંતે ! રચણપ્પમા પુઢ્ઢવી સઢ્ઢવ જીવેહિં વિજઢ્ઢપુઢ્ઢવા' હે ભગવન્ આ રત્નપલા પૃથ્વી કાળક્રમથી બધા જીવોએ પહેલાં છોડી છે ? અથવા યુગપત્ એકી સાથે બધા જીવોએ છોડી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! હમાણં રચણપ્પમા

પુઢવી સવ્વજીવેહિં વિજઢપુઢ્વા ણો ચેવ ણં સવ્વજીવા વિજઢા' હે ગૌતમ ! આ રત્નપ્રલા પૃથ્વી પ્રાઘઃ કરીને સઘળા જીવોઞ્ઞે ક્રમશઃ છોડી છે. સઘળા જીવોઞ્ઞે ઞ્ઞેકી સાથે છોડી નથી. કેમકે તથા પ્રકાર નિમિત્તના અભાવથી ઞ્ઞેક કાળ માં સઘળા જીવો દ્વારા ઞ્ઞે પૃથ્વીને ત્યાગ કરવો તે યની શકતું નથી. 'એવં જાવ અહે સત્તમા ! જે પ્રમાણે રત્નપ્રલા પૃથ્વી સઘળા જીવોઞ્ઞે ક્રમ પૂર્વક છોડી છે, ઞ્ઞેકી સાથે યધાજ જીવોઞ્ઞે છોડી નથી. ઞ્ઞેજ પ્રમાણે શર્કરા પ્રલા પૃથ્વી, વાલુકાપ્રલા પૃથ્વી. પંકપ્રલા પૃથ્વી, ધૂમપ્રલા પૃથ્વી, તમઃપ્રલા પૃથ્વી ઞ્ઞને તમસ્તમા પૃથ્વી પણ યધા જીવોઞ્ઞે કાળ ક્રમથીજ છોડી છે, ઞ્ઞેકી સાથે છોડી નથી. તેમ સમજવું. આ વિષયમાં આલાપનો પ્રકાર સ્વયં યનાવીને સમજી લેવો.

'હમીસે ણં રયણપ્પમા પુઢવીએ સવ્વ પોગ્ગલા પવિટ્ટપુઢ્વા' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં સઘળા પુઢ્ગલો-લોકાકાશમાં રહેલા સઘળા પુઢ્ગલો કાળ ક્રમથી પ્રવેશ્યા છે ? કે તઢલાવથી આ રત્નપ્રલા પૃથ્વી પણથી પરિણુત થયા છે ? અથવા ઞ્ઞેકી સાથે પ્રવેશ્યા છે ?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! હમીસેણં રયણપ્પમાએ પુઢવીએ સવ્વ પોગ્ગલા પવિટ્ટપુઢ્વા' હે ગૌતમ ! આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં સઘળા લોકવર્તિં પુઢ્ગલો ક્રમ પૂર્વક પ્રવેશેલા છે. 'નો ચેવ સવ્વ પોગ્ગલા પવિટ્ટા' ત્યાં તેઞ્ઞો યધા ઞ્ઞેકીસાથે પ્રવેશેલા નથી કેમકે ઞ્ઞે ઞ્ઞેક સાથે સઘળા પુઢ્ગલો રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં પ્રવેશેલા છે, ઞ્ઞે વાંત માની લેવામા આવેતો પછી શર્કરાપ્રલા વિગેરે પૃથ્વીયોમાં પુઢ્ગલોનો પ્રવેશ થયો તેમ માની શકાય તેમ નથી. તેથી ઞ્ઞેમજ માનવું ઞ્ઞેઈઞ્ઞે કે યધાજ પુઢ્ગલોનો પ્રવેશ રત્નપ્રલા વિગેરે પૃથ્વીયોમાં ક્રમથી જ થયેલ છે. અર્થાત્ ક્રમક્રમથીજ સઘળા પુઢ્ગલો જગતના સ્વભાવની વિચિત્રપણાથી રત્નપ્રલા વિગેરેપણાથી પરિણુત થયેલ છે. 'એવં જાવ અહે સત્તમા' રત્નપ્રલા પૃથ્વીના સંબંધમાં જે પ્રમાણેલું કથન કરવામાં આવેલ છે, ઞ્ઞેજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીથી લઈને સાતમી પૃથ્વી પર્યન્તમાં પણ સઘળા પુઢ્ગલોનો પ્રવેશ તેઞ્ઞોનો તે તે પણથી પરિણુમન ક્રમથીજ થયેલ છે. યુગપત્ થયેલ નથી. તેમ સમજવું આ સંબંધમાં અલાપ પ્રકાર સ્વયં યનાવી સમજી લેવા ઞ્ઞેઈઞ્ઞે. 'હમાણં મંતે ! રયણપ્પમા પુઢવી સવ્વ પોગ્ગલેહિં વિજઢપુઢ્વા' હે ભગવન્ ! આ રત્નપ્રલા પૃથ્વી યધા પુઢ્ગલો ઞ્ઞે કાલક્રમથી છોડી છે ? કે યુગપત્ ઞ્ઞેકી સાથે છોડી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે—'ગોયમા ! હમાણં રયણપ્પમા પુઢવી.' હે ગૌતમ આ રત્નપ્રલા પૃથ્વી કાળક્રમથીજ યધા પુઢ્ગલોઞ્ઞે છોડી છે. ઞ્ઞેકી સાથે છોડી નથી. કેમકે ઞ્ઞેકજ કાળમાં યધાજ પુઢ્ગલોઞ્ઞે આ પૃથ્વીને છોડી છે, તેમ માનવામાં આવે તો પછી રત્નપ્રલા પૃથ્વીના સ્વરૂપનો અભાવ પ્રાપ્ત થાય છે. પરંતુ ઞ્ઞેવું તો છે જ નહીં. કેમકે જગત્નો સ્વભાવ શાશ્વત છે, આ વાત સ્વયં સૂત્રકાર હવે પછી કહેવાના છે.

‘एवं जाव अहे सत्तमा’ એજ પ્રમાણે સઘળા પુદ્ગલો દ્વારા છોડવાનું આ કથન શર્કરાપ્રભા વિગેરે છએ પૃથ્વીઓમાં પણ સમજવું જોઈએ.

‘इमाणं भंते ! रयणप्पमा पुढवी किं सासया असासया’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વી શુ શાશ્વત છે ? કે અશાશ્વત છે ?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોચમા ! સિય સાસયા સિય અસાસયા’ હે ગૌતમ ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વી કોઈ અપેક્ષાએ શાશ્વત છે અને કોઈ અપેક્ષાથી અશાશ્વત છે. જ્યારે શાશ્વતધર્મ અને અશાશ્વતધર્મ પરસ્પર વિરુદ્ધ છે, તો પછી અહિયાં આપ આ બંને ધર્મોનું એકી સાથે કેવી રીતે પ્રતિપાદન કરો છો ? આ અભિપ્રાયને લઈને ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે ‘से केणट्टेणं भंते ! एवं बुच्चइ सिय सासया सिय असासया’ હે ભગવન્ આપ એવું શા કારણથી કહો છો કે રત્નપ્રભા પૃથ્વી કોઈ અપેક્ષા અર્થાત્ કોઈ એક નયની માન્યતા પ્રમાણે શાશ્વત અને કોઈ અપેક્ષા એટલેકે કોઈ નયના અભિપ્રાયની માન્યતા પ્રમાણે અશાશ્વત છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘ગોચમા ! दव्वट्टयाए सासया’ હે ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વી દ્રવ્યાર્થિકનયની માન્યતા પ્રમાણે શાશ્વતી છે. કેમકે આ નયનો વિષય કેવળ શુદ્ધ દ્રવ્ય જ હોય છે. દ્રવ્યનું જ નામ સામાન્ય છે. જે તે તે પર્યાયોને પ્રાપ્ત કરે છે તે તે પર્યાયોમાં જાય છે. તેનું જ નામ દ્રવ્ય છે. આ પ્રમાણે ની દ્રવ્ય શબ્દની વ્યુત્પત્તી છે. આ દ્રવ્યજ જેનો વિષય હોય છે, તે દ્રવ્યાર્થિક કહેવાય છે. આ પ્રમાણે દ્રવ્ય માત્રના અસ્તિત્વનું પ્રતિપાદન કરવાવાળો જે નય છે, તે દ્રવ્યાર્થિક નય કહેવાય છે. આ નય કેવળ દ્રવ્યનેજ તાત્વિક પદાર્થ માને છે. પર્યાયને નહીં તેથી આ નયની માન્યતા પ્રમાણે રત્નપ્રભા પૃથ્વી શાશ્વત છે. કેમકે રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો એવો આકાર હમેશાં વિદ્યમાન રહે છે. તથા—‘वणपज्जवेहिं’ કૃણ્ણ, નીલ, લોહિત, લાલ, પીળા અને સફેદ રૂપ વર્ણુ પર્યાયોની અપેક્ષાથી ‘रसपज्जवेहिं’ તીખા, કડવા તુરા, ખાટા અને મીઠા એવા રસના પર્યાયોની અપેક્ષાથી ‘गंधपज्जवेहिं’ સુરસિ અને દુરસિ રૂપ ગંધના પર્યાયોની અપેક્ષાથી તથા ‘फासपज्जवेहिं’ કર્કશ, મૃદુ, ગુરૂં લઘુ, શીત, ઉષ્ણ, સ્નિગ્ધ અને રૂક્ષ રૂપ સ્પર્શના પર્યાયોની અપેક્ષાથી આ રત્ન પ્રભા પૃથ્વી, ‘असासया’ અશાશ્વત અર્થાત્ અનિત્ય છે. કેમકે વર્ણુ, ગંધ, રસ, અને સ્પર્શનાં પર્યાયો દરેક ક્ષણે અથવા કેટલાક સમય પછી ખીન્ન ખીન્ન રૂપ થી બદલાયા કરે છે. આ પ્રમાણેનું પરિવર્તન થવું તેનું નામ જ અનિત્ય પણું છે.

શંકા—નિત્યપણું દ્રવ્યના આશ્રયથી છે, અને અનિત્યપણું પર્યાયના આશ્રયથી છે. તેથી નિત્યપણું અને અનિત્યપણુંનું અધિકરણ જ્યારે જુદું જુદું છે. તો પછી તેમાં એક અધિકરણપણું કેવી રીતે આવી શકે છે ?

ઉત્તર—આવી શંકા એ માટે યોગ્ય નથી કે દ્રવ્ય અને પર્યાય આ જુદા જુદા માન્યાનથી કેમકે સિદ્ધાંતકારોએ આમાં કથંચિત્ લેદ અને અલેદા-ત્મકપણાંનો સ્વીકાર કર્યો છે, જો આ સિદ્ધાંત સ્વીકારવામાં ન આવે અને એકાન્ત પણાથી અર્થાત્ નિશ્ચિતપણાથી સર્વ પ્રકારથી તેમાં લેદ જ માનવામાં આવે તો દ્રવ્યની કે પર્યાયની સત્તા સિદ્ધ થઈ શકતી નથી જે આ વાતને માને છે, કે દ્રવ્ય પર્યાયથી જુદું છે, તો તેના આ દ્રવ્યની સત્તા એ માટે બનતી નથી કે તે નવા પુરાણા વિગેરે પર્યાયોથી શૂન્ય આકાશ પુષ્પની જેમ પર્યાયોથી રહિત હોવાના કારણે અસત્ થઈ જાય છે અથવા બાલપણા વિગેરે પર્યાયોથી શૂન્ય વંધ્યાસુતની માફક તે થઈ જાય છે એજ પ્રમાણે દ્રવ્યથી ભિન્ન હોવાના કારણે વંધ્યાસુતમાં રહેલ બાલપણા વિગેરે પર્યાયોની માફક પર્યાયપણુ અસત્ રૂપ થઈ જાય છે. એજ કહ્યું છે

‘દ્રવ્યં પર્યાયવિયુતં, પર્યાયાઃ દ્રવ્યવર્જિતાઃ

ક્વ કદા કેન કિં રૂપા, દ્રષ્ટા માનેન કેન વા ॥ ૧ ॥

અર્થાત્ પર્યાય રહિત દ્રવ્ય અને દ્રવ્ય રહિત પર્યાય ક્યાંઈ પણ કોઈએ ક્યારેય પણ કોઈ પણ પ્રમાણથી દેખ્યા છે ? ॥ ૧ ॥

હવે આ કથનનો ઉપસંહાર કરતાં સૂત્રકાર કહે છે કે ‘સે તેજટ્ટેણં ગોચમા एवं વુચ્ચદ’ આ કારણથી હે ગૌતમ ! હું એવું કહું છું કે ‘તં ચેવ જાવ સિય અસાસયા’ રત્નપ્રભા પૃથ્વી કથંચિત્ શાશ્વત છે અને કથંચિત્ અશાશ્વત છે, ‘एवं જાવ અહે સત્તમા’ । જે પ્રમાણેના નયની વિવક્ષા નો સ્વીકાર કરીને રત્નપ્રભા પૃથ્વીને શાશ્વત અશાશ્વત કહેવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને સાતમી પૃથ્વીપર્યન્તની સઘળી પૃથ્વીઓને પણ શાશ્વત અને અશાશ્વત નયવિવક્ષા પ્રમાણે કહેવી જોઈએ. આ સંબંધમાં તેના આલાપકોનો પ્રકાર સ્વયં બનાવીને સમજી લેવો જોઈએ.

શંકા—હે ભગવન્ જે વસ્તુ જેટલા સમય પર્યન્ત રહે છે, તે એટલા સમય માટે શાશ્વત કહેવાય છે. જેમકે બીજા સિદ્ધાંતોએ આકલ્પ સ્થાયી પૃથ્વીને શાશ્વત કહી છે. તો આમાં એવો સંશય થાય છે કે રત્નપ્રભા પૃથ્વી બધાજ કાળોમાં રહેનારી હોવાથી શાશ્વત છે, અથવા અન્ય સિદ્ધાંતકારોના કથન પ્રમાણે કંઈક કાલ સુધી સ્થાયી હોવાથી શાશ્વત છે ? તેથી આ શંકાને મનમાં ધારણ કરીને ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે ‘इमाणं भंते रयणत्पमा पुढवी कालओ केवच्चिरं होई’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વી કાળની અપેક્ષાએથી કેટલ કાળ સુધી સ્થાયીપણાથી રહે છે ? આ શંકાના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે ‘गोचमा ! न कयाइ ण आसी’ હે ગૌતમ ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વી ક્યારે પણ ન હતી એવી વાત નથી અહિયા આ વાક્યમાં આવેલા નિષેધાર્થક બે નજૂ પ્રકૃત અર્થ પ્રગટ કરવા માટે આપ્યા

છે કેમકે એવો નિયમ છે કે વાક્યમાં આવેલ બે નજ્ 'ન' પ્રકૃત ચાલું અર્થને પ્રગટ કરે છે તેથી આ કથન પ્રમાણે આ રત્નપ્રલા પૃથ્વી સર્વદા હતી એવું સમર્થન થાય છે. તેથી ભૂતકાળમાં આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીની સત્તાનું સમર્થન થઈ જાય છે. તેમકે આ રત્નપ્રલા પૃથ્વી અનાદિ કાળથી વિદ્યમાન છે. જે ભૂતકાળમાં તેનું અસત્વ માનવામાં આવે, તો પછી તેમાં અનાદિપણું આવી શકતું નથી જેનું આદિ કારણ હોતું નથી તેને અનાદિ કહેવાય છે. 'ળ કયાઈ ણત્થિ' તથા આ રત્નપ્રલા પૃથ્વી વર્તમાન કાળમાં નથી. તેમ નથી પરંતુ આ વર્તમાન કાળમાં પણ છે. 'ળ કયાવિ ણ ભવિસ્સઈ' તથા આ રત્નપ્રલા પૃથ્વી ભવિષ્ય કાળમાં નહીં હોય તેમ પણ નથી. પરંતુ ભવિષ્ય કાળમાં પણ તે રહેશે. કેમકે આ અનંત અંત વિનાની છે, જેનો અંત વિનાશ ન હોય તેજ અનંત કહેવાય છે આ રીતે આ રત્નપ્રલા પૃથ્વી ત્રણે કાળમાં રહેવાવાળી છે. તેથી તેમાં શાશ્વતપણું છે આ પ્રકારના નિષેધ મુખથી રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં ત્રિકાલવર્તિ સત્વ ખતાવીને શાશ્વતતા ખતાવવામાં આવેલ છે.

હવે વિધિમુખથી તેઓ આમાં અસ્તિત્વનું કથન કરે છે. 'મુવિંચ, મવઈ ય, મવિસ્સઈ ય' આ રત્નપ્રલા પૃથ્વી પહેલાં હતી, વર્તમાનમાં છે, અને ભવિષ્યકાળમાં રહેશે. આ રીતે આ ભૂત, વર્તમાન, અને ભવિષ્યકાળમાં અસ્તિત્વવાળી હોવાથી 'ધુવ' ધ્રુવ છે. અને ધ્રુવ હોવાથી તે 'નિયયા' ધર્માસ્તિકાય વિગેરે દ્રવ્યની જેમ કોઈ પણ વખતે તે પોતાના સ્થાનથી ચલાયમાન થતી નથી. અને નિશ્ચિત હોવાથી તે 'સાસયા' શાશ્વત છે કેમકે તેનો પ્રલય થતો નથી. શાશ્વત હોવાથીજ તે અક્ષય અવિનાશી છે. જેમ પદ્મ કમળ સરોવર અને પુંડરીક સરોવર ગંગા અને સિંધુ નદીઓના પ્રવાહમાં પ્રવૃત્તિ વાળા છે, તો પણ અક્ષય છે. કેમકે તેમાંથી અન્યતર પુદ્ગલો ના વિઘટન થવા છતાં પણ અન્યતર પુદ્ગલો દ્વારા તેનો ઉપચય થતો રહે છે. એજ પ્રમાણે રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાંથી અન્યતર પુદ્ગલોનું વિઘટન થતું રહે છે. અને અનેક પુદ્ગલો દ્વારા તેનો ઉપચય થતો રહે છે. અક્ષય હોવાથી આ 'અવ્વયા' માનુષોત્તરથી બહારના સમુદ્રોની જેમ અવ્યય છે. અર્થાત્ વિનાશ રહિત છે. અને અવ્યય હોવાથી જ આ 'અવ્વહિયા' અવસ્થિત છે. સૂર્ય મંડલ વિગેરેની જેમ તે પોતાના પ્રમાણમાં સદા સ્થિત રહેવાથી જ આ 'ગિચ્ચા' જીવ સ્વરૂપની જેમ અપ્રચ્યુત, અનુત્પન્ન સ્થિર એક રૂપ છે. અથવા ધ્રુવાદિક આ બધા શબ્દો ઇન્દ્ર, શક, પુરંદર વિગેરે શબ્દોની માફક પર્યાય શબ્દ છે. તેનો જે આ ઉપન્યાસ-કથન કરવામાં આવ્યો છે તે આ અનેક દેશોના અર્થાત્ જુદા જુદા દેશોના વિનેયો નામ શિષ્યોને સમજાવવા માટે જ કરવામાં આવ્યો છે. તેથી તેઓના કથનમાં પુનરૂક્તિદોષ

આવતો નથી. 'एवं जाव अहे सत्तमा' આજ પ્રમાણેનું કથન યાવત્ અધ:સપ્તમી પૃથ્વી પર્યન્ત કરવું જોઈએ. જેમકે હે ભગવન્ કાળની અપેક્ષાથી શર્કરાપ્રભા પૃથ્વી શાશ્વત છે? કે અશાશ્વત છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ! શર્કરાપ્રભા પૃથ્વી કોઈ એક અપેક્ષાથી શાશ્વત છે અને કોઈ અપેક્ષાથી અશાશ્વત છે. ઈત્યાદિ પ્રકારથી જે પ્રમાણેનું કથન રત્ન પ્રભા પૃથ્વીના પ્રકરણમાં કરવામાં આવ્યું છે, એજ પ્રમાણેનું કથન અહિંયાં પણ કહેવું જોઈએ અને એજ પ્રમાણેનું કથન સાતમી પૃથ્વી પર્યન્ત કહેવું જોઈએ ॥સ્કૂ ૯॥

પ્રતિ પૃથ્વી કે વિભાગ પૂર્વક ઉપર કે એવં અધસ્તન ચરમાન્ત કે અન્તર કા કથન

હવે સૂત્રકાર દરેક પૃથ્વીના વિભાગ પૂર્વક ઉપરિતન-ઉપરના અધસ્તન અને ચરમાન્તના અંતરનું પ્રતિપાદન કરે છે

‘इमीसे णं ते! रयणप्पभाए पुढवीए’ ઈત્યાદિ

ટીકાથા—ગૌતમસ્વામીએ આ સૂત્ર દ્વારા પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરિતન ચરમાન્તથી નીચેનો જે ચરમાન્ત છે તે કેટલો વિશાળ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा! असी उत्तर जोयणसयसहस्सं अबाघाए अंतरे पणत्ते’ હે ગૌતમ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી નીચેનો જે ચરમાન્ત છે, તે એક લાખ એંસી હજાર ચોળનની વિશાળતાવાળો છે. અર્થાત્ એક લાખ એંસી હજારનો તે ખાહલ્ય પિંડ છે. આ પ્રમાણે સામાન્ય પણાથી રત્નપ્રભાના ઉપરિતન અને અધસ્તન ચરમાન્તોનું અંતર બતાવી ને હવે વિશેષ પ્રકાર થી તેના ત્રણ કાંડોનું અંતર પ્રગટ કરે છે. આમાં ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે

‘इमीसे णं भंते! रयणप्पभाए पुढवीए उवरिल्लाओ चरिमंताओ, खरस्स हेटिल्ले चरिमंते एएणं केवइयं अबाघाए अंतरे पन्नत्ते’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરિતન ચરમાન્તથી ખરકાંડના અધસ્તન-નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં વિભાગપૂર્વક દરેકનું કેટલું અંતર કહેલું છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा! सोलस जोयणसहस्साइं अंतरे पन्नत्ते’ હે ગૌતમ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી ખરકાંડના અધસ્તનચરમાન્ત પર્યન્ત સોળ હજાર ચોળનનું અંતર કહેલું છે. કેમકે તે પોતાના વિભાગ ૩૫ દરેક એક એક હજાર ચોળનના રત્નકાંડ વિગેરે સોળ કાંડવાળો છે. ‘इमीसे णं भंते! रयणप्पभाए पुढवीए उवरिल्लाओ चरिमंताओ’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી ‘रयणस्स’ કાંડસ્સ’

રત્નકાંડના 'હેઠિલ્લે ચરિમંતે' નીચેના ચારમાંત સુધી 'एसणं केवइयं अवाहाए अंतरे पणत्ते' કેટલું અંતર કહેવામાં આવેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! एकं जोयणसहस्सं अवाहाए अंतरे पणत्ते' હે ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી રત્નકાંડની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં એક હજાર યોજનનું અંતર કહેવામાં આવેલ છે. કેમકે ખરકાંડના વિભાગ રૂપ રત્નકાંડ વિગેરે ૧૬ સોળે કાંડો કે જે દરેક એક એક હજાર યોજનના હોય છે.

'इमीसे णं भंते ! रयणप्पभा पुढवीए उवरिल्लाओ चरिमंताओ वइरस्स कंडस्स उवरिल्ले चरिमंते एसणं केवइयं अवाहाए अंतरे पन्नत्ते' હે ભગવન્ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીને જે ઉપરિતન ચરમાંત છે. તેનાથી ખીજ વજ્રકાંડના ઉપરિતન ચરમાંત સુધી કેટલું અંતર કહેવામાં આવેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! एकं जोयणसहस्स अवाहाए अंतरे पणत्ते' હે ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્ત સુધીમાં એક હજાર યોજનનું અંતર કહેવામાં આવેલ છે. 'इमीसे णं भंते ! रयणप्पभा पुढवीए' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના 'उवरिल्लाओ चरिमंताओ' ઉપરના ચરમાંતથી 'वइरस्स हेठिल्ले चरिमंते,' વજ્રકાંડને જે અધસ્તન ચરમાન્ત છે, ત્યાં સુધીમાં કેટલું અંતર કહેવામાં આવેલ છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! दो जोयणसहस्साइं अवाहाए अंतरे पन्नत्ते' હે ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંતથી વજ્રકાંડના નીચેના ચરમાંત સુધીમાં વચમાં બે હજાર યોજનનું અંતર કહેલ છે. કેમકે દરેક કાંડ એક એક હજાર યોજન પ્રમાણ હોવાથી બે કાંડોનું અંતર બે હજાર યોજનનું થઈ જાય છે. આ રીતે દરેક કાંડોનું અંતર બે હજાર યોજનનું થઈ જાય છે. આ રીતે દરેક કાંડોમાં બખ્ખે આલાપકો કહેવા જોઈએ. જ્યારે કાંડના અધસ્તન ચરમાંતને વિચાર કરવાનો હોયતો ત્યાં એક એક હજાર યોજનની વૃદ્ધિ કરી લેવી જોઈએ. આ રીતે છેલ્લા જે સોળમો રિષ્ટકાંડ છે, તેના અધસ્તન ચરમાંતને જ્યારે વિચાર કરવામાં આવે છે. તો ત્યાં સોળ હજાર યોજનની વૃદ્ધિ કરવામાં આવે છે. તેથી જ્યારે રિષ્ટકાંડના અધસ્તન ચરમાંતને વિચાર કરવામાં આવે ત્યારે ત્યાં સોળ હજાર યોજનનું અંતર આવી જાય છે. આ વાત સ્વયં સૂત્રકાર સ્પષ્ટ કરે છે. 'एवं जाव रिट्ठस्स उवरिल्ले चरिमंते पन्नरसजोयण सहस्साइं' આ રીતે રત્નકાંડ ઉપરના ચરમાંતથી રિષ્ટકાંડના ઉપરના ચરમાંત

સુધી પંદર હજાર યોજનનું અંતર થાય છે. 'હેટ્ટિલ્લે ચરિમંતે સોલસ જોય-
ણસહસ્રાઈ' અને રત્નકાંડના ઉપરના ચરમાંતથી રિષ્ટ કાંડનો જ અધસ્તન નીચેનો
ચરમાંત છે, ત્યાં સુધીમાં સોળ હજાર યોજનનું અંતર થઈ જાય છે.

કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં ત્રણ કાંડો આવેલા છે.
ખરકાંડ (૧) પંકબહુલકાંડ (૨) અખબહુલકાંડ (૩) પહેલા ખરકાંડમાં બીજા
સોળ અવાંતર કાંડો આવેલા છે. તેના નામો આ નીચે પ્રમાણે છે રત્નકાંડ
(૧) વજ્રકાંડ (૨) વૈદૂર્યકાંડ (૩) લોહિતાક્ષકાંડ (૪) મસારગલ્લકાંડ (૫) હંસ
ગર્ભકાંડ (૬) પુલકકાંડ (૭) સૌગંધિકકાંડ (૮) જ્યોત્સનાકાંડ (૯) અંજનકાંડ
(૧૦) પુલકકાંડ (૧૧) રજતકાંડ (૧૨) જાતરૂપકાંડ (૧૩) અંકકાંડ (૧૪) સ્ફટિક
કાંડ (૧૫) અને સોળમો રિષ્ટકાંડ (૧૬) આમાં રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ખરકાંડના
ઉપરિતન અર્થાત્ ઉપરના ચરમાન્તથી રત્નકાંડના અધસ્તન ચરમાન્તમાં અને
વજ્રકાંડના ઉપરના ચરમાંતમાં એક હજાર યોજનનું અંતર છે. રત્નપ્રભા પૃથ્વીના
ઉપરિતન નામ ઉપરના ચરમાંતથી વૈદૂર્યનામના ત્રીજા કાંડના અધસ્તન ચરમાંતમાં
ત્રણ હજાર યોજનનું અંતર કહ્યું છે. આ રીતે નીચે નીચે રહેલા દરેક કાંડમાં
એક એક હજાર યોજનની વૃદ્ધી કરવી જોઈએ. ત્રીજા કાંડના અધસ્તન
ચરમાંતમાં રત્નપ્રભાના ઉપરિતન ચરમાંતથી ત્રણ હજાર યોજનનું અંતર છે.
ચોથા લોહિતાક્ષકાંડના અધસ્તન ચરમાંતમાં ચાર હજાર યોજનનું અંતર છે.
આ ક્રમથી એક એકને વધારતા વધારતા છેલ્લા રિષ્ટકાંડના ઉપરના નીચેના
ચરમાંતમાં પંદર હજાર યોજનનું અંતર આવી જાય છે અને તેની નીચેના
ચરમાંતમાં સોળ હજારનું અંતર આવી જાય છે. કેમકે આ ખરકાંડના વિભાગ-
રૂપ રત્નકાંડથી રિષ્ટ કાંડ પર્યન્ત સોળે કાંડોમાં દરેક કાંડો એક એક હજાર
યોજનના છે.

આ રીતે રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો જે ખરકાંડ છે, કે જેના રત્નકાંડ વિગેરે
ભેદથી સોળ અવાન્તર ભેદો છે. તેઓનું પરસ્પરમાં આ અંતર પ્રગટ કરીને
હવે રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો જે 'પંકબહુલ' નામનો બીજો કાંડ છે, તેનું અંતર
પ્રગટ કરે છે. આ સંબંધમાં ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે
'इमीसे णं भंते ! रयणपभाए पुढवीए उवरिल्लाओ चरिमंताओ पंकबहुलस्स
उवरिल्ले चरिमंते एस णं केवइए अवाहाए अंतरे पन्नत्ते' હે ભગવન્ આ
રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ઉપરિતન નામ ઉપરના ચરમાંતથી પંક બહુલકાંડની
ઉપરનો જે ચરમાંત છે, તેમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે ? આ બેઉની વચમાં કેટલું
અંતર આવેલું છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે

‘ગોચમા ! સોલસ સહસ્સાઈ અવાહાણ અંતરે પન્નત્તે’ હે ગૌતમ ! આ બંનેની વચમાં સોળ હજાર યોજનનું અંતર આવેલું છે. ખરકાંડનો છેલ્લો કાંડ રિષ્ટ-કાંડ છે. તેના અધસ્તન ચરમાંતમાં રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંતથી સોળ હજાર યોજનનું અંતર કહેલ છે. કેમકે રિષ્ટકાંડનું અધસ્તન ચરમાંત અને પંક બહુલનું ઉપરિતન ચરમાંત આ બેઉ પરસ્પરમાં લાગેલા છે. અર્થાત્ મળેલા છે. તેથી એ બેઉમાં ખરાખર અંતર આવેલું છે, ‘હેદ્વિલ્લે ચરિમંતે ઇકં જોયણસયસહસ્સં’ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંતથી પંક બહુલકાંડનું જે અધસ્તન નીચેનું ચરમાંત છે, એ એક લાખ યોજનના અંતરનું છે. અર્થાત્ રત્નપ્રભાના ઉપરના ચરમાંતથી પંક બહુલકાંડનું અધસ્તન ચરમાંત એક લાખ યોજનના અંતરવાળું છે. કેમકે રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ખરકાંડ ૧૬૦૦૦, સોળ હજાર યોજનનો છે. અને પંક બહુલકાંડ ૮૪૦૦૦, ચોર્યાશી હજાર યોજનનો છે. આ બેઉને મેળવવાથી એક લાખ યોજન થઈ જાય છે. ‘આવ બહુલ્સ ઉવરિલ્લે ચરિમંતે ઇકં જોયણસયસહસ્સં’ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના અખબહુલકાંડ કે જે ત્રીજો કાંડ છે, તેનો જે ઉપરનો ચરમાંત છે, તે રત્નપ્રભાના ઉપરના ચરમાંતથી એક લાખ યોજનના અંતરમાં છે તેથીજ અખબહુલ નામના ત્રીજા કાંડના ઉપરના ચરમાંતથી રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંત સુધી એક લાખ યોજનનું અંતર કહેવામાં આવેલ છે. કેમકે પંક બહુલની નીચેના અને અખબહુલકાંડની ઉપરનો ચરમાંત અન્યોન્ય મળેલા હોય છે. તેથી તે બંને સમાન પ્રમાણવાળા છે. ‘હેદ્વિલ્લે ચરિમંતે ! અસીદ્વત્તરં જોયણ સયસહસ્સં’ અખબહુલકાંડનો જે અધસ્તન ચરમાંત છે, તે રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંતથી એક લાખ એંસી હજાર યોજનના અંતરવાળો કહેલ છે. રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો પીંડ એક લાખ એંસી હજાર યોજનનો છે. તેથી અહિયાં એટલું અંતર પ્રગટ કર્યું છે.

આ કથનનું તાત્પર્ય એ છે કે રત્નપ્રભા પૃથ્વીનું પરિપૂર્ણ પિંડ બાહ્ય એક લાખ એંસી હજાર યોજનનું થાય છે. આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં ત્રણ કાંડો આવેલા છે. તેમાં પહેલો ખરકાંડ, ૧, બીજો પંક બહુલકાંડ (૨) અને ત્રીજો અખબહુલ કાંડ છે. (૩) અર્થાત્ રત્નપ્રભા પૃથ્વી ત્રણ કાંડ રૂપે છે. એ ત્રણ કાંડોમાં પહેલો જે ખરકાંડ છે, તે ૧૬૦૦૦ સોળ હજાર યોજનનો કહ્યો છે (૧) બીજો પંકબહુલકાંડ ૮૪૦૦૦ ચોર્યાશી હજાર યોજનનો છે. (૨) અને ત્રીજો જે અખબહુલ કાંડ છે તે ૮૦૦૦૦ એંસી હજાર યોજન નો છે. (૩) આ ત્રણેયને મેળવતાં ૧૬૦૦૦+૮૪૦૦૦, ચોર્યાશી હજાર અને ૮૦૦૦૦ એંસી હજારને મેળવતાં ૧૮૦૦૦૦ એક લાખ એંસી હજારનું રત્નપ્રભા પૃથ્વીનું બાહ્ય પિંડ થઈ જાય છે.

‘ઘળોદહિસ ડવરિલ્લે ચરિમંતે અસીઙ્ ઉત્તર જોયળસયસહસ્સં’ રત્નપ્રભાની ઉપરનું ચરમાંત પણ એક લાખ એંસી હજાર યોજનના અંતરવાળું છે. કેમકે અખ્ખહુલકાંડની નીચેનો જે ચરમાંત છે તે અને ઘનોદધિની ઉપરનો જે ચરમાન્ત છે. તે અન્યોન્ય મળેલા છે. તે કારણથી તેઓનામાં અંતર આવતું નથી. ‘હેટ્ટિલ્લે ચરિમંતે દો જોયળસયસહસ્સં’ ઘનોદધિ વલયનો અધસ્તન નીચેનો ચરમાંત, અને રત્નપ્રભા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્ત આ બન્નેમાં બે લાખ યોજનનું અંતર છે.

કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે રત્નપ્રભા પૃથ્વીના એક લાખ એંસી હજાર યોજનના બાહ્યમાં ઘનોદધિના બાહ્યના વીસ હજાર યોજન મેળવતાં બે લાખ યોજન ઘઈ જાય છે. તેથી રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિની નીચેનું ચરમાંત બે લાખ યોજનનું કહેલ છે. સાતે પૃથ્વીયોના ઘનોદધિનું બાહ્ય પ્રમાણ વીસ હજાર યોજનનું જ થાય છે. તેમ સમજવું.

‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए उवरिल्लाओ चरिमंताओ घणया-यस्स उवरिल्ले चरिमंते दो जोयणसयसहस्साइं’ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનવાતના ચરમાંત સુધીનું અંતર બે લાખ યોજનનું છે. કેમકે ઘનોદધિની નીચેનું ચરમાંત અને ઘનવાતનું ઉપરનું ચરમાંત એ બેઉ પરસ્પરમાં મળેલા છે. તેથી તેમાં કંઈ પણ અંતર હોતું નથી.

‘हेट्टिल्ले चरिमंते! असंखेज्जाइं जोयणसयसहस्साइं’ તથા આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંતથી ઘનવાતનું જે નીચેનું ચરમાંત છે, ત્યાં સુધી અસંખ્યાત લાખ યોજનનું અંતર છે, ‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए उवरिल्लाओ चरिमंताओ तणुवायस्स उवरिल्ले चरिमंते असंखेज्जाइं जोयणसयसहस्साइं’ અવાધાણ અંતરે પન્નત્તે’ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ચરમાન્તથી તનુવાતવલયનું જે ઉપરનું ચરમાન્ત છે, ત્યાં સુધી અસંખ્યાત લાખ યોજનનું અંતર છે. ‘हेट्टिल्ले वि असंखेज्जाइं जोयणसयसहस्साइं’ એજ પ્રમાણે તનુવાત વલયનો જે અધસ્તન નીચેનો ચરમાન્ત છે. ત્યાં સુધી પણ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંતથી અસંખ્યાત લાખ યોજનોનું અંતર છે. ‘एवं ओवासंतरे वि’ એજ પ્રમાણે રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી રત્નપ્રભા સંબંધી અવકાશાન્તરનું જે ઉપરનું ચરમાંત છે. ત્યાં સુધીમાં અસંખ્યાત લાખ યોજનોનું અંતર છે. તથા અવકાશાન્તરનું જે નીચેનું ચરમાંત છે, ત્યાં સુધી પણ અસંખ્યાત લાખ યોજનનું અંતર છે.

આ રીતે પહેલી નારક પૃથ્વીના ઘનોદધિ વિગેરેનું અંતર બતાવીને હવે બીજી શકંરાપ્રભા પૃથ્વીનું અંતર સૂત્રકાર પ્રગટ કરે છે. આમાં ગૌતમ

સ્વામી પ્રભુને એવું પૂછે છે કે 'દોચ્ચાણં મંતે ! પુઢવીણ ઉવરિલ્લાઓ ચરિમં-
તાઓ હેટ્ઠિલ્લે ચરિમંતે ! एस णं केवडए अवाधाए अंतरे पण्णते' હે ભગવન્
શર્કરાપ્રભા નામની જે બીજી પૃથ્વી છે, તેના ઉપરના ચરમાંત સુધી કેટલું
અંતર કહ્યું છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા ! बत्तीसुत्तरं
जोयणसयसहस्स' હે ગૌતમ ! બીજી શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંતથી
તેની નીચેનું ચરમાન્ત એક લાખ બત્રીસ હજાર યોજનનું છે. કેમકે શર્કરા-
પ્રભા પૃથ્વી એક લાખ બત્રીસ હજાર યોજનના પિંડવાળી છે. 'સકરપ્પમાણ
પુઢવીણ' હે ભગવન્ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંતથી ઘનોદધિની
નીચેના ચરમાંત સુધી કેટલું અંતર કહ્યું છે ? ગૌતમસ્વામીના આ પ્રશ્નના
ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'सककरप्पमाए पुढवीए उवरिल्लाओ चरिमंताओ
घणोदहिस्स हेट्ठिल्ले चरिमंते बावण्णुत्तरं जोयणसयसहस्स' હે ગૌતમ !
શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંતથી ઘનોદધિ પૃથ્વીને જે નીચેના ચરમાંત
છે, તે એક લાખ બાવન હજાર યોજનની અંતરે છે અર્થાત્ ત્યાંથી અહિંયા
સુધીમાં એક લાખ બાવન હજાર યોજનનું અંતર છે. કેમકે ઘનોદધિનું
પ્રમાણ વીસ ૨૦ હજાર યોજનનું છે. 'घणवायस्स असंखेज्जाइं जोयणसय-
सहस्साइं' તથા રત્નપ્રભાના ઉપરના ચરમાન્ત સુધીમાં અસંખ્યાત લાખ
યોજનનું અંતર છે. 'एवं जाव उवासंतरस्स वि' એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા
પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી લઈને તતુવાતવલયના નીચેના ચરમાન્ત સુધી
અને અવકાશાન્તરની નીચેના ચરમાંત સુધી અસંખ્યાત લાખ યોજનનું અંતરાલ
કહેવું જોઈએ કેટલી પૃથ્વી સુધી તે કહેવું જોઈએ તે બાબતમાં કહે છે કે
'जाव अहे सत्तमाए' જે પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના સંબંધમાં અંતરનું પ્રકરણ
કહ્યું છે, એજ પ્રમાણે વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વી પર્યાન્ત
નું અંતર પણ પૂર્વોક્ત ક્રમ પ્રમાણે સમજવું. આ સંબંધમાં પ્રશ્ન એ
ઉપસ્થિત થાય છે કે શું શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના અંતર પ્રમાણેનું જ અંતર
કહેવાનું છે ? કે કંઈ ફેરફાર છે ? આ સંબંધમાં સૂત્રકાર કહે છે કે 'नवरं
जीसे जं बाहल्लं तेण घणोदही संबधेयव्वो बुद्धीए' આ સંબંધમાં અંતર ફેરફાર
એ છે કે જે પૃથ્વીનું જેટલું આહલ્ય મોટાપણું કહેલ છે, તેમાં ઘનોદધિનું
આહલ્ય મોટાપણું પોતપોતાની બુદ્ધિથી મેળવી લેવું જોઈએ. અર્થાત્ જે
પૃથ્વીનું જેટલા પ્રમાણેનું આહલ્ય થાય છે, તેમાં ઘનોદધિનું આહલ્ય કે જે
બધી પૃથ્વીયોના ઘનોદધિનું પ્રમાણ વીસ હજાર યોજનનું થાય છે. તે વીસ
હજાર મેળવી લેવું જોઈએ. કઈ પૃથ્વીનું ઘનોદધિ સહિત કેટલું કેટલું પ્રમાણ
છે ? એ સંબંધમાં સૂત્રકાર સ્વયં કહે છે કે 'सककरप्पमाए' ઇત્યાદિ

‘સકરપ્પમાણ અણુસારેણ’ જે પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીમાં કહેવામાં આવેલ છે, તે પ્રમાણે ‘ઘણોદહિ સહિયાણં’ ઘનોદધિની સાથે વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી સુધિની પૃથ્વીયોના ‘इमं पमाणं’ અંતરનું આ પ્રમાણ છે. તે વાલુકાપ્રભા વિગેરે પૃથ્વીયોનું અંતર અહિયાં સૂત્રકાર સ્વયં પ્રગટ કરતાં કહે છે કે ‘વાલુકાપ્રમાણ અડચાલીસુત્તરં જોયણસયસહસ્સં’ ઘનોદધિના આહલ્ય સહિત ત્રીજી વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાંતથી ઘનોદધિની નીચેના ચરમાંતનું અંતર એક લાખ અઠચાવીસ હજાર યોજનનું છે તેમાં ઘનોદધિના આહલ્યના વીસ હજાર યોજન મેળવવાથી ઘનોદધિ સહિત વાલુકા પ્રભા પૃથ્વીનું એક લાખ અડતાલીસ હજાર યોજનનું અંતર વાલુકાપ્રભાની ઉપરના ચરમાંતથી ઘનોદધિની નીચેના ચરમાંતનું થઈ જાય છે. ૩,

એજ પ્રમાણે ‘પંકવપમાણ પુઢવીણ ચત્તાલીસુત્તરં જોયણસયસહસ્સં’ પંક પ્રભા પૃથ્વીના ઘનોદધિ સહિતના આ ખન્નેની વચ્ચેમાં એક લાખ ચાળીસ હજાર યોજનનું અંતર છે. જેમકે પંકપ્રભા પૃથ્વીનું આહલ્ય એક લાખ વીસ હજાર યોજનનું છે. તેમાં ઘનોદધિના વીસ હજાર યોજન મેળવવાથી પંકપ્રભા ની ઉપરના એક લાખ ચાળીસ હજાર યોજનનું અંતર થઈ જાય છે. (૪)

‘ધૂમવપમાણ પુઢવીણ અઢ્ટતીસુત્તરં જોયણસયસહસ્સં’ ઘનોદધિ સહિત ધૂમ-પ્રભા પૃથ્વીના અંતરનું પ્રમાણ આડત્રીસ હજાર યોજન અધિક એક લાખ યોજનનું છે. તેમાં ઘનોદધિના વીસહજાર યોજન મેળવવાથી ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંતથી ઘનોદધિની નીચેના ચરમાંતનું અંતર આડત્રીસ હજાર યોજન અધિક એક લાખ યોજનનું થઈ જાય છે. ૫ ।

‘તમાણ પુઢવીણ છત્તીસુત્તરં જોયણસયસહસ્સં’ ઘનોદધિ સહિત તમઃ પ્રભા પૃથ્વીનું અંતર પરસ્પર છત્રીસ હજાર અધિક એક લાખ યોજનનું છે. જેમકે તમઃ પ્રભા પૃથ્વીનું આહલ્ય સોળ હજાર યોજન અધિક એક લાખ યોજનનું છે, તેમાં ઘનોદધિના વીસહજાર યોજન મેળવવાથી તમઃ પ્રભા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાંતથી ઘનોદધિની નીચેના ચરમાંતનું અંતર છત્રીસ હજાર અધિક એક લાખ યોજનનું થાય છે. ૬ । ‘અહે સત્તમાણ પુઢવીણ અઢ્ટાવીસુત્તરં જોયણસય સહસ્સં’ ઘનોદધિ સહિત અધઃસપ્તમી પૃથ્વીનું પરસ્પર અંતર અડચાવીસ હજાર યોજન અધિક એક લાખ યોજનનું છે. જેમકે અધઃસપ્તમી પૃથ્વીનું અંતર આઠ હજાર યોજન અધિક એક લાખ યોજનનું છે. તેમાં ઘનોદધિના વીસહજાર યોજન

મેળવવાથી નીચેની પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિના અધસ્તન ચરમાન્તનું અંતર અઠ્યાવીસ હજાર યોજન અધિક એક લાખ યોજનનુ થઈ જાય છે. ૧૧૭।

આ અંતર સંબંધી પ્રકરણ ક્યાં સુધી કહેવું જોઈએ ? તે સંબંધમાં સૂત્રકાર 'જાવ' ઇત્યાદિ સૂત્ર દ્વારા કહે છે. 'જાવ' યાવત્ અહિંયા યાવત્પદથી ત્રીજી વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વીયોના ઘનવાત, તનુવાત અને અવકાશાન્તર સંબંધી સૂત્રોનો સંગ્રહ કરવો જોઈએ. તે સૂત્રોના ઉપરિતન, અધસ્તન ચરમાન્તોનું અંતર અસંખ્યાત શતસહસ્ર યોજનોનુ થાય છે. એ પ્રમાણે વ્યાખ્યાન સમજી લેવું તેમાં અધઃસપ્તમીમાં આવેલ અવકાશાન્તર ના અધસ્તન ચરમાન્તનું અંતર સૂત્ર સૂત્રકાર સ્વયં ખતાવે છે. 'અહે સત્તમાણં મંતે !' ઇત્યાદિ

ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે 'અહે સત્તમાણં મંતે ! પુઢવીઈ' હે ભગવન્ આ અધઃ સપ્તમી પૃથ્વીના 'ઊવરિલ્લાઓ ચરિમંતાઓ' ઉપરના ચરમાન્તથી 'ઊવાસંતરસ્સ હેટ્ઠિલ્લે ચરિમંતે' અવકાશાન્તરનું નીચેનું ચરમાન્ત 'કેવડ્યં અવાહાણ અંતરે પણ્ણત્તે' અખધાથી કેટલા અંતરપર આવેલું છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોચમા !' હે ગૌતમ ! 'અસંલ્લેજ્જાઈં જોયણસયસહસ્સાઈં' અસંખ્યાત લાખ યોજન અખધાથી અંતર કહેવામાં આવેલ છે. તેના આલાપકનો પ્રકાર આ નીચે પ્રમાણે છે.

ત્રીજી વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી તેનાજ નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ ! વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી લઈને તેનાજ નીચેના ચરમાન્ત સુધી એક લાખ અઠ્યાવીસ હજાર યોજનનું અંતર કહ્યું છે. કેમકે વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીની પહેળાઇ એક લાખ અઠ્યાવીસ હજાર યોજન કહેવામાં આવી છે. હે ભગવન્ વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિની ઉપરનો ચરમાન્ત કેટલા અંતર પર આવેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે આ પણ એક લાખ અઠ્યાવીસ હજાર યોજનના અંતર પર છે. કેમકે વાલુકાપ્રલા ની નીચેનો ચરમાન્ત અને ઘનોદધિની ઉપરનો ચરમાન્ત પરસ્પર મળેલા હોવાથી વાલુકાપ્રલાના ખાહલ્યની ખરોખરનું પ્રમાણ કહેલ છે, ગૌતમસ્વામી પ્રભુને પૂછે છે કે હે ભગવન્ વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિને નીચેનો જે ચરમાન્ત છે, તેનું કેટલું અંતર કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ ! પૂર્વોક્તનિયમ અનુસાર ત્રીજી પૃથ્વીની એક લાખ અઠ્યાવીસ હજાર યોજનની વિશાળતામાં ઘનોદધિની વીસ હજાર યોજનની વિશાળતા મેળવવાથી આ અંતર મળી આવે છે, કે વાલુકાપ્રલાની ઉપરના

ચરમાન્તથી એક ઘનોદધિનો જે નીચેનો ચરમાન્ત છે, તે એક લાખ અડતાલીસ હજાર યોજનના અંતર પર છે.

હે ભગવન્ વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનવાતના ઉપરના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે ! આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ ! વાલુકાપ્રલાની ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનવાતની ઉપરના ચરમાન્ત સુધીમાં એક લાખ અડતાલીસ હજાર યોજનનું અંતર કહ્યું છે. એમ કહેવાનું કારણ એ છે કે ત્યાંજ ઘનોદધિની નીચેનું ચરમાન્ત સમાપ્ત થાય છે. અને તનુવાતની ઉપરના ચરમાન્તનો પ્રારંભ થાય છે, ફરીથી ગૌતમસ્વામી પૂછે છે કે હે ભગવન્ ! ઘનવાતની નીચેનો ચરમાન્ત અને તનુવાત અને અવકાશાન્તરની ઉપરના નીચેના ચરમાન્ત સુધી વાલુકાપ્રલાની ઉપરના ચરમાન્તથી કેટલું અંતર કહ્યું છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ ! ત્યાંથી ત્યાં સુધીમાં દરેકનું અસંખ્યાત લાખ યોજનનું અંતર કહ્યું છે. ૩ । એજ પ્રમાણે પંકપ્રલા પૃથ્વીના સંબંધમાં પણ એની વિશાળતાં પહોળાઈના સંબંધમાં ઉપરના ચરમાન્તથી તેનીજ નીચેના ચરમાન્ત સુધીનું અંતર સમજવું. તથા ઘનોદધિની નીચેના ચરમાન્ત સુધીનું અંતર અને ઘનવાતની ઉપરના અને તનુવાતના ઉપરના ચરમાન્ત સુધીનું અંતર અને તેની નીચેના ચરમાન્ત સુધીનું અંતર તથા અવકાશાન્તરની ઉપરના અને નીચેના ચરમાન્ત સુધીનું અન્તરસમજી લેવું જોઈએ જેમકે હે ભગવન્ ! પંકપ્રલા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી તેની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે. ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ ! પંકપ્રલા ની ઉપરના ચરમાન્તથી તેની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં એક લાખ વીસ હજાર યોજનનું અંતર કહેલું છે. કેમકે આ પૃથ્વીની વિશાળતા એટલીજ કહેવામાં આવી છે. હે ભગવન્ પંકપ્રલા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિની ઉપરના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે ? હે ગૌતમ ! એજ એક લાખ વીસ હજાર યોજનનું અંતર કહ્યું છે. કેમકે પંકપ્રલા પૃથ્વીની નીચેનો ભાગ અને ઘનોદધિની ઉપરનો ભાગ

પરસ્પર મળેલા છે. હે ભગવન્ પંકપ્રભા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે? હે ગૌતમ ! પંકપ્રભાના ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં એક લાખ ચાળીસ હજાર યોજનનું અંતર કહ્યું છે. અહિંયાં ઘનોદધિની પહોળાઈ વીસ હજાર યોજનની તેની પહોળાઈમાં મેળવીને આ ઉત્તર કહેલ છે. હે ભગવન્ પંકપ્રભાની ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનવાતની ઉપરના ચરમાન્ત સુધી કેટલું અંતર કહ્યું છે? હે ગૌતમ ! એક લાખ ચાળીસ હજાર યોજનનું અંતર કહેલ છે, કેમકે ઘનોદધિની નીચેનો ચરમાન્ત અને ઘનવાતની ઉપરનો ચરમાન્ત પરસ્પર મળેલા છે. હે ભગવન્ પંકપ્રભા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનવાતની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ ! આ સંબંધમાં અસંખ્યાત લાખ યોજનનું અંતર કહ્યું છે, હે ભગવન્ પંકપ્રભા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી તનુવાત અને અવકાશાન્તરની ઉપરના અને નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે? ઉત્તર હે ગૌતમ ! આ બંને પ્રશ્નના ઉત્તરમાં ત્યાંથી અહિ સુધી અસંખ્યાત લાખ યોજનનું અંતર કહેલ છે. પ્રશ્ન હે ભગવન્ ! ધૂમપ્રભા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી તેની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહેલ છે? ઉત્તર-હે ગૌતમ ! આ સંબંધમાં એક લાખ અઠાર હજાર યોજનનું અંતર કહ્યું છે. પ્રશ્ન-હે ભગવન્ ધૂમપ્રભા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહેલ છે? ઉત્તર હે ગૌતમ ! આનું અંતર એક લાખ અડતાલીસ હજાર યોજનનું કહ્યું છે. કેમકે ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના બાહ્યમાં ઘનોદધિના વીસ હજાર યોજન મેળવવાથી આ પ્રમાણ થાય છે. પ્રશ્ન-હે ભગવન્ ધૂમપ્રભા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી નીચેના ઘનવાતના ઉપરના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે? ઉત્તર-હે ગૌતમ ! આ સંબંધમાં એક લાખ આડત્રીસ હજાર યોજનનું અંતર કહ્યું છે, ૧૩૮૦૦૦ કેમકે ધૂમપ્રભા પૃથ્વીની નીચેનો ચરમાન્ત અને ઘનવાતની ઉપરના ચરમાન્ત મળેલા છે. પ્રશ્ન-હે ભગવન્ ધૂમપ્રભા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનવાતની નીચેનો

ચરમાન્ત અને તનુવાતની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે ? ઉત્તર-હે ગૌતમ ! આ બંનેના અંતરમાં અસંખ્યાત યોજનનું અંતર કહેવું ભેદભે. પ્રશ્ન-હે ભગવન્ ધૂમપ્રલાની ઉપરના ચરમાન્તથી અવકાશાન્તરના ઉપર નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે ? ઉત્તર-હે ગૌતમ ! આ સંખંધમાં પણ અસંખ્ય લાખ યોજનનું અંતર સમજવું.

પ્રશ્ન-હે ભગવન્ તમઃપ્રલા પૃથ્વીના ચરમાન્તથી નીચેના ચરમાન્ત સુધી કેટલું અંતર કહેલ છે ?

ઉત્તર-હે ગૌતમ ! તમઃપ્રલા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં એક લાખ સોળ હજાર યોજનનું અંતર કહ્યું છે. તથા આજ પ્રમાણેનું અંતર તમઃપ્રલા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિના ઉપરના ચરમાન્ત સુધીમાં પણ એક લાખ સોળ હજાર યોજનનું અંતર સમજવું

પ્રશ્ન-તમઃપ્રલા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી ત્યાંના ઘનોદધિની નીચેના જે ચરમાન્ત છે. ત્યાં સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે ?

ઉત્તર હે ગૌતમ ! તમઃપ્રલા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં એક લાખ છત્રીસ હજાર યોજનનું અંતર કહ્યું છે. પ્રશ્ન-તમઃપ્રલા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનવાતના ઉપરના ચરમાન્ત સુધીમાં આટલુંજ એટલે કે એક લાખ છત્રીસ હજાર યોજનનું અંતર કહ્યું છે. તથા તમઃપ્રલા પૃથ્વીના ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનવાતની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં અસંખ્ય લાખ યોજનનું અંતર કહેલ છે. અને એટલું જ અંતર અવકાશાન્તર ના ઉપર અને નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કહ્યું છે. પ્રશ્ન-હે ભગવન્ અધઃસપ્તમી તમસ્તમા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી એની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહ્યું છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ ! અધઃસપ્તમી તમસ્તમા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી તેની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં એક લાખ અઠ્યાવીસ હજાર યોજનનું અંતર કહેલ છે.

પ્રશ્ન-અધઃસપ્તમી તમસ્તમા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિની ઉપરના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલા યોજનનું અંતર કહેલ છે ? ઉત્તર હે ગૌતમ ! એક લાખ અઠ્યાવીસ હજાર યોજનનું અંતર કહેલ છે. પ્રશ્ન-અધઃસપ્તમી તમસ્તમા પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્તથી ઘનોદધિની નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કેટલું અંતર કહેલ છે ? ઉત્તર હે ગૌતમ ! એક લાખ અઠ્યાવીસ હજાર યોજનનું અંતર કહ્યું છે. અધઃસપ્તમી પૃથ્વીની ઉપરના ચરમાન્ત સુધીમાં પણ અસંખ્યાત લાખ યોજનનું અંતર કહ્યું છે. તથા એટલું જ અંતર તનુવાતની ઉપરના અને નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં કહેલ છે. આજ પ્રમાણે અવકાશાન્તરની ઉપરના અને નીચેના ચરમાન્ત સુધીમાં પણ અસંખ્યલાખ યોજનનું અંતર સમજવું. એ પ્રમાણેનું આ કથનથી સ્પષ્ટી કરણ કરેલ છે. ॥ સૂ ૧૦ ॥

રત્નપ્રભાદિ પૃથ્વીયોં કે પરસ્પર મેં અગલી ૨ પૃથ્વીવિયોં કો લેકર પૂર્વ પૂર્વકી
પૃથ્વીકા બાહલ્ય એવં વિસ્તાર સેતુલ્યત્વાદિકા નિરુપાગ

હવે રત્નપ્રભા વિગેરે પૃથ્વીયો પરસ્પર પછી પછીની પૃથ્વીઓને લઇને
પહેલાં પહેલાંની પૃથ્વીનું બાહલ્ય અને વિસ્તારથી સમાનપણાનું
પ્રતિપાદન કરે છે,

‘इमाणं मंते ! रयणप्पमा पुढवी दोच्चं पुढविं’ ઈત્યાદિ

ટીકાર્થ—આમાં ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે ‘इमाणं मंते !
रयणप्पमा पुढवी’ હે ભગવન્ ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વી ‘दोच्चं पुढविं पणिहाय’
ખીલ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીને આશ્રય કરીને ‘बाहल्लेणं किं तुल्ला विसेसाहिया
संखेज्जगुणा’ પહેળાઇમાં શું ધરોબર છે ? અથવા વિશેષાધિક છે ? અથવા
સંખ્યાતગણી વધારે છે ? આ સંબંધમાં કોઇ શંકા કરેકે રત્નપ્રભા પૃથ્વી
એક લાખ એંસી હજાર યોજન બાહલ્યવાળી છે, અને શર્કરાપ્રભા પૃથ્વી
એક લાખ બત્રીસ હજાર યોજન બાહલ્યની છે. આ રીતે બંધી પૃથ્વીયોનું
બાહલ્ય આ સૂત્રની પહેલા સૂત્રમાં ભગવાને બતાવેલ છે. તે આ વિષયને
અર્થ બોધ થવા છતા પણ જે બાહલ્યના સંબંધમાં ત્રણ પ્રશ્ન કરવામાં
આવ્યા છે તે અહિયાં નિરર્થક જણાય છે. ઉત્તર—હા તમારું આ કથન ધરો-
બર છે. પરંતુ પ્રશ્નો બે પ્રકારના હાય છે. એક ‘ज्ञ प्रश्न’ અને બીજો ‘अज्ञ
प्रश्न’ જ્ઞ પ્રશ્ન એ કહેવાય છે કે જે પોતે જાણવા છતાં પણ બધા સમીપમાં
રહેવાવાળા મંદ બુદ્ધિવાળા વિનયશીલ શિષ્યની શંકાના નિવારણ માટે પૂછવામાં
આવે. અને જે પોતે ન જાણવા થી જ્ઞાસા-જાણવાની ઈચ્છાથી પૂછવામાં
આવે તે ‘अज्ञ’ પ્રશ્ન કહેવાય છે. અહિયાં ગૌતમસ્વામીએ જે પ્રશ્ન પૂછેલ છે,
તે મંદ બુદ્ધિ વિનય શીલ શિષ્યોની સમજ માટે પૂછેલ હોવાથી આ પ્રશ્ન
‘ज्ञ’ પ્રશ્ન છે. તેથી આ કથન નિરર્થક નથી.

એ કેવી રીતે સમજી શકાય કે આ ‘ज्ञ’ પ્રશ્ન છે ? આ પ્રશ્નને
ઉત્તર એ છે કે પોતાને સમજવા માટે અહિયાં જ આગળ બીજો પ્રશ્ન વિસ્તારના
સંબંધમાં પૂછવામાં આવેલ છે. તેથી નિશ્ચિત થાય છે કે આ ‘ज्ञ’ પ્રશ્ન છે.

હવે વિસ્તારના સંબંધમાં કહેવામાં આવે છે. ‘वित्थरेणं किंतुल्ला !
विसेसहीणा, संखेज्जगुणहीणा’ તથા વિસ્તારની અપેક્ષાથી એ તેની ધરોબર
છે ? અથવા વિશેષ હીન છે ? કે સંખ્યાત ગુણથી રહિત છે ? આ પ્રશ્નના
ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘गोयमा ! इमाणं रयणप्पमा पुढवी’ હે ગૌતમ ! આ
રત્નપ્રભા પૃથ્વી ‘दोच्चं पुढविं पणिहाय’ ખીલ પૃથ્વી કરતાં ‘बाहल्लेणं गो तुल्ला’

પહોળાઇથી ઝરોઝર નથી. કેમકે રત્નપ્રલા પૃથ્વીની પહોળાઇ એક લાખ એંસી હજાર યોજનની છે. અને શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીની પહોળાઇ એક લાખ અત્રીસ હજાર યોજનની છે. તેથી પરસ્પરમાં બંનેમાં સરખાપણું નથી. બલકે શર્કરા પ્રલા કરતાં રત્નપ્રલા પૃથ્વીની પહોળાઇ વિશેષાધિક છે. આ કારણથી તેના કરતાં સંખ્યાત ગણી વધારે તે થઈ શકતી નથી. શર્કરાપ્રલા કરતાં તેની પહોળાઇ કેવળ અડતાલીસ હજાર યોજનજ વધારે છે. 'વિત્થરેણ' નો તુલ્લા' રત્નપ્રલા પૃથ્વી શર્કરાપ્રલા પૃથ્વી કરતાં વિસ્તારમાં પણ ઝરોઝર નથી. પરંતુ તે વિશેષ હીનજ છે. 'જો સંસ્કેજ્જગુણહીણા' તેથી તે સંખ્યાત ગુણહીન નથી. કેમકે પ્રદેશ વિગેરેની વૃદ્ધિથી વધતા એટલાજ ક્ષેત્રમાં શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીની વૃદ્ધિ થાય છે

‘દોચ્ચા ણં મંતે ! પુદ્ધિં પ્ણિહાય કિં બાહસ્લેણં તુલ્લા એવં ચેવ ભાણિ-
યઘ્વં’ હે ભગવન્ બીજી શર્કરાપ્રલા પૃથ્વી, શું ? ત્રીજી વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીની પહોળાઇની અપેક્ષાએ ઝરોઝર છે ? રત્નપ્રલા પૃથ્વી પ્રમાણેનું કથન આ સંબંધમાં પણ કહેલું જોઈએ અથવા વિશેષાધિક છે ? કે સંખ્યાત ગુણ અધિક છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ ! ત્રીજી વાલુકા પ્રલા પૃથ્વી કરતાં બીજી શર્કરાપ્રલા પૃથ્વી ઝરોઝર નથી. પરંતુ વિશેષાધિક છે. બીજી પૃથ્વીની પહોળાઇ ત્રીજી પૃથ્વી કરતાં સંખ્યાતગણી નથી. એજ પ્રમાણે વિસ્તારના સંબંધમાં પણ તે તુલ્ય નથી વિશેષહીન છે. એથીજ તે સંખ્યાત ગુણહીન નથી. શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીની પહોળાઇ એક લાખ અત્રીસ હજાર યોજનની છે. અને વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીની પહોળાઇ એક લાખ અઠ્યાવીસ હજાર યોજનની છે. તેથી પહોળાઇની અપેક્ષાથી શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીમાં વાલુકા પ્રલા પૃથ્વી કરતાં વિશેષાધિક પહુંજ આવે છે. સંખ્યાત ગુણ અધિક પહું અથવા તુલ્યપહું, આવતું નથી. તથા વિસ્તારની અપેક્ષાથી પણ શર્કરાપ્રલા પૃથ્વી વાલુકાપ્રલા પૃથ્વી કરતાં તુલ્ય અથવા સંખ્યાતગુણ અધિક નથી. પરંતુ વિશેષ ગુણાધિક જ છે. ‘એવં તચ્ચા, ચરત્થી પંચમી છટ્ટી’ એજ પ્રમાણે ચોથી પૃથ્વી કરતાં ત્રીજી, પાંચમી પૃથ્વી કરતા ચોથી છટ્ટી પૃથ્વી કરતાં પાંચમી અને સાતમી પૃથ્વી કરતાં છટ્ટી પૃથ્વી વિશેષાધિક જ છે તુલ્ય અથવા સંખ્યાત ગુણ ધિક નથી. આ પૃથ્વીઓની પહોળાઇ આ પ્રમાણે છે.

રત્નપ્રભા પૃથ્વીની પહોળાઈ એક લાખ એંસી હજાર યોજનની છે.
 બીજી શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીની પહોળાઈ એક લાખ બત્રીસ હજાર યોજનની છે.
 ત્રીજી પૃથ્વીની પહોળાઈ એક લાખ અઠ્યાવીસ હજાર યોજનની છે.
 ચોથી પૃથ્વીની પહોળાઈ એક લાખ વીસ હજાર યોજનની છે.
 પાંચમી પૃથ્વીની પહોળાઈ એક લાખ અઠાર હજાર યોજનની છે.
 છઠ્ઠી પૃથ્વીની પહોળાઈ એક લાખ સોળ હજાર યોજનની છે.
 સાતમી પૃથ્વીની પહોળાઈ એક લાખ આઠ હજાર યોજનની છે.

આના ઉપરથી એ સારી રીતે સમજી શકાય છે કે બીજી પૃથ્વી કરતાં પહેલી પૃથ્વી વિશેષાધિક છે. ત્રીજી પૃથ્વી કરતાં બીજી પૃથ્વી વિશેષાધિક છે. ચોથી પૃથ્વી કરતાં ત્રીજી પૃથ્વી વિશેષાધિક છે. પાંચમી પૃથ્વી કરતાં ચોથી પૃથ્વી વિશેષાધિક છે. છઠ્ઠી પૃથ્વી કરતાં પાંચમી પૃથ્વી વિશેષાધિક છે. અને સાતમી પૃથ્વી કરતાં છઠ્ઠી પૃથ્વી વિશેષાધિક છે. અને વિસ્તારની અપેક્ષાથી તુલ્ય નથી પરંતુ વિશેષ હીન છે. તે પણ સંખ્યાત ગુણ હીન નથી. એજ આ સૂત્રનું કથન છે. ॥ સૂ ૧૧ ॥

જૈનાચાર્ય જૈનધર્મદિવાકર પૂજ્યશ્રીઘાસીલાલજી મહારાજકૃત ‘જીવાભિગમસૂત્ર’ની પ્રમેયઘોતિકા નામની વ્યાખ્યામાં ત્રીજી પ્રતિપત્તિને પહેલો ઉદ્દેશો સમાપ્ત ૧૩-૧।

પ્રત્યેક પૃથ્વી મેં કિતને કિતને નરકાવાસ હોને કા કથન

બીજા ઉદ્દેશાને પ્રારંભ—

ત્રીજી પ્રતિપત્તિને પહેલો ઉદ્દેશો સમાપ્ત કરીને હવે સૂત્રકાર બીજા ઉદ્દેશાને પ્રારંભ કરે છે. આ બીજા ઉદ્દેશામાં કઈ કઈ પૃથ્વીના કયા પ્રદેશમાં કેટલા નરકાવાસો છે ? આ વિષયનું પ્રતિપદન કરે છે.

‘કઙ્ઘં મંતે ! પુઢવીઓ પળ્ણત્તાઓ’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—ગૌતમસ્વામી પ્રભુને એવું પૂછે છે કે ‘કઙ્ઘં મંતે ! પુઢવીઓ પળ્ણત્તાઓ’ હે ભગવન્ પૃથ્વીયો કેટલી કહિવામાં આવી છે ? જો કે પૃથ્વીયોની સંખ્યાના સંબંધમાં પહેલા કથન કરવામાં આવેલ છે. પરંતુ અહિંયાં આ સંબંધમાં જે ફરીથી પ્રશ્ન કરવામાં આવેલ છે, તે તેમાં વિશેષપણાનું પ્રતિપાદન કરવા માટે કરેલ છે.

એજ કહ્યું છે ‘પુઢ્વ મળિયંપિ’ ઇત્યાદિ

પહેલાં કહેવામાં આવેલ વિષય બે ફરીથી પૂછવામાં આવે તો તેમાં કંઈને કંઈ વિશેષકારણ જરૂર હોય છે તેથી ગૌતમસ્વામીને પ્રભુ ઉત્તર આપતાં કહે છે કે 'ગોયમા !' હે ગૌતમ ! 'સત્ત પુઢવીઓ પળ્ણત્તાઓ' પૃથ્વીથી સાત જ કહેવામાં આવેલ છે. 'તં જહા' તે આ પ્રમાણે છે. 'રયણ્ણમા જાવ અહે સત્તમા' રત્નપ્રભા પૃથ્વી યાવત્ અધઃસપ્તમી આ પ્રમાણે રત્નપ્રભા, શર્કરાપ્રભા, વાલુકા પ્રભા, પંકપ્રભા, ધૂમપ્રભા, તમઃપ્રભા અને તમસ્તમઃપ્રભા આ સાત પૃથ્વીયો છે. 'इमीसे णं भंते रयणप्पमाए पुढवीए' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના કે જે 'असीउत्तरजोयणसयसहस्स बाहल्लाए, એક લાખ એંસી હજાર યોજન ની વિશાળતા વાળી છે, 'उवरि' ઉપરના ભાગથી 'केवइयं ओगाहिता' કેટલે દૂર ગયા પછી અને 'हेट्ठा केवइयं वज्जित्ता' નીચેનો કેટલો ભાગ છોડી છે 'मज्जे केवइए' વચમાં કેટલા યોજનમાં 'केवइया निरयावाससयसहस्सा पन्नत्ता' કેટલા નરકવાસો કહેવામાં આવ્યા છે ? અર્થાત્ એક લાખ એંસી હજાર યોજનની પહોળાઈવાળી જે પહેલી પૃથ્વી કહેલ છે, તેની ઉપર અને નીચેના ભાગમાં કેટલા કેટલા હજાર યોજનો છોડીને બાકીના મધ્યભાગમાં કેટલા લાખ નરકવાસો કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! इमीसे णं रयणप्पमा पुढवीए असी उत्तर जोयणसयसहस्सबाहल्लाए' એક લાખ એંસી હજાર યોજનની પહોળાઈવાળી આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના 'उवरि एगं जोयणसहस्सं ओगाहिता' ઉપરના એક હજાર યોજનને અવગાહિત કરીને અર્થાત્ એક હજાર યોજનને છોડીને અને 'हेट्ठा वि एगं जोयणसयसहस्सं वज्जित्ता' નીચેમાં પણ એક હજાર યોજનને છોડીને 'मज्जे अडसत्तरि जोयणसयसहस्सा' એક લાખ ૭૮ અઠ્યોતેર હજાર યોજનમાં 'रयणप्पमाए पुढवी नेरइयाणं' રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકોને યોગ્ય 'तीसं नरकावाससयसहस्साइं' ત્રીસ લાખ નરકવાસ 'भवंतित्तिमक्खायं' થાય છે, તેમ મેં તથા બાકીના બધાજ તીર્થંકરોએ કહેલ છે. આ કથનથી સઘળા તીર્થંકરોના વચનોમાં અવિસંવાદિ પણું પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. અર્થાત્ એક વાક્યતા ખાતાવેલ છે. તે નરકવાસો કેવા પ્રકારના છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ते णं णरगा अंतो वट्टा बहिं चउरंसा' આ નરકવાસો મધ્યમાં ગોળ છે. અને બહારના ભાગમાં ચાર ખુણાના આકાર વાળા છે. પીઠના ઉપરના ભાગમાં રહેલ મધ્યભાગ ગોળ છે. તેને લઈને કહેલ છે તથા સકળ પીઠો વિગેરે ની અપેક્ષાથી તો આવલિકામાં પ્રવિષ્ટ નરકવાસ ત્રિકોણ, ચતુષ્કોણ, સંસ્થાન વાળા હોવાનું કહેલ છે, અને જે પુષ્પાવકીર્ણું નરકવાસો છે, તે બધા અનેક પ્રકારના સંસ્થાનવાળા કહેવામાં આવેલ છે. આ વાત સૂત્રકાર સ્વયં હવે પછી પ્રગટ કરવાના છે. 'जाव असुभा' અહિંયા યાવત્ પદથી 'अहे खुरप्पसंठाण-

સંઠિયા, જિચ્ચંધયારતમસા વવગયગહ-ચંદ-સૂર-નક્ષત્તજોઙ્સપહા, મેય-
વસા પૂયરુહિર મંસચિક્વિલ્લલિત્તાણુ લેવળત્તલા, અસુઙ્ગીભત્થા પરમદુઙ્ગિભગંધા
કાઝ અગણિવળ્ળામા ક્કલ્લલ્લકાસા દુરહિયાસા' આ પાઠનેા સંચ્છ થયેલ છે.
આનેા અર્થ આ પ્રમાણે છે.

‘અહે સુરપ્પસંઠાણસંઠિયા’ નીચેના ભાગમાં આ નરકાવાસો ક્ષુરા-છરા
(અસ્તરા) ના જેવા તીક્ષ્ણ આકારવાળા છે. આ કથનનું તાત્પર્ય એ છે કે
આ નરકાવાસોને જે ભૂમિ ભાગ છે, તે મસૃણુ-ચિક્લો નથી પરંતુ કાંકરીયાલ
છે. તેથી નારકીયો ન્યારે તેના પર પગ મૂકે છે, ત્યારે તેઓને એવું સમભય
છે કે અસ્તરાની તીક્ષ્ણ ધારથી તેઓના પગ કપાઈ ગયા ન હોય તેમ લાગે છે.

નરકાવાસોમાં પ્રકાશનેા અભાવ રહેલ છે તેથીજ તેમાં હરહંમેશાં ગાઠ
અંધાઙ્ગ રહ્યા કરે છે. નિત્યાન્ધકાર, એ પદ્ધતી સૂત્રકારે એ સ્વચ્ચુ' છે કે
જેમ અહિયાં આ મૃત્યુલોકમાં શુક્ષ્ણ ભોંયરા વિગેરેમાં અંધાઙ્ગ બન્યું રહે છે
અને સૂર્યના પ્રકાશમાં મંદંતમ થઈ ભય છે, એવો અંધકાર ત્યાં હોતો નથી.
ત્યાં તેા કેવળ તીર્થકરોના જન્મ સમયે અને દીક્ષા વિગેરે સમયે જ થોડા
સમય માટે જ અંધાઙ્ગ દૂર થઈ ભય છે. બાકીના બધાજ સમયોમાં પ્રકાશક
લેશ્યાવાળા પદાર્થોનેા અભાવ હોવાથી નત્યંધ પુરૂષની દષ્ટિમાં જે પ્રમાણે ગાઠ
અંધકાર છવાઈ રહેલ છે અને મેઘો-વાદળાઓવાળી ચોમાસાની અર્ધિશત્રિઓમાં
જેમ અંધકાર હોય છે. એજ પ્રમાણે બહલતર અંધકાર ત્યાં નરકાવાસોમાં છવાઈ
રહે છે. અર્થાત્ ત્યાં હરહંમેશાં ગાઠ અંધાઙ્ગ જ છવાઈ રહે છે. એ વાતની
પુષ્ટિ કરતાં સૂત્રકાર કહે છે કે ‘વવગયગહચંદસૂરનક્ષત્તજોઙ્સપહા’ આ
કથનનું તાત્પર્ય એજ છે કે ત્યાં આગળ ગ્રહ, ચંદ્ર, સૂર્ય, નક્ષત્ર, તારા આ
જ્યોતિષક દેવોને પ્રવેશવાનેા રસ્તો જ નથી. અર્થાત્ પ્રકાશ કરનાર પદાર્થોનેા
ત્યાં અભાવજ છે તથા ત્યાંની પૃથ્વીનેા તલભાગ સ્વભાવથીજ મેદવશા-ચર્ખી
પૂતિ, પીપ પરૂ, લોહી. અને માંસના કાદવથીજ વ્યાપ્ત બની રહે છે. અને વારંવાર
ઉપલિપ્ત ખરકાયેલ થતી રહે છે. તેથી એ અશુચિ નામ અપવિત્ર છે. તેથી
તે બીલત્સ ભયાનક બીહામણું અને દેખવામાં ઘણીજ ભારે ગ્લાનિકારક હોય
છે. તેમાંથી એવી અનિષ્ટ ગંધ અર્થાત્ દુર્ગંધ નીકળતી રહે છે, કે મરેલા
ગાય વિગેરે જનાવરોના કલેવર-શરીરોમાંથી નીકળ્યા કરે છે. તે નરકાવાસોની
આભા કાંતિ, વર્ણુ સ્વરૂપ, એવી હોય છે કે જેવી કાંતિ લોખંડતે અગ્નિમાં
તપાવવાના સમયે અગ્નિની જ્વાલા હોય છે. અર્થાત્ લોખંડને ભટ્ટીમાં લાલ
કરતી વખતે અગ્નિની જ્વાલા કાળા વર્ણુવાળી થઈ ભય છે. તેથી અહિયાં
‘કાઝ અગણિવળ્ળામા ‘આપ્રમાણેનું વિશેષણ આપવામાં આવેલ છે ‘ક્કલ્લલ્લ-

ફાસા' અહિંનેા કર્કશ રપશ' અસિપત્રની તલવારની ધાર જેવા પાંદડાવાળા ઝાડની જેમ અત્યંત દુઃસહ અર્થાત્ અસહ્ય હોય છે. અને તેથી જ તે નરકાવાસો 'દુરહિયાલા' અત્યંત દુઃખ પૂર્વક સહન કરાય છે. અર્થાત્ દુઃખથી ભોગવી શકાય તેવા હોય છે. તે નરકાવાસો 'અસુખ' જેવામાં અશુભ હોય છે. તથા આ નરકોમાં જે ગંધ હોય છે, તે અશુભજ હોય છે. અને જે રસ હોય છે. તે તથા જે રપશ' હોય છે તે બધાજ અશુભ હોય છે. શુભ હોતા નથી. અહિંયા જીવો ને જે વેદના થાય છે, તે પણ અત્યંત અશાતા રૂપ જ હોય છે 'एणं अभिलाषेणं उवजुंजिउण भाणियच्चं ठाणप्पयाणुसारेणं' આજ પ્રમાણે ખીજી ખાકીની સઘળી પૃથ્વીયોના સંબંધમાં સારી રીતે વિવેચન કથન કહેવું જોઈએ. જેમકે આ સંબંધમાં પ્રજાપના સૂત્રના ખીજી સ્થાન પદમાં કથન કરવામાં આવેલ છે. 'जत्थ जे बाहल्ल' આ પ્રમાણે પ્રજાપના સૂત્રના ખીજી સ્થાન પદમાં કહ્યા પ્રમાણે જ્યાં જે પૃથ્વીમાં જેનું જે પ્રમાણેનું ખાહલ્ય પહેાળાઈ કહેવામાં આવેલ છે. અને 'जत्थ जत्तिया वा नरयावाससयसहस्सा' જ્યાં જેટલા લાખ નરકાવાસો કહેવામાં આવેલ હોય, ત્યાં તે બધા જ સારી રીતે વિચાર કરીને 'जाव अहे सत्तमाए पुढवीए' યાવત્ અધઃસપ્તમી એટલે કે તમસ્તમા નામની સાતમી પૃથ્વી સુધી કહી લેવું જોઈએ.

હવે સૂત્રકાર અધઃસપ્તમી પૃથ્વીના નરકાવાસોનું કથન કરે છે 'अहे सत्तमाए' ઇત્યાદિ

'अहे सत्तमाए' હે ભગવન્ અધઃસપ્તમી પૃથ્વીના કે જેનું ખાહલ્ય એક લાખ આઠ હજાર યોજનનું છે. તેની ઉપરના ભાગમાં કેટલું અવગાહન કરીને અર્થાત્ કેટલો ભાગ છોડીને તથા નીચેનો કેટલો ભાગ છોડીને 'मज्जे' અને વચમાંનો કેટલા ખાલી ભાગમાં કેટલા 'अणुत्तरा' અનુત્તર સર્વોત્કૃષ્ટ અત્યંત વિશાળ ઘણા મોટા અને તેથી જ 'महानिरया' મહા નરક કહેલા છે? 'एवं पुच्छियच्च' આ રીતે પ્રશ્ન પૂછી લેવો જોઈએ. તથા 'वागरेयच्च' પિ તહેવ' તેનો ઉત્તર પણ અહિંયાં જેટલા પ્રમાણવાળા મધ્યભાગમાં જેટલા નરકાવાસો છે, અર્થાત્ અધઃસપ્તમી પૃથ્વીના એક લાખ આઠ હજાર યોજનના ખાહલ્યમાંથી સાડા બાવન હજાર ઉપરના ભાગને અને એટલાજ નીચેના ભાગને છોડીને વચલા ત્રણ હજાર યોજનના પોલાણમાં પાંચ મહાનરકાવાસો છે. તે આ પ્રમાણે છે. કાલ ૧, મહાકાળ ૨, રૌરવ ૩, મહારૌરવ ૪, અને વચમાં પાંચમું અપ્રતિષ્ઠાન ૫ નામનું નરક છે. આ પ્રમાણે કહેવું જોઈએ. તેના આલાપકો આ પ્રમાણે છે. 'सक्करप्पभाए णं पुढवीए वत्तीसुत्तरजोयणसयसहस्सबाहल्लाए' હે ભગવન્ એક લાખ બત્રીસ હજાર યોજનની વિશાળતા વાળી શર્કરાપ્રભા નામની ખીજી પૃથ્વીની 'उवरि' કેવડ્ય' ઓગાહિતા હેટ્ટા કેવડ્ય' વજ્જેત્તા મજ્જે કેવડ્ય કેવડ્યા ગિરયાવાસસયસહસ્સા પણત્તા' ઉપર અને નીચેના

કેટલા હબર યોજન છોડીને બાકીના મધ્ય ભાગમાં કેટલા લાખ નરકાવાસો કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામી ને કહે છે કે ‘ગોયમા સક્કરપ્પમાણં પુઢવીણ વત્તીસુત્તર જોયણસયસહસ્સવાહલ્લાણ ઉવરિં’ એવું જોયણસયસહસ્સં ઓગાહિત્તા હેટ્ઠા એકં જોયણસહસ્સં વજ્જેત્તા મજ્જે તિસુત્તરજોયણસયસહસ્સે’ એથ ણં સક્કરપ્પમાણં પુઢવી ણેરહયાણં વીસા ણરયાવાસસયસહસ્સા ભવંતીતિ મક્કયાય’ હે ગૌતમ ! એક લાખ બત્રીસ હબર યોજનની વિશાળતાવાળી શર્કરાપ્રભા નામની બીજી પૃથ્વીની ઉપર નીચે ના એક એક હબર યોજન પ્રમાણુ ક્ષેત્રને છોડીને એક લાખ વીસ હબર મધ્યના ક્ષેત્રમાં શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોને યોગ્ય એવા વીસ લાખ નરકાવાસો કહ્યા છે. આ બધાજ નરકાવાસો મધ્યમાં ગોળ છે. યાવત્ જોવામાં અશુભ છે. તેમાં મહા અસાતા રૂપ વેદના છે. ઈત્યાદિ સઘળું વ્યાખ્યાન રત્નપ્રભા પૃથ્વીના પ્રકરણમાં કહ્યા પ્રમાણેનું બધેજ સમજી લેવું.

‘બાલુયપ્પમાણં મંતે ! પુઢવીણ અટ્ટાવીસુત્તર જોયણસયસહસ્સ વાહલ્લાણ ઉવરિં’ કેવહ્મં ઓગાહિત્તા હેટ્ઠા કેવહ્મં વજ્જિત્તા મજ્જે કેવહ્મં નિરયાવાસ સયસહસ્સા પ્પણત્તા ? ગોયમા ! બાલુયપ્પમાણં પુઢવીણ અટ્ટાવીસુત્તર જોયણસયસહસ્સવાહલ્લાણ ઉવરિં’ એવું જોયણસયસહસ્સં ઓગાહિત્તા હેટ્ઠા એકં જોયણસહસ્સં વજ્જિત્તા મજ્જે છવ્વીસુત્તરે જોયણસયસહસ્સે’ એથ ણં બાલુયપ્પમાણં પુઢવી નેરહયાણં પ્પણરસ નિરયાવાસસયસહસ્સા ભવંતીતિ મક્કયાય’ હે ભગવન્ વાલુકાપ્રભા પૃથ્વી કે જે એક લાખ અઠ્યાવીસ હબર યોજનની પહોળાઈ વાળી છે. તેની ઉપર નીચેના એક એક હબર યોજન ક્ષેત્રને છોડીને વચમાંના એક લાખ છવ્વીસ હબર યોજન પ્રમાણુવાળા મધ્યના ક્ષેત્રમાં વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોને યોગ્ય પંદર લાખ નરકાવાસો છે. આ બધા નરકો યાવત્ અશુભ છે. તેમાં અત્યંત અસાતારૂપ વેદના છે.

‘પંકપ્પભાણં મંતે ! પુઢવીણ વીસુત્તર જોયણસયસહસ્સ બાહલ્લાણ ઉવરિં કેવડ્યં ઓગાહિત્તા હેટ્ઠા કેવડ્યં વજ્જિત્તા મજ્ઞે કેવડ્ણ કેવડ્યા ગિરયાવાસ સયસહસ્સા પળ્ણત્તા ગોયમા ! પંકપ્પભાણં પુઢવીણ વીસુત્તરજોયણસયસહસ્સ-બાહલ્લાણ ઉવરિં ંગં જોયણસયસહસ્સં ઓગાહિત્તા હેટ્ઠા વિ ંગં જોયણ-સહસ્સં વજ્જિત્તા મજ્ઞે અટ્ઠારસુત્તરે જોયણસયસહસ્સે ંથ્થ ં પંકપ્પભા પુઢવીણ ંગરડ્યાણં દસ નિરયાવાસસયસહસ્સા ભવંતીતિ મક્કલાય’ હે ભગવન્ એક લાખ વીસ હજાર યોજનની વિશાળતાવાળી પંકપ્રભા પૃથ્વીની ઉપર અને નીચે કેટલા હજાર યોજન ક્ષેત્રને છોડીને વચલા ભાગમાં કેટલા નરકા વાસો છે ? હે ગૌતમ ! એક લાખ વીસ હજાર યોજનની વિશાળતાવાળી પંક પ્રભા પૃથ્વીની ઉપર અને નીચેના એક એક હજાર યોજનના ક્ષેત્રને છોડીને વચલા એક લાખ અઢાર હજાર યોજન ક્ષેત્રમાં પંકપ્રભાના નૈરયિકોના દસ લાખ નરકાવાસો છે. ‘તેણં ંરગા જાવ અસુહા ંરણસુ વેયણા’ આ નરકો યાવત્ અશુભ છે. અને આ નરકોમાં મહા અશાતા રૂપ વેદના રહેલ છે.

‘ધૂમપ્પભાણં મંતે ! પુઢવીણ’ ઇત્યાદિ ધૂમપ્રભા પૃથ્વીની વિશાળતા એક લાખ અઢાર હજાર યોજનની છે. તેમાંથી ઉપર નીચેના એક એક હજાર યોજન ક્ષેત્રને છોડીને વચલા એક લાખ સોળ હજાર યોજનના ક્ષેત્રમાં ત્રણ લાખ નરક વાસો છે. તેમાં ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકો રહે છે.

તમ:પ્રભા પૃથ્વીની વિશાળતા એક લાખ સોળ હજાર યોજનની છે. તે પૈકી એક એક હજાર ઉપર નીચેના ક્ષેત્રને છોડીને બાકીના વચમાના ક્ષેત્રમાં એક લાખ ચૌદ હજાર યોજન પ્રમાણ ક્ષેત્રમાં તમ:પ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોના પાંચ કમ એક લાખ નરકાવાસો છે.

અધ:સપ્તમી પૃથ્વીની વિશાળતા એક લાખ આઠ હજાર યોજનની છે. તેમાંથી ઉપર નીચેના સાડા બાવન સાડા બાવન હજાર યોજન પ્રમાણવાળા ક્ષેત્રને છોડીને વચલા ત્રણ હજાર યોજનના ક્ષેત્રમાં પાંચ મહા નરકાવાસો આવેલા છે. આ નરકાવાસો ઘણાજ વધારે વિશાળ છે. તેના નામો આ પ્રમાણે છે. કાલ ૧, મહાકાલ ૨, રૌરવ ૩, મહારૌરવ ૪ અને અપ્રતિષ્ઠાન ૫, તે પૈકી અપ્રતિષ્ઠાન નામનું નરકાવાસ સૌની મધ્યમાં છે. પૃથ્વીયોના બાહલ્યના પરિમાણને તથા નરકાવાસના સ્થાનભૂત મધ્યભાગના પરિમાણને અને નરકા-વાસોની સંખ્યાને બતાવવા વાળી આ નીચે આપેલ ચાર ગાથાઓ છે.

‘અસીયં વત્તીસં’ ઇત્યાદિ ॥ ૧ ॥

‘અહુસત્તરં ચ તીસં’ ઇત્યાદિ ॥ ૨ ॥

‘અદ્ધતિવળ્ણ સહસ્સા’ ઇત્યાદિ ॥ ૩ ॥

‘તીસાય પળ્ણવીસા’ ઇત્યાદિ ॥ ૪ ॥

આ ચારે ગાથાઓનો અર્થ સ્પષ્ટ જ છે. તેમાં પહેલી ગાથામાં સાતે

પૃથ્વીયોની વિશાળતા બતાવી છે. જેમકે એક લાખ એંસી હજાર યોજનની વિશાળતાવાળી પહેલી પૃથ્વી છે. ૧, એક લાખ બત્રીસ હજાર યોજનની વિશાળતા વાળી બીજી પૃથ્વી છે. ૨, એક લાખ અઠ્યાવીસ હજાર યોજનની વિશાળતા વાળી ત્રીજી પૃથ્વી છે. ૩, એક લાખ વીસ હજાર યોજનની વિશાળતા વાળી ચોથી પૃથ્વી છે. ૪, એક લાખ અઠાર હજાર યોજનની વિશાળતા વાળી પાંચમી પૃથ્વી છે. ૫, એક લાખ સોળ હજાર યોજનની વિશાળતા વાળી છઠ્ઠી પૃથ્વી છે. ૬, અને એક લાખ આઠ હજાર યોજનની વિશાળતા વાળી સાતમી પૃથ્વી છે. ૭, ૧ ૧ ૧ બીજી અને ત્રીજી ગાથામાં મધ્યક્ષેત્રનું પ્રમાણ બતાવેલ છે. જેમકે પહેલી પૃથ્વીમાં એક લાખ અઠ્યોતેર હજાર યોજન પ્રમાણનો મધ્ય ભાગ-પોલાણ છે. ૧, બીજી પૃથ્વીમાં એક લાખ વીસ હજાર યોજનનો મધ્યભાગ છે. ૨, ત્રીજી પૃથ્વીમાં એક લાખ છવીસ હજાર યોજન પ્રમાણનો મધ્ય ભાગ છે. ૩, ચોથી પૃથ્વીમાં એક લાખ અઠાર હજાર પ્રમાણનો મધ્યભાગ છે. ૪, પાંચમી પૃથ્વીમાં એક લાખ સોળ હજાર યોજનનો મધ્યભાગ છે. ૫ છઠ્ઠી પૃથ્વીમાં એક લાખ ચૌદ હજાર યોજનનો મધ્યભાગ છે. ૬. અને સાતમી અધઃ સપ્તમી પૃથ્વીમાં ત્રણ હજાર યોજનનો મધ્યભાગ છે. ૧૧ ગા. ૨-૩ ૧૧

ચોથી ગાથામાં ઉપર કહેલ મધ્યભાગમાં રહેલા નરકાવાસોની સંખ્યા બતાવવામાં આવી છે. જેમકે પહેલી પૃથ્વીમાં ત્રીસ લાખ નરકાવાસો છે. ૧, બીજી પૃથ્વીમાં પચ્ચીસ લાખ નરકાવાસો છે. ૨, ત્રીજી પૃથ્વીમાં પંદર લાખ નરકાવાસો છે. ૩, ચોથી પૃથ્વીમાં દસ લાખ નરકાવાસ છે. ૪, પાંચમી પૃથ્વીમાં ત્રણ લાખ નરકાવાસો છે. ૫, છઠ્ઠી પૃથ્વીમાં પાંચ કરમ એક લાખ નરકાવાસો છે. ૬, અને સાતમી જે અધઃસપ્તમી નામની પૃથ્વી છે, તેમાં પાંચ નરકાવાસો છે. આ બધા કથનને બતાવવા વાળું કોષ્ટક ટીકામાં આપવામાં આવેલ છે, તે જ્ઞાસુઓએ તેમાંથી જોઈ વિચારી લેવું. ૧૧ સ્ક. ૧૨ ૧૧

નરકાવાસોં કે સંસ્થાન-આકાર કા નિરુપણ

હવે સૂત્રકાર નરકાવાસોના સંસ્થાનોનું કથન કરે છે. ‘इमीसे णं भंते रयणप्पभाए पुढवीए’ ઈત્યાદિ

ટીકાર્થ—ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે ‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકો ‘किं संठिया पणत्ता’ કેવા સંસ્થાનવાળા કહ્યા છે ? અર્થાત્ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં જે નરકાવાસો છે. તેનો આકાર કેવા પ્રકારનો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा ! दुविहा पणत्ता’ હે ગૌતમ ! પહેલી પૃથ્વીમાં જે નરકો છે, તે બે પ્રકારના કહેવામાં આવેલ છે. ‘तं जहा’ તે બે પ્રકારો આ પ્રમાણે

છે. 'આવલિયપવિદ્યાય આવલિયા વાહિરાય' આવલિકા પ્રવિષ્ટ અને આવલિકા
 બાહ્ય. જ્યાં જે જે પદોની સાથે 'ચ' શબ્દનો પ્રયોગ કરવામા આવ્યો હોય
 તે બંનેમાં સમાનપણુથી અશુભપણું છે, એ વાતને સૂચવવા માટે કરવામાં
 આવેલ છે. જે નરકાવાસો આઠ દિશાઓમાં સમશ્રેણીમાં રહેલા છે. તે નરકા
 વાસો આવલિકા પ્રવિષ્ટ કહેવાય છે. આવલિકા શબ્દનો અર્થ શ્રેણી છે. આ
 શ્રેણીમાં જે વ્યવસ્થિત હોય છે, તે આવલિકા પ્રવિષ્ટ કહેવાય છે 'તત્થ ણં
 જે તે આવલિયપવિદ્યા તે તિવિહા પન્નત્તા' તેમાં જે આવલિકા પ્રવિષ્ટ
 નરક છે. તે ત્રણ પ્રકારના કહેવામાં આવેલ છે. 'તં જહા' તે ત્રણ પ્રકારો
 આ પ્રમાણે છે. 'વદ્દા તંસા ચરંસા' વૃત-ગોળ ચ્ચસ્સ-ત્રિકોણ અને ચતુરસ્સ
 ચાર ખૂણવાળું 'તત્થ ણં જે તે આવલિયા વાહિરા' તેમાં જે આવલિકા
 પ્રવિષ્ટથી બુદ્ધા એટલે કે આવલિકા બાહ્ય નરકાવાસો છે. તે 'જાણાસંઠાણ
 સંઠિયા પન્નત્તા' અનેક પ્રકારના આકારોવાળા છે. 'તં જહા' તે આ પ્રમાણે
 છે 'અચ્ચકેટ સંઠિયા' કેટલાક લોખંડાના કોષ્ટના જેવા આકારવાળા છે. કેટલાક
 'પિટ્ટ પયણગ સંઠિયા' મદિરા દારૂ બનાવવા માટે જેમાં પિષ્ટ-લોટ વિગેરે
 રાંધવામાં આવે છે. તે વાસણના જેવા આકારના હોય છે. 'કંદુ સંઠિયા'
 કેટલાક કન્દુ કંદોઈના રાંધવાના પાત્રના આકાર જેવા આકાર વાળા હોય છે
 'લોહીસંઠિયા' કેટલાક લોહી-તવાના જેવા આકારવાળા છે. કેટલાક
 'કડાહા સંઠિયા' કડૈયાના જેવા આકારવાળા હોય છે. 'થાલી સંઠિયા' કેટલાક
 ભાત બનાવવાના વાસણના આકાર જેવા આકારવાળા હોય છે, અને
 કેટલાક 'પિટરગ સંઠિયા' જેમાં વધારે માણસો માટે ભોજન સામગ્રી બનાવી
 શકાય તેવા પિંઠરકના જેવા આકારવાળા હોય છે, કેટલાક 'કિમિયગ
 સંઠિયા' કૃમિક જેવા આકારવાળા હોય છે. આ પદ કેટલાક ગ્રંથોમાં આપવામાં
 આવેલ નથી. કેટલાક 'કિન્નપુહગસંઠિયા' કીણુંપુટકના જેવા આકાર વાળા-
 હોય છે કેટલાક 'હચ્ચસંઠિયા' ઉટજ-બુપડી-તાપસાશ્રમના જેવા આકાર-
 વાળા હોય છે. કેટલાક 'મુરયસંઠિયા' મૃદંગ-વાદ્યવિશેષના જેવા આકાર-
 વાળા હોય છે. કેટલાક 'નંદીમુયંગસંઠિયા' નંદી મૃદંગના જેવા આકાર-
 વાળા છે. અને કેટલાક 'આલિંજરસંઠિયા' આલિંજર- માટિના બનાવેલ
 મૃદંગના આકાર જેવા આકારવાળા છે. એટલે કે કોઠીના આકાર
 જેવા છે અને કેટલાક 'સુધોસસંઠિયા' સુધોષ દેવલોકમા પ્રસિદ્ધ
 સુધોષ નામના ઘંટના જેવા આકારવાળા છે. કેટલાક 'દ્દરયસંઠિયા'
 દર્દરનામના વાદ્યવિશેષના જેવા આકારવાળા છે. 'પણવસંઠિયા' કેટલાક
 યજુવ નામના વાદ્યવિશેષ જેવા આકારવાળા હોય છે. કેટલાક 'પદહ
 સંઠિયા' પદહ-ઢાલ નામના વાદ્યવિશેષના જેવા આકારવાળા હોય છે.
 કેટલાક 'ભેરીસંઠિયા' ભેરીનામના વાદ્યવિશેષના જેવા આકાર વાળા

છે. કેટલાક 'જ્ઞહરી સંઠિયા ચામડાથી મઢેલી વિસ્તૃત બલોયાના આકાર જેવા ઝાલર નામના વાદવિશેષના જેવા આકાર વાળા છે 'કુત્યુંવગ-સંઠિયા' કેટલાક કુસ્તુંબક વાદવિશેષના જેવા આકારવાળા છે 'નાડી સંઠિયા' નાડી જલઘટિકાના જેવા આકારવાળા છે. ૨૧ા આ સંબંધમાં બે સંગ્રહ ગાથાઓ છે. 'અચકોદ્દે' ઇત્યાદિ આને અર્થ ઉપર કહેલ પ્રકારથી સમજી લેવા.

'એવં જાવ તમાએ' જે પ્રમાણે રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નરકો કહેલા છે. એજ પ્રમાણે તમા નામની પૃથ્વી સુધી કથન કરવું જોઈએ. અર્થાત્-શર્કરા પ્રલા વાલુકાપ્રલા પંકપ્રલા, ધૂમપ્રલા, અને તમ:પ્રલાના નરકોનું પણ કથન કરવું જોઈએ. તેનો આલાપ પ્રકાર આ પ્રમાણે છે.—'સકરપ્પમાણં મંતે ! પુઢવીણ નરગા' ઇત્યાદિ પ્રકારથી સ્વયં બનાવીને સમજી લેવા.

અધ:સપ્તમી પૃથ્વીના નરકોના કથન સંબંધમાં સૂત્રકાર સ્વયં કથન કરે છે. આમાં ગૌતમસ્વામી પ્રભુ ને એવું પૂછે છે કે—'અહે સત્તમાણં મંતે ! પુઢવીણ નરગા કિં સંઠિયા પન્નત્તા' હે લગવન્ અધ:સપ્તમી પૃથ્વીના નરકો કેવા આકારવાળા હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામી ને કહે છે કે—'ગોયમા ! દુવિહા પન્નત્તા' હે ગૌતમ ! અધ:સપ્તમી પૃથ્વીના નરકો બે પ્રકારના કહયા છે.

'તં જહા' તે આ પ્રમાણે છે. 'વટ્ટે ચ તંસાય' એક વૃત્ત ગોળ આકારવાળું અને ચાર 'ચક્ષ' ત્રિકોણાકાર છે. કેમકે—અધ:સપ્તમી પૃથ્વીમાં જે નરકો છે તે આવલિકા પ્રવિષ્ટ જ છે. આવલિકા બાહ્ય નથી આવલિકા પ્રવિષ્ટ હોવા છતાં પણ તે પાંચ જ છે. વધારે નથી તેમાં જે અપ્રતિષ્ઠાન નામનું નરકેન્દ્ર છે. તે આની મધ્યમાં છે. અને તે ગોળ આકારવાળું છે. કેમકે—જેટલા નરકેન્દ્રો છે. તે બધા ગોળ આકારવાળા જ હોય છે. બાકીના બીજા જે ચાર નરકાવાસો છે જેમકે—કાલ ૧ મહાકાલ ૨, રૌરવ ૩ અને મહારૌરવ ૪ આ ચારે પૂર્વ વિગેરે ચારે દિશાઓમાં છે.

હવે સૂત્રકાર નરકાવાસોની વિશાળતા પ્રગટ કરે છે.—તેમાં ગૌતમસ્વામી એ પ્રભુને એવું પૂછયું છે કે—

'ઈમીસે ણં મંતે ! રચણપ્પમાણ પુઢવીણ' હે લગવન્ ! આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં 'નરગા જે નરકો છે. તે 'કેવડ્યં બાહલ્લેણં પન્નત્તા' કેટલી વિશાળતા વાળા કહેવામાં આવેલ છે. ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે—

‘ગોયમા ! તિન્નિ જોયણસહસ્સાઈં બાહલ્લેણં પન્નત્તા’ હે ગૌતમ ! આ નરક ત્રણ હબ્બર યોજનની વિશાળતા વાળા કહેલા છે. ‘તં જહા’ તે આ પ્રમાણે ‘હેટ્ટા ઘણસહસ્સં’ તે નીચેની પાદપીઠમાં એક હબ્બર યોજન સુધી ઘનપણથી નિચિત-નામ રહેલા છે. ‘મજ્ઞે સુસિરા સહસ્સં’ પીઠના ઉપરના મધ્ય ભાગમાં તે એક હબ્બર યોજન સુધી સુપિર (ખાલી) છે. તથા ‘ઉપ્પિ સંકુડયા સહસ્સં’ ઉપરમાં શિખરનાજેવા એક હબ્બર યોજન સુધી તે સંકુચિત થતા ગયા છે. આ રીતે આ વિશાળતામાં ત્રણ હબ્બર યોજના થઈ બન્ય છે. ‘एवं जाव अहे सत्तमाए आण प्रमाणे शर्कराप्रलां पृथ्वीथी लधने अधःसप्तमी पृथ्वी सुधी इरेक पृथ्वीमां त्यांना नरकावासोनी विशाणता त्रणु हबबर योजननी છે. તેમ સમજવું અન્યત્રપણુ એમજ કહ્યું છે.

हेट्टा घणासहस्सं उप्पि संकोचतो सहस्संतु ।

मज्जे सहस्सं सुसिरा तिन्नि सहस्सुसिया नरया ॥१॥

આગાથાનો અર્થ સ્પષ્ટ જ છે.—

હવે સૂત્રકાર નકાવાસોના આયામ અને વિષ્કંભનું પ્રતિપાદન કરે છે.— આમાં ગૌતમ સ્વામી એ પ્રભુ ને એવું પૂછે છે કે—‘इमीसे णं भंते ! रयणत्पभाए पुढवीए’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં જે ‘નરગા’ તે નરકો છે. તે ‘કેવડયં આયામવિક્લંભેણં’ કેટલી લંબાઈ વાળા અને કેટલી પહોળાઈ વાળાં કહેલ છે? અને ‘કેવડયં પરિક્લેવેણં પણ્ણત્તા’ અને તેના પરિક્ષેપ ઘેરાવે કેટલો કહેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે—‘गोयमा ! दुविहा पण्णत्ता हे गौतम ! पडेली पृथ्वीमां जे प्रकारना नरक कहेल છે. ‘તં જહા’ તે આ પ્રમાણે છે.—‘संखेज्जवित्थडा य असंखेज्जवित्थडा य’ સંખ્યાત યોજનના વિસ્તારવાળા અને અસંખ્યાત યોજનના વિસ્તારવાળા ‘तत्थ णं जे ते संखेज्जवित्थडा’ તેમાં જે સંખ્યાત યોજન વિસ્તારવાળા છે, નરકો છે તે બધા ‘संखेज्जाइं जोयणसयसहस्साइं’ સંખ્યાત હબ્બર યોજનના ‘आयामविक्लंभेणं’ લાંબા પહોળા છે. ‘तत्थ णं जे ते असंखेज्जवित्थडा तेणं असंखेज्जाइं जोयणसहस्साइं आयामविक्लंभेणं’ અને જે અસંખ્યાત યોજનના વિસ્તાર વાળાં છે. તેઓ અસંખ્યાત યોજનના લંબાઈ પહોળાઈવાળા છે. તથા તેની પરિધિ પણ અસંખ્યાત હબ્બર યોજનની છે. ‘एवं जाव तमाए’ જે પ્રમાણે રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં ત્યાંના નરકોની લંબાઈ પહોળાઈ અને પરિધિનું પ્રમાણુ કહ્યું છે. એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીથી

લઈને તમઃપ્રભા પૃથ્વી સુધીના નરકાવાસોની લંબાઈ પહોળાઈ અને પરિઘિનું પ્રમાણ પણ સમજી લેવું આ સંબંધમાં આલાપ પ્રકાર આપ્રમાણે છે - 'સક્કરપ્પમાણં મંતે ! પુઢવીણ નરગા' ઇત્યાદિ પ્રકાર ટીકામાં આપવામાં આવેલ છે. તે ત્યાંથી સમજી લેવો આ સૂત્રપાઠનો અર્થ આપ્રમાણે છે-રત્નપ્રભા પૃથ્વી ના નરકાવાસોની લંબાઈ પહોળાઈ અને પરિઘીના સંબંધમાં જેમ કહેવામાં આવેલ છે. એજ પ્રમાણેનો અર્થ અહિયાં આ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના નરકોની લંબાઈ પહોળાઈ અને પરિઘિના સંબંધમાં પણ સમજી લેવો જોઈએ. એજ પ્રમાણે વાલુકાપ્રભા પંકપ્રભા ધૂમપ્રભા, અને તમઃપ્રભાના નરકોની લંબાઈ પહોળાઈ અને પરિઘિના પ્રમાણના સંબંધમાં પણ સૂત્રપાઠ સ્વયં બનાવીને સમજી લેવો. અધઃ સપ્તમીના સંબંધમાં સૂત્રકાર સ્વયં કહે છે.

‘અહે સત્તમાણં મંતે ! પુચ્છા’ હે ભગવન્ અધઃસપ્તમીપૃથ્વીમાં જે નરકો છે, તે કેટલી લંબાઈ વાળા, અને કેટલી પહોળાઈ વાળા અને કેટલી પરિઘિવાળા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘ગોયમા ! દુવિહા પન્નત્તા’ હે ગૌતમ ! અધઃસપ્તમી પૃથ્વીમાં જે નરક છે, તે બે પ્રકારના છે. ‘તં જહા’ તે આ પ્રમાણે છે.—‘સંલેજ્જવિત્થડેય અસંલેજ્જવિત્થડાય’ સંખ્યાત વિસ્તારવાળું એક અને અસંખ્યાત વિસ્તાર વાળા ચાર ‘તત્થ ણં જે તે સંલેજ્જવિત્થડે’ તેમાં જે નરક સંખ્યાત વિસ્તારવાળું છે. તે એક અપ્રતિષ્ઠાન નરકજ છે ‘સેણં એકં જોયણસયસહસસં આયામવિક્કલંભેણં’ તે એક લાખ યોજનની લંબાઈ પહોળાઈ વાળું છે. તથા તેની પરિઘિ ‘તિન્નિ જોયણસહસસાઈં સોલસસહસસાઈં દોન્નિ જોયણસણ સત્તાવીસાહિણે તિન્નિ કોસેય અટ્ટાવીસં ઘણુસયં તેરસઅંગુલાઈં અદ્ધંગુલં ચ કિંચિ વિસેસાહિયં’ ત્રણ લાખ સોળ હજાર બસો સત્યાવીસ યોજન ત્રણકોસ એકસો અઠ્યાવીસ ધનુષ સાડાતેર આંગળથી કંઈક વધારે છે. તથા—‘તત્થ ણં જે તે અસંલેજ્જજોયણવિત્થડા’ તેમાં જે નરક અસંખ્યાત યોજનના વિસ્તાર વાળા છે. તે ચાર છે. તે અસંખ્યાત યોજનની લંબાઈ પહોળાઈ વાળા છે. તથા—તેની પરિઘિપણ અસંખ્યાત હજાર યોજનની છે. ॥સૂ૦-૧૩॥

નરકાવાસોં કે વાર્ણગન્ધ આદિકા નિરુપાણ

હવે સૂત્રકાર આ નરકવાસોના વર્ણ, ગંધ, અને સ્પર્શ કેવા છે. ? તેનું વર્ણન કરે છે.—‘ઈમીસે ણં મંતે ! રયણપ્પમાણ પુઢવીણ’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—આ સૂત્રદ્વારા ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે—‘ઈમીસે ણં મંતે ! રયણપ્પમાણ પુઢવીણ નેરડ્યા કેરિસયા વણ્ણેણં પન્નત્તા’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકાવાસ કેવા વર્ણવાળા કહેલા છે ?

અર્થાત્ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકોનો વર્ણ કેવો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે—‘ગોયમા ! કાલા કાલોભાસા, ગંભીરલોમહરિસા, મીમા,

उत्तासणया, परमकिण्हा वण्णेण' पणत्ता' हे गौतम ! रत्नप्रला पृथ्वीना नरके
नरकावासो काणा અને કાલાવલાસવાળા, જેને ભેતાંજ રૂવાડાં ઉભા થઈ બય
એવા ભયંકર, ત્રાસ ઉત્પન્ન કરવાવાળા અને અત્યંત કૃષ્ણવર્ણ વાળા કહેલા છે.

અર્થાત્ આ નરકોના વર્ણ કાળો છે. તેથી તેને કૃષ્ણ કહેવામાં આવેલ છે.
વર્ણથી કાળા હોવા છતાં પણ કેટલાક પદાર્થો કૃષ્ણવર્ણપણથી ચમકતા નથી
તેથી તેને કૃષ્ણાવલાસ કહેલ છે. આ કથનથી એમ સમજવવામાં આવેલ છે
કે-આ કૃષ્ણવર્ણવાળી પ્રલાસમૂહથી યુક્ત છે.

આને ભેતાંજ નારકજીવોના શરીરના રૂવાડાઓ ભયને લીધે ઉભા થઈ
બય છે. આ રીતે ભય ઉત્પન્ન કરવાવાળી તેઓની કૃષ્ણવર્ણવાળી કાંતી છે.
આ ભયાનક છે.-અને તેજ કારણથી આ નારક જીવોના અંતઃકરણો હમેશાં
ભયભીત બન્યા રહે છે. આની આગળ ખીન્ન જેટલા કાળા વર્ણવાળા પદાર્થો
છે, તે બધાજ ફીકા જણાય છે. એવા આ અત્યંત પરમ કાળાવર્ણ વાળા છે.
'एवं जात्र अहे सत्तमाए' રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નરકાવાસોના વર્ણના સંબંધમાં
જે પ્રમાણે આ કથન કરવામાં આવેલ છે. એજ પ્રમાણેનું કથન શર્કરાપ્રલા
વાલુકાપ્રલા, પંકપ્રલા, ધૂમપ્રલા, તમઃપ્રલા અને તમસ્તમઃપ્રલા આ પૃથ્વી
થોના નરકાવાસોના વર્ણના સંબંધમાં પણ કથન કહેવું જોઈએ અર્થાત્ આ
પૃથ્વીથોના નરકાવાસોમાં પણ કાળા, કાલાવલાસ વાળા, વિગેરે પૂર્વોક્ત
વિશેષણ વાળા છે.

હવે ગન્ધના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવે છે. 'इमीसेण' મંતે !
रयणप्पभाए पुढवीए णरगा' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નરકો 'केरिसया
गंधेणं पन्नत्ता' કેવા પ્રકારના ગંધ વાળા કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ
ગૌતમ સ્વામી ને કહે છે કે 'गोयमा ! से जहानामए अहिमडेइ वा गोमडेइ वा
सुणगमडेइवा' હે ગૌતમ ! મરેલા સાપનું જે પ્રમાણેનું કલેવર શરીર હોય છે,
મરેલી ગાયનું જેનું કલેવર શરીર હોય છે, મરેલા કૂતરાનું શરીર જેનું હોય છે,
'मज्जारमडेइवा' મરેલી ખીલાડીનું જે પ્રમાણેનું શરીર હોય 'मणुस्स मडेइवा'
મરેલા મનુષ્યનું જે પ્રમાણેનું શરીર હોય છે, 'महिसमडेइवा' મરેલી ભેંસનું
જેનું શરીર હોય છે 'सुसगमडेइ वा' મરેલા ઉંદરનું શરીર જેનું હોય છે.
'आसमडेइवा' મરેલા ઘોડાનું જેનું શરીર હોય છે, 'हत्थिमडेइ वा' મરેલા હાથીનું
જેનું શરીર હોય છે, 'सीह मडेइवा' મરેલા સિંહનું જેનું શરીર હોય છે.
'वग्घमडेइवा' મરેલા વાઘનું જેનું શરીર હોય છે, 'विगमडेइवा' વૃક મરેલા
વૃકનું જેનું શરીર હોય છે, 'दीवियमडेइवा' મરેલા દીપડાનું જેનું શરીર

હોય છે, અને આખધા મરેલાના શરીરે। ‘મય કુહિયચિરવિનટ્ટ કુટ્ટિમવાવળ્ણ
 દુન્નિમ્મગ્ગે’ માને કે ધીરે ધીરે ફૂલીને સડી ગયેલા હોય, સડીને ફાટી ગયા
 હોય, અને જેમાંથી દુર્ગંધ આવતી હોય અને એજ કારણથી જે ‘અસુદ્ધ
 વિલીળ વિગય લીમત્થદ્ધરિસણિજ્જે અશુચિ-અપવિત્ર સ્પર્શ’ કરવા યોગ્ય ન હોય,
 તેમજ મનમાં અત્યંત ગ્લાની ઉત્પન્ન કરાવનારા બન્યા હોય, અને જેની પાસે
 જવા પણ કોઈ ઈચ્છતા ન હોય અથવા જેની પાસે થઈને કોઈ નીકળવા પણ
 ઈચ્છતા ન હોય, જેઓ ગ્લાનીથી દેખવાને યોગ્ય બન્યા હોય ‘કિમિજ્જાલાહલસં
 સત્તે’ અને જેમાં ક્રીડાઓનો સમુદાય ખદબદી રહ્યો હોય ‘મવે ય્યારૂવે સિયા’
 ગૌતમ સ્વામી પૂછે છે કે જે પ્રમાણેની દુર્ગંધ આ મરેલા સર્પ વિગેરેના
 સડેલા, ગળેલા, શરીરની હોય છે, એવીજ દુર્ગંધ એ નરકોમાં હોય છે ? આ
 પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે-‘ળો ઇળદ્દે સમદ્દે’ આ કથન
 ખરોખર નથી કેમકે-‘ગોયમા ! ઇમીસેળં રયળ્ણપ્પમાણ પુઢવીણ્ણરગ્ગા ઇત્તો અણિદ્દ-
 ત્તરકા ચેવ’ હે ગૌતમ ! આ ઉપર વર્ણવેલ મરેલા સર્પાદિકોના સડેલા, ગળેલા
 મૃતશરીરોકરતાં પણ અનંતગણી વધારે દુર્ગંધ એ નરકોમાં હોય છે. આ રત્નપ્રભા
 પૃથ્વીમાં જે નરકો છે, તે બધા આ મરેલા સર્પ વિગેરે ના સડેલા, ગળેલા,
 શરીરોની દુર્ગંધ કરતાં પણ અનિષ્ટતર-ખરાબમાં ખરાબ દુર્ગંધ વાળા હોય
 છે. કોઈને અનિષ્ટ પદાર્થ પણ રમ્ય-સુંદર લાગે છે. પણ આ નરકો એવા
 નથી આ નરકો તો કેવળ ‘અકંતત્તરકાચેવ’ અસુંદર જ છે. ‘જાવ અમળા
 મત્તરાચેવ’ યાવત્ મનને ગમે તેવા હોતા જ નથી. અકાંત છે. અહિયાં યાવત્
 પદ્ધતી ‘અપ્રિયતરા અમનોજ્ઞા’ આ બે પદો ગ્રહણ કરાયાં છે. તેથી જ આખધા
 અપ્રિયતર-અત્યંત અપ્રિય છે. અને મનને અનુકૂલ હોતા નથી. અપ્રિયતર
 એ પદ એવાત પ્રગટ કરે છે કે-અકાંત પદાર્થ પણ સૂકરને વિઠા જેમ
 પ્રિય હોય છે, તેમ કોઈ તેવા પ્રકારના પ્રાણી ને તે પ્રિય હોય છે, પણ
 આ નરકો એવા એટલે કે કોઈને પણ પ્રિયલાગે તેવા હોતા નથી. આ તો
 હામેશાં અપ્રિયતર જ હોય છે. અર્થાત્ તે કોઈને પણ પ્રિય હોતા નથી,

‘ગંધેળં પન્નત્તા’ આવા પ્રકારના વિશેષણોવાળા આ નરકો એ પહેલાં
 કહેલ દુર્ગંધથી પણ વધારે પડતી દુર્ગંધ વાળા હોય છે. ‘ઈવં જાવ અહે-
 સત્તમાણ પુઢવીણ્ણ’ આજ પ્રમાણે શર્કરા પ્રભા પૃથ્વીના, વાલુકા પ્રભા પૃથ્વીના,
 પંકપ્રભા પૃથ્વીના, ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના, તમઃપ્રભા પૃથ્વીના, અને તમસ્તમા
 પૃથ્વીના, નરકોના શરીરો મરેલા સર્પાદિકોના શરીરોની દુર્ગંધથી પણ વધારે
 પડતી દુર્ગંધ વાળા હોય છે. આ પ્રમાણેનું કથન સમજી લેવું જોઈએ.

હવે સૂત્રકાર એ નરકોના સ્પર્શના સંબંધમાં કથન કરે છે. ‘ઈમીસે ળં

મંતે ! રચણપ્પમાણ પુઢવીણ ણરગા કેરિસયા ફાસેણં પળ્ણત્તા' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં જે નરકો છે. તે બધા કેવા પ્રકારનાં સ્પર્શવાળા હોય છે ? આ પ્રશ્ન ના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે -'ગોયમા ! સે જહા નામણ અસિપત્તેહ વા' હે ગૌતમ ! અસિપત્ર-તલવારનો જેવો સ્પર્શ હોય છે, તેવો તથા 'સુરપત્તેહવા' અસ્તરાની ધારનો 'કલંવચીરિયાપત્તેહ વા' કદંબચીરિકા પત્ર-એટલે કે આ એક તીક્ષ્ણ ધારવાળા પાનવાળું ઘાસ હોય છે. તેનો 'સત્તગેહવા' શક્તિ નામના આયુધ વિશેષની ધારનો 'કુંતગેહવા' ભાલાની ધારનો 'તોમરગેહવા' તોમર નામના શસ્ત્ર વિશેષની ધારનો 'નારાયગેહ વા' ખાણના અગ્રભાગનો 'સૂલગેહ વા' શૂલના અગ્રભાગનો 'હંહલગેહ વા' લશુક-લાકડીના અગ્રભાગનો 'મિંહિવાલગેહ વા' લિંડિપાલના અગ્રભાગનો 'સૂચિકલાવેહ વા' સોઇના જૂડાના અગ્રભાગનો 'કવિયચ્છુહ વા' કરેંચનો (કુવેદનો) 'વિચ્છુયકંટણ વા' વીંછિના ડંખનો 'હંગાલેતિ વા' અંગારાના સ્પર્શનો 'જાલેહ વા' અગ્નિની જ્વાલાનો 'મુમ્મુરેહ વા' મુર્મર અગ્નિનો 'અચ્ચીતિ વા' અનિર્વિચ્છિત્ત અગ્નિની જ્વાલાનો 'અલાણ્હ વા' અલાતનામ બળતા લાકડાની અગ્નિનો 'સુદ્ધાગણીહ વા' શુદ્ધ અગ્નિ-અર્થાત્ તપેલા લોખંડના પિંડના અગ્નિનો અથવા વીજળી વિગેરેનો જેવો સ્પર્શ હોય છે, 'મવેણ્યારૂવે સિયા' ગૌતમસ્વામી પ્રભુ ને પૂછે છે કે-હે ભગવન્ એવોજ સ્પર્શ આ નરકોનો હોય છે ? અહિયાં સૂત્રમાં બધે ઇતિ શબ્દ ઉપમાભૂત વસ્તુસ્વરૂપની પરિસમાપ્તિ સૂચક છે. તથા 'વા' શબ્દ પરસ્પરમાં સમુચ્ચયનો વાચક છે. તેથી અહિયાં કોઇ પણ નરકવાસનો સ્પર્શ શરીરના અવયવોનો છેલ્લક હોય છે. કોઇ નરકવાસનો સ્પર્શ શરીરના અવયવોનો ભેદક હોય છે. કોઇ નરકવાસનો સ્પર્શ વ્યથા જનક હોય છે. કોઇ નરકવાસનો સ્પર્શ દાહજનક હોય છે. ઇત્યાદિ પ્રકારથી સમતા બતાવવા માટે અનેક પ્રકારના આ ઉપમારૂપ બનેલા પદાર્થો અહિયાં ગ્રહણ થયેલ છે. તેથી જ્યારે ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું કે-આ ઉપમા રૂપ અસિપત્ર વિગેરેનો જેવો સ્પર્શ હોય છે, શું એવો જ સ્પર્શ આ નરકવાસોનો હોય છે ? ગૌતમસ્વામીના આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે-'ણો ણ્ણટ્ટે સમટ્ટે' આ કથન બરોબર નથી. કેમકે 'ગોયમા' ! હે ગૌતમ ! 'હમ્મીસે રચણપ્પમાણ પુઢવીણ ણરગા' આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકવાસો 'હિત્તો અણિટ્ટતરાચેવ જાવ અમણામ તરાચેવ ફાસે ણં પળ્ણત્તા' આ અસિપત્ર વિગેરેના અગ્રભાગનાસ્પર્શકરતાં પણ અત્યંત અનિષ્ટતર અકાંતતર, અપ્રિયતર, અમનોમતર, એવો તેનો સ્પર્શ કહેલ છે.

‘એવં જાવ અહેસત્તમાણ પુઢવીણ’ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકવાસોની જેમ જ શર્કરાપ્રભા, વાલુકાપ્રભા પંકપ્રભા ધૂમપ્રભા તમ:પ્રભા, અને તમસ્તમ:પ્રભા પૃથ્વીના નરકવાસો પણ અસિપત્ર વિગેરેના સ્પર્શકરતાં પણ અનિષ્ટ-

અકાંત, અપ્રિય, અમનોશ, અને અમનોમતર સ્પર્શ કહેવામાં આવેલ છે. તેમ સમજવું ॥સૂ.૦૧૪॥

નરકાવાસોં કે મહત્વ-વિશાલપનેકા નિરુપાણ

હવે સૂત્રકાર નરકાવાસોની મોટાઈનું કથન કરે છે.—

‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए नरका के महालया’ ઈત્યાદિ

ટીકાર્થ—‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए’ હે લગવન! આ રત્ન-પ્રલાપૃથ્વીમાં ‘नरका’ જે નરકાવાસો છે, તે બધા ‘के महालया पन्नत्ता કેटला विशाण છે? જો કે પહેલાં અસંખ્યાત યોજનના વિસ્તારવાળા નરકાવાસો છે, તેમ કહી દેવામાં આવેલ છે. પરંતુ તે અસંખ્યેય પછું શું છે? એ વાત સમજાવવામાટે જ આ પ્રશ્ન પૂછવામાં આવેલ છે.

ઉપમાદ્વારા તેનો ઉત્તર આપતા મહાવીરપ્રભુ કહે છે કે—‘गोयमा ! अयणं जंबुद्वीवे द्वीवे’ હે ગૌતમ! જંબુદ્વીપ નામનો જે આ દ્વીપ છે, કે જ્યાં આપણે રહીએ છીએ અને જે દ્વીપ ‘सत्त्वहीवसमुदाणं सत्त्वर्भ-तरए’ સઘળાદ્વીપો અને સમુદ્રોની મધ્યમાં સૌથી પહેલા રહેલ છે. ‘सत्त्व-खुड्डाए’ તથા બધા દ્વીપ સમુદ્રો કરતાં જે નાનો છે. ‘वट्टे’ ગોળાકાર છે. તેથી ‘तेरुलापूवसंठाणसंठिए’ જેનું સંસ્થાન તેલમાં પકાવેલા પુવા અર્થાત્ માલપુવાના જેવું છે. અથવા તો તે એવું ‘वट्टे’ નામ ગોળ છે કે—‘रहचक-वालसंठाणसंठिए’ રથનું પૈડું જેવું ગોળ હોય છે, તેવા ગોળાકારવાળા હોય છે. અથવા તે એવું ‘वर्त्त कहेतां गोल छे કે—‘पुक्खरकणियासंठाण संठिए’ જેમ પુષ્કર-કમળની કળીના આકારના જેવા આકારવાળું હોય છે. અથવા તો આ ‘वट्टे’ એવું ગોળ હોય છે કે—જેવો ગોળાકાર—‘पट्टिपुण्णचंद-संठाणसंठिए’ પૂર્ણિમાનો પૂર્ણચંદ્ર જેવો ગોળ આકારવાળો હોય છે. ‘एकं जोयणसयसहसं आयामविकखंभेणं जाव किंचि विसेसाहिए परिकखेवेणं’ આ દ્વીપ એક લાખ યોજનની લંબાઈ પહોળાઈ વાળો છે. યાવત્ ત્રણ ગણાથી કંઈક વધારે પરિઘિથી વીંટળાયેલ છે. આ જંબુદ્વીપનું નામ જંબુદ્વીપ એ પ્રમાણે થવાનું કારણ એ છે કે તેની બરોબર મધ્યમાં અનાદિ અને અનંત એક જંબુ સુદર્શન નામનું વૃક્ષ છે. તે આઠ યોજનની ઉંચાઈવાળું છે. તથા રત્ન મય છે. જંબુદ્વીપ પછી લવણ સમુદ્ર છે. અને સમુદ્રને ઘેરેલા દ્વીપો અને દ્વીપોને ઘેરેલ સમુદ્ર છે. આ પ્રમાણે અસંખ્યાત દ્વીપો અને સમુદ્રો છે. આ જંબુદ્વીપ એ દ્વીપ સમુદ્રોમાં સૌથી પહેલો દ્વીપ છે. અને તે બધાજ દ્વીપોની મધ્યમાં છે. આ જંબુદ્વીપનો આકાર ગોળ છે. અહિંયાં જે તેલમાં પકવેલા પુવા (માલપુવા) જેવો તથા રથના પૈડા જેવો તથા કમળની કળીના જેવો અથવા પૂર્ણ ચંદ્રમાના જેવો તેનો ગોળ આકાર છે તેમ જુદી જુદી ઉપમાઓ આપીને કહેલ છે, તે જુદા જુદા દેશોના વિનેય કહેતાં શિષ્ય સમુદાયને સમ-

જાવવા માટે કહેવામાં આવેલ છે. આ જંબૂદ્વીપ એક લાખ ચોજનની લંબાઈ પહોળાઈ વાળો છે યાવત્પદથી સંગ્રહીત થયેલ તેની પરિઘનું પ્રમાણ આ પ્રમાણેનું છે, ત્રણ લાખ સોળ હજાર બસો સત્યાવીસ ચોજન ત્રણ (કોશ) ગાઉ એકસો અઠ્યાવીસ ધનુષ સાડા તેર આંગળથી કંઈક વધારે છે. આ કથનમાં ગોળાકાર ખતાવવા તેલમાં તળેલા માલપુવાની ઉપમા ખતાવી છે, તેનું કારણ એ છે કે તેલમાં પકાવવાથી તે એક દમ ગોળ બની જાય છે.

આ ઉપર ખતાવેલા પ્રમાણવાળા જંબૂદ્વીપનું જે મહર્ષિક દેવ છે તે ત્રણ ચપટિ વગાડે તેટલા કાળમાત્રમાં એકવીસવાર પરિક્રમણ કરીને પાછા આવી જાય એવી શક્તિવાળો દેવ ચોતાની સર્વોત્કૃષ્ટ ગતિથી જો એક અથવા બે અથવા ત્રણ દિવસ પર્યાન્ત અને ઉત્કૃષ્ટથી છ માસ પર્યાન્ત તે નરકાવાસોનું ઉલ્લંઘન કરતા રહે તો પણ તે દેવ કેટલાક નરકાવાસોનું ઉલ્લંઘન કરી શકે છે. અને કેટલાક નરકાવાસોનું ઉલ્લંઘન નથી પણ કરી શકતા. એટલા મોટા તે નરકાવાસો છે. આ પ્રમાણને પહેલાં ઉપમિત (ઘટાવવા) કરવા માટે પહેલાં અહિંયાં જંબૂદ્વીપના પ્રમાણને સંગ્રહ કરેલ છે. હવે સૂત્રકાર એજ વાત 'દેવેણ' ઇત્યાદિ સૂત્રપાઠ દ્વારા પ્રકટ કરે છે.

'દેવેણ' મહદ્દિષ્ટિ જાવ મહાણુમાવે જાવ ઇનામેવ ઇનામેવત્તિ કદ્દુ ઇમં કેવલકર્પ્પં જંબૂદ્વીવં દીવં તિહિં અચ્છરાનિવાણિં તિસત્તક્ખુત્તો અણુપરિયટ્ઠિત્તાણં હવ્વમાગચ્છેજ્જા' એવા આ જંબૂદ્વીપને કોઈ વિમાન પરિવાર વિગેરે મોટી ઋદ્ધિવાળો, શરીર આભૂષણની મહાધુતિવાળો, અત્યંત વધારે શારીરિક બળ વાળો, અત્યંત મોટીખ્યાતિવાળો, તથા 'મહાસક્કલે' જેની ખ્યાતિ 'આ ઘણા મોટા ઐશ્વર્યવાળો છે. એવી હોય અથવા 'મહાસોક્કલે' મહાસુખવાળો 'મહાણુમાજો' વિશિષ્ટ વૈક્રિય વિગેરે કરવાની અચિંત્ય શક્તિવાળો એવો દેવ યાવત્ ત્રણ ચપટિ વગાડવામાં જેટલો સમય લાગે છે. એટલા સમયમાં 'ઇમં કેવલકર્પ્પં જંબૂદ્વીવં દીવં' આ કેવળ કલ્પ અર્થાત્ સંપૂર્ણ જંબૂદ્વીપને 'તિસત્તક્ખુત્તો' એકવીસ વાર 'અણુપરિયટ્ઠિત્તાણં' પરિક્રમણ કરીને શીઘ્રગતિથી આવી જાય છે 'સે જં દેવે' એવી ગમન શક્તિવાળો એવો તે દેવ 'તાણ' તે દેવજન પ્રસિદ્ધ 'ઉક્કિદ્દાણ' ઉત્કૃષ્ટ પ્રશસ્ત 'તુરિયાણ' વેગવાળી 'ચવલાણ' ચપલ 'ચંડાણ' ચંડ અર્થાત્ ક્રોધવાળા પુરૂષના જેવી પ્રચંડ સિમ્વાણ' શીઘ્ર 'ઉદ્ધૂતાણ' ઉદ્ધૂત અર્થાત્ જેના ચાલવાના સમયે ધૂળ ઉડે એવી અથવા જે ગતિમાં ચાલવાનું અભિમાન

ભયુ' હોય, એવી 'જવળા' પરમોત્કૃષ્ટવેગવાળી અથવા 'જહ્વાળ' શત્રુપક્ષની ગતિને પણ પરાજીત કરવાવાળી 'હોળા' છેક નિપુણ 'દિવ્યાળ' દિવ્ય દેવલોક સંબંધિની 'દેવગહ્વા' દેવગતિથી 'વિદ્યવચમાણે વિદ્યવચમાણે' વારંવાર ઉલ્લંઘન કરતાં કરતાં 'જહ્વેણ' ઓછામાં ઓછા 'એગાહં' વા દુયાહં વા. તિયાહં વા' એક દિવસ, બે દિવસ, અને ત્રણ દિવસ સુધી અને 'ઉક્લેષેણ' વધારેમાં વધારે 'હ્રમ્માસે' છ મહીના સુધી 'વીદ્યવજ્જા' તેઓ નિરંતર ઉલ્લંઘન કરતા રહે તો 'અત્યેગહ્વા વીદ્યવજ્જા' બની શકે કે તે કેટલાક નરકવાસોને પાર કરી શકે. અને 'અત્યેગહ્વા નો વીદ્યવજ્જા' કેટલાક નરકવાસોને પાર ન પણ કરી શકે કેમકે એ નરકવાસોની લાંબાઈ ઘણી વધારે મોટી છે. તેથી તેનો પાર પામવો તે છ માસ પર્યંત નિરંતર ઉપર કહેવામાં આવેલ દેવ ગતિથી ઉલ્લંઘન કરવાવાળા દેવને પણ અશક્ય છે. 'એ મહાલયાણં ગોયમા ! ઇમીસેણ' રચણપ્રમાણે પુઢવીણે જરગા પળ્ણત્તા' તેથી હે ગૌતમ ! એવી ઉપમાવાળા અને એટલા મોટા વિસ્તારવાળા નરકવાસો આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં કહ્યા છે. 'એવં જાવ અહે સત્તમાણે' રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં આ નરકવાસો જેમ ઘણા વિશાળ કહ્યા છે, એજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વી સુધીમાં જે નરકવાસો છે, તે બધા પણ એવાજ પ્રકારની મહાવિશાળતાવાળા કહ્યા છે, 'નવર' અધઃસપ્તમી પૃથ્વીમાં જે વિશેષતા છે, તે આ પ્રમાણે છે,

'અહે સત્તમાણે અત્યેગહ્વાયં નરગં વીદ્યવજ્જા અત્યેગહ્વા નરગે નો વીદ્યવજ્જા' અધઃસપ્તમી પૃથ્વીમાં એક લાંબા યોજનની લાંબાઈ પહોળાઈ વાળું જે પ્રતિષ્ઠાન નામનું નરકવાસ છે. તેનું ઉલ્લંઘનતો તે કરી શકે છે. પરંતુ અસંખ્યાત કોડા કોડિ યોજનના વિસ્તારવાળા, ખીળ જે ચાર નરકવાસો છે. તેનું ઉલ્લંઘન તે દેવ કરી શકતો નથી. તે ચાર નરકવાસોના નામ આ પ્રમાણે છે. કાલ ૧, મહાકાલ ૨, રૌરવ ૩. અને મહારૌરવ ૪. ॥ સૂ. ૧૫ ॥

નરકવાસ કિં દ્રવ્યમય યાને કિસકે બને હે ?

આ નરકવાસો કઈ વસ્તુમય અર્થાત્ શેના બનેલા છે ? સૂત્રકાર હવે એ બતાવે છે 'ઇમીસેણં મંતે રચણપ્રમાણે પુઢવીણે જરગા' ઈત્યાદિ

ટીકાર્થ—ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે 'ઇમીસેણં મંતે !

રચણવ્પભાણુ પુઢ્ઢીણુ' હે લગવનુ આ રતનપ્રલા પૃથ્વીમાં જે 'નરગા' નરકાવાસ છે, તે બધા કિંમયા' કંઈ વસ્તુમય છે? અર્થાત્ કંઈ વસ્તુથી બનેલા છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા! સઢ્ઢ વડ્રામયા પન્નત્તા' હે ગૌતમ! રતનપ્રલા પૃથ્વીના નરકાવાસો સર્વાત્મના અર્થાત્ સર્વ પ્રકારથી વળ્લમય છે. અર્થાત્ વળ્લના બનેલા છે. અને વળ્લ જેવા અત્યંત કઠણ છે, 'તત્થ ણં નરણ્ણુમ્મુ બહ્વે જીવા ય પોગલા ય અવક્કમંતિ વિઠ્ઠકમંતિ' એ નરકોમાં અનેક ખર-વિનશ્ચર ખાદર પૃથ્વીકાયિક જીવ અને પુદ્ગલ 'અવક્કમંતિ વિઠ્ઠકમંતિ' આવતા જતા રહે છે. 'ચયંતિ ડવવજ્જંતિ' એજ વાત આ બે ક્રિયાપદો દ્વારા પ્રગટ કરવામાં આવી છે. આ કથનથી એમ સમજાવવામાં આવેલ છે કે અનેક જીવો ત્યાં આવીને ઉત્પન્ન થતા રહે છે. એજ પ્રમાણે અનેક પુદ્ગલો ત્યાંથી વણ્ણટિને નીકળીને બહાર આવી જાય છે. અને બહારના અનેક પુદ્ગલો ત્યાં પહોંચી જાય છે. કેમકે જીવ અને પુદ્ગલ આ બે જ દ્રવ્ય ગતિ ક્રિયા અને સ્થિતિ ક્રિયાશીલ છે. પરંતુ 'સાસયાણં તે નરગા દઢ્ઢવ ઢ્ઢયાણ' તે નરકાવાસો દ્રવ્યાર્થ દષ્ટિથી શાશ્વત છે. કેમકે તેઓના સંસ્થાન વિગેરેમાં કંઈ પણ પરિવર્તન થતું નથી. તે તે તેની પ્રત્યે નિયતજ બન્યા રહે છે. 'વળ્ણપજ્જવેહિં ગંધપજ્જવેહિં રસપજ્જવેહિં ફાસપજ્જવેહિં અસાસયા' દ્રવ્યાર્થ દષ્ટિથી તે શાશ્વત પણ છે. એ પ્રમાણેનું આ કથન એકાન્તરીતે નથી. કોઈ અપેક્ષાથી એ અશાશ્વત પણ છે. એજ વાત આ સૂત્રપાઠ દ્વારા સ્પષ્ટ કરવામાં આવી છે. કૃષ્ણ, નીલ, લોહિત લાલ પીત-પીળો અને શુકલ કહેતાં સ્વેત સફેદ આ વર્ણુ રૂપી પર્યાયોથી આ બધા અશાશ્વત પણ છે, કૃષ્ણ, શુકલ વિગેરે રસના પર્યાયો છે. સુરભિગંધ અને દુરભિગંધ આ ગંધના પર્યાયો છે. તીખા, કડવા, કષાય-તુરા, અમ્લ-ખાટા અને મધુર કહેતાં મીઠા આ રસના પર્યાયો છે. તથા કર્કશ, મૃદુ, ગુરુ, લઘુ, શીત, ઉષ્ણ સ્નિગ્ધ અને રૂક્ષ આ સ્પર્શના પર્યાયો છે.

નરકમાં આવેલ વર્ણુ આદિકોની ઉત્પત્તિ અને વિનાશ થવા છતાં પણ નરકાવાસ એકાન્ત અનિત્ય નથી. કેમકે સર્વદા સ્થિર સ્વભાવવાળું દ્રવ્ય વિદ્યમાન રહે છે. અને તદ્દગત તેમાં રહેલ વિનશ્ચર સ્વભાવવાળા. વર્ણુ, ગંધ, રસ, અને સ્પર્શના પરિણમન થવાથી તે બધા એકાન્તતઃનિત્ય પણ નથી. તેથી આ કથનથી તેઓમાં કથંચિત્ નિત્યપણું અને કથંચિત્ અનિત્યપણું પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. અર્થાત્ દ્રવ્યાર્થિકનયના મતથી નિત્ય છે. અને પર્યાયાર્થિકનયના મતથી અનિત્ય છે 'એવં જાવ અહે સત્તમાણ' આજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીના વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીના, ધૂમપ્રલા પૃથ્વીના, તમઃપ્રલા પૃથ્વીના અને તમસ્તમાપ્રલા પૃથ્વીના નરકાવાસો પણ વળ્લમય છે. ત્યાં જીવોનું અને પુદ્ગલોનું આવવું જવું બન્યું રહે છે. અને એ બધા નરકો દ્રવ્યાર્થ દષ્ટિથી નિત્ય છે. અને પર્યાય દષ્ટિથી અનિત્ય જ છે. તેના આલાપકોનો પ્રકાર પહેલી

પૃથ્વીના નરકાવાસના પ્રકરણમાં કહ્યા પ્રમાણે જ તમસ્તમા પૃથ્વી પર્યન્તની પૃથ્વીયોના આલાપકો સ્વયં બનાવીને સમજી લેવા જોઈએ. જેમકે ‘इमीसे णं भंते ! सकरप्पभाए पुढवीए नरगा किंमया पणत्ता’ ઇત્યાદિ ॥ સૂ. ૧૬ ॥

નારક જીવોં કી ઉત્પત્તિ કા નિરુપણ

હવે સૂત્રકાર નારકજીવોનો ઉપપાત-ઉત્પત્તિ બતાવે છે.

‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે ‘इमीसे णं भंते !

रयणप्पभाए पुढवीए नेरइया’ હે ભગવન્ ! આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નરકાવાસોમાં નૈરયિક જીવો ‘કઓહિતો ઉવવજ્જંતિ’ કયા સ્થાનમાંથી અને કઈ ગતિમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? ‘કિં અસણ્ણીહિતો ઉવવજ્જંતિ’ શું અસંજીયો માંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? ‘સરીસિવેહિતો ઉવવજ્જંતિ’ અથવા સરીસૃષ્ટો ભુજાઓથી આલવાવાળા ઘો, નોળીયા વિગેરેમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા ‘પક્કલીહિતો ઉવવજ્જંતિ’ ચોપગા પ્રાણીયોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા ‘ચરગેહિતો ઉવવજ્જંતિ’ સર્પોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા ‘इत्थियाहિतो ઉવવજ્જંતિ’ સ્ત્રિયોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા ‘મચ્છમણુહિતો ઉવવજ્જંતિ’ મત્સ્ય અને મનુષ્યોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘गोयमा ! असण्णीहितो उववज्जंति’ જાવ મચ્છમણુહિતો વિ ઉવવજ્જંતિ’ હે ગૌતમ ! રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નરકાવાસોમાં નૈરયિક જીવો અસંજીયોમાંથી પણ આવીને ઉત્પન્ન થાય છે. અને યાવત્ મત્સ્યો અને મનુષ્યોમાંથી આવીને પણ ઉત્પન્ન થાય છે. એક ઈન્દ્રિયવાળા જીવોથી લઈને અસંજી પંચેન્દ્રિય સુધીના સઘળા જીવો સંમૂર્છિમજ હોય છે. તેથી સામાન્ય પણથી અહિયાં એ પ્રમાણે કહેવામાં આવેલ છે. કે અસંજીજીવો નરકાવાસોમાં એટલે કે પહેલા નરકના નરકાવાસોમાં નારકપણથી ઉત્પન્ન થાય છે. પક્ષિયોમાંથી, ચોપગા પ્રાણીયોમાંથી, સર્પોમાંથી, સ્ત્રિયોમાંથી અને માછલીઓમાંથી તથા મનુષ્યોમાંથી આવેલા જીવ આ પહેલી નરકના નરકાવાસોમાં ઉત્પન્ન થવાના સંબંધમાં આ દોઢ ગાથા કહી છે. તે આ પ્રમાણે છે. ‘असन्नी खलु पढम’ ઇત્યાદિ.

એટલે કે જે અસંજી પંચેન્દ્રિય જીવો છે, તેઓ તે પહેલી પૃથ્વીના નરકાવાસોમાં જ નારકપણથી ઉત્પન્ન થાય છે. તે પછીની પૃથ્વીયોના નરકા-

વાસોમાં તેઓ ઉત્પન્ન થતા નથી. આ પ્રમાણેનો અર્થ આ ગાથામાં આવેલ 'શ્વલુ' પદથી કરવામાં આવેલ છે. તેથી એવો નિષેધ સમજવો નહીં કે સરીસૃપ વિગેરે પછીની છએ પૃથ્વીઓમાં જવાવાળા પહેલી પૃથ્વીના નરકવાસોમાં ઉત્પન્ન થતા નથી. આ સરીસૃપો વિગેરે તેમાં પણ ઉત્પન્ન થઈ શકે છે. એજ વિષય આ નીચે આપવામાં આવેલ ગાથા દ્વારા સમજાવવામાં આવેલ છે. 'દોચ્ચ' ચ સરીસિવા' સરીસૃપ ઘો, નોળીયા વિગેરે ગર્ભજ પાંચ ઇંદ્રિયોવાળા જીવો શર્કરાપ્રભા પૃથ્વી સુધીના નરકવાસોમાં જ નારકપણાથી ઉત્પન્ન થાય છે. તે પછીની પૃથ્વીઓના નરકવાસોમાં તેઓ નારકપણાથી ઉત્પન્ન થતા નથી. 'તદ્ય પક્ષો' વાલુકાપ્રભા પૃથ્વી સુધીના નરકવાસોમાં જ પક્ષી ગીધ વિગેરે પાંચ ઇંદ્રિયવાળા ગર્ભજ પક્ષી નારકપણાથી ઉત્પન્ન થાય છે. તે પછીની પૃથ્વીઓના નારકવાસોમાં તેઓ નારકપણાથી ઉત્પન્ન થતા નથી. 'સોહા જંતિ ચરત્થી' પંકપ્રભા નામની જે ચોથી પૃથ્વી છે ત્યાં સુધીના જ નરકવાસોમાં સિંહ મરીને નારકપણાથી ઉત્પન્ન થાય છે. 'ઝરુગા પુણ પંચમિં જંતિ' સર્પ પાંચમી પૃથ્વી સુધીના નરકવાસોમાં જ નારકપણાથી ઉત્પન્ન થાય છે. ॥ ૧ ॥

'છટ્વિંચ ઇત્થિયાઓ' છઠી પૃથ્વી સુધી જ સ્ત્રી નારકપણાથી ઉત્પન્ન થાય છે અને 'મચ્છા મણુયા ચ સત્તમિં જંતિ' મહા અશુભ અધ્યવસાય વાળા મત્સ્યો અને મનુષ્યો સાતમી પૃથ્વી સુધી જાય છે. આ ગાથાનો અર્થ થયો ॥ ૧ ॥ આ કથન પ્રમાણે જ 'જાવ' યાવત્પદથી છટ્ઠી પૃથ્વી સુધી રત્નપ્રભા પૃથ્વીની જેમ આલાપકો સમજાવેલા. અધઃસપ્તમી પૃથ્વીના સંબંધમાં સૂત્રકાર સ્વયં હવે પછી કથન કરશે. તેના આલાપકોનો પ્રકાર આ પ્રમાણે છે 'સક્કરપ્પમાણ ણં મંતે ! પુઢવીણ જેરડયા કિં અસણ્ણીહિંતો ઉવવજ્જંતિ જાવ મચ્છ

મણુણહિંતો ઉવવજ્જંતિ' હે ભગવન્ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના નરકવાસોમાં નૈરયિકો શું અસંજ્ઞી જીવોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે? અથવા યાવત્ મત્સ્ય અને મનુષ્યોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'નોયમા ! ણો અસન્નીહિંતો ઉવવજ્જંતિ સરીસિવેહિંતો ઉવવજ્જંતિ જાવ મચ્છમણુણહિં તો ઉવવજ્જંતિ' હે ગૌતમ ! શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના નરકવાસોમાં નારક જીવો અસંજ્ઞિઓમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થતા નથી. પરંતુ સંજ્ઞી અર્થાત્ સરીસૃપોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે. અને યાવત્ મત્સ્ય અને મનુષ્યોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે.

'વાલુયપ્પમાણ ણં મંતે ! પુઢવીણ જેરડયા કિં અસણ્ણીહિંતો ઉવવજ્જંતિ જાવ મચ્છમણુણહિંતો ઉવવજ્જંતિ' હે ભગવન્ વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીના નરકવાસોમાં ઉત્પન્ન થવાવાળા નૈરયિકો શું અસંજ્ઞી જીવોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે? અથવા યાવત્ મત્સ્ય અથવા મનુષ્યોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ ! વાલુકાપ્રભા

પૃથ્વીના નરકાવાસોમાં નૈરયિકેા 'નો અસળ્ણીહિતો ઁવવજ્ઞંતિ નો સરીસિવે-
હિંતો ઁવવજ્ઞંતિ' અસંઙ્ગી જીવોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થતા નથી. તેમજ
સરીસૃષ્ટોમાંથી આવીને પણ ઉત્પન્ન થતા નથી. પરંતુ 'પક્ષીહિંતો ! ઁવવ-
જ્ઞંતિ' સંઙ્ગી પક્ષિયોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે 'જાવ મચ્છમણુણહિંતો ઁવવ-
જ્ઞંતિ' યાવત્ મત્સ્ય અને મનુષ્યોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે. 'પંકપમાણ ણ
મંતે ! પુઢવીણ નૈરઙ્કયા કિં અસળ્ણીહિંતો ઁવવજ્ઞંતિ જાવ મચ્છમણુણહિંતો ઁવવ-
જ્ઞંતિ' હે લગવન્ ! પંકપ્રભા પૃથ્વીના નરકાવાસોમાં ઉત્પન્ન થવાવાળા નૈરયિકેા
શુ' અસંઙ્ગી જીવોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા મનુષ્યોમાંથી આવીને
ઉત્પન્ન થાય છે ? ગૌતમસ્વામીના આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે
ગૌતમ ! પંકપ્રભા પૃથ્વીના નરકાવાસોમાં ઉત્પન્ન થવાવાળા નૈરયિકેા અસંઙ્ગી
જીવોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થતા નથી. તેમજ સરીસૃષ્ટોમાંથી આવીને પણ
ઉત્પન્ન થતા નથી. પરંતુ ચોપગા સિંહોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે, યાવત્
મત્સ્યોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે. અને મનુષ્યોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય
છે. આ પ્રમાણે પછી પછીની પૃથ્વીયોના નરકાવાસોમાં પૂર્વ પૂર્વના નિષેધ સહિત
પછીની પૃથ્વીનો પ્રતિષેધ ત્યાં સુધી કરવો કે જ્યાં સુધી છટ્ઢી પૃથ્વીના નરકા-
વાસોમાં સ્ત્રિયોમાંથી આવીને જીવ નારકપણાથી ઉત્પન્ન થાય છે. પરંતુ અધઃસપ્તમી
પૃથ્વીમાં થતા નથી. આ પ્રમાણેનો પ્રતિષેધ સ્ત્રિયોને સાતમી અધઃસપ્તમી
પૃથ્વીમા ઉત્પન્ન થવાના સંબંધમાં નિષેધ આવી જાય છે. અધઃસપ્તમી પૃથ્વીના
સંબંધમાં આ નીચે પ્રમાણેનો સૂત્રપાઠ કહેલ છે. 'અહે સત્તમાણ ણ મંતે !
પુઢવીણ નૈરઙ્કયા કિં અસળ્ણીહિંતો ઁવવજ્ઞંતિ જાવ મચ્છમણુણહિંતો ઁવવજ્ઞંતિ'
હે લગવન્ અધઃસપ્તમી પૃથ્વીના નરકાવાસોમાં ઉત્પન્ન થવાવાળા નૈરયિકેા
શુ' ? અસંઙ્ગી જીવોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા યાવત્ મત્સ્યોમાંથી
આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા મનુષ્યોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ?
અહિયાં યાવત્ શબ્ઢથી આ પ્રમાણેનો પાઠ ગ્રહણ કરાયો છે. 'સરીસૃષ્ટોમાંથી
આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા પક્ષિયોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ?
અથવા ચોપગા પ્રાણિયોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? કે સર્પોમાંથી આવીને
ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા સ્ત્રિયોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે, અથવા મત્સ્યો-
માંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા મનુષ્યોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે ?

ગૌતમસ્વામીના આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોચમા ! ણો
અસળ્ણીહિંતો ઁવવજ્ઞંતિ' અધઃસપ્તમી પૃથ્વીના નરકાવાસોમાં નૈરયિક જીવો
અસંઙ્ગી જીવોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થતા નથી. તેમજ સરીસૃષ્ટોમાંથી આવીને
પણ ઉત્પન્ન થતા નથી કે પક્ષિયોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થતા નથી. અથવા
ચોપગા પ્રાણિયોમાંથી આવીને પણ ઉત્પન્ન થતા નથી. અથવા સર્પોમાંથી
આવીને પણ ઉત્પન્ન થતા નથી. કે સ્ત્રિયોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થતા નથી.
પણ મત્સ્યો-માછલાઓમાંથી અને મનુષ્યોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે સૂત્રકાર એક સમયમાં આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં કેટલા નારક જીવે ઉત્પન્ન થાય છે ? એ વાતનું નિરૂપણ કરે છે. ‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए नेरइया’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં નૈરયિકો ‘एगसमएणं’ કે-વइया उववज्जंति’ એક સમયમાં કેટલા ઉત્પન્ન થાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा, ! जहण्णेणं एक्को वा दो वा तिन्नि वा’ હે ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં નારક જીવે એક સમયમાં ઓછામાં ઓછા એક અથવા બે અથવા ત્રણ સુધી ઉત્પન્ન થાય છે. અને ‘उक्कोसेणं संखेज्जा वा असंखेज्जा वा उववज्जंति’ વધારેમાં વધારે સંખ્યાતપણુ ઉત્પન્ન થાય છે અને અસંખ્યાતપણુ ઉત્પન્ન થાય છે. ‘एवं जाव अहे सत्तमाए’ આજ પ્રમાણેનું એટલે કે એક સમયમાં ઉત્પન્ન થવા સંબંધનું કથન શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વી પર્યન્તમાં પણ કરી લેવું જોઈએ. અર્થાત્ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીમાં પણ એક સમયમાં ઓછામાં ઓછા એક અથવા બે અથવા ત્રણ નારક સુધી ઉત્પન્ન થાય છે અને વધારેમાં વધારે અસંખ્યાત પણ ઉત્પન્ન થાય છે આ અભિપ્રાયને લઈને સૂત્રકારે ‘एवं जाव अहे सत्तमाए’ આ પ્રમાણે સૂત્ર-પાઠ કહ્યો છે.

હવે પ્રતિસમયે એક એક નારકને બહાર કહાડવામાં આવે તો સઘળા નારકોને બહાર કહાડવામાં કેટલો સમય લાગે ? તે અપહરણુ કાળનો વિચાર કરતાં સૂત્રકાર કહે છે કે ‘इमीसे णं’ ઈત્યાદિ

‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए नेरइया समए समए’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાંથી જો નારક જીવને પ્રતિસમયે ‘अवहीरमाणा अवहीरमाणा’ તેમાંથી બહાર કહાડવામાં આવે તો તે બધા ત્યાંથી ‘केवइयकालेण अवहिया-सिया’ કેટલા કાળ પછી અર્થાત્ કેટલા કાળમાં પૂરેપૂરા બહાર કહાડી શકાય આ પ્રશ્નનાં ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा ! तेणं असंखेज्जा समए समए अवहीरमाणा अवहीरमाणा असंखेज्जाहिं उस्सप्पिणी ओसप्पिणीहिं अवहीरंति’ હે ગૌતમ ! પહેલી પૃથ્વીના નૈરયિકોમાંથી જો એક એક સમયમાં અસંખ્યાત અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી અને અસંખ્યાત અસંખ્યાત અવસર્પિણી કાળ ભલે પૂરે થઈ જાય તો પણ તે ત્યાંથી પૂરેપૂરા નારકીયો બહાર કહાડી શકાતા નથી. અર્થાત્ પ્રતિસમયે તેઓને અસંખ્યાત અસંખ્યાતની સંખ્યામાં ત્યાંથી બહાર કહાડવામાં આવે અને આ રીતે બહાર કહાડવાનું કામ અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી અને અસંખ્યાત અવસર્પિણી કાલ પર્યન્ત તે રીતે બહાર કહાડવાનું ચાલુ જ રહે તો પણ તેઓ ત્યાંથી પૂરેપૂરા બહાર કહાડી શકાતા નથી. ‘णो चेव णं अवहियां सिया’ આ રીતે તેઓને ત્યાંથી બહાર કહાડવાનું થયું નથી. અને ભવિષ્યમાં પણ તેમ થશે પણ નહીં અને વર્તમાનમાં પણ તે રીતે થતું

નથી. પરંતુ આ જે કથન કરેલ છે, તે તેઓની અસંખ્યાત સંખ્યાને પુષ્ટ કરવા માટે જ કહેલ છે. 'જાવ અહેસત્તમાલ'

રતનપ્રભા પૃથ્વીના નારકોના કથન પ્રમાણે જ શર્કરાપ્રભા, વાલુકાપ્રભા, પંકપ્રભા, ધૂમપ્રભા, તમઃપ્રભા અને તમસ્તમપ્રભા પૃથ્વીયામાં પણ જે પ્રત્યેક સમયમાં અસંખ્યાત અસંખ્યાત નારક જીવોને બહાર કહાડવામાં આવે તો તેવી રીતે બહાર કહાડતાં કહાડતાં ભલે અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણીકાળ અને અસંખ્યાત અવસર્પિણી કાળ પણ સમાપ્ત થઈ જાય પરંતુ તે જીવો ત્યાંથી ક્યારેય પણ પૂરા બહાર કહાડી શકતા નથી.

હવે નારક જીવોના શરીરનાં પરિમાણ પ્રમાણનું પ્રતિપાદન કરવામાં આવે છે. 'इमीसे णं भंते !' હે ભગવન્ આ રતનપ્રભા પૃથ્વીમાં 'नैरइयाणं के महालिया सरीरोगाहणा पण्णत्ता' હે ભગવન્ નૈરયિક જીવોના શરીરોની અવગાહના કેટલી મોટી કહેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! दुविहा सरीरोगाहणा पन्नता' હે ગૌતમ ! નૈરયિક જીવોના શરીરોની અવગાહના બે પ્રકારની કહેલ છે. 'तं जहा' તે બે પ્રકારો આ પ્રમાણે છે, 'भवधारणिज्जा य उत्तरवेउट्ठिया य' ભવધારણીય એક અને બીજી ઉત્તરવૈક્રિય અવગાહના છે. 'तत्थ णं जा सा भवधारणिज्जा' તેમાં જે ભવધારણીય શરીરાવગાહના છે, તે 'जहन्नेणं अंगुलस्स असंखेज्जइभाग' જઘન્યથી આંગળના અસંખ્યાતમાં ભાગ રૂપ હોય છે 'उक्कोसेणं सत्तघणूइं तिन्नि य रयणीयो छच्च अंगुलाइं' અને ઉત્કૃષ્ટથી તે સાત ધનુષ ત્રણ હાથ અને પૂરા છ આંગળ પ્રમાણની હોય છે. 'तत्थ णं जे से उत्तरवेउट्ठिया' તેમાં જે ઉત્તર વૈક્રિયરૂપ શરીરાવગાહના છે, તે 'जहण्णेणं अंगुलस्स संखेज्जइभाग' જઘન્યથી આંગળના સંખ્યાતમાં ભાગ રૂપ છે. અને 'उक्कोसेणं' ઉત્કૃષ્ટથી 'पन्नरस घणूइं अइढाइज्जाओ रयणीओ' તે પંદર ધનુષ અઢી હાથ પ્રમાણની છે. 'दो-च्चाए' બીજી શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીમાં જે નારકો છે, તેની ભવધારણીય શરીરાવગાહના જઘન્યથી તો આંગળના અસંખ્યાતમાં ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટથી 'पण्णरस घणूइं अइढाइज्जाओ रयणीओ' પંદર ધનુષ અને અઢી હાથની છે. તથા જે ઉત્તર વૈક્રિય નામની શરીરાવગાહના છે, તે 'जहन्नेणं' જઘન્યથી તો આંગળના સંખ્યાતમાં ભાગ રૂપ છે, અને 'उक्कोसेणं' ઉત્કૃષ્ટથી 'एककतीसं घणूइं एकका रयणी' એકત્રીસ ધનુષ અને એક હાથની છે. 'तच्चाए' ત્રીજી વાલુકા પ્રભા નામની જે પૃથ્વી છે, તેમાં નારકોની ભવધારણીય શરીરાવગાહના જઘન્યથી તો આંગળના અસંખ્યાતમાં ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટથી એક-

ત્રીસ ધનુષ અને એક હાથ પ્રમાણની છે. તથા અહિંયાં જે ઉત્તર વૈક્રિયરૂપ શરીરાવગાહના છે, તે જઘન્યથી તે આંગળના સંખ્યાતમા ભાગ રૂપ છે અને અને ઉત્કૃષ્ટથી ખાસઠ ધનુષ અને જે હાથ અર્થાત્ સાડા ખાસઠ ધનુષની છે. 'ચતુર્થી' એથી પંકપ્રભા પૃથ્વીમાં જે નારકો છે, તેઓના શરીરની લવધારણીય અવગાહના જઘન્યથી ૬૨ ખાસઠ ધનુષ અને જે હાથની છે. અને ઉત્તર વૈક્રિયરૂપ જે અવગાહના છે, તે જઘન્યથી તે આંગળના સંખ્યાતમા ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટથી તે ૧૨૫ એકસોપચ્ચીસ ધનુષની છે. 'પંચમી' પાંચમી જે ધૂમપ્રભા નામની પૃથ્વી છે, તેમાં રહેવાવાળા નારકોની લવધારણીયરૂપ શરીરાવગાહના જઘન્યથી તે એક આંગળના અસંખ્યાતમા ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટથી તે ૧૨૫, એકસો પચ્ચીસ ધનુષ પ્રમાણની છે. તથા ઉત્તર વૈક્રિયરૂપ શરીરાવગાહના જઘન્યથી એક આંગળના સંખ્યાતમા ભાગ રૂપ છે અને ઉત્કૃષ્ટથી તે અઠીસો ધનુષ છે. 'છટ્ટી' છટ્ટી તમઃપ્રભા નામની પૃથ્વીમાં નારકીય જીવોની લવધારણીયરૂપ શરીરાવગાહના જઘન્યથી તે એક આંગળના અસંખ્યાતમા ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટથી તે ૨૫૦ ખસો પચાસ ધનુષ પ્રમાણની છે. તથા ઉત્તર વૈક્રિયરૂપ શરીરાવગાહના જઘન્યથી તે એક આંગળના સંખ્યાતમા ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટઅવગાહના ૫૦૦ પાંચસો ધનુષ પ્રમાણની છે. 'સત્તમા' ભવધારણિજ્ઞા પંચ ધણુસયાઈ' સાતમી પૃથ્વીમાં લવધારણીય શરીરાવગાહના જઘન્યથી એક આંગળના અસંખ્યાતમા ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટથી તે ૫૦૦ પાંચસો ધનુષ પ્રમાણની છે. તથા 'ઉત્તરવેડવિવ્યા' ઉત્તર વૈક્રિયા રૂપ શરીરાવગાહના જઘન્યથી તે એક આંગળના સંખ્યાત ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટથી એક હજાર ધનુષરૂપ છે.

અહિંયાં રત્નપ્રભા વિગેરે પૃથ્વીઓમાં રહેલા નારકોની દરેક પ્રતરની લવધારણીય જઘન્ય, મધ્યમ, અને ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના ના પ્રમાણને બતાવવા વાળી દસ ગાથાઓ છે. કે જે ગાથાઓ ટીકામાં આપવામાં આવેલ છે. 'ચર્યાણ પદમપચરે' ઈત્યાદિ

દરેક પૃથ્વીના પ્રતરની સંખ્યા આ પ્રમાણે છે - પહેલી રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં તેર પ્રતરો છે. ૧, શકંરાપ્રભા પૃથ્વીમાં અગીયાર પ્રતરો છે. ૨, વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીમાં ૯ નવ પ્રતરો છે ૩, પંકપ્રભા પૃથ્વીમાં સાત પ્રતરો છે. ૪, ધૂમ પ્રભા પૃથ્વીમાં પાંચ પ્રતરો છે. ૫, તમઃપ્રભા પૃથ્વીમાં ૩ ત્રણ પ્રતરો છે ૬, અને સાતમી તમસ્તમા નામની પૃથ્વીમાં એક જ પ્રતર છે. ૭, આ સાતે

પૃથ્વીયોના નારકોની અવગાહના બે પ્રકારની હોય છે. એક લવધારણીય અને બીજી ઉત્તર વૈક્રિય. તેમાં જે લવધારણીય શરીરાવગાહના છે, તે બધાની જઘન્યથી એક આંગળના અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણની હોય છે. અને જે ઉત્તર વૈક્રિય શરીરાવગાહના છે, તે બધાની જઘન્યથી આંગળના સંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણની હોય છે. આ બંનેમાં વિશેષતા છે. બધી પૃથ્વીયોના નારકો-યોની લવધારણીય અને ઉત્તરવૈક્રિય આ બેઉ અવગાહનાથી પછી પછીની પૃથ્વી-યોમાં પોત પોતાની અપેક્ષાથી ખમણી ખમણી થતી જાય છે. તેમ સમજવું.

હવે અહિયાં ઉત્કૃષ્ટથી લવધારણીય અવગાહનાને લઈને દરેક પ્રતરોના નારકોની અવગાહનાનું પ્રતિપાદન કરવાવાળી જે દસ ગાથાઓ છે, તેને ભાવ બતાવવામાં આવે છે. જેમકે ‘રચનાઈ’ ઇત્યાદિ

રત્નપ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રતરમાં નારકોની અવગાહના ત્રણ હાથની હોય છે, તે પછીના ચાર પ્રતરોમાં દરેક પ્રતરોમાં ‘છપ્પન્નંગુલસદ્ઘા’ ૫૬૧૧ સાડા છપ્પન આંગળ વધારીને ચારે પ્રતરોની અવગાહના અલગ અલગ સમજી લેવી. તેમ કરતાં કરતાં છેલ્લા તેરમા પ્રતરમાં જઈને ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના સાત ધનુષ ત્રણ હાથ અને છ આંગળની થઈ જાય છે. તે આ પ્રમાણે છે. રત્નપ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રતરમાં ત્રણ હાથની અવગાહના હોય છે. ૧ બીજા પ્રતરમાં એક ધનુષ એક હાથ અને સાડા આઠ આંગળની છે. ૨’ ત્રીજા પ્રતરમાં એક ધનુષ ત્રણ હાથ અને સત્તર આંગળની છે. ૩, ચોથા પ્રતરમાં બે ધનુષ અને બે હાથ અને દોઢ આંગળની છે. ૪, પાંચમા પ્રતરમાં ત્રણ ધનુષ અને દસ આંગળની છે. ૫, છઠ્ઠા પ્રતરમાં ત્રણ ધનુષ બે હાથ અને સાડા અઠાર આંગળની છે. ૬, સાતમા પ્રતરમાં ચાર ધનુષ એક હાથ અને ત્રણ આંગળની છે. ૭, આઠમા પ્રતરમાં ચાર ધનુષ ત્રણ હાથ અને સાડા અગ્યાર આંગળની છે. ૮, નવમા પ્રતરમાં પાંચ ધનુષ એક હાથ અને વીસ આંગળની છે. ૯, દસમા પ્રતરમાં છ ધનુષ અને સાડા ચાર આંગળની છે. ૧૦, અગીયારમા પ્રતરમાં

છ ધનુષ યે હાથને તેર આંગળની છે. ૧૧, બારમા પ્રતરમાં સાત ધનુષ અને સાડાએકવીસ આંગળની છે. ૧૨, અને છેલ્લા તેરમા પ્રતરમાં સૂત્રોક્ત સાતધનુષ ત્રણ હાથ અને પૂરા છ આંગળની રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નારકોની ભવ-ધારણીય અવગાહના ઉત્કૃષ્ટથી થાય છે. આ રીતે રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નારકોની ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના કહી છે. ॥૧॥

હવે શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવે છે.
-‘સો ચેવ ય બીયાણ’ ઇત્યાદિ

રત્નપ્રલા પૃથ્વીના તેરમા પ્રતરમાં જેટલાં પ્રમાણની અવગાહના કહેવામાં આવી છે. તેજ પ્રમાણેની અવગાહના સાત ધનુષ ત્રણ હાથ અને છ આંગળની શર્કરા પ્રલા પૃથ્વીના પહેલા પ્રતરમાં થાય છે. પછી આ અવગાહનાના પ્રમાણમાં ‘હત્યતિય તિન્નિ અંગુલં’ ત્રણ હાથ અને ત્રણ આંગળ પછી પછીના દરેક પ્રતરમાં મેળવતા જવું ભેદ્ય છે. ॥૨॥

આ રીતે મેળવવાથી છેલ્લા અગીયારમા પ્રતરમાં પંદર ધનુષ યે હાથ અને બાર આંગળ અર્થાત્ એક વિતસ્તિ (વેંત) કેમકે બાર આંગળની એક વિતસ્તિનામ વેંત થાય છે. તે દરેક પ્રતરની અવગાહના આ પ્રમાણે થાય છે.-શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીના પહેલા પ્રતરમાં સાત ધનુષ ત્રણ હાથ અને છ આંગળની, અવગાહના થાય છે. ૧, બીજા પ્રતરમાં આઠ ધનુષ યે હાથ અને નવ આંગળની ૨, ત્રીજા પ્રતરમાં નવ ધનુષ એક હાથ, અને બાર આંગળની ૩, ચોથા પ્રતરમાં દસ ધનુષ અને પંદર આંગળની ૪, પાંચમા પ્રતરમાં દસ ધનુષ ત્રણ હાથ અને અઠાર આંગળની ૬, સાતમા પ્રતરમાં બાર ધનુષ અને યે હાથની ૭, આઠમા પ્રતરમાં તેર ધનુષ એક હાથ અને ત્રણ આંગળની ૮, નવમા પ્રતરમાં ચૌદ ધનુષ અને છ આંગળની ૯, દસમા પ્રતરમાં ચૌદ ધનુષ ત્રણ હાથ અને નવ આંગળની, ૧૦, અને છેલ્લા અગીયારમા પ્રતરમાં સૂત્રમાં કહ્યા પ્રમાણે પંદર ધનુષ યે હાથ અને બાર આંગળ અર્થાત્ એકવિતસ્તિ નામ વેંતની હોય છે. ૧૧, આ અવગાહના બીજી શર્કરા પ્રલા પૃથ્વીના નારકોની ઉત્કૃષ્ટથી કહેવામાં આવેલ છે. ૨ ॥ ગા. ૩ ॥

હવે ત્રીજી વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવે છે. 'સો ચેવ ચ તદ્વ્યાપ' ઇત્યાદિ ખીજી જે પૃથ્વીયે ના છેલ્લા અગ્નીયારમા પ્રતરમાં જેટલું અવગાહના તું પ્રમાણુ બતાવવામાં આવેલ છે, એટલે કે પંદર ધનુષ યે હાથ અને બાર આંગળ કહ્યું છે. એજ પ્રમાણુ ત્રીજી વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રતરમાં થાય છે. આ પ્રમાણુ 'સત્ત ચ રયણી અંગુલગુણવીસં સદ્દં' સાત હાથ સાડા ઓગણીસ ૧૯॥ આંગળ પછી પછીના દરેક પ્રતરમાં મેળતા જ જવું જોઈએ. ગા. ૧૪। આ પ્રમાણુ મેળવતા જતાં છેલ્લા નવ પ્રતરમાં એકત્રીસ ધનુષ એક હાથની અવગાહના થઈ જાય છે. ૩ ॥ એ દરેક પ્રતરની અવગાહના આ પ્રમાણુ છે. તેના પહેલાં પ્રતરમાં પહેલાં કહ્યા પ્રમાણુ પંદર ધનુષ યે હાથ અને બાર આંગળની અવગાહના થઈ જાય છે. ૧, તે પછી ખીજા પ્રતરમાં સત્તર ધનુષ યે હાથ અને સાડા સાત આંગળની ૨, ત્રીજા પ્રતરમાં ૧૯ ઓગણીસ ધનુષ યે હાથ અને ત્રણ આંગળની, ૩, ચોથા પ્રતરમાં એકવીસ ધનુષ એક હાથ અને સાડા બાવીસ ૨૨॥ આંગળની ૪, પાંચમા પ્રતરમાં ત્રેવીસ ધનુષ એક હાથ અને અઠાર આંગળની ૫, છઠ્ઠા પ્રતરમાં પચીસ ધનુષ એક હાથ અને સાડા તેર ૧૩॥ આંગળની ૬, સાતમા પ્રતરમાં સત્યાવીસ ધનુષ એક હાથ અને નવ ૯ આંગળની ૭, આઠમા પ્રતરમાં ઓગણત્રીસ ધનુષ, એક હાથ અને સાડા ચાર આંગળની ૮, છેલ્લા નવમા પ્રતરમાં એકત્રીસ ધનુષ અને એક હાથની સૂત્રોક્ત ઉત્કૃષ્ટ ભવધારણીય અવગાહના ત્રીજી વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીના નારકોની હોય છે. ॥ ૩ ॥ ગા. ૫ ॥

હવે ચોથી પંકપ્રભા પૃથ્વીના સંબંધમાં કહેવામાં આવે છે. 'સો ચેવ-ચક્ષીએ' ઇત્યાદિ

આના છેલ્લા નવમાં પ્રતરમાં જેટલા અંતરનું પ્રમાણુ કહ્યું છે, એટલે કે એકત્રીસ ધનુષ એક હાથનું એજ પ્રમાણુ ચોથી પંકપ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રતરમાં થાય છે. તેમાં દરેક પ્રતરને લઈને પછી પછીના પ્રતરમાં 'પંચ ઘણુવીસ અંગુલ' પાંચ ધનુષ વીસ આંગળ મેળવતા જવું જોઈએ. ॥ગા. ૬ ॥ આ ક્રમથી મેળવતાં છેલ્લા સાતમા પ્રતરમાં બાસઠ ધનુષ યે હાથની અવગાહના થઈ જાય છે. તે આ પ્રમાણુ છે. પંકપ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રતરમાં

એકત્રીસ ધનુષ એક હાથની અવગાહના હોય છે. ૧, બીજા પ્રતરમાં છત્રીસ ધનુષ એક હાથ અને વીસ આંગળની. ૨, ત્રીજા પ્રતરમાં એકતાળીસ ધનુષ એ હાથ અને સોળ આંગળની. ૩, ચોથા પ્રતરમાં છે'તાલીસ ધનુષ ત્રણ હાથ અને બાર આંગળની. ૪, પાંચમા પ્રતરમાં બાવન ધનુષ અને આઠ આંગળની ૫, છઠ્ઠા પ્રતરમાં સત્તાવન ધનુષ એક હાથ અને ચાર આંગળની ૬, અને છેલ્લા સાતમા પ્રતરમાં સૂત્રમાં કહ્યા પ્રમાણે બાસઠ ધનુષ અને એ હાથની ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના થઈ જાય છે. ૭ ॥ ગા. ૭ ॥

હવે પાંચમી ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવે છે. 'સો ચેવ પંચમી' ઇત્યાદિ

ચોથી પંકપ્રભા પૃથ્વીના છેલ્લા સાતમા પ્રતરમાં જે અવગાહનાનું પ્રમાણ કહેલ છે. જેમકે ૬૨ બાસઠ ધનુષ અને એ હાથ, એ જ પ્રમાણે પાંચમી ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રતરમાં થાય છે. તેનાથી પછી પછીના દરેક પ્રતરમાં 'વળ્લરસ ધનૂણિ દો હત્થ સજ્ઢ' પંદર ધનુષ અને અઠી હાથ મેળવતા જવું જોઈએ. ॥ ગા. ૮ ॥ આવી રીતે મેળવતા જતાં ધૂમપ્રભાના છેલ્લા પાંચમા પ્રતરમાં નારકોની ભવધારણીય ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના એકસો પચીસ ૧૨૫, ધનુષની થઈ જાય છે. તે દરેક પ્રતરની અવગાહના આ પ્રમાણે છે.

ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રતરમાં પૂર્વોક્ત ૬૨ બાસઠ ધનુષ અને એ હાથની થાય છે. ૧, તે પછી બીજા પ્રતરમાં અઠ્યોતેર ધનુષ અને એક વિતસ્તિ (વેંત) અર્થાત્ બાર આંગળની. ૨, ત્રીજા પ્રતરમાં ૯૩ ત્રાંણુ ધનુષ અને ત્રણ હાથની ૩, ચોથા પ્રતરમાં ૧૦૯ એકસો નવ ધનુષ એક હાથ અને એક વિતસ્તિ અર્થાત્ બાર આંગળની ૪, અને છેલ્લા પાંચમાં પ્રતરમાં ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના નારકોની ભવધારણીય ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના ૧૨૫ એકસો પચીસ ધનુષની થઈ જાય છે. ૫,

હવે છઠ્ઠી તમ:પ્રભા પૃથ્વીના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવે છે. 'સો-ચેવ છઠ્ઠી' ઇત્યાદિ

પાંચમી ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના છેલ્લા પ્રતરમાં જે અવગાહનાનું પ્રમાણ ૧૨૫ એકસો પચીસ ધનુષ છે એજ પ્રમાણ છઠી તમ:પ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રતરમાં થાય છે. ॥ ગા. ૯ ॥

આમાં 'બાસદ્વિગ્નુયસદ્દા' સાડી બાસઠ (૬૨૧) ધનુષ પછી પછીના દરેક પ્રતરમાં મેળવતા જુવું જોઈએ. એવી રીતે મેળવતા છેલ્લા ત્રીજા પ્રતરમાં તમઃપ્રભા પૃથ્વીના નારકોની લવધારણીય ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના બસો પચાસ ૨૫૦ અર્થાત્ અઢીસો ધનુષની થઈ જાય છે. દરેક પ્રતરની અવગાહના આ પ્રમાણે છે. તમઃપ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રતરમાં ૧૨૫ એકસો પચીસ ધનુષની અવગાહના થઈ જાય છે. ૧, અને બીજા પ્રતરમાં ૧૮૭૧ એકસો સાડી સત્યાસી ધનુષની થાય છે. ૨, અને છેલ્લા ત્રીજા પ્રતરમાં ૨૫૦ બસો પચાસ અર્થાત્ અઢીસો ધનુષની થઈ જાય છે. ૩, આ પ્રમાણે દસ ગાથાઓનો ભાવાર્થ થાય છે. ॥ ગા. ૧૦ ॥

સાતમી તમસ્તમાપ્રભા પૃથ્વીમાં એકજ પ્રતર હોય છે. તેમાં રહેલા નારકોની લવધારણીય ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના છઠી પૃથ્વીના નારકોની ઉત્કૃષ્ટ અવગાહનાથી બમણી અર્થાત્ પાંચસો ધનુષની હોય છે. તેમ સમજવું. 'સાતે પૃથ્વીયોના નારકોની દરેક પૃથ્વીના દરેક પ્રતરની લવધારણીય ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના બનાવવા વાળું કોષ્ટક સંસ્કૃત ટીકામાં આપવામાં આવેલ છે તે ત્યાંથી જોઈને સમજી લેવું'.

આ લવધારણીય શરીરની અપેક્ષાએ ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના કહેવામાં આવી છે. ઉત્તર વૈક્રિય શરીરની ઉત્કૃષ્ટ અવગાહનાથી બમણી, બમણી બધી પૃથ્વીઓમાં સમજી લેવી જોઈએ. એ પ્રમાણે બમણી બમણી થતાં થતાં સાતમી તમસ્તમા પ્રભા પૃથ્વીના નારકોની ઉત્તર વૈક્રિય ઉત્કૃષ્ટ અવગાહના એક હજાર યોજનની થઈ જાય છે. ॥ ૧૭ ॥

પ્રત્યેક નારક જીવો કે સંહનન કા નિરુપાણ

હવે સૂત્રકાર નારક જીવોના સંહનનનું નિરૂપણ કરે છે. 'ઈમીસે ણં મંતે ! રચણપ્પમાણ પુઢવીણ નેરહયાણં સરીરયા કિં સંઘચણી' ધત્યાદિ

ટીકાર્થ-ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે 'ઈમીસે ણં મંતે !' હે ભદ્રન્ત ! આ 'રચણપ્પમાણ પુઢવીણ' રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં 'સરીરયા' નૈરચિકોના શરીરો 'કિં સંઘચણી પણ્ણત્તા' કયા સંહનનવાળા કહેલા છે ? 'ગોચમા ! હ્ણહં સંઘચણાણં અસંઘચણા' આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ ! નારકોના શરીરો છ સંહનનો પૈકી કોઈ પણ એક સંહનનવાળા હોતા નથી. કેમકે નારકોના શરીરો સંહનન વિનાના હોય છે. તેઓ સંહનન વિનાના કેમ હોય છે. એ સંબંધમાં તેનું કારણ બતાવતાં સૂત્રકાર કહે છે કે 'જેવઢ્ઠી'

નારકોના શરીરોમાં હાડકાઓ હોતા નથી. 'જેવહિરા' શિરાઓ હોતી નથી. 'જિવિ ણહારૂ' સ્નાયુઓ હોતા નથી. 'જેવસંઘચયનમત્થિ' તેથી નારકોના શરીરો સંહનન વિનાના કહેવામાં આવેલ છે. કેમકે જે શરીરમાં હાડકા વિગેરે હોય છે, ત્યાંજ સંહનન હોય છે નારકોના શરીરમાં હાડકા વિગેરે હોતાજ નથી તે કારણથી તેઓને સંહનનનો અભાવ કહેલ છે.

શંકા-જે નારકોના શરીરો સંહનન વિનાના છે, તો પછી તેઓ 'શરીર' એ પદથી યુક્ત કેવી રીતે હોઈ શકે ?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'જે પોગલા અગિટ્ટા જાવ અમણામા' હે ગૌતમ ! જે પુદ્ગલો અનિષ્ટ યાવત્ અમનોમ હોય છે, તેઓ 'તેસિં સરીરસંઘાયત્તાણ પરિણમંતિ' તેઓના શરીર રૂપે પરિણમે છે. અહિયાં યાવત્પદ થી 'અકાન્ત, અપ્રિય, અમનોજ્ઞ' આ ત્રણ પદોનો સંગ્રહ થયો છે.

કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે જે નારકોના શરીરો સંહનન નામ કર્મના ઉદયના અભાવમાં હાડકા વિગેરેના અભાવમાં સંહનન વાળા હોતા નથી. છતાં પણ તેઓને વૈકિય શરીરો હોય છે. કેમકે નારકોના શરીર પણથી જે કોઈ અનિષ્ટ વિગેરે વિશેષણો વાળા પુદ્ગલો હોય છે, તે બધા તેઓના શરીર રૂપે પરિણમતા રહે છે. એવી વ્યાપ્તિ નથી કે જ્યાં જ્યાં શરીર હોય ત્યાં ત્યાં સંહનન હોય છે. કેમકે દેવોને શરીરો હોવા છતાં પણ સંહનન હોતા નથી. સંહનનનો સંબંધ સંહનન નામ કર્મને ઉદયાધીન છે. શરીરો પાંચ પ્રકારના હોય છે. અને સંહનન છ પ્રકારના હોય છે. વજ, ઋષલ, નારાય, વિગેરે તેના ભેદો છે. આ સંહનનનો પૈકી એક પણ સંહનન નારકોને હોતું નથી. 'एवं जाव अहेसत्तमाए' જે પ્રમાણે રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકાવાસોમાં રહેવાવાળા નારક જીવોના શરીરો સંહનન વિનાના હોય છે, એ જ પ્રમાણે શર્કશપ્રભા, વાલુકાપ્રભા, પંકપ્રભા, ધૂમપ્રભા તમઃપ્રભા અને તમસ્તમઃપ્રભાના નરકાવાસોમાં રહેવાવાળા નારક જીવોના શરીરો પણ સંહનન વિનાના હોય છે. તેમ સમજવું. આ રીતે સઘળી પૃથ્વીયોના નારકોના શરીરો સંહનન-

વાળા હોતા નથી, ચાહે તો ભવધારણીય હોય કે ચાહેતો ઉત્તર વૈક્રિય રૂપ શરીર હોય ?

હવે સૂત્રકાર નારકજીવોના શરીરો કયા સંસ્થાન વાળા હોય છે, એ વાતનું કથન કરે છે. આ સંબંધમાં ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું કે ‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढ्वीए’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકો-વાસોના નૈરયિકોના શરીરો કયા સંસ્થાન વાળા હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा ! दुविहा पणत्ता’ હે ગૌતમ ! નારક જીવોના શરીરો બે પ્રકારના કહેવામાં આવેલ છે. ‘तं जहा’ તે બે પ્રકારો આ પ્રમાણે છે. ‘भवधारणिज्जाय उत्तर वेउव्वियाय’ એક ભવધારણીય શરીર અને બીજું ઉત્તર વૈક્રિય શરીર ‘तत्थ णं जे ते भवधारणिज्जा’ તે પૈકી જે નારક જીવોને ભવધારણીય શરીરો છે, તેઓ ‘हुंडसंठिया पन्नत्ता’ હુંડક સંસ્થાનવાળા હોય છે જે શરીર નારકભવની પ્રાપ્તિ થતાં જ પ્રાપ્ત થાય છે, તે શરીરને ભવધારણીય શરીર કહેવાય છે. અને તે વૈક્રિય શરીર જ છે. નારક જીવોને હુંડક સંસ્થાન નામ કર્મના ઉદ્દયથી આ ભવધારણીય શરીર હુંડકસંસ્થાન વાળું જ હોય છે. ‘तत्थ णं जे ते उत्तरवेउव्विया ते वि हुंडसंठिया पणत्ता’ તથા જે ઉત્તર વૈક્રિય રૂપ શરીર હોય છે, તે પણ ‘हुंड संठिया पणत्ता’ હુંડક સંસ્થાનવાળું જ હોય છે. આ કારણથી તે નારક જીવો ‘अमे शुभ विक्किया करीअे १॥ એવો વિચાર તો કરે છે, પરંતુ તેઓ દ્વારા હુંડકસંસ્થાન નામ કર્મના ઉદ્દય થવાને કારણે અશુભ વિક્રિયા જ કરી શકાય છે. તેમાં તેઓના તે ઉત્તરવૈક્રિયશરીર કે જે શરીરમાંથી સઘળા રૂંવાડા અને પાંખ ઉખાડી દેવામાં આવેલ હોય એવા કબૂતરના જેવા હુંડક સંસ્થાન વાળા જ હોય છે. ‘एवं जाव अहेसत्तमाए’ જે પ્રમાણે રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકોના બંને પ્રકારના શરીરો હુંડક સંસ્થાન વાળા હોય છે, એ જ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા વાલુકાપ્રભા પંકપ્રભા ધૂમપ્રભા તમઃપ્રભા અને તમસ્તમપ્રભા, પૃથ્વીના નારકોને પણ બંને પ્રકારના

શરીરો હુંડક સંસ્થાનવાળા હોય છે. તેમ સમજી લેવું

હવે નારકોના શરીરોનો વર્ણ કેવો હોય છે ? એ સંબંધમાં સૂત્રકાર કથન કરે છે.

આ સંબંધમાં ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે 'इमीसेणं मंते ! रयणप्पभाए पुढवीए' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકાવાસોમાં રહેવાવાળા 'નેરડ્યા ણં સરીરા કેરિસયા વણ્ણેણં પणत्ता' નૈરયિકોના શરીરો કેવા વર્ણ વાળા હોય છે ? એટલે કે તેઓના શરીરોનો વર્ણ કેવો હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'गोयमा ! काला कालोभासा, जाव परमकिण्हा वण्णे णं पणत्ता' હે ગૌતમ ! પહેલી પૃથ્વીના નરકાવાસોમાં રહેવાવાળા નારક જીવો ના શરીરોનો વર્ણ કાળો, કાળી કાંતી વાળો કે જેને જોવાથી જ શરીરના રૂંવાડા ઉભા થઈ જાય એવા અને લયકારક અત્યંત કૃષ્ણ કાળા હોય છે. 'एवं जाव अहे सत्तमाए' આજ પ્રમાણે ખીજી પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વી સુધીના નરકાવાસોમાં રહેવાવાળા નારક જીવોના શરીરો હોય છે. તેમ સમજવું 'इमीसे णं रयणप्पभाए पुढवीए नेरड्या णं सरीरया केरिसया गंधेणं पणत्ता' હે ભગવન્ ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોના શરીરો ગંધની અપેક્ષાથી કેવા હોય છે ? અર્થાત્ પહેલી પૃથ્વીના નૈરયિકોના શરીરો કેવા ગંધ વાળા હોય છે ? આ પ્રમાણેના આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં ગૌતમસ્વામીને પ્રભુ કહે છે કે 'गोयमा ! से जहानामए अहिमडेइ वा तं चेव जाव अहेसत्तमा' હે ગૌતમ ! જે પ્રમાણે પહેલાં કહેવામાં આવેલ છે કે-अहि-અર્થાત્ મરેલા સાપ વિગેરેના શરીરમાંથી જેવા પ્રકારની દુર્ગંધ આવે છે, તેનાથી પણ વધારે અનિષ્ટ-તર વિગેરે વિશેષણો વાળી દુર્ગંધ આ નારક જીવોના શરીરોમાંથી આવે છે. એજ પ્રમાણેનું દુર્ગંધ વિષયનું તે કથન આ પ્રકરણમાં પણ સમજી લેવું.

તથા આવાજ પ્રકારની અનિષ્ટતર વિગેરે પૂર્વોક્ત વિશેષણો વાળી દુર્ગંધ ખીજી પૃથ્વીના નૈરયિકોથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વીના નારકજીવોના શરીરો-માંથી આવે છે. તેમ સમજવું,

'इमीसे णं मंते ! रयणप्पभाए पुढवीए नेरड्या णं सरीरया केरिसया फासेणं पणत्ता' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોના શરીરો સ્પર્શથી કેવા હોય છે ? અર્થાત્ પહેલી પૃથ્વીના નૈરયિકોના શરીરોનો સ્પર્શ કેવો હોય છે ?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! कुडिय च्छविविच्छविया' હે ગૌતમ ! પહેલી પૃથ્વીના નૈરયિકોના શરીરો કે જેઓની આમડી ઉપર સેંકડો ઝુરિયા-ઉઝરડાં કરચલી પહેલી હોય અને તેથી જ જેઓ કાંતિવિનાના હોય છે, તથા 'सर फहस' જેનો સ્પર્શ પરૂષ કઠોર છે. અને જેમાં સેંકડો છેદ થઈ રહ્યા હોય છે, અને જેની છાયા-કાંતિ ખજેલી વસ્તુના જેવી હોય

છે, આવા પ્રકારના સ્પર્શવાળા અર્થાત્ કઠોર સ્પર્શવાળા હોય છે. ‘એવં જાવ અહે સત્તમાણ’ આવા પ્રકારના કઠોર સ્પર્શવાળા બીજી પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વી સુધીના નારકોના શરીરો હોય છે. તેમ સમજવું. ॥ સૂ. ૧૮ ॥

નારક જીવો કે ઉચ્છવાસ આદિકા નિરુપણ

હવે સૂત્રકાર નારક જીવોના ઉચ્છવાસ વિગેરેનું કથન કરે છે.

‘इमीसे णं मंते ! रयणप्पभाए पुढवीए णेरइयाणं केरिसया पोगगला धत्थादि टीकार्थं—गौतमस्वामीने प्रलुश्रीने जेवुं पूछयुं के ‘इमीसे णं मंते ! रयणप्पभाए पुढवीए’ हे लगवन् आ रत्नप्रला पृथ्वीना ‘णेरइया णं’ नैरयिकोने ‘केरिसया पोगगला’ केवा प्रकारना पुद्गलो ‘उस्तासतया परिणमंति’ उचछवास पण्णाथी जेट्ठे के श्वासोच्छवास इपे परिणुमे छे ? अर्थात् केवा प्रकारना पुद्गलो नारकजिवोना श्वासोच्छवास पण्णाथी परिणुमे छे ? आ प्रश्नना उत्तरमां प्रलुश्री गौतमस्वामीने कहे छे के ‘गोयमा ! जे पोगगला अणिट्टा जाव अमणामा’ हे गौतम ! जे पुद्गलो अनिष्ट यावत् अकांत, अप्रिय, अशुल, अभनोडम अने अभनोडम के जेने ग्रहण करवानी छ्छ मनमां पणु होती नथी. जेवा पुद्गलो नारक जिवोना श्वासोच्छवास इपे परिणुमे छे. जे धष्ट नहोय तेवा पुद्गलो अनिष्ट कहेवाय छे. अने ते अनिष्ट पणु अधाने न अनिष्ट होय तेम अननुं नथी केमके इयिनी विचित्रताथी अनिष्ट वस्तु पणु केटलाकने धष्ट होय तेम हेअवामां आवे छे. जेथी ते पुद्गलो जेवा होता नथी जे वात इपष्ट करवा भाटे ‘अकान्त’ आ पहने प्रयोग करवामां आवेल छे. ते पुद्गलो के जे नारक जिवोना श्वासोच्छवास पण्णाथी परिणुमे छे. ते जेवा अनिष्ट होता नथी के कोछ कोछ नारक जिवोने धष्ट अलिलषित पणु होय, केमके ते सर्वथा अकांत होय छे. तेथी ते पुद्गलो अनिष्ट न होय छे. तो पणु जे आनापर जेम कहेवामां आवे के जे कोछ पहार्थ अकान्तपणु होय छे, ते पणु कोछ कोछ जिवोने इयते होय तेम जेवामां आवे छे जेमके शूकरने अकान्त जेवी विष्टा इयिकर होय छे. तो कोछ अहिंयां जेवी कल्पना न करीले जेटला भाटे ‘अप्रिय’ जे पहने प्रयोग करवामां आवेल छे. आवा प्रकारना आ अशुल, यावत् अभनोडम जेवा पुद्गलो नारकजिवोना श्वासोच्छवास पण्णाथी परिणुमे छे. जे के आ अधा शब्दो समान अर्थ वाजा छे, तो पणु तेने स्वतंत्र पण्णाथी अहिंयां जे प्रयोग करवामां आव्यो छे, तेनुं कारण जूदा जूदा देशोना

શિષ્ય જનોને સમજાવવા માટે કહેલા છે. અથવા નારક જીવો દ્વારા શ્વાસો-
 ર્ચવાસ રૂપે ગ્રહણ કરાયેલા પુદ્ગલો અત્યંત દુષ્ટ-ખરાબ જ હોય છે. કોઈ
 પણ પ્રકારથી તેમાં અદુષ્ટ પણું આવતું નથી એ વાત સમજાવવા માટે આ
 સમાન અર્થવાળા શબ્દો કહ્યા છે. ‘તે તેસિ ઉસાસત્તાણ પરિણમંતિ’ એવા આ
 પૂર્વોક્ત વિશેષણોવાળા પુદ્ગલો નારક જીવોના ઉચ્છ્વાસ અને નિઃશ્વાસ રૂપથી
 પરિણત થાય છે. ‘એવં જાવ અહે સત્તમાણ’ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકોના કથન
 પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા, વાલુકાપ્રભા, પંકપ્રભા, ધૂમપ્રભા, તમઃપ્રભા, અને તમસ્તમઃ
 પ્રભા પૃથ્વીના નારકોના શ્વાસોર્ચવાસથી ગ્રહણ કરાયેલા પુદ્ગલો પણ પૂર્વોક્ત
 વિશેષણો વાળા જ હોય છે. તેમ સમજવું. ‘એવં આહારસ્સ વિ સત્તસુ વિ’
 જે પ્રમાણે શ્વાસોર્ચવાસ પણાથી પરિણમેલા પુદ્ગલો કહેલા કહેલા અનિષ્ટ
 વિગેરે વિશેષણો વાળા હોય છે, એજ પ્રમાણે પહેલી રત્નપ્રભા પૃથ્વીથી લઇ
 ને સાતમી તમસ્તમપ્રભા પૃથ્વીના કથન સુધીના નારક જીવોને આહારપણાથી
 જે પુદ્ગલો પરિણત થાય છે, તે બધા પણ અનિષ્ટ વિગેરે પૂર્વોક્ત વિશેષણો
 વાળા જ હોય છે. તેના આલાપકોનો પ્રકાર આ પ્રમાણે છે. હે ભદ્રન્ત ! રત્ન
 પ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોને કેવા પુદ્ગલો આહાર પણાથી પરિણત થાય છે ?
 આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ ! જે પુદ્ગલો અનિષ્ટ, અકાન્ત
 અપ્રિય, અશુભ, અમનોહ, અને અમનોડમ હોય છે. તેજ પુદ્ગલો તેમના
 આહાર પણાથી પરિણમે છે.

એજ પ્રમાણે આહાર રૂપે પરિણમેલા પુદ્ગલો ખીજી પૃથ્વીથી લઇને
 સાતમી પૃથ્વી સુધીના નારકોને હોય છે. તેમ સમજવું. આ સંબંધમાં આ-
 લાપકોનો પ્રકાર બધેજ સ્વયં બનાવીને સમજી લેવો.

હવે લેશ્યાના સંબંધમાં પ્રતિપાદન કરવામાં આવે છે. આ સંબંધમાં
 ગૌતમસ્વામી પ્રભુને પૂછે છે કે ‘ઈમીસે ણં મંતે ! રયણપ્પમાણ પુઢવીણ ‘નેરહ્યા
 ણં કહ્ લેસ્સાઓ પન્નત્તાઓ’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોને
 કેટલી લેશ્યાઓ કહી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે
 ‘ગોયમા ! એક્કા કાહલ્લેસ્સા પણ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોને
 કેવળ એક કાપોત લેશ્યાજ કહી છે ‘એવં સક્કરપ્પમાણ વિ’ એ જ પ્રમાણે
 શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના નારક જીવોને પણ કેવળ એક કાપોત લેશ્યાજ હોય છે.
 ‘વાલુચપ્પમાણ પુચ્છા’ હે ભદ્રન્ત ! વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોને કેટલી
 લેશ્યાઓ હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘ગોયમા ! દો લેસ્સા
 ઓ પન્નત્તાઓ’ હે ગૌતમ ! વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોને બે લેશ્યાઓ
 હોય છે. ‘તં જહા’ તે આ પ્રમાણે છે. ‘નીલલેસ્સા કાહલ્લેસ્સા ય’ નીલલેશ્યા
 અને કાપોતલેશ્યા, ‘તથ્થ જે કાહલ્લેસ્સા તે બહુતરા’ આમાં જેઓ કાપોત

લેશ્યાવાળા હોય છે, તેઓ વધારે છે, કેમકે ઉપરના પ્રસ્તટમાં રહેવાવાળા નારકોને કાપોત લેશ્યાજ્ હોય છે. અને તેવા આ ઉપરના પ્રસ્તટમાં રહેવાવાળા નારકો અધિક છે. તથા 'યે નીલલેશ્યાવન્તઃ' જે નારકો નીલ લેશ્યાવાળા હોય છે, તેઓ કાપોતલેશ્યાવાળા નારકોની અપેક્ષાએ ન્યૂન-થોડા છે.

'પંકવ્પમાણ પુચ્છા' હે ભગવન્ પંકવ્પ્રભા પૃથ્વીના નારકોને કેટલી લેશ્યાઓ હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા ! ઇક્કા નીલ લેસ્સા વન્નત્તા' હે ગૌતમ ! પંકવ્પ્રભા પૃથ્વીના નારકોને કેવળ એક નીલ લેશ્યાજ્ હોય છે. અને તે ત્રીજી પૃથ્વીની નીલ લેશ્યાની અપેક્ષાએ અવિશુદ્ધ હોય છે. 'ધૂમવ્પમાણ પુચ્છા' હે ભગવન્ ધૂમવ્પ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોને કેટલી લેશ્યાઓ હોય છે ? ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા હે ગૌતમ ! ધૂમવ્પ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોને 'દો લેસ્સાઓ વ્પણ્ણત્તાઓ' બે લેશ્યાઓ કહી છે. 'તં જહા' તે બે લેશ્યાઓ આ પ્રમાણે છે. 'કિણ્ણલેસ્સા ય નીલલેસ્સા ય' એક કૃષ્ણલેશ્યા અને બીજી નીલલેશ્યા 'તે બહુતરકા જે નીલલેસ્સા' તેમાંથી ધૂમવ્પ્રભા પૃથ્વીમાં નીલ લેશ્યાવાળા નારકો વધારે હોય છે. અને 'તે થોવતરકા જે કણ્ણલેસ્સા' કૃષ્ણ લેશ્યા વાળા નારક જીવો ઓછા હોય છે. આની ભાવના પહેલા કહ્યા પ્રમાણે સમજવી.

'તમાણ પુચ્છા' હે ભગવન્ તમઃપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકો કેટલી લેશ્યાવાળા હોય છે ? 'ગોયમા ઇક્કા કિણ્ણલેસ્સા' હે ગૌતમ ! એક કૃષ્ણ લેશ્યા જ તેમને હોય છે. અને આ કૃષ્ણ લેશ્યા ધૂમવ્પ્રભા પૃથ્વીમાં કહેલી કૃષ્ણલેશ્યાની અપેક્ષાએ અવિશુદ્ધતર હોય છે. 'અહે સત્તમાણ ઇક્કા પરમકિણ્ણલેસ્સા' હે ભગવન્ અધઃસમ્મી પૃથ્વીના નારકોને કેવળ એક પરમ કૃષ્ણ લેશ્યાજ્ હોય છે તદુક્તમ્ 'કાઝ્ઝોસુ' ઇત્યાદિ અર્થાત્ રત્નપ્રભા, અને શર્કરાપ્રભા આ બે પૃથ્વીઓમાં કાપોત લેશ્યા હોય છે. અને ત્રીજી વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીમાં મિશ્ર રીતે નીલ અને કાપોત એ બે લેશ્યાઓ હોય છે. ચોથી પંકવ્પ્રભા પૃથ્વીમાં નીલ લેશ્યા હોય છે. પાંચમી ધૂમવ્પ્રભા પૃથ્વીમાં મિશ્ર એટલે કે કૃષ્ણ લેશ્યા અને નીલ લેશ્યાઓ બે લેશ્યાઓ હોય છે. છઠ્ઠી તમઃપ્રભા પૃથ્વીમાં કૃષ્ણ લેશ્યા અને સાતમી તમસ્તમા નામની પૃથ્વીમાં પરમ કૃષ્ણ લેશ્યા હોય છે. ૧ ।

હવે નારકોની દૃષ્ટિના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવે છે. 'હમ્મીસે જ્ઞં મંતે ! હે ભગવન્ આ 'રયણવ્પમાણ પુઢ્ઢવીણ' રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં રહેવાવાળા 'નેરહ્ઢ્યા' નૈરયિકો 'કિં સમ્માદિટ્ઢી, મિચ્છાદિટ્ઢી સમ્મામિચ્છાદિટ્ઢી' શુ' સમ્યગ્ દૃષ્ટિ વાળા હોય છે ? કે મિથ્યા દૃષ્ટિ વાળા હોય છે ? અથવા સમ્યગ્ મિથ્યા દૃષ્ટિવાળા એટલે કે મિશ્ર દૃષ્ટિવાળા હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા હે સમ્માદિટ્ઢી, વિ મિચ્છાદિટ્ઢી વિ, સમ્મામિચ્છાદિટ્ઢી વિ' હે ગૌતમ ! પહેલી પૃથ્વીમાં રહેલા નૈરયિકો સમ્યગ્ દૃષ્ટિવાળા પણ હોય છે, મિથ્યા દૃષ્ટિવાળા પણ હોય છે, અને મિશ્ર દૃષ્ટિવાળા પણ હોય છે. 'ઈવં

જાવ અહે સત્તમાહ' આજ પ્રમાણેનું કથન બીજી પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વી સુધીના નારકોના સંબંધમાં પણ સમજવું અર્થાત બીજી પૃથ્વીના નૈરયિકોથી લઈને સાતમી પૃથ્વી સુધીના નૈરયિકો સમ્યક્ દ્રષ્ટિ વાળા પણ હોય છે. મિથ્યાદ્રષ્ટિ વાળા પણ હોય છે અને મિશ્ર દ્રષ્ટિ વાળા પણ હોય છે.

હવે નૈરયિકોના જ્ઞાન અને અજ્ઞાન દ્વારના સંબંધમાં કથન કરવા માંઆવે છે. આ સંબંધમાં ગૌતમસ્વામી પ્રભુને પૂછે કે 'ઈંમીસે ણં મંતે ! રચણપમાણ પુઢવીણ નૈરઙ્કયા કિં નાણી અન્નાણી' હે ભગવન આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નૈરયિકો જ્ઞાની હોય છે ? કે અજ્ઞાની હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! ણાણી વિ અણ્ણાણી વિ' હે ગૌતમ ! આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નૈરયિકો જ્ઞાની પણ હોય છે, અને અજ્ઞાની પણ હોય છે. 'જે નાણી તે નિયમા તિન્નાણી' હે ગૌતમ ! જે જ્ઞાની હોય છે, તેઓ નિયમથી. ત્રણ જ્ઞાન વાળા હોય છે. 'તં જહા' તે ત્રણ જ્ઞાન આ પ્રમાણે છે. જેમકે 'આભિ- ણિચ્છોહિય નાણી, સુચનાણી, ઓહિનાણી' મતિજ્ઞાન વાળા હોય છે. શ્રુતજ્ઞાન વાળા હોય છે, અને અવધિજ્ઞાની વાળા હોય છે. 'જે અન્નાણી' અને જેઓ અજ્ઞાની હોય છે, તેઓ નિયમથી 'અત્થે ગઙ્કયા તિ અન્નાણી' અને કેટલાક ત્રણ અજ્ઞાનવાળા હોય છે, 'જે દુ અણ્ણાણી' જે નારકો જે અજ્ઞાન વાળા હોય છે, તેઓ 'નિયમા મઙ્ક અન્નાણી ચ સુચ અન્નાણીચ' નિયમથી જ મતિ અજ્ઞાનવાળા અને શ્રુત અજ્ઞાન વાળા છે. 'જે તિ અન્નાણી તે નિયમા મઙ્ક અન્નાણી સુચ અણ્ણાણી વિમંગ નાણી' જે નારકીયો ત્રણ અજ્ઞાન વાળા હોય છે. તેઓ નિયમથી મતિ અજ્ઞાન વાળા હોય છે, શ્રુત અજ્ઞાન વાળા હોય છે અને વિલંગજ્ઞાન વાળા હોય છે. જે જીવો અસંજી પંચેન્દ્રિયોમાંથી આવીને ઉત્પન્ન થાય છે, તેઓ અપર્યાપ્ત અવસ્થામાં જ જે અજ્ઞાન વાળા હોય છે. અને પછીના સમયમાં તો તેઓ પણ ત્રણ અજ્ઞાનવાળા થઈ જાય છે. તેથી જ કેટલાક નારકીયો જે અજ્ઞાનવાળા હોય છે, તેમ કહેવામાં આવ્યું છે.

'સેસાણં નાણી વિ અણ્ણાણિ વિ તિન્નિ જાવ અહે સત્તમાણ' આજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રલાના, વાલુકાપ્રલાના, પંકપ્રલાના, ધૂમપ્રલાના, તમઃપ્રલાના અને તમ સ્તમાપ્રલા પૃથ્વીના નારક જીવો પણ જ્ઞાની અને અજ્ઞાની હોય છે. જો તેઓ જ્ઞાની હોય છે, તો તેઓ નિયમથી ત્રણ જ્ઞાનવાળા હોય છે. અને જો અજ્ઞાની હોય છે, તો ત્રણ અજ્ઞાનવાળા હોય છે. આ સંબંધમાં આલાપકોનો પ્રકાર પહેલી પૃથ્વીમાં જે પ્રમાણે કહેવામાં આવેલ છે, તે જ પ્રમાણે બીજી પૃથ્વી, અને ત્રીજી પૃથ્વી વિગેરે શબ્દો લગાવીને સ્વયં સમજી લેવા. જોઈએ પરંતુ બીજી શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીથી લઈને સાતમી પૃથ્વી સુધીના નારકોમાં 'તેઓમાં કેટલાક જે અજ્ઞાન વાળા હોય છે. આ પ્રમાણેનું કથન કરવું ન જોઈએ. કેમકે આ કથન અસંજી જીવોમાંથી આવીને જે જીવો નારકપર્યાયથી ઉત્પન્ન થાય છે, તેની અપેક્ષાથી

કરવામાં આવેલ છે. પરંતુ બીજી પૃથ્વીથી લઈને સાતમી પૃથ્વી સુધીના નારકજીવો સંસી પચેન્દ્રિયોમાંથી જ આવીને ઉત્પન્ન થાય છે. તેથી આ સઘળી પૃથ્વીઓના નારકો જ્ઞાની અને આજ્ઞાની હોય છે. ‘એમ જ્યારે કહેવામાં આવે છે, તો આ અવસ્થામાં આ નિયમથી મતિજ્ઞાન શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાન એ ત્રણ જ્ઞાનવાળા હોય છે. અને જેઓ અજ્ઞાની હોય છે તેઓ નિયમથી મતિ અજ્ઞાનવાળા, શ્રુત અજ્ઞાન વાળા, અને વિભંગજ્ઞાનવાળા હોય છે. એમ જ કહેવું જોઈએ. પરંતુ ‘અથે ગૃહ્યા દુબન્નાણી’ કેટલાક એ અજ્ઞાન વાળા હોય છે. તેમ કહેવું ન જોઈએ કેમકે રત્નપ્રભા પૃથ્વી સિવાયની બધીજ પૃથ્વીઓમાં નારકો ત્રણ અજ્ઞાનવાળા હોય છે

હવે યોગના સંબંધમાં પ્રતિપાદન કરવામાં આવે છે ‘इमीसे णं मंते । रयणप्पभाए पुढवीए’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ‘નેરહ્યા’ નૈરયિકો ‘किं मणजोगी, वइजोगी, कायजोगी’ શું મનયોગવાળા હોય છે ? અથવા વચન યોગવાળી હોય છે ? કે કાય યોગવાળા હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘गोयमा ! तिण्णि वि’ હે ગૌતમ ! પહેલી પૃથ્વીના નૈરયિકો ત્રણે યોગવાળા હોય છે. ‘एवं जाव अहे सत्तमाए’ આજ પ્રમાણે બીજી પૃથ્વીના નૈરયિકોથી લઈને સાતમી પૃથ્વી સુધીના નૈરયિકો પણ ત્રણે પ્રકારનાં યોગવાળા હોય છે.

રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકો ‘किं सागरोवउत्ता अणागारोवउत्ता’ સાકાર ઉપયોગવાળા હોય છે ? કે અનાકાર ઉપયોગ વાળા હોય છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે -‘गोयमा ! सागरोवउत्ता वि अनागारोवउत्ता वि’ હે ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારક જીવો સાકાર ઉપયોગવાળા પણ હોય છે, અને અનાકાર ઉપયોગવાળા હોય છે. ‘एवं जाव अहे सत्तमाए’ આજ પ્રમાણે યાવત અધઃસપ્તમી સુધીના નારક જીવો પણ બન્ને પ્રકારના ઉપયોગ વાળા એટલે કે બીજી પૃથ્વીના નૈરયિકોથી લઈને સાતમી પૃથ્વી સુધીના નૈરયિકો સાકાર ઉપયોગવાળા પણ હોય છે. અને અનાકાર ઉપયોગવાળા પણ હોય છે. હોય છે. જ્ઞાનની અપેક્ષાએ સાકારોપયોગ વાળા હોય છે. અને દર્શનની અપેક્ષાએ અનાકારોપયોગવાળા હોય છે.

હવે નૈરયિકોના જ્ઞાનના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવે છે ‘इमीसे णं मंते रयणप्पभाए पुढवीए नेरइया’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં નૈરયિકો ‘ओहिणा’ અવધિ જ્ઞાનથી ‘केवइयं खेत्तं जाणंति पासंति’ કેટલા ક્ષેત્રને બાણે છે, અને કેટલા ક્ષેત્રને દેખે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा ! जहण्णेणं अद्धट्टु गाउयाइं उक्कोसेणं चत्तारि गाउयाइं’ હે

ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં નૈરયિકો ઓછામાં ઓછા ૩૫ સાડા ત્રણ ગાઉ સુધીના પદાર્થોને અવધિજ્ઞાન થી જાણે છે. અને ઉત્કૃષ્ટથી ચાર ગાઉ સુધીના પદાર્થોને જાણે છે. ‘સક્કરવ્પભાવ પુઢવીવ’ હે ભગવન્ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકો અવધિજ્ઞાનથી કેટલા ક્ષેત્રને જાણે છે ? અને દેખે છે ? ગોયમા ! જહ્ણણે તિન્નિ ગાઝયાઈ’ ઝકકાસેણ’ અઢ્ઢ ટ્વાઈ હે ગૌતમ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકો અવધિજ્ઞાનથી ઓછામાં ઓછા ત્રણ ગાઉ સુધીના પદાર્થોને જાણે છે. અને ઉત્કૃષ્ટથી સાડા ત્રણ ગાઉ સુધીના પદાર્થોને જાણે છે. ‘વવં અઢ્ઢઢગાઝયં પરિહાયતિ’ આ પ્રમાણે અધઃસપ્તમી પૃથ્વી સુધી અર્ધો અર્ધો ગાઉ ઓછા કરતા જવું જોઈએ. એ રીતે સાતમી પૃથ્વીના નૈરયિકો જઘન્યથી અર્ધા ગાઉ સુધી અને ઉત્કૃષ્ટથી એક ગાઉ સુધીના પદાર્થોને પોતાના અવધિજ્ઞાન થી જાણે છે.

હવે સમુદ્ધાત દ્વારતું કથન કરવામાં આવે છે. ‘ઈમીસે ણં મંતે ! રયણવ્પભાવ પુઢવીવ નેરઙ્ગાણં’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં નૈરયિકોને ‘કઙ્ગ સમુઘ્વાયા પ્ણત્તા’ કેટલા સમુદ્ધાતો કહેવામાં આવ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘ગોયમા ! ચત્તારિ સમુઘ્વાયા પ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! આ રત્ન પ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોને ચાર સમુદ્ધાતો કહેવામાં આવ્યા છે. ‘તં જહા’ તે આ પ્રમાણે છે. ‘વેયણાસમુઘ્વાવ, કસાયસમુઘ્વાવ, મારણંતિયસમુઘ્વાવ, વેઝ ઢ્વિયસમુઘ્વાવ’ વેદના સમુદ્ધાત, કષાય સમુદ્ધાત, મારણાન્તિક સમુદ્ધાત અને વૈક્રિય સમુદ્ધાત. વવ જાવ અહે સત્તમાવ’ આ પ્રમાણે યાવત્ શર્કરા પ્રભાના, વાલુકાપ્રભાના, પંકપ્રભાના, ધૂમપ્રભાના, તમઃપ્રભા, તમઃસ્તમાપ્રભાના નારક જીવો ને પણ પહેલાના આ ચાર સમુદ્ધાતો હોય છે. ॥ સૂ. ૧૯ ॥

નારકો કે ક્ષુધા એવં પિપાસા આદિકા નિરુપાણ

હવે નારક જીવોની ક્ષુધા અને પિપાસા તરસ વિગેરેના સ્વરૂપનું સૂત્રકાર કથન કરે છે. ‘ઈમીસે ણં મંતે રયણવ્પભાવ પુઢવીવ નેરઙ્ગા કેરિસયં જુહપ્પિવાય’ ઇં

ટીકાર્થ—ગૌતમસ્વામી પ્રભુને એવું પૂછે છે કે ‘ઈમીસેણં મંતે ! રયણવ્પભાવ પુઢવીવ’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં નૈરયિકો કેવા પ્રકારની ભૂખ અને તરસને અનુભવ કરે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘ગોયમા ! વગમેગસ્સ ણં રયણવ્પમા પુઢવી નેરઙ્ગાસ્સ’ હે ગૌતમ ! એક રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નૈરયિકોની ‘અસઢ્ઢમાવપટ્ટવણાવ’ અસત્ કલ્પના કરીને ‘સઢ્ઢવોગ્ગલેવા સઢ્ઢવોદહી વા’

સઘળા પુદ્ગલોને અને સઘળા સમુદ્રોને ‘આસયંસી’ મુખમાં ‘પવિત્રવેજ્જા’ એ નાખવામાં આવે તો પણ ‘જો ચેવ ણં સે રયણપ્પમા પુઢવી ણેરહા’ રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નૈરયિકો ‘તિત્તે વા સિયા’ તૃપ્ત થતા નથી ‘વિત્તહે વા સિયા વિત્ત્તણ્ણ તરસ-રહિત પણ્ણ થતા નથી. આ કથનનું તાત્પર્ય એ છે કે નરકમાં નારક જીવોને એટલી વધારે ભૂખ અને તરસ લાગે છે. કે તેઓના મુખમાં જેટલા પુદ્ગલો હોય છે. તે બધાજ નાખવામાં આવે અને જેટલા સમુદ્રો હોય છે તે બધા ઠાલવવામાં આવે તો પણ તેઓની ભૂખ અને તરસ શાંત થતા નથી. જેમ ભસ્મક વ્યાધિવાળા પુરૂષોને ઘણુંજ અન્ન ખાઈ જવા છતાં પણ તૃપ્તિ થતી નથી. નારક જીવોનેતો તેનાથી પણ અનન્ત ગણી વધારે ભૂખ અને તરસ હોય છે. ‘પરિસયાણં મોયમા ! હે ગૌતમ ! આ પ્રકારની ‘રયણપ્પમા પુઢવીયા’ રત્ન પ્રલા પૃથ્વીના નૈરયિકો ‘સુહસપ્પિવાસં’ પચ્ચણુદ્ધમ્મમાણા વિહરંતિ’ ભૂખ અને તરસનો અનુભવ કરતા જ રહે છે. ‘એવં જાવ અહેસત્તમા’ આજ પ્રમાણે ભૂખ અને તરસ લાગવાના સંબંધનું કથન રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નારકોની જેમ બીજી પૃથ્વીના નૈરયિકોથી લઈને સાતમી પૃથ્વી સુધીના નૈરયિકોના સંબંધમાં સમજી લેવું આ પ્રમાણે હે ગૌતમ ! નારક જીવો નરકોમાં આવા પ્રકારની ભૂખ અને તરસની વેદનાનો અનુભવ કરે છે આ સંબંધમાં સઘળી પૃથ્વીયો ના એટલે કે જૂદી જુદી પૃથ્વીયોમાં નૈરયિકોની ભૂખ અને તરસની વેદનાનો અનુભવ કરવામાં તેના આલાપકોનો પ્રકાર સ્વયં બનાવીને સમજી લેવો જોઈએ.

હવે નારકોની વૈકિય શક્તિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. ‘હીસીસે ણં રયણપ્પમા પુઢવીયા નેરહા’ હે ભગવન્ ! આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નૈરયિકો ‘એગત્તં પમૂ ! વિરુવ્વિત્તવ’ એક રૂપની વિકુર્વાણા કરવામાં સમર્થ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે-‘ગોયમા ! એગત્તંપિ પમૂ પુહુત્તંપિ પમૂ’ હે ગૌતમ ! રત્નપ્રલા ના દરેક નૈરયિક એક રૂપની વિકુર્વાણા કરવામાં સમર્થ છે. અને અનેક રૂપોની વિકુર્વાણા કરવામાં સમર્થ છે. અહિંયા ‘પૃથકત્વ શબ્દ’ ‘અનેક’ ને કહેવાવાળો છે. ‘એગત્તં વિરુવ્વેમાણા’ બ્યારે તે નારકો એક રૂપની વિકુર્વાણા કરે છે, ત્યારે ‘એગં મહં મોગરરૂઠ્ઠં વા’ તેઓ એક વિશાળ મુદ્ગરની પણ વિકુર્વાણા કરી શકવામાં સમર્થ હોય છે. ‘એવં મુસંઢિ’ એ જ પ્રમાણે મુસંઢિ મુસલ રૂપ શસ્ત્ર વિશેષની પણ વિકુર્વાણા કરી શકવામાં સમર્થ હોય છે ‘કરવત્ત’ કરપત્ર એટલે કે કરવતની પણ વિકુર્વાણા કરી શકવામાં સમર્થ હોય છે ‘સત્તી’ શક્તિરૂપ શસ્ત્ર વિશેષની વિકુર્વાણા કરવામાં પણ સમર્થ હોય છે. ‘ચક્ક નારાય કુંત-તોમર-સૂલ-લહર-મિંડિમાલાય’ ચક્રની, નારાય બાણની. કુંત

લાલા, તોમર, ની. શૂલની, લકુટ કહેતાં લાકડીની અને લિંદિપાલ નામના શસ્ત્ર વિશેષની 'જાવ મિંડિમાલરૂવં વા' યાવત્ લિંડિમાલ રૂપની યાવત્ મુસુંઠી પદ્ધતી લઇને લિંદિપાલ સુધીના બધાજ શસ્ત્રોના રૂપોની વિકુર્વાણા કરીશકવામાં સમર્થ હોય છે.

'પુહુત્તં વિલ્લવેમાણા' જ્યારે તે નારકો અનેક રૂપોની વિકુર્વાણા કરે છે. ત્યારે તેઓ 'મોગરરૂવાણિ વા જાવ મિંડિમાલરૂવાણિ વા' અનેક મુદ્ગર રૂપોની યાવત્ અનેક મુષુંઠિ રૂપોની અનેક કરવતોના રૂપોની અનેક તલવારોની અનેક શક્તિયોની અનેક હુળોની અનેક ગદાઓની અનેક મુસલ, ચક્ર, નારાય, કુંત તોમર એટલે કે એક પ્રકારના ખાણુની શૂલ, લાકડી અને લિંડિપાલોની વિકુર્વાણા કરી શકવામાં સમર્થ હોય છે. 'તાઈ સંલેજ્જાઈ' નો અસંલેજ્જાઈ' આ મુદ્ગર વિગેરેથી લઇને લિંડિપાલ સુધીના રૂપોની જે નારકો વિકુર્વાણા કરી શકવામાં સમર્થ હોય છે, તેઓ સંખ્યાત રૂપોની વિકુર્વાણા કરે છે. અસંખ્યાત રૂપોની વિકુર્વાણા કરતા નથી. અર્થાત્ જે નારકો અનેક રૂપોની વિકુર્વાણા કરે છે. તે તેઓએ વિકુર્વિત કરેલા રૂપો સંખ્યાત જ હોય છે. અસંખ્યાત હોતા નથી કેમકે અસંખ્યાત રૂપોની વિકુર્વાણા કરવાની તેઓમાં શક્તિ જ હોતી નથી. 'સંબદ્ધાઈ નો અસંબદ્ધાઈ' આ વિકુર્વિત કરવામાં આવેલા રૂપો એ નારક જીવોના શરીરથી સંબદ્ધ હોય છે. 'નો અસંબદ્ધાઈ' અસંબદ્ધ હોતા નથી. અર્થાત્ શરીરથી જુદા હોતા નથી. કેમકે શરીરથી જુદા કરવામાં તેઓમાં સામાર્થ્યનો અભાવ રહે છે. 'સરિસાઈ નો અસરિસાઈ' આ તેઓ દ્વારા વિકુર્વિત કરવામાં આવેલા રૂપો તેમનાજ પોતાના શરીરોની બરોબર હોય છે. અસદૃશ વિરૂપ હોતા નથી. કેમકે વિરૂપકરવાની તેઓમાં શક્તિનો અભાવ છે. 'વિલ્લવિત્તા અણ્ણમણ્ણસ્સ કાર્યં અમિહ્ણમાણા અમિહ્ણમાણા વેયણં ઉદીરે'તિ' અનેક રૂપોની વિકુર્વાણા કરીને તેઓ પરસ્પરમાં એક ખીબના રૂપોની સાથે તેને લડાવીને શરીરમાં ઇબ્બ પહોંચાડીને વેદના ઉત્પન્ન કરે છે. તે વેદના 'ઉજ્જલં' સુખનાલેશથી પણ રહિત હોવાના કારણે અત્યંત દુઃખ રૂપે તેને ખાળતી રહે છે. 'પગાઢાં' મર્મ પ્રદેશોમાં પ્રવેશ કરીને સમસ્ત શરીરમાં વ્યાપ્ત થઈ જાય છે. 'કક્કસ' ઘણી વધારે કઠોર હોય છે. જેમ કર્કશ પત્થરના ટુકડાનો સંઘર્ષ શરીરના અવયવને તોડી નાખે છે, એજ પ્રમાણે તે વેદના પણ આત્મપ્રદેશોને તોડી નાખે છે. તેથી અહિયાં તેને કર્કશ કહેલ છે. 'કઙ્કયં' તે વેદનાને કટુ એ માટે કહી છે કે તે ચિત્તપ્રકોપ વાળી વ્યક્તિને ખાવામાં આવેલ શેહિણી (વનસ્પતિ વિશેષ) અપ્રીતિકારક હોય છે, એવી જ તે વેદના અપ્રીતિકારક હોય છે. 'ફરુસ' તે નારકોના મનમાં અત્યંત રૂક્ષતા જનક હોય

છે. તેનો ઉપાય અર્થાત્ પ્રતીકાર થઈ શકતો નથી. તેથી તે નિષ્કુર હોય છે. તે હોવાથી નારક જીવોના પરિણામોમાં અત્યંત રૂઢતા આવી જાય છે તેથી તે ચંડ કહેવાય છે. 'તિવ્વ' આ વેદનાથી મોટી કોઈ વેદના હોતી નથી. અર્થાત્ આ વેદનાની પરાકાષ્ઠા રૂપ હોય છે. તેથી તેને તીવ્ર કહી છે. 'દુક્ખં' આ વેદના સુખના લેશથી પણ વર્જિત હોય છે. આમાં કેવળ દુઃખનું જ સામ્રાજ્ય લયુત્ હોય છે. અથવા આ વેદના સ્વયં દુઃખ રૂપ હોય છે. તેથી તેને દુઃખ એ પ્રમાણે કહેલ છે 'દુર્ગં' તેથી જ્યાં સુધી જીવ નરકમાં રહે છે, ત્યાં સુધી છૂટી શકતા નથી. તેથી તેને દુર્ગ અર્થાત્ દુર્લભ કહેલ છે 'દુરહિયાસ' નારક જીવો પ્રસન્ન ચિત્તથી તેને ભોગવતા નથી. પરંતુ ઘણીજ કઠણાઈથી દુરધ્યવસાય પૂર્વક ભોગવે છે. તેથી તે દુઃખથી સહન કરવા યોગ્ય હોવાથી 'દુરધિસહય' છે. આવા વિશેષણોવાળી વેદનાને એ નારક જીવો આ-યુષ્ય સમાપ્ત થતાં સુધી ત્યાં રહીને સહન કરતા રહે છે.

'एवं जाव धूमपभाए' આજ પ્રમાણે નારક જીવો, શર્કરાપ્રભા, વાલુકાપ્રભા, પંકપ્રભા, અને ધૂમપ્રભા પૃથ્વીમાં પણ અત્યંત વેદના ભોગવતા રહે છે. 'छट्टसत्तमासु णं पुढवीसु' છટ્ટી અને સાતમી પૃથ્વીમાં 'नेरइया' નૈરચિક જીવો 'बहुमहंताइं लोहियकुंथुरुवाइं वयरामयतुंडाइं' અનેક મોટા મોટા રાતા રંગના કુંથું નામના જીવોના રૂપો જેવા લાલવર્ણના અને 'वयरामयतुंडाइं' માને કે જેનું મુખ વજ્રનું જ બનેલું છે, એવા શરીરોની કે જે 'गोमयकीडसमाणाइं' ગાયના છાણના કીડા જેવા હોય છે. તેવા જીવોની વિકુર્વણા કરે છે, 'विउट्ठिवत्ता' તેવા શરીરોની વિકુર્વણા કરીને 'अन्न मन्नस्स कायं' તે પછી પર સ્પર્શમાં એક બીજાના શરીર પર 'समतुरंगेमाणा' ઘોડાની જેમ સવાર થઈને અર્થાત્ ચઢીને 'खायमाणा खायमाणा' પરસ્પર તેને વારં વાર કરડે છે. અર્થાત્ બટકા ભરે છે. 'सयपोरागकिमियाइव' અને સો ગાંઠો વાળી શેલડીના કીડાની માફક 'चालेमाणा चालेमाणा' અંદર ને અંદર સનસનાટ કરતા થકા પેસી જાય છે. તેથી તેઓ 'वेयणं उदीरयंति' ઉજ્જવલ વિગેરે પહેલાં કહેલ વિશેષણોવાળી વેદના ને ઉત્પન્ન કરાવે છે. એજ વાત 'उज्जलं जाव दुरहियास' આ સૂત્ર દ્વારા પ્રગટ કરવામાં આવી છે.

હવે સૂત્રકાર ક્ષેત્ર સ્વભાવવાળી વેદનાના સંબંધમાં કથન કરે છે. 'इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए नेरइया' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નૈરચિકો 'किं सीयवेयणं वेदेति उस्सिणवेयणं वेदेति' શું શીત વેદનાનું વેદન કરે છે, ઉષ્ણ વેદના ભોગવે છે ? અથવા 'सीय उस्सिणवेयणं वेदेति' શીતોષ્ણ વેદનાને ભોગવે છે ? ગૌતમસ્વામીના આ પ્રશ્નને ઉત્તર આપતાં પ્રભુ કહે છે કે 'गोयमा ! णो सीयं वेयणं वेदेति' હે ગૌતમ ! તે નારકો શીત વેદનાનું વેદન કરતા નથી.

પરંતુ ‘હસિણવેયણં વેદેતિ’ તેઓ ઉબ્ણ વેદનાનું વેદન કરે છે. એ નારકોને કે શીતયોનિ વાળા હોય છે. કેમકે તેઓનું ઉત્પત્તિસ્થાન હિમાની હિમસંહતિ જેવા શીત પ્રદેશાત્મક હોય છે. પરંતુ તેના સિવાયના જે બીજા સ્થાનો છે. તે બધા ખેરના અંગારાથી પણ વધારે ઉબ્ણ હોય છે. તેથી તેઓ કેવળ એક ઉબ્ણ વેદનાજ ભોગવે છે. ઠંડી અથવા ‘સીયોસિણં ણો વેદેતિ’ શીતોબ્ણ વેદના ભોગવતા નથી. ‘પંકવ્પમાણ પુચ્છા’ હે ભગવન્ પંકપ્રભા નામની જે ચોથી પૃથ્વી છે, તેમાં રહેવાવાળા નારકો શું શીત વેદનાનો અનુભવ કરે છે ? કે ઉબ્ણ વેદનાનો અનુભવ કરે છે ? અથવા શીતોબ્ણ વેદનાનો અનુભવ કરે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! સીયં વિવેયણં વેદેતિ હસિણંપિ વેયણં વેદેતિ’ હે ગૌતમ ! તે નારકો નરકાવાસના ભેદથી શીત વેદનાનો પણ અનુભવ કરે છે. અને એજ પ્રમાણે નરકાવાસના ભેદથી જ ઉબ્ણ વેદનાનો પણ અનુભવ કરે છે. પરંતુ ‘ણો સીયોસિણં વેયણં વેદેતિ’ શીતોબ્ણ વેદનાનો અનુભવ કરતા નથી. ‘તે બહુતરગા જે હસિણવેયણં વેદેતિ’ એવા નારક જીવો ત્યાં વધારે છે કે જેઓ ઉબ્ણ વેદનાનો અનુભવ કરે છે. કેમકે પ્રભૂતર નારક જીવોની યોની શીત હોય છે, તથા ‘તે થોવતરગા જે સીયં વેયણં વેદેતિ’ જે નારક જીવો શીત વેદનાનો અનુભવ કરે છે. તેઓ સ્તોકતર અર્થાત્ ઘણા થોડા હોય છે. કેમકે અહિંયા અદ્વપતરોની ઉબ્ણયોની હોય છે.

‘ધૂમવ્પમાણ પુચ્છા’ હે ભગવન્ ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના નારક જીવો શું શીત વેદનાનો અનુભવ કરે છે ? અથવા ઉબ્ણ વેદનાનો અનુભવ કરે છે ? શીતોશ્ચ રૂપ મિશ્ર વેદનાનો અનુભવ કરે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘ગોયમા ! સીતંપિ વેયણં વેદેતિ, હસિણંપિ વેયણં વેદેતિ’ હે ગૌતમ ! ધૂમપ્રભા પૃથ્વીના નારકો શીત વેદનાનો પણ અનુભવ કરે છે, ઉબ્ણ વેદનાનો પણ અનુભવ કરે છે, પરંતુ ‘ણો સીયોસિણં વેયણં વેદેતિ’ શીતોબ્ણ રૂપ વેદનાનો અનુભવ કરતા નથી. ‘તે બહુતરગા જે સીયવેયણં વેદેતિ’ જેઓ શીત વેદનાનો અનુભવ કરે છે, એવા નારક જીવો બહુતરક છે. કેમકે અહિંયા બહુતરક જીવોની ઉબ્ણયોની હોય છે. તથા ‘તે થોવતરગા જે હસિણવેયણં વેદેતિ’ જેઓ ઉબ્ણવેદનાનો અનુભવ કરે છે. તેઓ સ્તોકતર છે. કેમકે અહિંયા અદ્વપતર નારક જીવોની યોનિ શીત હોય છે.

‘તમાણ પુચ્છા’ હે ભગવન્ તમપ્રભા પૃથ્વીના નૈરાયેકો શું શીત વેદનાનો અનુભવ કરે છે ? ઉબ્ણવેદનાનો અનુભવ કરે છે કે શીતોબ્ણ વેદનાનો અનુભવ કરે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તર માં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! સીયં વેયણં

વેદેતિ' હે ગૌતમ! ત્યાં ના નારકો શીત વેદનાનો અનુભવ કરે છે. 'જો ડસિણં વેયણં વેદેતિ' ઉબ્ણ વેદનાનો અનુભવ કરતા નથી. અને 'જો સીયોસિણં વેયણં વેદેતિ' શીતોબ્ણ રૂપ મિશ્ર વેદનાનો અનુભવ પણ કરતા નથી. કેમકે તમઃપ્રભા પૃથ્વીના સઘળા નારકોની ઉબ્ણયોની હોય છે. અહિયાં યોનિસ્થાનશિવાય બીજુ અધુજ કથન એટલે કે નારક ભૂમિ સંબંધી કથન મહાહિમાની પ્રમાણે હોય છે. 'एवं अहे सतमाए नवरं परमसीयं' તમઃપ્રભા પૃથ્વીના નારક જીવો પ્રમાણે જ અધઃસપ્તમી પૃથ્વીના નારક જીવો પણ કેવળ એક શીત વેદનાનું જ વેદન કરે છે. ઉબ્ણ વેદનાનો અનુભવ કરતા નથી અને શીતોબ્ણ રૂપ મિશ્રવેદનાનું પણ વેદન કરતા નથી. અહિયાં એ જ વિશેષતા છે કે સાતમી પૃથ્વીના નારકોને જે શીત વેદનાનો અનુભવ થાય છે તે તે શીત વેદના તમઃપ્રભા પૃથ્વીમાં જે શીત વેદના છે, તેની અપેક્ષાએ ઘણી વધારે હોય છે. આ પૃથ્વીમાં તમઃપ્રભા પૃથ્વી કરતા શીત વેદના ઘણીજ પ્રબળ હોય છે. ॥ સૂ. ૨૦ ॥

નારકોં કે નરકભવ દુઃખ કે અનુભવન કા નિરુપણ

હવે સૂત્રકાર નારક જીવોના નારકભવના અનુભવનું પ્રતિપાદન કને છે 'इमीसेणं भंते! रयणप्पभाए पुढवीए नेरइया केरिसयं' ઈત્યાદિ ટીકાર્થ-ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે 'इमीसेणं भंते!' હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં નૈરયિક જીવો 'કેરિસયં ણિરયમ્ભવં' કેવા પ્રકારના થઈને નૈરયિક ભવને 'पच्चणुभवमाणा विहरंति' અનુભવ કરે છે, આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा! ते णं तत्थ णिच्चं भीता' હે ગૌતમ! તે નારકો ત્યાં નરકમાં સદા ભયભીત થઈને ક્ષેત્રસ્વભાવથી થવા વાળા મહા ગાઠ અંધકારને જોવાથી ચારે બાજુની શંકા યુક્ત થઈ ને તથા 'णिच्चं तसिता' સર્વદા ક્ષેત્રસ્વભાવથી થવાવાળા અંધારાને જોવાથી ગભરાયેલા થઈને અથવા પરમાધાર્મિક દેવો દ્વારા પરસ્પર એક બીજાના પૂર્વભવના વૈરને પ્રગટ કરવાના કારણે બદલો લેવા રૂપે દુઃખે આવવાથી દુઃખિત થઈને તથા 'णिच्चं लुहिया' હંમેશા ભૂખથી પીડાઈને 'णिच्चं उच्चिग्गा' સર્વદા ઉદ્વિગ્ન થઈને અર્થાત્ ખેદ ખિન્ન થઈને પરમાધાર્મિક દેવો દ્વારા પરસ્પર યાદ કરાવવામાં આવેલ પૂર્વભવના વેરના કારણે એકબીજાની રહેઠાણથી પરાડ મુખ ચિત્તવાળા થઈને નિત્ય 'उपप्पुआ उपद्रववाणा' થઈને તે 'णिच्चं परमम-

સુમમઝલમણુવદ્દમ્' હમેશાં પરમ અશુભ રૂપ અને જેની તુલના થઈ શકતી નથી એવા અનુબંધ નિરંતર પરમપરાથી જ અશુભ પણાથી આવેલા 'નિરયમવ' નારક ભવને 'પચ્ચણુમવમાણા વિહરંતિ' લોગવે છે, 'એવં જાવ 'અહે સત્તમાણ ણં પુઠ્ઠવીણ' આજ પ્રમાણે નારક જીવે. બીજી પૃથ્વીથી લઈને સાતમી પૃથ્વી સુધીના નરકાવાસોમાં નારકના ભવને લોગવે છે.

અધ:સપ્તમી પૃથ્વીમાં જે મનુષ્યો સર્વોત્કૃષ્ટ પ્રકર્ષ પ્રાપ્ત કરૂં કરૂં કરે છે, એ જ ઉત્પન્ન થાય છે. બીજા જીવે ત્યાં ઉત્પન્ન થતા નથી. એ જ વાત સૂત્રકારે 'અહે સત્તમાણ ણં પુઠ્ઠવીણ પંચ અણુત્તરા મહતિમહાલયા મહાણરગા પન્નત્તા' આ સૂત્રપાઠ દ્વારા સ્પષ્ટ કરેલ છે. અધ:સપ્તમી પૃથ્વીમાં પાંચ જ અનુત્તર મહાનરક છે, તે ઘણાજ વિશાળ છે. ત્યાં નારક જીવે ઘણા મોટા દુ:ખોનો અનુભવ કરે છે, તે અનુત્તર મહાનરકોના નામો આ પ્રમાણે છે. 'કાલે' ૧ કાલ, 'મહાકાલે' ૨ મહાકાળ 'રોરુણ' ૩ રૌરવ 'મહારોરુણ' ૪ મહારૌરવ 'અપ્પહ્વાણે' ૫ અપ્રતિષ્ઠાન આમાં આ અપ્રતિષ્ઠાન નરક સાતમી પૃથ્વીના મધ્યમાં છે. અને કાલ વિગેરે ચાર મહા નરકો તેની ચારે દિશાઓમાં છે. સાતમી પૃથ્વીમાં આ કહેવામાં આવનાર સ્વરૂપ વાળા 'પંચમહા પુરિસા' પાંચ મહા પુરૂષ 'અણુત્તરે' અનુત્તર એટલે કે જેનાથી વધારે બીજા કોઈ દંડ ન હોય એવા 'દંડસમાદાણેહિ' દંડસમાદાને: તે દંડ સમદાનોના પ્રલાવથી અર્થાત્ કર્મોની સર્વોત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અને સર્વોત્કૃષ્ટ અનુભાગબંધ કરાવવાવાળા પ્રાણિહિંસા વિગેરેના અધ્યવસાય રૂપ કારણોના પ્રલાવથી 'કાલમાસે કાલં કિચ્ચા' મૃત્યુ' ના અવસરે મરણ પામીને તત્થ અપ્પહ્વાણે' તે અપ્રતિષ્ઠાન નામના નરકાવાસ માં ઉત્પન્ન થયા છે.

આ કથનનું તાર્પર્ય એ છે કે સાતમી પૃથ્વીના આ અપ્રતિષ્ઠાન નામ ના નરકાવાસમાં એ જ મનુષ્યો જાય છે. કે જેના મન, વચન અને કાયાની પ્રવૃત્તિ રાતદિવસ સંકિલ્પ બની રહે છે. પ્રાણિયોના પ્રાણે લેવા વિગેરે કુકૃત્યોમાં જેઓ રાત દિવસ ત્રણ યોગ અને ત્રણ કરણ દ્વારા પ્રવૃત્ત રહે છે એવા મનુષ્યોને જ તેઓના તે કર્તવ્ય કર્મોની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને અને અનુભાગ બંધને બંધ કરાવે છે તે પછી તેઓ મરીને નારકપણાથી ઉત્પન્ન થાય છે, અપ્રતિષ્ઠાન નામના મહાનરકમાં જે પાંચ મહા પુરૂષો ઉત્પન્ન થાય છે. તેઓ ના નામો આ પ્રમાણે છે. 'રામે જમદગ્નિપુત્તે' જમદગ્નિના પુત્ર રામ-પર શુરામ 'દઢાઝ લચ્છહ્વાણે' લચ્છાતિને પુત્ર દ્ઢાઝુ. 'વસુ ઉવરિચરે' ઉપરિચર વસુરાજ 'સુમૂમે કૌરવ્વે' કૌરવ્ય સુભૂમ અને વંમદત્તે ચુલળી સુત્તે' ચુલળીનો પુત્ર પ્રહ્લદત્ત. વસુરાજના સંબંધમાં એવી કથા છે કે વસુરાજ જે સ્ફટિકના સિંહાસન પર બેસતા હતા તે આકાશના જેવું એકદમ સફેદ હતું. અને દેવતાઓથી યુક્ત હતું જેથી જોવાવાળાઓને એવું લાગતું હતું કે તે વસુરાજ

સત્યના પ્રભાવથી આકાશમાં અદ્ધર ખેઠેલા છે. કેમકે તે વસુરાજી લોકોમાં સત્યવાદી તરીકે પ્રસિદ્ધ હતો. લોકો તેને એમજ સમજતા હતા કે પ્રાણ જવા છતાં પણ આ વસુરાજી જૂઠું ખાલતા નથી. તેણે પોતાના સત્યના પ્રતાપથી દેવોને પણ જીતી લીધા હતા. તેથી તેઓ આ વસુરાજીના સિંહાસનને આકાશમાં અદ્ધરજ રાખતા હતા. એક વખતે પર્વત અને નારદ એ બંનેને ‘અજ’ શબ્દની ખાખતમાં વિવાદ ઝઘડો ઉત્પન્ન થયો, પર્વત અજ શબ્દનો અર્થ બકરો એ પ્રમાણે કરતો હતો, અને નારદ ‘અજ’ શબ્દનો અર્થ ત્રણ વર્ષનું જુનું ધાન્ય નામ અનાજ એ પ્રમાણે કરતા હતા જ્યારે આ બંને ‘અજ’ શબ્દના અર્થનો નિર્ણય કરાવવા માટે વસુરાજી પાસે આવ્યા ત્યારે વસુરાજીએ પણ ‘અજ’ શબ્દનો અર્થ બકરા રૂપ પર્વતના પક્ષનુંજ સમર્થન કર્યું. અને સમ્યક્દષ્ટિ એવા નારદના કથનનો તિરસ્કાર કર્યો. પર્વતના અસત્પક્ષ ગ્રહણ કરવાના કારણે દેવોએ તેને અસત્યવાદી સમજીને થપ્પડો મારી અને સિંહાસનની નીચે ફેંકી દીધો તેથી તે રૌદ્રધ્યાનથી મરીને સાતમી પૃથ્વીના અપ્રતિષ્ઠાન નામના નરકમાં નારકીના પર્યાયથી ઉત્પન્ન થયો. આ બધા નારક જીવો ત્યાં કાળા વર્ણવાળા ઉત્પન્ન થયા. ‘કાલે કાલોમાસે પરમકિષ્ણા વર્ણોણં પળ્ણત્તા’ અહિંયા યાવત્પદથી ‘ગંભીરલોમ હરિસજ્જળના મીમા ઉત્તાસ-જિયા’ આ પદોનો સંગ્રહ થયો છે. અર્થાત્ તેઓ વર્ણથી કાળા હોય છે. તેઓ ફક્ત કાળા જ હોય છે, તેમ નહીં પણ તેઓની કાંતી પણ કાળી જ હોય છે. તેઓ ભીષણ હોવાથી તેઓને બેતાંજ શરીરમાં રોમાંચ ઉભા થઈ જાય છે. કેમકે તેઓ એકદમ ભયંકર ભય ઉત્પન્ન થાય તેવા હોય છે. તેઓ વર્ણથી પરમ કહેતાં અત્યંત કાળા વર્ણવાળા હોવાનું કહ્યું છે. ‘તદથા’ તે આ પ્રમાણે ત્યાંની વેદના આવા પ્રકારની હોય છે. તે પરશુરામ વિગેરે એ ઉજ્જવલ વિગેરે વક્ષમાણુ વિશેષણોવાળી વેદનાનો અનુભવ કરે છે. અર્થાત્ લોગવે છે. આ ઉજ્જવલ, વિપુલ, પ્રગાઠ વિગેરે વેદનાના વિશેષણોનો અર્થ પહેલા આજ પ્રકરણમાં સ્પષ્ટ કરવામાં આવેલ છે. જેમકે ઉજ્જવલ હુંખ રૂપે બાહ્યવક્ષમાન, વિપુલ, સકળ શરીરમાં વ્યાપ્ત રહેવાવાળું, એટલે જ વિસ્તીર્ણ પ્રગાઠ, મર્મ દેશમાં વ્યાપ્ત થયેલ હોવાથી અત્યંત સમવગાઠ, કર્કશ જેમ કર્કશ એવા પત્થરના સંઘર્ષણથી શરીરના ટુકડા થઈ જાય છે, એજ પ્રમાણે આત્મપ્રદેશોને તોડવા જેવી, કટુક, પિત્તના પ્રકોપ વાળાના શરીરને રોહિણી નામની વનસ્પતિ કે જે અત્યંત કડવી હોય છે. અને તેથી તે જેમ અપ્રિય લાગે છે, તેવીજ રીતે અપ્રીતિકારક અને પુરૂષના મનમાં રૂક્ષતા ઉત્પન્ન કરવાવાળી, નિષ્કર તેનો પ્રતીકાર સામનો થાય તેવી ન હોવાથી દુર્લેધ, ચન્ડ રૌદ્ર અધ્યવસાય ઉત્પન્ન કરાવવાવાળી, તીવ્ર અતિશય હુંખ રૂપ, દુર્ગ દુર્લેધ, દુરધિસહય સહન કરવામાં અત્યંત કઠણ આવા પ્રકારની વેદનાનો પરશુરામ વિગેરે અપ્રતિષ્ઠાન નામના નરકમાં અનુભવ કરે છે.

હવે સૂત્રકાર નરકોમાં ઉજ્જવેદનાનું સ્વરૂપ બતાવવા માટે કથન કરે છે. આમાં ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે ‘હસિણવેયણિજ્જેસુ ણં મંતે !

'નેરદ્વયસુ' હે લગવન્ જે નરકોમાં ઉબ્ધવેદનાનો અનુભવ થાય છે, તે નરકોમાં 'નેરદ્વયા કેરિસય' ઉસિણલેયણં પચ્ચણુભવમાણા વિહરંતિ, નૈરયિક જીવો કેવી ઉબ્ધવેદનાનો અનુભવ કરે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! સે જહા નામણે કમ્મારદારણ સિયા' હે ગૌતમ ! જેમ કોઈ લવારનેા પુત્ર હોય અને તે 'તરુણે' યુવાન હોય 'બલવં' શારીરિક સામર્થ્યથી યુક્ત હોય, 'જુગવં', સુખમ સુખમ વિગેરે કાળમાં ઉત્પન્ન થયેલ હોય, 'યુગવાન્' એમ કહેવાનું કારણએ છે કે તે કાળમાં કોઈ પણ ઉપદ્રવ થતો નથી. તેથી ઉપદ્રવના અભાવમાં શારીરિક સામર્થ્યનો વિકાસજ થાય છે. ઉપદ્રવવાળા સમયમાં શારીરિક સામર્થ્યનો વિકાસ થતો નથી. પરંતુ તે સામર્થ્યના વિકાસમાં વિધના કારણ રૂપ હોય છે 'અપ્પાયંકે' અલ્પ આતંક વાળો હોય અર્થાત્ તાવ વિગેરે રોગથી સર્વથા રહિત હોય એટલે કે હુમેશાં નિરોગી રહ્યો હોય અહિંયાં અલ્પ શબ્દ અભાવનો વાચક છે. 'થિરમ્મહત્થે' જેના બંને હાથો સ્થિર હોય અર્થાત્ કંપાયમાન થતા ન હોય 'દ્ઢપાણિપાદપાસપિટ્ટંતરોરુપરિણણ' જેના પાણી કહેતાં હાથ પાદ નામ પણ બંને પડખાં અને પૃષ્ઠ ભાગ તથા બંને જંઘા ખૂબજ મજબૂત હોય, 'લંઘણપવણજવણવગ્ગણપમદ્દણસમત્થે' જે લંઘન કહેતાં કૂંદવામાં સમર્થ હોય, ઉતાવળથી ચાલવામાં મજબૂત હોય કંઠણ વસ્તુને પણ જે ચૂરેચૂરા કરી નાખતો હોય, 'તલજમલજુગલવહુફલિહ્ણિમવાહૂ' જે તાડના ઝાડ જેવા સરળ અને લાંબા તથા પુષ્ટ હાથોવાળા હોય 'ઘણિચિયવલ્લિયવટ્ટંઘે' જેના બંને ખભાઓ પુષ્ટ અને ગોળ હોય 'ચમ્મેટ્ટગદુહ્ણમુદ્દિય સમાહય-ણિચિયગત્તગત્તે' જેનું શરીર આમડાના આબુકના પ્રહારોથી, મુદ્દરોના પ્રહારોથી અને મુષ્ટિકાઓના પ્રહારોથી ખૂબજ પરિપુષ્ટ થયેલ હોય એવા પહેલવાન મનુષ્યની જેમ જેનું શરીર પુષ્ટ હોય, 'ઉરસસબલસમણ્ણાગણ' જે આંતરિક ઉત્સાહ અને વીર્યથી યુક્ત હોય, 'લ્હેણ' યોતેર ઉર કળાઓમાં નિપુણ હોય 'દક્કલ્હે' કાર્ય કરવામાં દક્ષ ચતુર હોય, 'પટ્ટે' વાગ્મી હિત અને મિત ભાષી હોય, 'કુસલ્હે' કર્તવ્ય કાર્યોનું જેને સારીરીતે જ્ઞાન હોય, 'ણિહ્ણે' નિપુણ હોય, 'મેહાવી' પરસ્પરમાં અભાથક એવા પૂર્વાપરનું અનુસંધાન કરવામાં દક્ષ હોય. 'ણિહ્ણસિપ્પોવગણ' જેને દરેક કાર્યોમાં પૂર્ણપણાથી કુશળતા પ્રાપ્ત થઈ ચૂકી હોય, એવો તે લુહારનેા પુત્ર 'ણમ્મં મહં અયપિંડં' એક ઘણાજ

ભારે એવા લોખંડના ગોળાને ‘ઉદગવારસમાણં ગહાય’ પાણીથી ભરેલા એક નાના ઘડાની માફક લઇને ‘તં તાવિય ર’ તેને વારંવાર અગ્નિમાં તપાવે તપાવીને પછી તે તેને ‘કોટ્વિય કોટ્વિય’ વારંવાર હથોડાથી ફૂટે અને તેવી રીતે ફૂટીને ‘ઉન્મિદ્વિયર’ જ્યારે તે પહોળું થઈ જાય ત્યારે તેને કાપે અને કાપીને ‘ચુગ્નિયર’ તેનું ચૂર્ણ બનાવે ચૂર્ણબનાવીને ‘જહ્ણેણં યગાહંવા દુયાહંવા તિયા-હંવા’ ઓછામાં ઓછા એક દિવસ બે દિવસ, અને ત્રણ દિવસ સુધી. ‘વક્રકો-સેણં’ અને ઉત્કૃષ્ટથી એટલેકે વધારેમાં વધારે ‘અદ્ધમાસ’ પંદર દિવસ સુધી ‘સંહણેજ્જા’ આ પ્રમાણે કરતો રહે અર્થાત્ તે ગોળાને તે લુહારનેા પુત્ર અગ્નિમાં તપાવે, ફૂટે, તેને પહોળું બનાવે ચૂરોકરે અને તે પછી પાછો તેનેા ગોળો બનાવે આ પ્રમાણે કરવાથી તે એક ઘણો મોટો અને મજબૂત લોખંડનેા ગોળો બની જશે. તે પછી ઓછામાં ઓછા ત્રણ દિવસ સુધી અને વધારેમાં વધારે ૧૫ પંદર દિવસ સુધી તેને ઠંડો પાડવા રાખી મૂકવામાં આવે. આ પ્રમાણે તે બિલ્કુલ ઠંડો પડી જાય ત્યાર પછી ફરી તે ગોળાને ‘અયોમણં સંદંસણં ગહાય’ લોખંડની સાંડસીથી પકડીને ‘અસન્માવપટ્ટવણા’ અસત્કલ્પનાથી જો કે આ પ્રમાણે કોઈ વખત થયું નથી. અને થશે નહીં તેમજ થતું પણ નથી. પરંતુ પોતાના મનની કલ્પનાથી એવી કલ્પના કરી લેવી જોઈએ અને તે કલ્પના પ્રમાણે સાંડસીથી પકડેલો તે લોખંડનેા ગોળો તે ‘ઉસિણ વેદિણિ જ્જેસુ નરણસુ પક્ષિવેજ્જા’ ઉચ્ચ વેદનાવાળા નારકોમાં રાખવામાં આવે ‘સે-ણં તં ઉન્મિસિય ણિમિસિયંતરેણ’ અને તેવી રીતે રાખતી વખતે તે એવો વિચાર કરે કે હું આને હમણાંજ મટકું મારે તેટલામાં જ ‘પુણરવિ પચ્ચુ દ્વરિસ્સામીતિકદ્દુ’ ઉઠાવી લઈશ એ વિચારથી તે તે ગોળાને ત્યાં મૂકી દે છે. પરંતુ નિમેષોન્મેષ કર્યા પછી જ જ્યારે તે એ ગોળાને બહાર કહાડવા માટે વિચારે છે, તેટલામાંજ તે ગોળો ત્યાં ‘પવિરાયમેવ પાસેજ્જા’ ત્યાં કકડા કકડાના રૂપમાં થયેલો તેને નજરમાં આવે છે. અથવા તે નવનીત કહેતાં માખણુ વિગેરેની જેમ સર્વથા ગળતો પીગળતો દેખાય છે. ‘પવિદ્ધ મેવ પાસેજ્જા’ અથવા તે ભસ્મ રૂપ અવસ્થાને પ્રાપ્ત થયેલ તે તેની નજરમાં આવે છે. તેથી તે લુહારનેા પુત્ર ‘જો ચેવ ણં સંચાણંતિ’ તે લોખંડના પિંડને ત્યાંથી કહાડવામાં અસમર્થ થઈ જાય છે. ‘અવિરાયંવા’ જલ્દીથી અથવા અપ્રસ્કુટિત રૂપથી ‘અવિલીણં વા’ અવિલીન પણાથી અર્થાત્ અખંડ રૂપથી જેવો તે ગોળો હતો તેવા પ્રકારથી ‘અવિદ્ધત્થંવા’ અને સરખા પણાથી ‘પચ્ચુદ્ધરિત્તણ’ ફરીથી તે ગોળાને કહાડવામાં અસમર્થ થાય છે. કહેવાતું તાત્પર્ય એ છે કે તે લુહારનેા છોકરો જ્યારે તે લોખંડના ગોળાને ઉચ્ચવેદનાવાળા નારકોમાં નિમેષોન્મેષ માત્ર કાળ સુધીના કાળ માટે પણ મૂકે છે, અને તેટલો કાળ

પૂરે. થતાં જ્યારે તે તેને એ રૂપે જ બહાર કહાડવા તૈયાર થાય છે, તો તે એ ગોળાને એ રૂપે ત્યાંથી કહાડી શકતો નથી. કેમકે તે ત્યાં મૂકતાંજ માખણની જેમ ગળી જાય છે, અને પીગળી જાય છે. એવી અધિક ઉષ્ણતા તે ઉષ્ણવેદનાવાળા નારકોમાં છે. આ દૃષ્ટાંતને પુષ્ટ કરવા માટે બીજું દૃષ્ટાંત આપતાં સૂત્રકાર કહે છે કે 'સે જહા નામણ વા મત્તમાતંગે' જેમ કોઈ મદોન્મત્ત હાથી હોય, માતંગ શબ્દથી અહિંયા ચંડાલ ગ્રહણ કરવાનો નથી. પરંતુ 'કુન્જરે' કુન્જર કહેતાં ગજ હાથીજ ગ્રહણ કરાય છે. એ વાત બતાવવા માટે જ કુન્જર શબ્દનો પ્રયોગ કરવામાં આવેલ છે. કેમકે માતંગ ચંડાળને પણ કહેવામાં આવે છે. અને તે મત્ત માતંગ 'સંદ્ધિહાયણે' ૬૦ સાઈઠ વર્ષને હોય અને જ્યારે તે 'પદમ સરય કાલસમયંસિ વા' પહેલા શરદ્ કાળ સમયમાં અર્થાત્ આસો મહિનામાં અહિંયાં ઋતુ શબ્દથી સૂર્યઋતુ ગ્રહણ થાય છે. અને તે સૂર્ય ઋતુ બપોળે માસની હોય છે. જેમકે 'एगंतरिया मासा' એક માસના અંતરથી બીજા મહિનામાં એક ઋતુ પૂરી થાય છે. અહિંયા પ્રાવૃદ્ ઋતુને પહેલી માનવામાં આવેલ છે. તે પ્રાવૃદ્ ઋતુ એક જેઠ માસને છોડીને બીજા અષાઠ માસમાં પૂરી થાય છે. અર્થાત્ જેઠ અને અષાઠ બે માસની પ્રાવૃદ્ ઋતુ, બીજી શ્રાવણ અને ભાદરવામાં વર્ષાઋતુ, ત્રીજી આસો અને કાર્તિક એ બે માસમાં શરદ્ ઋતુ, ચોથી માગશર અને પોષ માસમાં હેમન્ત ઋતુ, પાંચમી મહા અને ફાગણ માસમાં વસન્ત ઋતુ, અને છઠ્ઠી ચૈત્ર વૈશાખ માસમાં ગ્રીષ્મ ઋતુ હોય છે. કહ્યું પણ છે કે 'पाउसवासारत्तो' અથવા 'चरम निदाघकालसमयंसिवा' નિદાઘ ગ્રીષ્મ ઋતુના ચરમ કહેતાં અન્તિમ સમય અર્થાત્ જેઠ મહિનામાં 'उण्हाभिहए' તાપથી તપીને સૂર્યના તીક્ષ્ણ તડકાથી પરાલવ પામીને 'तण्हाभिहए' તરશથી વ્યાકુળ થઈ જાય છે. ત્યારે તે પોતાની ઇચ્છાથી પાણીની શોધ કરતાં કરતાં આમ તેમ ફરવા મંડે છે. આમ તેમ ફરતાં ફરતાં, તે હાથી કે જે જંગલમાં લાગેલ આગને લીધે ખૂબજ તપાય માન થયેલ છે, પીડા પામ્યો છે, જેને કોઈ પણ પ્રકારે ચેન પડતું નથી જેના 'सुसिए' ગળું અને તાળવું બંને સૂકાઈ ગયા હોય, અને 'पिवासिए' અસાધારણ તરસની વેદનાથી જે વારંવાર તડકડતો રહે છે, 'दुब्बले' શારીરિક સ્થિરતા અને માનસિક સ્થિરતા વિનાનો બની ગયો હોય, અને તેથીજ જેનું શરીર 'किलंते' પોતાના ભારને વહન કરવામાં ગ્લાનીનો અનુભવ કરવા લાગ્યું હોય, તે અવસ્થામાં જ્યારે 'एगं महं पुक्खरणि' એક મોટી પુષ્કરિણીને અર્થાત્ સરોવરને 'पासइ' દેખે છે, કે જેના 'चउक्कोणं' ચાર ખૂણાઓ છે. 'समतीरं'

જેના કિનારાઓ ઉત્તર પ્રદેશો વિનાના અર્થાત્ સમ સરખા હોય, કે જે પુષ્કરિણી (વાવ)ની અંદર પ્રવેશ કરવા સૂખ પૂર્વક જઈ શકાય, તેવા હોય તેમજ ‘આણુ-પુવ્વસુજાયવપ્પગંભીરસીતલજલં’ ક્રમશઃ જે ઉંડી થતી ગઈ હોય અને જલ-સ્થાન જેનું ઘણુંજ ગંભીર અર્થાત્ ઉંડું છે, અને તેથી જ જેનું પાણી ઘણું જ ઠંડુ રહેતું હોય, ‘સંછળ્ણપત્તમિસમુણાલ’ જેની અંદરનું પાણી કમલ પત્ર અને મૃણાલથી ઢંકાઈ રહ્યું હોય, ‘બહુ ઉપ્પલકુમુદ્ગલિણસુભગસોગંધિયપુંડરીય મહાપુંડરીય સયપત્તસહસ્સપત્તકેસરફુલ્લોવચિયં’ જે ખીલેલા અનેક કમળોથી, અનેક કુમુદોથી, અનેક નલીનોથી, સુંદર અને સુગંધિત અનેક પુંડરીકોથી અનેક મહા પુંડરીકોથી અને ખીલેલા શતપત્ર અને સહસ્રપત્રના કેશરોથી યુક્ત બનેલ હોય, તથા ‘છપ્પયપરિમુજ્જમાણકમલં’ જે પુષ્કરિણી-વાવડીના રમણીય કમળોની ઉપર લમરાઓ ગુંબરવ કરી રહ્યા હોય, ‘પરિહત્થમમં તમચ્છકચ્છમં’ જેમાં વધારે પ્રમાણમાં માંછલાઓ અને કાચખાઓ આમ તેમ ફરતા હોય, ‘અચ્છ વિમલસલિલપુણં’ સ્વચ્છ અને નિર્મળ પાણી જેમાં ભરેલું છે, ‘અનેમ સહળિગણમિહુણપવિરિદ્ધ સદુન્નિદ્ધમહુરસરનાદ્ધયં’ જેમાં પક્ષિયોના અનેક બેડા-ઓના સમૂહ હોય અને તેઓના મધુર સ્વરોના ધ્વનિથી શબ્દાયમાન બનેલ હોય એવા સરોવરને ‘પાસઈ’ બુવે અને તે ‘પાસિત્તા’ આવા વિશેષણોવાળા તે સરોવરને બોધને તે મત્ત એવો હાથી ‘તં ઓગાહઈ’ તેમાં પ્રવેશ કરે છે. અને ‘ઓગાહિત્તા’ તેમાં પ્રવેશ કરીને સે ણં તત્થ ઉણ્હં પિ પવિણેજ્જા’ તેનાથી એ હાથી પોતાની ગમીને સારી રીતે શાંત કરીલે છે. તથા ‘સુહંપિ પવિણેજ્જા’ કિનારાની પાંસેના શલ્લકી એક બતનું ઘાસ વિગેરેના કિસલથો (કૂંપળો)ને ખાઈને પોતાની ભૂખ પણ દૂર કરી દે છે. ‘જરં પિ પવિણેજ્જા’ તેમજ પરિતાપથી થયેલ જ્વરનો પણ નાશ કરી દે છે. ‘દાહં પિ પવિણેજ્જા’ અને પરિદાહ, ભૂખ, તરસના, શાન્ત થઈ જવાથી તે શરીરમાં વ્યાપ્ત થયેલ ગમીને પણ દૂર કરી દે છે. ‘નિદ્દાણ્જ્જવા પયલાણ્જ્જવા’ આ રીતે જ્યારે તેના શરીરમાં ઠંડકનો અનુભવ થવા માંડે છે, ત્યારે તે ત્યાંજ નિદ્રા લેવા માંડે છે. અર્થાત્ ઊંઘી બન્ય છે, તથા અર્ધ મીચેલી આંખોથી પ્રયલા યુક્ત બની બન્ય છે. જેમાં બગ્ગતા રહે અને સૂખ પૂર્વક નિદ્રા પણ આવી બન્ય તે અવસ્થાનું નામ નિદ્રા છે, અને ઉભા ઉભા પુરૂષના ચૈતન્યને આચ્છાદિત કરતી થકી નિદ્રા જેવી આંખો ઘેરાય છે’ તેને પ્રયલા કહે છે. આ રીતે ક્ષણ માત્ર નિદ્રા પ્રાપ્તિથી સ્વસ્થ થયેલ

તે હાથી 'સહવા' પોતાની સ્મરણ શક્તિને 'રતિં વા' આનંદને 'ઘિઈં વા' ધૈર્યને ચિત્તની સ્વસ્થતાને 'ઉવલભેઝ્જા' પામે છે, જ્યારે ગમીંથી તે હાથી આકુળ આકુળ થયો હતો ત્યારે એ સ્થિતિમાં તેની સ્મૃતિ રતિ વિગેરે મંદ થઈ ગયા હતા અને જ્યારે તેને આ રીતે ચેતન પ્રાપ્ત થયું ત્યારે તેને અનેક વાતો યાદ આવવા લાગી ચિત્તમાં પ્રકુલ પશું આવી ગયું અને મનમાં ધૈર્ય આવી ગયું. આ રીતે બાહ્ય શરીરમાં ઠંડકના પ્રભાવથી 'સીયમૂષ' પોતે શીતી ભૂત થયેલ તે ગજરાજ 'સંકમમાણે, સંકમમાણે' તે ત્યાંથી ચાલવા લાગે છે. અને 'સાયાસોકલ્લ બહુલેયા વિ વિહરિઝ્જા' ચિત્તમાં જાગેલી એક પ્રકારની આહલાદ રૂપ પ્રસન્નતા રૂપ સુખ પરિણતીથી પોતે પોતાને આનંદ રૂપ માનવા લાગે છે. અને અકડતો અકડતો આમ તેમ ફરવા લાગે છે. 'एवामेव गोयमा !' એજ પ્રમાણે હે ગૌતમ ! 'असम्भावपट्टवणाए' અસદ્ ભાવ કલ્પનાને લઈને

'उसिणवेयणिज्जेहिंतो णरएहिंतो' ઉચ્છ વેદના વાળા નરકોમાંથી 'नैरइए उव्वट्टिए समा'ળે નીકળેલો નૈરયિક 'जाइं इमाइं मणुस्सलोगंसि भवन्ति' જે આ મનુષ્ય લોકમાં અત્યંત ઉચ્છતાના સ્થાનો છે જેમકે 'गोलिया लिंछाणि वा सोडिया लिंछाणि वा लिंडिया लिंछाणि वा' ગોંડિકાલિંછ, શોંડિકાલિંછ, લિંડિકાલિંછ, અર્થાત્ ગોળ ખનાવવાની ભટ્ટી, મઘ ખનાવવાની ભટ્ટી, અકરીની લીંડીયોના અગ્નિનુંસ્થાન, એવા સ્થાનોમાં બહુ વધારે ગરમી હોય છે' 'अयागराणि वा' લોખંડને ગાળવાની ભટ્ટી 'तंवागराणि वा' અથવા તાંબાને ગાળવાની ભટ્ટી 'तउयागराणि वा' રાંગને ઓગાળવાની ભટ્ટી 'सीसागराणि वा' સીસાને ઓગાળવાની ભટ્ટી 'रूपयागराणि वा' ચાંદીને ઓગાળવાની ભટ્ટી 'सुवण्णागराणि वा' સોનાને ગાળવાની ભટ્ટી 'हिरण्णागराणि वा' હિરણ્ય કહેતાં કાચા સોનાને

ગાળવાની ભટ્ટી, આ રીતે અગ્નિના સ્થાનો કહીને હવે અગ્નિના સ્વરૂપનું કથન કરે છે. 'कुंभागराणि वा' કુંભ એટલે કે વાસણને પકાવવાની ભટ્ટીનો અગ્નિ 'मुसागणीइ वा' મૂષા એટલે કે ધાતુને ગાળવાના ભટ્ટાનો અગ્નિ 'इट्टियागणीइ वा' ઈંટોને પકવવાવાળા ભટ્ટાનો અગ્નિ 'कवेल्लुयागणीइ वा' કવેલ્લુ નળીયા પકાવવાની ભટ્ટીનો અગ્નિ 'लोहांवरीसेइ वा' લોખંડને ગાળવાવાળા લવારના ભટ્ટાનો અગ્નિ 'जंतवाल चुल्लीइ वा' ઈક્ષુ શેરડીના રસને પકવવાની અગ્નિ 'गोलिया लिंछागणीइ वा' ગોળ ખનાવવાની ભટ્ટીનો અગ્નિ, 'सोडिया लिंछागणीइ वा' શોંડિકા અગ્નિ અર્થાત્ મઘ ખનાવવાની ભટ્ટીનો અગ્નિ 'लिंडिया लिंछागणीइ वा' અકરીની લીંડીની અગ્નિ 'णडागणीइ वा' નડાગ્નિ અર્થાત્ નડવંશની અગ્નિ 'तिला-

ગણીઈ વા' તલની અગ્નિ 'તુસાગણીઈ વા' તુપની અગ્નિ ઇત્યાદિ 'ત્ત્તાઈ' આ
 અથા સ્થાનો મનુષ્યલોકમાં અગ્નિના સંપર્કથી તપેલા રહે છે. આમાં કેટલાક
 લોહાને ઓગાળવાના ભદ્રા વિગેરે રૂપ સ્થાનો ઉબ્ણ સ્પર્શ માત્ર વાળા પણ
 હોય છે. તેથી તેની વિશેષતા અતાવતાં તેવા સ્થાનો અને તેવી અગ્નિ કેવા
 પ્રકારના હોય છે? તે અતાવે છે. 'સમજોઈમૂયાઈ' તે સ્થાનો સાક્ષાત્ અગ્નિના
 સ્થાનાપન્ન હોય છે. તેને જે વર્ણ છે, તે 'ફુલ્લકિંમુયસમાણાઈ' કૂલેલા
 કિંશુક-પલાશના કૂલો જેવા અર્થાત્ કેસુડાના જેવા લાલ લાલ દેખાય છે,
 'ઉક્કાસહસ્સાઈ' વિળિમ્મુયમાણાઈ' જે હબરો ઉલકાઓ (મૂળ અગ્નિથી
 છૂટેલા સ્ફુલિંગ) અગ્નિશ્ણોને બહાર કહાડે છે. 'જાલાસહસ્સાઈ' પમુચ્ચમાણાઈ'
 આ સ્થાનો હબરો જવાલાઓને જ બાણે વમન કરતા નહોય તેવા હોય છે.
 'ઈંગાલસહસ્સાઈ' પવિક્સરમાણાઈ' હબરો અંગારાઓને પોતાની અંદરથી
 બહાર કહાડી રહ્યા હોય, 'અંતો અંતો હૂહૂયમાણાઈ' અંદરને અંદર બાણે
 તેઓ હૂ હૂ શબ્દો કરતા કરતા બળી રહ્યા હોય 'તાઈ' પાસઈ' એવા વિકટ
 અગ્નિના દાહ રૂપ વેદનાને ઉત્પન્ન કરવાવાળા આ સ્થાનોને જે ઉબ્ણ વેદના
 વાળા નરકોના નારકીયો બેધલે અને 'પાસિત્તા' બેધને તે 'તાઈ' ઓગાહઈ'
 તેમાંથી કોઈ એક સ્થાનમાં પ્રવેશ કરી બચે છે. 'તાઈ ઓગાહિત્તા' ત્યાં પ્રવેશ
 કરીને 'સે ણં તત્થ' ઉપિ પવિણેજ્જા' તે નારકી ત્યાં પણ પોતાની નરકજન્ય
 ઉબ્ણ વેદનાને દૂર કરી શકે છે. અર્થાત્ આ સ્થાનોમાં પણ તેને તે ઉબ્ણ
 વેદનાની આગળ શીત વેદનાનોજ અનુભવ થાય છે. નરક જન્ય ઉબ્ણવેદનાનો
 પરિતાપ બાહ્ય શરીરમાં થતો નથી. તે ત્યાં 'ત્ણહંપિ પવિણેજ્જા' તરસને પણ
 નાશ કરી દે છે. 'સુહંપિ પવિણેજ્જા' પોતાની ભૂખને પણ શાંત કરીલે છે.
 'જરંપિ પવિણેજ્જા' પોતાના શરીરની અંદર રહેલા પરિતાપ રૂપ જવરને પણ

દૂર કરીદે છે. ‘દાહંપિ પવિણેજ્જા’ અને દાહને પણ શાંત કરી દે છે. જો કે આમ થતું નથી. તેમ ક્યારે પણ તેમ થયું નથી. તેમ હવે પછી તેમ થશે પણ નહીં પરંતુ નરકોમાં નારક જીવને કેટલી વધારે ઉત્કૃષ્ટ ઉબ્ધવેદનાનો અનુભવ થાય છે. અને તે ઉબ્ધપણ ત્યાં કેટલું છે ? એ વાત આ કથનથી જાણવામાં આવી જાય છે. તેથી સૂત્રકારે આ વાત અસત્કલ્પના કરીને સમજાવી છે. તેને સ્પષ્ટ રીતે બતાવવા માટે તેઓએ ‘અસત્કલ્પવણાણ’ આ પ્રમાણેનો પાઠ સૌથી પહેલાં સૂત્રમાં કહ્યો છે. આ કથનનું તાત્પર્ય કેવળ એ જ છે કે અથ આકર (લોખંડને ગરમ કરવાની ભટ્ટી) વિગેરેમાં રહેલ જે ઉબ્ધ સ્પર્શ છે, તે એ નરકનીઉબ્ધતા આગળ અત્યંત અલ્પ હોય છે. અર્થાત્ મંદ છે. તેથી શરીરના પરિતાપો વિગેરે નાશ પામી જાય છે. જ્યારે એ નારકીને આ સ્થાનોમાં પણ એ માતંગના જેવી શીતળતાનો અનુભવ થાય છે, ત્યારે તે ‘ગિદ્દાણ્ણ વા, ક્ષણિક નિદ્રાનો પણ અનુભવ પ્રાપ્ત કરી નિદ્રારૂપી સુખ લઈલે છે.આવા પ્રકારની અવસ્થા થઈ જાય ત્યારે તે ‘સઈં વા રઈં વા ધિઈં વા મઈં વા ઉપલભેજ્જા’ પોતાની ભૂલેલી સ્મૃતિને થોડી ઘણી શાંતીને ચિત્તની સ્વસ્થતા રૂપ ધૃતિને અને મતિને પણ પામે છે. તેથી ‘સીંણ સીતીભૂણ’ શીત રૂપ થયેલ અને શીતભૂત થયેલ પોતે પોતાનામાં શાંતિનો અતિશયપણાથી અનુભવ કરતો થકો જીવ તે નારક જીવ ‘સંકમમાણે સંકમમાણે’ ત્યાંથી હટીને ‘સાયાસોક્ખબહુલે યાવિ વિહરેજ્જા’ સાતા અને સુખ બહુલ સ્થિતિવાળો બની જાય છે. પ્રભુએ આ પ્રમાણે કહેવાથી ગૌતમસ્વામી પ્રભુને એવું પૂછે છે કે હે ભગવન્ ‘ભવેયારૂવેસિયા’ તો શું આ ઉબ્ધવેદના વાળા નારકોમાં આવા પ્રકારની ઉબ્ધવેદના છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘જો ઇણદ્દે સમદ્દે’ હે ગૌતમ ! આ અર્થ બરોબર નથી. કેમકે ‘ઉસિણવેયણિજ્જેસુ નરણ નેરઈયા’ ઉબ્ધવેદના વાળા નરકોમાં રહેલા નૈરયિકો ‘એત્તો અણિદ્ધતરિયં’ એવ ઉસિણવેયણં પચ્ચ-ણુમવમાણા વિહરંતિ’ પૂર્વોક્ત વેદનાથી પણ વધારે અનિબંધિતર એવી ઉબ્ધવેદનાનો

અનુભવ કરે છે. અર્થાત્ ઉપર જે અય આકર વિગેરેથી થવાવાળા અર્થાત્ લોખંડના ભટ્ટી વિગેરેથી ઉત્પન્ન થયેલ ઉષ્ણ વેદનાનું પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે, તેનાથી પણ અત્યંત અનિષ્ટ, અપ્રિય, અમનોજ્ઞ, અને અમનોડમ એવી ઉષ્ણવેદના દરેક નારકો લોગવે છે. હે ગૌતમ! જે આ હમણાં અય આકર વિગેરેથી થવાવાળી વેદના વર્ણવી છે, તે તો એક દષ્ટાન્ત માત્ર છે. તેથી અય આકર વિગેરેના જેવીજ તે વેદનાનો અનુભવ કરતા નથી. પરંતુ તેનાથી પણ વધારે એવી ઉષ્ણવેદનાનો તેઓ અનુભવ કરે છે. તેથી પૂર્વોક્ત ઉષ્ણ વેદનાને તેઓ ઠંડક જેવીજ માનશે.

હવે સૂત્રકાર શીતવેદના વાળા નારકોમાં શીતવેદના કેવી હોય છે? તે સંબંધમાં કથન કરે છે. શીત વેદનાના સંબંધમાં ગૌતમસ્વામી પ્રભુને એવું પૂછે છે કે હે ભગવન્ ‘સીતવેદગિજ્જેસુ ણં મંતે! નરણસુ નેરણયા કેરિસયં સીત વેયણં’ શીતવેદનાવાળા નારકોમાં નારકો કેવી શીતવેદનાનો ‘પચ્ચણુભવમાણા વિહરંતિ’ અનુભવ કરે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘સે જહાના-મણ કમ્મારદારણ સિયા’ હે ગૌતમ! જેમ કોઈ લવારનો છોકરો હોય, અને તે પહેલા વર્ણવ્યા પ્રમાણેના વિશેષણો વાળો હોય અર્થાત્ ‘તરૂણે’ તરૂણ હોય ‘જુગવં’ સુખમ દુષ્પમાદિ કાળમાં ઉત્પન્ન થયેલ હોય ‘બલવ’ બલવાન્ હોય આતંકવગર નિરોગી હોય અને જેના હાથોના અગ્રભાગો સ્થિર હોય કાંપતા ન હોય, હાથ, પગ અને બન્ને પડખા તથા પૃષ્ઠભાગ અને ઉડ્ડ જેના ખૂબ પુષ્ટ હોય ઈત્યાદિ પ્રકારથી જે પ્રમાણેનું આ સંબંધનું વર્ણન પહેલાં ઉષ્ણ વેદનીય નરકના પ્રકરણમાં કર્યું છે, એજ પ્રમાણેના વર્ણન પ્રમાણેનો લવારનો છોકરો હોય, અને તે એક ઘણા મોટા લોખંડના પિંડને પાણીના કલશની માફક ઉપાડીને એક ઘણી મોટી લોઠાની ભટ્ટીમાં તેને વારંવાર તપાવે અને તપાવી તપાવીને તે પછી તેને વારંવાર ફૂટે આ રીતે ઓછામાં ઓછા એક દિવસ સુધી અથવા ત્રણ દિવસ સુધી અથવા વધારેમાં વધારે એક મહીના સુધી તે પ્રમાણે કરતો રહે આ પ્રમાણે અંદર અને બહાર બન્ને બાજુ ગરમ થયેલ તે લોખંડનો પિંડ એવો દેખાય કે જાણે આ એક અગ્નિનો જ ગોળો છે. ત્યારે તેને તે બહાર ‘અયોમણ સંદંસણં ગહાય’ લોખંડની સાંડસીથી પકડીને માનો કે ‘સીયવેયણિજ્જેસુ નરણસુ પક્કિલ્લવેજ્જા’ શીત વેદના વાળા નારકોમાં નાખીદે અને તેને નાખતાંજ પાછો એવો વિચાર કરે કે હું આને ‘ઉમ્મિસિય નિમિસિય મંતરેણ પુણરવિ પચ્ચુદ્ધરિસ્સામિ’ આને હમણાંજ આંખનું મટકુ મારે તેટલામાં જ એટલે કે આંખ ચીચીને ઉઘાડે

તેટલામાં જ આને કહાડી લઉં છું તે એટલા કાળમાંજ તે શીતવેદનાવાળા નરકોમાં નાખેલ તપેલો લોખંડનો પીંડ ત્યાં ઓગળવા અને ગળવા માંડે છે. તેમ તેને સાક્ષાત્ દેખાય છે. આ રીતે લવારનો છોકરો તે પછી 'તં ચેવ ણં જાવ ણો ચેવ ણં સંચાણ પચ્ચુદ્ધરિત્તિ' એ ગોળાને ત્યાંથી પાછો ખહાર કહાડવાને શક્તિમાન થતો નથી. એજ પ્રમાણે આ એક બીજી એક દૃષ્ટાંત આ વિષયને જ સમર્થન કરવા માટે ખતાવવામાં આવે છે. તે આ પ્રમાણે છે. 'સે ણં સે જહાનામણ મત્તમાતંગે કુંજરે' જેમ કેાંઈ એક મદોન્મત્ત ગજરાજ હોય, અને તે ૬૦ સાર્ધક વર્ષના હોય, તે શરત્ કાળના પ્રથમ સમયમાં અર્થાત્ આસો મહિનામાં અથવા છેલ્લે નિદ્વાઘ કાળના સમયમાં અર્થાત્ જેઠ અષાઠ મહિનામાં જ્યારે તે ગરમીથી અત્યંત તપાયમાન થવાના કારણે તરશથી આકુળ વ્યાકુળ થઈને પાણીની તપાસમાં આમ તેમ ફરવા મંડે અને ફરતાં ફરતાં માનોકે તે જંગલમાં લાગેલ આગની પાંસે અચાનક પહોંચી જાય, આવી પરિસ્થિતિમાં ગરમીની વેદનાથી અને તરસની વેદનાથી આકુળ વ્યાકુળ બનેલા તે હાથીની તે અગ્નિના દાહથી કેવી અવસ્થા થઈ શકે? અર્થાત્ તે સમયે એ હાથી વધારે ગલરાઈ જાય છે. તેનું ગળું અને તાળવું અને હોઠ એકદમ સુકાઈ જાય છે, પહેલાં કરતાં પણ વધારે પડતી તરસથી વ્યાકુળ બને છે. શારીરિક ધીરજ અને તેનું માનસિક બળ એક દમ નરમ પડી જાય છે. એક તરફથી થયેલ રૂગણાવસ્થાની જેમ તેની પરિસ્થિતિ બની જાય છે. આ પરિસ્થિતિમાં પડેલો તે હાથી જ્યારે એક મોટા સરોવરને દેખે કે જેનું વર્ણન પહેલાં ચાર ખૂણા વાળા વિગેરે વિશેષણો આપીને કરવામાં આવેલ છે. એવા સરોવરને દેખીને તે એ સરોવરમાં પ્રવેશ કરે છે. પ્રવેશ કરીને તે પોતાની ગરમીને ત્યાં શાંત કરે છે. અને તરસને પણ ખુબવે છે. તેમજ સરોવરની પાસે લાગેલાં શલ્લકી વિગેરે વનસ્પતિયોના પાંદડાને ખાઈને તેનાથી પોતાની ભૂખને પણ શાંત કરે છે. આ રીતે ગરમીથી થયેલ પીડાથી મુક્ત થવાના કારણે અને અંદર તેમજ ખહાર શાંતી આવી જવાથી એકાદ ક્ષણને માટે ત્યાંજ ઉંઘી પણ જાય છે. અથવા પ્રચલા નામની નિદ્રાને આધીન બની જાય છે. અર્થાત્ ઉંઘી જાય છે. આ પ્રમાણે અંદર અને ખહાર શાંતી મળવાના કારણે પહેલાં ગલરાઈ જવાના કારણે ગયેલી સ્મરણ શક્તિને તેમજ હર્ષોલ્લાસ રૂપ રતિને ધૈર્યને, અને મતિને તે ગજરાજ ફરીથી પ્રાપ્ત કરીલે

છે. અને શીતલ સ્વરૂપ અનેલો તે ગજરાજ પોતાના સ્થાન પર મસ્ત ચાલથી ચાલીને પહોંચી જાય છે. અને ત્યાં શાતા અને સુખમય બનીને બાકીના જીવનને સુખ પૂર્વક વીતાવે છે. ‘एवामेव गोयमा !’ આ પ્રમાણે હે ગૌતમ ! આ પણ અસતકલ્પના સમજવી જોઈએ ‘सीयवेयणिर्हितो नरर्हितो’ શીત વેદના વાળા નરકોમાંથી ‘नैरङ्ग खवट्टिए’ કેઈ નૈરચિક બહાર નીકળ્યો હોય, અને બહાર નીકળીને તે ‘जाइं इमाइं इहं’ મણુસ્સલોએ હવંતિ’ જે આ મનુષ્યલોકમાં શીતપ્રધાન સ્થાન છે, જેમકે ‘हिमाणि वा हिमपुंजाणि वा’ હિમ હિમપુંજ ‘हिमपडलाणिवा हिमपडल पुंजाणिवा’ હિમપટલ બરફનેા ગોળો. હિમ પટલ પુંજ બરફના ગોળાનેા ઢગલો. ‘हिमकुंडाणिवा, हिमकुंडपुंजाणिवा’ હિમ કુંડ હિમકુંડ પુંજ ‘सीयाणिवा सीयपुंजाणि वा’ શીત અથવા શીતપુંજ વિગેરે ‘ताइं सच्चाइं पासइं’ એ બધા સ્થાનોને તે દેખે છે, ‘पासित्ता’ અને દેખીને ‘ताइं ओगाहइं’ તેમાં અવગાહન કરે છે. અર્થાત્ ડુબકી મારે છે. ‘ओगाहित्ता’ અવગાહન કરીને ‘से णं तत्थ सीयं पि पविणेज्जा’ તે તેના સંપર્કથી નરક જન્ય પોતાના શીતની નિવૃત્તિ કરી લે છે. ‘तव्हं पि पविणेज्जा’ તરસ પણ શાંત કરી લે છે. ‘खुहंपि पविणेज्जा’ ભૂખને પણ શાંત કરી લે છે. ‘जरं पि पविणेज्जा’ શીત જન્ય જ્વરને પણ શાંત કરી લે છે. ‘दाहंपि पविणेज्जा’ અને તેના શરીરમાં શીત વેદનીય નરકના સંપર્કથી જે શીત જન્ય દાહ થઈ રહેલ હોય તેની પણ નિવૃત્તિ કરી લે છે. આ પ્રમાણે શીતલતા વિગેરે દોષોનેા નાશ થવાથી અનુત્તર સુખને પ્રાપ્ત કરેલ તે નારક જીવ થોડીવાર માટે ત્યાંજ ઉંઘી પણ જાય અને પ્રચલા અર્થાત્ ચાલતા ચાલતા કે ખેઠા ખેઠા આવનારી ઊંઘ પણ લઇ લે છે. આ રીતે નરકમાં રહેલ જડતા દૂર થઈ જવાથી અંદરથી ઉજ્જ્વળ રૂપ અનેલ આ નારકી ઉત્સાહ યુક્ત બનીને ધીરે ધીરે આનંદ

મગ્ન થઈને ત્યાંથી ચાલતો થાય છે, અને આ પ્રમાણે તે સાતા અને સુખ પૂર્ણ પણ બની જાય છે, આ રીતે પ્રભુના કહેવાથી ગૌતમસ્વામીએ કરીથી પ્રભુને પૂછ્યું કે તો શું ? એવી શીત વેદના નરકમાં હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે હે ગૌતમ ! આ અર્થ અરોબર નથી. કેમકે ‘सीयवेयणिज्जेसु नरएसु पचचणुच्चमवमाणा विहरंति’ શીત વેદનાવાળા નરકોમાં નૈરચિકો આનાથી પણ અનિષ્ટતર, અકાન્તતર, અપ્રિયતર, અને અમનોડમતર, શીત વેદનાને લોગવે છે. તેથી તેને અહિની શીતળતા, ઉજ્જ્વળતાપણાથી જણાશે, ॥ સૂ. ૨૧ ॥

હવે સૂત્રકાર નરકોની સ્થિતિનું પ્રતિપાદન કરવા માટે કથન કરે છે.

‘इमीसे णं मंते ! रयणप्पभाए’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ-ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું કે ‘इमीसे णं मंते !’ હે ભગવન આ ‘रयणप्पभाए पुढवीए’ રત્નપ્રલા પૃથ્વીમાં ‘નેરહ્યાણં’ નૈરચિકોની ‘केवइयं कालं ठिई पणत्ता’ કેટલા કાળની સ્થિતિ કહી છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा !’ હે ગૌતમ! અહિંયાં નારકોની જઘન્ય સ્થિતિ અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એમ બંને પ્રકારની સ્થિતિ હોય છે. તેથી અહિંયાં બંને પ્રકારની સ્થિતિનું કથન કરવું જોઈએ. આ પ્રમાણે પહેલી પૃથ્વીના નારકોની જઘન્ય સ્થિતિ દસ હજાર વર્ષની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એક સાગરોપમની છે. શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીમાં જઘન્ય સ્થિતિ એક સાગરોપમની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ત્રણ સાગરોપમની છે. વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીના નારકોની જઘન્ય સ્થિતિ ત્રણ સાગરોપમની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ સાત સાગરોપમની છે. પંકપ્રલા પૃથ્વીમાં નારકોની જઘન્ય સ્થિતિ સાત સાગરોપમની છે, અને ઉત્કૃષ્ટથી દસ સાગરોપમની છે. ધૂમપ્રલા પૃથ્વીના નારકોની જઘન્ય સ્થિતિ દસ સાગરોપમની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ સત્તર સાગરોપમની છે તમઃપ્રલા પૃથ્વીના નારકોની જઘન્ય સ્થિતિ સત્તર સાગરોપમની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ૨૨ ખાવીસ સાગરોપમની છે. તથા અધઃસમ્મી પૃથ્વીના નૈરચિકોની જઘન્ય સ્થિતિ ખાવીસ સાગરોપમની છે, અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ તેત્રીસ સાગરોપમની છે. આ પ્રમાણે સામાન્ય પણાથી દરેક પૃથ્વીઓમાં રહેલા નારકોની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિનું કથન કરવામાં આવેલ છે.

હવે દરેક પ્રસ્તટમાં સ્થિતિના પ્રમાણનું કથન કરવામાં આવે છે. તે આ પ્રમાણે છે. રત્નપ્રલા પૃથ્વીના પહેલા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ દસ હજાર વર્ષની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ૯૦ નેવું હજાર વર્ષની છે. રત્નપ્રલા પૃથ્વીના બીજા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ દસ લાખ વર્ષની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ નેવું લાખ વર્ષની છે. રત્નપ્રલા પૃથ્વીના ત્રીજા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ નેવું લાખ વર્ષની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એક પૂર્વ કોટિની છે. રત્નપ્રલા પૃથ્વીના ચોથા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ એક પૂર્વકોટિની અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એક સાગરના દસમા ભાગ પ્રમાણની છે. રત્નપ્રલા પૃથ્વીના પાંચમા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાગરોપમના દસમા ભાગ પ્રમાણની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એ દસમા ભાગ પ્રમાણની છે. રત્નપ્રલા પૃથ્વીના છઠ્ઠા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાગરોપમના એ દસમા ભાગ પ્રમાણની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ તેરમા ભાગ રૂપ છે. રત્નપ્રલા પૃથ્વીના સાતમા

પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાગરોપમના તેરમા ભાગ પ્રમાણની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ચાર દસ ભાગ રૂપ છે. રત્નપ્રલાના આઠમા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાગરોપમના ચાર દસમાં ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પાંચ દસ ભાગ રૂપ છે. રત્નપ્રલાના નવમા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાગરોપમના પાંચ દસ ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ સાગરોપમના છ દસ ભાગ રૂપ છે. રત્નપ્રલા પૃથ્વીના દસમા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાગરોપમના છ દસ ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ સાગરોપમના સાત દસ ભાગ રૂપ છે. રત્નપ્રલા પૃથ્વીના અગીયારમા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાગરોપમના સાત દસ ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ સાગરોપમના આઠ દસ ભાગ રૂપ છે. રત્નપ્રલા પૃથ્વીના બારમા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાગરોપમના આઠ દસ ભાગ છે, અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ સાગરોપમના નવ દસ ભાગ રૂપ છે. તથા રત્નપ્રલા પૃથ્વીના તેરમા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાગરોપમના નવ ભાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ સાગરોપમના દસ ભાગ રૂપ છે. આ પ્રમાણે અહિયા એક પરિપૂર્ણ સાગરની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ આવી જાય છે.

(૨) શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીના પહેલા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ એક સાગરોપમની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એક સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના બે અગીયારના ભાગ રૂપ છે. બીજા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ એક સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના બે અગીયારમા ભાગ પ્રમાણની છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પૂરા એક સાગરની અને સાગરોપમના ચાર અગીયારમા ભાગ પ્રમાણની છે.

ત્રીજા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ એક સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના ચાર અગીયારમા ભાગ પ્રમાણની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એક સાગરોપમની તથા એક સાગરોપમના છ અગીયારમા ભાગ રૂપ છે.

ચોથા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ એક સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના છ અગીયારમા ભાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એક સાગરોપમની છે. અને એક સાગરોપમના આઠ અગીયારમા ભાગ રૂપ છે.

પાંચમા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ એક સાગરોપમની અને એક સાગરો-
પમના આઠ અગીયારમા લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એક સાગરોપમની
અને એક સાગરોપમના દસ અગીયારમા લાગ રૂપ છે.

છટ્ઠા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ એક સાગરોપમની અને સાગરોપમના
દસ અગીયારમા લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એ સાગરોપમની અને
સાગરોપમના એક અગીયારમા લાગ રૂપ છે.

સાતમાં પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ એ સાગરોપમની અને સાગરોપમના
એક અગીયારમાં લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એ સાગરોપમની અને
એક સાગરોપમના ત્રણ અગીયારમા લાગ રૂપ છે.

આઠમાં પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ એ સાગરોપમની અને એક સાગરો
પમના ત્રણ અગીયારમાં લાગ રૂપ છે. તેમજ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એ સાગરોપમની
અને એક સાગરોપમના પાંચ અગીયારમા લાગ રૂપ છે.

નવમાં પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ એ સાગરોપમની અને એક સાગરો-
પમના સાત અગીયારમાં લાગ રૂપ છે.

દસમાં પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ એ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના
સાત અગીયારમાં લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ એ સાગરોપમની અને
એક સાગરોપમના નવ અગીયારમાં લાગ રૂપ છે.

અગીયારમાં પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ એ સાગરોપમની અને એક સા-
ગરોપમના નવ અગીયારમાં લાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ત્રણ સાગરો-
પમની છે. આ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીમાં અગીયાર પ્રસ્તુતો છે તેમાં રહેવાવાળા
નારક જીવોની આ સ્થિતિ કહેવામાં આવી છે.

૩—ત્રીજી વાલુકાપ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ
ત્રણ સાગરોપમની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ત્રણ સાગરોપમની અને સાગરો
પમના ચાર નવ લાગ પ્રમાણની છે.

બીજી પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ ત્રણ સાગરોપમની અને એક સાગરો-
પમના ચાર નવ લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ત્રણ સાગરોપમની અને
એક સાગરોપમના આઠ લાગ પ્રમાણની છે.

ત્રીજા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ ત્રણ સાગરોપમની અને એક સાગરો-
પમના આઠ નવ લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ચાર સાગરોપમની અને
એક સાગરોપમના ત્રણ નવ લાગ રૂપ છે.

ચોથા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ ચાર સાગરોપમની અને એક સાગરો-
પમના પાંચ નવ લાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ચાર સાગરોપમની અને
એક સાગરોપમના સાત નવ લાગ રૂપ છે.

પાંચમાં પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ ચાર સાગરોપમની અને એક સાગ-
રોપમના સાત નવ લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પાંચ સાગરોપમની
અને સાગરોપમના બે નવ લાગ રૂપ છે.

છઠ્ઠા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ પાંચ સાગરોપમની અને એક સાગરો-
પમના બે નવ લાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પાંચ સાગરોપમની અને એક
સાગરોપમના છ નવ લાગ રૂપ છે. સાતમાં પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ પાંચ
સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના છ નવ લાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
છ સાગરોપમની તથા એક સાગરોપમના એક નવ લાગ રૂપ છે.

આઠમાં પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ છ સાગરોપમની અને એક સાગરો-
પમના એક નવમાં લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ છ સાગરોપમ અને
એક સાગરોપમના પાંચ નવ લાગ રૂપ છે.

નવમાં પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ છ સાગરોપમની અને એક સાગરો-
પમના પાંચ નવ લાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પૂરા સાત સાગરોપમની છે.

અહિયાં નવ જ પ્રસ્તુતો છે. તેની આ જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
બતાવવામાં આવી છે.

૪ પંકપ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાત સાગરોપ-
મની અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ સાત સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના ત્રણ
લાગ રૂપ છે.

બીજા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાત સાગરોપમની અને એક સાગરો-

પમના ત્રણ સાત લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ સાત સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના છ સાત લાગ રૂપ છે.

ત્રીજા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના છ સાત લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ આઠ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના બે સાત લાગ રૂપ છે.

ચોથા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ આઠ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના બે સાત લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ આઠ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના પાંચ સાત લાગ રૂપ છે.

પાંચમા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ આઠ સાગરોપમ અને એક સાગરોપમના પાંચ સાત લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ નવ સાગરોપમના એક સાત લાગ રૂપ છે.

છઠ્ઠા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ નવ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના એક સાત લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ નવ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના ચાર સાત લાગ રૂપ છે.

સાતમા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ નવ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના ૪ ચાર સાત લાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પૂરા દસ સાગરોપમની છે. આમાં સાતજ પ્રસ્તટો છે.

(૫) ધૂમપ્રલા પૃથ્વીમાં પહેલા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ દસ સાગરોપમની અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અગીયાર સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના બે પાંચ લાગ રૂપ છે.

બીજા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ અગીયાર સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના બે પાંચ લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાર સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના ચાર પાંચ લાગ રૂપ છે.

ત્રીજા પ્રસ્તટમાં જઘન્ય સ્થિતિ બાર સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના ચાર પાંચ લાગ રૂપ છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ચૌદ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના એક પાંચમાં લાગ રૂપ છે.

ચોથા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ ચૌદ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના એક પાંચ લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પંદર સાગરોપમ અને એક સાગરોપમના ત્રણ પાંચ લાગ રૂપ છે.

પાંચમાં પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ પંદર સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના ત્રણ પાંચ લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પૂરા સત્તર સાગરોપમની છે. આમાં પાંચ જ પ્રસ્તુતો છે.

(૬) તમઃપ્રભા પૃથ્વીના પહેલા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ સત્તર સાગરોપમની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અઠાર સાગરોપમની અને સાગરોપમના બે ત્રણ લાગ રૂપ છે.

બીજા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ અઠાર સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના બે ત્રણ લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ વીસ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના ત્રણ લાગ રૂપ છે.

ત્રીજા પ્રસ્તુતમાં જઘન્ય સ્થિતિ વીસ સાગરોપમની અને એક સાગરોપમના એક ત્રણ લાગ રૂપ છે. તથા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાવીસ સાગરોપમની છે. આમાં ત્રણ જ પ્રસ્તુતો છે.

(૭) સાતમી પૃથ્વીમાં એક જ પ્રસ્તુત છે. તેથી અહિંયાં જઘન્ય સ્થિતિ બાવીસ સાગરોપમની છે. અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ તેત્રીસ સાગરોપમની છે.

હવે નૈરયિકોની ઉદ્ધર્તાનાના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવે છે ‘इमीसे ण’ ઇત્યાદિ ‘इमीसे णं मंते !’ હે લગવનુ આ ‘रयणप्पभाए पुढवीए’ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ‘णेरइया’ નૈરયિકો ત્યાંથી ‘अणतरं उव्वट्टिय कहिं गच्छंति’ સીધા નીકળીને કયાં બાય છે ? ‘कहिं उव्वज्जंति’ કયાં ઉત્પન્ન થાય છે ? ‘किं णेरइएसु उव्वज्जंति किं तिरिक्खजोणिएसु उव्वज्जंति’ શું તેઓ નૈરયિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે તિર્યંગ્યોનિકોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા દેવગતિમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? અતિદેશ દ્વારા આ પ્રશ્નને ઉત્તર આપતાં પ્રભુ કહે છે કે ‘एवं उव्वट्टणा भाणियव्वा जहा वक्कंतीए तह इह वि जाव अहेसत्तमाए’ હે ગૌતમ ! નારકોની ઉદ્ધર્તાનાના સંબંધમાં જે પ્રમાણે પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના છટ્ટા વ્યુત્કાંતિ પદમાં જે પ્રમાણે કથન કરવામાં આવેલ છે. એજ પ્રમાણેનું કથન અહિંયાં પણ કહેવું જોઈએ. પ્રજ્ઞાપના સૂત્રનું તે વ્યુત્કાન્તિ નામનું છટ્ટું પદ ઘણું મોટું છે. તેથી જ્ઞાસુઓએ તે પ્રજ્ઞાપના સૂત્રમાં જોઈ લેવું.

સંક્ષેપથી તેનું કથન આ પ્રમાણે છે. રત્નપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને તમઃપ્રભા પૃથ્વીમાંથી નીકળેલા નૈરયિક જીવો સીધા નૈરયિક, દેવ, એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, સંભૂચ્છિંમ પંચેન્દ્રિય અને અસંખ્યાત વર્ષની આયુષ્યવાળા જીવોમાં ઉત્પન્ન થતા નથી. તે શિવાયના તિર્યંગ્ય, મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. તથા અધઃસપ્તમી પૃથ્વીમાંથી નીકળેલા નૈરયિક જીવો સીધા ગર્ભજ તિર્યંક પંચેન્દ્રિયોમાં જ ઉત્પન્ન થાય છે. બાકીના તિર્યંચોમાં, દેવોમાં અને મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થતા નથી. ॥સ્. ૨૨॥

હવે નારકોમાં પૃથિવ્યાદિના સ્પર્શનું કથન કરવામાં આવે છે. 'इमीसे-
णं भंते रयणप्पभाए पुढवीए' ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—'इमीसे णं भंते' હે લગવન્ આ 'रयणप्पभाए पुढवीए'
આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં નૈરયિક જીવો 'केरिसयं पुढवीफास' કેવી પૃથ્વીના
સ્પર્શનો 'पच्चणुभवमाणा विहरंति' અનુભવ કરે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં
પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! अणिट्टं जाव अमणामं' હે ગૌતમ !
ત્યાં નારક જીવો અનિષ્ટ યાવત્ અકાન્ત, અપ્રિય, અમનોરૂ, અને અમનોડમ
રૂપ પૃથ્વીના સ્પર્શનો અનુભવ કરે છે.

આ કથનનું તાત્પર્ય એ છે કે નારક જીવોનો સ્વયં સ્પર્શ જ જ્યારે
અનિષ્ટવાદિ ગુણો વાળો હોય છે, તો પછી સુખના કારણભૂત પૃથ્વીના
સ્પર્શનો અનુભવ તેઓ કેવી રીતે કરી શકે ? તેથી તેઓને થોડા એવા
સુખના કારણ રૂપ સ્પર્શનું સંવેદન થતું નથી. 'एवं जाव अहे सत्तमाए' એજ
પ્રમાણે યાવત્ શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી પૃથ્વી સુધીના નારકજીવો
પણ સુખના કારણરૂપ એવા પૃથ્વી સ્પર્શનો અનુભવ કરતા નથી. અર્થાત્ તેઓ
અધાજ અનિષ્ટ, અકાન્ત, અપ્રિય, અમનોરૂ, અને અમનોડમ પૃથ્વી સ્પર્શનો
અનુભવ કરે છે. આ પ્રમાણે પૃથ્વીના સંબંધમાં શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીથી અધઃસપ્તમી
પૃથ્વી પર્યન્તના સૂત્રોના આલાપકોનો પ્રકાર સ્વયં બનાવીનેસમજી લેવો.

હવે ગૌતમસ્વામી પ્રભુને એવું પૂછે છે કે 'इमीसे णं भंते ! रयणप्पभा
पुढवीए नेरइया' હે લગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં નૈરયિકો 'केरिसयं जाउ-
फासं पच्चणुभवमाणा' કેવા જલના સ્પર્શનો અનુભવ કરે છે ? અર્થાત્ રત્નપ્રભા
પૃથ્વીના નૈરયિકોને જલનો સ્પર્શ કેવાપ્રકારથી જણાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં
પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! अणिट्टं जाव अमणामं' રત્નપ્રભા
પૃથ્વીના નૈરયિકોને જલનો સ્પર્શ અનિષ્ટ યાવત્ અમનોડમ હોય છે. 'एवं
जाव अहे सत्तमाए' આજ પ્રમાણે ખીજી પૃથ્વીના નૈરયિકોથી લઈને અધઃસપ્તમી
પૃથ્વી સુધીના જે નારકજીવો છે. તેમને પણ જલનો સ્પર્શ અનિષ્ટયાવત્ અમનોડમ
હોય છે. 'एवं जाव वणस्सइफासं अहे सत्तमाए पुढवीए' એજ પ્રમાણે યાવત્ તેજનો
સ્પર્શ અને વાયુનો સ્પર્શ પણ તેઓને અનિષ્ટ યાવત્ અમનોડમ હોય છે.

તેમજ વનસ્પતિ કાયિકનો સ્પર્શ પણ તેઓને આજ પ્રમાણે અનિષ્ટ યાવત્ અમનોડમ હોય છે. આપ્રમાણેતું આ કથન શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીથી લઈને સાતમી તમસ્તમા પૃથ્વી સુધીના નૈરયિકોના સંબંધમાં પણ સમજી લેવું.

અર્થાત્ શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીના નૈરયિકોને વાલુકા પ્રલા પૃથ્વીના નૈરયિકોને, પંકપ્રલા પૃથ્વીના નૈરયિકોને, ધૂમપ્રલા પૃથ્વીના નૈરયિકોને, તમઃપ્રલા પૃથ્વીના નૈરયિકોને, અને તમસ્તમાપ્રલા પૃથ્વીના નૈરયિકોને, તેજનો સ્પર્શ, વાયુકાયિકનો સ્પર્શ અને વનસ્પતિકાયિકનો સ્પર્શ અનિષ્ટ, અકાન્ત, અપ્રિય, અમનોજ્ઞ, અને અમનોડમ જ હોય છે. પરંતુ અહિંયાં એ વિશેષતાસમજવી કે ત્યાં આદરાગ્નિ કાયતો હોતા નથી. તેથી અહિંયાં જે તેજનો સ્પર્શ કહ્યો છે, તે ઉગ્ણતા પરિણત નરક ક્રુકય ભિન્નિ વિગેરેનો સ્પર્શ અથવા બિન્નઓની ભાક્ક કરવા માં આવેલ વૈક્રિય રૂપનો સમજવો. કેમકે નારકોના નિવાસસ્થાનો અત્યંત ઉચ્ચ એવા અધકારથી વ્યાપ્ત રહે છે. તેથી ત્યાં તેજનો સ્પર્શનો સંભવ હોતો નથી.

‘इमाणं भंते ! रयणप्पभा पुढवी दोच्चं पुढविं पणिहाय’ હે ભગવન્ આ રત્નપ્રલા પૃથ્વી ખીજી શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીની અપેક્ષાએ શું વધારે મોટી છે ? અને બધા અંતર્ભાગોમાં અર્થાત્ લંબાઈ પહોળાઈમાં શું નાની છે ? ગૌતમસ્વામી ના આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘इमाणं रयणप्पभा पुढवी दोच्चं पुढविं पणिहाय जाव सव्व खुट्टिया सव्वंतेसु’ આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીની મોટાઈ (વિશાળતા) એક લાખ એસી હજાર યોજનની છે. તથા રત્નપ્રલા પૃથ્વીની લંબાઈ પહોળાઈ એક રાજુની છે, અને શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીની લંબાઈ પહોળાઈ બે રાજુની છે. ‘दोच्चाणं भंते ! पुढवी’ હે ભગવન્ ખીજી શર્કરાપ્રલા પૃથ્વી ‘तच्चं पुढविं पणिहाय’ ત્રીજી વાલુકાપ્રલા પૃથ્વી કરતાં ‘सव्वमहत्तिया बाह-ल्लेणं पुच्छा’ વિશાળપણામાં શું મોટી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘गोयमा ! दोच्चाणं पुढवी जाव सव्व खुट्टिया सव्वंतेसु’ હે ગૌતમ ! ખીજી પૃથ્વી ત્રીજી પૃથ્વી કરતાં વિશાળતામાં મોટી છે. અને લંબાઈ પહોળાઈ માં ઓછી છે. ‘एवं एएणं अभिलावेणं जाव छट्टिया पुढवी’ આ અભિલાપ પ્રમાણે યાવત્ ઇક્રી પૃથ્વી સાતમી પૃથ્વી કરતાં લંબાઈ પહોળાઈમાં ઓછી છે તેમ સમજવું. આ સંબંધમાં કહ્યું પણ છે કે ‘असीयं वत्तीस’ ઇત્યાદિ અર્થાત્ રત્નપ્રલા પૃથ્વીની મોટાઈ એક લાખ એસી હજાર યોજનની છે. ૧ અને શર્કરાપ્રલા પૃથ્વીની મોટાઈ એક લાખ બત્રીસ હજાર યોજનની છે. ૨ વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીની મોટાઈ એક લાખ અઠ્યાવીસ હજાર યોજનની છે. ૩, પંકપ્રલા પૃથ્વીની મોટાઈ એક લાખ વીસ હજાર યોજનની છે, ૪, ધૂમપ્રલા પૃથ્વીની મોટાઈ એક લાખ અઠાર હજાર યોજનની છે. ૫, તમઃપ્રલા પૃથ્વીની

મોટાઈ એક લાખ સોળ હજાર યોજનની છે. ૬, અને અધઃસપ્તમી તમસ્તમા પૃથ્વીની મોટાઈ એક લાખ આઠ હજાર યોજનની છે. ૭, આ પ્રમાણે પછી પછીની પૃથ્વીની મોટાઈ ઓછી ઓછી થતી જાય છે. તેથી પછી પછીની પૃથ્વી કરતાં પહેલાં પહેલાની પૃથ્વીની મોટાઈ વધારે હોય છે. તેથી ‘સર્વ મહતી વાહત્વેન’ એ પ્રમાણેનું કથન કરવામાં આવેલ છે. અને લંબાઈ પહોળાઈ પછી પછીની પૃથ્વીની વધતી જાય છે. તેથી પછી પછીની પૃથ્વી કરતાં પહેલાં પહેલાની પૃથ્વીની લંબાઈ પહોળાઈ ઓછી ઓછી થાય છે. તેથી ‘સર્વક્ષુલ્લિકા સર્વાન્તેષુ’ એ પ્રમાણેનું કથન કરવામાં આવેલ છે. દરેક પૃથ્વીની લંબાઈ પહોળાઈ પછી પછીની પૃથ્વીમાં એક એક રાજ્ય વધતી જાય છે. એ રીતે સાતમી અધઃસપ્તમી તમસ્તમા પૃથ્વીની લંબાઈ પહોળાઈ સાત રાજ્યની થઈ જાય છે. એક રાજ્યનું પ્રમાણ અસંખ્યાત સહસ્ર યોજનનું હોય છે. એજ વાતને લગવાને આ સૂત્રની આ ત્રીજી પ્રતિપત્તીમાં પહેલાં કહેલ છે. એ પાઠ સંસ્કૃત ટીકમાં જોઈ લેવો.

‘ઈમીસે જં મંતે ! રચણપ્પમાણ પુઢવીણ’ હે લગવન ! આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં જે ‘તીસાણ નરયાવાસસયસહસ્સેસુ’ ત્રીસ લાખ નરકાવાસ છે તેમાં ઇક્કમિક્કંસિ નિરયાવાસંસિ’ એક એક નરકાવાસમાં ‘સવ્વે પાણા સવ્વેભૂયા’ સઘળા પ્રાણીયો એટલે કે દ્વીન્દ્રિય, તેઈન્દ્રિય, અને ચૌઈન્દ્રિય પ્રાણી સઘળા વનસ્પતિ કાંચિક ભૂતો ‘સવ્વજીવા’ સઘળાજીવો પ’ચેન્દ્રિય જીવો ‘સવ્વે સત્તા’ અને સઘળા પૃથ્વી કાચિક સત્ત્વો ‘પ્રાણા દ્વિત્રિચતુઃ પ્રોકા મૂતાશ્ચ તરવઃસ્મૃત્તાઃ, જીવા પચ્ચેન્દ્રિયા જ્ઞેયા, જ્ઞેષાઃ સત્ત્વા ઉદોરિતાઃ, ‘પુઢવિક્કાઙ્ગયત્તાણ જાવ વણસ્સઙ્ગ કાઙ્ગયત્તાણ નેરઙ્ગયત્તાણ ઉવવન્ન પુઢવા’ પૃથ્વીકાચિક પણાથી, યાવત્ અપ્પકાચિક પણાથી, વાયુકાચિક પણાથી, અને વનસ્પતિ કાચિકપણાથી, તથા નૈરચિક પણાથી, પહેલાં ઉત્પન્ન થઈ ચૂક્યાં છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘હંતા-ગોમયા ! અસંઙ્ગ અદુવા અણંતસુત્તો’ હા ગૌતમ ! આ સઘળા પ્રાણ વિગેરે જીવો અનેકવાર અથવા અનંતવાર પૃથ્વીકાચિક વિગેરે પણાથી પહેલાં રત્ન પ્રભા પૃથ્વીના દરેક નરકાવાસોમાં ઉત્પન્ન થઈ ચૂક્યા છે, કેમકે સંસાર અનાદિ રૂપ છે. ‘एवं जाव अहे सत्तमाए’ આજ પ્રમાણે શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી તમસ્તમા પૃથ્વી સુધીના નરકોના નરકાવાસોમાં સઘળા પ્રાણી વિગેરે

પૃથ્વીકાયિક વિગેરે પૃથ્વી વિગેરે પાણી અને નૈરચિકપાણી અનેક વાર અથવા અનંતવાર ઉત્પન્ન થઈ ચૂક્યા છે. તેમ સમજવું આ સંબંધમાં શર્કરા પૃથ્વી વિગેરે છેએ પૃથ્વીયોના આલાપકો પોતે બનાવી સમજી લેવા. ‘જવર’ જત્થ જત્તિયા જરગા’ વિશેષતા કેવળ એટલીજ છે કે જ્યાં જેટલા નરકાવાસો છે, ત્યાં તે એટલાજ કહેવા જોઈએ,

‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए’ હે લગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં ‘નિરયપરિસામંતેસુ’ નરકાવાસોના અંત સુધીના પ્રદેશોમાં ‘જે પુઢવી કાઢ્યા જાવ વણસ્સઢ કાઢ્યા’ જે બાદર પૃથ્વીકાયિકા યાવત્ બાદર અપ્ કાયિક બાદર વનસ્પતિ કાયિક જીવો છે, ‘તે ણં મંતે ! જીવા’ હે લગવન્ તે પૃથ્વીકાયિક જીવો ‘મહા કમ્મતરાચેવ’ શું મહા કર્મતર વાળા એટલે કે અતિશય અસા-તાવેદનીય કર્મના ઉદયવાળા છે ? ‘મહા આસવતરાચેવ’ અત્યંત મહા આ-સવવાળા છે ? કે જેઓએ પૂર્વ જન્મમાં પ્રાણાતિપાત વિગેરે ક્રિયાઓ કરવામાંજ પોતાનું સમગ્ર જીવન વીતાવેલું હોય છે. તથા ત્યાં પહોંચીને તે જીવો રાત દિવસ એ જ પ્રાણાતિપાત વિગેરે ક્રિયાઓ કરવાવાળા પરિણામો વાળા બની જાય છે. તેથી પ્રાણાતિપાત વિગેરે કરવાવાળાને આ ક્રિયાઓ કરવાના કારણે અત્યંત મહા અસાતા વેદનીય વિગેરે કર્મોનો બંધ થઈને તેમાં સ્થિતિ અને અનુભાગ પ્રકૃષ્ટ રીતે પડી જાય છે. પાપો કરવાના કારણભૂત આરમ્ભ વિગેરે આ જીવોને પૂર્વલવમાં થયા છે. તેથી તેઓને મહાક્રિયાવાળા કહેવામાં આવે છે. તેથી આજ હેતુ હેતુમદ્ભાવ બતાવવા માટે શ્રીગૌતમ સ્વામીએ પ્રભુને આ પ્રમાણેનો પ્રશ્ન પૂછ્યો છે. કે જ્યારે તે પૃથ્વીકાયિક વિગેરે જીવો પૂર્વલવમાં એવા હતા અને વર્તમાનમાં પણ તેઓ આ જ પ્રમાણેના જીવનથી જીવે છે. તો શું તેઓ એ નરકોમાં મહાવેદનતર ક્ષેત્રના સ્વભાવથી થવા વાળી વેદનાને ભોગવવા વાળા બને છે ?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘હંતા ગોચમા !’ હા ગૌતમ ! ‘इमीसे णं भंते ! रयणप्पभाए पुढवीए’ આ રત્નપ્રભામાં જે ‘નિરય-પરિસામંતેસુ’ નરકાવાસ સુધીના પ્રદેશોમાં પૃથ્વીકાયિક વિગેરે જીવો છે, તેઓ ‘તં’ ચેવ જાવ મહા વેચણતરકા ચેવ’ એવા પ્રકારના છે, કે જે પ્રમાણે પ્રશ્ન સૂત્રમાં કહ્યા છે. અર્થાત્ મહાકર્મતર છે. કેમકે તેઓ પૂર્વમાં મહાક્રિયાવાળા હતા. મહા આસવવાળા હતા, અને ત્યાં પહોંચીને પણ તેઓ એવાજ છે. તેથી તેઓ વર્તમાનમાં ત્યાં મહાવેદના વાળાજ છે.

હવે સૂત્રકાર આ ત્રીજી પ્રતિપત્તિના આ બીજા ઉદ્દેશમાં જેટલા પદાર્થો અર્થાત્ જે જે વિષયો કહ્યા છે, તે બધાનો સંગ્રહ કરીને બતાવવા વાળી આ ગથાઓ કહે છે. ‘પુઢવી ઓગાહિત્તા’ ઇત્યાદિ

સૌથી પહેલા આ ત્રીજી પ્રતિપત્તીના આ બીજા ઉદ્દેશમાં ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને પૃથિવીયો કેટલી છે? એ પ્રમાણેનો પ્રશ્ન પૂછ્યો છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુએ ગૌતમસ્વામીને ‘સાત પૃથિવિયો છે’ એ પ્રમાણે કહ્યું છે. ફરીથી ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને પૂછ્યું કે હે ભગવન્ આ રત્નપ્રભા નામની પહેલી પૃથ્વી કે જે એક લાખ એંસી હજાર યોજનના વિસ્તારવાળી છે. તેમાં કેટલાક યોજનના ઉપર નીચેનો પ્રદેશ છોડીને નરકાવાસો આવેલા છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુએ એવું કહ્યું કે હે ગૌતમ! એક હજાર યોજન ઉપરનો અને એક હજાર યોજન નીચેનો પ્રદેશ છોડીને બાકીના એક લાખ અઠ્યોતેર હજાર યોજનની ભૂમીમાં નરકાવાસો છે. ૨.

ગૌતમસ્વામીએ ત્રીજો પ્રશ્ન પૂછતાં પ્રભુને કહ્યું કે હે ભગવન્ નરકનું સંસ્થાન કેવું છે? આના ઉત્તરમાં પ્રભુએ કહ્યું કે હે ગૌતમ! નરકનું સંસ્થાન મૃદંગ વિગેરેના આકાર જેવું છે. એ જ પ્રમાણે નરકની વિશાળતા કેટલી છે?

એ સંબંધમાં પણ કથન કર્યું છે. તે પછી ‘વિક્લંભપરિક્ષેવે’ નારકોના વિષ્કંભ પહોળાઈ અને પરિઘનું પ્રમાણ શું છે? તે સંબંધમાં પણ કથન કર્યું છે. ‘વર્ણો’ નરકના વર્ણ, ગંધ, અને સ્પર્શના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવ્યું છે. ‘તેસિં મહાલયાણ ઉવમા દેવેણ હોઙ્ગ કાયવ્વા’ નરક કેટલા મોટા છે? એ સંબંધમાં દેવનું દંષ્ટાંત આપીને સમજાવવામાં આવ્યું છે. ‘જીવાય પુગલાય’ જીવ પુદ્ગલો નરકમાં જાય છે. ‘સાસયા નિરયા’ આ નરકો શાશ્વત છે. ‘ઉવવાઓ’ એક સમયમાં કેટલા નારકીયો ત્યાં ઉત્પન્ન થાય છે? અને ત્યાંથી કેટલા નારકો બહાર નીકળે છે? નરકાવાસ કેટલા ઊંચા છે? નારકજીવોને સંહનન હોય છે? કે નથી હોતુ? તેઓના સંસ્થાનો કયા કયા છે? તેઓના શરીરનો વર્ણ, ગંધ, રસ અને સ્પર્શ કેવો હોય છે? તેઓના શ્વાસોન્મ્હવાસ કેવો હોય છે? આ સંબંધમાં કથન કરવામાં આવ્યું છે. તે પછી આહાર,

લેશ્યા, દષ્ટિ, જ્ઞાન, યોગ, ઉપયોગ, સમુદ્ધાત, સ્તુધા, તૃષ્ણા, વિકુર્વાણા, વેદના ભય, જમદગ્નિ પુત્ર રામ વિગેરે પાંચ પુરૂષો સાતમી પૃથ્વીના અપ્રતિષ્ઠાન નામના નરકાવાસમાં ઉત્પન્ન થયા છે. એ સંબંધમાં કથન કરવામાં આવ્યું છે તે પછી વેદના પ્રકાર, સ્થિતિ. ઉદ્વર્તના ત્યાના સ્પર્શનું કથન તથા પૃથિવ્યાદિક પણાથી જીવોનું ઉત્પન્ન થવું આ તમામ વિષય આ ઉદ્દેશમાં કહેવામાં આવેલ છે. ॥ સૂ. ૨૩ ॥

જૈનાચાર્ય જૈનધર્મદિવાકર પૂજ્યશ્રી ધાસીલાલજી મહારાજકૃત ‘જીવાભિગમસૂત્ર’ની પ્રમેયઘોતિકા નામની વ્યાખ્યામાં ત્રીજી પ્રતિપત્તિનો બીજો ઉદ્દેશો સમાપ્ત ૧૩-૨૧

નેરચિકો કે પુદ્ગલ પરિમાણ કા નિરુપણ

ત્રીજી પ્રતિપત્તિના ત્રીજા ઉદ્દેશાને પ્રારંભ

‘इमीसे णं भंते । रयणप्पभाए पुढवीए णेरइया’ ઇત્યાદિ

ટીકાથર્ક—શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું ‘પૂછ્યું’ કે ‘इमीसे णं भंते रयणप्पभाए पुढवीए’ હે લગવન્ આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં ‘નેરइया’ નૈરચિકો ‘કેરिसयं पोगल परिणामं’ પચ્ચણુભવમાણા વિહરંતિ’ કેવા પુદ્ગલ પરિણામને એટલે કે આહાર વિગેરે પુદ્ગલવિપાકને લોગવે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘गोयमा ! अणिट्ठं जाव अमणाम’ હે ગૌતમ ! રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં નૈરચિકો અનિષ્ટ યાવત્ અકાંત, અપ્રિય, અમનોજ, અને અમનોડમ પુદ્ગલ પરિણામ રૂપ આહાર વિગેરેના અનુલવ કરે છે. અર્થાત્ લોગવે છે. ‘एवं जाव अहे-सत्तमाए’ આજ પ્રમાણે યાવત્ નારકજીવો ‘બીજી શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીથી લઈને અધઃસપ્તમી તમસ્તમા પૃથ્વી સુધી’ આહાર વિગેરે વિપાકનો અનુલવ કરે છે. ‘एवं नेयव्वं’ એજ પ્રમાણે વેદના ૧, લેશ્યા ૨, નામ ૩, ગોત્ર ૪, અરતિ ૫, લય ૬, શોક ૭, લૂખ ૮, તરસ ૯, વ્યાધિ ૧૦, ઉચ્છવાસ ૧૧, અનુતાપ ૧૨, ક્રોધ ૧૩, માન ૧૪, માયા ૧૫, લોભ ૧૬, આહાર ૧૭, લય ૧૮, મૈથુન ૧૯, પરિચ્છ ૨૦, સંજ્ઞા સંબંધી આ વેદના પરિણામથી લઈને પરિચ્છ સંજ્ઞા પરિણામ સુધીના ખાકીના ઓગણીસદ્વારોના સંબંધમાં પણ સૂત્રોત્તું કથન સમજી લેવું. જેમકે હે લગવન્ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નૈરચિકો કેવી વેદનાનો અનુલવ કરે છે, હે ગૌતમ ! તેઓ અનિષ્ટતર યાવત્ અમનોડમતર વેદનાનો અનુલવ કરે છે. એજ પ્રમાણે દરેક પૃથ્વીમાં લેશ્યા વિગેરેના સંબંધમાં પણ સૂત્રપાઠ પોતે ખનાવીને સમજી લેવો. અહિંયાં આ સંબંધમાં જે ગાથાઓ કહી છે. જે આ પ્રમાણે છે.

‘पोगलपरिणामे वेयणा य लेस्साय नाम गोए य,

अरइ भएय सोगे खुहापिवासा य वाही य ॥ १ ॥

उस्सासे अणुतावे, कोहे माणे य माय लोभेय,

चत्तारि य सण्णाओ, नेरइया णं तु परिणामे ॥ २ ॥

અહિંયાં આ પુદ્ગલ પરિણામ વિગેરે દ્વારોને અધિકૃત કરીને પરિચ્છ-સંજ્ઞા પરિણામની વજ્રતવ્યતામાં છેલ્લું સૂત્ર સાતમી નરક પૃથ્વીમા છે તે પછી

‘एत्थ किर’ आ गथा कडेवी जेधये.

હવે ચરમ સૂત્રમાં કહેલ સાતમી નરક પૃથ્વીના પ્રસંગથી આ સાતમી નરક પૃથ્વીમાં જવાવાળાના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવે છે.

‘एत्थ किर’ ઇત્યાદિ. ‘एत्थ’ અહિયાં આ અધ:સપ્તમી પૃથ્વીમાં ‘जति वयंति’ આ મનુષ્યો જાય છે. કે જેઓ ‘नरवसभा’ નર વૃષલ હોય છે. અર્થાત્ મનુષ્યોમાં વૃષલ સરખા હોય છે. એટલે કે ભોગાદિકોમાં અત્યંત આસક્ત હોય છે અથવા અત્યંત મોટા મહિમાવાળા બળને ધારણ કરવા વાળા હોય છે. તેઓના નામો આ પ્રમાણે છે. ‘केसवा’ વાસુદેવ ‘जलयराय’ તંદુલમસ્ય વિગેરે ‘मंडलिया’ માંડલિક વસુ વિગેરે ‘रायाण’ રાજા ચક્રવર્તી, સુભૂમ વિગેરે ‘जे महारंभे कोडुंबी’ તથા જેઓ કાલ સૌકરિક વિગેરેની જેવા મહા આરંભવાળા કુટુંબી ગૃહસ્થજન આ બધા સાતમી પૃથ્વીમાં જાય છે. તથા એજ પ્રમાણે બીજા પણ જે અત્યંતકૂર કર્મ કરવાવાળા મનુષ્યો છે, તેઓ પણ ઘણા ભાગે સાતમી નરક-તમસ્તમા નામની પૃથ્વીમાં જાય છે.

હવે સૂત્રકાર નરકોમાં અને પ્રસંગવશાત્ તિર્યગ્ વિગેરેમાં ઉત્તર વૈક્રિય ના અવસ્થાન કાળનું કથન કરે છે. ‘भिन्न मुहुर्त्तो नरपसु होई’ નરકોમાં નારક જીવની ઉત્તરવિકુર્વાણાની સ્થિતિને કાળ ઉત્કૃષ્ટની ભિન્ન મુહૂર્ત અર્થાત્ એક અંતમુહૂર્તને છે. ‘तिरिय मणुस्सेसु चत्तारि’ તિર્યચ અને મનુષ્યોમાં વિકુર્વાણાને સ્થિતિકાળ ચાર અંતમુહૂર્તને છે. ‘देवेषु अद्धमासो’ દેવોમાં વિકુર્વાણાને સ્થિતિકાળ ઉત્કૃષ્ટથી અર્ધા માસ મુધીને છે. ‘उक्कोस विकुव्वणा मणिया’ આ પ્રમાણે આ ઉત્કૃષ્ટથી વિકુર્વાણાને સ્થિતિકાળ તીર્થ કરે કહેલ છે.

હવે સૂત્રકાર નરકોમાં આહાર વિગેરેના સ્વરૂપનું કથન કરે છે. ‘जे पोगला अणिट्ठा नियमा सो तेसिं होई आहारो’ હે ગૌતમ ! નરકોમાં જે પુદ્ગલો અનિષ્ટ, અકાન્ત, અપ્રિય, અને અમનોજ્ઞ તથા અમનોડમ હોય છે. એવા પુદ્ગલોજ નારક જીવોના આહાર માટે હોય છે. ‘संठाणं तु जहणं नियमा हुडंतु नायव्वं’ નારક જીવોનું સંસ્થાન નિયમથી હુંડજ હોય છે. આ હુંડ-એડોળ સંસ્થાન પણ નિયમત:અત્યંત જઘન્ય હોય છે અર્થાત્ નિકૃષ્ટ હોય છે. આ સંસ્થાન ભવધારણીય શરીરને લઇને જ કહેલ છે. કેમકે ઉત્તર વૈક્રિયનું સંસ્થાન હવે પછી કહેવામાં આવશે.

વિકુર્વાણાના સ્વરૂપનું કથન ‘असुभा विउव्वणा खलु णेरइयाणं होई सव्वेसि’ જેટલા નારક જીવો છે, તે બધાને અશુભ વિકુર્વાણા જ હોય છે. ક્યારેય પણ તેઓને શુભ વિકુર્વાણા હોતી નથી. જો કે આ નારકીયો એવો વિચારતો કરે છે. કે અમો શુભ વિકુર્વાણા કરીએ પરંતુ તેવા પ્રકારના પ્રતિકૂળ કર્મના

ઉદયથી તે નારકોને અનિષ્ટ વિકુર્વાણાજ હોય છે. 'વેડવ્વિયં સરીર' નારક જીવોને જે શરીર હોય છે, તે વૈક્રિય શરીરજ હોય છે. અને વૈક્રિયમાં પણ તેઓને ઉત્તરવૈક્રિય શરીરજ હોય છે. અસંઘચળં' આ ઉત્તર વૈક્રિય શરીર સંહનના હાડકા વિનાના હોય છે. એજ પ્રમાણે લવધારણીય વૈક્રિયા શરીર હુંડ સંસ્થાન અર્થાત્ બેઠખ અવયવો વાણું હોય છે. કેમકે ત્યાં જન્મ લેવાથી જ તેઓને હુંડ સંસ્થાન નામ કર્મનેા ઉદય રહે છે. 'જીવો સવ્વ પુદ્ધવીસુ સવ્વેસુ ઠિઙ્ઙ વિસેસેસુ અસ્સાઓ ઉવવણ્ણો' કોઈ જીવ સઘળી પૃથ્વીયોમાં અને જઘન્ય વિગેરે રૂપે સ્થિતિ વિશેષોમાં અસાતોદય યુક્ત ઉત્પન્ન થયો હોય, અને ઉત્પત્તિ કાળમાં પણ પૂર્વલવમાં મરણ સમયે અનુલવેલ મહા દુઃખોની નિવૃત્તિ ન થવાના પ્રભાવથી યુક્ત થઈને જ સમગ્ર નૈરયિક લવને સમાપ્ત કરે છે. ક્યારેય પણ લેશમાત્ર સુખનેા પણ સ્વાદ લઈ શકતા નથી.

આ કથનનુ તાત્પર્ય એ છે કે કેટલાક જીવો એવા હોય છે કે જે સઘળી નૈરયિક પૃથિવિયોમાં અને સઘળી સ્થિતિયોમાં અસાતા વેદનીયના ઉદયથી થવાવાળા દુઃખોનેજ લોગવ્યા કરે છે. અને દુઃખ લોગવતાંજ પોતાનું જીવન પુરૂં કરીદે છે. એવું કેમ થાય છે? તેનું કારણ અહિયાં એવું બતાવેલ છે. કે તેઓ દુઃખ લોગવતાં લોગવતાં જ મરે છે. અને એજ સંસ્કાર તેઓની સાથે બ્યાં અને જે સ્થિતિમાં તેઓ ઉત્પન્ન થાય છે, ત્યાં પણ જાય છે. તેથી એવા જીવો નરકાદિ લવોને પ્રાપ્ત કરીને ત્યાં પણ દુઃખ લોગવતાં લોગવતાં જ પોતાનુ સમગ્ર જીવન પુરૂં કરીદે છે. તેઓને ત્યાં એકક્ષણ પણ સુખનેા એકલેશ પણ પ્રાપ્ત થતો નથી. અર્થાત્ લેશમાત્ર સુખ પણ તેઓને ત્યાં મળતું નથી.

તો શું નરક પૃથિવિયોમાં લેશમાત્ર પણ સુખ છે.? કે જેથી આપ આ પ્રમાણે કહો છો? તો તેનેા ઉત્તર એવો છે કે હા ત્યાં પણ સાતોદયથી કોઈ કોઈ જીવ સુખનું વેદન કરે છે. એજવાત 'ઉવવાણ સાર્યં' ઉપપાત કહેતાં

ઉત્પત્તીના સમયે કોઈ કોઈ નારક જીવ સાતા વેદનીય કર્મના ઉદયથી થવા વાળા સુખતું પણ વેદન કરે છે. પરંતું તેવા જીવો કેવા હોય છે, તે સંબંધમાં કહ્યું છે કે એવો જીવ પરલવમાં દાહ વિગેરે નિમિત્ત વગર, છેદ વિગેરે નિમિત્તવિના, અકાલ મરણના સાધન જૂટવ્યાં વિના મરણ પામે છે. આવી સ્થિતિમાં તે મરણ વખતે અત્યંત સંકલેશ પરિણામે વાળો હોતો નથી. અતિ સંકિલ્પ પરિણામોવાળો ન હોવાથી તે જીવ જ્યારે નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે, તો તેના પૂર્વલવને ત્યાગવામાં માનસિક દુઃખનો અભાવ રહે છે. તથા નરક રૂપ ક્ષેત્રના સ્વભાવથી થવાવાળું દુઃખ પણ તેને હોતું નથી. પરમાધાર્મિક દેવો દ્વારા કરવામાં આવેલ દુઃખ પણ તેને હોતું નથી તેમજ પરસ્પરમાં આપેલ દુઃખ પણ તેને હોતું નથી. આ રીતના દુઃખના અભાવથી કોઈ કોઈ જીવો ત્યાં નરકમાં પણ સાતા વેદનીય કર્મના ઉદયને લોગવે છે. તેમ કહેવામાં આવે છે 'દેવકમ્મુણાવા વિ' તેમજ કોઈ કોઈ પૂર્વલવનો પરિચિત જીવ દેવ થઈ ગયો હોય, અને તે પોતાના અવધિજ્ઞાનથી પોતાના પરિચિતને નરકમાં ઉત્પન્ન થયેલ જાણે તો તે સમયે તે દેવ ત્યાં નરકમાં પોતાની વિક્રિયા દ્વારા પહોંચીને તે નરકની વેદનાને શમાવવા માટે તેને ઉપદેશ આપે તો તેનાથી પણ તે નારક જીવને થોડા સમય માટે પણ થોડી ઘણી કંઈક શાતા મળી જાય છે આ દેવકૃત વેદનોપશમરૂપ શાતા તે જીવને ચિરસ્થાયી પણથી પ્રાપ્ત થતી નથી. પરંતુ થોડા સમય માટે જ હોય છે. તે પછી નિયમથી તેને ક્ષેત્ર સ્વભાવજન્ય અથવા એક ખીજ દ્વારા કરવામાં આવેલ વેદના થવા લાગે છે. કેમકે ત્યાંની હાલતજ એવી હોય છે. 'અજ્ઞવસા જનિમિત્ત' જ્યારે કોઈ નારકને સમ્યક્ત્વ ઉત્પન્ન થઈ જાય તો તે કારણથી એ નારક જીવને તેવા પ્રકારનું વિશિષ્ટ શુભ અધ્યવસાય નિમિત્તક સાતોદયનોજ ત્યાં અનુભવ થાય છે. જો કે તેના બાહ્યક્ષેત્રના સ્વભાવથી થવાવાળી વેદનાનો સદ્ભાવ રહે છે; ત્યારે તેની અંદર સાતાનો ઉદય જ પ્રતીત થાય છે. જેમ કોઈ જન્માન્ધ પુરૂષને નેત્રનો લાલ થવાથી અત્યંત આનંદ થાય છે એજ પ્રમાણે આ નારક જીવને પણ સમ્યક્ત્વના લાલમાં પરમ હર્ષ થાય છે. તે પછી પણ તેને ક્યારેક ક્યારેક તીર્થંકર વિગેરેના ગુણોનું અનુભોદન કરવા રૂપ વિશેષ પ્રકારના અધ્યવસાય વાળી ભાવનાનું ચિંતન કરતી વખતે બાહ્ય ક્ષેત્રની સ્વાભાવિક વેદનાના સદ્ભાવમાં પણ અંદર સાતાનો ઉદય થઈ જ જાય છે. 'અહવા કમ્માણુભાવેણ' કોઈ કોઈ નારક તીર્થંકરના જન્મ, દીક્ષા, કેવળજ્ઞાન અને મોક્ષ કલ્યાણના સમય રૂપ બાહ્ય નિમિત્તને લઈને તેવા પ્રકારના સાત વેદનીય કર્મના વિપાકોદયથી સાતાનું વેદન કરે ॥ ૬ ॥

'વૈયણસયસંપગાઢા જ' અપરિમિત વેદનાઓથી યુક્ત થયેલ અતઃએવ દુઃખોથી પર ગયેલા તે 'નૈરઙ્ગ્યાણુપ્પાઓ' નૈરયિકોને કૂંભી વિગેરેમાં પચાવવાથી, કુંત -લાલા વિગેરેથી ભેદાઈ જવાથી, ભયથી વિહવળથઈને ઉપર ઉછળવાનું ઓછામાં

ઓછા એક ગાઉ સુધી અને વધારેમાં વધારે 'ઉક્કોસેળ' પાંચસો યોજન સુધી થાય છે. નરકમાં નારક જીવોના દુઃખોનું કથન આ પ્રમાણે છે. નારક જીવોને નરકોમાં ઉષ્ણ વેદના અને શીત વેદનાથી થવાવાળું દુઃખ રાત દિવસ ચોવીસે કલ્લાક રહે છે. તેથી જ ત્યાં નારકજીવો દુઃખથી ઓતપ્રોત બનીને રહે છે. તેથી આંખના પલકમાત્ર પણ તેઓને ત્યાં સુખ મળતું નથી. કેમકે 'દુઃસ્વમેવ પઢિ બદ્ધં' ત્યાં સદાકાળ દુઃખજ રહે છે. તેથી 'નરણ નેરઙ્ગણ' અહોનિસં' નરકોમાં નારક જીવોને 'પચ્ચમાણા ણં' ત્યાં રહેતાં રહેતાં રાત દિવસ દુઃખજ લોગવવું પડે છે. ॥ ૮ ॥ 'તેયા કમ્મ સરીરા' ઇત્યાદિ નારક જીવોને મૃત્યુ કાળમાં તેજસ અને કાર્મણ શરીર રહે છે. તે શિવાય વૈક્રિય શરીર વિખરાઈ જાય છે. કહેવાનું 'તાતપર્ય' એ છે કે સૂક્ષ્મ નામ કર્મના ઉદય વાળા જે પર્યાસ અને અપર્યાસ જીવો છે, તેઓને ઔદારિક શરીર અને વૈક્રિય, આહારક શરીર સૂક્ષ્મ હોય છે. કેમકે પ્રાયઃ-ઘણે ભાગે ચર્મચક્ષુઓ દ્વારા તેઓ જોઈ શકાતા નથી. અને અપર્યાસ વિગેરે શરીર ધારી જીવો તે જીવો દ્વારા મુક્ત થઈ જાય તો હજારો પ્રકારના ટુકડાઓના રૂપમાં બનીને વિખરાઈ જાય છે ॥ ૯ ॥

'અઙ્ગ સીયં અત્તિ ઉપ્પહં' ઇત્યાદિ નરકમાં નારકજીવોને અત્યંત શીત, અત્યંત ઉષ્ણતા, અત્યંત તરસ, અત્યંત ભૂખ અત્યંત ભય આવા પ્રકારના દુઃખો સદાકાળ બન્યાજ રહે છે. ॥ ૧૦ ॥

હવે સૂત્રકાર ઉપસંહાર કરતા થકા આ ગાથાઓના અર્થને બતાવવા વાળી એક સંગ્રહ ગાથા કહે છે.

'એથ ઇત્યાદિ 'એથ' આ પહેલી ગાથામાં એ સમજાવ્યું છે કે આ નરકોમાં ઉત્તર વિકુર્વાણી સ્થિતિ ઉત્કૃષ્ટથી એક અંતર્મુદૂર્તની હોય છે. 'વોગલાય' વિગેરે ત્રીજી ગાથા દ્વારા એ સમજાવવામાં આવ્યું છે કે નારકોને આહાર અનિષ્ટ વિગેરે વિશેષજોવાળા પુદ્ગલોને હોય છે. ॥ ૩ ॥ 'અસુમા' વિગેરે ચોથી ગાથાથી એ સમજાવ્યું છે કે નૈરયિક જીવોની વિકુર્વાણા અશુભજ હોય છે. ॥ ૪ ॥ 'અસ્સાઓ' આ પાંચમી ગાથા એ બતાવે છે કે નારક જીવોને સઘળી પૃથ્વીઓમાં અશાતાનેજ ઉદય રહે છે. ॥ ૫ ॥ 'ઉવવાઓ' આ છઠ્ઠી ગાથા દ્વારા એ કહેવામાં આવ્યું છે કે નારક જીવોને પૂર્વ સંગતવાળા દેવની સહાય વિગેરે કારણોથી શાતાને ઉદય પણ થઈ જાય છે. ॥ ૬ ॥ 'ઉપ્પાઓ' આ સાતમી ગાથા દ્વારા એ વાત પ્રગટ કરવામાં આવી છે કે નારક જીવોને નરકવાસની કુલીપાક વિગેરેથી એટલી બધી વેદના થાય છે કે તે ઓછામાં ઓછા એક ગાઉ સુધી અને વધારેમાં વધારે પાંચસો યોજન સુધી ઉછળે છે. ॥ ૭ ॥ 'અચ્છિ' આ આઠમી ગાથા દ્વારા એ સમજાવ્યું છે કે નારક જીવોને

નરકાવાસોમાં આંખનું મટકું મારે એટલા કાળ સુધી પણ સુખ પ્રાપ્ત થતું નથી. ॥ ૮ ॥ ‘સરીરા’ આ નવમી ગાથામાં એ સમન્વયું છે કે તેજસ અને કાર્મણ શરીર સિવાય સૂક્ષ્મનામ કર્મના ઉદયવાળા પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્તોને ઔદારિક શરીર, વૈક્રિયશરીર, અને આહારક શરીર એ બધા શરીરો વિખરાઈ જાય છે. તેજસ અને કાર્મણ શરીર ત્યાં સુધી વિખરાતા નથી. તે તો જીવની સાથે ચારે ગતિયોમાં રહે છે. પૂર્વોક્ત નવે ગાથાઓનો અર્થ આ દસમી છેલ્લી સંગ્રહ ગાથાથી ખતાવવામાં આવેલ છે. ॥ સૂ. ૨૪ ॥

જૈનાચાર્ય જૈનધર્મદિવાકર પૂજ્યશ્રીધાસીલાલજી મહારાજકૃત ‘જીવાભિગમસૂત્ર’ની પ્રમેયઘોતિકા નામની વ્યાખ્યામાં ત્રીજી પ્રતિપત્તિનો ત્રીજો ઉદ્દેશો સમાપ્ત ૧૩-૩૧

તિર્થંગ્યોનિક જીવોં કા નિરુપણ

ચોથા ઉદ્દેશાનો પ્રારંભ—

નરકાધિકાર કહીને હવે સૂત્રકાર આ તિર્થંગ્યના અધિકારનું કથન કરે છે. ‘સે કિં તં તિરિક્ષજોણિયા’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—અહિયાં ‘સે’ શબ્દ ‘અથ’ અર્થમાં પ્રયુક્ત થયેલ છે. આ રીતે ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે હે ભગવન્ ‘સેકિં તં તિરિક્ષ-જોણિયા’ તિર્થંગ્યોનિકોના કેટલાક ભેદો કહ્યા છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘તિરિક્ષજોણિયા, પંચવિહા પળ્લતા’ હે ગૌતમ તિર્થંગ્ય યોનિકોના પાંચ ભેદ કહ્યા છે. ‘તં જહા’ તે આ પ્રમાણે છે. ‘એગિં દિયતિરિક્ષજોણિયા, વેઈંદિયતિરિક્ષજોણિયા’ એક ઇંદ્રિયવાળા તિર્થંગ્યોનિક અને બે ઇંદ્રિયવાળા તિર્થંગ્યોનિક ‘તેઈંદિયતિરિ.’ ત્રણ ઇંદ્રિયોવાળા તિર્થંગ્યોનિક ‘ચરિંદિયતિરિ.’ ચાર ઇંદ્રિયોવાળા તિર્થંગ્યોનિક ‘પંચિંદિય તિં’ અને પાંચ ઇંદ્રિયોવાળા તિર્થંગ્યોનિક.

‘સે કિં તં એગિંદિય તિરિક્ષ’ હે ભગવન્ એક ઇંદ્રિયવાળા તિર્થંગ્યોનિક જીવો કેટલા પ્રકારના હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘એગિંદિયતિ. પંચવિહા પળ્લતા’ હે ગૌતમ! એક ઇંદ્રિયવાળા તિર્થંગ્યોનિક જીવો પાંચ પ્રકારના હોય છે, ‘તં જહા’ તે આ પ્રમાણે છે. ‘પુઢવીકાઈય એગિં.’ પૃથ્વીકાયિક એક ઇંદ્રિયવાળા તિર્થંગ્ય ‘જાવ વળ્લસઈ કાઈય એગિં.’ યાવત્ વનસ્પતિ કાયિક એક ઇંદ્રિયવાળા તિર્થંગ્ય, અહિયાં યાવત્પદ્મથી ‘અપ્કાયિક, તેજસ્કાયિક, અને વાયુકાયિક, આ એક ઇંદ્રિયવાળા તિર્થંગ્ય જીવો ત્રણ જ કરાયા છે. ‘સે કિં તં પુઢવીકાઈય એગિંદિય.’ હે ભગવન્ પૃથ્વીકાયિક એક ઇંદ્રિયવાળા તિર્થંગ્યોનિક જીવો કેટલા પ્રકારના હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘પુઢવીકાઈય એગિંદિય તિ, દુવિહા પળ્લતા’ હે ગૌતમ!

પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા તિર્થંચ જીવો બે પ્રકારના હોય છે. 'તં જહા' તે બે પ્રકારો આ પ્રમાણે છે. 'સુહુમ પુ, એગિન્દિય.' સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા તિર્થંચ અને 'બાયર પુઢવીકાઈય એ. તિ.' બાદર પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા તિર્થંચ સૂક્ષ્મ નામકર્મના ઉદયવાળા સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા જીવો હોય છે. અને બાદર નામ કર્મના ઉદયવાળા બાદર પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા જીવો હોય છે.

'સે કિં તં સુહુમપુ.' હે ભગવન્ સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા જીવો કેટલા પ્રકારના હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'સુહુમ પુ. એગિન્દિયતિરિક્ષ જો. દુવિહા પળ્ણત્તા' સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા જીવો બે પ્રકારના હોય છે. 'તં જહા' જેમકે 'પજ્જત્ત સુહુમ પુ.' પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા તિર્થંચ યોનિક અને 'અપજ્જત્ત સુહુમ૦.' અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા તિર્થંચયોનિક 'સે તં સુહુમ૦' આ પ્રમાણે સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા તિર્થંચયોનિક જીવોના સંબંધમાં સૂત્રકારે કથન કર્યું છે.

હવે બાદર પૃથ્વીકાયિકોનું કથન કરવામાં આવે છે. આમાં શ્રીગૌતમ સ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એવું પૂછ્યું છે. કે 'સે કિં તં બાયરપુઢવીકાઈય એગિન્દિય તિરિક્ષજોણિયા' બાદર પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા જીવો કેટલા પ્રકારના છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'બાયર પુઢવીકાઈય એગિન્દિય તિરિક્ષજોણિયા દુવિહા પળ્ણત્તા' હે ગૌતમ! બાદર પૃથ્વીકાયિક એક ઇન્દ્રિયવાળા તિર્થંચયોનિક જીવો પણ બે પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા કે. 'તં જહા' તે બે પ્રકારો આ પ્રમાણે છે. 'પજ્જત્ત બાયર પુઢવીકાઈય એગિન્દિયતિરિક્ષજોણિયા' પર્યાપ્ત બાદર પૃથ્વીકાયિક એકેન્દ્રિય તિર્થંચયોનિક જીવ અને 'અપજ્જત્ત બાયરપુઢવી૦' અપર્યાપ્ત બાદર પૃથ્વીકાયિક એકેન્દ્રિય તિર્થંચયોનિક જીવ 'સે તં બાયર પુઢવીકાઈય એગિન્દિય તિરિક્ષજોણિયા' આ પ્રમાણે આ ભેદ પ્રભેદ સહિત બાદર પૃથ્વીકાયિક એકેન્દ્રિય તિર્થંચયોનિક જીવોનું નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે,

હવે અપ્કાયિક જીવોનું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે. 'સે કિં તં આ સ્કાઈય એગિન્દિય તિરિક્ષજોણિયા' હે ભગવન્ અપ્ કાયિક એકેન્દ્રિય તિર્થંચયોનિક જીવ કેટલા પ્રકારના કહ્યા છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે 'આસ્કાઈય એગિન્દિય.' હે ગૌતમ! અપ્કાયિક એક-ઇન્દ્રિયવાળા તિર્થંચયોનિક જીવો બે પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે. 'એવં જહેવ પુઢવીકાઈયાણં તહેવ આસ્કાઈય મેઓ' હે ગૌતમ! આ સંબંધમાં બે પ્રમાણેના ચાર ભેદો પૃથ્વીકાયિક જીવોના કહ્યા છે, એજ પ્રમાણેના તે ચાર ભેદો

અહિંયા પણ સમજી લેવા જોઈએ. જેમકે અપ્કાયિકના સૂક્ષ્મ અપ્કાયિક અને આદર અપ્કાયિક એ રીતે બે પ્રકાર હોય છે. એજ પ્રમાણે સૂક્ષ્મ અપ્કાયિક પણ પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ અપ્કાયિક અને અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ અપ્કાયિકના ભેદથી બે પ્રકારના હોય છે, એજ પ્રમાણે આદર અપ્કાયિકે પણ પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્તના ભેદથી બે પ્રકારના હોય છે. ‘एवं जाव वणस्सइकाइया’ એ જ પ્રમાણે તેજ સ્કાયિક, વાયુકાયિક, અને વનસ્પતિકાયિક જીવોના સંબંધમાં પણ ભેદ પ્રભેદો સહિતનું કથન સમજી લેવું અર્થાત્ આ બધા એકેદ્રિયજીવો સૂક્ષ્મ અને આદરના ભેદથી બે પ્રકારના હોય છે અને પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્તના ભેદથી સૂક્ષ્મ આદર પણ બંને પ્રકારના હોય છે. આ રીતે એક ઇંદ્રિયવાળા જીવો ના બધા મળીને કુલ વીસ ભેદ થાય છે.

હવે બે ઇંદ્રિયવાળા તિર્યગ્ચેનિક જીવોનું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે. આ સંબંધમાં શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રીને પૂછે છે કે ‘से किं तं वेइंदिय-यतिरिक्खजोणिया’ હે ભગવન્ બે ઇંદ્રિયવાળા તિર્યગ્ચેનિક જીવોના કેટલા ભેદો હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘वेइंदिय तिरिक्खजोणिया दुविहा पन्नत्ता’ હે ગૌતમ! બે ઇંદ્રિયવાળા તિર્યગ્ચેનિક જીવો બે પ્રકારના કહ્યા છે. ‘तं जहा’ જેમકે ‘पज्जत्तग वेइंदिय तिरिक्खजोणिया’ પર્યાપ્ત બે ઇંદ્રિયવાળા તિર્યગ્ચેનિક અને ‘अपज्जत्तग वेइंदिय तिरि.’ અપર્યાપ્ત બે ઇંદ્રિયવાળા તિર્યગ્ચેનિક. જે પ્રમાણે એક ઇંદ્રિયવાળા પૃથ્વિકાયિક વિગેરેમાં સૂક્ષ્મ અને આદર એમ બે પ્રકારના ભેદો બતાવવામાં આવેલા છે. એ પ્રમાણેના ભેદો અહિંયાં થતા નથી. કેમકે બે ઇંદ્રિય વિગેરે જીવોને સૂક્ષ્મ નામ કર્મના ઉદય હોતો નથી. અહિંયાં તો આદર નામ કર્મનાજ ઉદય રહે છે. ‘से तं वेइंदिय ति.’ આ પ્રમાણે પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્તના ભેદથી દ્વીન્દ્રિય તિર્યગ્ચેનિકોના સંબંધમાં કથન કરીને હવે સૂત્રકાર ‘एवं जाव चउरिंदिया’ આ સૂત્રદ્વારા એ સમજાવે છે કે ત્રણ ઇંદ્રિયોવાળા જીવો અને ચાર ઇંદ્રિયોવાળા જીવોને પણ પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્ત એ પ્રમાણેના બે જ ભેદો હોય છે. આ રીતે પર્યાપ્ત ત્રણ ઇંદ્રિયવાળા તિર્યગ્ચેનિક અને અપર્યાપ્ત ત્રણ ઇંદ્રિયોવાળા તિર્યગ્ચેનિક પર્યાપ્ત ચાર ઇંદ્રિયોવાળા તિર્યગ્ચેનિક અને અપર્યાપ્ત ચાર ઇંદ્રિયોવાળા તિર્યગ્ચેનિક આ પ્રમાણેના ભેદોવાળા ત્રણ ઇંદ્રિયોવાળા તિર્યગ્ચેનિક અને ચાર ઇંદ્રિયોવાળા તિર્યગ્ચેનિક જીવોનું કથન કરવામાં આવ્યું છે.

હવે પાંચ ઇંદ્રિયોવાળા તિર્થંગ્યોનિક જીવોનું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે. 'સે કિં તં પંચિંદિય તિરિક્લજોણિયા.' હે ભગવન્ પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવો કેટલા પ્રકારના હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'પંચિંદિયતિરિક્લજોણિયા તિવિહા' પંચેન્દ્રિયતિર્થંગ્યોનિક જીવો ત્રણ પ્રકારના કહેલા છે. 'તં જહા' તે ત્રણ પ્રકારો આ પ્રમાણે છે. 'જલયરપંચિંદિયતિરિક્લજોણિયા, થલયરપંચિંદિયતિરિક્લજોણિયા, સ્વહયરપંચિંદિય તિરિક્લજોણિયા' જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક સ્થલયર પંચેન્દ્રિયતિર્થંગ્યોનિક અને ખેચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક. મત્સ્ય કચ્છપ વિગેરે જીવો જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક છે. કેમકે તેઓનું નિવાસસ્થાન જલજ છે. જલ શિવાયના સ્થાનમાં તેઓ રહી શકતા નથી. તેમ સ્થિર પણ થઈ શકતા નથી. જે જીવો સ્થલ કહેતાં જમીન પર ચાલે છે, ફરે છે, તેઓ સ્થલયર જીવો કહેવાય છે. તથા જે જીવો આકાશમાં ચાલે છે, અને ફરે છે. તેઓ ખેચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક છે.

'સે કિં તં જલયર પંચિંદિય તિરિક્લજોણિયા' હે ભગવન્ જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવો કેટલા પ્રકારના હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'જલયર પંચિંદિય તિરિક્લજોણિયા દુવિહા પળ્ણત્તા' હે ગૌતમ! જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવો બે પ્રકારના કહ્યા છે. જેમકે 'સંમુચ્છમ જલયર પંચિંદિય તિરિક્લજોણિયા' સંમૂચ્છિંમ જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક અને 'ગઢમવક્કંતિયજલયરપંચિંદિય તિરિક્લજોણિયા' ગર્ભજ જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક. તથા સંમૂચ્છિંમ જલયર તિર્થંગ્યોનિક ના લેહથી જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવો બે પ્રકારના કહ્યાયા છે. 'સે કિં તં સંમુચ્છમજલયરપંચિંદિય તિરિક્લજોણિયા' હે ભગવન્ સંમૂચ્છિંમ જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવ કેટલા પ્રકારના કહ્યા છે? ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'સંમુચ્છમજલયર પંચિંદિય' હે ગૌતમ! સંમૂચ્છિંમ જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવો બે પ્રકારના કહ્યા છે. જેમકે 'પજ્જત્તગ સંમુચ્છમ જલયરપંચિંદિય તિરિક્લજોણિયા' પર્યાપ્ત સંમૂચ્છિંમ જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવ અને 'અગજ્જત્તગસંમુચ્છમજલયરપંચિંદિય તિરિક્લજોણિયા' અપર્યાપ્ત સંમૂચ્છિંમ જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવ 'સે કિં તં ગઢમવક્કંતિયજલયર પંચિંદિય તિરિક્લજોણિયા' હે ભગવન્ ગર્ભજ જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવો કેટલા પ્રકારના હોય છે? ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગઢમવક્કંતિયજલયરપંચિંદિય તિરિક્લજોણિયા દુવિહા પળ્ણત્તા' હે ગૌતમ! ગર્ભજ જલયર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવો

બે પ્રકારના હોય છે. તં જહા' તે બે પ્રકાર આ પ્રમાણે છે. 'પ્વજ્જત્તગગ્ગમ્મવ્વકકંતિય જ્જલયર પંચિંદિય તિરિક્ખજોણિયા પર્યામ્મ ગર્ભ્જ જ્જલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક અને 'અપ્વજ્જત્તગ ગમ્મવ્વકકંતિય તિરિક્ખજોણિયા' અપર્યામ્મક ગર્ભ્જ જ્જલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક 'સે ત્તં ગમ્મવ્વકકંતિય જ્જલયર પંચિંદિય તિરિક્ખજોણિયા' આ પ્રમાણે આ ગર્ભ્જ જ્જલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક ભવેા બે પ્રકારના કહ્યા છે.

હવે સૂત્રકાર સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક ભવેાનું વર્ણન કરે છે. તેમાં ગૌતમસ્વામી પ્રભુને પૂછે છે કે 'સે કિં' તં થલચર પંચિંદિય તિરિક્ખજોણિયા' હે લગવન્ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક ભવેા કેટલા પ્રકારના કહ્યા છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'થલચર પંચિંદિય તિરિક્ખજોણિયા દુવિહા પ્પણત્તા' હે ગૌતમ! સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક ભવેા બે પ્રકારના કહ્યા છે. 'તંજહા' જેમકે 'ચરુપ્પય થલચર પંચિંદિય તિરિક્ખજોણિયા' ચતુષ્પદ (ચાર પગવાળા) સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક અને 'પરિસપ્પ થલચર પંચિંદિય તિરિક્ખજોણિયા, પરિસપ્પ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક, ફરીથી શ્રીગૌતમસ્વામી પૂછે છે કે 'સે કિં તં ચરુપ્પયથલચર પંચિંદિય તિરિક્ખજોણિયા' હે લગવન્ ચતુષ્પદ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક ભવેાના કેટલા ભેદ કહેવામાં આવ્યા છે? ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ચરુપ્પયથલચર પંચિંદિય તિરિક્ખજોણિયા-દુવિહા પ્પણત્તા' હે ગૌતમ! ચતુષ્પદ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક ભવેા બે પ્રકારના કહ્યા છે. જેમકે 'સંમુચ્છિમ્મચરુપ્પયથલચર પંચિંદિય તિરિક્ખજોણિયા' સંમૂચ્છિમ્મ ચતુષ્પદ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક અને 'ગમ્મવ્વકકંતિય ચરુપ્પય થલચર પંચિંદિય તિરિક્ખ જોણિયા' ગર્ભ્જ ચતુષ્પદ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક. 'જહેવ જ્જલયરાણં તહેવ ચરુક્કઓ મેઓ' જે પ્રમાણે જ્જલચર ભવેાના ચાર ભેદો કહ્યા છે. એજ પ્રમાણે સ્થલચર ભવેાના પણ ચાર ભેદો કહેવા જોઈએ. જેમકે સ્થલચર ચતુષ્પદ ભવેાના મૂલ બે ભેદ થાય છે. જેમકે એક સંમૂચ્છિમ્મચતુષ્પદ અને બીજો ગર્ભ્જચતુષ્પદ છે. તેઓ પર્યામ્મ પણ હોય છે. અને અપર્યામ્મ પણ હોય છે, એ જ પ્રમાણે સંમૂચ્છિમ્મ ચતુષ્પદ પણ પર્યામ્મ અને અપર્યામ્મ એમ બંને પ્રકારના હોય છે. તેથી સંમૂચ્છિમ્મ અને ગર્ભ્જના ભેદથી તથા તેના પર્યાપ્તક અને અપર્યાપ્તકના-ભેદથી ચતુષ્પદસ્થલચર ભવેા ચાર પ્રકારના થઈ જાય છે. 'સે ત્તં ચરુપ્પય થલચર પંચિંદિય તિરિક્ખ જોણિયા' આ પ્રમાણે આ ચતુષ્પદ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિક ભવેાનું તેમના ભેદો અને પ્રભેદોથી નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે.

હવે પરિસપ્પ સ્થલચર ભવેાનું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે. આ સંબંધમાં શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રીને પૂછે છે કે 'સે કિં' તં પરિસપ્પથલચર પંચિંદિય

તિરિક્કલ્લ જોણિયા' હે ભગવન્ ! પરિસર્પ્ સ્થલચરોના કેટલા લેદો કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'પરિસર્પ્ થલચર પંચિંદિય તિરિક્કલ્લજોણિયા દુવિહા પળ્ણત્તા' હે ગૌતમ ! પરિસર્પ્ સ્થલચરોના બે લેદો કહ્યા છે. 'તં જહા' તે આ પ્રમાણે છે. જેમકે 'ઉર:પરિસર્પ્ થલચર૦, મુજપરિસર્પ્ થલચર.' ઉર:પરિસર્પ્ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક અને લુજ પરિસર્પ્ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક, જે સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિકો છાતીના અળથી ચાલે છે. જેમકે સાપ વિગેરે તેવા સ્થલચર પંચેન્દ્રિય ઉર:પરિસર્પ્ છે. અને જેઓ પોતાની લુજાઓના અળથી ચાલે છે, જેમકે ઘા, નોળીયો વિગેરે તેઓ લુજ પરિસર્પ્ સ્થલચર છે.

'સે કિં તં' ઉરપરિસર્પ્ થલચર પંચિંદિય તિરિક્કલ્લજોણિયા' હે ભગવન્ ઉર:પરિસર્પ્ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવોના કેટલા લેદો કહ્યા છે ? ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ઉરપરિસર્પ્ થલચર પંચિંદિય' હે ગૌતમ ! ઉર:પરિસર્પ્ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવો બે પ્રકારના કહ્યા છે. 'તં જહા' તે આ પ્રમાણે છે. જેમકે 'જહેવ જલચરાળં' જલચર જીવો સંમૂચ્છિમ ગર્ભજ એ રીતે બે પ્રકારના કહ્યા છે. અને આ સંમૂચ્છિમ અને ગર્ભજના પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્ત એ પ્રમાણેના અખબે લેદો બીજા કહ્યા છે. એજ પ્રમાણે ઉર:પરિસર્પ્ના પણ સંમૂચ્છિમ અને ગર્ભજ એ પ્રમાણેના મૂલ બે જ લેદો હોય છે. અને તેઓના પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્તના બે લેદથી બીજા અખબે લેદો થઇ બય છે. એ રીતે ઉર:પરિસર્પ્ સ્થલચર તિર્થંગ્યોનિકોના ચાર લેદો થઇ બય છે. એ જ પ્રમાણે લુજ પરિસર્પ્ના પણ સંમૂચ્છિમ અને ગર્ભજના લેદથી બે લેદ થાય છે. અને એ દરેક લેદોમાં પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્ત પ્રમાણેના બીજા બે લેદો થાય છે. આ રીતે કુલ ચાર લેદો થઇ બય છે.

જલચર અને સ્થલચરોના લેદો અને પ્રલેદો બતાવીને હવે સૂત્રકાર જેચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિકોનું કથન કરે છે. આમાં શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુને એવું પૂછે છે કે 'સે કિં તં' સ્વહચર પંચિંદિયતિરિક્કલ્લજોણિયા' હે ભગવન્ જેચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિકો કેટલા પ્રકારના હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ શ્રીગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'સ્વહચર પંચિંદિય તિરિક્કલ્લજોણિયા દુવિહા પળ્ણત્તા' હે ગૌતમ ! જેચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિકોના બે લેદો થાય છે. જેમકે 'સંમુચ્છિમ સ્વહચર પંચિંદિયતિરિક્કલ્લજોણિયા' સંમૂચ્છિમ પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક અને 'ગઢમવ્વકંતિય સ્વહચર પંચિંદિયતિરિક્કલ્લજોણિયા' ગર્ભજ જેચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક. ફરીથી ગૌતમ સ્વામી પૂછે છે કે 'સે કિં તં' સંમુચ્છિમસ્વહચર પંચિંદિય તિરિક્કલ્લજોણિયા' હે ભગવન્ સંમૂચ્છિમ જેચર પંચેન્દ્રિય તિર્થંગ્યોનિક જીવો કેટલા પ્રકારના હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં

પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘સંમુચ્છિમ સ્વહર પંચિંદ્રિય તિરિક્સજોણિયા દુવિહા પણ્ણત્તા’ હે ગૌતમ! સંમૂચ્છિમ ખેચર પંચેન્દ્રિય તિયંચેાનિક ળવેા ખે પ્રકારના હોય છે. ‘તં જહા’ જેમકે ‘પજ્જત્તગ સંમુચ્છિમ સ્વહર,’ પર્યાપ્ત સંમૂચ્છિમ ખેચર પંચેન્દ્રિય તિયંચેાનિક અને ‘અપજ્જાત્તગ સંમુચ્છિમ સ્વહર,’ અપર્યાપ્તક સંમૂચ્છિમ ખેચર પંચેન્દ્રિય તિયંચેાનિક,

‘એવં ગઠમ્બક્કંતિયા વિ’ એ જ પ્રમાણે ગર્ભજ ખેચર પંચેન્દ્રિય તિયંચેાનિક ળવ પણ પર્યાપ્તક અને અપર્યાપ્તકના ભેદથી ખે પ્રકારના હોય છે. તેમ સમજવું.

હવે ખેચર ળવેાના ભેદોત્તું પ્રતિપાદન ખીજ પ્રકારથી કરવામાં આવે છે. શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુને પૂછે છે કે ‘સ્વહર પંચિંદ્રિય તિરિક્સજોણિયા ણં મંતે !’ હે ભગવન! ખેચર પંચેન્દ્રિય તિયંચેાનિક ળવેાનો ‘કઙ્ઘિહે જોણિસંગહે પણ્ણત્તે’ યોનિસંગ્રહ કેટલા પ્રકારનો કહેવામાં આવેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! તિવિહે જોણિસંગહે પન્નત્તે’ હે ગૌતમ! ખેચર પંચેન્દ્રિય તિયંચેાનિક ળવેાનો યોનિસંગ્રહ ત્રણ પ્રકારનો કહેવામાં આવેલ છે. ‘તં જહા’ તે ત્રણ પ્રકાર આ પ્રમાણે છે ‘અંડયા, પોયયા, સંમુચ્છિમા’ અંડજ પોતજ અને સંમૂચ્છિમ આમાં જેઓ ઇંડાઓમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે તે ઓ અંડજ કહેવાય છે. જેમકે મોર વિગેરે જેઓ ગર્ભમાંથી બહાર આવતાજ હોડવા મંડે છે. તેવા વાજોળ વિગેરે પોતજ કહેવાય છે. અને માતાપિતાના સંયોગ વગર જ ઉત્પન્ન થાય છે. તેવા ખંજરીટ-પક્ષિવિશેષ ળવેા સંમૂચ્છિમ કહેવાય છે.

‘અંડજા તિવિહા’ આમાં પણ જેઓ અંડજ હોય છે, તેઓ ત્રણ પ્રકારના હોય છે. ‘તં જહા’ જેમકે ‘ઈત્થી પુરિસા ણપુંસગા’ સ્ત્રી, પુરૂષ, અને નપુંસક ‘પોતયા તિવિહા પણ્ણત્તા’ પોતજ ળવેા પણ ત્રણ પ્રકારના હોય છે. ‘તં જહા જેમકે ‘ઈત્થી પુરિસા ણપુંસગા’ સ્ત્રી, પુરૂષ, અને નપુંસક, ‘તત્થ ણં જે તે સંમુચ્છિમા તે સઠ્ઠે ણપુંસગા’ તથા આમાં જેઓ સંમૂચ્છિમ ખેચર ળવેા છે. તે બધાજ નિયમથી નપુંસકજ હોય છે. ॥ સૂ. ૨૫ ॥

પક્ષિયોં કી લેશ્યા આદિકા નિરુપણ

હવે પક્ષિઓની લેશ્યાના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવે છે. ‘એસિણં મંતે ! જીવાણં કઙ્ઘ લેસાઓ પણ્ણત્તાઓ’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ-શ્રીગૌતમસ્વામીએ આ સંબંધમાં પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે

‘एएसि णं भंते ! जीवाणं कइ लेस्साओ पणत्ताओ’ हे लगवन् आ पक्षिओने
केटली देश्याओ कडेवाभां आवी छे ? आ प्रश्नना उत्तरभां प्रभु गौतमस्वाभीने
कडे छे के ‘गोयमा ! छ लेस्साओ पणत्ताओ’ हे गौतम ! आ पक्षिओने
छ देश्याओ कडेवाभां आवी छे. ‘तं जहा’ जेभके ‘कण्हलेस्सा जाव सुक्कलेस्सा’
कृष्णदेश्या, नीलदेश्या, कापोतदेश्या, तैजसदेश्या पद्मदेश्या, अने शुक्लदेश्या.
आ प्रभाए पक्षिओने द्रव्यनी अपेक्षाथी अने लावनी अपेक्षाथी पण् देश्याओ
होय छे. ‘ते णं भंते ! जीवा किं सम्मदिट्ठि’ मिच्छादिट्ठी’ हे लगवन् ते ओवे
शुं सभ्यग् दृष्टि वाणा होय छे ? के भिथ्या दृष्टिवाणा होय छे ? अथवा
‘सम्मामिच्छादिट्ठी’ मिश्रदृष्टिवाणा होय छे ? आ प्रश्नना उत्तरभां प्रभुश्री कडे छे
के ‘गोयमा ! सम्मदिट्ठी वि’ तेओ सभ्यग्दृष्टिवाणा पण् होय छे. ‘मिच्छा दि-
ट्ठीवि’ भिथ्यादृष्टिवाणा पण् होय छे. अने ‘सम्मामिच्छादिट्ठी वि’ मिश्र
दृष्टिवाणा पण् होय छे. ‘ते णं भंते जीवा किं णाणी अण्णाणी’ हे लगवन्
ते ओवे शुं ज्ञानी होय छे ? के अज्ञानी होय छे ? आ प्रश्नना उत्तरभां
प्रभु कडे छे के ‘गोयमा’ हे गौतम ! तेवा ओवे. ‘नाणी वि अण्णाणी वि’
ज्ञानी पण् होय छे, अने अज्ञानी पण् होय छे. ‘तिन्नि नाणाइं तिन्नि
अज्ञाणाइं भयणाए’ आभां जेओ ज्ञानी होय छे, तेओने भतिज्ञान, श्रुतज्ञान
अने अवधिज्ञान ओ त्रण् ज्ञान होय छे. अने जेओ अज्ञानी होय छे, तेओने
भतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान अने विलंगज्ञान ओ त्रण् अज्ञान होय छे आ रीते
ज्ञान अने अज्ञान तेओने लज्जाथी होय छे तेम समज्जुं. अर्थात् जेओ
ज्ञानी होय छे, तेओने जे ज्ञान अथवा त्रण् ज्ञान होय छे, अने जेओ
अज्ञानी होय छे, तेओने जे अज्ञान अथवा त्रण् अज्ञान होय छे. आ रीते
लज्जा छे. ‘ते णं भंते ! जीवा किं मणजोगी वइजोगी कायजोगी’ हे लगवन्
ते ओवे-पक्षियो शुं मनोयोगवाणा होय छे ? के वचनयोगवाणा होय छे ?
अथवा काययोगवाणा होय छे ? आ प्रश्नना उत्तरभां प्रभुश्री गौतमस्वाभीने
कडे छे के ‘गोयमा ! तिविहा वि’ हे गौतम ! तेओ त्रण् प्रकारना योगवाणा
होय छे. अर्थात् मनोयोगवाणा पण् होय छे, वचनयोगवाणा पण् होय छे.
अने काययोगवाणा पण् होय छे. इरीथी. गौतमस्वाभी पूछे छे के ‘ते णं
भंते जीवा किं सागारोवउत्ता अनागारोवउत्ता’ हे लगवन् ! ते ओवे शुं
साकारोपयोग वाणा होय छे ? के अनाकारोपयोगवाणा होय छे. ‘ते णं
भंते जीवा कओ उववज्जंति’ हे लगवन् ! ते ओवे कछ योनिभांथी आवीने
अहियां पक्षि पण्थाथी उत्पन्न थाय छे ? ‘किं नेरइएहिं तो उववज्जंति’ शुं
नेरयिकेभांथी आवीने ते ओवे पक्षि पण्थाथी उत्पन्न थाय छे ? अथवा

તિરિક્ષ જોણિણિંતો ઉવવજ્જંતિ' તિર્યગ્ચેનિકેમાંથી આવીને પક્ષિ પણાથી ઉત્પન્ન થાય છે ? કે દેવોમાંથી આવીને જીવ પક્ષિ પણાથી ઉત્પન્ન થાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! અસંખેજ્જ વાસાઝય અકમ્મભૂમિગ અંતરદીવગ વજ્જેહિંતો ઉવવજ્જંતિ' હે ગૌતમ !

અસંખ્યાત વર્ષની આયુષ્યવાળા અકર્મભૂમિના જીવોને અને અંતર દ્વીપ જ મનુષ્ય અને તિર્યગ્ચોને છોડીને બાકીના તૈરથિક તિર્યચ અને દેવોમાંથી આવેલા જીવો પક્ષી પણાથી ઉત્પન્ન થાય છે. કેવલ અસંખ્યાત વર્ષની આયુષ્યવાળા અકર્મભૂમિના જીવોમાંથી અને અંતરદ્વીપજ મનુષ્ય અને તિર્યગ્ચોમાંથી આવેલા જીવો પક્ષિઓમાં ઉત્પન્ન થતા નથી. કેમકે તેઓ દેવ ગતિમાં જ જાય છે.

'તેસિં ણં મંતે ! જીવાણં કેવદ્દયં કાલં ઠિદ્દં પણ્ણત્તા' હે ભગવન્ ! તે પક્ષિઓની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેવામાં આવી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! જહન્નેણં અંતોમુદ્દત્તં ઉક્કોસેણં પલ્લિઓવમસ્સ અસંખેજ્જદ્દ માગં' હે ગૌતમ ! તે પક્ષિ જીવોની સ્થિતિ ઓછામાં ઓછી એક અંતમુદ્દત્તની અને ઉત્કૃષ્ટથી પર્યોપમના અસંખ્યાતમાં લાગતી છે. 'તેસિં ણં મંતે ! જીવાણં કદ્દ સમુગ્ગાયા પન્નત્તા' હે ભગવન્ ! તે જીવોને કેટલા સમુદ્ધાતો કહ્યા છે ? ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! પંચસમુગ્ગાયા' પણ્ણત્તા' હે ગૌતમ ! આ જીવોને પાંચ સમુદ્ધાત કહેવામાં આવ્યા છે. તે જહા' તે આ પ્રમાણે છે. 'વેયણા સમુગ્ગાણ જાવ તેયાસમુગ્ગાણ' વેદના સમુદ્ધાત યાવત તેજસ સમુદ્ધાત, અહિયાં યાવત્પદ્ધી ક્ષાય સમુદ્ધાત, મારણાન્તિક, સમુદ્ધાત અને વૈકિચ સમુદ્ધાત આ ત્રણ સમુદ્ધાતો ગ્રહણ કરાયા છે. 'તે ણં મંતે જીવા મારણંતિચસમુગ્ગાણં કિં સમોહયા મરંતિ, અસમોહયા મરંતિ' હે ભગવન્ તે જીવો શું મારણાન્તિક સમુદ્ધાત કરીને મરે છે ? અથવા મારણાન્તિક સમુદ્ધાત કર્યા વિના મરે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! સમોહયા વિ મરંતિ, અસમોહયા વિ મરંતિ' હે ગૌતમ ! તે જીવો મારણાન્તિક સમુદ્ધાત કરીને પણ મરે છે, અને મારણાન્તિક સમુદ્ધાત કર્યા વિના પણ મરે છે, છે. 'તે ણં મંતે ! જીવા અણંતરં ઉવ્વટ્ઠિત્તા કહિં ગચ્છંતિ કદ્દ ઉવવજ્જંતિ' હે ભગવન્ ! તે જીવો મરીને સીધા કયાં જાય છે ? અને કયાં ઉત્પન્ન થાય છે ? 'કિં નેરદ્દણ્ણેસુ ઉવવજ્જંતિ, તિરિક્ષજોણિણેસુ ઉવવજ્જંતિ' શું નૈરથિકેમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? કે તિર્યગ્ચેનિકેમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? અથવા 'મણુસ્સેસુ' મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! એવં ઉવ્વટ્ઠણા માણિયઠ્ઠવા જહા વક્કંતીણ તહેવ' હે ગૌતમ ! જે

પ્રમાણે પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના છટકા વ્યુત્ક્રાંતિ પદમાં ઉદ્ધર્તાના કહેવામાં આવી છે, એ જ પ્રમાણે અહિયાં પણ ઉદ્ધર્તાના સમજ લેવી.

તે આ પ્રમાણેની છે. પક્ષીઓમાંથી મરેલા જીવો ચારે ગતિઓમાં ઉત્પન્ન થઈ શકે છે. જો તેઓ નૈરયિકોમાં ઉત્પન્ન થાય તો ત્રીજી પૃથ્વી સુધી માં ઉત્પન્ન થઈ શકે છે. અને જો તેઓ તિર્યંગગતિમાં ઉત્પન્ન થાય તો તે એક ઈન્દ્રિયવાળા તિર્યંગ્યોનિકોથી લઈને પંચેન્દ્રિય તિર્યંગ્યોનિકોમાં અને તેઓ માં પણ અસંખ્યાત વર્ષની આયુષ્યવાળા તિર્યંગ્યોમાં પણ ઉત્પન્ન થઈ શકે છે. જો તે મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય તો તે બધાજ મનુષ્યોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. અર્થાત્ અસંખ્યાત વર્ષની આયુષ્યવાળા લોગભૂમિના મનુષ્યોમાં અને અંતર દ્વીપના ગર્ભજ મનુષ્યોમાં પણ ઉત્પન્ન થાય છે. 'તેસિ જં મંતે' હે ભગવન્ તે પક્ષિ રૂપ 'જીવાણં' જીવોની 'કતિ જાતિ કુલાકોડી જોણી પમુહસયસહસ્સા પણ્ણત્તા' કેટલા લાખ ભત્તી કુલકોટીઓની કહી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! બારસ જાઈ કુલકોડી જોણી પમુહસયસહસ્સા પન્નત્તા' હે ગૌતમ ! તેઓની બાર લાખ યોનિપ્રમુખ કુલકોટી કહેવામાં આવી છે. ભત્તી કુલ કોટીનો અર્થ આ પ્રમાણે છે. ભત્તી શબ્દથી અહિયાં તિર્યંગ વિગેરે ભત્તી ગ્રહણ કરવામાં આવી છે. અને ભત્તીના જે કૃમી, કીડા, વૃશ્ચિક વી'છી. વિગેરે જીવો છે, તેઓ કુલ શબ્દથી ગ્રહણ કરવામાં આવ્યા છે. તથા તેઓની જે યોનિ ઉત્પત્તિસ્થાન છે, તે યોનિ શબ્દથી ગ્રહણ કરેલ છે. એકજ યોનીમાં અનેક કુલ હોય છે. જેમકે છાણુ, રૂપ યોનિમાં કૃમિકુલ કીટકુલ, અને વૃશ્ચિક કુલ વિગેરે ઉત્પન્ન થતા જીવોમાં આવે છે. અથવા ભત્તિકુલ એ એક પદ જ્યારે ગ્રહણ કરવામાં આવે છે, અને યોનિ, જૂદા પદ રૂપે ગ્રહણ કરવામાં આવે છે, ત્યારે ભત્તિ કુલ અને યોનિ એમાં જૂદાઈ આવી જાય છે. કેમકે એક જ યોનિમાં અનેક ભત્તિ કુલોનો સંભવ હોય છે. જેમકે એકજ છાણુ રૂપ યોનિમાં કૃમિભત્તિકુલ, કીટભત્તિકુલ, વાશ્ચિક ભત્તિકુલ, વિગેરે વિગેરે પ્રત્યક્ષ દેખવામાં આવે છે. એજ પ્રમાણે એક જ યોનીમાં અવાન્તર ભત્તિ ભેદના સદ્ભાવથી અને યોનિના પ્રવાહવાળા ભત્તિકુલો હોય છે. આ રીતે ખેચર પંચેન્દ્રિયતિર્યંગ્યોનિક જીવોની બાર લાખ ભત્તિકુલ કોટિ છે. આ દ્વારોના વિષયને સંગ્રહ કરવાવાળી ગાથા આ પ્રમાણે છે.

‘જોણી સંગહલેસ્સા વિટ્ઠી નાળે ય જોગ ઉવઓગે

‘ઉવવાય ઠિઈ સમુઘાય, ચચળં જાઈ કુલ વિહીડ’ ॥ ૧ ॥

આ ગાથાનો ભાવ એવો છે કે ખેચર પંચેન્દ્રિયોતુ પહેલું યોનિસંગ્રહ દ્વાર, તે પછી લેશ્યા દ્વાર, તે પછી દંઠિદ્વાર, તે પછી જ્ઞાનદ્વાર, તે પછી યોગદ્વાર, તે પછી ઉપયોગદ્વાર, તે પછી ઉપપાતદ્વાર તે પછી સ્થિતિદ્વાર,

તે પછી સમુદ્ઘાતદ્વાર અને તે પછી નતિકુલ કોટી દ્વાર છે. અર્થાત્ ખેચર પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્યોનિકનું વર્ણન આ ગાથા દ્વારા કરવામાં આવેલ છે.

‘ભુયપરિસપ્થ થલચરપંચિંદિય તિરિચ્છજોણિયાણં મંતે’ હે ભગવન્ ભુજ પરિસર્પ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્યોનિકોનો ‘કઙ્કવિહે જોણિસંગહે પળ્ણત્તે’ યોનિસંગ્રહ કેટલા પ્રકારનો કહેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામી કહે છે કે ‘ગોયમા ! તિવિહે જોણિસંગહે પળ્ણત્તે’ હે ગૌતમ ! તેઓનો યોનિસંગ્રહ ત્રણ પ્રકારનો કહેવામાં આવેલ છે. ‘તં જહા’ જેમકે ‘અંડયા, પોયયા, સંમુચ્છિમા’ અંડજ, પોતજ, અને સંમૂચ્છિમ ‘એવં જહા સ્થહયરાણં તહેવ’ જે પ્રમાણે ખેચર પક્ષિયોના સંબંધમાં લેશ્યા વિગેરે દ્વારોનું કથન કરવામાં આવેલ છે, એ જ પ્રમાણે તે સઘળા દ્વારોનું કથન

અહિંયા પણ સમજી લેવું. ‘ળાળતં’ કેવળ સ્થિતિદ્વાર, ચ્યવનદ્વાર, ઉદ્ઘર્તના દ્વાર, અને કુલકોટિ દ્વારમાં ભિન્નપણુ આવે છે. જેથી હવે સૂત્રકાર એ જ વાત પ્રગટ કરે છે. ‘જહળ્ણેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં પુવ્વકોડી’ ભુજપરિસર્પ તિર્યગ્યોનિકોની સ્થિતિ જઘન્યથીતો અંતર્મુહૂર્તની છે, અને ઉત્કૃષ્ટથી પૂર્વ કોટીની છે. ‘ઉવ્વટ્ઠિત્તા દોચ્ચં પુઢવિં ગચ્છંતિ’ ભુજપરિસર્પની પર્યાયથી ચ્યવીને તેઓ સીધા નીચેની બીજી શર્કરાપ્રભા પૃથ્વી સુધી જાય છે. અને ઉપરમાં સહસ્રાર દેવલોક સુધી જાય છે. ‘ળવ જાતિકુલ કોડી જોળી પમુહસય સહસ્સા મવંતીતિમક્લાયા’ આ ભુજ પરિસર્પોની કુલ કોટિ નવ લ લાખ હોય છે. ‘સેસ’ તહેવ’ બાકીના લેશ્યા દ્વાર વિગેરે સઘળા દ્વારો સંબંધનું કથન આ ભુજ પરિસર્પોના સંબંધના કથન પ્રમાણે જ છે. ‘રપરિસપ્થથલચર પંચિં

દિય તિરિચ્છજોણિયાણં મંતે ! પુચ્છા’ હે ભગવન્ ! ઉર:પરિસર્પ સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્યોનિક હવેનો યોનિસંગ્રહ કેટલા પ્રકારનો છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે ‘જહેવ ભુયપરિસપ્થાણં તહેવ’ હે ગૌતમ ! ભુજપરિસર્પોનો યોનિસંગ્રહ જે પ્રમાણે કહેલ છે, એજ પ્રમાણે તે અહિંયાં પણ સમજવે. અર્થાત્ ત્યાંની માફક અહિંયાં યોનિસંગ્રહ અંડજ, પોતજ, અને સંમૂચ્છિમ એ રીતે ત્રણ પ્રકારનો કહેલ છે. તથા બાકીના સઘળા દ્વારો પણ ભુજ પરિસર્પોની જેમજ સમજી લેવા. જે દ્વારોમાં જૂદાઈ આવે છે, તે દ્વારો ‘નવરં’ ઇત્યાદિ સૂત્રપાઠ દ્વારા કહે છે ‘નવરં ઠિઈ જહળ્ણેણં અંતો મુહુત્તં ઉક્કોસેણં પુવ્વકોડી’ અહિંયાં ઉર:પરિસર્પોની સ્થિતિ જઘન્યથી એક અંતર્મુહૂર્તની અને ઉત્કૃષ્ટથી પૂર્વકોટિ પ્રમાણુની છે. ‘ઉવ્વટ્ઠિત્તા જાવ પંચમિં પુઢવિં ગચ્છંતિ’ તે મરીને પાંચમી નરક પૃથ્વી સુધીજાય છે. ‘વસ જાતી કુલકોડી.’ તેઓની

કુલ કોટી દસ લાખની છે. ‘ચતુષ્પથલયર પંચિન્દ્રિય તિરિક્તજોણિયાણં પુચ્છા’ હે ભગવન્ ચતુષ્પદ સ્થલયર પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્યોનિકોનો યોનિ સંગ્રહ કેટલા પ્રકારના છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘ગોયમા ! દુવિહે પળ્ણત્તે’ હે ગૌતમ । તેઓનો યોનિસંગ્રહ બે પ્રકારનો કહેવામાં આવેલ છે. ‘તં જહા’ જેમકે ‘જરાલયાય સંમુચ્છિમાય’ જરાયુજ અને સંમૂર્ચ્છિમ અહિંયાં અંડજથી જૂદા જેટલા ગર્ભજ જીવો છે, તેઓ યાતો જરાયુજ હોય છે, અથવા પોતજ હોય છે.

ચતુષ્પદ સ્થલયર પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્યોનિક જીવો અંડજ હોતા નથી. ખેચર પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્યોનિક જીવો અંડજ હોય છે. તેથી ચતુષ્પદ સ્થલયર પંચેન્દ્રિય તિર્યગ્યોનિક જીવો ગર્ભજ હોય છે, અથવા પોતજ હોય કે સમૂર્ચ્છિમ હોય છે. પરંતુ અહિંયાં જે બે પ્રકારનો યોનિસંગ્રહ કહેલ છે, તે જરાયુજ અને પોતજોના ઉત્પત્તિ સ્થાનની સરખા હોવાથી તથા જરાયુજોના બહુલપણને લઈને એક જરાયુજ નામનો ભેદ જ ગ્રહણ કરેલ છે. પોતજ રૂપી ભેદ તેની અંતર્ગત થઈ જાય છે. તેથી તેની વિવક્ષા અહીં કરેલ નથી. તેથી અહિંયાં ‘સે કિં તં જરાયુજયા’ જરાયુજોના કેટલા પ્રકાર કહ્યા છે? આ પ્રમાણેનો પ્રશ્ન શ્રીગૌતમસ્વામીએ પૂછેલ છે આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘જરાલયા તિવિહા પળ્ણત્તા’ હે ગૌતમ જરાયુજ ત્રણ પ્રકારના હોય છે. ‘તં જહા’ જેમકે ‘સ્ત્રી, પુરિસા, ણપુંસગા’ સ્ત્રી, પુરૂષ અને નપુંસક જરાયુજ કાંતો સ્ત્રીવેદ વાળા હોય છે, અથવા પુરૂષવેદવાળા હોય છે, અથવા નપુંસક વેદવાળા હોય છે, આ રીતે જરાયુજ જીવો ત્રણ પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે. ‘તત્થ ણં જે તે સંમુચ્છિમા તે સટ્વે ણપુંસગા એવ’ તેમાં જેઓ સંમૂર્ચ્છિમ જીવો હોય છે, તેઓ નિયમથી નપુંસકજ હોય છે. સ્ત્રી વેદવાળા અથવા પુરૂષવેદવાળા હોતા નથી ‘તેસિં ણં મંતે જીવાણં કઈ લેસાઓ પળ્ણત્તાઓ’ હે ભગવન્ ! તે ચતુષ્પદ સ્થલયર જીવોને કેટલી લેશ્યાઓ હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘સેસં જહા પક્ક્વીણં’ હે

ગૌતમ ! ચતુષ્પદ સ્થલચર જીવોને કૃષ્ણલેશ્યા હોય છે. અહિંયાં દંડિદ્વાર વિગેરે દ્વારોનું કથન પક્ષિઓના પ્રકરણના કથન પ્રમાણે જ સમજી લેવું પરંતુ ખેચરોની અપેક્ષાએ ચતુષ્પદ સ્થલચરોનું સ્થિતિદ્વાર અને ઉદ્વર્તના દ્વારના કથનમાં જૂદાપણું કહેલ છે. તે જૂદાપણું આ પ્રમાણે સમજવું 'જાગત્તં' એ સૂત્ર દ્વારા એજ વાતનું કથન કરેલ છે. 'ઠિઈ જહણ્ણેણં અંતોમુહુત્તં ઉકોસેણં તિન્નિ પલિઓવમાઈ' અહિંયાં તેઓની સ્થિતિ જઘન્યથી એક અંતર્મુહૂર્તની કહી છે. અને ઉત્કૃષ્ટથી ત્રણ પદ્યોપમની છે. તેઓ 'ઉવ્વઢિત્તાં ચડથિં' પુઢવીં ગચ્છંતિ' મરીને સીધા નીચે ચોથી ધૂમપ્રલા પૃથ્વી સુધી જાય છે. તેનાથી આગળની પૃથ્વીઓમાં જઈ શકતા નથી. કેમકે ત્યાંથી આગળ જવા માટે તેઓમાં ગમનશક્તિનો અભાવ છે. 'દસ જાતી કુલકોડી' તેઓની કુલકોટી દસ લાખ છે. 'જલચર પંચિંદિય તિરિક્કલજોણિયા ણ પુચ્છા' હે ભગવન્ જલચર પંચેન્દ્રિય તિયંચોનિક જીવોને ચોનિસંચહ કેટલા પ્રકારનો કહેવામાં આવેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'જહા મુય પરિસપ્પાણં' હે ગૌતમ ! ભુજપરિસર્પં સ્થલચર પંચેન્દ્રિય તિયંચોનિકોનો ચોનિસંચહ જે પ્રમાણે કહેલ છે, એ જ પ્રમાણેનો ચોનિસંચહ અહિંયાં પણ સમજી લેવો જોઈએ. આ રીતે જલચર પંચેન્દ્રિયોનો અંકજ, પોતજ, અને સંમૂચ્છિંમ એ રીતે ત્રણ પ્રકારનો ચોનિસંચહ હોય છે. તેમાં જેઓ સંમૂચ્છિંમ હોય છે. તે બધા નિયમથી નપુંસકજ હોય તે. અહિંયાં બધા પક્ષિઓના સમાનપણાને લઈને લેશ્યા વિગેરે દ્વારો ભુજપરિસર્પોની જેમજ છે. પરંતુ ભુજપરિસર્પના કથન કરતાં અહિંયાં જે જૂદાપણું બતાવેલ છે, તે નીચેના સૂત્ર પાઠ દ્વારા કહેલ છે. 'જવરં ઉવ્વઢિત્તા જાવ અહે સત્તમિં પુઢવિ' જલચરોમાંથી નીકળેલા જીવો સાતમી તમસ્તમા પૃથ્વી સુધી જાય છે, કેમકે તંદુલમત્સ્ય કે જે મહા મત્સ્યની ભમરોના વાળોમાં રહે છે. તે મરીને સાતમી પૃથ્વીમાં જાય છે. એ પ્રમાણેનું કથન કરવામાં આવેલ છે. 'અદ્ધતેરસ જાતિકુલ કોડી જોણિપમુહસય-સહસ્સા પણ્ણત્તા' જલચરોની કુલ કોટી ૧૨૧૧ સાડા બાર લાખની છે. ચરિં દિયાણં મંતે !' હે ભગવન્ ! ચાર ઇંદ્રિયોવાળા જીવોની કુલ કોટી કેટલા લાખની છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ગોયમા ! નવ જાઈ કુલ કોડી જોણો.' હે ગૌતમ ! ચાર ઇંદ્રિયો વાળા જીવોની નવ લાખ કુલ કોટી હોય છે. 'તેઈંદિયાણં પુચ્છા' હે ભગવન્ ત્રણ ઇંદ્રિયોવાળા જીવોની કુલકોટી કેટલા લાખની કહેલ છે ? ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! અદ્ધજાઈ કુલ જાવ મક્કચયા' હે ગૌતમ ! ત્રણ ઇંદ્રિયોવાળા જીવોની આઠ લાખ કુલ કોટી છે.

‘વેદ્વિદ્યાણં મંતે ! કઙ્ગાઈ, પુચ્છા’ હે ભગવન્ બે ઇંદ્રિયોવાળા તીર્થગ્યેનિક જીવોની કુલકોટી કેટલા લાખ કહી છે ? ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! સત્ત-જાતિ કુલકોટી જોણીપમુહસયસહસ્સા’ હે ગૌતમ ! બે ઇંદ્રિયોવાળા જીવોની સાત લાખ કુલકોટી છે. ‘હસિ સમક્લાયા’ આ પ્રમાણે તીર્થકરોએ કહ્યું છે. | સૂ. ૨૬ |

ગંધાંગો કા નિરુપણ

ચોની જાતીય આ જાતીકુલ કોટિયો કહી છે. તેનાથી જુદી જાતવાળા અભિધાનના પ્રસંગને લઈને હવે સૂત્રકાર ભિન્ન જાતિવાળા હોવાથી ગંધાંગોની પ્રરૂપણા કરે છે. ‘કઙ્ગં મંતે ! ગંધા પળ્ળત્તા’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—આમાં શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એવું પૂછ્યું છે કે ‘કઙ્ગં મંતે ! ગંધા પળ્ળત્તા’ હે ભગવન્ ગંધ ગંધાંગ કેટલા કહેવામાં આવેલ છે ? બે કે અહિંયાં મૂળમા ‘ગંધા’ એ પ્રમાણેનો પાઠ છે, પણ અહિંયાં ગંધ શબ્દથી ગંધાંગ એ પ્રમાણેનો અર્થ લેવામાં આવેલ છે, તે પદમાં પદસમુદાયનો ઉપચાર કરવાથી લેવામાં આવેલ છે ? આ પ્રમાણેનો આ પ્રશ્ન છે. અને બીજો પ્રશ્ન ‘કઙ્ગં મંતે ! ગંધસયા પળ્ળત્તા’ હે ભગવન્ ! ગંધશત ગંધાંગશત કેટલા કહેવામાં આવેલ છે ? આ પ્રમાણેનો આ પ્રશ્ન છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! સત્ત ગંધા સત્તગંધસયા પળ્ળત્તા’ હે ગૌતમ ! ગંધાંગ સાત પ્રકારનાં કહેવામાં આવેલ છે. અને ગંધાંગશતપણ સાત જ કહેલા છે. અર્થાત્ સાતસો કહેલા છે. જેમકે મૂલ, ૧ ત્વક્ છાલ ૨, કાઠ ૩, નિર્યાસ ૪, પત્ર ૫, પુષ્પ ૬, અને ક્ષણ ૭, આમાં મુસ્તા. વાળુકા. ઉશીર, વિગેરે મૂળ શબ્દથી ગ્રહણ કરેલા છે. સુવર્ણ છાળ, વિગેરે ત્વક્ શબ્દથી ગ્રહણ કરેલ છે. ૨ ચંદન અગર વિગેરે કાઠ શબ્દથી ગ્રહણ થયેલ છે. ૩, કપૂર વિગેરે નિર્યાસ શબ્દથી ગ્રહણ થયેલ છે. ૪, જાતીપત્ર, તમાલપત્ર, વિગેરે પત્ર શબ્દથી ગ્રહણ કરેલ છે. ૫, પ્રિયંગુ નાગર પુષ્પ વિગેરે પુષ્પ શબ્દથી ગ્રહણ થયા છે. ૬, જાતિક્ષણ અર્થાત્ જાલક કર્કેલિક, એલા કહેતાં ઇલાયચી. અને લવિંગ વિગેરે પુષ્પશબ્દથી ગ્રહણ કરાયેલ છે. આ સાતે કૃષ્ણ, નીલ, વિગેરે પાંચ વર્ણોના લેદથી પાંચ પાંચ લેદવાળા હોય છે. આ રીતે એક એકના પાંચ વર્ણોની અપેક્ષાથી પાંચ પાંચ લેદ થવાના કારણે આ મૂળ વિગેરે ગંધાંગના પાંત્રીસ લેદો થઈ જાય છે. આમાં ગંધ એક સુરતિ ગંધજ હોય છે. તેથી ગંધની અપેક્ષાથી આ પાંત્રીસજ હોય છે. પાંચ વર્ણોની અપેક્ષાથી જેમ સાત ગંધાંગોના આ ઉપર ૩૫ પાંત્રીસ લેદો કહેલા છે. એ જ પ્રમાણે આમાં પાંચ રસ પણ મળે છે. તેથી પાંત્રીસને પાંચથી ગુણવાથી ૧૭૫ એકસો પચોતેર લેદો થઈ જાય છે. તથા સ્પર્શ આઠ હોય છે. પરંતુ આઠ સ્પર્શોમાંથી આ ગંધાંગોમાં ચાર

પ્રકારના પ્રશસ્ત સ્પર્શ જ રહે છે. તેથી એક સો પંચોતેર ૧૭૫ ને ચાર થી શુભવાથી ગંધાંગોના સાતસો ભેદો બની બન્ય છે. એ જ વાત નીચેની ગાથા દ્વારા કહેવામાં આવે છે.

મૂલતથ કટ્ટ નિઝ્જાસપ્ત પુષ્પફલમેયં ગંધંગા
 વણ્ણા દુત્તરમેયા ગંધંગસયા મુણેયઠ્ઠ્ઠા,
 મુત્થા સુવણ્ણછલ્લી અગુરુવાલા તમાલપત્તંચ
 તહ વ પિયંગૂ જાઈ ફલં ચ જાઈએ ગંધંગા ॥૧॥
 ગુણણાએ સત્તસયા પંચહિં વણ્ણેહિં સુરભિગંધેણં,
 રસ પણ્ણણં તહ ફાસેહિં ચઠ્ઠહિં મિત્તે (પસથ્થે) હિં ॥૨॥

આ બંને ગાથાઓનો અર્થ તથા ગણિત પહેલાં ઉપર કહેવામાં આવી ગયેલ છે.

શ્રીગૌતમસ્વામી ભગવાન શ્રીમહાવીર પ્રભુને પૂછે છે કે ‘કહિ જં મંતે ! પુષ્પજાઈ કુલકોડી જોણીપમુહસયસહસ્સા પણ્ણત્તા’ હે ભગવન્ પુષ્પોની કુલ કોટિયો કેટલા લાખની કહેવામાં આવેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! સોલસ પુષ્પજાઈ કુલકોડી જોણીપમુહસય સહસ્સા પણ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! પુષ્પોની સોળ લાખ કુલ કોટિયો કહેવામાં આવી છે. જે આ પ્રમાણે છે ‘ચત્તારિ જલયરાણં’ જલમાં ઉત્પન્ન થવાવાળા કમળોની ચાર લાખ ‘ચત્તારિ થલયરાણં’ સ્થળમાં ઉત્પન્ન થવાવાળા કેરંટ વિગેરે પુષ્પોની ચાર લાખ કુલકોટિયો. તથા ‘ચત્તારિ મહા ગુમ્મિયાણં’ ચાર લાખ મહા ગુદ્મિક વિગેરેના પુષ્પોની કુલ કોટી ભતિના લેદથી હોય છે.

ફરીથી શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રીને પૂછે છે કે ‘કઙ્ગળં મંતે ! વલ્લીઓ કઙ્ગળં વલ્લીસયાઓ પણ્ણત્તાઓ’ હે ભગવન્ વેલો અર્થાત્ એક પ્રકારની લતાઓ કેટલા પ્રકારની કહી છે ? અને વલ્લીશત કેટલા કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! ચત્તારિ વલ્લીઓ’ હે ગૌતમ ! વેલો પુષ્પ વિગેરેના મૂળ લેદોથી ચાર પ્રકારની કહેવામાં આવી છે. અને અવાન્તર ભતિના લેદથી વલ્લીશત ચાર કહેલા છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે મૂળ વલ્લિ-વેલોના લેદોતો ચાર જ છે. પણ એક એક વેલના અવાન્તર લેદો ભતિની અપેક્ષાએ એક એક સો બીજા પણ થાય છે. ‘કઙ્ગળતાઓ પણ્ણત્તાઓ’ હે ભગવન્ લતાઓ કેટલા પ્રકારની કહેવામાં આવી છે ? અને ‘કઙ્ગળતા સયા પણ્ણત્તા’ લતાશત કેટલા કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! અદ્દલતા’ હે ગૌતમ મૂળ લતાના આઠ લેદ કહ્યા છે. અને ‘અદ્દલતાસયા પણ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! એક એક લતાના સો સો લેદો અવાન્તર

જાતીના લેદથી કહેવામાં આવ્યા છે. 'કઙ્ઙ ગં મંતે ! હરિયકાયા પળ્ણત્તા' હે ભગવન હરિતકાયશત કેટલા કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! તઓ હરિયકાયા પળ્ણત્તા' હે ગૌતમ ! હરિતકાય ત્રણ કહ્યા છે. જેમકે જલજ, સ્થલજ, અને ઉલયજ તથા 'તઓ હરિયકાયસ્યા પળ્ણત્તા' હરિતકાયશત અવાન્તર લેદોને લઈને ત્રણ કહેવામાં આવ્યા છે. અર્થાત્ એક એક હરિતકાયના સો સો અવાન્તર લેદો કહેવામાં આવ્યા છે. આ રીતે હરિતકાયના ત્રણસો લેદ થઈ જાય છે. 'ફલસહસ્સં વિંટવદ્ધાણં' વંતાક વિગેરે જે રૂપો છે, તે એક હજારપ્રકારના કહેવામાં આવેલ છે. 'ફલસહસ્સંચ નાલવદ્ધાણં' આ પ્રમાણે જે નાલ બદ્ધ રૂપ છે, તે પણ એક હજાર પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે. 'તે સવ્વે હરિકાય મેવ સમોયરંતિ' આ બધા લેદો અને આના જેવાજે હરિતકાયના બીજા લેદો છે, તે બધાજ હરિતકાયમાં ગણવામાં આવેલા છે. તથા હરિતકાયને વનસ્પતિમાં ગણવામાં આવેલા છે. વનસ્પતિકાય સ્થાવર જીવોમાં ગણવામાં આવેલા છે. સ્થાવર જીવો જીવ સામાન્યમાં અંતર્ભૂત થયા છે. આ પ્રમાણે તે હરિતકાય વિગેરે બધા 'સમણુગમ્મમાણા સમણુગમ્મમાણા' વારંવાર અર્થના બોધ સાથે વિચાર કરતાં કરતાં તથા 'સમણુગાહિજ્જમાણા ૨' બીજાઓ દ્વારા સૂત્ર પ્રમાણે સમજીને 'સમણુપેહિજ્જમાણા ૨' વારંવાર અર્થાલોચન રૂપ અનુપ્રેક્ષા દ્વારા વિચાર કરતાં કરતાં 'સમણુચિંતિજ્જમાણા' 'સમણુચિંતિજ્જમાણા' યુક્તિ પ્રયુક્તિયો દ્વારા સારી રીતે ભવિત કરવામાં આવ્યેથી તેઓના સંબંધમાં એમજ જણાય છે, અર્થાત્ નિશ્ચય થઈ જાય છે કે આ હરિતકાય વિગેરે જીવો 'એતેસુ દોસુ કાણસુ સમોયરંતિ' સ્થાવરકાય, અને ત્રસકાય આ બે જ કાયોમાં અંતર્ભૂત થઈ જાય છે. એજ વાત 'તસકાણ ચેવ થાવરકાણ ચેવ' આ સૂત્રપાઠથી પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. આ પ્રકારના કથનથી ત્રસ અને સ્થાવરોની યોનિયોની પૂર્વાપર ગણતા કરવાથી સઘળા જીવોની યોનિ ૮૪૦૦૦૦૦ ચોર્યાશીલાખ યોનિયો થઈ જાય છે. એજ વાત 'એવમેવ સપુઠ્ઠાવરેણ આજીવિદિટ્ટંતેણં ચરુરાસીઈ જાઈ કુલકોડી જોણીપમુહસયસહસ્સા મવંતીતિ સમક્ખાયા' આ સૂત્રપાઠ દ્વારા સમજાવવામાં આવી છે.

અહીંયાં અજીવ દષ્ટાંતથી અર્થાત્ સમસ્ત લોકસ્થિત જીવોની અપેક્ષાથી ચોર્યાશીલાખ જાતિકુલકોટિયો કહેલ છે તે આ પ્રમાણે છે. ત્રસજીવ બત્રીસ લાખ થાય છે. જેમકે બે લાખ બે ઈંદ્રિયવાળા. બે લાખ ત્રણ ઈંદ્રિયવાળા બે લાખ ચાર ઈંદ્રિયવાળા, ચાર લાખ તિચંક, પંચેદ્રિય ચાર લાખ નારડી ચાર લાખ દેવ અને ચૌદ લાખ મનુષ્યની જાતિયો આ રીતે બત્રીસ લાખ ત્રસ જીવો છે. તેમજ સ્થાવર જીવો પણ આવન લાખ થાય છે. જેમકે સાત લાખ પૃથ્વીકાય ૭ લાખ અપ્કાય સાત લાખ તેજસ્કાય સાત લાખ વાયુકાય ૨૪ લાખ વનસ્પતિકાય એ રીતે પર લાખ સ્થાવરકાય જીવો થાય છે. આ રીતે ૩૨ બત્રીસ અને ૩૨ મેળવવાથી સઘળા લોકસ્થિત જીવોની ચોર્યાશી લાખ જાતિયો થાય છે. આ પ્રમાણે મે' તથા ભગવાનશ્રી ઋષભ વિગેરે સર્વે તીર્થંકરોએ કહ્યું છે. ॥૨૭॥

કુલકોટિયોનો વિચાર કરતાં વિશેષાધિકારને લઈને વિમાનોના અસ્તિત્વને ઉદેશીને શ્રીગૌતમસ્વામી એવું પૂછે છે કે ‘અત્થિ ણં મંતે ! વિમાણાં સોત્થિ યાણિ’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—અહિયાં ‘અત્થિ’ એ અવ્યય પદ છે. અને એ બહુલ અર્થમાં પ્રયુક્ત થયેલ છે. જે પુણ્યાર્થાઓ દ્વારા વિશેષપણથી અર્થાત્ તદ્ગત સુખના અનુભવનથી સારા માનવામાં આવે તેને વિમાન કહેવામાં આવે છે. આ સંબંધમાં શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એવું પૂછ્યું છે કે ‘અત્થિ ણં મંતે ! સોત્થિયાણિ સોત્થિયાવત્તાઈ’ હે ભગવન્ ! શું સ્વસ્તિક, સ્વસ્તિકવર્ત ‘સોત્થિય પમાઈ’ સ્વસ્તિક પ્રભા ‘સોત્થિય કંતાઈ’ સ્વસ્તિક કાંત ‘સોત્થિય વન્નાઈ’ સ્વસ્તિક વર્ણ ‘સોત્થિય લેસ્સાઈ’ સ્વસ્તિક લેશ્યા, ‘સોત્થિયજ્ઞયાઈ’ સ્વસ્તિય ધ્વજ ‘સોત્થિયસિંગારાઈ’ સ્વસ્તિક શંગાર ‘સોત્થિયકૂડાઈ’ સ્વસ્તિક કૂડ ‘સોત્થિય સિટ્ટાઈ’ સ્વસ્તિક શિષ્ટ અને ‘સોત્થિયત્તરવહિંસગાઈ’ સ્વસ્તિકોત્તરાવતંસક આ નામોવાળા વિમાનો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘હંતા અત્થિ’ હા ગૌતમ ! એ પ્રમાણેના નામોવાળા આ દેવોનાં વિમાનો છે. ‘તે ણં મંતે ! વિમાણા કે મહાલયા પન્નત્તા’ હે ભગવન્ ! આ વિમાનો કેટલા મોટા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ગોચમા ! જાવહ્ણણં સૂરિણે ઉદેઈ જાવહ્ણણં સૂરિણે અત્થમઈ એવહ્ણયા તિણ્ણેવાસંતરાઈ’ હે ગૌતમ સર્વોકૃષ્ટ દિનમાં સૌથી મોટા દિવસમાં જેટલાક્ષેત્રમાં સૂર્ય ઉગે છે, અને જેટલા ક્ષેત્રમાં સૂર્ય અસ્તથાય છે, એટલા ઉદયક્ષેત્ર અને અસ્તક્ષેત્રમાં દરેક ક્ષેત્રને અહિયાં ત્રણ અવકાશાન્તરો હોવાથી ત્રણગણા કરવાથી તે ક્ષેત્રનું જેટલું પ્રમાણ આવે છે, ‘અત્થેગહ્ણસ દેવસ્સ એગે વિક્કમે સિયા’ કોઈ દેવનું એટલું વિક્રમ—બળ એકવારમાં ધૂમવાનો માર્ગ થાય છે. જેમ જંબૂદ્વીપમાં સૌથી ઉત્તમ દિવસ માં અર્થાત્ કર્કસ કાન્તિના પહેલા દિવસે ૪૭૨૬૩ $\frac{૨}{૦}$ સુડતાલીસ હબર ખસો ત્રેસઠ યોજન અને એક યોજનના એક વીસ સાતિયા ભાગ યોજન દ્વરથી સૂર્ય દેખાય છે. જેમ કહ્યું છે કે—

‘સીયાલીસસહસ્સા દોણિણસયા જોયણાણ તેવહ્ણિ’

‘ઇગવીસા સદ્ધિમાગા કક્કડમાસંમિ પેચ્છનરા ॥૧॥

સુડતાલીસ હબર ખસો ત્રેસઠ યોજન અને એક યોજન તથા એક યોજન એક વીસ સાડિયા ભાગ ૪૭૨૬૩ $\frac{૨}{૦}$ આટલા યોજનના ક્ષેત્રને સૂર્યનું

ઉદ્ય ક્ષેત્ર અને અસ્તક્ષેત્ર એમ બે ક્ષેત્ર હોવાથી ખમણ કરવાથી ચોરાણુ હબર પાંચસો છવીસ યોજન અને એક યોજનના બેતાલીસ સાઠિયા ભાગ (૯૪૫૨૬૪૨) આટલા યોજન ક્ષેત્રનું પ્રમાણ થઈ જાય છે. આ અવકાશાન્તર પ્રમાણ છે. અહિંયા એવા ત્રણ અવકાશાન્તર હોવાથી આ ક્ષેત્ર પરિણામને ત્રણ ગણા કરવાથી અઠ્યાવીસ લાખ ત્રણ હબર પાંચસો યોજન અને એક યોજનના છ સાઠિયા ભાગ (૨૮૩૫૮૦૬૪) યોજન ક્ષેત્ર જે થાય છે, તે એક દેવને એક વિક્રમ અર્થાત્ ભ્રમણ થાય છે. 'સે ણં દેવે' તે એક વારમા આટલા ક્ષેત્ર સુધી પરિભ્રમણ કરવાના સામર્થ્ય વાળા કોઈ એક દેવ 'તાણ ઉક્કિટ્ટાણ તુરિયાણ જાવ દિવ્વાણ' પોતાની તે સકલદેવ પ્રસિદ્ધ ઉત્કૃષ્ટ, ત્વરા યુક્ત, અપલ, ચંડ શીઘ્ર ઉદ્ધત 'જવન, છેક અને દિવ્ય 'દેવગઈણ' દેવગતિથી 'વીજ્ઞવમાણે વીજ્ઞવમાણે' ચાલતા ચાલતા એાછામાં એાછા એક દિવસ સુધી જે દિવસ સુધી, અને ઉત્કૃષ્ટથી છ માસ સુધી લાગઠ ચાલતા રહે તે એવી સ્થિતિમાં પણ 'અત્યેગઈય' વિમાણ' વીતીવણ્જા' તે દેવ એ વિમાનોમાં થી કોઈ એક વિમાનને પાર કરી શકે છે. તેને ઉલ્લંઘીને તે આગળ પણ નીકળી જાય છે. અને કોઈ એક વિમાનને તે પાર કરી શકતા નથી. કહેવાતું તારપર્યં એ છે કે આવા પ્રકારના વિક્રમ-બળ વાળો કોઈ એક દેવ પોતાની દેવ પ્રસિદ્ધ ગતિથી લાગઠ છ માસ સુધી ચાલતો રહે તે પણ તે કોઈ કોઈ વિમાનનેજ પાર કરી શકે છે. બધા વિમાનોની પાર જઈ શકતા નથી. 'ણ મહાલયા ણં મંતે વિમાણા ગોયમા ! પણ્ણત્તા' હે ગૌતમ ! તે વિમાનો આટલા મોટા હોવાનું કહેલ છે.

શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રીને પૂછે છે કે 'અત્થિ ણં મંતે ! વિમાણાઈ' હે ભગવન્ શું આ વિમાનો છે ? 'અચ્ચીણિ' અર્થિં જજ્જિચરાવત્તાઈ' અર્થિંરાવત્ 'તહેવ જાવ અચ્ચુત્તરવડિંસગાઈ' એજ પ્રમાણે યાવત્ અર્થિં:પ્રભ, અર્થિંકાંત અર્થિંવર્ણુ, અર્થિંલેશ્ય, અર્થિંધ્વજ, અર્થિં:શૃંગ, અને અર્થિં:કૂટ, અર્થિં:શિષ્ટ, અર્થિં:રૂત્તરાવંતસ આ વિમાનો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'હંતા ગોયમા ! અત્થિ' હા ગૌતમ ! આ વિમાનો છે. 'તે વિમાણા કે મહાલયા પણ્ણત્તા' હે ભગવન્ આ અર્થિં:અર્થિંરાવત્ વિગેરે વિમાનો કેટલા મોટા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે 'ણ્ણ જહા સોત્થિયાણિ' હે ગૌતમ ! સ્વસ્તિક

વિગેરે વિમાનોની મહત્તાના સંબંધમાં જે પ્રમાણેનું કથન કરવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણેનું કથન આ વિમાનોની મહત્તાના સંબંધમાં પણ કરી લેવું જોઈએ. પરંતુ એ બંનેમાં એટલુંજ અંતર છે કે ‘एवतियाइं पंच ओवासंतराइ’ અહિયાં પૂર્વોક્ત પ્રમાણવાળા પાંચ અવકાશાન્તર હોવાથી જેટલા ક્ષેત્રરૂપ વિક્રમ ગ્રહણ કરેલ છે. એટલા ક્ષેત્રને પાંચ ગણુ કરવાથી ‘अथे गइयस्स देवस्स एगे विक्रमे’ આ પ્રમાણેનું આટલું ક્ષેત્ર કોઈ એક દેવ ના એક વિક્રમશક્તિરૂપ હોય છે. ‘सेसं तं चेव’ બાકીનું સઘળું કથન પહેલા પ્રમાણે કહી લેવું જોઈએ. અર્થાત્ એક વારમાં પૂર્વોક્ત પ્રમાણના ક્ષેત્ર સુધી ઓળંગવાની શક્તિ વાળો કોઈ દેવ પોતાની એ ઉત્કૃષ્ટ આદિ પૂર્વોક્ત વિશેષણોવાળી ગતિથી દરરોજ ઓછામાં ઓછા એક દિવસ સુધી અથવા બે દિવસ સુધી અને વધારેમાં વધારે છ માસ સુધી ચાલ્યા કરે તો પણ તે દેવ અર્ચિ વિગેરે વિમાનો પૈકી કોઈ એક વિમાનને ઓળંગીને તેને પાર કરી શકે છે, અને કેટલાકને પાર ન પણ કરી શકે. અર્થાત્ બધા વિમાનોને ઓળંગીને પાર કરી શકતો નથી. આટલી વિશાળતાવાળા આ અર્ચિ વિગેરે વિમાનો છે.

‘अथि णं भंते विमाणाइं कामाइं कामावत्ताइं जाव कामुतरवडिंसयाइ’ હે ભગવન્ શું કામ, કામાવર્ત, યાવત્ કામોત્તરાવતંસક વિમાન છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે કે ‘हंता अथि’ હા ગૌતમ! કામ, કામાવર્ત, યાવત્ કામપ્રભ, કામકાંત, કામવર્ણુ કમલેશ્ય, કામધ્વજ, કામશૃંગ, કામકૂટ, કામશિષ્ટ અને કામોત્તરાવતંસક આ વિમાનો છે. ‘ते णं भंते! विमाणा के महालया पन्नत्ता’ હે ભગવન્! કામ, કામાવર્ત, વિગેરે વિમાનો કેટલા મોટા કહ્યા છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુ કહે છે ‘गोयमा! जहा सोथियाइ’ હે ગૌતમ! જે પ્રમાણે સ્વસ્તિક વિગેરે વિમાનો ઘણી મોટી વિશાળતાવાળા કહ્યા છે. પણ અહિંયા આ વિમાનોની વિશાળતા જાણવા માટે ‘णवरं सत्त ओवासंतराइ विक्रमे सेसं तहेव’ અહિયાં સાત અવકાશાન્તરો કહેવા જોઈએ. આ રીતે આટલા અવકાશાન્તરો એક વારમાં ઓળંગવાની શક્તિવાળો દેવ ઓછામાં ઓછા એક દિવસ સુધી અથવા બે દિવસ સુધી અને વધારેમાં વધારે છ મહીના સુધી ચાલતો કોઈ દેવ એ કામ વિગેરે વિમાનો પૈકી કોઈકજ એકાદ વિમાનનેજ ઓળંગી શકે છે. તથા કોઈને ઓળંગી ન પણ શકે. અર્થાત્ કોઈક જ વિમાનને પાર કરી શકે છે, અને કોઈકને પાર ન પણ કરી શકે. આવી ઘણી મોટી વિશાળતા આ વિમાનોની છે. ઇત્યાદિ પ્રકારનું સઘળું કથન પહેલા કહ્યા પ્રમાણેનું સમજાવેલું.

‘अथि णं भंते! विजयाइं विमाणाइ’ હે ભગવન્ શું વિજય નામનું વિમાન છે? ‘वेजयंताइ’ વેજયન્ત નામનું વિમાન છે? ‘जयंताइ’ જયંત નામનું વિમાન છે? ‘अपराजियाइ’ અપરા જીત નામનું વિમાન છે? આ

પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'હંતા અત્થિ, હા ગૌતમ ! વિજ્ય વૈજ્યંત વિગેરે વિમાનો છે. 'તે ણં મંતે વિમાણા કે મહાલયા પન્નત્તા' હે ભગવન્ આ વિજ્ય વિગેરે વિમાનો કેટલી વિશાળતાં વાળા કહેવામાં આવેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોચમા ! જાવતિણ સૂરિણ ઉદેઈ' હે ગૌતમ ! જેટલા પ્રમાણ ક્ષેત્રમાં સૂર્યનો ઉદય થાય છે, અને જેટલા પ્રમાણ ક્ષેત્રમાં તે અસ્ત થાય છે, 'એવડ્યાઈં નવ ઓવાસંતરાઈ' એટલા પ્રમાણના અહિયાં નવ અવકાશાન્તર હોવાથી એટલા પ્રમાણ ક્ષેત્રને નવગણ કરવું જોઈએ. આટલા પ્રમાણવાળા ક્ષેત્રમાં ફરવાની શક્તિ વાળો કોઈ એક દેવ પોતાની એ ઉત્કૃષ્ટ વિગેરે વિશેષણે વાળી દિવ્યદેવગતિથી ઓછામાં ઓછો એક દિવસ અથવા એ દિવસ અને વધારેમાં વધારે છ માસ સુધી ચાલતો રહે તો પણ તે દેવ 'નો ચેવ ણં તે વિમાણે વોઈંવણ્જા' આ વિજ્ય વિગેરે વિમાનો પૈકી એક પણ વિમાનને ઉલ્લંઘી શકતાનથી. આ કથનનું તાત્પર્ય એ છે કે પૂર્વોક્ત પરિભ્રમણની શક્તિ વાળો દેવ પોતાની ઉત્કૃષ્ટ વિગેરે ગતિથી ચાલીને સ્વસ્તિક. અરિયં અને કામ આ ત્રણ પ્રકારના વિમાનો પૈકી કોઈ એકાદ વિમાનનું ઉલ્લંઘન કરી પણ શકે છે, પરંતુ વિજ્ય વિગેરે વિમાનો પૈકી કોઈ એકાદ વિમાનનું ઉલ્લંઘન કરવાને સમર્થ થતા નથી એજ અહિયાં વિશેષ પણું છે. 'એ મહાલયા ણં વિમાણા પન્નત્તા' આવા પ્રકારની વિશાળતાવાળા એ વિજ્ય વિગેરે વિમાનો કહ્યા છે. 'સમણાસો' હે શ્રમણ આયુષ્મન્ ! અહિયાં વિમાનોના પ્રમાણના સંબંધમાં આર સંબ્રહ ગાથાઓ કહી છે, તે આ પ્રમાણેની છે. 'જાવડ ઉદેઈ સૂરો' ઇત્યાદિ જેટલે દૂરના ક્ષેત્રમાં પૂર્વદિશામાં સૂર્ય ઉગે છે. અને જેટલા દૂરના ક્ષેત્રમાં પશ્ચિમ દિશામાં સૂર્ય આંતમે છે. એટલા પ્રમાણના બંને ક્ષેત્રોમાં દરેક ક્ષેત્રને 'ત્તિપણસત્તનવ ગુણં' અર્થાત્ ક્રમથી ત્રણ, પાંચ, સાત, અને નવથી ગુણવા જોઈએ આ પૂર્વોક્ત સૂર્યોદય અને સૂર્યાસ્તના અંતરાલનું ક્ષેત્ર કેટલું હોય છે ? જેને ત્રણ વિગેરેથી ગુણવામાં આવે એ ક્ષેત્રનું પ્રમાણ આ પ્રમાણે છે. 'સીયાલીસસહસ્સા' ઇત્યાદિ સુડતાલીસ હજાર બસો ત્રેસઠ યોજન અને એક યોજનના એકવીસ સાઠિયા ભાગ (૪૭૨૬૩૩૬) એક સૂર્યોદય અને સૂર્યાસ્તમાં એક ક્ષેત્રનું પ્રમાણ થયું. આ પ્રમાણે કયારે થાય છે ? તે સંબંધમાં કહે છે કે 'કન્કડમાઈમ્મ' કર્ક, સંક્રાન્તિના પહેલે દિવસે સૂર્ય બ્યારે સર્વાલ્યન્તર મંડલમાં પ્રવેશ કરે છે, તે વખતે સર્વોત્કૃષ્ટ અર્થાત્ સૌથી મોટો દિવસ હોય છે. તે દિવસે સૂર્યોદય સૂર્યાસ્તના ક્ષેત્રનું એટલું પ્રમાણ છે 'એયં દુગુણં કાવં' અર્થાત્ આ ઉદયક્ષેત્ર અને અસ્તક્ષેત્ર આ બે હોવાથી ઉપરોક્ત ક્ષેત્રને બમણું

કરવું જોઈએ. એ પ્રમાણે બમણું કરવામાં આવેલ ક્ષેત્ર એટલું હોય છે. ચોરાણું હજાર, પાંચસો છવ્વીસ ચોજન અને એક ચોજનના ૪૨ બેંતાલીસ સાઠિયાભાગ (૯૪૫૨૬૬૩) આ પ્રમાણે એક અવકાશાન્તરનું થયું. આવી દરેક વિમાન શ્રેણીમાં ક્રમથી કેટલા કેટલા અવકાશાન્તર હોય છે. તે ખતાવે છે. 'ત્રિપણસત્તમાર્કિ' ત્રણ, પાંચ, સાત અને નવ આ ક્રમથી થાય છે. પૂર્વોક્ત બમણા કરવામાં આવેલ સૂર્યોદય અને સૂર્યાસ્તના ક્ષેત્રને દરેક વિમાન શ્રેણીના અવકાશાન્તરથી ગુણવા જોઈએ. જેમ પૂર્વોક્ત સૂર્યોદય અને સૂર્યાસ્ત ક્ષેત્રને સ્વસ્તિક વિગેરે વિમાન શ્રેણીમાં ત્રણથી અર્ચિ વિગેરે વિમાન શ્રેણીમાં પાંચથી, કામ વિગેરે વિમાન શ્રેણીમાં સાતથી અને વિજ્યાદિ વિમાન શ્રેણીમાં નવથી, ગુણવા જોઈએ. કહેવાનો સારાંશ એ છે કે પૂર્વોક્ત સૂર્યોદય અને સૂર્યાસ્ત ક્ષેત્ર (૯૪૫૨૬૬૩) ને ત્રણ થી ગુણવાથી જે ગુણાંક આવે તે સ્વસ્તિક વિગેરે વિમાન શ્રેણીના પ્રકરણમાં એક દેવનું વિક્રમ-બલ કહેવું જોઈએ. એજ પ્રમાણે પૂર્વોક્ત સૂર્યોદય અને સૂર્યાસ્ત ક્ષેત્રને પાંચથી ગુણવાથી જે ફલ આવે તે અર્ચિ વિગેરે વિમાન શ્રેણીના પ્રકરણમાં એક દેવનું વિક્રમ સમજવું અને એજ સૂર્યોદય અને સૂર્યાસ્ત ક્ષેત્રને સાતથી ગુણવામાં આવે તેનું જે ફળ આવે તે કામ વિગેરે વિમાન શ્રેણી પ્રકરણમાં એક દેવનું વિક્રમ સમજવું. જોઈએ અને એજ પ્રમાણે સૂર્યોદય અને સૂર્યાસ્ત ક્ષેત્રને નવથી ગુણતાં જે ગુણાકાર આવે તે વિજ્ય વિગેરે વિમાન શ્રેણી પ્રકરણમાં એક દેવનું વિક્રમ થાય છે. આ વિજ્ય વિગેરે વિમાને સૌથી મોટા હોય છે. તેથી સ્વસ્તિક, અર્ચિ અને કામ વિગેરે વિમાનેમાં તે તે દેવ કોઈ કોઈ વિમાનને ઓળંગી પણ શકે છે, પરંતુ તે દેવ વિજ્ય વિગેરે વિમાન પૈકી કોઈ પણ વિમાનને ઓળંગી શકતા નથી. આ પ્રમાણે આ ચાર સંગ્રહ ગાથાઓનો અર્થ થાય છે. ॥ સૂ. ૨૮ ॥ ત્રીજી પ્રતિપત્તીમાં તિર્થંગ્યોનિક અધિકારનો પહેલો ઉદ્દેશો સમાપ્ત ॥૩-૪॥

સંસારસમાપત્તક જીવોં કા નિરુપાગ

‘કઙ્ઘ વિહાણં મંતે ! સંસારસમાવણ્ણગા જીવા’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—‘શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રી ને એવું પૂછે છે કે ‘કઙ્ઘવિહાણં મંતે ! સંસારસમાવણ્ણગા જીવા પણ્ણત્તા’ હે ભગવન્ સંસારી જીવો કેટલા પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોચમા ! છત્તિવહા સંસારસમાવણ્ણગા જીવા પણ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! સંસારી જીવો છ પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે. ‘તં જહા’ જેમકે ‘પુઠ્ઠવીકાઙ્ઘયા જાવ તસકાઙ્ઘયા’ પૃથ્ઠવીકાઙ્ઘિક યાવત્ ત્રસકાઙ્ઘિક, અહિયાં યાવત્પદથી અપ્કાઙ્ઘિક, તેજ્જકાઙ્ઘિક, વાયુકાઙ્ઘિક વનસ્પતિકાઙ્ઘિક, અને ત્રસકાઙ્ઘિકના ભેદથી સંસારસમાપત્તક જીવો છ પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે.

‘સે કિં તં પુઠ્ઠવીકાઙ્ઘયા’ હે ભગવન્ ! પૃથ્ઠવીકાઙ્ઘિક જીવોના કેટલા ભેદો કહ્યા છે આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોચમા !

પુઢવીકાઙ્યા ઢુવિહા પળ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! પૃથ્વીકાઙ્કિ ળવો ઁ પ્રકારના કહેવામાં આઢ્યા છે. ‘તં જહા’ ઁમકે ‘સુહુમ પુઢવીકાઙ્યા’ ઁક સૂક્ષ્મ પૃથ્વી કાઙ્કિ ળવ અને ળીળ ‘ઢાયર પુઢવીકાઙ્યા’ આઢર પૃથ્વીકાઙ્કિ ળવ ઁ પૃથ્વીકાઙ્કિ ળવોને સૂક્ષ્મનામ કર્મનો ઉઢય હોય છે, તેઓને સૂક્ષ્મ પૃથ્વી કાઙ્કિ ળવો કહેવામાં આવે છે. અને ઁ પૃથ્વીકાઙ્કિ ળવોને આઢર નામ કર્મનો ઉઢય હોય છે, તેમને આઢર પૃથ્વીકાઙ્કિ ળવો કહેવામાં આવે છે. સૂક્ષ્મ નામ અત્યંત અઢપ ત્વત્તું પણ છે. અને આઢર નામ સ્થૂલપણાતુ પણ છે તેા આ અઢપ પણાથી અને આઢર પણાથી યુકત ઁ પૃથ્વીકાઙ્કિ ળવો છે, તેઓને સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાઙ્કિ અને આઢરપૃથ્વીકાઙ્કિ પણાથી કહ્યા નથી. ‘સે કિં તં સુહુમપુઢવીકાઙ્યા’ હે ભગવન્ સૂક્ષ્મપૃથ્વીકાઙ્કિ ળવોના કેટલા લેઢો કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા !

સુહુમપુઢવીકાઙ્યા ઢુવિહા પળ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાઙ્કિ ળવ ઁ પ્રકારના કહેવામાં આઢ્યા છે. ‘તં જહા’ ઁમકે ‘પઙ્જત્તગા ય અપઙ્જત્તગા ય’ ઁક પર્યામકસૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાઙ્કિ અને ળીળ અપર્યામક સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાઙ્કિ ‘સે ત્તં સુહુમપુઢવીકાઙ્યા’ આ પ્રમાણે સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાઙ્કિના સંબંધમાં આ ઉપરોક્તકથન કરવામાં આવેલ છે.

હવે આઢર પૃથ્વી કાઙ્કિોતુ નિરૂપણ કરવામાં આવે છે. આ સંબંધમાં શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રી ને પૂછે છે કે ‘સે કિં તં ઢાયરપુઢવીકાઙ્યા’ હે ભગવન્ આઢર પૃથ્વીકાઙ્કિ ળવો કેટલા પ્રકારના કહેવામાં આઢ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! ઢાયરપુઢવીકાઙ્યા ઢુવિહા પળ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! આઢર પૃથ્વીકાઙ્કિ ળવો ઁ પ્રકારના કહેવામાં આઢ્યા છે. ‘તં જહા’ ઁમકે ‘પઙ્જત્તગા ય અપઙ્જત્તગા ય’ ઁક પર્યામ આઢર પૃથ્વીકાઙ્કિ અને ળીળ અપર્યામક આઢર પૃથ્વીકાઙ્કિ ઁમને પર્યામિ નામકર્મનો ઉઢય હોય

છે, તેઓ પર્યાપ્ત કહેવાય છે અને જેમને પર્યાપ્ત નામ કર્મનો ઉદય થતો નથી તેઓ અપર્યાપ્તક છે. 'एवं जहा पणवणापदे' પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પહેલા પદમાં જે પ્રમાણે પૃથ્વીકાયિકોના ભેદોનું વર્ણન કરવામાં આવેલ છે. એ જ પ્રમાણેનું તે વર્ણન અહિયાં પણ સમજી લેવું, પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પહેલા પદમાં પૃથ્વીકાયિકોના ભેદોનું વર્ણન કરવામાં આવેલ છે. એજ પ્રમાણેનું તે વર્ણન અહિયાં પણ સમજી લેવું, પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પહેલા પદમાં આ સંબંધમાં એવું વર્ણન છે કે 'सण्हा सत्तविहा पणत्ता' શ્લક્ષ્ણ પૃથ્વી સાત પ્રકારની કહી છે. અર્થાત્ શ્લક્ષ્ણ અને ખર પૃથ્વીના ભેદથી પૃથ્વી બે પ્રકારની હોય છે. તેમાં શ્લક્ષ્ણ પૃથ્વી સાત પ્રકારની કહેવામાં આવી છે. અને 'खरा अणेगविहा पणत्ता' ખર પૃથ્વી અનેક પ્રકારની કહી છે. યાવત્ 'असंखेज्जा' અસંખ્યાત પ્રકારની છે. 'से तं बायर पुढवीकाइया' આ પ્રમાણે બાહર પૃથ્વીકાયિકાયિક જીવોના સંબંધમાં આ વર્ણન કરવામાં આવેલ છે 'एवं चेव जहा पणवणा पदे तहेव निवरसेसं भाणियच्च' એજ પ્રમાણેનું વર્ણન અહિયાં પણ સમજી લેવું, જોઈએ આ વર્ણન ત્યાં 'जाव वणफइकाइया' વનસ્પતિ કાયિકના કથન પર્યન્ત કરવામાં આવેલ છે. તેથી ત્યાં સુધીનું આ વર્ણન અહિયાં પણ સમજી લેવું તેમ કહ્યું છે. 'एवं जाव जत्थेगो तत्थ सिय संखेज्जा' જ્યાં એક જીવ હોય છે, ત્યાં સંખ્યાત જીવો પણ હોઈ શકે છે. તથા 'सिय अणत्ता' અનંત જીવો પણ હોઈ શકે છે. આ સંખ્યાત અસંખ્યાત અને અનંત જીવો હોવાના સંબંધનું કથન વનસ્પતિકાયિક જીવોની અપેક્ષાથી કહ્યું છે તેમ સમજવું.

'सेत्तं वणफइकाइया' આ પ્રમાણે વનસ્પતિ કાયિક જીવોનું નિરૂપણ કરવામાં આવેલ છે.

વનસ્પતિકાયિક જીવોનું નિરૂપણ કરીને હવે સૂત્રકાર ત્રસકાયિક જીવોનું નિરૂપણ કરે છે. આમાં શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રી ને એવું પૂછે છે કે 'से किं तं तसकाइया' હે ભગવન્ ત્રસકાયિક જીવોના કેટલા ભેદો કહ્યા છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! तसकाइया चउच्चिहा पणत्ता' હે ગૌતમ ! ત્રસકાયિકજીવો ચાર પ્રકારના કહ્યા છે. તં જહા' જેમકે 'वेइंहिया, तेइंहिया, चउरिंहिया, पंचेंहिया' બે ઇન્દ્રિયવાળા જીવો, ત્રણ ઇન્દ્રિય વાળા જીવો, ચાર ઇન્દ્રિય વાળા જીવો અને પાંચ ઇન્દ્રિય વાળા જીવો 'से किं तं वेइंहिया' હે ભગવન્ બે ઇન્દ્રિય વાળા જીવોના કેટલા ભેદો કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'गोयमा ! वेइंहिया अणेगविहा पणत्ता' હે ગૌતમ ! બે ઇન્દ્રિયવાળા જીવો અનેક પ્રકારના કહ્યા છે. एवं चेव पणवणा पदे तं चेव निवरसेसं भाणियच्चं जाव सच्चट्ट सिद्धगदेवा' આ બધા જીવોનું વર્ણન પ્રજ્ઞાપના સૂત્રમાંથી લઈને કહી લેવું જોઈએ. ત્યાં તેઓનું વર્ણન ભેદ પ્રભેદો સહિત ઘણાજ વિસ્તાર પૂર્વક કરવામાં આવેલ છે.

‘સે ત્તં અણુત્તરોવવાહ્યા’ આ રીતે આ અનુત્તરોપપાતિક દેવોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. આ અનુત્તરોપપાતિકદેવોનું વર્ણન પુરં થતાં દેવ વર્ણન નું પ્રકરણ સમાપ્ત થઈ જાય છે. તેમજ આ પ્રકરણની સમાપ્તિમાં ‘સે તં તસકાહ્યા’ આ પ્રમાણે સૂત્રપાઠ કહ્યો છે કે તસકાયિક જીવોનું નિરૂપણ સમાપ્ત થાય છે, ॥ સૂ. ૨૯ ॥

ભેદસહિત પૃથિવી આદિ કે સ્થિત્યાદિ કા નિરૂપણ

વિશેષ કથન કરવા માટે સૂત્રકાર હવે પૃથ્વી સૂત્રનું કથન કરે છે. ‘કઙ્ઘિહાણં મંતે ! પુઢ્વી પળ્ણત્તા’ ઈત્યાદિ

ટીકાર્થ—આ સૂત્રદ્વારા શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રી ને એવું પૂછ્યું છે કે ‘કઙ્ઘિહાણં મંતે ! પુઢ્વી પળ્ણત્તા’ હે ભગવન્ પૃથ્વી કેટલા પ્રકારની કહેવામાં આવી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! છત્ત્વિહા પળ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! પૃથ્વી છ પ્રકારની કહેવામાં આવી છે. ‘તં જહા’ જેમકે ‘સળ્હા પુઢ્વી’ સ્લક્ષણ પૃથ્વી, આ પૃથ્વી ચૂરા રૂપ હોય છે. જેમકે લુણે લાગેલ પત્થરમાંથી પોતાની મેળેજ રેતીનું ચૂર્ણ - ચૂરા થાય છે. ‘સુઢ્ધપુઢ્વી’ શુઢ્ધ પૃથ્વી, પર્વત વિગેરેની મધ્યમાં વિઘ્નમાન રહે છે. ‘વાલુયા પુઢ્વી’ વાલુકા પૃથ્વી, આ પૃથ્વી સ્વાભાવિકજ વાલુકા રેતીના રૂપમાં હોય છે ‘મળ્ણોસિલા પુઢ્વી’ મન:શિલા પૃથ્વી ‘જ્ઞરપુઢ્વી’ ખર પૃથ્વી. આ પૃથ્વી પાષાણ પત્થર રૂપ હોય છે. આ પ્રમાણે સ્લક્ષણ, શુઢ્ધ; વાલુકા, મન:શિલા, શર્કરા અને ખર આ છ ભેદોવાળી પૃથ્વી હોય છે.

હવે સૂત્રકાર સ્લક્ષણ વિગેરે પૃથ્વીની સ્થિતિ આદિનું વર્ણન કરે છે. આ સંબંધમાં શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રી ને એવું પૂછે છે કે ‘સળ્હા પુઢ્વી ણં મંતે ! કેવહ્યં કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા’ હે ભગવન્ સ્લક્ષણ પૃથ્વીની સ્થિતિ કેટલા કાળ ની કહેવામાં આવી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! જહ્જ્ઞેણં અંતોમુહુત્તં ઝ્કોસેણં ઇગં વાસસહસં’ હે ગૌતમ, સ્લક્ષણ પૃથ્વીની સ્થિતિ જ્ઞઘન્યથી એક અંતમુહૂર્તની કહી છે અને ઉત્કૃષ્ટથી તે એક હજાર વર્ષની કહેવામાં આવી છે. ‘સુઢ્ધ પુઢ્વીણં પુચ્છા’ હે ભગવન્ શુઢ્ધ પૃથ્વીની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેવામાં આવી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! જહ્જ્ઞેણં અંતોમુહુત્તં’ હે ગૌતમ ! શુઢ્ધ પૃથ્વીની સ્થિતિ જ્ઞઘન્યથી એક અંતમુહૂર્તની કહી છે. અને ‘ઝ્કકોસેણ વારસવાસ સહસસાઈ’ ઉત્કૃષ્ટથી ખાર હજાર વર્ષની કહેલ છે. ‘વાલુયા પુઢ્વીણં પુચ્છા’ હે ભગવન્ વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીના જીવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેવામાં આવી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! જહ્જ્ઞેણં અંતોમુહુત્તં’ હે ગૌતમ ! વાલુકાપ્રલા પૃથ્વીના જીવોની સ્થિતિ જ્ઞઘન્યથી એક અંત મુહૂર્તની અને ઉત્કૃષ્ટથી ‘ચોહસવાસસહસસાઈ’ ઔદ હજાર વર્ષની કહેલ છે.

‘મળોસિલા પુઢવીળં પુચ્છા’ હે ભગવન્ મનઃશિલાપૃથ્વીના જીવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! જહળ્ણેળં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેળં સોલસવાસસહસ્સાઈ’ હે ગૌતમ ! જઘન્યથી એક અંતમુહૂર્તની સ્થિતિ કહી છે, અને ઉત્કૃષ્ટથી સોળ હજાર વર્ષની સ્થિતિ કહેવામાં આવી છે ‘સક્કરા પુઢવી ણં પુચ્છા’ હે ભગવન્ ! શર્કરા પ્રભા પૃથ્વીના જીવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેવામાં આવી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘જહળ્ણેળં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેળં અઢારસવાસસહસ્સાઈ’ હે ગૌતમ ! શર્કરાપ્રભા પૃથ્વીના જીવોની સ્થિતિ જઘન્યથી એક અંતમુહૂર્તની અને ઉત્કૃષ્ટથી અઢાર હજાર વર્ષની કહેવામાં આવી છે. ‘સ્રર પુઢવીળં પુચ્છા’ હે ભગવન્ ખર પૃથ્વીના જીવોની સ્થિતિ કાળની અપેક્ષાથી કેટલા કાળની કહેવામાં આવી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! જહળ્ણેળં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેળં બાવીસં વાસસહસ્સાઈ’ હે ગૌતમ ! ખરપૃથ્વીના જીવોની સ્થિતિ જઘન્યથી એક અંતમુહૂર્તની અને ઉત્કૃષ્ટથી બાવીસ હજાર વર્ષની કહી છે. આ રીતે સ્લક્ષ્ણ પૃથ્વીના જીવોથી લઈને ખર પૃથ્વી સુધીના જીવોની જઘન્ય સ્થિતિ તો બધાનીજ એક અંતમુહૂર્તની છે. પરંતુ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિમાં જૂઢાઇ આવે છે. જે ઉપર બતાવવામાં આવી છે. એ જ વાત આ ગાથા ઢ્વારા સમજાવવામાં આવી છે.

‘સળ્ણાય સુઢ્ઢવાલુ ય મળોસિલા, સક્કરાય સ્રરપુઢવી ।

ઙગબાર ચોઢસ સોલસ ઢ્વારસ બાવીસવાસ સહસ્સા’

આ ગાથાનો અર્થ ઉપર સ્પષ્ટ કરવામાં આવેલ છે.

હવે સ્થિતિનું નિરૂપણ કરવા માટેના પ્રસ્તાવને લઈને નૈરચિક વિગેરેની સ્થિતિનું નિરૂપણ ચોવીસ ઢ્ઠકના ક્રમથી કરવામાં આવે છે. આમાં શ્રીગૌતમ સ્વામીએ પ્રભુને એવું પૂછ્યું છે કે ‘નેરઙયાળં મંતે ! કેવઙ્યં કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા’ હે ભગવન્ નૈરચિક જીવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેવામાં આવી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! જહળ્ણેળં ઢસવાસ સહસ્સાઈ ઉક્કોસેળં તેત્તીસં સાગરોવમાઈ’ હે ગૌતમ ! નારક જીવોની સ્થિતિ જઘન્યથી ઢસ હજાર વર્ષની કહી છે અને ઉત્કૃષ્ટથી તેત્રીસ સાગરોપમની કહેવામાં આવી છે. ‘એવં સવ્વં માળિયવ્વં જાવ સવ્વટ્ઠસિઢ્ઢ ઢેવત્તિ’ આ જ પ્રમાણે ચોવીસ ઢ્ઠકના ક્રમથી અહિયાં પ્રજ્ઞાપના સૂત્રમાં કહેલ સ્થિતિ પઢ પ્રમાણે સર્વાર્થ સિઢ્ઢના ઢેવો સુધીની સ્થિતિનું નિરૂપણ કરી લેવું જોઈએ. જે આ સ્થિતિનું નિરૂપણ કર્યું છે, તે ભવસ્થિતિનું જ નિરૂપણ કર્યું છે.

હવે કાયસ્થિતિનું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે.

અહિયાં કાયસ્થિતિના સંબંધમાં જીવાદિ ૨૨ બાવીસ દ્વારે પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના અઠારમા કાયસ્થિતિ પદમાં કહેવામાં આવ્યા છે. તેની બે સંગ્રહ ગાથાઓ આ પ્રમાણે છે.

‘જીવ ગઈંદ્રિય કાણ જીવ વેણ કસાયલેસ્સાય
સમ્મત્તનાણદેસણ સંજય ઉવઓગ આહારે ॥ ૧ ॥

ભાસગ પરિત્તપજ્જત્ત સુહુમસણી ભવડથિ ચરિમેય
ણસિં તુ પયાણં કાયઠિઈં હોઈ નાયઠવં ॥ ૨ ॥

જીવ ૧, ગતિ ૨, ઈંદ્રિય ૩, કાય ૪, યોગ ૫, વેદ ૬, કષાય ૭, લેશ્યા ૮, સમ્યક્ત્વ ૯, દર્શન ૧૧, સંયત ૧૨, ઉપયોગ ૧૩, આહાર ૧૪, લાવક ૧૫, પરીત ૧૬, પર્યાપ્ત ૧૭, સૂક્ષ્મ ૧૮, સંજ્ઞી ૧૯, ભવસિદ્ધિક ૨૦, અસ્તિકાય ૨૧, અને ચરમ ૨૨, આમાં પહેલાં જીવદ્વારનું કથન કરવામાં આવે છે. ‘જીવે જાં મંતે! જીવેત્તિ કાલઓ કેવચ્ચિરં હોઈ’ હે ભગવન્ જીવ જીવપણાથી કેટલા કાળ સુધી રહે છે? અર્થાત્ જીવની કાયસ્થિતિનો કાળ કેટલો છે? કાયસ્થિતિ શબ્દનો અર્થ એવો છે કે સામાન્યપણાથી કે વિશેષ પણાથી જીવની જે વિવક્ષિત પર્યાય છે. તેનું નામ કાય છે. આ કાયમાં જે સ્થિતિ છે, તે કાયસ્થિતિ કહેવાય છે. આ પ્રમાણે કાયસ્થિતિ શબ્દનો અર્થ થાય છે ભવસ્થિતિમાં વર્તમાન ભવની સ્થિતિનું ગ્રહણ થાય છે. અને કાય સ્થિતિમાં જ્યાં સુધી જીવ પોતાના જીવન રૂપ પર્યાયથી યુક્ત રહે છે, ત્યાં સુધીની તે સ્થિતિ વિવક્ષિત થઈ છે. આ ચાલુ પ્રકરણમાં જીવની કાયસ્થિતિ પૂછવામાં આવી છે. તેા જે પ્રાણોને ધારણ કરે છે, તે જીવ કહેવાય છે. દ્રવ્ય પ્રાણ અને લાવ પ્રાણના લેહથી પ્રાણ બે પ્રકારના કહેલ છે. પાંચઈંદ્રિય, મન, વચન અને કાય આ ત્રણ બળ આયુ અને શ્વાસોચ્છવાસ આ દસ દ્રવ્ય પ્રાણ છે. અને જ્ઞાનાદિ લાવ પ્રાણ છે. કહ્યું પણ છે કે

‘પન્નચેન્દ્રિયાણિ ત્રિવિધં બલંચ ઉચ્છવાસ નિઃશ્વાસ મથાન્યદાયુઃ

પ્રાણા દશૈતે ભગવદ્ભિરુક્તા સ્તેષાં વિયોજી કરણંતુ હિંસા ॥૧॥

જ્ઞાનાદયસ્તુ ભાવપ્રાણા મુક્તોડપિ જીવતિ સતૈર્હિંસિતિ

પાંચ ઈંદ્રિયો ઓત્રેન્દ્રિય વિગેરે, તથા મનોબલ, વચનબલ અને કાયબલ આ ત્રણ બલ તથા શ્વાસોચ્છવાસ અને આયુ આ દસ પ્રાણ કહ્યા છે. અહિયાં સામાન્ય પણાથી પ્રાણો ગ્રહણ કરાયા છે. તેથી દ્રવ્યપ્રાણ અને લાવપ્રાણ આ બન્ને પણ ગ્રહણ થઈ જાય છે. આ રીતે જ્યારે એ વિચાર કરવામાં આવે કે ‘જીવ’ જીવન રૂપ અવસ્થામાં કયાં સુધી રહે છે? તેા તેનો ઉત્તર પ્રભુશ્રી તરફથી એજ મળે છે કે હે ગૌતમ! જીવ, જીવનરૂપ અવસ્થામાં સદા

કાળ રહે છે. એવી એક પણ ક્ષણ નથી કે જીવ પોતાની આ જીવન રૂપ અવસ્થાથી રહિત થઈ જાય, સંસાર અવસ્થામાં તો આ દ્રવ્ય પ્રાણ અને ભાવ પ્રાણ બંને પ્રાણોથી જીવીત રહે છે. અને મુક્ત અવસ્થામાં આ કેવળ જ્ઞાનદર્શન સુખ વીર્ય વિગેરે ભાવપ્રાણોથી જીવે છે. તેથીજ સંસાર અવસ્થામાં અને મુક્ત અવસ્થામાં પણ આ જીવ 'જીવ' એ નામથી કહેવાય છે. અથવા 'જીવપદથી અહિંયાં કેઈ એક ખાસ જીવનું અહણ થયેલ નથી. પરંતુ જીવ સામાન્યનું જ અહણ થયેલ છે. જીવ સામાન્ય પ્રાણધારણ રૂપ સામાન્ય પોતાના લક્ષણોથી જીવે છે જીવ્યા છે, અને જીવતા રહેશે. તેમાં કંઈજ વિરોધ આવતો નથી. તેથી એવા આ સામાન્ય જીવની કાયસ્થિતિનો કાળ અનાદિ અને અનંત રૂપ છે. આ પ્રમાણે જીવદ્વારની જેમ પ્રજાપના સૂત્રના અદારમા કાયસ્થિતિ નામના પદમાં કહેલા ગતિ, ઈન્દ્રિય, કાય વિગેરે બાવીસે દ્વારોને સમજી લેવા જોઈએ. તેમાં ગતિ પદની અપેક્ષાથી જ્યારે કાયસ્થિતિનો વિચાર કરવામાં આવે છે. ત્યારે ત્યાં ગતિ કહેતા નરક ગતિ તિર્યગ્ગતિ, મનુષ્યગતિ, અને દેવગતિ આ ચારે ગતિઓને લઈને કાયસ્થિતિનો વિચાર કરવામાં આવે છે. અહિંયાં થોડો સૂત્રનો આલાપ પ્રકાર બતાવવામાં આવે છે. જેમકે 'નેરઙ્ગયાણં મંતે ! નેરઙ્ગયત્તિ કાલઓ કેવચ્ચિરં હોઈ' હે ભગવન્ નૈરયિક જીવની કાયસ્થિતિનો કાળ કેટલો કહેવામાં આવેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! જહ્ણેણં' દસવાસસહસ્સાઈં ઉક્કોસેણં તેત્તીસં સાગરોવમાઈં' હે ગૌતમ ! નારક જીવની કાયસ્થિતિનો કાળ જઘન્યથી દસ હજાર વર્ષનો છે, અને ઉત્કૃષ્ટથી તેત્રીસ સાગરોપમનો છે. 'તિરિક્કસ્વ જોણિણં મંતે ! તિરિક્કસ્વ જોણિયત્તિ કાલઓ કેવચ્ચિરં હોઈ' હે ભગવન્ તિર્યગ્થેનિક જીવની કાયસ્થિતિનો કાળ કેટલો કહ્યો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! જહ્ણેણં અંતોમુહુત્તં ઉક્કોસેણં

અણંત કાલં અણંતાં ઉસસપિણીઓ ઓસપિણીઓ કાલઓ લેક્ષ્મીઓ અણંતા લોગા અસંલેક્ષ્મી પોગલપરિચર્યા આવલિયાણ અલેક્ષ્મીમાગો' હે ગૌતમ ! તિર્યગ્ચેનિક જીવની કાયસ્થિતિનો કાળ જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહૂર્તનો છે અને ઉચ્ચક્રમથી અનંતકાળ રૂપ છે. આ અનન્તકાળ અનંત ઉત્સર્પિણી અને અનંત અવસર્પિણી રૂપ હોય છે. ક્ષેત્રની અપેક્ષાથી અને કાળની અપેક્ષાથી અસંખ્યાત પુદ્ગલ પરવર્ત થઈ જાય છે. આ અસંખ્યાત પુદ્ગલ પરવર્ત આવલિકાના અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણ રૂપ હોય છે. ઇત્યાદિ આજ પ્રમાણે મનુષ્યગતિ અને દેવગતિના કાયસ્થિતિનો કાળ પણ કેટલો છે ? એ સંબંધમાં આલાપનો પ્રકાર અને તેનો ઉત્તર પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના અઠારમા કાયસ્થિતિ પદમાંથી સમજી લેવો. તથા જે ઇન્દ્રિય વિગેરે આક્રોના દ્વારોને લઈને કાયસ્થિતિનો વિચાર કરવામાં આવ્યો છે, તે પણ એ પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના કાયસ્થિતિ પદમાંથી સમજી લેવો.

હવે સૂત્રકાર સામાન્ય પૃથ્વીકાય વિગેરેની કાયસ્થિતિ નો વિચાર કરે છે. આ સંબંધમાં શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રી ને એવું પૂછ્યું છે કે 'પુઠ્ઠવી કાઈણં મંતે ! પુઠ્ઠવીકાઈયત્તિ કાલઓ કેવચ્ચરં હોઈ' હે ભગવન્ પૃથ્વી કાયિક જીવો પૃથ્વી કાયિક પણાથી, કયાં સુધી રહે છે ? અર્થાત્ પૃથ્વીકાયિક જીવની કાયસ્થિતિનો કાળ કેટલો કહો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોચમા ! સઢ્ઢવઢ્ઢ' હે ગૌતમ ! પૃથ્વીકાયિક જીવ પૃથ્વીકાયિક પણાથી સર્વકાળ વર્તમાન રહે છે. અહિયાં પૃથ્વીકાયિક પદથી સામાન્ય પૃથ્વીકાયિક જીવોજ અહીં થયા છે, અને એજ કારણે અહિયાં જાતિની અપેક્ષાથી એક વચનનો પ્રયોગ કરવામાં આવેલ છે. વ્યક્તિની અપેક્ષાથી એક વચનનો પ્રયોગ કરવામાં આવેલ નથી. એવો કોઈ પણ સમય થતો નથી, તેમ વર્તમાનમાં પણ એવું નથી. ભવિષ્યમાં પણ આવો સમય રહેશે નહીં. કે જેમાં સામાન્ય પૃથ્વીકાયિક જીવો રહ્યા ન હોય. તેમ નહીં હશે. સામાન્ય પૃથ્વીકાયિક જીવો આ સંસારમાં સદા સર્વદા દરેક ક્ષણમાં વર્તમાન રહે છે. 'એવં જાવ તસકાંઈણ' આજ પ્રમાણે સામાન્ય અપ્રકાયિકની, સામાન્ય

તેજસ્કાયિકની, સામાન્ય વાયુકાયિકની સમાન્ય વનસ્પતિકાયિક, જીવની, અને સામાન્ય ત્રસકાયિક જીવની કાયસ્થિતિનો કાળ પણ સમજી લેવો. આ સંબંધમાં આલાપકોનો પ્રકાર આ નીચે પ્રમાણે છે. ‘આઠ કાઠાણં મંતે ! આઠકાઠાણં કાલઓ કેવચ્ચર’ હોઈ, ગોયમા ! જહ્ણણં અંતોમુહુત્તં ડકકોસેણં અણંતં કાલં અણંતા ડસ્સપ્પિણી ઓસપ્પિણીઓ કાલઓ સેત્તઓ અણંતા લોગા અસંસેજ્જા પોગલ પરિયટ્ઠા તેય પોગલપરિયટ્ઠા આલિયાણ અસંસેજ્જાહમાગો’ ઇત્યાદિ આ પ્રમાણે તેજસ્કાયિક, વાયુકાયિક અને વનસ્પતિકાયિકના સંબંધમાં પણ સૂત્રપાઠ સમજી લેવો.

હવે સૂત્રકાર પૂર્વોક્ત કાળમાં જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ પણાથી પૃથ્વીકાયિક વિગેરે જીવો કેટલા કાળથી નિર્લેપ હોય છે ? આ વિષયનું નિરૂપણ કરવા માટે કહે છે. ‘પહુવ્વન્ન’ ઇત્યાદિ

હે ભગવન ! જેટલા નવા પૃથ્વીકાયિક જીવો વિવક્ષિત કાળમાં જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ પણાથી ઉત્પન્ન થાય છે, તે બધાજ જીવો કેટલા કાળ પછી જીવે તેઓમાંથી એક એક સમયમાં એક એક જીવ બહાર કહાડવામાં આવે, તો પૂરે પૂરા બહાર કહાડી શકાય ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! જહ્નપણ અસંસેજ્જાહિં ડસ્સપ્પિણી ઓસપ્પિણીહિં ડકકોસપ્પે અસંસેજ્જાહિં ડસ્સપ્પિણી ઓસપ્પિણીહિં’ હે ગૌતમ ! જઘન્યથી અર્થાત્ જ્યારે એક કાળમાં ઓછામાં ઓછા ઉત્પન્ન થાય છે. તે અપેક્ષાથી જીવે તેઓમાંથી પ્રત્યેક સમયમાં એક એક જીવ બહાર કહાડવામાં આવે, તો પૂરેપૂરા તેઓને બહાર કહાડવામાં અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણીયો અને અસંખ્યાત અવસર્પિણીયો પૂરી થઈ જાય છે. એજ પ્રમાણે ઉત્કૃષ્ટથી અર્થાત્ એક જ કાળમાં જ્યારે તેઓ વધારેમાં વધારે ઉત્પન્ન થાય છે. તે અપેક્ષાથી પણ જીવે તેઓમાંથી એક એક સમયમાં એક એક જીવ બહાર કહાડવામાં આવે તો પણ તેઓને પૂરેપૂરા બહાર કહાડવામાં અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણીયો અને અસંખ્યાત અવસર્પિણીયો સમાપ્ત થઈ જાય છે. ત્યારે તેઓ પૂરે પૂરા બહાર કહાડી શકાય છે ‘જહ્ણણ પદાઓ ડકકોસપણ અસંસેજ્જગુણા’ જઘન્ય પદવાળા ઉત્પન્ન થનારા નવા નવા પૃથ્વીકાયિક જીવોની અપેક્ષાથી જે ઉત્કૃષ્ટ પદ વર્તી નવા નવા પૃથ્વીકાયિક જીવો ઉત્પન્ન થાય છે, તેઓ અસંખ્યાત ગણા વધારે હોય છે. કેમકે જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ પદોમાં બંને સ્થળે અસંખ્યાત પદ હોવા છતાં પણ જઘન્ય પદમાં કહેલ અસંખ્યાત ચ ની અપેક્ષાએ ઉત્કૃષ્ટ પદમાં કહેલ અસંખ્યાતવ અસંખ્યાતગણુ વધારે હોય છે. ‘એવં જાવ પહુવ્વન્ન વાઢકકાઠાયા’ એજ પ્રમાણે એક કાળમાં યાવત્ નવા નવા અપ્કાયિક, તેજસ્કાયિક અને વાયુકાયિક જીવ ઓછામાં ઓછા એક એક સમયમાં એક એક જીવનું અપહરણ કરવામાં આવે અર્થાત્ બહાર કહાડવામાં આવે તો પૃથ્વીકાયિક જીવોની જેમજ

અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણીયો અને અસંખ્યાત જ અવસર્પિણીયો પૂરી થઈ નય ત્યારે તેઓ પૂરેપૂરા બહાર કહાડી શકાય છે.

‘પહુપ્પન્નવળ્લવણ્ણકાઙ્ગાયાણં મંતે । કેવદ્વય કાલરસ નિલ્લેવા સિયા’ હે ભગવન્ ! વનસ્પતિ કાયિક જીવ જે અભિનવ વનસ્પતિ કાયિક પણ્ણાથી કોઈ અમુક વિવક્ષિત કાળમાં ઓછામાં ઓછા ઉત્પન્ન થયા હોય અને વધારેમાં વધારે ઉત્પન્ન થયા હોય તેઓને જે એક એક સમયમાં બહાર કહાડવામાં આવે, તો તેઓ બધા કેટલા સમયમાં બહાર કહાડી શકાય ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ગોયમા ! પહુપ્પન્ન વળ્લવણ્ણકાઙ્ગા જહ્ણપદે અપયા, ઉક્કોસપદે અપયા’ હે ગૌતમ ! વનસ્પતિ કાયિક જીવો જઘન્યથી અને ઉત્કૃષ્ટથી અમુક વિવક્ષિત કાળમાં એટલા બધા વધારે ઉત્પન્ન થાય છે. કે તેઓ અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણીયોમાં અને અસંખ્યાત અવસર્પિણીયોમાં બહાર કહાડી શકાય એ પ્રમાણે કહી શકાતું નથી. આ કથનનું તાત્પર્ય એ જ છે કે વનસ્પતિ કાયિક જીવ અમુક વિવક્ષિત કાળમાં સર્વદા અનંતાનંત ઉત્પન્ન થતા રહે છે. એજ કારણે ‘પહુપ્પન્નવળ્લવણ્ણકાઙ્ગાયાણં નત્થિ નિલ્લેવણા’ પ્રત્યુત્પન્ન-વર્તમાન કાળમાં ઉત્પન્ન થયેલા વનસ્પતિ કાયિક જીવોની નિર્લેપના થતી નથી. કેમકે તેઓ અનંતાનંત ઉત્પન્ન થતા રહે છે. ‘પહુપ્પન્નત્તસકાઙ્ગાયાણં પુચ્છા’ હે ભગવન્ પ્રત્યુત્પન્ન ત્રસકાયિક જીવ કેટલા કાળ પછી લેપરહિત થાય છે ? અર્થાત્ જે કોઈ વિવક્ષિત કાળમાં ઓછામાં ઓછા અને વધારેમાં વધારે જેટલા ત્રસ કાયિક જીવો ઉત્પન્ન થાય છે, જે તે બધા એક એક સમયમાં બહારકહાડવામાં આવે, તો તે બધા કેટલા સમયમાં પૂરેપૂરા બહાર કહાડી શકાય ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ જહ્ણપદે સાગરોવમસયપુહુત્તરસ ઉક્કોસપદે સાગરોવમસયપુહુત્તરસ’ તે પ્રત્યુત્પન્ન ત્રસકાયિક જીવો જઘન્ય પદમાં અને ઉત્કૃષ્ટ પદમાં એટલા વધારે હોય છે કે જે તેઓને એક એક સમયમાં એક એક પણ્ણાથી બહાર કહાડવામાં આવે તો પૂરે પૂરા બહાર કહાડવામાં સાગરોપમ શત પૃથક્ત્વ અર્થાત્ એક સો સાગરોપમથી લઈને નવ સો સાગરોપમ સુધીનો કાળ પુરો થઈ જય ‘જહ્ણપયા ઉક્કોસપણ વિસેસાહિયા’ જઘન્ય પદમાં તે જેટલા ઉત્પન્ન થયા છે, તેઓની અપેક્ષાએ તેઓ ઉત્કૃષ્ટપદમાં વિશેષાધિક ઉત્પન્ન થાય છે. કેમકે સામાન્ય તથા શતપૃથક્ત્વ પદને કહેવા છતાં પણ જઘન્ય પદના શતપૃથક્ત્વની અપેક્ષાએ ઉત્કૃષ્ટ પદનું શત પૃથક્ત્વ વિશેષાધિક હોય છે. ॥ સૂ ૩૦ ॥

અવિશુદ્ધ એવં વિશુદ્ધ લેશ્યાવાલે અનગાર કા નિરુપાગ

આની પહેલા પૃથિવી વિગેરે ચોવીસ દંડકના જીવેની સ્થિતિ વિગેરે ભાવો કહેવામાં આવ્યા છે. તે પૂર્વોક્ત સ્થિત્યાદિ ભાવોને જાણવાવાળા અણુગારજ હોય છે. તેથી હવે અવિશુદ્ધ વિશુદ્ધ લેશ્યા વાળા અણુગારના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવે છે.

‘અવિસુદ્ધલેસેણ’ મંતે અગારે અસમોહણં અપ્પાણેણ’ ઈત્યાદિ

ટીકાર્થ—શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એવું પૂછ્યું કે ‘અવિસુદ્ધલેસે ણ’ મંતે અગારે’ હે ભગવન્ જે અણુગાર એટલે કે જેને અગાર-ધર ન હોય તે અનગાર અર્થાત્ સાધુ અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા છે. કૃષ્ણનીલ કાપેત, લેશ્યાવાળા છે. અને ‘અસમોહણં અપ્પાણેણ’ વેદના વિગેરે સમુદ્ધાત રહિત આત્મા દ્વારા ‘અવિસુદ્ધલેસં દેવં દેવિં અગારં’ અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા કૃષ્ણ વિગેરે લેશ્યા વાળા દેવને અગર દેવીને અથવા અણુગારને ‘જાણજ પાસજ્ઞં જ્ઞાન દ્વારા જાણે છે? અને દર્શન દ્વારા દેખે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! જો જ્ઞાનદે સમદે’ હે ગૌતમ ! આ અર્થ બરોબર નથી. અર્થાત્ અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા હોવાથી એ અણુગારને યથાવસ્થિત વસ્તુને જાણવાવાળા જ્ઞાનનો અભાવ કહેલ છે. આ પ્રમાણે અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળો અણુગાર યથાર્થ

પણાથી અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા દેવને જાણતો દેખાતો નથી. અંવસુદ્ધલેસેણ’ મંતે અગારે અસમોહણં અપ્પાણં વિસુદ્ધલેસં દેવં દેવિં અગારં જાણજ પાસજ્ઞ’ હે ભગવન્ જે અનગાર અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા હોય છે, અને વેદના વિગેરે સમુદ્ધાતથી રહિત છે. એવો તે અનગાર વેદના વિગેરે સમુદ્ધાતથી રહિત આત્માદ્વારા વિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા દેવને અથવા દેવીને અથવા તેવા કોઈ અણુગારને શું જાણે છે? કે દેખે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! જો જ્ઞાનદે સમદે’ હે ગૌતમ ! આ અર્થ બરોબર નથી. કેમકે અવિશુદ્ધ લેશ્યા વાળાને યથાવસ્થિત વસ્તુને જાણવાના જ્ઞાનનો અભાવ હોય છે. ‘અવિસુદ્ધલેસેણ, મંતે ! અગારં સમોહણં અપ્પાણેણ અવિસુદ્ધલેસં દેવં દેવિં અગારે જાણજ પાસજ્ઞ’ હે ભગવન્ જે અનગાર અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા હોય છે, લેશ્યાની વિશુદ્ધીથી રહિત છે. પરંતુ વેદના વિગેરે સમુદ્ધાતવાળા છે,

તો શું તે સ્વયં પોતાનાથી 'અવિસુદ્ધલેસ્સં દેવં દેવિ' અળગાર જાણૂં પાસૂં
 અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા દેવને અથવા દેવીને અથવા અણુગારને શું જાણૂં છે ?
 અને દેખે છે આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'જો ઇણદ્દે
 સમદ્દે' હે ગૌતમ ! આ અર્થ ખરોખર નથી. તેનું કારણ લેશ્યાની અવિશુદ્ધિમાં
 યથાવસ્થિત વસ્તુ પરિચ્છેદક જ્ઞાન હોતું જોઈએ તે હોતું નથી. 'અવિસુદ્ધલેસ્સે
 અળગારે સમોહણં અપ્પાણેણં વિસુદ્ધલેસ્સં દેવં અળગારં જાણૂં પાસૂં' હે ભગવન્
 જે અણુગાર અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળો હોય અને વેદના વિગેરે સમુદ્ધાત યુક્ત હોય
 તો શું તે સ્વયં પોતેજ વિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા દેવને અથવા દેવીને કે અણુગારને
 જાણૂં છે ? કે દેખે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે હે ગૌતમ !
 'જો ઇણદ્દે સમદ્દે' આ અર્થ ખરોખર નથી. તેનું કારણ ઉપર કહેવામાં આવી
 ગયેલ છે. તે પ્રમાણે સમજી લેવું, 'અવિસુદ્ધલેસ્સેણં મંતે ! અળગારે સમોહ્યા
 સમોહણં અપ્પાણેણં અવિસુદ્ધલેસ્સં દેવં દેવિં જાણૂં પાસૂં' હે ભગવન્ જે
 અણુગાર અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળો હોય છે, અને વેદના વિગેરે સમુદ્ધાત ક્રિયા
 થી કંઈક વિશેષ છે, અને કંઈક અંશથી વેદના વિગેરે સમુદ્ધાતથી વિશેષ
 ન પણ હોય, એવો તે સમવહતાસમવહતામા વાળો સાધુ અવિશુદ્ધ લેશ્યા
 વાળા દેવને અથવા દેવીને અથવા અણુગારને જાણૂં છે ? કે દેખે છે ? આ
 પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ ! 'જો ઇણદ્દે
 સમદ્દે' આ અર્થ ખરોખર નથી. કેમકે યથાર્થ દર્શક જ્ઞાનનો તેને અભાવ
 હોય છે. 'અવિસુદ્ધલેસ્સે અળગારે સમોહ્યા સમોહણં અપ્પાણેણં અવિસુદ્ધલેસ્સં
 દેવં દેવિં અળગારં જાણૂં પાસૂં' હે ભગવન્ ! જે અણુગાર અવિશુદ્ધ લેશ્યા
 વાળો હોય, અને વેદના વિગેરે સમુદ્ધાતથી વિશિષ્ટ અને અવિશિષ્ટ પણ
 હોય, તો શું એવો તે અણુગાર સ્વયં વિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા દેવને કે દેવીને
 અથવા અળગારને જાણૂં છે ? કે દેખે છે ? આ પ્રમાણેનો આ છદ્દો પ્રશ્ન
 પૂછેલ છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા !
 જો ઇણદ્દે સમદ્દે' હે ગૌતમ ! આ અર્થ ખરોખર નથી કેમકે એવી સ્થિતિમાં
 તે અળગારનું જ્ઞાન યથાર્થ વસ્તુને જાણવાવાળું હોતું નથી. આ રીતે અવિ-
 શુદ્ધ લેશ્યાને જાણવાવાળા સાધુના સંબંધમાં છ સૂત્રે ને બતાવીને હવે વિશુદ્ધ
 લેશ્યાવાળા જ્ઞાતા સાધુના સંબંધમાં છ સૂત્રો કહેવામાં આવે છે. 'વિસુદ્ધલેસ્સેણં
 મંતે ! અળગારે અસમોહણં અપ્પાણેણં અવિસુદ્ધલેસ્સં દેવં દેવિં અળગારં જાણૂં
 પાસૂં' આમાં શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એવો પ્રશ્ન પૂછ્યો છે કે હે ભગવન્
 જે અણુગાર વિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા છે, અર્થાત્ પ્રશસ્ત લેશ્યાવાળા છે,
 અને વેદના વિગેરે સમુદ્ધાત વિનાના છે, તો શું તે સ્વયં
 અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા કૃષ્ણાદિ લેશ્યાવાળા દેવને દેવીને તથા અણુગારને
 શું જાણૂં છે ? કે દેખે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રીને ગૌતમસ્વામીને

કહે છે કે ‘હંતા જાણઙ્ પાસઙ્’ હા ગૌતમ ! એવો તે સાધુ અણુગાર કૃષ્ણાદિ લેશ્યાવાળા દેવને દેવીને તથા અણુગારને બાણે છે. અને દેખે છે. કેમકે તેના જ્ઞાનમાં યથાર્થ વસ્તુપ્રદર્શકતાના સદ્ભાવ કારક લેશ્યાની વિશુદ્ધિ છે. અને તે વિશુદ્ધિ તે સાધુના જ્ઞાનમાં વર્તમાન છે. ‘જહા અવિસુદ્ધલેસ્સેણ આલાવગા એવં વિસુદ્ધલેસ્સેણ વિ હ્હ આલાવગા માણિયવ્વા’ જે પ્રમાણે અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા સાધુના સંબંધમાં પૂર્વોક્ત પ્રકારથી છ પ્રકારના આલાપકો કહેવામાં આવ્યા છે. એજ પ્રમાણે વિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા સાધુના સંબંધમાં પણ છ આલાપકો સમજી લેવા બેઠએ તે આલાપકો ક્યાં સુધી સમજવા તે બતાવવા માટે કહે છે ‘જાવ’ યાવત્ અંતિમ આલાપક સુધી એ પદ મૂકેલ છે અર્થાત્ છેલ્લા આલાપક સુધીના સઘળા આલાપકો સમજવા છેલ્લો આલાપક આ પ્રમાણે છે. ‘વિસુદ્ધલેસ્સેણં મંતે અણગારે સમોહયા સમોહણં અપ્પાણેણં વિસુદ્ધલેસ્સં દેવં દેવિં અણગારં જાણઙ્ પાસઙ્’ હે ભગવન્ વિશુદ્ધ લેશ્યાવાળો અણુગાર કે જે સમવહત અને અસમવહત અવસ્થાવાળો છે, તે વિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા દેવને દેવીને અથવા અનગારને શું બાણે છે ? કે દેખે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ ! હંતા જાણઙ્ પાસઙ્’ હા એવો તે અણુગાર એ દેવને અને દેવીને તથા એવા અનગારને બાણે છે. અને દેખે છે. અહિયાં યાવત્ શબ્દથી વચલા પાંચ આલાપકો ગ્રહણ કરાયા છે.

લેશ્યાની વિશુદ્ધિથી જ્ઞાનમા યથાર્થ દર્શકતા આવે છે. તે સંબંધમાં એવું કહ્યું છે કે શોભનમશોભનં વા વસ્તુ યથાવદ્વિશુદ્ધલેશ્યો જાનાતિ’ ॥ સૂ. ૩૧ ॥

સમ્યક્-ક્રિયા એવં મિથ્યાક્રિયા યે દો ક્રિયા એક
કાલ મેં એક જીવ મેં હોને કા નિષેધ

આ રીતના પ્રતિપાદનથી એજ સારાંશ નીકળે છે કે જે અવિશુદ્ધ લેશ્યાવાળો હોય છે. તે પદાર્થના યથાર્થ જ્ઞાનથી શૂન્ય રહે છે. અને તે વિશુદ્ધ લેશ્યાવાળો જીવ હોય છે, તે પદાર્થના સમ્પ્રજ્ઞાનથી યુક્ત હોય છે. તેથી શુદ્ધ બાણુવું અને શુદ્ધ દેખવું તે જ્ઞાનમાં લેશ્યાની વિશુદ્ધિને આધીન છે.

લેશ્યાની અવિશુદ્ધિવાળો જીવ જ્ઞાનની સમ્યક્ સ્થિતિથી રહિત હોય છે. તેથી હવે સૂત્રકાર સમ્યક્ ક્રિયા અને મિથ્યા ક્રિયા એ જે એક જ કાળમાં એક જીવમાં હોતા નથી. એ વાત અન્ય તીર્થિકોની પ્રજ્ઞપણા બતાવીને સ્પષ્ટ કરે છે.—‘અન્ન ઉત્થિયા ણં મંતે !’ ઇત્યાદિ

ટીકાથી—શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એવું પૂછ્યું છે કે ‘અન્નઉત્થિયા ણં મંતે એવામ્બુક્ષતિ’ હે ભગવન્ અન્ય તીર્થિકોએ એવું કહ્યું છે, તેઓએ

પોતાના શિષ્યોને એવું જ સમજાવ્યું છે, એવી જ તેઓએ પ્રરૂપણા કરી છે, અને તર્કણા દ્વારા તેઓએ એની પુષ્ટિ કરી છે કે ‘એગે જીવે, એગેણં સમણં દો કિરિયાઓ પકરેઈ’ એક જ એક સમયમાં બે ક્રિયાઓ કરે છે. ‘તં જહા’ તે બે ક્રિયાઓ આ પ્રમાણે છે. ‘સંમત્ત કિરિયં ચ મિચ્છત્તકિરિયં ચ’ એક સમ્યક્ત્વ ક્રિયા છે. અને બીજી મિથ્યાત્વ ક્રિયા છે. તેમાં બે મિથ્યાત્વ ક્રિયા છે, તે અસુન્દર અધ્યવસાય રૂપ છે. અર્થાત્ સારી હોતી નથી. ‘જં સમયં સંમત્તકિરિયં પકરેઈ, તં સમયં મિચ્છત્તકિરિયં પકરેઈ, જં સમયં મિચ્છત્તકિરિયં પકરેઈ, તં સમયં સંમત્તકિરિયં પકરેઈ’ જ એ સમયે સમ્યક્ત્વ ક્રિયા કરે છે, એજ સમયે તે મિથ્યાત્વ ક્રિયાપણુ કરે છે. અને બે સમયે તે મિથ્યાત્વ ક્રિયા કરે છે, એજ સમયે તે જીવાત્મા સમ્યક્ત્વ ક્રિયા પણુ કરે છે. ‘સંમત્તકિરિયાપકરણયાણ મિચ્છત્તકિરિયં પકરેઈ, મિચ્છત્તકિરિયા પકરણયાણ સંમત્તકિરિયં પકરેઈ’ સમ્યક્ત્વ ક્રિયા કરવાની સાથે જ મિથ્યાત્વ ક્રિયા પણુ કરે છે. અને મિથ્યાત્વ ક્રિયાની સાથેજ સમ્યક્ત્વ ક્રિયા કરે છે. કેમકે આ બે ક્રિયાઓ પરસ્પર સંબંધવાળી છે. તેથી એક ક્રિયા કરવામાં બીજી ક્રિયાનું હોવું અનિવાર્ય છે. ‘એવં સ્વલુ એગે જીવે એગેણં સમણં દો કિરિયાઓ પકરેઈ’ એજ કારણે એક જ એક સમયમાં બે ક્રિયાઓને કર્તા-કરવા વાળો હોય છે. ‘તં જહા સંમત્તકિરિયં ચ મિચ્છત્ત કિરિયં ચ’ એક સમ્યક્ત્વ ક્રિયા અને બીજી મિથ્યાત્વ ક્રિયાને કરવાવાળો હોય છે. ‘સે કહમેયં મંતે ! એવં’ હે ભગવન્ અન્ય તીર્થિકોએ એક જ એક સમયમાં બે ક્રિયાઓ કરવા વાળો કહેલ છે, તો શું તેઓનું એ કથન યથાર્થ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા જ્ઞણં તે અન્નઉત્થયા એવમાઙ્ગસ્વંતિ એવં માસંતિ, એવં પળ્લવેંતિ એવં પરૂવેંતિ એવં સ્વલુ એગે જીવે એગેણં સમણં દો કિરિયાઓ પકરેંતિ તદેવ જાવ સંમત્ત-કિરિયંચ મિચ્છત્તકિરિયં ચ’ હે ગૌતમ ! તે અન્યતીર્થિકોએ એવું કહેલ છે, એવું વ્યાખ્યાન કરેલ છે. એવી પ્રજ્ઞાપના કરી છે, અને એવી પ્રરૂપણા કરી છે કે એક જ એક સમયમાં બે ક્રિયાઓ કરે છે. એ રીતે એક જ સમયમાં એક જ સમ્યક્ત્વ ક્રિયા કરે છે, અને મિથ્યાત્વ ક્રિયા પણુ કરે છે. તો એ પ્રમાણેનું તેઓનું કથન યાવત્ પ્રરૂપણા કરવી તે સઘળું મિથ્યા અસત્ય છે. ‘અહં પુણ ગોયમા ! એવમાઙ્ગસ્વામિ જાવ પરૂવેમિ’ આ સંબંધમાં હે ગૌતમ ! મારું એવું કથન છે, એવું જ વ્યાખ્યાન છે, મારી એવીજ પ્રજ્ઞાપના છે, અને મારી એવીજ પ્રરૂપણા છે કે ‘એવં સ્વલુ એગે જીવે એગેણં સમણં એગં કિરિયં પકરેઈ’ એક જ એક સમયમાં એકજ ક્રિયા કરે છે. ‘તં જહા’ બેમકે ‘સંમત્તકિરિયં વા મિચ્છત્તકિરિયં વા’ સમ્યક્ત્વ ક્રિયા અથવા મિથ્યાત્વ ક્રિયા જ કરે છે, એ બંને ક્રિયાઓ એકી સાથે એટલા માટે કરી શકતા નથી કે આ બેઉ ક્રિયાઓમાં પરસ્પરમાં પરિહાર સ્થિતિ લક્ષણ વિરોધ છે. સમ્યક્ત્વ ક્રિયા ના સદ્ભાવમાં મિથ્યાત્વ ક્રિયા રહેતી નથી. અને મિથ્યાત્વ ક્રિયાના સદ્ભાવમાં સમ્યક્ત્વ ક્રિયા રહેતી નથી. તેથી એક જ જીવાત્મા આ બંને ક્રિયાઓ એકી

વખતે એક સાથે કરી શકતા નથી. જો એક જીવ એક સમયમાં આ બંને ક્રિયાઓનો કર્તા માનવામાં આવે તો મોક્ષનો સર્વથા અભાવ પ્રાપ્ત થાય છે. કેમકે મિથ્યાત્વની નિવૃત્તિ તો ક્યારેય થઈ જ શકતી નથી. સૂ. ॥ ૩૨ ॥
 જૈનાચાર્ય જૈનધર્મદિવાકર પૂજ્યશ્રીધાસીલાલજી મહારાજકૃત ‘જીવાભિગમસૂત્ર’ની પ્રમેયઘોતિકા નામની વ્યાખ્યામાં ત્રીજી પ્રતિપત્તિનો તિર્યગ્યૈનિક અધિકારનો ખીલો ઉદ્દેશો સમાપ્ત ॥૩-૨ા

ભેદસહિત મનુષ્યો કે સ્વરૂપકા નિરૂપણ

તિર્યગ્યૈનિક અધિકાર સમાપ્ત કરીને હવે સૂત્રકાર મનુષ્યના અધિકારનું કથન કરે છે.—‘સે કિં તં મણુસ્સા’ ઈત્યાદિ

ટીકાર્થ—‘સે કિં તં મણુસ્સા’ હે ભગવન્ મનુષ્યોના કેટલા ભેદો કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘મણુસ્સા દુવિહા પણ્ણત્તા’ મનુષ્યો બે પ્રકારના કહ્યા છે. ‘તં જહા’ તે બે પ્રકારો આ પ્રમાણે છે. સંમુચ્છિમ મણુસ્સાય ગઠ્ઠમવ્વકકંતિય મણુસ્સાય’ એક સંમૂર્ઝિમ મનુષ્ય અને ખીલ ગર્ભજ મનુષ્ય આમાં શુક અને શ્રોણિતના સંબંધ વિના જે મનુષ્યો ઉત્પન્ન થાય છે, તેઓ સંમૂર્ઝિમ મનુષ્યો કહેવાય છે. અને શુક શોણિતના સંબંધથી જે ઉત્પન્ન થાય છે તે ગર્ભજ મનુષ્ય કહેવાય છે. ‘સે કિં તં સંમુચ્છિમ મણુસ્સા’ હે ભગવન્ ! સંમૂર્ઝિમ મનુષ્યોના કેટલા ભેદો કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે સંમુચ્છિમ મણુસ્સા ઇમાગારા પણ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! સંમૂર્ઝિમ મનુષ્યોના કોઈપણ ભેદ હોતા નથી. કેમકે સંમૂર્ઝિમ મનુષ્યો એકજ સ્વરૂપવાળા હોવાનું કહેલ છે. ફરીથી શ્રીગૌતમસ્વામી પૂછે છે કે ‘કહિણં મંતે ! સંમુચ્છિમ મણુસ્સા સંમુચ્છિમંતિ’ હે ભગવન્ આ સંમૂર્ઝિમ મનુષ્યોની ઉત્પત્તી ક્યાં થાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! જંતો મણુસ્સલ્લેત્તે’ હે ગૌતમ ! આ સંમૂર્ઝિમ મનુષ્યો મનુષ્ય ક્ષેત્રની અંદર જ ઉત્પન્ન થાય છે. તથા મનુષ્યોનાજ મલ મૂત્રાદિ રૂપ અશુદ્ધ વસ્તુઓમાંજ તેઓ ઉત્પન્ન થાય છે. અને તેઓનું આયુષ્ય કેવળ એક અંતરુહૂર્તનુંજ હોય છે. ‘જહા પણ્ણવણાણ જાવ સે તં સંમુચ્છિમણુસ્સા’ સંમૂર્ઝિમ મનુષ્યોના સંબંધમાં પ્રજાપનાસૂત્રમાં વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન કરવામાં આવેલ છે, તેથી તે કથન પ્રમાણે અહિયાં પણ તેઓના સંબંધમાં કથન સમજી લેવું જોઈએ. ‘યાવત્’ પદથી ગ્રહણ કરવામાં

આવેલ પ્રજ્ઞાપના સૂત્રનો આલાપક આ પ્રમાણે છે. 'પળ્યાલીસાણ' ઈત્યાદિ. સૂત્રપાઠનો અર્થ અહિયાં કહેવામાં આવે છે. તે સંમૂર્ચિત્તમ મનુષ્ય મનુષ્ય ક્ષેત્રની મધ્યમાં ૪૫ પિસ્તાળીસ લાખ યોજનવાળા અઠાઈ દ્વીપ સમુદ્રીમાં પંદરકર્મભૂમિઓમાં, ત્રીસ અકર્મભૂમિઓમાં છપ્પન અંતર દ્વીપોમાં રહેવાવાળા ગર્ભજ મનુષ્યોના જ ઉચ્ચાર. પ્રસ્તવણ, ખેલ સિંઘાણ વાન્ત (વમન-ઉલ્ટી પિત્ત પૂય (૫૩) શોષિત, (લોહી) શુક-વીર્ય તથા શુકપુદ્ગલોના પરિશાટ સહેલામાં મરેલા કલેવરે કહેતાં શરીરોમાં, સ્ત્રી પુરુષના સંયોગમાં તથા નગરના નાળા (ગટર)માં આ બધા અશુચિસ્થાનોમાં આંગળના અસંખ્યાતમા લાગ માત્ર અવ-ગાહનાથી સંમૂર્ચિત (ઉત્પન્ન) થાય છે તેઓ અસંજી, મિથ્યાદષ્ટિ, અજ્ઞાની, અને બધી પાંચે પર્યામિતોથી અપર્યાપ્ત હોય છે. આ અંતમુહૂર્તાના આયુષ્યમાંજ કાલ કરે છે. 'સે તં સંમુચ્છિમમણુસ્સા' આ સંમૂર્ચિત્તમ મનુષ્યોનું નિરૂપણ કહ્યું છે.

હવે ગર્ભજ મનુષ્યોનું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે. 'સે કિં તં ગઢ્ઢ વક્કંતિય મણુસ્સા' હે ભગવન્ ગર્ભજ મનુષ્યોના કેટલા લેદ કહ્યા છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ! 'ગઢ્ઢવક્કંતિય મણુસ્સા તિવિહા પળ્ણત્તા' ગર્ભવ્યુત્કાંતિક-ગર્ભજ મનુષ્યોના ત્રણ લેદો કહ્યા છે, 'તં જહા' તે લેદો આ પ્રમાણે છે 'કમ્મભૂમિગા, અકમ્મભૂમિગા, અંતરદીવગા' કર્મભૂમિક અકર્મભૂમિક, અને અંતરદ્વીપજ, આમાં જેઓ કર્મભૂમિઓમાં એટલે કે ભરત, ઐરવત, વિગેરે પંદર ક્ષેત્રોમાં ઉત્પન્ન થાય છે. તેઓ કર્મભૂમિક કહેવાય છે. બે લાખ યોજનના વિસ્તારવાળા લવણ સમુદ્રની અંદર અંદર જે દ્વીપ છે, તે અંતરદ્વીપ છે. આ છપ્પન અંતરદ્વીપોમાં જેઓ ઉત્પન્ન થાય છે. તેઓ અંતરદ્વીપક મનુષ્યો છે.

આમાં પહેલાં અંતર દ્વીપના મનુષ્યોનું કથન કરવામાં આવે છે. તેમાં ગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રીને પૂછે છે કે 'સે કિં તં અંતરદીવગા' હે ભગવન્ અંતરદ્વીપના મનુષ્યોના કેટલા લેદ કહ્યા છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'અંતરદીવગા અટ્ટાવીસઙ્ગિહા પળ્ણત્તા' હે ગૌતમ! અંતર દ્વીપના મનુષ્યોના ૨૮ અઠયાવીસ લેદો કહ્યા છે. 'તં જહા' તે અઠયાવીસ લેદો આ પ્રમાણે છે. 'એગોરુયા' ઇત્યાદિ એકોઙ્ક ૧, આલાપિક ૨, વૈષાણિક ૩, નાંગોલિક ૪, હયકર્ણક ૫, ગજકર્ણક ૬, ગોકર્ણક ૭, શંકુલી કર્ણક ૮, આદર્શમુખ ૯, મેદ્ર-મેષમુખ ૧૦, અથોમુખ ૧૧, ગોમુખ ૧૨, હસ્તિમુખ ૧૪, સિંહમુખ ૧૫, વ્યાઘ્રમુખ ૧૬, અશ્વકર્ણ ૧૭, સિંહકર્ણ ૧૮, અકર્ણ ૧૯, કર્ણપ્રાવરણ ૨૦, ઉલ્કા મુખ ૨૧, મેઘમુખરર, વિદ્યુન્મુખરર, વિદ્યુન્ત ૨૪, ઘનઠન્ત ૨૫, લઘ્ઠન્ત ૨૬, ગૂઢઠન્ત ૨૭, અને શુદ્ધઠન્ત ૨૮,

સૂત્રમાં કહેલા આ અઠ્યાવીસ ૨૮ દ્વીપો જે પ્રમાણેના જેટલા પ્રમાણના અપાન્તરાલવાળા અને જે નામના હિમવાન પર્વતના પૂર્વ અને પશ્ચિમ દિશામાં છે, એજ પ્રકારના એટલાજ પ્રમાણવાળા એટલાજ અપાન્તરાલવાળા અને એજ નામન શિખરી પર્વતની પૂર્વ અને પશ્ચિમ દિશામાં બીજા પણ ૨૮ અઠ્યાવીસ અંતરદ્વીપો ફરીથી કહ્યા છે. આ બધા મળીને કુલ ૫૬ છપ્પન અંતરદ્વીપો કહેવામાં આવે છે. પરંતુ આ સૂત્રમાં તેઓની અત્યંતસમાનતાને કારણે વ્યક્તિલેહને ન માનતાં અઠ્યાવીસ પ્રકારના જ અંતરદ્વીપોની વિવક્ષા કરવામાં આવી છે.

એકોરૂક નામવાળા દ્વીપો છે. મનુષ્યો એ નામવાળા હોતા નથી પરંતુ તે દ્વીપોમાં રહેનારા હોવાને કારણે 'તાસ્થ્યાત્ તદ્ વ્યપદેશઃ' આ માન્યતા પ્રમાણે ત્યાંના મનુષ્યોના નામો પણ એકોરૂક વિગેરે પ્રકારથી કહ્યા છે. જેમ પંચાલ વિગેરે દેશમાં રહેવાવાળા પુરૂષને વ્યવહારમાં પાંચાલ વિગેરે પ્રકારથી કહેવામાં આવે છે. તે જ પ્રમાણેનું આ કથન છે. ॥ સ્વ. ૩૩ ॥

દક્ષિણદિશા કે મનુષ્યોં કે એકોરૂક દ્વીપ કા નિરુપણ

હવે દક્ષિણ દિશાના એકોરૂક મનુષ્યોના એકોરૂક દ્વીપના સંબંધમાં કહેવામાં આવે છે. 'કર્હિણં મંતે ! દાહિણિલ્લાણં ઇગોરૂય મણુસ્સાણં' ઇત્યાદિ ટીકાર્ય-શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એવું પૂછ્યું કે 'કર્હિ ણં મંતે ! દાહિણિલ્લાણં ઇગોરૂયમણુસ્સાણં ઇગોરૂયદીવે ણામં દીવે પણ્ણત્તે' હે ભગવન્ દક્ષિણ દિશામાં રહેવાવાળા એકોરૂક મનુષ્યોનો જે એકોરૂક દ્વીપ છે, તે કયા સ્થાન પર કહેવામાં આવેલ છે? એકોરૂક મનુષ્ય શિખરી નામના પર્વત પર પણ રહે છે. તે આ મનુષ્ય મેરૂ પર્વતની ઉત્તર દિશામાં રહેવાવાળા એકોરૂક મનુષ્યોના એકોરૂક દ્વીપના સંબંધમાં શ્રીગૌતમસ્વામીએ ઉપર પ્રમાણેનો પ્રશ્ન ભગવાનશ્રી મહાવીર પ્રભુશ્રીને પૂછ્યો છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! જંબુદીવે દીવે મંદરસ્સ પઢ્વયસ્સ, દાહિણેણં ચુલ્લહિમવંતસ્સ, વાસહરપઢ્વયસ્સ, ઉત્તરપુરત્થિમિલ્લાઓ ચરિમંતાઓ લ્લવણસમુદ્દં તિન્નિ જોયણસયાદ્દં ઓગાહિત્તા' હે ગૌતમ ! જંબુદ્વીપ નામના દ્વીપમાં જે મેરૂપર્વત છે, તેની દક્ષિણ દિશામાં સુદ્રહિમવાન્ નામનો વર્ષધર પર્વત છે. આ વર્ષધર પર્વતની ઇશાન દિશાના ચરમાન્તમાં લવણ સમુદ્રમાં ત્રણસો યોજન ગયા પછી 'એત્થણં દાહિણિલ્લાણં ઇગોરૂય મણુસ્સાણં ઇગોરૂયદીવે ણામં દીવે પણ્ણત્તે'

અહિયાં ક્ષુદ્ર હિમવાન પર્વતની ઢાઢ ઉપર દક્ષિણ દિશામાં રહેવાવાળા એકોરૂક મનુષ્યોનો એકોરૂક નામનો દ્વીપ કહેવામાં આવેલ છે. ‘તિન્નિ જોયણસયાઈ આયામવિક્કલ્લભેણં ણવ ઇગૂણપન્ન જોયણસયાઈ કિંચિવિસેસેણં પરિક્કલ્લેવેણં ઇગાણ પડમવરવેદ્યાણ ઇણેણં વણસંડેણં સવ્વઓ સમંતા સંપરિક્કલ્લત્તે’ આ દ્વીપ લંબાઈ પહોળાઈમાં ત્રણસો ૩૦૦ યોજનને છે. તેની પરિધિ નવસો આગણ પચાસ ૯૪૯ યોજનમાં કંઈક વધારે છે. આ દ્વીપની ચારે બાજુ એક પદ્મવર વેદિકા આવેલી છે. આ પદ્મવર વેદિકાની ચારે દિશાઓમાં તેને ઘેરિને એક વન ખંડ આવેલું છે. ‘સા ણં પડવરવેદિયા અદુ જોયણાઈં ઉદ્ધઠં ઉચ્ચત્તેણં પંચ ઘણુસયાઈં વિક્કલ્લભેણં ઇગૂણવદોવં સમંતા પરિક્કલ્લેવેણં પણ્ણત્તા’ આ પદ્મવર વેદિકાની ઉંચાઈ આઠ યોજનની છે. અને તેની પહોળાઈ પાંચસો ધનુષની છે. ‘ઇગોરુય દોવં સમંતા પરિક્કલ્લેવેણં પણ્ણત્તા’ આ પદ્મવર વેદિકા એકોરૂક દ્વીપને ચારે બાજુથી ઘેરીને રહેલી છે. ‘તીસેણં પડવરવેદિયાણ’ આ પદ્મવર વેદિકાનું ‘અયમેયારુવે વણ્ણાવાસે’ વર્ણુવાસ-વર્ણુન આ પ્રમાણે છે ‘તં જહા’ જેમકે ‘વડ્રામયા તિન્નમા’ નેમિ પરિધિ વળમય બનેલી છે. ‘ઇવં વેડયા વણ્ણઓ જહા રાયપસેણઈણ તહા માણિયટ્વો’ આના વર્ણુન સંબંધમાં ‘રાજપ્રશ્નીય’ સૂત્રમાં જે પ્રમાણેનું કથન કરવામાં આવેલ છે. એજ પ્રમાણેનું કથન અહિયાં પણ સમજી લેવું જોઈએ.

‘સા ણં પડમવરવેદિયા ઇણેણં વણસંડેણં સમંતા સંપરિક્કલ્લત્તા’ આ પદ્મવર વેદિકાની ચારે બાજુ એક વનખંડ આવેલું છે. ‘સે ણં વણસંડે દેસૂણાઈં દો જોયણાઈં ચક્કવાલ્લવિક્કલ્લભેણં વેદિયા સમેણં પરિક્કલ્લેવેણં પણ્ણત્તે’ આ વન ખંડ દેશઉન, કંઈક કમ બે યોજનના ગોળાકાર પહોળાઈ વાળું છે અને તેની પરિધિને વિસ્તાર વેદિકાની બરાબર છે. ‘સે ણં વણસંડે કિણ્હે કિણ્હોમાસે ઇવં જહા રાયપસેણઈણ વણસંડવણ્ણઓ તહેવ નિરવસેસં માણિયટ્વં’ આ વનખંડ ઘણું ગાઢ ઉંડુ હોવાના કારણે કાળું દેખાય છે. અને તેને પ્રકાશ પણ કાળોજ નીકળે છે. તેનું આ પ્રકારનું વર્ણુન રાજપ્રશ્નીય સૂત્રમાં કરવામાં આવેલ છે. તે એ બધું ત્યાંનું વર્ણુન અહિયાં પણ સમજી લેવું ‘તણાણ ય વણ્ણ ગંધ ફાસો સહોત્તણા ણં વહવે દેવાય દેવીઓ ય આસયંતિ જાવ વિહરંતિ’ અહિંના તૃણોના વર્ણુ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ અને તૃણોના શબ્દ આ બધાનું અને વાવડિયોનું અને ઉપપાત પર્વતોનું અને પૃથ્વી શિલાપટ્ટકોનું કે જે અહિયાં વર્તમાન છે, એ બધાનું વર્ણુનપણ કરી લેવું જોઈએ. યાવત્ અહિયાં અનેક વાનવ્યન્તર દેવ અને દેવીયો કીડા કરવા આવે છે ઉઠે એસે છે. ઇત્યાદિ. આ રીતે ‘આસયંતિ’ આ છેલ્લા પદ સુધી વ્યન્તર દેવ અને દેવીયોનું વર્ણુન અહિયાં કરવામાં આવેલ છે. તે તે બધુંજ વર્ણુન અહિયાં કરી લેવું જોઈએ. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે પદ્મવર વેદિકાનું વર્ણુન અને વનખંડનું વર્ણુન જેમ આગળ જબૂ-દ્વીપની ઉપરની પદ્મવર વેદિકા અને વનખંડનું વર્ણુન આવવાનું છે. તે પ્રમાણે ત્યાંના તે વર્ણુન પ્રકરણથી આ સમજવામાં આવી જશે. ॥ સૂ ૩૩ ॥

‘एगोरुय दीवस्सणं भंते! दीवस्स’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એવું પૂછ્યું છે કે ‘एगोरुयदीवस्स णं भंते! दीवस्स केरिसे आगारभावपडोयारे पणत्ते’ હે ભગવન! એકોરુક નામના દ્વીપનો આકાર ભાવપ્રત્યવતાર અર્થાત્ ભૂમિ વિગેરેનું વર્ણન કેવી રીતે કરવામાં આવેલ છે? આજ વિષયને ઉપમા વાચક પદો દ્વારા પ્રગટ કરવામાં આવે છે. ‘से जहा नामए आलिंग पुक्खरेइ वा’ ઇત્યાદિ. ત્યાંની જે ભૂમિ છે, તે આલિંગ પુષ્કરના જેવી ચીકણી અને સમતલવાળી છે. આલિંગ નામનું વાજ્રંત્ર હોય છે. તેને મઢેલું ચામડું જેવું સરખું હોય છે, તેવી સમતલ સરખા તળીયાવાળી હોય છે. મૃદંગનું મુખ જેવું ચિકણું અને સમતલ હોય છે, તેવી સમતલ હોય છે. અથવા પાણીથી ભરેલા તળાવના પાણીને ઉપરનો ભાગ જેવો સમતલ અને ચિકણો હોય છે, અથવા હાથના તળીયા જેવો ચિકણો અને સમ હોય છે. ચંદ્રમંડળ અને સૂર્યમંડળ જેવા હોય છે. આદર્શમંડલ અર્થાત્ દર્પણ જેવો ચિકણો અને સમતલ હોય છે. ઉરભ્રમ્યર્મ ઉરલિયા અર્થાત્ ઘેટા, ખળદ, સુવર, સિંહ, વાઘ વૃક ઘેટાની એક જાત અને ચિત્તો આ બધાના ચર્મને જે મોટા મોટા ઓબરોથી સમતળ બનાવવામાં આવેલ હોય, એવી તે ભૂમી આવર્ત, પ્રત્યાવર્ત, શ્રેણી પ્રશ્રેણી સ્વસ્તિક સૌવસ્તિક, પુષ્યમાન, વર્ધમાન, મત્સ્યાંડ, મકરાંડ જર, માર પુષ્પાવલી, પદ્મપત્ર, સાગરતરંગ, વાસંતીલતા, પદ્મલતા વિગેરે અનેક પ્રકારના માંગલિક રૂપોની રચનાથી ચિત્રેલા એવા તથા સુંદર દશ્યવાળા સુંદરકાંતી વાળા અને સુંદર શોભાવાળા ચમકતા ઉજ્જવલ કિરણોના પ્રકાશવાળા, એવા અનેક પ્રકારના પાંચ વર્ણોવાળા તૃણોથી અને મણિયોથી, શોભાયમાન થતી રહે છે. ‘एव’ સચળિજ્જે માણિયવ્વે’ તેની શૈથ્યાની ચિકણાઈના સંબંધમાં પણ વર્ણન કરી લેવું જોઈએ જેમકે આ જીનક-ચિકણું ચામડું રૂ, ખૂર, માખણ, અને તૂલના સ્પર્શ જેવો કોમલ તથા રત્નમય સ્વચ્છ, ચિકણો. ઘૂબટ મૂબટ અને નિર્મલ વિગેરે વિશેષણોવાળો ભૂમિભાગ છે. ‘पुढवी सिलापट्टगंसि’ પૃથ્વીશિલાપટ્ટક પણ છે. તે તેવું વર્ણન પણ ઔપપાતિક સૂત્રમાં કહ્યા પ્રમાણે સમજી લેવું. ‘तत्थ णं’ તે શિલાપટ્ટકપર ‘बहवे एगोरुय दीवया मणुस्सा मणुस्सीओ आसयंति जाव विहरंति’ એકોરુક દ્વીપમા રહેવાવાળા અનેક મનુષ્યો અને તેની સ્ત્રિયો ઉઠતી બેસતી રહે છે. તેમજ સૂતી રહે છે. આરામ કરે છે. અને પહેલાં કરેલા શુભકર્મોને અનુભવ કરે છે. ‘एगोरुयदीवेणं दीवे तत्थ तत्थ देसे तहिं तहिं बहवे उहालका कोहालका कतमाला, नतमाला, णट्टमाला, सिंगमाला संखमाला, दंतमाला, सेलमालगा, णाम दुमगणा पणत्ता समणाउसो’ હે શ્રમણાયુષ્મન! શ્રમણો તે એકોરુક નામના દ્વીપમાં સ્થળે સ્થળે આવેલ અનેક ઉદ્દાલક નામના વૃક્ષો, અનેક કોદાલક નામના વૃક્ષો, અનેક કૃતમાલ નામના વૃક્ષો, અનેક નત માલ નામના વૃક્ષો, અનેક નર્તામાલ નામના વૃક્ષો, અનેક શૃંગમાલ નામના વૃક્ષો, અનેક શંખમાલ નામના વૃક્ષો

અનેક દંતમાલ નામના વૃક્ષો અને અનેક શૈલમાલ નામના વૃક્ષો છે. આ વૃક્ષોનો મૂળભાગ 'કુસવિકુસવિસુદ્ધરુક્ષમૂલા' કુશ-દર્ભ અને કાસના સદ્ભાવથી સર્વથા રહિત છે. અર્થાત્ આ વૃક્ષોની નીચે ઘાસ કે કાસ હોતા નથી. દર્ભની જાતનું જે ઘાસ હોય તેને કુશ કહે છે અને કાસની જાતનું જે ઘાસ થાય છે તેને વિકુશ કહે છે. આ બધા વૃક્ષો 'મ્લમંતો, કંદમંતો, આવ વીયમંતો' પ્રશસ્ત મૂળવાળા હોય છે. પ્રશસ્ત કંદવાળા હોય છે. પ્રશસ્ત સ્કંધવાળા હોય છે. પ્રશસ્ત છાલ વાળા હોય છે. તેમજ પ્રશસ્ત શાખાઓ વાળા હોય છે. પ્રશસ્ત પ્રવાલો. ફૂંપળો વાળા હોય છે. પ્રશસ્ત પાનાઓ વાળા હોય છે. પ્રશસ્તકૂલોવાળા હોય છે. સુંદર ફલોવાળા હોય છે. અને સુંદર ખીંજીવાળા હોય છે. 'પત્તેહિય પુપ્પેહિય. અચ્છળણ પરિચ્છળણા' આ વૃક્ષો નિરંતર પત્રો પુષ્પોથી લદાયેલા રહે છે. 'સિરીષ અતીવ અતીવ ઉવસોભેમાણા ઉવસોભેમાણા ચિદ્વંતિ' તેથી જે તેનું સૌંદર્ય અત્યંત મનને લોભાવનારું હોય છે. 'એગોરુચ-દીવેળં દીવે તત્થ બહવે રુક્ષા હેરુયાલવણા, મેરુયાલવણા, મેરુયાલવણા, સેરુયાલવણા, સાલવણા, સરલવણા, સત્તવળવણા' આ એકોરુક નામના દ્વીપમાં સ્થળે સ્થળે, અનેક વૃક્ષોતો છે જ તેની સાથે હેરુતાલના વનપણુ છે. હેરુતાલના વન પણુ છે. મેરુતાલના વનો પણુ છે. સેરુતાલના વનો પણુ છે. સાલ વૃક્ષોના વન છે. સરલ વૃક્ષોનો વન છે. સમપર્ણુ નામના વૃક્ષોના વનો છે. 'પૂયફલિવળા' પૂળી ફલ કહેતાં સોપારીના વૃક્ષોના વન છે. 'સ્વજૂરિવળા' ખજૂરીવૃક્ષોના વનો છે. 'નારિષરિવળા' નારીચેલના વન છે. આ બધા વનો 'કુસવિકુસરુક્ષ મૂલા' વૃક્ષોની નીચેના ભાગમાં કુશ અને કાશ વિનાના હોય છે. આ વનોમાં જે વૃક્ષો છે, તે બધાજ પ્રશસ્ત મૂળવાળા છે, પ્રશસ્ત સ્કંધવાળા છે. યાવત્ પ્રશસ્ત ખીજ વાળા છે. તથા આ બધા વૃક્ષો પત્રો અને પુષ્પોથી હંમેશાં યુક્ત રહે છે. તેથીજ તે પોતાની સુખકર સુખમાથી વિશેષ પ્રમાણમાં સુહાવના બન્યા રહે છે. 'એગોરુચદીવેળં તત્થ બહુઓ પડમલયાઓ, જાવ સામલયાઓ ણિચ્છં કુસુમિયાઓ' તે એકોરુક નામના દ્વીપમાં અનેક પ્રકારની અનેક લતાઓ વેલો પણુ હોય છે. જેમકે પદ્મલતાઓ, યાવત્ અહિયાં યાવત્ શબ્દથી નાગ લતાઓ, અશોકલતાઓ, ચમ્પકલતાઓ, આમલતાઓ, વનલતાઓ, વાસન્તી લતાઓ, અતિમુક્તકલતાઓ, કુંદલતાઓ, અને શ્યામલતાઓ આ બધી લતાઓ ગ્રહણુ કરાઈ છે. આ બધી લતાઓ નિત્ય કુસુમિત, સ્તબ્ધિત, પદલવિત, ગુદ્ધિત, અને પુષ્પોથી સદા વ્યાપ્ત રહે છે. 'एवं लता वण्णओ जहा उववाइए जाव पड़िरूवाओ' આ રીતે અહિયાં લતાઓનું વર્ણન સમજી લેવું. ઔપપાતિક સૂત્રમાં જે પ્રમાણે આ લતાઓનું વર્ણન કરવામાં આવેલ છે. તે પ્રમાણે સમજી લેવું આ બધી લતાઓ પ્રાસાદીય છે, દર્શનીય છે, અભિરૂપ અને

પ્રતિરૂપ છે. ‘एगोरुयदीवेणं दीवे तत्थ तत्थ बहवे सेरिया गुम्मा, जाव महा जातिगुम्मा’ આ એકોરૂક નામના દ્વીપમાં સ્થળે સ્થળે અનેક સેરિકાગુલ્મો નવમાલિકા ગુલ્મો, કે જેના પુષ્પો મધ્યાહ્ને-અપોરે ખીલે છે, એવા અંધુ જીવકના પુષ્પો, અનેાવગુલ્મ, ખીજકગુલ્મ, ખાણુગુલ્મ, કુંજગુલ્મ, સિંદુવાર ગુલ્મ, જાતીગુલ્મ, મુદ્દગરગુલ્મ, ચૂથિકાગુલ્મ, મલ્લિકાગુલ્મ, વાસંતીકાગુલ્મ વસ્તુલગુલ્મ, શેવાલગુલ્મ, અગસ્ત્યગુલ્મ, અંપકગુલ્મ, નવનીતિકાગુલ્મ, કુંદગુલ્મ અને મહા જાતિગુલ્મ છે. જેનું સ્કંધ થઈ નાનું હોય પરંતુ જેની શાખાઓ ડાળો ઘણી ફેલાયેલી હોય પર, પુષ્પ અને ફળોથી જે સદા લદાયેલ રહે એવા વૃક્ષોને ગુલ્મ કહે છે. આમાં કેટલાક તો પ્રસિદ્ધ છે, અને કેટલાક ત્યાંના પોતપોતાના દેશ વિશેષથી જાણી લેવા. આ ગુલ્મો ઘણાજ ગાઠ હોય છે. તેથી તે એવા દેખાય છે કે જેમ મહામેઘનો સમૂહ હોય, ‘तेणं गुम्मा दसद्ववणकुसुमं कुसुमंति’ આ ગુલ્મો પાંચે વર્ણવાળા પુષ્પોને ઉત્પન્ન કરે છે. ‘विधूवग्गसाहा जेण वाय-विधूवग्गसाला’ તેની શાખાઓ ડાળીયોં પવનના ઝોકથી સદા હાલતી રહે છે. તેથી તે ‘एगोरुय दीवस्स बहुसमरमणिज्जं भूमिभागं सुकपुष्फपुंजोवयार कलियं करंति’ એકોરૂક દ્વીપના બહુ સમરમણીય ભૂમિભાગને માનોકે પુષ્પોના પુંજોથીજ ઠાંકી દે છે. એમ જણાય છે. આ કથનનું તાત્પર્ય એ છે કે ગુલ્મોની અથ શાખાઓ જ્યારે પવનના ઝપાટાથી કંપાયમાન થાય છે. ત્યારે તેમાંથી અનેકપુષ્પો જમીન પર નીચે પડે છે. તેનાથી એવું જણાય છે કે જાણે આ એકોરૂક દ્વીપના બહુ સમરમણીય ભૂમિભાગ પર પુષ્પોનો વરસાદ વરસાવી રહ્યા છે. ‘एगोरुय दीवेणं तत्थ तत्थ बहूओ वणराइओ पणत्ताओ’ એકોરૂક દ્વીપમાં અનેક સ્થાનોપર અનેક પ્રકારની સુંદર વનસ્પતિયો પણ છે. ‘ताओ णं वणराईओ किण्हाओ किण्हो भासाओ जाव रम्माओ महामेघनिकुरंबभूयाओ’ આ વનરાજીયો અત્યંત ગાઠ હોવાથી કયાંક કયાંક ડાળી ડાળી મેઘની ઘટા જેવી દેખાય છે. તેમાંથી જે પ્રકાશ પુંજ નીકળે છે, તે પણ ડાળોજ જણાય છે. યાવત્ આવનરાજી એ કયાંક કયાંક નીલ વર્ણ ની પણ હોય છે. તેથી નીલાવ-લાસવાળી જણાય છે. તે પણ એ દેખવામાં ઘણીજ સુંદર લાગે છે. તેને જ્નેતારા તો તેને જ્નેતાં એવુંજ સમજે છે કે જાણે આ મોટામોટા મેઘો-વાદળાઓની ઘટાઓજ અહિયાં એકઠી થયેલ છે. ‘जाव महती गंधद्वार्णिं सुयंतीओ पासादीयाओ आ वनराज्योनी अंदरथीं જે ગંધરાશી નીકળે છે. તે ઘ્રાણેન્દ્રિયને ખિલકુલ સરાખોર-તર કરીદે છે. અર્થાત્ તેને ભરીદે છે. અને તૃપ્ત કરીદે છે. આ બધીજ રાજીયો પ્રાસાદીય છે. દર્શનીય છે. અભિરૂપ અને પ્રતિરૂપ છે.

‘एगोरुयदीवेणं तत्थ तत्थ बहवे मत्तंगा णाम दुमगणा पणत्ता समणाउसो’ એકોરૂક દ્વીપમાં જ્યાં ત્યાં અનેક સ્થળે મત્તાંગોના દ્રુમગણો છે. હે શ્રમણ આયુષ્મન્ તો મત્ત-મદ અર્થાત્ પ્રમોદના કારણ રૂપ હોવાથી તેનું નામમત્તાંગ

એવું પડેલ છે. તે કેવા પ્રકારના હોય છે ? તે પ્રશ્નના ઉત્તર રૂપે તેના ગુણ અને તેની સમાનતા દષ્ટાંત દ્વારા કહે છે. ‘જહા સે’ ઈત્યાદિ.

‘જહા સે ચંદ્રપ્પમણિસિલાગવરસિધુવવર વારુણીસુજાય પત્તપુપ્ફલચોય નિઝ્જાસસારબહુ દવ્વજુત્તિસંભારકાલસંધિયાસવા’ ચંદ્રનામ કપૂર અને ચંદ્રમાનું છે. તેનો રસ ચંદ્રપ્રલા અથવા કપૂર અથવા ચંદ્રના જેવો વર્ણુવાળો હોય છે. તથા મણિશલાકા અર્થાત્ મણિ મરકત વિગેરે મણિ વિગેરેની શલાક:- સળી, ળડી હોવાથી સળી જેવો, મણિના વર્ણુ જેવો, રસ હોય છે. તથા વરસિધુવર શ્રેષ્ઠ સીધુ અર્થાત્ પકાવેલ સેલડીનો રસ તેના જેવો હોય છે. તથા પ્રવર વાઝણી અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ ઉત્તમ વાઝણી વાઝણી ગંડદુવાને કહે છે. તે સેલડીની એક જાત છે. તેના જેવો રસ હોય છે. તથા સુખત અર્થાત્ પરિપાક અવસ્થાને પ્રાપ્ત થયેલ એટલે કે પાકા થયેલ. અહિયાં નિર્યાસ સાર એ પદ પત્ર, પુષ્પ વિગેરે તમામની સાથે લગાવવામાં આવે છે. તેથી પાકેલા પાનડાઓનો, પાકેલા પુષ્પોનો પાકેલા ફળોનો અને ગંધ દ્રવ્યોનો જે નિર્યાસસાર અર્થાત્ સારભૂત જે રસ હોય છે. આવા પ્રકારના ઉંચા ઉંચા રસ દ્રવ્યોના સંમિશ્રણની પ્રચુરતાવાળા તથા પોત પોતાના ઉચિત કાળમાં સંયોજીત કરીને બનાવેલા જે આસવ સંમિશ્રિત મધુર રસ વિશેષ રસ જેવો મીઠો અને સુગંધવાળો હોય છે, એવા તે મત્તાંગદ્રુમ ગણો છે. વળી તે કેવા છે ? તેનું વર્ણુન કરતાં કહે છે કે ‘મહુમેરગરિટ્ઠામદુદ્ધજાઈ પસન્ન મેલ્લગ સતાઝ સ્વજૂર મુદ્ધિયા સારકાવિસાયણત્વોચરસવરસુરા’ જેમ મધુ પુષ્પરસ, મૈરેય ગોળ ધાણા અને પાણીમાં મેળવેલા ધાતકી પુષ્પને પકવવાથી જે રસ થાય છે, તે મૈરેય કહેવાય છે. રિષ્ટાલ-રિષ્ટ એટલે કે ફીણુવાળો પદાર્થ તેનો જે સ્વેત વર્ણુ હોય છે તેના જેવી આલા-કાંતીવાળો રસ વિશેષ દુગ્ધ જાતી દૂધના સ્વાદ જેવા સ્વાદવાળો રસ દુગ્ધજાતીનો રસ કહેવાય છે. તે રસ વિશેષ, તથા પ્રસન્ન એટલે કે જે રસ સ્વચ્છ સ્ફટિકના જેવો હોય છે. અને

જે મનને પ્રસન્ન કરવાવાળો હોવાથી તેનું નામ પ્રસન્ન એ રીતે રાખવામાં આવેલ છે. એવો રસ વિશેષ મેદલક જે બીજા રસના મેળવવાથી બળ કરનાર-બલ વધારનાર હોય છે, એવા રસ વિશેષનું નામ મેદલક છે. શતાયુ, એ એક એવો રસ હોય છે કે જેના સેવન કરવાથી સો વર્ષનું આયુષ્ય લોગવી શકાય છે. અર્થાત્ આયુષ્યને વધારનારા રસનું નામ ‘શતાયુ’ છે. તથા ખજૂર મૃદ્ધિકાસાર અર્થાત્ ખજૂર અને દ્રાક્ષમાંથી બનાવેલ સારભૂતરસ, તથા કાપિશાયન, કાપિશ ધૂંવાડાના જેવા ગોળમાંથી બનાવેલ રસવિશેષ તથા ક્ષોદરસ ક્ષોદ ચૂર્ણુ પરિ પકવ મધુર કાષ્ઠ વિગેરે ઔષધિયોના ચૂર્ણુનો રસ મધ કે જે પહેલીજ વારમાં નીકળે છે. અર્થાત્ પહેલા નંબરના રસને વર સુરા કહે છે. જેમ પૂર્વોક્ત બધા પ્રકારના રસ હોય છે. તે રસો કેવા પ્રકારના હોય છે તે હવે બતાવવામાં આવે છે ‘વણ્ણ ગંધરસ ફાસજુત્તા’ તે પૂર્વોક્ત રસ પ્રશસ્ત વર્ણુ એટલે કે

શુકલાદિ વર્ણુ થી, પ્રશસ્ત ગંધ, એટલે કે સુરભિ ગંધથી, શેરડી, ગોળ, સાકર, અને મત્સ્યંડિકાના જેવા પ્રશસ્ત રસથી પ્રશસ્ત સ્પર્શુ થી, મૃદુ, રિનગ્ધ ઉબ્ણ સ્પર્શુ થી યુક્ત હોય છે.

હવે એ રસોન ગુણોનું વર્ણુ ન કરવામાં આવે છે. ‘બલવીરિય પરિણામા’ પૂર્વોક્ત બધા રસો પાછા બળશારીરિક બળ-વીર્ય’ આંતરિક બળ આ બન્નેમાં પરિણુત થવાવાળા હોય છે. અર્થાત્ આ રસ બળ અને વીર્યને વધારનારા હોય છે. ‘મજ્જવિહિ બહુપગારા’ મધ અર્થાત્ પ્રમોદ કારક રસ વિશેષના વિધાનથી ઘણા પ્રકારના બતાવવામાં આવ્યા છે. જેમકે આસવ, અરિષ્ટ, અવલેહ, ક્વાથ વટિકા વિગેરે તેના લેદો હોય છે. હવે પૂર્વોક્ત દષ્ટાંતોને મત્તાંગ દુમગણો પર ઘટાવે છે. ‘एवं मत्तांगवि दुमगणा’ આ પૂર્વોક્ત પ્રકારના રસ જેવા રસ વાળા તે મત્તાંગ નામના દુમગણ એકોરૂક દ્વીપમાં હોય છે. શું ? તે દુમગણ કોઈ લોકપાલ તથા વનપાલ વિગેરે દ્વારા લગાવવામાં આવે છે ? આ શંકાનું નિવારણ કરવા સૂત્રકાર કહે છે કે ‘अणेषु बहुविविह्वीससापरिणयाए मज्ज विहीए उक्वेया’ અનેક વ્યક્તિના લેદથી ઘણા વિવિધ અનેક પ્રકારના બતિ લેદને લઇને પોતાના સ્વમાવથીજ તે અનાદિ કાળથી ત્યાં રહે છે. આ લોકપાલો વિગેરેએ લગાવેલ હોતા નથી. તેઓ સ્વાભાવિક રૂપથી પરિણુત એવી મધ વિધિ (પ્રમોદબ્જનકતા)થી યુક્ત હોય છે. અને ‘फलेहिं पुष्णा’ રૂપથી લદાયેલા ‘विसृति’ વિકસિત થતા રહે છે. અને ‘कुसविकुसविसुद्धरुक्वमूला’ આ વૃક્ષોના મૂળ દર્ભ વિગેરે ઘાસથી વિશુદ્ધ રહિત હોય છે. એવા આ મત્તાંગ દુમગણ પ્રાસાદીય, દર્શનીય, અભિરૂપ, અને પ્રતિરૂપ હોય છે. અને ત્યાં રહે છે.

આ મત્તાંગ નામના પહેલા કલ્પ વૃક્ષનું વર્ણુ ન થયું. ॥ ૧ ॥

હવે બીજી બતના કલ્પવૃક્ષનું સ્વરૂપ બતાવવામાં આવે છે. ‘एगोरुय द्वीवे तत्थ तत्थ भिंगंगयाणाम दुमगणा पणत्ता’ હે શ્રમણ આયુબ્ધન ! તે એકોરૂક નામના દ્વીપમાં સ્થળે સ્થળે અનેક ભૂત્તાંગ નામના કલ્પ વૃક્ષો છે. એ કલ્પવૃક્ષો ત્યાં રહેવાવાળા મનુષ્યોને અનેક પ્રકારના વાસણુ લાજન વિગેરે પદાર્થો આપ્યા કરે છે. ‘जहा से वारगघटककरगकलसककरिपायकंचणि उदंक वद्धणिसु पविट्टग पारीचसकभिं गार करोडिया सरगपरगपत्ती बालमल्लग चवलयग दकवारक विचित्त वट्टक मणिबट्टक सुत्तिचारु पीणया कंचणरयणमणिभत्तिचित्ता’ મારવાડમાં પ્રસિદ્ધ જે માંગલ્ય નામનો ઘડો છે તેને ‘વારક’ કહે છે. તેનાથી નાના ઘડાને ઘડો કહે છે. તેના કરતાં જે મહા ઘટ હોય છે. તેને કલશ કહે છે. કરક એ નામ પણ કલશનું જ છે. નાના કળશ્યાને કર્કરી કહે છે, જેનાથી પણ ઘોવામાં આવે છે. અને જે સોનાની બનાવેલી હોય છે. એવા પાત્રનું નામ ‘पादकांचनिका’ છે, જેમાં પાણી ભરીને પીવામાં આવે છે. તેનું નામ ઉદંક છે.

લંતિકાને વર્ધાની તથા લોટોપણ કહે છે. પુષ્પો રાખવાના પાત્રનું નામ સુપ્રતિષ્ઠક છે. ઘી તેલ વિગેરે રાખવાના વાસણનું નામ 'પારી' છે. પાન પાત્રનું નામ 'અષક' છે. જરીનું નામ ભુંગારક છે. શરક એ પાન વિશેષનું નામ છે. સ્થાળી અને પાત્રી આ બંને પ્રસિદ્ધ છે. પાણી ભરવાના ઘડાનું નામ 'દકવારક' છે જમતી વખતે ઘી વિગેરે રાખવામાં ઉપયોગી એવું જે પાત્ર છે. તેને અહિયાં 'વર્તક' શબ્દથી કહેલ છે, આ પાત્ર એ કલ્પવૃક્ષોથી અપાય છે પણ તે બધા મણિયોના બનાવવામાં આવેલ અપાય છે. આ બધા પાત્રો અનેક પ્રકારના ચિત્રોથી યુક્ત હોય છે. એજ વાત અહિંયાં 'મણિવર્તક' એ શબ્દથી પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. ચંદન વિગેરે ઘસીને જેમાં રાખવામાં આવે છે. તેનું નામ 'શુકિત' છે. બાકીના બીજાં જે પાત્રો અહિંયાં બતાવવામાં આવ્યા છે. તેને લોક રૂઢીથી અથવા સંપ્રદાય વિશેષથી સમજી લેવા જોઈએ. આ બધા પાત્રોની ઉપર સોનાથી મણિયોથી, અને રત્નોથી અનેક પ્રકારના ચિત્રોની રચના કરવામાં આવેલ હોય છે. લાજન વિધિ અનેક પ્રકારની હોય છે. અર્થાત્ અનેક પ્રકારના લાજન વાંસણો હોય છે. કેમકે તેના અવાન્તર લેદોની ગણતરી થઈ શકે તેમ નથી તેથી 'મિંગંગયા વિ દુમગયા તહેવ' જે આ ભૂતાંગ જાતીના કલ્પ વૃક્ષોં છે, તે પણ એક પ્રકારના ન હોઈ અનેક પ્રકારનાજ હોય છે. ત્યારેજ તેઓ જૂદી જૂદી જાતના પાત્રોના રૂપમાં પરિણત થતા રહે છે. 'અણેગબહુ વિવિહવીસસા પરિણયાણ, આ પ્રમાણે વિવિધ પાત્રોને આપવા રૂપ આનું જે પરિણામ છે, તે સ્વાભાવિકજ છે. કેાઈના દ્વારા કરવામાં આવેલ હોતા નથી. 'ભાયણવિહીંણ ઉવવેયા' આ રીતે લાજન પ્રદાન કરવાની વિધિથી યુક્ત એવા આ ભૂતાંગ જાતના કલ્પ વૃક્ષો 'ફલેહિં પુણ્ણા વિસદ્વંતિ' રૂપોથી ભરેલા થઈને વિકસિત થતા રહે છે, અને જૂદા જૂદા પ્રકારના પાત્રો આપ્યા કરે છે. 'કુસવિકુસ જાવ ચિદ્વંતિ' તેની નીચેની જમીન પર પણ કુશ વિગેરે હોતા નથી. અને તે બધા પ્રશસ્ત મૂળ વિગેરે વિશેષણોવાળા હોય છે. ॥ ૨ ॥

હવે ત્રીજા કલ્પ વૃક્ષના સ્વરૂપનું કથન કરવામાં આવે છે. 'એગોરુચ દીવેણં દીવે તત્થ તત્થ બહવે તુહિયંગા ણામ દુમગણા પણ્ણત્તા' હે શ્રમણ આયુષ્મન ! એકોરુક નામના દ્વીપમાં સ્થળે સ્થળે અનેક ત્રુટિતાંગ જાતના કલ્પવૃક્ષો હોવાનું કહેલ છે. આ કલ્પવૃક્ષો દ્વારા ત્યાંના મનુષ્યોની વાઘની આવશ્યકતાની પૂર્તિ કરવામાં આવે છે. એજ વાત આ સૂત્ર દ્વારા અહિંયાં સમજાવવામાં આવી છે. 'જહા સે આલિંગમુચંગપણવપટહ દ્હરગકરહિહિં-હિમમંભાહોરંમકણિયારચ્ચરમુહિ મુગુંદસં સ્વિયપરિલીવચ્ચગપરિવાણિ વંસવેણુ વીણા સુધોસ વિવંચિમહતિ કચ્છમિરિગસિગાતલતાલકંસતાલસુસંપજ્જા' જેને વાજા વગડવાવાળા ખોળામાં રાખીને વગાડે છે, એવા વાજાઓને 'આહિંડય' કહે છે. મૃદંગ નામનું વાજું જગ જાહેર છે. તે નાનું હોય છે. ઢોલ. મોટો હોય કે નાનો હોય તેને 'પણવ' કહેવામાં આવે છે. ઢોલનો જ

એક પ્રકારનો આકાર પ્રાકારના ભેદ જેવો હોય છે. તેનું નામ પટલ છે. જે ચાર પાયાવાળી લાકડાની ચોકી પર રાખીને વગાડવામાં આવે છે, અને જે ઘો વિગેરે પ્રાણિયોના ચામડાથી મઢેલ હોય છે, તેનું નામ દર્દરક કહેવાય છે. કરટિ પણ લોકપ્રસિદ્ધ એક જાતનું વાદ્યવિશેષ છે. પહેલી પ્રસ્તાવનાનું સૂચક જે ‘પણવવિશેષ છે, તેનું નામ ડિંડિમ છે. ભંભા અને ઢકકા એ પણ એક પ્રકારનું ઢાલ નામનું વાદ્ય વિશેષ છે. તેમાંથી જે અવાજ નીકળે છે, તે ભર ભર જેવો નીકળે છે. હોરંભા નામનું વાદ્ય વિશેષપણ ઢકકાના જેવુંજ હોય છે. પરંતુ તે ઢકકા કરતાં મોટું હોય છે. કવણિત એ એક પ્રકારની વિશેષ વીણા હોય છે. ખરમુખી પણ એક પ્રકારનું વાદ્ય વિશેષ છે. જેને મોઢાથી ડૂંકમારીને વગાડવામાં આવે છે, તેને ખુદેલ ખંડની ભાષામાં ‘રમતુલા’ કહે છે. તેના આકાર ગઘેડાના મુખ જેવો હોય છે. સુકુંદ પણ એક પ્રકારનું વાણંત્ર હોય છે. તે તબલાના આકારનું હોય છે. પરંતુ તેનાથી કંઈક લાંબુ હોય છે. અને બન્ને બાબુથી વગાડી શકાય છે. ‘શંખિકા’ એ ખરશંખિકા અને ઈષત્તીક્ષ્ણ શંખિકાના ભેદથી બે પ્રકારની હોય છે. જેને વિશેષ જોર દઈને મોઢાથી વગાડવામાં આવે છે, તેને ખરશંખિકા કહે છે. અને જેને થોડું જોર દઈને મોઢાથી વગાડવામાં આવે છે. તેને ‘ઈષત્તીક્ષ્ણ શંખિકા’ કહેવામાં આવે છે. આ શંખિકા શંખના જેવા અત્યંત ગંભીર સ્વર વાળી હોતી નથી ‘પરિલી’ અને ‘વચ્ચકા’ આ પણ બે વાણંત્ર છે. તે ઘાસના તણખલાઓને ગુથીને બનાવવામાં આવે છે. ‘પરિવાદિની’ વીણાનું નામ છે. તેને સાત તાર હોય છે. વાંસળીને ‘વંશ’ પણ કહે છે. વીણા, સુઘોષા, વિપંચી, મહતી, કર્ચપી, આ બધા વીણાનાજ ભેદો છે મહાધિં નારદ જે વીણાને સદા પોતાની પાંસે રાખે છે. એ વીણાનું નામ મહતી છે. જે વીણાને સરસ્વતી પોતાના હાથથી વગાડે છે. તે વીણાનું નામ કર્ચપી છે. ઘર્ષ્યમાન જે વાદ્ય વિશેષ હોય છે, તેનું નામ ‘રિગસિકા’ છે હસ્તપુટ તાલનું નામ તલતાલ છે. કાંસાનું જે વાજુ’ હોય છે, કે જે તાલ દઈને વગાડવામાં આવે છે. તેનું નામ કાંસ્યતાલ છે. આ બધા વાણંત્રોથી આ ત્રુટિતાંગ જાતના કલ્પવૃક્ષો યુક્ત હોય છે. તેથી

તેઓ એવા જણાય છે કે આમને ગાનવિદ્યામાં, ગંધર્વ શાસ્ત્રમાં નિપુણ વ્યક્તિઓએ જ આ પ્રકારથી શીખવીને તૈયાર કરેલ છે. એજ વાત હવે પછીના સૂત્રપાઠથી પ્રગટ કરવામાં આવી છે. ‘આતોજ્જવિધીનિડગગંધવસમયકુસલેહિં ફંદિયા’ જે પ્રમાણે ગંધર્વ આતોઘ વિધિમાં નિપુણ હોય છે. અને ગાંધર્વ શાસ્ત્રમાં ચતુર હોય છે. તેથી તેઓ જે વાળને આડે છે, તે વાળને તૈયાર કરી લે છે. અને તેને વગાડે છે. એજ પ્રમાણે જે વાળંત્ર ત્યાંના મનુષ્યોને જરૂરી હોય છે. તે જ વાળંત્ર તે કલ્પવૃક્ષ તેને આપે છે. તેથીએ વાળંત્રની પ્રદાનવિધિમાં ત્રુટિતાંગ કલ્પવૃક્ષ વ્યાપાર યુક્ત હોય છે. અને તેઓ તેમને એજ વાળંત્રો આપે છે. તથા ‘તિટ્ટાગકરણસુદ્ધા’ આ કલ્પવૃક્ષ વાળંત્ર વાદન ક્રિયામાં નિપુણ વ્યક્તિની જેમ વાળંત્ર તથા ગાવાની વિધિમાં ત્રિસ્થાનકરણથી અર્થાત્ આદિ, મધ્ય અને અવસાન રૂપ ત્રણેસ્થાનોથી શુદ્ધ હોય છે. અવસ્થાન કરણ વ્યાપાર રૂપ દોષથી કલંકિત હોતા નથી. ‘તહેવ તે તુરિયંગયાવિ દુમગણા’ તેથી વગાડવાની વિદ્યામાં અને વાળંત્રોને બનાવવાની વિદ્યામાં ચતુર એવા ગંધર્વોની જેમ નિપુણ આ ત્રુટિતાંગ ભતીના કલ્પ વૃક્ષો પણ છે. એ બધા કલ્પવૃક્ષો ‘અણેગબહુવિવિહ વીસસા પરિણાયાએ તત વિતતઘણસુસિરાએ ચઢવ્વિહાએ આતોજ્જવિહીએ ઉવવેયા’ પોતાના વાળંત્ર પ્રદાન રૂપ અનેક કર્મોમાં સ્વાભાવિક રીતે પરિણામવાળા હોય છે. અર્થાત્ તેઓનું તત, વિતત, ઘન, સુષિર, રૂપ અનેક પ્રકારના વાળંત્રો આપવા એજ કાર્ય છે. આવા પ્રકારનું કાર્ય કરવા રૂપ પરિણામ વાળા હોય છે. તેને કોઈએ બનાવેલ નથી. એ પૂર્વોક્ત વાળંત્રોની બધીજ પ્રકારતા આજ તત, વિતત, ઘન અને સુષિર રૂપ ચાર વાળંત્રોમાંજ સમાઈ જાય છે. તતમાં વીણા વિગેરેનો સમાવેશ થઈ જાય છે. વિતતમાં પટહ-ઢોલ વિગેરેનો સમાવેશ થઈ જાય છે. ‘ઘન’ માં કાંસ્ય તાલાદિકોનો સમાવેશ થઈ જાય છે. અને સુષિરમાં વાંસળી વિગેરેનો સમાવેશ થઈ જાય છે. આ ચાર પ્રકારની વાદવિધિને મેળવવામાં આ કલ્પ વૃક્ષો દત્ત ચિત્ત રહે છે. તથા ‘ફલેહિં પુણ્ણા’ ક્ષણીથી પણ તેઓ ભરેલા જ હોય છે. તેમની નીચેની જમીન પણ ‘કુસવિકુસવિસુદ્ધરુક્ષમૂલા જાવ ચિટ્વંતિ’ કુશ અને વિકુશ વિનાનીજ હોય છે. તથા તે પણ પ્રશસ્ત મૂળ સ્કંધ વિગેરે વાળા હોય છે. આ કથનનું તાત્પર્ય એ છે કે જેમ અહિયાં અનેક પ્રકારના વાળંત્રો હોવાનું કહેલ છે. એજ પ્રમાણે ત્યાંના આ કલ્પવૃક્ષોપણ અનેક પ્રકારના હોય છે. ૩

હવે ચોથા કલ્પવૃક્ષના સ્વરૂપનું કથન કરવામાં આવે છે. ‘એગોરુયદીવે’ એકોક્ક દ્વીપમાં ‘તત્થ તત્થ સ્થળે સ્થળે. ‘બહવે દીવસીહાણામ દુમગણા પળ્ણત્તા સમણાડસો’ હે શ્રમણ આયુષ્મન્ દીપશિખા નામના અનેક કલ્પવૃક્ષો કહ્યા છે. દીવામાંથી જેવો પ્રકાશ નીકળે છે, એવોજ પ્રકાશ આમાંથી પણ નીકળે છે. તેથીજ તેનું નામ દીપશિખા એ પ્રમાણે કહેલ છે. અહિયાં અગ્નિ હોતી નથી. તેથી અહિયાં દીવાની શિખાનો પણ અભાવ છે. પરંતુ અહિયાં જે પ્રકાશ હોય છે, તે એજ કલ્પવૃક્ષોમાંથી આવેલો હોય છે. ‘જહાસે

સંજ્ઞા વિરાગસમયે નવવિહિ પદ્મપણે દીવિયા ચક્રવાલવિંદે પમ્ભૂવત્તિપલિત્તણેહિ ઘણિહ્મજ્જાલિયતિમિરમદ્દે’ તેથી જેમ સંધ્યા સમયે નવ નિધિપતિ અર્થાત્ અકવર્તિને ત્યાંને દીપિકાવૃંદ દિવાને સમૂહ કે જેમાં સારી રીતે બનીયો બળતી હોય અને જે તેલથી ભરપૂર હોય, પ્રબળવલિત થઈને એક દમ અંધકારનો નાશ કરી દે છે. અને જેનો પ્રકાશ ‘કળગનિગર કુસુમિતપાલિયા તચવળપ્પગાસો’ કનક નિકરના જેવા પ્રકાશવાળા કુસુમોથી યુક્ત એવા પારિ ભતકના વનના પ્રકાશ જેવો જેનો પ્રકાશ હોય છે. તથા ‘કંચળમણિરચળ વિમલ મહરિયતવળિહ્મજ્જલ વિચિત્તદંડાહિ દીવિયાહિ’ જે દીવીયોની દીવેટો પર આ દીવાઓની પંક્તિયો રાખવામાં આવી હોય, તે દીવેટો સુવર્ણની બનેલી હોય છે મણિયોની બની હોય છે, અને રત્નોની બની હોય છે, કે જેમાં સ્વાભાવિક મેલ ન હોય, તેમ આગંતુક મેલ પણ ન હોય, એવી નિર્મલ હોય, તથા જે મહોત્સવના સમયેજ સ્થપિત કરવા લાયક હોય, તથા જે દીવેટોનો દંડ તપનીય કહેતાં સુવર્ણ વિશેષથી પ્રકાશમાન હોય અને જેના ઉપર એ દીપાવલી દીવાની પંક્તિ ‘સહસા પજ્જલિય ઝસવિયણિદ્ધતેય દિપ્પંત વિમલગહગણસમપ્પમાહિ’ એકી સાથે અને એકજ સમયે પ્રગટવામાં આવી હોય અને તેથીજ જેનું તેજ એવું મનોહર બની ગયું હોય છે કે જેમાં શરદ્કાળની રાત્રિમાં ધૂળ વિગેરે આવરણના અભાવથી ગ્રહગણો ચંદ્ર વિગેરે ગ્રહોનું તેજ હોય છે. ‘વિતિમિરકર સૂરપસરિય હ્મજ્જોયચિલ્લિયાહિ’ અને અંધકારનો નાશ કરનારા કિરણોવાળા સૂર્યના ફેલાયેલા પ્રકાશના જેવી ચમકિલી બનેલ હોય તથા ‘જાલુહ્મજ્જલ પહસિ યાભિરામાહિ’ જે પોતાની મનોહર અને ઉજ્જવલ પ્રભાથી માનોકે હસી રહેલ હોય, એવી ખાત્રી થતી હોય તેા તે દીપમાળા જેવી ‘સોભેમાળા’ શોભાય માન થાય છે, ‘તહેવ’ એજ પ્રમાણે ‘તે દીવસિહાવિ દુમગળા’ દીપશિખા નામના કલ્પ વૃક્ષપણે ‘અળેગવહુ વિવિહ્વીસસાપરિણયાણ હ્મજ્જોયવિહીણ હ્મવેયા ફલેહિ પુળ્ળા’ વિવિધ પ્રકારના અનેક ઉદ્યોત પરિણામથી સ્વભાવથી પરિણત થવાવાળી ઉદ્યોત વિધીથી યુક્ત હોય છે. તથા ફળોથી પરિપૂર્ણ બનીને રહે છે. તેની નીચેનો ભાગપણ ‘કુસ વિકુસ’ કુશ અને વિકુશ વિનાનો હોય છે. અને તે પણ પ્રશસ્ત મૂળ વિગેરે વિશેષણો વાળો હોય છે. આ કથનનું તાત્પર્ય એજ છે કે જેમ અહિયાં અનેક દીવાઓ હોય છે, એજ

પ્રમાણે આ કલ્પવૃક્ષ પણ અનેક પ્રકારના હોય છે. ૪

પાંચમાં કલ્પવૃક્ષના સ્વરૂપનું હવે કથન કરવામાં આવે છે. ‘एगोरुय दीवेणं’ તે એકોરૂક નામના દ્વીપમાં ‘तत्थ तत्थ’ સ્થળે સ્થળે ‘बहवे जोतिसिया णाम दुमगणा पणत्ता’ અનેક જ્યોતિષિક નામના દુમગણ કલ્પવૃક્ષો કહ્યા છે. અહિયાં જ્યોતિષિક શબ્દથી જ્યોતિષિકદેવ લેવામાં આવેલ છે. અહિયાં જ્યોતિષિક દેવના અધિપતિ સૂર્ય હોવાથી સૂર્યને ગ્રહણ કરાયેલ છે. સૂર્ય જે પ્રમાણે સર્વત્ર પ્રકાશ કરે છે. એજ પ્રમાણેનો પ્રકાશ આ જ્યોતિષિક નામના કલ્પ વૃક્ષો પણ કરે છે. તેથી પ્રકાશ કરિતાના સમાન પણાને લઈને આ વૃક્ષોના નામ પણ જ્યોતિષિક એ પ્રમણો થયા છે. એવા એ જ્યોતિષિક નામના દુમગણ છે. હે શ્રમણ આયુષ્મન! એ કેવા છે? તેનું વર્ણન કરવામાં આવે છે, ‘जहासे अविहगय सरय सूरमंडलपडंत उक्कासहस्सदिप्पंतविज्जुज्जालहुयवह निद्धम-जलिय निद्धंत घोयतत्तवणिज्ज किंसुयासोयजवाकुसुमविमउलियपुंजमणिरयण-किरण जच्च हिंगुलुय णगर लूवाइरेगरूवा’ જેમ તરતનો ઉગેલો શરદ કાળનો સૂર્ય પડતી એવી ઉલ્કા સહસ્ર, ચમકતી વિજળીની જ્વાલા સહિત ધૂમાડા વગરના અગ્નિના સંયોગથી શુદ્ધ થયેલ તપેલું સોનું, ખીલેલા કેસુડાના પુષ્પો, અશોકના પુષ્પો, અને જપા-ભસ્વંતિના પુષ્પોનો સમૂહ, મણિયો અને રત્નોનાકિરણો અને શ્રેષ્ઠ ‘जातिवंत’ હિંગળોનો સમુદાય પોતપોતાના સ્વરૂપ થી વધારે શોભાયમાન લાગે છે. અથવા વધારે તેજસ્વી હોય છે. ‘तहेव ते जोतिसयावि दुमगणा’ એજ પ્રમાણે આ જ્યોતિષિક દુમગણો પણ છે. અર્થાત્ સૂર્ય વિગેરેની જેમ અધિક પ્રકાશ આપવાવાળા આ કલ્પવૃક્ષો પણ અધિક તેજસ્વી છે. ‘अणेगबहु विविहवीससां परिणयाए उज्जोयविहीए उववेया’ આ પ્રકારના સ્વભાવથીજ પરિણત થવાવાળા અનેક રૂપવાળી ઉદ્યોત વિધિથી યુક્ત હોય છે. ‘सुइलेस्सा’ તેમની લેશ્યા સુબકારિણી હોય છે. સૂર્ય વિગેરેના પ્રકાશની જેમ ન જોઈ શકાય તેવી તીવ્રરૂપ હોતી નથી. તેમ તાપ પહોંચાડવાવાળી પણ નથી. ‘मंदलेस्सा’ તેની લેશ્યા સુખ કરવાવાળી છે. પણ મંદ છે. તથા ‘मंदायवलेस्सा’ તેને, જે આતાપ છે, તે પણ મંદ છે, તીવ્ર નથી. સૂર્યને તડકો સમય પ્રમાણે અસહ્ય પણ હોય છે. આનો આતપનામ પ્રકાશ એવો અસહ્ય હોતો નથી. ‘कूडाइव ठाणठिया’ જેમ પર્વત વિગેરેના શિખરો એક સ્થાન પરજ સ્થિર રહે છે. અર્થાત્ અચલ રહે છે, અર્થાત્ સમય ક્ષેત્રની બહાર રહેલ જેમ જ્યોતિષકમંડળ પણ એક સ્થાન પર અચળ રહે છે, એજ પ્રમાણે આ પણ પોતાના સ્થાન પર અચલ રહે છે. ‘अन्नमन्नसमोगादाहिं लेस्साहिं साए पभाए सपदेसे सव्वओ समंता ओभासेति’ એક બીબમાં સમાવેલા પોતાના પ્રકાશ દ્વારા આ પોતાના પ્રદેશમાં રહેલા પદાર્થોને બધીજ તરફથી બધીજ દિશાઓમાં સંપૂર્ણપણાથી પ્રકાશિત કરે છે. ‘कुस विकुसजाव चिट्ठंति’ આ પદોનો અર્થ પહેલા કહ્યા પ્રમાણેજ છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એજ છે કે જેમ આ પ્રકાશશીલ પદાર્થ અનેક પ્રકારના હોય છે, એજ પ્રમાણે આ જ્યોતિષક નામના કલ્પ વૃક્ષ પણ અનેક પ્રકારના છે. ॥સૂ. ૩૫॥

હવે છદ્દા કદ્દપ વૃક્ષનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. 'एगोरुग दीवे तत्थ तत्थ बहवे चित्तंगा णाम दुमगणा पणत्ता' ઇત્યાદિ.

ટીકાર્થ-હે શ્રમણ આચુખ્મન એ એકોરુક નામના દ્વીપમાં સ્થળે સ્થળે 'बहवे चित्तंगा नाम दुमगणा पणत्ता' ચિત્રાંગ નામના અનેક કદ્દપવૃક્ષો કહેલ છે. આ કદ્દપવૃક્ષો માંગલ્યના કારણભૂત અનેક પ્રકારના ચિત્રો આશ્ચર્ય જનક વસ્તુ આપતા રહે છે. તેથી ચિત્રો આપનાર હોવાથી તેનુ નામ પણ ચિત્રાંગ એ પ્રમાણે થયેલ છે. તે કેવા છે ? તે સંબંધમાં તે વૃક્ષોનું હવે વર્ણન કરવામાં આવે છે. 'जहा से पेच्छाधरे' જેમ પ્રસિદ્ધ પ્રેક્ષાગ્રહ નાટકશાળા હોય, 'वित्तिते' તે અનેક પ્રકારના ચિત્રોથી યુક્ત થઇને 'रम्मे' દેખવાવાળાના મનને અત્યંત પ્રસન્નતા ઉત્પન્ન કરે છે, અને જેમ તે 'वरकुसुम दाम मालुज्जले' શ્રેષ્ઠ પુષ્પોની સુંદર સુંદર માળાઓથી અત્યંત શોભાયમાન હોય છે. 'भासंतमुक्क पुष्पपुंजोवयारकलिए' તથા વિકસિત હોવાથી તે અત્યંત શોભાયમાન લાગે છે. 'विरलियवित्तिसिरिदाममल्लसिरिसमुदयप्पगम्मे' તથા વિરલ એટલે કે જૂદા જૂદા સ્થાપિત કરવામાં આવેલ અને અનેક પ્રકારથી ગૂંથવામાં આવેલ માળાઓની શોભાના પ્રકર્ષથી જન મનને હર્ષ ઉપજાવે છે. 'गंधिम वेढ्हि पूरिमसंधाइमेणं मल्लेण छेगसिप्पिविभागरइएणं सच्चओ चेव समणुबद्धे' અંથિમ એટલે કે આતુર્યતાથી કુલોની પરસ્પર ગાઠોથી ગૂંથવામાં આવેલ અથવા દોરાથી ગૂંથવામાં આવેલ હોય છે. વેષ્ટિત પરસ્પર એક બીજી માળાઓની સાથે ઉપર નીચે કરીને ગૂંથેલ હોય છે. પૂરતિ કોઈ આકૃતિ વિશેષના છિદ્રોમાં પુષ્પો ભરી ભરીને ચતુરાઈપૂર્વક કરવામાં આવેલ હોય છે અને સંઘાતિમ પુષ્પોના સમૂહ જેમાં એક બીજા પુષ્પોના સમૂહની સાથે સંઘાતિમ કરીને અર્થાત્ મેળવીને ગૂંથેલ હોય છે. એવી અંથિત, વેષ્ટિત, પૂરિત, અને સંઘાતિમના ભેદથી ચાર પ્રકારની માળાઓ હોય છે. ચતુર કારિગર દ્વારા ગૂંથવામાં આવેલ આ ચાર પ્રકારની માળાઓ કે જેમાં ઘણીજ ચતુરાઈની સાથે સમજાવીને બધી તરફ રાખવામાં આવેલ હોય, અને તેના દ્વારા જેના સૌંદર્યવૃદ્ધિમાં વધારો થયેલ હોય તથા 'पविरललंबंतं विष्पइट्टे हि' અલગ અલગ રૂપે દૂર દૂર લટકતી એવી 'पंचवण्णेहि' પાંચ વર્ણોવાળા સુંદર ફૂલમાલાઓથી 'सोभमाणे' શોભાયમાન 'वणमालयग्गए' જે વિશેષ રૂપથી સજાવવામાં આવેલ હોય, તથા અચ્છાભાગમાં લટકાવવામાં આવેલ તોરણથી પણ જે વિશેષ પ્રકારથી ચમકી રહેલ

હોય, એવું તે પ્રેક્ષાગ્રહ જેટલા વધારે શોભાની વૃદ્ધિથી જે શોભાનું ધામ બની ભય છે. 'તહેવ ચિત્તંગયા વિ દુમગણા' એજ પ્રમાણે આ ચિત્રાંગ ભતના કલ્પવૃક્ષો પણ 'અનેગવહુ વિવિહ્વીસસાપરિણયાઃ મલ્લવિહીપ ઉવવેયાં' સ્વભાવતઃ અનેક પ્રકારની માલ્ય વિધિથી પરિણત થઈને સુશોભિત થતા રહે છે. 'કુસવિકુસ જાવ ચિદ્વંતિ' આ પદોનો પહેલાં કહ્યા પ્રમાણે છે. ૬,

હવે સાતમા કલ્પ વૃક્ષના સ્વરૂપનું વર્ણન કરવામાં આવે છે 'एगोरूय दीवे तथ तथ बहवे चित्तरसाणाम दुमगणा पणत्ता समणाउसो' હે શ્રમણુ આયુષ્મન્ એ એકોરૂક નામના ક્રીપમાં સ્થળે સ્થળે અનેક ચિત્ર રસ નામના વૃક્ષો કહ્યા છે. તેનો મીઠો વિગેરે અનેક પ્રકારનો રસ લોકતાઓને આશ્ચર્ય કારક હોય છે, અને તૃપ્તિ કારક હોય છે, તેથી આ અનેક પ્રકારના રસના સંબંધથી આ વૃક્ષોનું નામ પણ ચિત્રરસ એ પ્રમાણેનું થઈ ગયેલ છે. તેઓ કેવા પ્રકારના હોય છે? તેઓનું હવે વર્ણન કરવામાં આવે છે. 'जहा से सुगंधवरकलमसालि विसिटृणिस्वहय दुद्धरद्वे' જે પ્રમાણે પરમાત્મ દૂધપાક ખીર શ્રેષ્ઠ ગંધથી યુક્ત દોષ રહિત દ્વેત્રકાલ વિગેરે રૂપ વિશેષ પ્રકારની સામગ્રીથી જેની ઉત્પત્તી થઈ હોય, એવી ડાંગર વિશેષના કણ્ઠરહિત ચોખાથી જે બનાવવામાં આવેલ હોય, અને વિશેષ પ્રકારના ગાય વિગેરેના દૂધ દ્વારા કે જે પાકાદિથી નાશ પામ્યા વિના રૂપ રસ વિગેરેથી શ્રેષ્ઠ સ્વાદિષ્ટ થયેલ હોય, અર્થાત્ પકવવામાં આવેલ હોય તથા 'सारयषय गुडखंड महुमेलिण' જેમાં શરદકાળમાં નિષ્પન્ન થયેલ ઘી, ગોળ. ખાંડ, મધ, સાકર, મેળવવામાં આવેલ હોય, અને તેથીજ જે 'अतिरसे' ઉત્તમ એવા વર્ણુ અને ગંધયુક્ત થઈ ગયેલ હોય તે તે પામસ-દૂધપાક કેવું ઉત્તમ હોય છે, એ કેવું શ્રેષ્ઠ હોય છે? તે સૂત્રકાર દૃષ્ટાંત દ્વારા બતાવે છે. 'जहा वा' જેમકે 'उत्तमवण्णगंधमत्ते रण्णोचक्कवट्टिस्स होज्ज' જેવો ઉત્તમવર્ણુ, ગંધ, વાળો ચક્રવર્તી રાજનું પરમાત્મ પાયસ હોય છે. ચક્રવર્તી રાજનો પાયસ-દૂધપાક કલ્યાણ લોજનના નામથી પ્રસિદ્ધ છે. તે આવી રીતે બનાવવામાં આવે છે. પુંડ્ર ભતીની ઈક્ષુ કહેતાં શેલડીને ખાવાવાળી એવી ચક્રવર્તીની કે જે એક લાખ ગાયોના દૂધને પચાસ હબ્બર ગાયોને પાવામાં આવે છે પચાસ હબ્બર ગાયોનું દૂધ પચીસ હબ્બર ગાયોને પાવામાં આવે છે આ રીતે અર્ધા અર્ધાના ક્રમથી પીવરાવતાં પીવરાવતાં છેવટે બધી ગાયોના દૂધને પી ગયેલ એવા પ્રકારની એક ગાયના દૂધને દૂધપાક બનાવવામાં આવે અને તેમાં કલમ શાલિ નામની ભતના ઉત્તમ ચોખા નાખવામાં આ અને અનેક પ્રકારના મેવા વિગેરેથી સંસ્કારિત પદાર્થ મેળવવામાં આવે, આવા પ્રકારનો ચક્રવર્તીનો દૂધપાક કલ્યાણ લોજનના નામથી પ્રસિદ્ધ છે. જેવી રીતે રાજ ચક્રવર્તીનું પરમાત્મ હોય, એવાજ પ્રકારનું આ પૂર્વોક્ત પરમાત્મ

પણ હોય છે. એ પરમાત્ત 'ગિરગેહિં સૂયપુરિસેહિં સજ્જિણ ચાકકપસે આસિત્તે ઇવ ઓદને' પરમ ચતુર રસોઘયાઓ દ્વારા સંપાદિત કરવામાં આવે છે. અને પાક શાસ્ત્રને જાણવાવાળા રસોઘયાઓ દ્વારા તેમાં વિશેષ સ્વાદ લાવવા તથા સુવર્ણ વિગેરે લાવવા માટે તેના ફરીથી ચાર કલ્પ કરવામાં આવે છે. અર્થાત્ તેમાંથી ઝાસામણ કહાડીને તેને ચારવાર થોડી થોડી વાર માટે અગ્નિ પર રાખવામાં આવે છે. તેથીએ ભાતમાં વિશેષ ચિકણાઈ અને નરમાઈ આવી જાય છે. તેનું જ નામ કલ્પ છે. એવો તે ભાત કે જે 'કલમસાલિ ણિવત્તિણ વિપકકે' કલમ શાલિ વિશેષ એટલે કે ક્રીમતી ધાન્યના ઝાખાના બનાવેલ હોય છે. તે આ સ્થિતિમાં તે 'સવ્વળ્લમિહવિસય સગલ સિત્થે અનેગસાલણગસંજુત્તે' તે ભાત બાળ્ય વરાળને છોડતા છોડતા બધાજ ઝાખાના દાણે દાણે ચડી જાય છે. અર્થાત્ નરમ થઈ જાય છે. અને તુષાર વિગેરે રૂપ મેલના નીકળી જવાથી એક દમ નિર્મલ થઈ જાય છે. તે પછી તેમાં અનેક પ્રકારનો મેવો જેમકે દ્રાક્ષ, પુષ્પ ફલ વિગેરે મેળવવામાં આવે છે. તે એવા પ્રકારનો તે ભાત એક વિશેષ પ્રકારનું ખાદ્ય બની જાય છે. 'અહવા પહિપુણ્ણ દવ્વુવક્કલ્લે સુસક્કણ વળ્ણગંધરસપરિસજ્જુત્તબલવીરિય પરિણામે' અથવા આ સ્થિતિમાં તે બનાવવામાં આવેલ ભાત જ્યારે સંપૂર્ણ પદાર્થથી સંપાદિત કરવામાં આવે છે, ઇલાયચી વિગેરે સુગંધદાર પદાર્થથી સંપાદિત કરવામાં આવે છે, અને 'સુસક્કણ' યથોક્ત પ્રમાણથી વધારીને સુસંસ્કાર યુક્ત કરવામાં આવેલ હોય, 'વળ્ણગંધરસપરિસજ્જુત્તબલવીરિય પરિણામે' ત્યારે તેનો પરિપાક બળ શરીર સંબંધી બળને તથા વીર્ય આંતરિક શક્તિને વધારનાર બને છે. કેમકે તે વર્ણ, ગંધ, રસ અને સ્પર્શ, આ ચાર પ્રકારના ગુણોની વિશિષ્ટતાથી સંપન્ન થઈ જાય છે. તથા આ ભાતનો 'હિંદિયબલ પુટ્ટિવહ્લ્લને' ઉપલોગ કરવાથી ઇંદ્રિયોમાં બળ ભરિદે છે. કે જેથી તે ઇંદ્રિયો પોતાના વિષયને ગ્રહણ કરવામાં તત્પર રહે છે. અને તેની શક્તિ ઓછી થતી નથી. બલકે તેનાથી ઇંદ્રિયોની શક્તિમાં વધારો થાય છે 'સુલ્પિવાસમહને' આ ભાત ભૂખ અને તરસને પણ મટાડવા વાળો હોય છે. 'પહ્ણણકુથિય ગુલલ્લંકમચ્છંદિઘાયવખીણ' તેથી તે એક ઉત્તમ પદાર્થ બની જાય છે તથા જ્યારે તેમાં ગોળ નાખીને ઝોગાળમાં આવે છે. અથવા ખાંડની ચાસણી બનાવીને અથવા સાકરની ચાસણી બનાવીને નાખવામાં આવે તથા એજ પ્રમાણે અર્થાત્ ઘી ગરમ કરીને તેમાં નાખવામાં આવે, ત્યારે તે 'પમોચને' હર્ષ વધારનાર બને છે. 'સળ્હસમિય ગલ્લમે' અને જ્યારે સ્લક્ષ્ણતા તેની અંદરનો ભાગ ચિકાસ વાળો બની જાય છે, ત્યારે તે અત્યંત નરમ અને ચિકણો થઈ જાય છે. 'તહેવ' એજ પ્રમાણે 'તે ચિત્તરસા વિ દુમગણા' તે ચિત્તરસ નામના કલ્પવૃક્ષે પણ 'અનેગબહુવિવિહવોસસા પરિણયાણ મોચણવિહીણ ઉવવેયા' અનેક પ્રકારની ભોજન સામગ્રીથી યુક્ત હોય છે. આવા પ્રકારનું

તેનું પરિણમન સ્વાભાવિક છે. તેમ પરકૃત અર્થાત્ ખીજથી કરવામાં આવેલ નથી. ‘કુસવિકુસ’ ઇત્યાદિ પદોનો અર્થ પહેલા કહ્યા પ્રમાણેનોજ છે ॥૭૧॥

હવે આઠમા કલ્પ વૃક્ષના સ્વરૂપનું કથન કરવામાં આવે છે. ‘એગોક્તય દીવેણં દીવે તત્થ તત્થ વહવે મણિર્યગા નામ દુમગણા પળ્લતા સમણાસો’ હે શ્રમણ આયુષ્મન્ તે એકોરૂક નામના દ્વીપમાં સ્થળે સ્થળે અનેક મહ્યંગ નામના કલ્પ વૃક્ષો કહ્યા છે. અહિયાં મણિમય આભરણોનેજ આધાર અને આધેયના ઉપચારથી મણિનામથી કહેલ છે. તેથી મણિરૂપ અવયવે વાળા એ મહ્યંગ નામના કલ્પ વૃક્ષો હોય છે. ત્યાં રહેનારાઓને તેમાંથી મણિમય આભરણો પ્રાપ્ત થતા રહે છે. તે કેવા પ્રકારના આભૂષણો આપે છે ? તે સૂત્રકાર આ નીચેનાં સૂત્રપાઠ દ્વારા કહે છે. ‘જહા સે હારાદ્ધહાર વટ્ટળગમસડ-કુંડલ વામુત્તગ હેમજાલ મણિજાલ કળગજાલગ સુત્તગ ઉચ્ચિચ્ચકડગ સુદ્ધિય

એક વલ્લિકંઠ સુત્તમગરિ મસરકચંધગેવેડજ સોણિસુત્તગ ચૂડામણિ કળગતિલગ ફુલ્લસિદ્ધત્થય કળ્લવાલિસસિસૂરસમ ચક્કગતલમંગતુહિયહત્થ માલગવલક્કલ દોણારમાલિયા’ જે પ્રમાણે આ જગત્પ્રસિદ્ધ આભૂષણો છે. જેમકે હાર, અર્ધહાર, વેષ્ટનક, સુકુટ, કુંડલ, વામોત્તક, હેમજાલ, મણિજાલ, કનકજાલ, સુવર્ણસૂત્ર, અચ્ચયિતકટક, ક્ષુદ્રિકા, (મુદ્રિકા) એકાવલિકા, કંઠસૂત્ર, મકરિકા, ઉરસ્કંધ, ગૈવેયક, શ્રેણીસૂત્ર, ચૂડામણિ, કનકતિલક, પુષ્પક, સિદ્ધાર્થક, કર્ણપાલી શશિ, સૂર્ય, ઋષભ ચક્રક, તલભંગક, ત્રુટિત, હસ્તમાલક, અને વલક્ષ, આ માં અઠાર સેરોવાળો હાર હોય છે નવ સેરોવાળો અર્ધહાર હોય છે. કાનનું જે આભરણ વિશેષ હોય છે, તેનું નામ વેષ્ટનક છે. સુકુટ અને કુંડલ એ પ્રસિદ્ધજ છે. છિદ્રવાળું જે સોનાનું આભૂષણ હોય છે, તેનું નામ ‘વામોત્તક’ હેમજાલ છે. મણિજાલ અને કનકજાલ, એ પણ કાનના આભરણ વિશેષજ છે.

તેમાં શું ફેર છે ? તે લોક વ્યવહારથી સમજી લેવું જોઈએ. સોનાનો જે સૂત્ર દોરો હોય છે, કે જેને સૂવર્ણોપિ નયન કહેવામાં આવે છે. તેનું નામ સૂત્રક છે. જે યોગ્યવલય (બલોચા) હોય છે તેનું નામ ઉચ્ચયિત કટક એ પ્રમાણે છે. વીંટી નું નામ ક્ષુદ્રિકા અને તેનું ખીજું નામ મુદ્રિકા છે. વિચિત્ર પ્રકારના મણિયોથી બનાવવામાં આવેલ એક દોરાની જે માળા હોય છે. તેનું નામ એકાવલિકા છે. કંઠસૂત્ર પ્રસિદ્ધજ છે. મઘરના આકારનું જે સોનાનું આભૂષણ હોય છે. તેનું નામ મકરિકા છે.

હૃદય, ઉર છાતિ સ્કંધ ખંભાને વ્યાપ્ત કરીને જે રહે છે, તેનું નામ ઉરસ્કંધ ગૈવેયક છે. કરધનીનું નામ (કંદોરો) શ્રેણી સૂત્ર છે. શિરો રત્નનું નામ ચૂડામણિ છે. સોનાનું જે તિલક હોય છે. તેનું નામ કનકતિલક છે. તે કપાળનું આભૂષણ છે. પુષ્પના આકારનું જે કપાળનું આભૂષણ હોય છે, તેનું નામ પુષ્પક છે. ઘુટેલ ખંડની ભાષામાં તેને સોનાની ટિકળી કહે છે. સિદ્ધાર્થક પણ એક પ્રકારનું આભૂષણ વિશેષજ છે. આ આભરણમાં સર્ષવ પ્રમાણના

સોનાના કણો ભરવામાં આવે છે. અને હોય મણિયોના બનાવવામાં આવે છે. કર્ણપાલી એ આભૂષણ વિશેષ છે. જેને કાનોમાં લટકવીને પહેરવામાં આવે છે. હાલમાં જેમ ટોપ્સ વિગેરે ચન્દ્રમાના આકારના આભૂષણો હોય છે. તેવું તે હોય છે. તેને શશિ આભરણ પણ કહે છે. તે માથાના વાળોને બેડીરાખવા વાળું હોય છે. એજ પ્રમાણે સૂર્યના આકારનું જે આભરણ હોય છે. તેનું નામ સૂર્યાભરણ છે. એ પણ માથાની ઉપરજ પહેરવામાં આવે છે. તેને બુંદેલ ખંડની ભાષામાં કેકર પાન કહે છે. વૃષભના આકારનું જે સોનાનું આભૂષણ હોય છે, તેનું નામ વૃષભાભરણ છે. તે નાના નાના બચ્ચાઓને ગળામાં પહેરવવામાં આવે છે. તેને બુંદેલખંડની ભાષામાં કંઠલો કહે છે કંઠલામાં જે તાવીજ હોય છે. તેમાં કોઈ કોઈ તાવીજોમાં બળદનો આકાર કોતરવામાં આવેલ હોય છે. ચક્રના આકારવાળા આભૂષણનું નામ ચક્રક છે. તલભંગક અને ત્રુટિક તે બાહુ હાથના આભરણ વિશેષ છે. હસ્તમાલક હાથનું આભૂષણ વલક્ષ ગળાનું આભૂષણ, દીનાર માલિકા, દીનાર મહોરના આકારના મણકાઓથી બનાવવામાં આવેલ મુક્તિમાળા નામનું આભરણ વિશેષ છે. 'ચંદ્ર સૂરમાલિયા, હરિસય કેયૂર વલય પાલંબ અંગુલેજ્જગકંચી મેહલાકલા-વપયરગપાહિહારિયે પાયજાલ ઘંટિય સિંચિગિરયણોરુજાલત્થિમિય વરણે ઉર ચરણમાલિયા' ચંદ્ર સૂર્ય માલિકા, આ ચંદ્ર સૂર્યના આકારવાળા મણકાઓની માળા હોય છે. હર્ષક, કેયૂર, વલય, પ્રાલમ્બક, ઝુમકાઅંગુલીયક, કાંચી-મેખલા, કલાપ, પ્રતલક, પ્રાતિહારિક, પદોજ્જૂલ ઘંટિકા, કિંકિણી ક્ષુદ્રઘંટિકા (ઘંટડી) રત્નોરૂબલ અને નૂપૂર ચરણમાલિકા આ બધા આભરણ વિશેષ છે. 'કળગણિ ગરમાલિયા, કંચનમણિચરણમ્પત્તિચિત્તા મૂસળવિહિ બહુપગારા તહેવ તે મણિ-યંગા વિ દુમગણા અણેગવહુવિવિહવોસસાપરિણતાપ મૂસળવિહીવ ઉવવેયા કુસચિકુસ જાવ ચિટ્ટંતિ' અને કનક નિકર માલિકા, આ બધા આભૂષણ વિશેષ જ છે. અને તે પૈકી કેટલાક સોનાની રચનાથી તથા કેટલાક મણિયોની રચનાથી અને કેટલાક રત્નોની રચનાથી ચિત્ર વિચિત્ર સુંદર જણાય છે. તેની અનેક પ્રકારની ભતો હોય છે. એજ પ્રમાણે આ મણ્યંગ નામના કલ્પવૃક્ષો પણ અનેક પ્રકારના ભૂષણોના રૂપથી સ્વતઃપોતાની મેળેજ એટલેકે સ્વાભાવિક રીતેજ પરિણત થઈ બાચ છે. બાકીના કુશ વિકુશ વિગેરે પદોનો અર્થ સ્પષ્ટ છે

હવે નવમા કલ્પવૃક્ષના સ્વરૂપનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. 'એગોરુય દીવેણં દીવે તત્થ તત્થ' એ એકોરૂક નામના દ્વીપમાં સ્થળે સ્થળે 'બહવે ગેહા ગારા ણામ દુમગણા પણ્ણત્તા સમણાહસો' હે શ્રમણ આયુષ્મન્ ! ગેહાકાર નામના અનેક કલ્પવૃક્ષો કહેવામાં આવેલ છે. તે કેવા પ્રકારના હોય છે ? તે દષ્ટાંત દ્વારા સૂત્રકાર બતાવે છે. 'જહા સે પાગારટ્ટાલગચરિયદાર ગોપુર પાસાયા

કાસતલમંડવ એગસાલ વિસાલગતિસાલગચરંસચસાલગઢમઘરમોહણઘર વલ-
 મિઘર ચિત્તસાલ માલય મત્તિઘર વટ્ટ તંસ ચરંસ ગંદિયાવત્તસંઠિયા
 યતપંડુરતલમુંડમાલાહમ્મિય' જે પ્રમાણે જગતમાં પ્રાકાર, અટ્ટાલક, ચરિકા,
 દ્વાર, ગોપુર, પ્રાસાદ, આકાશતલ, મંડપ, એકશાલ, દ્વિશાલ, ત્રિશાલ,
 ચતુરસ્ર, ચતુરશાલ, ગર્ભગૃહ, મોહનગૃહ, વલભીગૃહ, ચિત્રશાલ માલક,
 ભક્તિગૃહ, વૃત્ત, ંપસ્ર, ચતુરસ્ર, નંદિકાવર્ત, સંસ્થિતાયત, પાંડુરતલ,
 મુંડમાલહમ્મ્ય, તેમાં કોટનું નામ પ્રાસાદ છે. કે જે નગર અથવા રાજમહેલની
 આરે તરફ હોય છે. પ્રાસાદની ઉપર જે આશ્રય વિશેષ હોય છે. તેનું નામ
 અટ્ટાલક છે. તેને હાલની ભાષામાં અટારી કહેવામાં આવે છે. નગર અને
 પ્રાકારની વચમાં આઠ હાથ પ્રમાણનો જે રસ્તો રાખવામાં આવે છે, તેનું નામ
 ચરિકા છે. દરવાજાનું નામ દ્વાર છે. નગરના મુખ્ય દરવાજાનું નામ ગોપુર છે.
 રાજમહેલનું નામ પ્રાસાદ છે. એકદમ સાફ અગાશીના તળીયાનું નામ આકા-
 શતલ છે. આ નિરાવૃત્તપ્રદેશ હોય છે. છાયા વિગેરેને માટે જે તંબૂતાણુવામાં
 આવે છે. તેનું નામ મંડપ છે. એક શાલ દ્વિશાલ, આ ભવન વિશેષ હોય
 છે. ત્રણ શાલાવાળા અને ચાર શાળા વાળા પણ ભવન જ કહેવાય છે. અને
 વિશેષ ભવન રૂપે બનાવવામાં આવે છે. શાલા શબ્દનો અર્થ ખંડ છે. જે
 ભવન બે ખંડવાળા હોય છે. તેને દ્વિશાલ ભવન કહેવાય છે. એજ પ્રમાણે
 આગળ પણ સમજી લેવું. જે મકાન ચોખૂણિયું હોય છે તે ચતુરસ્રગૃહ કહે
 વાય છે. શયનભવનને મોહનગૃહ કહે છે. છાજવાળું જે ઘર હોય છે, તેનું નામ
 વલભીગૃહ કહેવાય છે. ચિત્રશાલાલય જે અનેક પ્રકારના ચિત્રોથી સુસજ્જિત
 સ્વતંત્ર ગૃહ હોય છે તેવા ગૃહનું નામ ચિત્રશાલાલય કહે છે. વૃત્ત એટલેકે
 જે ઘર ગોળ આકારનું બનાવવામાં આવે છે, તે વૃત્તઘર કહેવાય છે. જે
 ઘર ત્રિકોણાકાર બનાવવામાં આવે છે. તેને ંપસ્રઘર કહે છે. ચોખૂણિયા
 આકારનું બનાવવામાં આવેલ ભવનને ચતુરસ્ર ઘર કહેવાય છે. નંદિકાવર્ત

સ્વસ્તિકના જેવું જે ઘર હોય તેનું નામ નંદિકાવર્તગૃહ કહેવાય છે. જેની નીચેની ભૂમિ શુદ્ધ હોય અને જેની ઉપર છાજ-છાપરૂ. ન હોય એવા આંગણા વાળા ઘરનું નામ પાંડુરતલ મંડમાલ ગૃહ કહેવાય છે. ધનવાનોને રહેવાના મકાનનું નામ ‘હૃમ્’ છે. ‘અહવ ગં ધવલદ્વર અદ્દમાગહવિન્મમ સેલદ્વસેલ સંઠિય કૂડાગારદુસુવિહિકોટ્ઠગ અણેગઘરસરણલેણ અવિણ વિડંગજાલવિંદણિજ્જૂહ અવરક દોવારિય ચંદસાલિય રૂવ વિમત્તિકલિયા ભવણવિહિ બહુવિકપ્પા’ ધવલ-ગૃહ સૌધ, અર્ધગૃહ માગધગૃહ અને વિભ્રમગૃહ, શૈલાર્ધગૃહ, શૈલ સંસ્થિતગૃહ ફૂડાકારઘર, સુવિધિકોષ્ટકઘર, અનેકગૃહ, શરણુલયન, આપણુ વિગેરે પ્રકારથી લવનોના અનેક લેદો હોય છે. તેમાં અર્ધગૃહ, માગધગૃહ, અને વિભ્રમગૃહ આ કોઈ વિશેષ પ્રકારના ઘર હોય છે. પહાડના અર્ધભાગનો જેવો આકાર હોય છે, એ આકારનું જે ઘર હોય છે, તેનું નામ શૈલાર્ધગૃહ છે. તથા પર્વતનો જેવો આકાર હોય છે, તેવા આકારનું જે ઘર હોય છે; તે શૈલ સંસ્થિત ઘર કહેવાય છે. પર્વતના શિખરનો જેવો આકાર હોય છે, એવા આકારવાળું જે ઘર હોય છે, તે ફૂડાકાર ઘર કહેવાય છે. જે ઘરમાં અનેક પ્રકારના સારા કોઠાઓ બનાવવામાં આવેલ હોય, તે સુવિધિ કોષ્ટક કહેવાય છે. જે ઘરમાં એક સરખા આકારવાળા અનેક ઘરો બનાવેલા હોય છે, તે અનેક ઘર કહેવાય છે. દુકાનનું નામ આપણુ છે. બજારમાં જે પ્રમાણે દરેક વસ્તુઓ યોગ્ય સ્થાને મળે છે, એજ પ્રમાણે જે ઘરમાં દરેક ઉપયોગી વસ્તુઓ યથાસ્થાન પર રાખેલ મળે છે, તેવા ઘરનું નામ પણ આપણુ ગૃહ કહેવાય છે. ઇત્યાદિ પ્રકારથી લવનોની અનેક પ્રકારની વિધિયો છે. કાપોતપાલી છળનું નામ વિટંક છે. તેના આકાર જેવું જે ઘર હોય તે પણ અહિયાં વિટંક શબ્દથી ગ્રહણ કરાય છે. બલવૃન્દ ગવાક્ષ બારીને કહે છે, તેનું નામ નિર્વ્યૂહ છે. અપવરક નાની નાની ઓરડીયોને કહે છે. અગાસીની ઉપર જે ગ્રહ હોય છે તેનું નામ શિરોગ્રહ છે. આ પ્રમાણે લવન વિધિ લવન પ્રકાર વિગેરે અનેક લેદોવાળી હોય છે, ‘તહેવ તે ગેહાકારા વિ દુમગણા’ આ પ્રમાણે તે ગ્રહાકાર નામવાળા કલ્પવૃક્ષો પણ ‘અણેગ બહુવિવિધ વીસસા પરિણયાણ સુહારુહણે, સુહોત્તરાણ સુહ-નિક્ખમણ્ણવેસાણ, દહરસોપાણ પંતિકલિયાણ પદ્ધરિત્રસ્વાણ સુહવિહારાણ, મણોઽણુ ક્લાણ, ભવણવિહીણ ઉવવેયા’ અનેક પ્રકારની ઘણી એવી સ્વાભાવિક લવનવિધિથી અર્થાત્ લવનોની રચના રૂપ પ્રકારથી એટલે કે જે લવનોની ઉપર ચડવામાં અને નીચે ઉતરવામાં કોઈ પણ પ્રકારનો પરિશ્રમ-ખેદ-થાક લાગતો નથી. અને જેના પર સુખ પૂર્વક ચડાય ઉતરાય છે. તથા આનંદ પૂર્વક જેની અંદર જઈ શકાય છે, અને આનંદ પૂર્વક જેની બહાર નીકળી શકાય છે. તથા જેના પગથિયા ઘનીભૂત પાસે પાસે હોય છે. અને જેના વિશાળ પણાને લઈને જવા આવવાનું સુખદ થાય છે. અને જે મનને અનુકૂલ હોય છે. એવા પ્રકારની લવન વિધિયોથી યુક્ત હોય છે. ‘કુસવિકુસ જાવ ચિદ્વંતિ’ આ પદોનો અર્થ પહેલાં

કદ્યા પ્રમાણેજ છે. કહેવાનું તાત્પર્યએ છે કે જેમ અહિયાં અનેક પ્રકારના ઘરો હોય છે, એજ પ્રમાણે આ કલ્પવૃક્ષો પણ અનેક પ્રકારના હોય છે. ૧ ૧ ।

હવે દસમા કલ્પવૃક્ષના સ્વરૂપનું કથન કરવામાં આવે છે. 'एगोह्यय दीवे तत्थ तत्थ बहवे अणिगणाणामं दुमगणा पणत्ता सग्णाउसो' હે શ્રમણુ આયુષ્મન્ એ એકોરૂકદ્વીપમાં સ્થળે સ્થળે અનગ્ન નામના ઘણાજ કલ્પવૃક્ષો હોવાનું કહેલ છે. તેઓ અનેક પ્રકારના વસ્ત્રોને આપવાવાળા હોય છે. તેથી તે કાળના અને તે દેશના મનુષ્યો વસ્ત્રોના કારણે કોઈ સમયે નગ્ન રહેતા નથી. તેથીજ તેમનું નામ અનગ્ન કહેવામાં આવેલ છે. તે વસ્ત્રોનું વર્ણન કરતાં સૂત્રકાર કહે છે કે 'जहा से अणेगसो आजिणग खोमकंबल दुगुल्ल कोसेज्ज काल मिगपट्टचीणंसुय बरणातवारवणिगय तुआभरण चित्तसहिणग कल्लाणगभिं गिणी लकज्जल बहुवण्ण रत्तपीत सुक्किलमक्खय मिगलोमहेमफरूण्णग अवसरत्तग सिंधुओसमदामिलवंगकलिंगनेणिलतंतु मयभत्तिचित्ता' જેમ જગ પ્રસિદ્ધ વસ્ત્રો અનેક પ્રકારના હોય છે. જેમકે આજીનક ચામડાના વસ્ત્ર, ક્ષૌભ કપાસના વસ્ત્રો, કંબલ ઉનના વસ્ત્રો પ્રસિદ્ધ છે. દુકૂલ વૃક્ષની છાલમાંથી બનાવેલ વસ્ત્ર કૌશીય રેશમી વસ્ત્ર, કાલમૃગપટ્ટ કાળા મૃગના ચામડાથી બનાવવામાં આવેલ વસ્ત્ર, ચીનાંશુક ચીનદેશમાં બનાવવામાં આવેલ વસ્ત્ર 'बरणातवारवणिगयतु' દેશ વિદેશમાં પ્રસિદ્ધ એવું આપણુ કોઈ વસ્ત્ર વિશેષ નુંજ નામ છે. આભરણુ વસ્ત્ર આભૂષણોથી વિચિત્ર વસ્ત્ર, જેના પર અનેક આભરણોની વેલખૂટો દ્વારા ચિત્ર કહાડવામાં આવેલ હોય એવા વસ્ત્રો, જીણા તારોથી બનાવવામાં આવેલ વસ્ત્ર, કલ્યાણુક વસ્ત્ર, સમયે સમયે પહેરવા યોગ્ય આનંદ આપનારા વસ્ત્ર, ભુંગીનીલકજ્જલ લમરાના જેવા નીલ વર્ણુવાળા વસ્ત્રો, કજ્જલવર્ણુ વસ્ત્ર, કાજળના જેવા વર્ણુવાળા કાળાવસ્ત્રો રક્તવર્ણુવાલાવસ્ત્રો લાલ વસ્ત્રો પીતલવસ્ત્ર, પીળાવસ્ત્રો શુકલ વસ્ત્ર, સફેદ વસ્ત્ર, અક્ષતવસ્ત્ર, વચમાં ફાટયા શિવાચના વસ્ત્રો, નવીન વસ્ત્રો, મૃગલોચન વસ્ત્ર, મૃગના રૂંવાટાના બનાવેલ વસ્ત્રો હેમવસ્ત્ર, સોનાના તારોથી બનાવવામાં આવેલ વસ્ત્ર, અપરવસ્ત્ર, પશ્ચિમદેશમાં બનાવવામાં આવેલ વસ્ત્ર, ઉત્તરવસ્ત્ર, ઉત્તર પ્રદેશમાં બનાવવામાં આવેલ વસ્ત્ર, સિંધુવસ્ત્ર, સિંધુદેશમાં બનેલા વસ્ત્રો, ઝોસલ, ઋષલ નામના દેશમાં બનેલા વસ્ત્રો, તામિલવસ્ત્ર, તામિલપ્રદેશમાં બનાવવામાં આવેલવસ્ત્ર, બંગવસ્ત્ર, બંગાળ દેશમાં બનાવવામાં આવેલવસ્ત્ર, એજ પ્રમાણે કલિંગવસ્ત્ર, કલિંગદેશમાં બનાવવામાં આવેલવસ્ત્ર, નેલિણુંતુવસ્ત્ર, જીણાતારથી બનાવવામાં આવેલ જીણુંવસ્ત્ર, ઈત્યાદિ અનેક પ્રકારની રચનાવાળા વસ્ત્રો જેમ તે તે દેશ પ્રદેશના લેદથી અનેક

પ્રકારના હોય છે. અને 'વરપટ્ટણુગયા' શ્રેષ્ઠ પત્તનથી અર્થાત્ જૂદા જૂદા દેશોમાં ત્યાંની ત્યાંની સંસ્કૃતી પ્રમાણે તેનું નિર્માણ થાય છે. 'વળ્ણરાગકલિયા' તથા મંજુષ્ઠાદિ રંગોથી જેમ જૂદા જૂદા દેશની પદ્ધતિ અનુસાર રંગવામાં આવેલ હોય છે. 'તદેવ તે અણિયણા વિ દુમગણા' તેજ પ્રમાણે આ અનગ્ન નામના કલ્પવૃક્ષો પણ 'અણેગ વહુ વિવિહવીસસાપરિણયાએ વત્થવિહીએ હવવેયા' અનેક પ્રકારની સ્વાભાવિક વસ્ત્ર વિધિથી પરિણત હોય છે. 'કુસવિકુસ' ઇત્યાદિ પદ્ધનો અર્થ પહેલાં કહ્યા પ્રમાણે સમજવો. ॥ સૂ. ૩૬॥

એકોરુકદ્વીપ મેં રહનેવાલે કે આકારાદિરુપ આદિકા નિરુપાણ

'એગોહ્યદીવેળં મંતે ! દીવે મણુયાળં કેરિસાએ આગારમાવપહોયારે પળ્ણત્તે' ઇત્યાદિ ટીકાર્થ -શ્રીગૌતમસ્વામીએ આ સૂત્રદ્વારા પ્રભુશ્રીને એવું. પૂછ્યું છે કે હે ભગવન્ તે એકોરુક દ્વીપમાં રહેવાવાળા મનુષ્યોને આકાર ભાવને પ્રત્યવતાર અર્થાત્ આકાર વિગેરે રૂપ કેવું કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોચમા ! હે ગૌતમ ! 'તેળં મણુયા' એકોરુક દ્વીપના તે મનુષ્યો 'અણુવમતર સોમચારુવા' ચંદ્રની જેમ ઘણાજ વધારે સુંદર રૂપવાળા હોય છે. 'મોગુત્તમગયલક્ષણા' તે મનુષ્યો ઉત્તમ ઉત્તમ ભોગોના સૂચક લક્ષણો વાળા હોય છે. 'મોગસસ્સિરીયાં' ભોગજન્ય શ્રી નામ શોભાથી યુક્ત હોય છે. 'સુજાયસવ્વંગસુંદરંગા' શરીરના પ્રમાણ અનુસાર પ્રમાણ યુક્ત મસ્તક વિગેરે તેઓનું અંગ જન્મથીજ અત્યંત સુંદર હોવાથી તેમનું શરીર સુંદર હોય છે. 'સુપહ્વિય કુમ્મ ચારુ ચલણા' સુંદર આકારવાળા તથા કાચબા ના વાંસા જેવા ઉન્નત ચરણવાળા હોય છે. 'રતુપ્પલપત્તમડયસુકુમાલકોમલ તલા' તેના ચરણનું તળીયું. લાલ હોય છે. અને ઉત્પલ કહેતાં કમળના પાનના જેવા મૃદુતા ગુણવાળા હોય છે. અર્થાત્ કઠોર હોતા નથી. તથા શિંરીપના પુષ્પના જેવા તે કોમળ હોય છે. 'નગનગરસાગર મગર ચક્કં કધરં કલક્ષણંકિયચલણા' તેમના ચરણોમાં પહાડ, નગર, સાગર, સમુદ્ર, મકર-મધર, ચક્ર, અને અંકધર-ચંદ્રમાં એઓના ચિહ્નો હોય છે. અર્થાત્ આ આકારોની રેખાઓ તેઓના ચરણોમાં હોય છે. 'અણુપુચ્ચસુસાહ ચંગુલિયા' તેમના પગોની આંગળીયો પ્રમાણ સરની એટલે કે નાની મોટી જ્યાં જે પ્રમાણની હોવી જોઈએ તેવીજ ત્યાં ત્યાં મળેલી રહે છે, 'હળ્ણયત્તણુ તંબણિદ્વળ્ણા' તેમના પગની આંગળીયોના નખો ઉન્નત ઉંચે ઉઠેલા પાતળા, લાલવર્ણવાળા અને સિન્ધ, ચિકાશ યુક્ત કાંતીવાળા હોય છે. 'સંઠિયસુસિલિદ્વગુપ્પા' તેઓના શુદ્ધ (એડી ઉપરની ગાંઠ) પ્રમાણોપેત

હોય છે. સઘન હોય છે. માંસલ ‘પુષ્ટ’ હોવાથી ગૂઢ હોય છે. તેઓ અલગ દેખવામાં આવતી નથી. ‘एणीकुरुविंदावत्तवृणुपुञ्जंघा’ તેમની બંને બંધો હરિણીયોની બંધો જેવી ક્રમશઃસ્થૂલ અને સ્થૂલતર ચઠઉત્તરની હોય છે. તથા કુરૂવિંદનામના તૃણ વિશેષ અને વર્ત્ત-વણેલા સૂતરની ડોરીના જેવી ગોળ હોય છે. તથા તેમના બંને ગોઠણો માંસ યુક્ત હોય છે. સમુદ્ર-સંપુટમાં રાખેલાની માફક જાણી ન શકાય એવા હોય છે. ‘गयससण सुजातसण्णिभोरू’ તેઓના બંને ઉડ્ડો હાથીની શુંડાદંડના જેવા સુંદર અને ગોળ તથા પુષ્ટ હોય છે. ‘वरवारण तत्तुल्लविक्रम विलासियगई’ મદોન્મત્ત હાથીના જેવી વિલાસ યુક્ત તેઓની ગતિ હોય છે. ‘सुजातवरतुरगगुञ्जदेसा’ તેઓનો ગુહ્ય પ્રદેશ શ્રેષ્ઠ ઘોડાના ગુહ્ય પ્રદેશ સમાન અત્યંત ગુપ્ત હોય છે. ‘आइणहओव्वणिह्वलेवा’ શ્રેષ્ઠ આકીર્ણ જાતના ઘોડાના જેવા તેમના શરીરો મલમૂત્રાદિથી નિરૂપલિપ્ત ખરડાયા વિનાના હોય છે. ‘पमुइयवर तुरियसोह अतिरेगवट्टियकडी, रेगादिना અભાવથી અત્યંત પુષ્ટ થયેલ ઘોડા અને સિંહની કમ્મર કરતાં પણ અત્યંત અધિક પાતળી કમ્મરવાળા હોય છે. અર્થાત્ તેમની કમ્મર ગોળ અને કૃશ કહેતાં પાતળી હોય છે ‘साहय सोणंद भुसल दप्पणणिगरियवरकणगच्छरुरिस वरवइरवलियमज्झा’ તેમનો તે મધ્યભાગ વચ્ચેમાંથી એવો પાતળો હોય છે. કે જેમ સંકુચિત કરવામાં આવેલ સૌન્દર્ય અર્થાત્ તિપાઈ અર્થાત્ ત્રણ પાયાવાળી ઘોડી હોય કે જેના પાયાઓ સંકોચી લીધેલા હોય, ત્યારે તેનો જેવો આકાર હોય છે, એવા આકારવાળા તથા ઉચે કરેલ મુસલ સાંભેલાનો મધ્યભાગ વચ્ચેમાંથી જેવો પાતળો હોય છે, તથા દર્પણ અહિયાં દર્પણ શબ્દથી દર્પણો હાથો અર્થાત્ હાથમાં પકડવાનો હાથો ગ્રહણ થયેલ છે. તેને જેવી શુંદ્ર કરવામાં આવેલ સોનામાંથી ખનાવવામાં આવેલ મૂઠ્ઠ હોય છે, આ ખંધા પદાર્થો વચ્ચેમાંથી પાતળા અને ઉપર નીચે સ્થૂલ જડા હોય છે. તેના જેવો તેઓનો મધ્યભાગ અર્થાત્ કટિપ્રદેશ પાતળો હોય છે. તથા વર-શ્રેષ્ઠ વજ્જને જેવો આકાર હોય છે. એવો તેમનો કટિભાગ હમેશાં ત્રિવલીથી શોભાયમાન હોય છે. ‘उज्जुय समसंहिय सुजायजच्च तणुकसिण णिद्ध आदेज्ज लडह सुकु माल मउयरमणिज्जरोमराई’ તેમના શરીરની શૈભ પંક્તિ સઘન હોય છે. તે આડી અવળી હોતી નથી. અર્થાત્ કોઈ પણ સ્થળે તે વાકીચૂકી હોતી નથી. સરખીજ રહે છે. સઘન હોવા છતાં પણ અન્તરથી પણ વ્યવસ્થિત રહી શકે છે. તેથી કહેવામાં આવેલ છે કે તે શૈભરાજ એવી નથી પણ શરીરને કોઈ પણ ભાગ એવો નથી રહેતો કે જ્યાં તે અંતર વિનાની થયેલ ઘનીભૂત ન હોય, આ સુખત જન્મથીજ સુંદર રૂપવાળી હોય છે. ત્યાં તે સ્વાભાવિક રીતે જ પાતળી હોય છે. જાડી હોતી નથી. ખૂબજ કાળી હોય છે, માંકડાના

વર્ણ જેવી મલીન હોતી નથી. સ્નિગ્ધ ચીકણી હોય છે. અર્થાત્ તે એક વાર પણ જોવામાં આવેતો વારંવાર તેને જોવાની જોનારની ઈચ્છા થતી રહે છે. સૌંદર્ય યુક્ત હોય છે. આની રમણીય તેમની શેમરાજી હોય છે.

તથા 'ગંગાવત્તપયાહિણાવત્તરંગમંગુર રવિ કિરણ તરુણ બોધિય અકોસાયં તપડમગંભીરવિયડળામી તેમની નાભી ગંગાની દક્ષિણાવર્ત વાલી ભ્રમિ-ધૂમરીયો જેવી હોય છે. તથા તરંગના જેવી ત્રિવલીથી તે ભગ્ન એટલે કે ખંડ ખંડના રૂપ હોય છે. તથા તરુણ અને અભિનવ સૂર્યના કિરણોથી ઓધિત થયેલ અર્થાત્ ખીલેલા કમળના જેવી વિશાળ હોય છે. 'ઇસ વિહગ સુજાત પીળકુચ્છી' કુક્ષી કહેતાં પેટના પડખાને ભાગ તેમના ઝપ નામની માછલીના અને પક્ષીના પેટ જેવો સુખત સુંદર અને પુષ્ટ હોય છે. 'જ્ઞસોદરા' તેમનું પેટ માછલીના પેટ જેવું કૃશ પાતળું હોય છે. 'સુઙ્કરણા' તેમના કરણ અર્થાત્ ઈંદ્રિયો અત્યંત પવિત્ર અને નિર્લિપ્ત હોય છે. 'પમ્હા વિયડળામી' તેમની નાભી કમળતા જેવી વિશાળ હોય છે. 'સળ્ળયપાસા' કમશ તેમના બન્ને પાર્શ્વ ભાગ નીચે નીચે નમેલાં હોય છે. 'સંગતપાસા' અને તે દેહ પ્રમાણુ ઉપચિત નામ પુષ્ટ હોય છે. 'સુંદરપાસા' તે બેઉપાર્શ્વભાગ-પડખા ઘણાજ સુંદર હોય છે. 'સુજાત-પાસા' એજ કારણે તેઓ સુખત અર્થાત્ જન્મથીજ સુંદર પડખાવાલા કહેવામાં આવેલ છે. મિતમાઙ્ગ્ય પીળરતિયપાસા' અને એજ કારણે તેઓનાએ બન્ને પાર્શ્વ-ભાગો પરિમિત હોય છે ઓછાવત્તાં હોતા નથી પરંતુ પ્રમાણોપેત, પુષ્ટ અને આનંદદાયક હોવાનું કહેવામાં આવેલ છે. 'અકરંડુય કળગહયગનિમ્મલ સુજાય નિરૂવહય દેહધારી' તેઓ એવા શરીરને ધારણ કરવાવાળા હોય છે કે જેમના 'ઉચ્છ્રુદદીહબાહુ' તથા તેઓના એ વક્ષસ્થળો શ્રીવત્સના ચિન્હ વાળા વાંસાના હાડકાં દેખાતા નથી. સોનાના જેવી દીપ્તિવાળા હોય છે, નિર્મલ સ્વાભાવિક તથા આગંતુક મળ વિનાના હોય છે. સુખત હોય છે, અર્થાત્ ગર્ભજન્મ દોષ વિનાના હોય છે, અને નિરૂપહત હોય છે. એટલે કે તાવ ઝાડા ઉલ્ટી વિગેરે ઉપધાત વિનાના હોય છે. 'પત્યસબત્તીસ લક્ષ્મણધરા' તેઓ ઉત્તમ એવા બત્રીશ લક્ષણોને ધારણ કરવાવાળા હોય છે, 'કળગસિલાતલુજ્જલ પસત્યસમયલોવચિયવિત્થિન્નપિહુલવત્થી' તેઓના વક્ષસ્થળો સોનાની શિલાના તળીયા જેવા ઉજ્જવલ હોય છે. અત્યંત પ્રશસ્ત હોય છે. સમતલ હોય છે. ઉપચિત પુષ્ટ હોય છે. માંસલ હોય છે. ઉપરની બાજુ અને નીચેની બાજુ વિસ્તૃત હોય છે. તથા દક્ષિણ અને ઉત્તરની બાજુ તે પૃથુલ હોય છે. 'સિરિ-વચ્છકિયવચ્છા પુરવરફલિઙ્ગ વદ્વિયમુયા મુયાગીસર વિપુલભોગઆયાળફલિહ

હોય છે. તેઓની બંને ભુજાઓ મહાનગરની અર્ગલાના જેવી લાંબી હોય છે. તેમના બંને બાહુ શેષનાગના વિશાળ શરીરના જેવા અને સ્વસ્થાનથી ખેંચીને દ્વાર પુષ્ટમાં લગાવવામાં આવેલ પરિધના જેવા લાંબા હોય છે. 'જૂયસન્નિ મપીળરતિયપીવર પટ્ટ સંઠિય સુસિલિટ્ટુ વિસિટ્ટુ ઘળથિર સુબદ્ધ સુનિગૂઠ પવ્વસંધી' તેમના બંને હાથોના કાંડાઓ ગોળ અને લાંબા હોવાથી યુગ બળદના ખાંધપર રાખવામાં આવતા જૂસરાના જેવા મજબૂત સોહામણા હોય છે. અને માંસલ પુષ્ટ હોય છે. જોવાવાળાને ખૂબજ આનંદ આપનાર હોય છે. અને પાતળા હોતા નથી. તથા તેના હાડકાનો સંધી ભાગ સંસ્થાન વિશેષથી સંપન્ન હોય છે. સુશ્લિષ્ટ હોય છે સઘન હોય છે. ઉત્તમ હોય છે. નજીક નજીક હોય છે સ્થિર હોય છે. અત્યંતશિથિલ હોતા નથી. અને સ્નાયુઓથી સારીરીતે જકકાયેલ હોય છે. અને ગુપ્ત રહે છે 'રત્તલોવડ્ય મઝય મંસલપસત્થલક્ષણસુજાય અચ્છિહ્ જાલપાળી' તેમનાબેઉ હાથો રાતાતળીયા વાળા હોય છે. અર્થાત્ તેમની હથેલી ઓ લાલ હોય છે. ઉપચિત હોય છે. અર્થાત્ નીચેના ભાગપુષ્ટ હોય છે. ઉન્નત હોય છે. નીચેની તરફ ઝુકેલો રહે છે. મૃદુલ ચિકાશવાળા, માંસલ, મજબૂત. પ્રશસ્ત લક્ષણોવાળા, સુંદર આકારવાળા અને છિદ્રોવિનાની આંગળીયોવાળા હોય છે. 'પીવરવટ્ટિય સુજાય કોમલવરંગુલિયા' તેમની આંગળીયો પીવર મજબૂત હોય છે. વૃત્ત-ગોળ આકારવાળી હોય છે. સુન્નત અને સુંદર હોય છે. 'આતંબતલિળ સુચિરુરણિદ્ધણલા, ચંદપાણિલેહા, સૂરપાણિલેહા, સંખપાણિલેહા, ચક્કપાણિ લેહા, દિસાસોઅથિયપાણિલેહા' તેમના હાથોની આંગળીયોનાં નખો કંઈક કંઈક લાલ હોય છે. તલીન કહેતાં પાતળા હોય છે. શુચિનામ પવિત્ર હોય છે. અર્થાત્ સાફ હોય છે. રૂચિર કહેતાં મનોહર હોય છે. સ્નિગ્ધ ચિકણા અને રૂક્ષતા વિનાના હોય છે. તેમના હાથોમાં ચંદ્રના આકારની રેખાઓ હોય છે. સૂર્યના આકાર જેવી રેખાઓ હોય છે. શંખના આકાર જેવી, ચક્રના આકાર જેવી, અને ઉત્તમ દક્ષિણા વર્તવાળા સ્વસ્તિકના આકાર જેવી રેખાઓ હોય છે 'ચંદસૂરસંખ ચક્કદિસાસોઅથિય પાણિલેહા અણેગવરલક્ષણુત્તમપસત્થ સુચિરતિયપાણિ લેહા' આ પ્રમાણે ચંદ્ર, સૂર્ય, શંખ, ચક્ર અને શ્રેષ્ઠ સ્વસ્તિકના જેવી રેખાઓ તેમના હાથોમાં હોય છે. તથા અનેક બીજાં પણ સુંદર સુંદર ઉત્તમ લક્ષણો વાળી ઘણીજ રેખાઓ હોય છે. તેથીજ તેઓ પ્રશસ્ત પ્રશંસા કરવાને યોગ્ય હોય છે. પવિત્ર હોય છે. તથા પોત પોતાના રૂળ આપવા રૂપ કર્તવ્ય પ્રમાણે નીકળેલી રેખાઓ વાળા હોય છે. 'વરમહિસ વરાહસીહ સદ્દુલ ઉસમળાગવરપડિપુણવિહલ ઝન્નયસંઘા' તેમના બંને ખંભાઓ જંગલી

સૂવર, સિંહ, શાર્દૂલ, અને ઉત્તમ હાથીના ખલાઓના જેવા ભરેલા અને વિશાલ રહે છે. અને પરિપૂર્ણ પ્રભાવવાળા હોય છે. વિસ્તૃત હોય છે. અને ઉન્નત હોય છે. 'ચતુરંગુલસુપ્પમાણ કંબુવરસરિસગીવા' આર આંગળ જેટલા માપની હોવાથી યોગ્ય પ્રમાણવાળી અને ત્રણ રેખાઓ વાળી હોવાથી સુંદર શંખ જેવી તેમની ગ્રીવા-ગળુ હોય છે, 'અવદ્વિય સુવિભક્ત સુજાય ચિત્તમંસૂમંસલ્લ સંઠિયપસ્થસદ્દુલ વિઝલહણુયા' તેમની દાઢિ અવસ્થિત અર્થાત્ સદા એક સરખી રહેવાવાળી સુવિભક્ત અલગ અલગ સુન્નત સુંદર પણાથી શોભાયમાન અને વિચિત્ર હોય છે. તથા માંસથી ભરેલ પુષ્ટ તથા સુંદર સંસ્થાનથી યુક્ત હોવાથી પ્રશસ્ત અને વાઘની ડાઢી જેવો વિસ્તૃત હનુક-ચિખુક નીચેના હોડની નીચેનો ભાગ હોય છે. 'ઓયવિય સિલપ્પવાલ વિંબફલસન્નિમાહરોટ્ટા' તેમનો ઓષ્ટ અધરોષ્ટ ઘર્ષણ વિગેરેથી પરિકર્મિત કરવામાં આવેલ શિલાપ્રવાલ અસલ ઝુંગાના જેવો અને ણિંબફલ, કુંદ ફલના જેવો લાલ રંગવાળો હોય છે. 'પંડુર સસિહ્વગલ વિમલ નિમ્મલ સંઘ્વ ગોઝીરફેગદગરયમુણાલિયા ધવલ્લ દંતસેટ્ટી' તેઓની દંત પંક્તિ પાંડુર ધોળી અર્થાત્ ચંદ્રમાના ટુકડા જેવી વિમલ, ઉન્નવલ, અને નિર્મલ અર્થાત્ સ્વચ્છ શંખના જેવી ગાયના દૂધ જેવી, ફીણ જેવી શુભ્ર અર્થાત્ ધોળી હોય છે. 'અઘ્વદંતા, અપ્પુહીયદંતા, અવિરલ્લદંતા, સુજાતદંતા, દ્વંદંતસેટ્ટિવ્વ અણેગદંતા, હુત્તવહ નિહંત ધોત્તત્ત તવણિઝ્જરત્તલતાલુઝીહા' આ એકોરૂક દ્વીપમાં રહેવાવાળા મનુષ્યો અખંડ દાંતોવાળા હોય છે. અર્થાત્ પરિપૂર્ણ દાંતો વાળા હોય છે. તેઓના દાંતો કોઈ અવસ્થામાં જર્જરિત થતા નથી. તેઓ અવિરલ કહેતાં પરસ્પર એક ખીબને લાગેલ એવી દાંતોની પંક્તિવાળા હોય છે. તેથીજ તેમનાં દાંતો જન્મ દોષથી રહિત જ રહે છે. અને તેઓના તે અનેક દાંતો એક દંતપંક્તિના જેવા જણાય છે. તેઓને પૂરેપૂરા ખત્રીસ દાંતો હોય છે. તેઓનું તાલુ અને જીભ અગ્નિમાં તપાવીને ધોવામાં આવેલ અને ફરીથી તપાવેલ તપનીય કહેતાં તપાવેલા સુવર્ણના જેવા લાલ વર્ણના હોય છે. 'ગરુલાયય ડ્વજ્જુતુંગણાસા' તેમનું નાક ગરૂડના નાક જેવું લાંબુ સીધુ અને ઉચું અને ભરાવદાર હોય છે. 'અવદ્વા લિય પોંડરીયણયા' કોકાસિથઘવલ પત્તલચ્છા આણામિયચાવરુહલ્લ કિણ્હમ્ભરાડ્ય સંઠિય સંગયઆયય સુજાય તણુકસિણ નિદ્વમ્મયા અલ્લીણપ્પમાણ જુત્તસવણા' સૂર્યના કિરણોથી ખીલેલા પ્રવેત કમળના જેવી તેઓની બન્ને આંખો હોય છે. તથા તેઓ ખીલેલા પ્રવેત કમળોના જેવી એટલે કે ખૂણા પરલાલ વચ્ચમાં કાળી, અને ધોળી અને પાંપણા વાળી હોય છે. તેમની બમરો કંઈક ચઢાવેલા ધનુષના જેવી વાંકી હોય છે. રૂચિર એટલે કે સંસ્થાનની અપેક્ષાથી રમણીય હોય છે. કૃષ્ણમેઘની પંક્તિ જેવી કાળી હોય છે, પોતાના પ્રમાણને અનુકૂલ સઘન હોય છે. દીર્ઘ લાંબી હોય છે. સુનિષ્પન્ન અર્થાત્ જન્મદોષ વિનાની હોય છે. પાતળી હોય છે. કાળી અને સિન્ધ ચિકણી હોય છે, તેમના કાનો માથાના ભાગ સુધી કંઈક કંઈક ચોંટેલા હોય છે. અને પોત પોતાના પ્રમાણ નુરૂપ હોય છે. અર્થાત્ તેઓ વિશાળ કાનોવાળા હોય છે, 'સુસ્સવણા, પીણ મંસલકવોલદેસમાગા, અવિરુગયબાલચંદસંઠિય પસસ્થવિત્થિણ્ણ સમણિડાલા

उडुवड् पडिपुण्ण सोमवदणा छत्तागारुत्तमंग देसा' એજ કારણે તેઓને સુશ્રવણ
 વાળા કહ્યા છે. તેઓની કપોલ પાલી પીન અને માંસલ હોય છે, તેઓનો
 ભાલ પ્રદેશ અર્થાત્ લલાટ તરતના ઉગેલા ખાલચંદ્રના જેવો આકાર વાળો હોય
 છે અર્થાત્ તરતના ઉગેલા અષ્ટમીના ચન્દ્રમાના આકાર જેવા હોય છે. તથા
 પ્રશસ્ત વિરતૃત પહોળો અને સમતલ હોય છે. તેઓનું મુખ પુનમના ચંદ્રમંડલ
 જેવું સૌમ્ય હોય છે. તેઓનું ઉત્તમાંગ કહેતા મસ્તકનો પ્રદેશ ઉઘાડવામાં
 આવેલ છત્રનો જેવો આકાર હોય છે, એવા આકાર વાળો હોય છે. 'ઘણાચિય-
 સુબદ્ધલક્ષણુણય કૂડાગારણિમ્પિંડિયસિરસે દાહિમપુષ્પ પગાસત્તબજિજ્જ સરિસ
 નિમ્મલ સુજાય કંસંત કેસમૂમી' તેઓનું મસ્તક ઘન સઘન પોલાણવાળું
 ન હોવાથી નિમ્બિડ ગાઠ હોય છે. તે સ્નાયુઓથી સુખદ્ધ હોય છે. અને ઉત્તમ
 એવા લક્ષણોથી સમન્વિત (૬૯) હોય છે. તથા જે પ્રમાણે (૩૮) શિખરનો
 આકાર હોય છે. એવા આકારવાળું હોય છે. તથા પાષાણ અર્થાત્ પથ્થરની
 પિંડી જેવી હોય છે. એવી પિંડીની માફક મજબૂત અને ગોળ
 હોય છે. તેમના મસ્તકના કેશોનો અગ્રભાગ તથા માથાના ઉપરની
 આમડી કે જેમાં વાળ ઉગે છે, તે દાડમના પુષ્પના પ્રકાશ વર્ણુ જેવા કંઈક
 લાલિમા વાળી હોય છે. તેમજ સોનાના વર્ણુ જેવા કંઈક પીળાશ યુક્ત તેમના
 વાળો હોય છે. તથા આગન્તુક મલથી રહિત હોવાથી તે નિર્મલ હોય છે.
 'સામલિ બોંડ ઘણાચિય છોહિયમિરવિસયપસત્ય સુહુમ લક્ષણ સુગંધસુંદરમુય
 મોયગમિગિણીલક્ષ્ણલપહટ્ટ મમરગણિટ્ટ ગિકુરંવ નિચિય કુંચિય ચિયપદાહિ-
 ણાવદ્ધસુદ્ધસિરયા' તેઓના મસ્તક ઉપર જે વાળો હોય છે. તે ઉખેડવા છતાં
 પણ સ્વભાવથીજ શાલ્મલી વૃક્ષવિશેષના કુલના જેવા ગાઠ હોય છે. નિચિત
 અત્યંત લાગેલા હોય છે. મૃદુ નરમ હોય છે. વિશદ્દ નિર્મલ હોય છે. પ્રશસ્ત
 પ્રશંસા કરવા યોગ્ય હોય છે. સૂક્ષ્મ હોય છે. મોટા મોટા હોતા નથી. પ્રશસ્ત
 લક્ષણવાળા હોય છે. સુગંધ યુક્ત હોય છે. સુંદર હોય છે. તથા ભુજમૌચક
 નામના રત્નવિશેષ પ્રમાણે, નીલમણિ મરકતમણિ સમાન, કાજલ સમાન,
 હર્ષિત થયેલ ભમરાની જેમ, અત્યંતકાળા અને સિન્ધુ સુંવાળા હોય છે. તેઓ
 નિચિત હોય છે. અર્થાત્ આમતેમ વિખરાયેલા હોતા નથી. ઘુઘરાળા હોય
 છે. અને દક્ષિણ વમળવાળા અર્થાત્ જમણીખાળુ ઝુકેલા હોય છે. 'લક્ષણ-
 વંજ્જણગુણાવવેયા' આ એકોફક દ્વીપમાં રહેલાવાળા મનુષ્યો સ્વસ્તિક વિગેરે
 લક્ષણોથી મશીતિલક વિગેરે વ્યંજનોથી અને ક્ષાન્તિ વિગેરે સદ્ગુણોથી યુક્ત

હોય છે. ‘મુજાયસુભિત્તસુરૂવગા, પાસાઈયા દરિસણિજ્જા અભિરૂવા પઢિરૂવા’ તેઓનું રૂપ ઘણું જ સુંદર સ્વરૂપવાળું હોય છે. કેમકે તેમના દરેક અવયવો જન્મથીજ પોત પોતાના પૂર્ણ પ્રમાણથી યુક્ત હોય છે. તે બધા પ્રાસાદીય હોય છે. દર્શનીય હોય છે. અભિરૂપ હોય છે. અને પ્રતિરૂપ હોય છે. ‘તેણં મણુયા હંસસ્સરા, કાંચસગ નંદિવોસા, સીહસ્સરા, સીહવોસા મંજુસ્સરા, મંજુવોસા, સુસ્સરા, સુસ્સરણિવોસા, છાયા ઉજ્જોત્તિયંગમંગા’ આ મનુષ્યો હંસના સ્વર જેવા સ્વર વાળા હોય છે. કૌંચપક્ષિના સ્વરની જેમ અનાયાસ નીકળવા છતાં પણ દીર્ઘ દેશવ્યાપી સ્વરવાળા હોય છે. નંદિના ઘોષ જેવા ઘોષ ગર્જનાવાળા હોય છે. અર્થાત્ તે નંદિ કહેતાં બાર પ્રકારના વાદ્યવિશેષનું નામ નંદિ છે. તેના જેવા ધ્વનિવાળાં, સિંહના સ્વર જેવા ગંભીર સ્વર વાળા હોય છે. સિંહના જેવા ઘોષ-ધ્વનિવાળા હોય છે. તથા તેના સ્વર મંબુલ મીઠો એટલે સાંભળવામાં આનંદ જનક હોય છે. તેનો ઘોષ પણ આનંદ જનકજ હોય છે. તેથીજ એ સારા સ્વરથી યુક્ત ઘોષવાળા કહેલ છે. ‘છાયાઉજ્જોત્તિયંગમંગા’ તેમનું પ્રત્યેક અંગ કાંતિથી ચમકતું રહે છે. ‘વજ્જરિસમ નારાય સંવચણા’ તે વજ ઋષભ નારાય સંહનન વાળા હોય છે. ‘સમચરસં સંઠાણસંઠિયા’ તેઓનું સંસ્થાન સમચતુરસ્ર ચતુષ્કોણ હોય છે. ‘સિણિદ્ધલ્લવી’ તેમની કાંતિ સ્નિગ્ધ હોય છે. ‘ગિરાવંકા’-તે આંતક-વ્યાધિ રહિત હોય છે ‘ઉત્તમ પસથ અડ્ડેસ નિરૂ-વમતણૂ’ તેઓના શરીર ઉત્તમ, પ્રશસ્ત, અતિશય શાળી, અને નિરૂપમ હોય છે. ‘જલ્લમલ્લકંસેયરય દોસ વજ્જિયસરીરા’ તેઓ ના શરીર જલ્લ શરીરથી ઉત્પન્ન થયેલમળ, મલ સામાન્યમેલ વિગેરે દોષથી રહિત હોય છે. કલંક અનિષ્ટ સૂચક ચિહન, પરસેવા અને ધૂળ હોય વિગેરેથી રહિત છે, ‘ગિરૂવલ્લેવા અણુલોમવાડવેગા, કંકગ્ગહણી કવોયપરિણામા’ કોઈ પણ પ્રકારનો ઉપલેપ હોતો નથી. ‘અણુલોમવાડ વેગા’ વાતદમ-વાયુના ગોળાથી રહિત ઉદર ભાગ વાળા હોવાથી અનુકૂળ વાયુ વેગવાળા હોય છે. કેમકે પેટમાં રહેલ વાયુના ગોળાવાળાનો વાયુવેગ અનુકૂળ હોતો નથી. ‘કંકગ્ગહણી’ જેમ કંક નામના પક્ષિનો શુદ્ધનો ભાગ નિર્લેપ મલરહિત હોય છે. એજ પ્રમાણે તેમનો શુદ્ધનો ભાગ મલ વગરનો હોવાથી નિર્લેપ શુદ્ધશયવાળા હોય છે. ‘કવોય પરિણામા’ જેમ કપૂતરની જઠરાગ્નિ કાંકરાને પણ પચાવી શકે છે. એજ પ્રમાણે એમની જઠરાગ્નિ હોવાથી કપોત પરિણામવાળા કહેવાય છે. અર્થાત્ તેઓ કપૂતરના જેવી પાચન ક્રિયાવાળા હોય છે. ‘સડણિવ્વ પોસપિટ્વંતરોરૂપરિણયા’

તેઓનો અપાન દેશ અર્થાત્ ગુદા ભાગ પુરિષોત્સર્ગના લેપ વિનાનો હોય છે. તથા પૃષ્ઠભાગ તથા ઉદર અને પૃષ્ઠની વચ્ચેનો ભાગ તથા બંધ આ બધા સુંદર, પરિણત, અને સુંદર, સંસ્થાન વાળા હોય છે. 'વિગ્ગહિય ઉન્નયકુચ્છી' તેમના પેટનો ભાગ એટલો પાતળો હોય છે કે તે મૂઠીમાં આવી જાય છે. તેઓનો નિઃશ્વાસ સામાન્ય કમલ, નીલકમલ, તથા ગન્ધ દ્રવ્યની સમાન સુગન્ધિત હોવાથી તેઓનું મુખ સુરભિગંધવાળું હોય છે. 'અટ્ટ ધણુસચં ડસિયા' ૮૦૦ આઠસો ધનુષ જેટલા ઉંચા હોય છે. 'તેસિં મણુયાણં ચડસ ટ્વિવિટ્ઠિકરંડગા.' હે શ્રમણ આયુષ્યમન્ તે મનુષ્યોની પાંસળીયોના હાડકાં (૬૪) ચોસઠં હોય છે. 'તે ણં મણુયા પગતિમદ્દગા, પગતિ વિણીતગા, પગતિ ઉવસંતા, પગતિ પયણુ કોહમાણ માયા લોમા, મિહમદ્દવસંપન્ના, અલ્લીણા મદ્દગા, વિણીતા, અપ્પેચ્છા' એ મનુષ્યો સ્વભાવથી ભદ્ર પરિણામવાળા હોય છે. સ્વભાવથી જ વિનયશીલ હોય છે. સ્વભાવથીજ અદ્ય કષાયવાળા, અદ્ય ક્રોધ, માન, માયા, અને લોભ વાળા હોય છે. તેઓ સ્વભાવથીજ મૂઠુ માર્દવ સંપન્ન હોય છે. એજ પ્રમાણે સ્વભાવથી ભદ્રક અને વિનીત ભાવથી યુક્ત થયેલા તેઓ અદ્ય ઇચ્છાવાળા હોય છે. 'અસંનિ હિ સંચિયા' એજ કારણે કેઇ વસ્તુને સંત્રહ કરવાવાળા નથી. અને 'અચંડા' તેઓ કૂર પરિણામવાળા હોતા નથી. 'વિહિમંતર પરિવસણા' વૃક્ષોની શાખાઓની મધ્યમાં રહે છે 'જહિચ્છિય કામગામિણો ય તે મણુયગણા પણ્ણત્તા સમણાડસો' તથા એ મનુષ્યો પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે સ્વતંત્રતા પૂર્વક વિચરણ કરે છે. આ રીતે હે શ્રમણ આયુષ્યમન્ આ એકોડક દ્વીપમાં નિવાસ કરવાવાળા મનુષ્યોના પરિચયના સંબંધમાં આ પ્રમાણે મેં કહ્યું છે. 'તેસિં ણં મંતે ! કેવતિકાલસ આહારઠ્ઠે સમુપ્પજ્જઈ' હે ભગવન્ આ મનુષ્યોને એકવાર આહાર કર્યા પછી ફરી આહાર કરવાની ઇચ્છા કેટલો કાળ વીત્યા પછી થાય છે? 'ગોયમા ! ચડત્થમત્તસ આહારઠ્ઠે સમુપ્પજ્જઈ' હે ગૌતમ ! એ એકોડક દ્વીપના મનુષ્યોને ચતુર્થ ભકત અર્થાત્ એક દિવસ છોડીને બીજે દિવસે આહાર કરવાની ઇચ્છા થાય છે. કેમકે ક્ષુધા વેદનીય કર્મનો ઉદય તેમને એક દિવસ છોડીને બીજે દિવસેજ થાય છે. તેથી અભકતાર્થતામાં તેઓને તપોજન્ય કર્મોની નિર્જરા થતી નથી. કેમકે તેઓને ઇચ્છા પૂર્વક ભોજનનો ત્યાગ થઈ શકતો નથી. ॥ સૂ ૩૭ ॥

‘એગોરુય મણુઈળં કેરિસા આગારભાવપહોયારે પન્નત્તે’ ઇત્યાદિ ટીકાર્થ-હે લગવન્ ! એ એકોરુક દ્વીપની મનુષ્ય સ્ત્રીયોનુ રૂપ વિગેરે કેવું કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! તાઓળં મણુઈઓ સુજાયસવ્વંગ સુદરીઓ પહાળમહિલા ગુણેહિં જુત્તા અચ્ચંત વિસપ્પમાળ પડમ સુકુમાલ કુંભ સંઠિતવિસિટ્ટુચલણા, ઉચ્ચુમિડય પીવર-નિરંતરપુટ્ટસાહિત્તંગુલીયા’ હે ગૌતમ ! એકોરુક દ્વીપની મનુષ્ય સ્ત્રીયો યથોક્ત પ્રમાણથી ઉત્પન્ન થયેલા સઘળા અંગોથી વિશિષ્ટ હોવાના કારણે ધણીજ સુંદર હોય છે. પ્રધાન મહિલા ગુણોથી એટલે કે તેઓ પ્રિય ઝોલવા વાળી, પતિના વિચારોને અનુસરનારી વિગેરે ગુણોવાળી હોય છે. તેમના બેઉ-પગ ચાલતી વખતે ઘણાજ સુંદર રીતે ચાલે છે પદ્મના જેવા તે સુકુમાર હોય છે. તેઓનું સંસ્થાન કાચબાના વાંસાની જેમ ઉન્નત હોય છે. તેમના પગોની આંગળીયો ઋણુ સીધી છિદ્રવિનાની પીવર પુષ્ટ હોય છે. અને પરસ્પર સંહત કહેતાં એક બીજી આંગળીયોને મળીને રહે છે. ‘ઉન્નચરત્તિય તલિણ તંબસુડ્ડણિદ્ધણ્ણા’ તેઓના નખો ઉન્નત હોય છે. આનંદ પ્રદ હોય છે. તલિન કહેતાં પાતળા હોય છે. તામ્ર ઇપદ્રકત હોય છે. શુચિ પવિત્ર હોય છે. અને સ્નિગ્ધ હોય છે. ‘રોમરહિય વટ્ટલટ્ટસંઠિય અજહણ્ણ પસત્થલક્કણ્ણ અકોપ્પ જંઘજુયલા’ તેમની બંધા યુગલ રોમવિનાનું ગોળ સુંદર હોય છે. અને ઉત્કૃષ્ટ લક્ષણો વાળું હોય છે. તથા અદ્રેખ્ય સુંદર લાગે તેવું હોય છે. ‘સુણિમ્મિય ગૂઢજાણુમંઢલ સુબદ્ધસંધી’ તેઓની સંધી સુનિર્મિત અને સુગૂઢ એટલેકે ઉપરથી ન દેખાય તેવા બાનુ મંડલથી સુખદ્ર હોય છે. દઢ સ્નાયુ યુક્ત હોવાથી અશિથિલ હોય છે. ‘કયલિક્કસંભાતિરેક સંઠિયનિવ્વણ સુકુમાલમડય કોમલ ઉવિરલ્લ સમસહિત્તસુજાતવટ્ટપીવરણિરંતરોરુ’ તેઓના બન્ને ઉડ્ડો (બંધ) કેળના સ્તંભના જેવા આકારવાળા સુંદર હોય છે, નિર્વંણ વિસ્ફોટક એટલે કે ફેાલલા વિગેરે વિનાના હોય છે. સુકુમાર અને શોભાયમાન હોય છે મૂઢ કેમળ હોય છે. અવિરલ હોય છે. પરસ્પર એક બીજાની નજીક નજીક હોય છે. સમ કહેતાં સરખા હોય છે. પ્રમાણસરના હોય છે. સહિત હોય છે. એક બીજાને લાગે છે. સુખત અને સુનિષ્પન્ન હોય છે. વ્રત્ત નામગોળ આકારના હોય છે. પીવર પુષ્ટ હોય છે. અને આપસમાં નિર્વિશેષ સરખા એક જેવાજ

હોય છે. ‘અટ્ટાવયવીચી પટ્ટ સંઠિય પસત્થ વિલ્થિન્ન પિહુલસેની’ તેઓની શ્રેણી એટલેકે કેડની પાછળ ધુણુ વિગેરેના ક્ષત વિનાની જે અઠ્ઠાપદ ઘૂત ફલકના પૃષ્ઠના આકાર જેવી હોય છે. પ્રશસ્ત હોય છે. વિસ્તીર્ણ હોય છે. અને લાંબી હોય છે. તથા મોટી હોય છે. ‘વદ્નાયામપ્પમાણદુગુણિત વિસાલ મંસલ સુવદ્ધ જહ્ણવર ધારણીઓ’ બાર આંગળ મુખ પ્રમાણથી બમણા ચોવીસ આંગળ પ્રમાણનો તેઓનો જઘન પ્રદેશ હોય છે. તે સ્નાયુઓથી સારી રીતે જકડાયેલ રહે છે. ‘વજ્જવિરાઙ્ગયપસત્થ લક્ખણણિરોદરા’ તેઓ અદ્દપ ઉદર વાળી અને વિકૃત ઉદરથી રહિત હોય છે. તેઓનું આ ઉદર ક્ષામ હોવાથી કૃશ હોવાથી વળની જેમ સુશોભિત હોય છે, તથા સામુદ્રિક શાસ્ત્રોક્ત પ્રશસ્તલક્ષણેથી યુક્ત હોય છે. તિવલ્લિવલિયતણુમિયમઙ્ગિણ્યાતોજ્જ ઉજ્જુયસમસહિત જચ્ચ તણુકસિણણિદ્ધ આદેજ્જલહ્હ સુવિભત્ત સુજાય કંત સોમંતરુહ્હરમણિજ્જરોમરાઈ’ તેમના શરીરનો મધ્યભાગ ત્રણ રેખાઓથી વળેલો હોય છે. પાતળો અર્થાત્ કંઠક કૃશ હોવાને લીધે નમેલો હોય છે. ઈષત્ નમેલો હોય છે. તેઓની રોમ પંકિત સરલ હોય છે. સમ બરાબર સરખી હોય છે. સઘન ગાઠ હોય છે. વચમાં વચમાં ઘૂટેલી હોતી નથી. કૃત્રિમ હોતી નથી, સ્વાભાવિક હોય છે. પાતળી હોય છે, કાળી હોય છે. સ્નિગ્ધ હોય છે. આદેય કહેતાં સોહામણી હોય છે. લલિત એટલે કે સુંદર હોય છે. સુવિભક્ત અલગ અલગ હોય છે. સુખત જન્મદોષ વિનાની હોય છે. કાંત મનને હરણ કરવાવાળી હોય છે, શોભાયમાન હોય છે. અને રમણીય હોય છે. ‘ગંગાવત્તપયાહિણાવત્ત તરંગ મંગુર રવિ કિરણ તરુણ વણ્ણેહિય અકો-સાયંતપ્પમવણગમ્ભીરવિચ્છન્નામ્ભી’ ગંગાની ભમર-વમળના જેવા પ્રદક્ષિણા વર્તવાળી ત્રિવલીથી યુક્ત તથા મધ્યાહનના સૂર્યના કિરણોથી વિકસિત થયેલા કમળના વનના જેવી ગંભીર અને વિશાળ તેઓની નાભી હોય છે. ‘અણુદ્ધમ્મ ઇપસત્થ પીણ કુચ્છી’ અનુદ્ધમણુ ઉચ્ચતા વિનાની પ્રશસ્ત અને પીન તેઓની કુક્ષી કહેતાં ઉદર હોય છે. ‘સણ્ણયપાસા’ તેઓના બન્ને પાર્શ્વભાગો કંઠક કંઠક ઝુકેલા હોય છે. ‘સંગયપાસા’ મળેલા પાર્શ્વવાળી હોય છે. ‘સુજાતપાસા’ સુખતપાર્શ્વ વાળી હોય છે. આ પદોનો વિસ્તાર પૂર્વકનો અર્થ પહેલાં આવી ગયેલ છે. ‘મિયમા ઇય પીણરઙ્ગયપાસા’ તેઓના બેઉપાર્શ્વ પડખા મિત પરિમિત પોત પોતાના પ્રમાણથી યુક્ત પુષ્ટ અને આનંદ આપવાવાળા હોય છે. ‘અકરંદુય કળગરુયગ

નિમ્મલસુજાય ણિરુવહયગાયલટ્ટી' તેઓનું શરીર એટલું બધું માંસલ પુષ્ટ હોય છે કે જેથી તેમની પાંસળીયો અને વાંસાંના હાડકા દેખાતા નથી. તથા તેઓના શરીરો એવી કાંતીવાળા હોય છે. કે આગંતુક અને સ્વાભાવિક કોઈ પણ પ્રકારનો મેલ તેઓના શરીર પર ઉત્પન્ન થતો નથી. જન્મના દોષોથી રહિત હોય છે. અને જવર વિગેરે રોગોના ઉપદ્રવો વિનાની હોય છે. 'કંચનકલસ સમવમાણ સમસંહય સુજાત લટ્ટુ ચૂચુય આમેલગ જમલ જુગલવટ્ટિય અચ્ચમુણયરત્તિય સંઠિયપયોઘરાઓ' તેમના બન્ને સ્તનો સોનાનાં કલશ જેવા ગોળ મટોળ હોય છે, અથવા કંચનના ઘડાના જેવા મોટા હોય છે. અથવા સુવર્ણના જેવા તેજસ્વી અને અત્યંત આકર્ષક હોય છે. એક સ્તન મોટો હોય અને એક નાનો હોય તેવા એ હોતા નથી, પરંતુ તે બન્ને પ્રમાણમાં બરોબર હોય છે. એ એટલા વિશાળ અને મોટા હોય છે કે પરસ્પરનાં બન્ને એવા લાગતા હોય છે કે તે બન્નેની વચમાંથી મૃણાલતંતુ અર્થાત્ કમલ નાલનો તાંતણો પણ નીકળી શકતો નથી, તેઓ સુખત અર્થાત્ જન્મ દોષથી રહિત હોય છે. આ સ્તનોના અગ્રભાગમા જે ચુચુક (દીટી) હોય છે તે તેનાથી જુદીજ જણાઈ આવે છે. તે એવી જણાય છે કે માનો આ સ્તનપર શેખર અર્થાત્ મુગુટ જ રાખવામાં આવેલ હોય છે. આ સ્તનો આગળ પાછળ ઉત્પન્ન થતા નથી પણ એક સાથેજ ઉત્પન્ન થાય છે. અને એકીસાથે જ વધતા રહે છે. વક્ષસ્થળ છાતી પર તેઓ વિષમશ્રેણીથી રહેતા નથી. પરંતુ સમશ્રેણીમાંજ રહેલા હોય છે. સામસામા તે એક બીજાના સરખી ઉત્તતાવસ્થાવાળા અને ઉંચે ઉઠેલા હોય છે. તેઓનું સંસ્થાન આકાર અત્યંત સુંદર અને પ્રીતીજનક હોય છે. 'મુયંગ્ણુપુવ્વત્તણુય ગોપુચ્છવટ્ટસમસહિયણમિય આણ્જ્જલલિયવાહાઓ' તેઓના બન્ને બાહુઓ ભુજંગની જેમ કમશઃ નીચેની તરફ પાતળા હોય છે. ગાયના પુછડાની જેમ વૃત્ત ગોળ હોય છે. તેઓ પરસ્પરમાં સમાનતાવાળા હોય છે, સંહત-પોત પોતાની સંધીયોથી તેઓ મળેલા રહે છે. નત-નમ્ર એટલે કે નમેલા હોય છે. આદેય અર્થાત્ અત્યંત સુંદર હોવાથી ઉપાદેય અર્થાત્ મનને ગમે તેવા હોય છે. અને લલિત કહેતાં મનોહર એટલા વાળા હોય છે. 'તંવગ્ણહા' તેઓના નખો તામ્ર લાલ હોય છે, અર્થાત્ કંઈક કંઈક લાલિમા વાળા હોય છે. 'પીવરકોમલવરંગુલીઓ' તેઓની આંગળીઓ પીવર વિશેષ મજબૂત હોય છે. કોમલ હોય છે. અને ઉત્તમ હોય છે. 'ગિદ્ધપાણિલેહા' તેમની હથેલિ યોમાં જે રેખાઓ હોય છે, તે સ્નિગ્ધ સુવાળી હોય છે. સુંદર આકારવાળી હોય છે. અને પ્રશંસા કરવા યોગ્ય હોય છે. 'રવિસસિસંલ્લચક્કસોત્થિય સુવિરઙ્ગય પાણીલેહા' તેમની હથેલી માંસલ પુષ્ટ હોય છે. સુંદર આકારની હોય છે.

અને તે હથેલીની અંદર સૂર્ય ચંદ્ર, શંખ, ચક્ર, અને સ્વસ્તિકની રેખાઓ
 હોય છે. તે રેખાઓ પ્રશંસાર્પદ હોય છે. 'પીળુણયણકક્ષવત્થિદેસા'
 તેઓના કાખનો ભાગ કંઈક ઉચો ઉપડેલ હોય છે. તેમજ ડૂંટીની નીચેનો
 ભાગ ઉપસેલને સુંદર હોય છે. 'પદ્મિપુણ ગલ્લકવોલા' તેમનો કપોલ પ્રદેશ
 અર્થાત્ ગાલનો ભાગ પરિપૂર્ણ અને પુષ્ટ હોય છે. 'ચરંગુલ સુપ્પમાણ કંબુ-
 વરસરિસગીવા' તેમના ગળાનો ભાગ માંસલ પુષ્ટ ચાર આંગળ લાંબો તથા
 પ્રધાન શંખના આકાર જેવો ત્રણ રેખા યુક્ત હોય છે. 'મંસલ સંઠિય પસત્થ
 હળુયા' તેમની દાઢી (હાઠની નીચેનો ભાગ) માંસલ અને પુષ્ટ તેમજ સુંદર
 આકારનો હોય છે અને પ્રશંસાર્પદ હોય છે 'દાઢીમપુલ્લપ્પગામ પીવર કુંચિથવરા
 ધરા' તેઓના અધરોષ્ઠ દાઢમના પુષ્પની જેવા પ્રકાશવાળા અને સોહામણા
 હોય છે. અર્થાત્ લાલ અને ચમકદાર હોય છે. પીવર કહેતાં પુષ્ટ હોય છે.
 અને આકુંચિત કંઈક કંઈક વળેલા હોય છે. તેથીજ તેઓ દેખવામાં ઘણાજ
 સુંદર દેખાય છે. 'સુંદરોત્તરોટ્ટા' તેમના ઉપરના ઓઠપણુ ઘણાજ સોહામણા
 હોય છે 'દ્વિદગરય ચંદકુંદ વાસંતિ મઝલ અચ્છિદ્દ વિમલ દસણા' તેઓના દાંતો
 દહિના જેવા સફેદ હોય છે. પાણીના ઝિંદુ જેવા નિર્મળ હોય છે. ચંદ્રની
 જેમ નિષ્કલંક હોય છે. કુન્દ પુષ્પની જેમ સફેદ હોય છે. વાસન્તીની કળીની
 જેમ ધવલ હોય છે. તેની પંક્તિયો વચમાં છેદ વગરની હોય છે. તેથીજ તેમાં
 અત્યંત શ્વેતપણુ રહે છે. 'રત્નપ્પલપત્તમઝય સુકુમાલ તાલુજીહા' તેમના તાલુ
 અને જીભ એ બેઉ લાલ કમળના પાનની માફક લાલ હોય છે. મૃદુ કહેતાં
 નરમ હોય છે. અને વિશેષ સુકુમાર હોય છે. 'કળવીર મુઝલ અકુઢિલ અઘ્મુ-
 ગય ઝજ્જુતુંગણાસા' તેમની નાસિકા કરેણીની કળીના જેવી હોય છે. અકુટિલ
 કહેતાં વાંકી ચૂકી નહીંપણુ સીધી હોય છે. અગ્રભાગમાં પ્રમાણાનુસાર કંઈક
 ઉંચી હોય છે. ચપટી હોતી નથી. ઋજવી સરલ અને તુંગ કહેતાં પોપટની
 ચાંચ જેવી તીખી હોય છે. 'સારદ ણવ કમલકુમુદકુવલય વિમુક્કવલ
 ણિગરસરિસલક્ષણઅંકિયકંતળયણા' તેમના બન્ને નેત્રો સૂર્યવિકાશી શરદ
 ઋતુવું કમળ અને ચંદ્ર વિકાશી કુમુદ કુવલય નીલકમળ એ બન્નેમાંથી
 અલગ પડેલા એવા જે પત્રોનો સમૂહ હોય છે. તેના જેવી કંઈક શ્વેતતા
 અને કંઈક લાલાશ અને કંઈક કાળાશવાળા અને વચમાં કાળી પુતળીયોથી અંકિત
 હોવાથી તે અત્યંત સુંદર લાગે છે. 'પત્તલ ચવલાયતંવલોચણાઓ' વળી તેઓના
 નેત્રો પાંપણોવાળા હોય છે. સ્વભાવથીજ ચપલ હોય છે. કાન સુધી લાંબા
 હોય છે અને ફેરપર કંઈક લાલ હોય છે, 'આણમિયચાપ રૂઢલ કિણહરમ
 રાઢ સંઠિય સંગત આચય સુજાત કસિણિદ્ધમમુયા' તેમની બન્ને બ્રમરો

કંઈક કંઈક નમાવેલા ધનુષની જેમ વાંકી હોવાથી તેમનું સંસ્થાન રમણીય લાગે છે, કાળા મેઘોના સમૂહ જેવી કાળી હોય છે. સંગત પોતાના પ્રમાણ સરની હોય છે. આયત અર્થાત્ જેટલી તેની લંબાઈ હોવી જોઈએ એટલી લંબાઈ વાળી હોય છે. સુખત હોય છે. પોતાના ઢંગથીજ તે ઉત્પન્ન થાય છે. કૃશ હોય છે. અને સ્નિગ્ધ હોય છે. ‘અલ્લીણ પમાણ જુત્તસવણા’ તેમના બેઉ કાનો આલીન અર્થાત્ મસ્તક સુધી કંઈક કંઈક લાગેલા રહે છે. ‘પીણ મટ્ટર મણિજ્જ ગંડલેહા’ તેમની કપોલ પંકિત ગાલ અને કાનની વચ્ચેના ભાગ પીન માંસલ પુષ્ટ હોય છે. મૃષ્ટ ચિકાશવાળો હોય છે. તેથીજ તે રમણીય હોય છે. ‘ચરંસ પસત્થ સમણિહાલા’ તેમનું લલાટ ચતુરસ્ર પૂર્વ પશ્ચિમ દક્ષિણ અને ઉત્તર એમ ચારે ખૂણાઓમાં પ્રમાણ સરના અને સમતલ વાળા હોવાથી રમણીય હોય છે. ‘કોમુદ્રયણિકરવિમલપહ્લિપુન્નસોમ્મવયણા’ તેનું સૌમ્યમુખ કાર્તિકી પૂર્ણમાસીના ચંદ્ર જેવું નિર્મલ અને પરિપૂર્ણ હોય છે. ‘છત્તુનય ઉત્તમંગા’ છત્રના જેવા આકારવાળું ઉપરથી ગોળ તેનું મસ્તક હોય છે. ‘કુટિલ સુસિણિદ્ધ દીહ સિરયા’ તેના માથાના કેશો કુટિલ વાંકા હોય છે. સુસ્નિગ્ધ હોય છે. અને લાંબા હોય છે. ‘છત્તજ્ઞયજૂગથૂમદામિણિ કમંડલુ કલસ વાવિ સોત્થિય પઢાગજવ મચ્છ કુમ્ભરહવર મગર સુકથાલ અંકુસ અટ્ટાવય વીઈ સુપઈટ્ટક મયૂરસિરિદામામિસેય તોરણ મેઈણિ ઉદધિવર ભવણગિરિવર આયંસ લલિય ગય ઉસમ સીહચમરઉત્તમપસત્થવત્તીસલક્ષ્ણધરાઓ’ છત્ર ૧, ધબ્બ ૨, યુગ ૩, રતૂપ ૪, દામિની ૫, પુષ્પમાલા કમંડલ ૬, કલશ ૭, વાવ ૮, સ્વરિતક ૯, પતાકા ૧૦, યવ ૧૧, મત્સ્ય ૧૨, કુમ્ભ ૧૩, રથવર શ્રેષ્ઠ રથ ૧૪, મઘર ૧૫, શુકસ્થાલ ૧૬, અંકુશ ૧૭, અષ્ટાપદ વીચિ-પૂતફલક ૧૮, સુપ્રતિષ્ઠક-સ્થાપનક ૧૯, મયૂર-મેર ૨૦, શ્રી દામમાળાના આકારનું આલરણ વિશેષ ૨૧, અભિષેક કમલાભિષેક અભિષેક યુક્ત લક્ષ્મી કે જેનો અભિષેક બે હાથીયોથી કરવામાં આવે છે, એવું ચિહ્ન ૨૨, તોરણ ૨૩, મેદિની-પૃથ્વી પતિ-રાજ ૨૪, ઉદધિવર સમુદ્ર ૨૫, ભવન પ્રાસાદ ૨૬, ગિરિવર શ્રેષ્ઠ પર્વત ૨૭, દર્પણ ૨૮, લલિતગજ-શ્રેષ્ઠ હાથી ૨૯, વૃષભ ૩૦, સિંહ ૩૧, અને ચમર ૩૨, આ સામુદ્રિક શાસ્ત્રમાં પ્રસિદ્ધ શ્રેષ્ઠ એવા ખત્રીસે લક્ષણોને તેઓ ધારણ કરે છે. ‘હંસ સરિસગ્ગઓ’ હંસના જેવી તેઓની ગતિ-ચાલ હોય છે. ‘કોઈલ મધુરગિરિસુસરાઓ’ કોયલની મધુર વાણીના જેવો સુંદર અને મધુર તેઓનો સ્વર-કંઠ હોય છે. ‘સવ્વ-સ્સ અણુનયાઓ વવગયવલિપલિયા, વંગ દુવ્વણ વાહી દોમ્મગસોગમુક્કાઓ’ તેઓ ઘણીજ અનુપમ સુંદર હોય છે. તેઓ ખધા પ્રત્યે વિનયવાળી હોય છે. તેઓના શરીરમાં જરાય શિથિલતા યુક્ત ચર્મવિકારો હોતા નથી. અર્થાત્ તેમના શરીરમાં ચામડી સંકેચાઈ જવારૂપ વિકાર હોતા નથી. તેઓના વાળો સફેદ હોતા નથી. તેઓના અંગ વિકૃત હોતા નથી. અર્થાત્ ન્યૂનાધિક હોવારૂપ

વિકાર વિનાના હોય છે. શરીરની કાંતીમાં કોઈ પણ પ્રકારની વિકૃતિ આવતી નથી. વ્યાધિથી તાવ વિગેરે રોગથી તેઓ હંમેશાં મુક્ત હોય છે. લેશમાત્ર પણ દુર્લાભ્ય તેઓમાં હોતું નથી. તેઓને શોકનું નામનિશાન પણ હોતું નથી. અર્થાત્ તેઓ હંમેશાં આનંદમગ્નજ રહે છે. ‘ઉચ્ચત્તેણ નરાણ થોવૂળ મૂસિયાઓ’ તેઓની ઉંચાઈ પોત પોતાના પતિયોના શરીરથી કંઈક ન્યૂન હોય છે. એકોરૂક દ્વીપના મનુષ્યોના શરીરની ઉંચાઈ આઠસો ધનુષની હોય છે. તે આ સ્ત્રીયોના શરીરની ઉંચાઈ કંઈક ઓછા આઠસો ધનુષ પ્રમાણની હોય છે. ‘સમાવ સિંગારાગારચારુવેસા’ આમતો સ્વભાવિકજ પ્રમાણોપેત યથાવસ્થિત જે અવયવો જેમ હોવા જોઈએ એવાજ સુંદર અવયવ જન્ય સૌન્દર્ય વાળી શરીરની આકૃતિ હોવાથી તેઓના શરીર સ્વભાવિક શૃંગારવાળા જ હોય છે પરંતુ બહારના વસ્ત્રાભૂષણ જન્ય સુંદરપણું હોતું નથી. તે પણ વસ્ત્રાભૂષણ રૂપ સુંદર વેષથી સુસજ્જીત હોય છે. ‘સંગયગયહસિયમણિય ચેદ્વિય વિલાસ સંભાવ-ણિજ્જનજુત્તોવચારકુસલા’ તેઓ સ્વભાવથીજ હંસિણીના ગમન તુલ્ય સુંદર ગમન ક્રિયાવાળી હોય છે. તેઓતું હાસ્ય પ્રેમ પ્રદર્શક હોય છે. અને બેઉ કપોલો વિકસિત થઈ જાય એવા હોય છે. તેઓની વાણી ઘણીજ ગંભીર હોય છે. એષ્ટાઓ અંગ પ્રત્યંગોને ઢાંકવા, પાછા તેને જોવા વિગેરે રૂપ તથા આંખોને મટકાવવી વિગેરે રૂપ વિલાસ, પોતાના પતિની સાથે સંભાષણ કરવા રૂપ ચાતુર્ય આ બધામાં તેઓ ઘણીજ વધારે નિપુણ હોય છે. તથા યુક્ત સંગત જે ઉપચાર નામ લોકવ્યવહાર છે, તેમાં પણ ઘણીજ વધારે દક્ષ-ચતુર હોય છે. આ બધા વિશેષણો પતિની અપેક્ષાથી સમજવા. કેમકે તે ક્ષેત્રના સ્વભાવથી તેઓને પર પુરૂષ પ્રત્યે અભિલાષાની સંભાવનાજ હોતી નથી. ‘સુંદર થળ જ્ઞહણ વદ્ગ કરચલગ્ગચમાલા’ તેઓના સ્તનો, જઘન, વદન, મુખ હાથ, પગ, નેત્ર, વિગેરે બધાજ અંગો અત્યંત સુંદર હોય છે. ‘વળ્ણલાવળ્ણ જોવ્વળ વિલાસ કલિયા’ તેઓ ગૌર વિગેરે વર્ણથી, લાવણ્યથી, યૌવનથી, અને વિલાસથી, હંમેશાં યુક્તજ બનીને રહે છે. કેમકે ત્યાં ક્ષેત્રસ્વભાવથી વૃદ્ધ અવસ્થા આ-

વતીજ નથી. 'ગંદળવળવિવરચારિણી ઉઠ્ઠ અચ્છરાઓ' તેઓ એવી પ્રતીત આહારદ્વે સમુપ્પજ્જઈ' હે ગૌતમ ! તેઓ સરસ આહાર કરે છે, તેથી તેઓને થાય છે કે જાણે નંદન વનમાં ફરવાવાળી અપ્સરાઓ જ હોય, તેથી તેઓ 'અચ્છેરગ પેચ્છણિજ્જા' આશ્ચર્યથી પ્રેક્ષણીય બેવાલાયક હોય છે, અર્થાત્ તેઓ ને જેઓ દેખે છે, તેમને એજ આશ્ચર્ય થાય છે કે તેઓ મનુષ્ય સ્ત્રીઓ છે ? કે અપ્સરાઓ છે ? 'પાસાડયાઓ, દરિસણિજ્જાઓ- અભિરૂવાઓ, પઢિરૂવાઓ' તેઓ પ્રાસાદીય હોય છે. દર્શનીય હોય છે. અભિરૂપ હોય છે. પ્રતિરૂપ હોય છે. આ પદોનો અર્થ પહેલાં આપવામાં આવી ગયેલ છે.

'તાસિં ણં મંતે ! મણુઈઘં કેવડકાલસસ આહારદ્વે સમુપ્પજ્જઈ' હે ભગવન્ આ મનુષ્ય સ્ત્રીઓને આહારની ઇચ્છા કેટલા કાળ પછી થાય છે ? અર્થાત્ એકવાર આહાર કરી લીધા પછી ફરીથી આહાર કરવાની ઇચ્છા તેઓને ક્યારે થાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! ચડત્થ મત્તસસ એક વખત આહાર કર્યા પછીના ધીજે દિવસે આહાર કરવાની ઇચ્છા થતી નથી. ત્રીજે દિવસે આહાર કરે છે. તેમને ક્ષુધાવેદનીયના ઉદયના અભાવથીજ તેઓમાં એક દિવસનું અલક્ષ્ણપણું-આહારની અનિચ્છા રહે છે. આ અલક્ષ્ણ પણું તેઓના કર્મોની નિર્જરાના કારણભૂત હોતું નથી. કેમકે આ તપ રૂપ હોતું નથી. કર્મોની નિર્જરાતો તપ: સાધ્ય હોય છે. છતાં પણ તેને અલક્ષ્ણાર્થતાના સાધર્મથી ચતુર્થલક્ષ્ણ શબ્દથી કહેવામાં આવેલ છે. ॥ સૂ. ૩૮ ॥

એકોરુકદ્વીપસ્ય જીવોં કે આહાર આદિ કા નિરુપાણ

'તે ણં મંતે ! મણુયા કિમાહાર માહરેતિ' ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ- હે ભગવન્ એકોરુકદ્વીપના મનુષ્યો કેવો આહાર કરે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! પુઢવિ પુલ્કફલાહારા તે મણુયગણા પળ્ણત્તા સમણાહસો' હે શ્રમણ આયુષ્યમન્ ગૌતમ ! એકોરુક દ્વીપના મનુષ્યો પૃથ્વી, પુષ્પ, અને ફલોનો આહાર કરે છે. 'તીસે ણં મંતે ! પુઢવીણ કેરિસણ આસણ પળ્ણત્તે' હે ભગવન્ એ પૃથ્વીનો કેવો આસ્વાદ-રસ કહ્યો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! સે જહા નામણ ગુલેડ્ઢવા, સંહેડ્ઢવા, સક્કરાડ્ઢવા, મચ્છંઢિયાડ્ઢવા, મિસકંદેડ્ઢવા, પળ્ણડમોયણ્ણવા, પુણ્ણ ઉત્તરાડ્ઢવા, પડમુત્તરાડ્ઢવા, અકોસિયાડ્ઢવા, વિજયાડ્ઢવા, મહાવિજયાડ્ઢવા' હે ગૌતમ ! ગોળનો જેવો સ્વાદ હોય છે, ખાંડનો જેવો સ્વાદ હોય છે, સાકરનો સ્વાદ જેવો હોય છે, મિસરીનો સ્વાદ જેવો હોય છે. કમલકંદનો સ્વાદ જેવો હોય છે, પર્પટ મોદકનો જેવો સ્વાદ હોય છે 'પુષ્પોત્તર' પુષ્પ વિશેષથી બનાવેલ સાકરનો સ્વાદ જેવો હોય છે, પશ્ચીત્તર

કમલ વિશેષથી બનાવેલ સાકરનો સ્વાદ જેવો હોય છે, અંકેશિત વિન્યા, મહાવિન્યા, આદર્શ ઉપમાં અનુપમા આ અંકેશિત વિગેરે મધુર દ્રવ્ય વિશેષ છે. તે લોકવ્યવહારથી સમજી લેવા જોઈએ આ બધાનો જેવો સ્વાદ હોય છે, અથવા ‘ચરકકે ગોઘ્રીરે ચરુટ્ટાણપરિણ ગુડલંકમચ્છંદિયજવણી, મંદગિકઠિણ વળ્લેણં ઉવવેણ જાવ ફાસેણં’ ચતુઃસ્થાન પરિણત-ચાર ગાયોના દૂધને ત્રણ ગાયોને પીવડાવવું, ત્રણ ગાયોનું દૂધ એ ગાયોને પીવડાવવું અને એ ગાયોનું દૂધ એક ગાયને પીવડાવવું. આ પ્રમાણે ચાર સ્થાન પરિણત થયેલા ગાયના આવા દૂધમાં જેમ ગોળ, ખાંડ, અથવા સાકર અને મેવાને પ્રમાણસર મેળવવામાં આવેલ હોય અને તે પછી ધીમા અગ્નિ પર પકાવવામાં આવેલ હોય, એવું તે ગાયનું દૂધ એક વિશેષ પ્રકારના વર્ણુથી, ગંધથી રસથી સ્પર્શથી યુક્ત બની જાય છે, આ ગો દુગ્ધનો જે અનુપમ સ્વાદ હોય છે, શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રીને પૂછે છે કે હે ભગવન્ ‘દ્વિમેચારુવેસિયા’ તો શું આવા પ્રકારનો સ્વાદ ત્યાંની પૃથ્વીનો હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ખો ઇણદ્વે સમદ્વે’ હે ગૌતમ! આ કથનનો એવો અર્થ સમર્થિત થતો નથી. અર્થાત્ ગોળ વિગેરેના રસના જેવો જ સ્વાદ ત્યાંની પૃથ્વીનો હોતો નથી. ‘ત્રિસે ણં પુઢવીણ પત્તો ડ્ઢુતરાણ ચેવ જાવ મણામતરાણ ચેવ આસાણ ણં પળ્લત્તે’ પરંતુ એ પૃથ્વીનો સ્વાદ તો તેઓને તેના રસ કરતાં પણ વધારે ઇષ્ટતરજ હોય છે. યાવત્ કાન્તતરજ હોય છે. પ્રિયતરજ હોય છે. મનોજ્ઞતરજ હોય છે. અને મનોડમતરજ હોય છે. ‘તેસિં ણં મંતે! પુળ્પફલાળં કેરિસણ આસાણ પળ્લત્તે’ હે ભગવન્ ત્યાંના એ પુષ્પો અને ફળોનો સ્વાદ કેવો હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા! સે જહાનામણ ચાચરંત ચક્કવટ્ઠિસ્સ કલ્લાણે પવર મોયણે સત્તસહસ્સ નિપ્પન્ને વળ્લેણં ઉવવેણ ગંધેણં ઉવવેણ રસેણં ઉવવેણ ફાસેણં ઉવવેણ’ જેમ ચાતુરંત ચક્રવર્તિ રાજાનું ભોજન કે જે કલ્યાણ ભોજનના નામથી પ્રસિદ્ધ છે. ચક્રવર્તિ રાજાનું તે કલ્યાણ ભોજન આ રીતે બને છે. ચક્રવર્તિનીજ ગાયો હોય, અને તે પુંડ્રુ જાતીની ઉત્તમ શેરડીને ચરવાવાળી હોય, શરીરથી નિરોગી હોય, એવી એક લાખ ગાયોનું દૂધ પચાસ હજાર ગાયોને પીવરાવવામાં આવે, પચાસ હજાર ગાયોનું દૂધ પચીસ હજાર ગાયોને પીવરાવવામાં આવે, આ રીતે અર્ધિ અર્ધિ ગાયોને કમથી દૂધ પીવરાવતાં પીવરાવતાં એવી રીતે દૂધને પીનારી છેવટની એક ગાયનું જે દૂધ હોય, છે એ દૂધથી બનાવેલ દૂધપાક કે જેમાં અનેક પ્રકારના મેવા વિગેરે સંસ્કાર વાળા પદાર્થો નાખવામાં આવ્યા હોય તે ચક્રવર્તિ રાજાનું

કલ્યાણ પ્રવર લોજન કહેવાય છે તે વર્ણની અપેક્ષાએ શુકવ વર્ણથી ગન્ધની અપેક્ષાથી સુરભિ ગંધથી અર્થાત્ સુગંધથી રસની અપેક્ષાએ મધુર વિગેરે રસથી અને સ્પર્શની અપેક્ષાએ મૃદુ સ્નિગ્ધ વિગેરે પણાથી યુક્ત હોય છે. 'આસા યણિજ્જે' આસ્વાદનીય હોય છે. વીસાયણિજ્જે' વિશેષ રૂપથી સ્વાદ વાળો હોય છે 'દ્વીવણિજ્જે' દ્વીપનીય હોય છે. અર્થાત્ જઠરાગ્નિને વધારનાર હોય છે. 'વિંહ-ણિજ્જે' ખુંહણીય ધાતુ વિગેરેને વધારનાર હોય છે. એટલે કે શકિત વધારક હોય છે 'દ્વપણિજ્જે' દર્પણીય હોય છે. ઉત્સાહ વિગેરેને વધારનાર હોય છે. 'મયણિજ્જે' મદનીય હોય છે. હર્ષોત્પાદક હોય છે. 'સત્વિવંદિયગાયપલ્હા યણિજ્જે' અને સઘળી ઈંદ્રિયોને અને શરીરને પ્રહૂતાદનીય આનંદ વધારક હોય છે. શ્રીગૌતમસ્વામી કહે છે કે હે ભગવન્ 'મવેયા રૂવેસિયા' તેા શુ' ત્યાંના પુષ્પ અને કળોને સ્વાદ આ પ્રકારનો હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગો ઇણ્ટ્રે સમટ્ટે' હે ગૌતમ! આ કથનથી એ અર્થ સમર્થિત થતો નથી. કેમકે 'તેસિ ણં પુપ્ફફલાણં એત્તો ઇદ્ધતરાણે ચેવ જાવ આસાણં પણ્ણત્તે' ત્યાંના ફલોને સ્વાદ આ રીતના ચક્રવર્તિના લોજનથી પણ ઇષ્ટ-તરજ હોય છે. યાવત્ મનોડમતરજ હોય છે. 'તે ણ મંતે! મણુયા તમાહાર માહરિત્તા કહિં વસહિં ઉવેંતિ' હે ભગવન્ એકોરૂક દ્વીપમાં રહેવાવાળા તે મનુષ્યો આવા પ્રકારનો આહાર કરીને કયાં નિવાસ કરે છે? અર્થાત્ શયન વિગેરે માટે કયાગૃહ વિશેષમાં જાય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'રુક્કરુક્ખગેહાલયા ણં તે મણુયગણા પણ્ણત્તા સમણાહસો' હે શ્રમણુ આયુષ્મન્ ગૌતમ! એકોરૂક દ્વીપમાં રહેવાવાળા તે મનુષ્યો ગૃહાકારથી પરિણત વૃક્ષોના જ ઘરો વાળા હોય છે. અર્થાત્ સુવા એસવા વિગેરે માટે વૃક્ષ રૂપ ગૃહોમાં જાય છે. તેઓના ગૃહ રૂપ વૃક્ષો જ હોય છે. 'તે ણં મંતે! રુક્કા કિં સંઠિયા પણ્ણત્તા' હે ભગવન્ એ વૃક્ષો કેવા હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા! કૂઢાગારસંઠિયા, પેચ્છાઘરસંઠિયા, સત્તાગારસંઠિયા, જ્ઞયસંઠિયા, થૂમસંઠિયા, તોરણસંઠિયા, ગોપુરવેજ્ઞચોપ્પાલગસંઠિયા, હે ગૌતમ! આ વૃક્ષો જેવા ગોળ આકાર પર્વતના શિખરનો હોય છે. એવા આકારવાળા ગોળ હોય છે. અર્થાત્ એવા વૃક્ષો સર્વથા સ્થિર હોય છે. તથા કોઈ કોઈ વૃક્ષ પ્રેક્ષાગૃહ રંગશાળાના જેવા હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો છત્રના જેવા આકારવાળા હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો ધબ્બના જેવા આકારવાળા હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો સ્તૂપના જેવા આકારવાળા હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો તોરણના જેવા આકાર-વાળા હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો ગોપુરનગરના મુખ્ય દ્વારના જેવા આકારવાળા હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો વેદિકા ચબૂતરીના આકાર જેવા આકારવાળા હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો ચોપ્પાલ-મત્ત હાથીના જેવા આકાર વાળા હોય છે. 'અટ્ટાલગ સંઠિયા, પાસાદ સંઠિયા, હમ્મતલસંઠિયા, ગવક્કસંઠિયા, વાલગ્ગ

પોડ્યસંઠિયા વલ્લભીસંઠિયા’ કોઈ કોઈ વૃક્ષો અટારી મહેલનાં ઉપરના ભાગ
 જેવા આકારવાળા હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો રાજમહેલના આકાર જેવા આ-
 કારવાળા હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો શિખર વગરના ધનવાનોના ઘરના જેવા
 આકારવાળા હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો ગવાક્ષ અરૂખાના જેવા આકારવાળા
 હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો વાલાઅપોતિકા પાણીની ઉપર બનાવેલા પ્રાસાદ
 મહેલના જેવા આકારવાળા હોય છે. કોઈ કોઈ વૃક્ષો વલભીછબ્બના જેવા
 આકારવાળા હોય છે. ‘અણ્ણે તત્થ વહ્ણે વરમ્બવણસયણાસણ વિસિટ્ઠ સંઠાણ
 સંઠિયા’ બીજા પણ ત્યાં જે વૃક્ષો હોય છે. તે બધા પણ કેટલાક ઉત્તમ
 ભવનોના જેવા વિશેષ પ્રકારના આકારવાળા કેટલાક શયનના જેવા વિશેષ
 પ્રકારના આકારવાળા, કેટલાક આસનના જેવા વિશેષ પ્રકારના આકારવાળા
 હોય છે. ‘સુહસીયલચ્છાયા’ આ વૃક્ષોની છાયા શુભ અને શીતલ હોય છે.
 ‘ત્તે દુમગ્ગા પણ્ણત્તા’ હે શ્રમણ આયુષ્મન આવા પ્રકારના આકારવાળા આ
 વૃક્ષો કહ્યા છે. ‘અત્થિ ણં મંતે ! ઇગોહુય દીવે ગેહાણિવા ગેહાયણાણિ વા’
 હે ભગવન્ એકોરૂક નામના દ્વીપમાં ઘર અથવા ઘરોની વચ્ચેનો રસ્તો છે ?
 આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘જો ઇણદ્વે સમદ્વે’ હે ગૌતમ એવો
 અર્થ સમર્થિત થતો નથી. ‘રૂક્ષ ગહાલયાણં તે મણુયા પણ્ણત્તા’ કેમકે
 વૃક્ષોજ જેઓના આશ્રયસ્થાન રૂપ છે, એવા જ તે મનુષ્યો કહ્યા છે, ‘અત્થિ
 ણં મંતે ! ઇગોહુય દીવે દીવે ગામાઈ વા નગરાઈ વા, જાવ સન્નિવેસાઈ વા’ હે
 ભગવન્ એકોરૂક દ્વીપમાં ગામ અથવા નગર કે સન્નિવેશ છે ? અહીંયાં યાવત્પ-
 દથી ખેટ, કર્ખટ વિગેરે પદોનો સંગ્રહ થયેલ છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી
 ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘જો ઇણદ્વે સમદ્વે’ હે ગૌતમ ! આ અર્થ ખરોખર
 નથી. અર્થાત્ ત્યાં આગળ ગામ વિગેરે કંઈ પણ નથી. કેમકે ત્યાંના મનુષ્યો
 ‘જહિચ્છય કામગામિણો તે મણુયગ્ગા પણ્ણત્તા,’ પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે ગમન
 કરવાવાળા હોય છે. તેઓને ગામ વિગેરેની આવશ્યકતા પણ હોતી નથી.
 ‘અત્થિ ણં મંતે ! ઇગોહુય દીવે અસીતિ વ, મસીઙ્ઘા, પણીતિવા, વણિજ્જતિ
 વા’ હે ભગવન્ ત્યાં તે એકોરૂક દ્વીપમાં અસિ, મખી, કૃષિ ખેતિ પણ
 વેચવાનુંસ્થાન અને વાણિજ્ય વ્યાપાર આ છ કાર્યો થાય છે ? આ પ્રશ્નના
 ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘જો ઇણદ્વે સમદ્વે’ હે શ્રમણ આયુષ્મન
 ગૌતમ ! આ અર્થ ખરોખર નથી. અર્થાત્ ત્યાં આગળ અસિ, મખી, વિગેરે
 કર્મો થતા નથી. આ કર્મો તો કર્મભૂમિમાં જ થાય છે. અકર્મભૂમિમાં થતા
 નથી. ‘અત્થિ ણં મંતે ! ઇગોહુયદીવેણં દીવે હિરણ્ણેતિ વા, સુવણ્ણે તિવા, કં-

સેતિવા દૂસેતિ વા મળાતિ વા મુત્તિણ્ણિવા, વિપુલધળકળગરયળમળિમેત્તિય
 સંઘસિલ્પવાલ સંતસારસાવણ્ણજેતિ વા' હે ભગવન્ એ એકેકેક દ્વીપમાં
 ચાંદ્રી, સોતુ, કાંસુ, ત્રપુ, તામ્ર દૂબ્ધ-વસ્ત્ર, મણિ, મોતિ, વિગેરે ધાતુઓ હોય
 છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'હંતા અત્થિ' હા
 ગૌતમ! આ બધી વસ્તુઓ ત્યાં આગળ પણ થાય છે. પરંતુ 'ળો ચેવ ળં
 તેસિ' ળં મળુયા તિવ્વે મમત્તભાવે સમુપ્પજ્જઈ' ત્યાંના મનુષ્યોને આ વસ્તુઓ
 પર તીવ્ર મમત્વલાવ હોતો નથી. કે જેવી રીતે અઠાઈ દ્વીપના કર્મભૂમિજ
 મનુષ્યોને આ વસ્તુઓ પર તીવ્ર મમત્વ લાવ હોય છે. 'અત્થિ ળં મંતે! ઇ-
 ગોહુય દીવે ળં દીવે રાયાઙ્ગા, જુવરાયાઙ્ગા ઈસરેઙ્ગા, તલવરેઙ્ગા, માડંબિયાઙ્ગા
 કોહુંબિયાઙ્ગા, સેટ્ટીઙ્ગા.' હે ભગવન્ એ એકેકેક દ્વીપમાં આ રાજ છે. આ
 યુવરાજ છે. આ ઇશ્વર છે, આ તલવર છે. અર્થાત્ પ્રસન્ન થયેલા રાજાએ
 આપેલ સોનાના પટ્ટ જેના માથા પર શોભે છે, તેવા થાણુદાર (મામલતદાર)
 કે જે નગર વિગેરેમાં ચોરોની શોધ ખોળ કરે છે. તેમનો દંડ કરે છે.
 તેને તલવર કહે છે. આ માડંબિક છિન્ન ભિન્ન વસતિનો સ્વામી છે. આ
 ઇલ્ય હાથીના જેટલા પ્રમાણ વાળા દ્રવ્યનો માલીક છે, આ શેઠ અર્થાત્
 લક્ષાધિપતિ છે. આ સેનાપતિ છે. આ સાર્થવાહ છે, ગણિમ ધરિમ, વિગેરે
 વેચવા યોગ્ય પદાર્થને વેચવા દેશાન્તરમાં જનારાઓને તેમની સાથે જેઓ
 સહચારી-સાથે રહેવાવાળાઓને માર્ગમાં સહાયક હોય છે. એવો તે સંઘનો
 અધિપતિ છે. શું? એવો વ્યવહાર થાય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી
 ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ળો ઙ્ગટ્ટે સમટ્ટે' હે ગૌતમ! ત્યાં આગળ એવો
 વ્યવહાર થતો નથી. કેમકે 'વવગય ઙ્ગઙ્ગી સક્કારા ળં તે મળુયળળા પળ્ણત્તા
 સમળાડસો' હે શ્રમણ આયુષ્મન્ આ બધા એકેકેક દ્વીપમાં રહેવાવાળા મનુષ્યો
 ઋદ્ધિ, વિલવ, ઐશ્વર્ય અને સત્કાર વિગેરેથી રહિત હોય છે તેઓ બધામાં
 સમાનપણું જ હોય છે? વિષમ પણ હોતું નથી. 'અત્થિ ળં મંતે! ઇગોહુય
 દીવે દીવે માયાઙ્ગા, પિયાઙ્ગા, માયાઙ્ગા, મઙ્ગાઙ્ગા, મજ્જાઙ્ગા, પુત્તાઙ્ગા ધુ-
 યાઙ્ગા સુળ્હાઙ્ગા' હે ભગવન્ એકેકેક દ્વીપમાં આ માતા છે, આ પિતા છે,
 આ ભાઈ છે, આ બહેન છે, આ સ્ત્રી છે. આ પુત્ર છે, આ પુત્રી છે, આ સ્તુષા
 પુત્રવધુ છે આવા પ્રકારનો વ્યવહાર હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી
 ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ! 'હંતા અત્થિ' હા ત્યાં એ પ્રમાણેનો

વ્યવહાર હોય છે. પરંતુ ‘જો ચેવ ણં તેસિણં મણુયાણં વિઠ્ઠે વેમબંધણે સમુપ્પ
 જ્ઞહ’ તે મનુષ્યોને માતા, પિતા, વિગેરેમાં અત્યંત ગાઠ રનેહાનુબંધ હોતો
 નથી, કેમકે ‘વયણુવેજ્જબંધણા ણં તે મણુયગણા પણ્ણત્તા સમણાહસો’ હે
 શ્રમણ આયુષ્મન્ ! ત્યાંના રહેવાવાળા મનુષ્યો અદ્ય પ્રેમબંધનવાળા કહ્યા છે.
 ‘અત્થિ ણં મંતે ! ઇગોરુય દીવે દીવે દાસાહવા, વેસાહવા, સિસ્સાહવા, મયગાહવા.
 માહલ્લાહવા, કમ્મગરપુરિસાહવા’ હે ભગવન્ ! એ એકેરૂક દ્વીપમાં ‘આ દાસ
 છે. ખરીદેલો નોકર છે, આ પ્રેમ્ય છે. અર્થાત્ દૂત વિગેરે છે, આ શિષ્ય છે,
 આ ભૂતક છે. અર્થાત્ નકકી કરેલ મુદત સુધી પગાર આપીને રાખવામાં આવેલ
 કામ કરનાર મનુષ્યને ભૂતક કહે છે. આ ભાગીદાર છે. આ કાર્યકર પુરૂષ છે. આવા
 પ્રકારનો વ્યવહાર થાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘જો ઇણદ્દે
 સમદ્દે’ હે ગૌતમ ! આ અર્થ ખરોખર નથી. અર્થાત્ ત્યાં દાસ વિગેરે વ્યવહાર
 થતો નથી. કેમકે ‘વવગય આભિઓગિયાણં તે મણુયગણા પણ્ણત્તા સમણાહસો’ હે
 શ્રમણ આયુષ્મન્ ! તેઓને અભિયોગિક નામનું કર્મ થતું નથી. અર્થાત્ ત્યાંની
 વ્યક્તિ કોઈના દબાણમાં આવીને અથવા પૈસાના દાસ બનીને કોઈના દાસ
 વિગેરે બનતા નથી. ‘અત્થિ ણં મંતે ! ઇગોરુયદીવે અરોતિ વા, વેરિણ્ણિ વા
 ઘાત્તકાતિ વા, વહ્ણહ્ણ વા, પહ્ણિણ્ણિણ્ણિ વા, પચ્ચામિત્તે વા’ હે ભગવન્ એકેરૂક
 દ્વીપમાં આ અરિ છે, અર્થાત્ સામાન્ય શત્રુ છે, આ વૈરી છે. અર્થાત્ કોઈ વિશેષ
 કારણવશાત્ આ વૈરભાવ રાખનાર કયાંક કયાંક સ્વાભાવિક હોય છે. જેમકે સાપ
 અને નોળીયામાં હોય છે. આઘાતક છે. અર્થાત્ મરાવનારો છે. આ વધક છે.
 અર્થાત્ પોતેજ મારવાવાળો છે. અથવા થપ્પક વિગેરે દ્વારા પીડા પહોંચાડનાર છે,
 આ પ્રત્યમિત્ર છે, અર્થાત્ જે પહેલા મિત્ર હોય અને પછીથી શત્રુ બની ગયેલ
 હોય અથવા જે અમિત્રને સહાય કરવાવાળો હોય તે પ્રત્યમિત્ર કહેવાય છે.
 આવો વ્યવહાર થાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે
 કે ‘જો ઇણદ્દે સમદ્દે’ હે ગૌતમ ! આ અર્થ ખરોખર નથી. કેમકે ‘વવગય વેરાણુ
 વંધાણં તે મણુયગણા પણ્ણત્તા’ હે શ્રમણ આયુષ્મન્ ત્યાંના મનુષ્યોમાં વૈરાતું
 બંધ હોતો નથી. ‘અત્થિ ણં મંતે ! ઇગોરુયદીવે દીવે, મિત્તાહ વા, વયંસાહ વા
 ઘહ્ણિયાહવા, સહીવા, સુહિયાહવા’ હે ભગવન્ ! તે એકેરૂક દ્વીપમાં ‘આ મિત્ર
 છે. આ વયસ્ય સમાન ઉમ્મરવાળો અને ગાઠ પ્રેમથી યુક્ત છે, આ ઘટિક છે,
 આ દેશી શબ્દ છે, તે ગોષ્ઠિવાચી છે. ગોષ્ઠી-મિત્ર મહંડલીને કહે છે. આ
 સખા છે. અર્થાત્ કાયમ સાથે રહેવાવાળો છે. અને હિતનો ઉપદેશ કરનાર છે.
 ‘મહાભાગાતિવા, સંગતિયાતિવા’ આ મહા ભાગ્યશાલી છે, આ સાંગતિક છે, અર્થાત્
 સંગતિ કરવા માત્રથી જે મિત્ર બની જાય છે તે સાંગતિક કહેવાય છે. આ
 પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે ‘જો ઇણદ્દે સમદ્દે વવગયવેમ્મા
 તે મણુયગણા પણ્ણત્તા’ આ અર્થ ખરોખર નથી. કેમકે તે મનુષ્યો પ્રેમાનુબંધ
 વિનાના હોય છે. ‘અત્થિ ણં મંતે ! ઇગોરુય દીવે દીવે અવાહાતિવા, વિવાહાતિ

વા, જળાઈવા, સદાઈવા, થાલિપાકાઈવા, ચેલોવળયણોઈવા, સીમંતુળ્લયણાઈવા મયપિંડળિવેદનાઈવા' હે ભગવન્ એ એકેઝક દ્વીપમાં 'આખાહ, વિવાહ વિગેરે ઉત્સવમાં કે જ્યાં જનસમૂહને ખોલાવવામાં આવે છે, અને તેઓને પાન સોપારી વિગેરે આપીને સત્કૃત કરવામાં આવે છે, એવા કામે થાય છે? વિવાહ થાય છે? યજ્ઞ થાય છે? વર વધુને ખાવાપીવાનું દેવામાં આવે છે શું? ચૌલકર્મ અને ઉપનયન સંસ્કાર થાય છે? સીમન્તોન્નયન સંસ્કાર થાય છે? મરેલા પિતાને ત્રીજે કે નવમાં વિગેરે દિવસે પિંડદાન કરવામાં આવે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'જો ઇળદ્દે સમદ્દે' આ અર્થ ખરોખર નથી. અર્થાત્ ત્યાં આવાહ, વિવાહ વિગેરે કંઈ પણ થતું નથી કેમકે તે મનુષ્યો 'વવગય આવાહવિવાહજળ્લસદ્ધ થાલિપાગ' આ આવાહ, વિવાહ, યજ્ઞ શ્રાદ્ધ, સ્થાલીપાક વિગેરે પૂર્વોક્ત કાર્યોથી રહિત હોય છે. ત્યાંને ક્ષેત્રકાળ એવાજ સ્વભાવનો હોય છે. તથા તેઓ યુગલિક હોવાથી તેઓને આવા પૂર્વોક્ત સંસ્કારોની આવશ્યકતા હોતી નથી. ॥ સ્ત. ૩૯ ॥

એકોરુકદ્વીપ મેં ઈન્દ્રમહોત્સવ આદિ મહોત્સવ વિષય પ્રશ્નોત્તર

અત્થિ જં મંતે ! ણ્ણોરુય દ્વીવે દ્વીવે ઈન્દ્ર મહાઈવા' ઈત્યાદિ

ટીકાર્થ-હે ભગવન્ આ એકેઝક દ્વીપમાં 'ઈન્દ્ર મહાઈવા' ઈન્દ્રમહોત્સવ અમુક પ્રકારના ઉત્સવનું નામ ઈન્દ્રમહોત્સવ છે. આ ઉત્સવ ઈન્દ્રને લક્ષ્ય કરીને કરવામાં આવે છે. એજ પ્રમાણે આ પછીના ઉત્સવોના સંબંધમાં પણ સમજી લેવું જોઈએ. 'સ્વંદ મહાઈવા' કાર્તિકેયનું નામ સ્કંદ છે. આ સ્કંદને ઉદ્દેશીને કરવામાં આવનારા ઉત્સવનું નામ સ્કંદ મહોત્સવ છે. 'રુદ્રમહાઈવા' યજ્ઞોના અધિપતિનું નામ રુદ્ર છે. આ રુદ્રને ઉદ્દેશીને કરવામાં આવેલા ઉત્સવનું નામ રુદ્ર મહોત્સવ છે. 'સિવમહાઈવા' શિવનામ મહાદેવનું છે. આ મહાદેવ શકરને ઉદ્દેશીને કરવામાં આવેલા ઉત્સવનું નામ શિવોત્સવ છે. 'વેસમળ મહાઈવા' વૈશ્રમળનામ કુખેરનું છે. તે ઉત્તર દિશાનો એક લોકપાલ દેવ છે. આ કુખેરને ઉદ્દેશીને થવા વાળા ઉત્સવનું નામ વૈશ્રવણોત્સવ છે. 'મુગુંદ મહાઈવા' મુકુંદનું નામ કૃષ્ણનું છે. એ કૃષ્ણને ઉદ્દેશીને થનારા ઉત્સવનું નામ મુકુંદોત્સવ છે. 'જાગમહાઈવા' નાગનામ નાગકુમારનું છે, આ ભવનપતિ દેવના એક લેદ રૂપ છે. આ નાગકુમારો છે અને ઉદ્દેશીને કરવામાં આવેલ ઉત્સવનું નામ નાગોત્સવ છે. 'જક્ષ્મમહાઈવા' યક્ષ એ વ્યન્તર દેવનો એક લેદ છે. આ યક્ષને ઉદ્દેશીને કરવામાં આવેલ ઉત્સવનું નામ યક્ષોત્સવ છે. 'ભૂતમહાઈવા' ભૂત પણ વ્યન્તર દેવનોજ એક લેદ છે. આ ભૂતને ઉદ્દેશીને કરવા આવનારા ઉત્સવનું નામ 'ભૂતમહોત્સવ' છે. 'કુવ મહાઈવા' નવા ખનાવવામાં આવેલ કુવાને ઉદ્દેશીને કરવામાં આવેલ કૂપ મહોત્સવ છે. 'તલાવળઈ મહાઈવા' તળાવ અને નદીને ઉદ્દેશીને કરવામાં આવેલ ઉત્સવનું નામ 'તડાગ નદી મહોત્સવ કહેવાય છે. 'દહમહાઈવા' પવ્વચ મહાઈવા' અગાધ પાણીવાળા જળાશયને હદ કહે છે. એવા હદ વિશેષને અને પર્વતને

ઉદ્દેશીને કહેવામાં આવેલ મહોત્સવનું નામ ‘હૃદમહોત્સવ’ અને પર્વત મહોત્સવ’ છે. ‘રુક્ષરોવણમહાઝવા ચેડ્ય મહાઝવા’ વૃક્ષારોપણ કરવાને ઉદ્દેશીને અને યક્ષા-યતનને ઉદ્દેશીને કરવામાં આવેલા ઉત્સવનું નામ ‘વૃક્ષારોપણ મહોત્સવ અને ચૈત્ય મહોત્સવ છે. ‘થૂમ મહાઝવા’ પીઠી વિશેષનું નામ સ્તૂપ છે. આ સ્તૂપને ઉદ્દેશીને કરવામાં આવેલા ઉત્સવનું નામ સ્તૂપમહોત્સવ છે. તો હે ભગવન્ આ બધા જ મહોત્સવો એ એકોરૂક દ્વીપમાં થાય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે ‘જો ઈણદ્રે સમદ્રે’ હે ગૌતમ ! આ અર્થ સમર્થ નથી. અર્થાત્ આ ઈન્દ્રાદિ મહોત્સવો ત્યાં થતા નથી. કેમકે ‘વવગય મહમહિમાણં તે મણુયગણા પળ્ણત્તા સમણાવસો’ હે શ્રમણ આયુષ્મન્ ! આ એકોરૂક દ્વીપમાં રહેવાવાળા મનુષ્યો ઉત્સવ કરવાના મહિમા વગરના હોય છે. ‘અત્થિ ણં મંતે ! ઇગોરુય દીવે ણં દીવે ણઙ્ગપેઙ્ગ્ગાઝવા’ હે ભગવન્ એ એકોરૂક દ્વીપમાં શું નટોના ખેલ થાય છે? ‘નદ્દપ્પેઙ્ગ્ગાઝવા’ નૃત્ય કરવાવાળાઓના

નૃત્યોને જોવા માટે ઊત્કંઠાવાળા થયેલા મનુષ્યોનો મેળો ભરાય છે? ‘જલ્લપેઙ્ગ્ગા ઝવા’ ગરત્રા દોરી પર ખેલ કરવા વાળાઓના ખેલને જોવાવાળાઓનો મેળો ભરાય છે? ‘મલ્લપેઙ્ગ્ગાઝવા’ ખાહુ યુદ્ધ કરવાવાળા મલ્લોના ખાહુ યુદ્ધને જોવા માટે મનુષ્યોનો મેળો ભરાય છે? ‘મુઢ્ઢિયપેઙ્ગ્ગાઝવા’ મુઢ્ઢિયુદ્ધ કરવા વાળાઓના મુઢ્ઢિયુદ્ધને જોવાવાળા મનુષ્યોનો મેળો ભરાય છે? ‘વિઙ્ગ્ગપેઙ્ગ્ગા ઝવા’ મુખવિકાર વિગેરે અનેક પ્રકારની વિક્રિયાઓ દ્વારા મનુષ્યોને હસાવીને ચિત્તને પ્રસન્ન કરવાવાળા વિદૂષક જનોની ચેષ્ટાઓને જોવા ઇચ્છનારા મનુષ્યોનો મેળો ભરાય છે? ‘કહ્ગપેઙ્ગ્ગાઝવા’ સુંદર કથાઓ કહેવામાં શ્રોતાઓને રસ ઉપજવનારા કથક જનોની કથાઓને સાંભળવા માટે ભકતો રૂપી મનુષ્યોનો મેળો ભરાય છે? ‘પવ્ગ પેઙ્ગ્ગાઝવા’ ઉછળફૂદ કરવાવાળા મનુષ્યોની ઉછળ ફૂદને જોનારાઓનો મેળો ભરાય છે? ‘અક્ખાયગ-પેઙ્ગ્ગાઝવા’ શુભ અને અશુભનું આખ્યાન કરવાવાળાઓની જે સલા ભરાય છે. તેનો મેળો ભરાય છે? ‘લોસગ પેઙ્ગ્ગાઝવા’ લાસક જનોની અર્થાત્ ઐતિહાસિક રાસ ગરખા ગાવાવાળા અથવા જ્ય જ્ય શબ્દો બોલવાવાળાઓના લાસ્યને જોનારાઓનો મેળો ભરાય છે? ‘લંઘપેઙ્ગ્ગાઝવા મંઘપેઙ્ગ્ગાઝવા, તૂળલ્લ પેઙ્ગ્ગાઝવા લંખ-વાંસ પર ચઢીને રમત કરવાવાળાઓની રમતને જોનારા મનુષ્યોનો મેળો ભરાય છે? મંખ-ચિત્રપટ હાથમાં લઈને દરેક ઘરમાં ભિક્ષા માગનારાઓને જોનારાઓનો મેળો ભરાય છે? તૂણ નામના વાદ્ય વિશેષને વગાડવાવાળાઓની તે વાદ્ય વગાડવાની કળાને દેખનારાઓનો મેળો ભરાય છે? ‘તંબવીણ પેઙ્ગ્ગાઝવા’ તુંબડીની વીણા વગાડવાવાળાઓની વાદન ક્રિયાને જોનારાઓનો મેળો ભરાય છે? ‘કાવપેઙ્ગ્ગાઝવા’ ખંભા પર કાવડ લઈને ફરવાવાળાઓની વિચિત્ર પ્રકારની લીલા કોડાને જોનારાઓનો મેળો ભરાય છે? ‘માગહ પેઙ્ગ્ગાઝવા’ સ્તુતિ પાઠ કરવાવાળા માગધ જનોના સ્તુતિ

પાઠને સાંભળનારાઓનો મેળો ભરાય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌ-
તમસ્વામીને કહે છે કે ‘જો ઇળદે સમદ્રે’ આ અર્થ બરોબર નથી. અર્થાત્
આ નટોના ખેલ વિગેરે ત્યાં હોતા નથી. કેમકે ‘વવગય કોઠહલ્લા ણં તે
મણુયગણા પળ્ણત્તા’ હે શ્રમણુ આયુબ્ધન! તે મનુબ્ધગણુ કુતુહલ વિનાના હોય
છે. અર્થાત્ તેઓના મનમાં કોઈ પણ પ્રકારનું કૌતુક જોવાની ઈચ્છા હોતી
નથી. ‘અત્થિ ણં મંતે! ઇગોહુયદીવે દીવે સગડાઙ્વા, રહાઙ્વા, જાણાઙ્વા, જુગ્ગા
ઙ્વા, ગિલ્લીઙ્વા, થિલ્લીતિવા પિલ્લીઙ્વા, પવહ્ણાણિ વા, સિયાઙ્વા, સંદમાણી
ઙ્વા’ હે ભગવન્! એ એકેઙ્ક દ્વીપમાં શું ગાડા હોય છે? રથ હોય છે? રથ
બે પ્રકારના હોય છે. તેમાં એક કીડા રથ અને બીજો સંગ્રામ રથ કહેવાય છે.
સંગ્રામરથમાં અનેક પ્રકારના આકારની લાકડાની વેદિકા હોય છે. અને કીડા
રથમાં તેવી વેદિકા હોતી નથી. યાન ગાડી હોય છે? યુગ્ધ ગોલ્લદેશ પ્રસિદ્ધ
ચતુષ્કોણુ વેદિકા યુક્ત યાન વિશેષ પાલખી કે જેને બે પુરૂષો ઉઠાવે છે. આવા
યાનો હોય છે? ગિલ્લી એટલે હાથીના ઉપર રાખવામાં આવનારા થાલીના
આકારનુ આસન હોય છે? થિલ્લી પિલ્લી લાટદેશ પ્રસિદ્ધ બન્ને એક પ્રકારના
યાન વિશેષ છે તેવા યાનવિશેષ ત્યાં હોય છે? પ્રવહણુ જહાજ હોય છે?
શિખિકા પાલખી હોય છે? સ્યન્દમ નિક વિશેષ પ્રકારની પાલખી હોય છે? આ
પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ! ‘પાદચાર
વિહારિણો ણં તે મણુયગણા પળ્ણત્તા સમણાસો હે શ્રમણુ આયુબ્ધન! તે
મનુબ્ધે પગથી ચાલનારાજ હોય છે. તેઓ ગાડા વિગેરેમાં બેસીને ચાલતા
નથી. ‘અત્થિ ણં મંતે! ઇગોહુયદીવે દીવે, આસાઙ્વા, હ્થીઙ્વા, હટ્ટાઙ્વા,
ગોણાઙ્વા, મહિસાઙ્વા, સ્વરાઙ્વા, ઘોઙ્વાઙ્વા, અજાઙ્વા ઇલાઙ્વા,’ હે ભગવન્
એકેઙ્ક દ્વીપમાં ઉત્તમ જાતવંત શીઘ્રગામી ઘોડાઓ હોય છે? હાથીઓ
હોય છે? ઉંટ હોય છે? ગાયો અને બળદો હોય છે? ભેંસો અને
પાડાઓ હોય છે? ગધેડાઓ હોય છે? સામાન્ય પ્રકારના ઘોડા કે જેને
ટટ્ટુ કહેવામાં આવે છે. તે હોય છે? બકરી અને બોકડાઓ હોય
છે? ભેડ ઘેટી અને ઘેટાઓ હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમ
સ્વામીને કહે છે કે ‘હંતા અત્થિ’ હા ગૌતમ! એકેઙ્ક દ્વીપમાં આ બધા
પ્રાણિયો હોય છે. પરંતુ ‘જો ચેવ ણં તેસિ મણુયાણં પરિભોગત્તાણુ હ્વમાગચ્છંતિ’
આ બધા તે મનુબ્ધોના કામમાં આવતા નથી. કારણ કે આ મનુબ્ધે પગથી
ચાલવાવાળાજ હોય છે. તથા આ પશુઓનું દૂધ પણ તેઓ કામમાં લેતા નથી.

‘અત્થિ ણં મંતે ! ઇગોરૂય દીવે દીવે સીહાઈ વા, વરઘાઈવા , વિગાઈવા , દીવિયાઈવા , અચ્છાઈ વા, પરસ્સરાઈ વા, તરચ્છાઈ વા, સિયાલાઈવા, વિડાલાઈવા, સુણગાતિ વા, કોલસુણગાતિવા, કોકંતિયાઈવા, સસગાતિવા, ચિત્તલાતિવા, ચિત્તલ્લાગાતિવા,’ હે ભગવન એકોઝક દ્વીપમાં સિંહ હોય છે ? વાઘ હોય છે ? ભેડિયા-અર્થાત્ નાર હોય છે ? ચિત્તાઓ હોય છે ? રીંછો હોય છે ? ગંડાઓ હોય છે ? તરચ્છ મૃગોને ખાનારક હિંસક પશુ વિશેષ હોય છે ? શિયાળિયા હોય છે ? બિલાડાઓ હોય છે ? કુતરાઓ હોય છે ? ભુંડ હોય છે ? રાતમાં ‘કોકો’ એવા શબ્દો કરવાવાળી લોકડી ત્યાં હોય છે ? સસલાઓ હોય છે ? ચિત્રલ ચિત કાખર જંગલી જનવર જે મૃગના આકારનું એ ખરીયેવાળું હોય છે, તે ત્યાં સર્વપ્રાણિ હોય છે ? અને ચિલ્લલક શ્વાપદ પશુ વિશેષ હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે હે ગૌતમ ! ‘હંતા અત્થિ’ હા આ બધા જનવરો ત્યાં હોય છે. પરંતુ ‘જો ચેવ ણં તે અણમણ્ણસ્સ તેસિંવા, મણુયાણં કિંચિઆવાહંવા પવાહંવા, ઉપ્પાર્યંતિવા, છવિચ્છેયં’ વા કરેંતિ’ આ જનવરો પરસ્પરમાં એક બીજાને અથવા તે મનુષ્યોને થોડી કે વધારે પ્રમાણમાં બાધા કરતા નથી. તેઓના શરીરને કરડતા નથી. ફાડતા નથી. વિગેરે કોઈ પણ હરકત પહોંચાડતા નથી. આ માંસ ભક્ષક હોવા છતાં પણ શા કારણથી આવા કામો કરતા નથી ? આ માટે સૂત્રકારે કહ્યું છે કે ‘પગત્તિમદ્દગા ણં તે સાવયગગા પ્પણ્ણત્તા’ તે શ્વાપદ જંગલી જનવરો પ્રકૃતિથીજ ભદ્રક સરલ હોય છે. ‘અત્થિ ણં મંતે ઇગો-રૂય દીવે દીવે સાલીતિવા, વીહિઈવા, ગોધૂમાઈવા, જવાઈવા, તિલાઈવા, ઇક્કૂઈવા’ હે ભગવન ! એકોઝક દ્વીપમાં શાલીધાન્ય વિશેષ હોય છે ? ત્રીહિ ધાન્ય વિશેષ હોય છે ? ઘઉં હોય છે ? જવ હોય છે ? તલ હોય છે ? શેરડી હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘હંતા અત્થિ’ હા ગૌતમ ! આ બધુંજ ત્યાં હોય છે. પરંતુ ‘જો ચેવ ણં તેસિં મણુયાણં પરિમોગત્તાણ્ણ હ્વમાગચ્છંતિ’ તે ધાન્યો ત્યાંના મનુષ્યોના આહાર આદિના કામમાં આવતા નથી. ‘અત્થિ ણં મંતે ! ઇગોરૂયદીવે દીવે ગત્તાઈવા, દરીઈવા, ઘસીઈવા, મિગુત્તિં વા ઓવાણ્ણઈવા, વિસમેઈવા,’ હે ભગવન ! તે એકોઝક દ્વીપમાં મોટા મોટા ગર્ત ખાડા હોય છે ? દરી ઉદરડાઓ દ્વારા કરવામાં આવેલ નાના નાના ખાડા હોય છે ? અર્થાત્ નાના દરો હોય છે ? ઘસેલી અર્થાત્ ફાટેલી તરાડવાળી જમીન હોય છે ? પર્વત શિખર વિગેરે ઉંચા પ્રદેશો હોય છે. અવપાત એવા સ્થાનો હોય છે ? કે જ્યાં મનુષ્યો પ્રકાશમાં પણ પડી જાય ? વિષમ એવા સ્થાનો હોય છે ? કે જ્યાં મનુષ્યોને ચઢવા ઉતરવાનું કઠણ બને ? જ્યાં થોડા

પાણી વાળો કાઢવ હોય એવા સ્થાનો હોય છે? જે ધૂળ વાળા રેતવાળા અને કાઢવવાળા હોય એવા સ્થાનો હોય છે? અને જેમાં પગ મૂકવાથી બગડે એવા પાણી વિનાનો કાઢવ હોય તેવા સ્થાનો હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘જો ઇણદ્વે સમદ્વે’ હે ગૌતમ! આ અર્થ સમર્થ નથી અર્થાત્ ત્યાં આવા સ્થાનો હોતા નથી. કેમકે ‘વહુ સમરમણિજ્જે મૂમ્મિમાગે પણ્ણત્તે સમણાહલ્લો’ હે શ્રમણ આયુષ્મન્ । ત્યાંને ભૂમિભાગ બહુસમ એક સરખો અને સમણીય સુદર હોય છે. ‘અત્થિ ણં મંતે! ઇગોરુઅ દીવે દીવે’ હે ભગવન્! એકોરૂક નામના દ્વીપમાં ‘લાણૂઘ્વા’ ઉખાડવામાં આવેલ ધાન્યના મૂળ ઠૂંઠા હોય છે? ‘કંટણૂઘ્વા’ કાંટા હોય છે? ‘હિરણૂઘ્વા’ હીરક-જેનો અગ્ર-ભાગ સોઈની અણી જેવો તીક્ષ્ણ હોય એવું એક જાતનું કાષ્ટ વિશેષ હોય છે? ‘સક્રારાઘ્વા’ નાના પથ્થરોના કકડા ખંડ રૂપ સાકર હોય છે? ‘તણ કયવરાઘ્વા’ તૃણોનો કચરો હોય છે? ‘પત્તકચવરાઘ્વા’ પાનડાઓનો કચરો હોય છે? ‘અસુઘ્વા’ અપવિત્ર પદાર્થ હોય છે? ‘પૂત્તિયાત્તિવા’ પૂતિ સ્વભાવથી ચલાયમાન દુર્ગંધથી ભરેલો પદાર્થ હોય છે? ‘દુઘ્મિમગંધાઘ્વા’ જેની ગંધ ખરાબ હોય તેવા પદાર્થો હોય છે? ‘અચોક્ખાઘ્વા, મૃત કલેવરાદિના જેવા હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘જો ઇણદ્વે સમદ્વે’ હે ગૌતમ! આ અર્થ ખરોખર નથી. કેમકે ‘વવગયલાણુ કંટક હીરગસક્કર તણકયવર પત્તકયવર અસુઘ્ પૂત્તિય દુઘ્મિમગંધમચોક્ખેણં ઇગોરુઅ દીવે પણ્ણત્તે’ હે શ્રમણ આયુષ્મન્ તે એકોરૂક દ્વીપ સ્થાણુ, કાંટા, કાંકરા, મરડીયા, ઘાસનો કચરો, પાંદડાનો કચરો, અશુચિપણું વિગેરે વિનાનો હોય છે, ‘અત્થિ ણં મંતે! ઇગોરુઅદીવે દીવે ઢંસાઘ્વા, મસગાઘ્વા, પિસુયાઘ્વા, જુયાઘ્વા, લિક્ખાઘ્વા, ઢંકુણાઘ્વા’ હે ભગવન્ એકો-

રૂક દ્વીપમાં દંશ, મશક મચ્છર, પિરસૂ, જૂ, લીખ અથવા માકડ હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને છે કહે કે ‘જો ઇણદ્વે સમદ્વે’ હે ગૌતમ! આ અર્થ ખરોખર નથી. અર્થાત્ ત્યાં દંશ, મશકપિસ્સુ જૂં લીખ વીછી વિગેરે ડંખથી કરડવાવાળા અને મચ્છર વિગેરે ઉપદ્રવ કરવાવાળા જીવો હોતા નથી. કેમકે ‘વવગયદંસમત્તકપિસુયજૂય લિક્ખલ્લિક્કુણેણં ઇગોરુઅદીવે પણ્ણત્તે’ હે શ્રમણ આયુષ્મન્ આ એકોરૂક દ્વીપમાં દંશ, મચ્છર પિરસુ, જૂ, લીખ અને માકડ વિનાનો હોય છે. તેમ કહેવામાં આવેલ છે. ‘અત્થિ ણં મંતે! ઇગોરુઅ દીવે દીવે અહીઘ્વા, અયગરાઘ્વા, મહોરગાઘ્વા’ હે ભગવન્! એકોરૂક દ્વીપમાં સર્પો હોય છે? અજગર હોય છે? અથવા મહોરગ હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘હંતા અત્થિ’ હા ગૌતમ! આ સર્પો વિગેરે જીવો અહિયાં આ એકોરૂક દ્વીપમાં હોય છે. પરંતુ ‘નો ચેવ ણં તે અણ્ણ

મળ્ણસ્સ તેસિં વા મળ્ણયાણં કિંચિ આવાહં વા, પવાહં વા, છવિચ્છેયં વા કરેતિ' તેઓ પરસ્પર એક બીજા જીવને અથવા ત્યાંના મનુષ્યોને સામાન્ય પ્રકારથી થોડી પણ બાધા પહોંચાડતા નથી અને વિશેષ પ્રકારથી પણ બાધા પહોંચાડતા નથી. તેમજ તેઓના શરીર વિગેરેનું છેદન લેદન પણ કરતા નથી. કેમકે 'પગ્મહગા ણં તે મળ્ણયગ્ણા પળ્ણત્તા સમણાસો' હે શ્રમણુ આયુષ્મન્ આ સર્પ' વિગેરે પ્રકૃતીથીજ લદ્ર હોય છે. તેમ કહેવામાં આવેલ છે,

'અત્થિ ણં મંતે ! ઈગોરુય દીવે દીવે ગહદંઙ્ગાઙ્ગા, ગહ મુસલાઙ્ગા, ગહ ગજ્જયાઙ્ગા ગહજુદ્ધાઙ્ગા ગહ સંધાઙ્ગાઙ્ગા ગહ અવસવ્વાઙ્ગા, અઠ્ઠમાઙ્ગા, અઠ્ઠરુક્ખાઙ્ગા, સંજ્ઞાઙ્ગા, ગંધવ્વનગરાઙ્ગા, ગજ્જયાઙ્ગા, વિજ્જુયાઙ્ગા વા ઉક્કાપાયાઙ્ગા, દિસાદાહાઙ્ગા વા, ણિગ્ઘાયાઙ્ગા વા, પંસુવિટ્ઠીઙ્ગા, જુવગાઙ્ગા' હે લગવન્ એકોઙ્ક દ્વીપમાં શિખાવાળાગ્રહનું ઉદય પામવું, ગ્રહદંડ-અનિષ્ટ સુચક દંડાકાર ગ્રહસમુદાય, ગ્રહમુસલ-મુસલના આકારનો ગ્રહ સમુદાય ગ્રહ ગર્ભાત, -ગ્રહનાસંચારથી થવાવાળી ધ્વનિ, (આવાજ) ગ્રહયુદ્ધ-એક ગ્રહની મધ્યમાંથી બીજા ગ્રહનું સંચરણ, અથવા બે ગ્રહોનું એક નક્ષત્રપર દક્ષિણ અથવા ઉત્તરમાં સમગ્રેણીથી આવવું. ગ્રહ સંઘાટક બે ગ્રહોનું યુગ્મરૂપે એક નક્ષત્રમાં રહેવું. ગ્રહાપસવ ગ્રહોનું વામ ડાબી બાજુથી દક્ષિણ જમણી બાજુ ચાલવું. અર્થાત્ ગ્રહોનું વ્યતિક્રમણ એટલે કે વક્ર થવું. અભસામાન્ય આકૃતિવાળા મેઘોનું ઉત્પન્ન થવું. અભવૃક્ષના આકારના વાદળાઓનું પરિણામ, સંધ્યા રાતા નીલા વાદળા ઓનું પરિણામ ગંધર્વનગર-દેવલવન પ્રાસાદથી શોભતા નગરના આકારથી પરિણત થયેલા આકાશમાં મેઘ પુદ્ગલ રાશિનું થવું વિદ્યુત્ વાદળો વિના વિજળીનું ચમકવું. ઉલ્કાપાત આકાશમાં સંમૂર્ચિષ્મ અગ્નિજ્વાલા પડવી, દિગ્દાહ કોઈ પણ એક દિશામાં છિન્નમૂળ અગ્નિજ્વાલાનો ભયંકર પ્રતિભાસ થવો, નિર્ઘાત વિજળી પડવાના કડાકા, પાંશુવૃષ્ટિ આકાશમાંથી ધૂળ પડવી, જે દિવસે સંધ્યાની પ્રભા અને ચંદ્રમાની પ્રભા એક સાથે મળી હોય તેને યૂપક કહે છે કે જેથી સંધ્યા થયાનું જાણી શકાતું નથી. તેથીજ કહ્યું છે કે 'સંધ્યા પ્રમા ચન્દ્રપ્રમયોર્નિશ્રત્વં યૂપકઃ' બીજું પણ કહ્યું છે કે 'સંજ્ઞચ્છેઘાવરણો' અર્થાત્ સંધ્યાછેદ-સંધ્યાના વિભાગમાં આવરણ આવી જાય, સંધ્યા જાણી ન શકાય, તેજ યૂપક તેજ બાલ ચંદ્રનો દિવસ, અને એજ શુકલ પક્ષનો પડવો વિગેરે ત્રણ દિવસમાં થાય છે. અર્થાત્ પ્રતિપદા વિગેરે ત્રણ દિવસોમાં થાય

છે. એટલે કે પડવો, બીજ અને ત્રીજ આ ત્રણ દિવસોમાં ઘણે ભાગે સંધ્યા વિભાગ દુર્લક્ષ્ય થઈ જાય છે. યજ્ઞાદીપ્ત-આકાશમાં દેખાવાવાળા અગ્નિ સહિત પિશાચનું રૂપ ધૂમિકા રૂક્ષ પાણિના બિંદુ શિવાય છૂટિ છૂટિ ઝાકળ જેવી હોય છે. મહિકા-સ્નિગ્ધ, ઘન, તથા ઘન હોવાથીજ જમીન પર ફેલાયલી ઘાસના અગ્રભાગમાં પાણીના બિંદુઓના જેવાથી જાણવામાં આવેલ ધુંવાડા જેવી હોય છે. રજઃઉદ્ઘાત જીણી ધૂળથી દિશાઓ ભરાઈ જવી. તે સમયે દિશા રજસ્વલા છે તેમ લોકો કહે છે. ચંદ્રોપરાગ-ચંદ્રગ્રહણ, સૂર્યોપરાગ સૂર્યગ્રહણ, ચંદ્ર પરિવેષ ચંદ્રની ચારે બાજુ થવાવાળું ગોળ આકારનું પરિ-મંડલ, અર્થાત્ ગોળ કુંડાળું, 'સૂર્યપરિવેષ' સૂર્યની ચારે બાજુ થવાવાળું પરિ-મંડળ, પ્રતિચંદ્ર-એક ચંદ્રથી બીજા ચંદ્રનું દેખાવું એવં પ્રતિસૂર્ય-એ સૂર્યનું દેખાવું, ઇંદ્ર ધનુષ, ધનુષના આકારની અનેક રંગોવાળી રેખાનું આકાશમાં દેખાવું. ઉદકમત્સ્ય-તત્કાલમાં થવાવાળી વર્ષા સૂચક, એ જ ઇંદ્રધનુષનો ખંડ, અમોઘ-સૂર્યાસ્ત પછી આકાશમાં તેજ વખતે સૂર્ય બિંબમાંથી ગાડાના ઓ-ધણના આકારનો વરસાદ વરસવાની સૂચના બતાવનારી શ્યામ વિગેરે રંગની રેખા, કપિહસિત-અકસ્માત આકાશમાં સંભળાનાર ભયંકર શબ્દ, પ્રાચીવાત પૂર્વનો વાયુ, પ્રતીચીનવાયુ-પશ્ચિમનો વાયુ યાવત્ શબ્દથી ૧૯ ઓગણીસ પ્રકારનો વાયુ પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પહેલા પદમાં કહેલ છે. તે ૧૯ ઓગણીસ વાયુ આ પ્રમાણે છે. પૂર્વવાત ૧, પશ્ચિમવાત ૨, દક્ષિણવાત ૩, ઉત્તરવાત ૪, ઉર્ધ્વવાત ૫, અધોવાત ૬, તિર્યગ્વાત ૭, વિદિગ્વાત ૮, વાતોદ્ભ્રામ ૯, વાતોત્કલિકા ૧૦, વાતમંડલિકા ૧૧, ઉત્કલિકાવાત ૧૨, મંડલિકાવાત ૧૩, ગુંબવાત ૧૪, ઝંઝાવાત ૧૫, સંવર્તવાત ૧૬, ઘનવાત ૧૭, તનુવાત ૧૮, અને શુદ્ધવાત ૧૯, 'ગામદાહાહવા' અમદાહ 'નગર દાહાહવા' નગરદાહ 'જાવ સન્નિવેસદાહાહવા' યાવત્ સન્નિવેસદાહ યાવત્ પદથી ખેટદાહ, મડંબદાહ, ઇત્યાદિનું ગ્રહણ થાય છે. આ આમદાહ વિગેરેની અસંભાવનાથી ત્યાં પ્રાણ નાશ વિગેરે થતા નથી તેઓ કહે છે કે 'પાળકલ્પય જળકલ્પય કુલકલ્પય ઘળકલ્પય, વસણમૂતમળારિયાતિવા,' પ્રાણક્ષય, જનક્ષય, કુલક્ષય, ઘનક્ષય, વ્યસન-કબ્જ કારક અનાય ઉપદ્રવ, ઉત્પાત થાય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે 'જો ઇણદ્વે સમદ્વે' હે ગૌતમ! આ અર્થ બરોબર નથી. અર્થાત્ ગ્રહ દંડ ગ્રહ મુસલ, વિગેરે આ બધા ઉત્પાતો ત્યાં થતા નથી. આ કથનનો સારાંશ એ છે કે અહિંયાં 'જો ઇણદ્વે સમદ્વે' આ પદથી પહેલા કહેલ પ્રશ્ન વાક્યના તમામ પ્રશ્નોનો નિષેધ થાય છે. પરંતુ અહિંયાં જે વાયુના સંબંધમાં નિષેધ છે, તે અસુખના કારણ રૂપ વિકૃત-પ્રતિકુળ વાયુનો નિષેધ બનાવનાર છે. પરંતુ સુખકારક સામાન્ય વાયુનો નિષેધ નથી. કેમકે સુખના કારણરૂપ સામાન્ય પૂર્વાદિ વાયુનો સદ્ભાવ ત્યાં પણ છે જ ॥ સૂ. ૪૧ ॥

‘અત્થિ જં મંતે ! ઇગોરુય દીવે દીવે ડિંબાઙ્વા, ડમરાઙ્ વા’ ઇત્યાદિ
 ટીકાર્થ— હે ભગવન્ એકોરુક નામના દ્વીપમાં ડિંબ સ્વદેશનો વિનાશ
 ડમર અન્ય દેશ દ્વારા કરવામાં આવેલ આક્રમણ ‘કલહાઙ્વા’ વાણીની લડાઈ
 ઊઘડો કલેશ ‘બોલાઙ્વા’ દુઃખી જીવોનો કકળાટ ‘સ્વારાઙ્વા’ પરસ્પરમાં વૈર-ઈર્ષ્યા
 ભાવ ‘વિરુદ્ધરજ્જાઈવા’ વિરુદ્ધ-વિરોધિરાજ્યનું આક્રમણ આ તમામ ત્યાં હોય
 છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘જો ઇણદ્વે સમદ્વે’
 હે ગૌતમ ! આ તમામ આખતો ત્યાં હોતી નથી. કેમકે ‘વવગય ડિંબડમર
 કલહ બોલ સ્વારવેર વિરુદ્ધરજ્જાણં તે મણુયગણા પ્ણજ્જા સમણાસો !’ હે શ્રમણ
 આયુષ્યમન્ ત્યાંના મનુષ્યો ડિંબ, ડમર, કલહ વૈર વિગેરેથી સ્વભાવથીજ રહિત
 હોય છે. ‘અત્થિ જં મંતે ! ઇગોરુય દીવે દીવે મહાજુદ્ધાઙ્વા, મહાસંગામાઙ્વા,
 મહાસત્થનિવઙ્ગણાઈવા’ હે ભગવન્ એકોરુક દ્વીપમાં પરસ્પરને મારવાની ભાવના
 વાળું યુદ્ધ કે મહાયુદ્ધ થાય છે ? મહા સંગ્રામ-એટલે કે ચેટક અને કોણિકના
 રથમુશલ સંગ્રામ જેવો મહા સંગ્રામ થાય છે ? મહાશસ્ત્રનિપાત-નાગખાણ
 વિગેરે કે જે હવે પછી કહેવામાં આવશે તે મહાશસ્ત્રો એક બીજાના પર મારવા
 રૂપ પ્રયોગ કરવામાં આવે છે ? ખાણ વિગેરેને જે મહાશસ્ત્ર કહેવામાં આવ્યા
 છે. તે તેની વિચિત્ર શક્તિમત્તાને લઈને કહે છે કે ‘મહાપુરિસ સંગાહાઙ્વા’
 મહાપુરૂષ વાસુદેવ બલદેવ ચક્રવર્તી વિગેરે કહેવાય છે. તેવા મહાપુરૂષોનું કવચ
 વિગેરેથી સબ્જ થવાનું થાય છે ? ‘મહારુધિરપડ્ડણાઙ્વા’ યુદ્ધમાં મહારુધિર
 પડવાનું થાય છે ? ‘નાગબાણાઙ્વા’ નાગ ખાણોનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. ?
 આ નાગખાણ જ્યારે ધનુષ પર આરોપિત કરવામાં આવે છે, ત્યારે તેનો
 આકાર ખાણ જેવોજ હોય છે, અને જ્યારે તેને ધનુષ પરથી છોડવામાં આવે
 ત્યારે તે જલવલ્ચમાન થઈને એકદમ ઉલકા દંડ રૂપ બની જાય છે. અને
 શત્રુઓના શરીરમાં પ્રવેશીને નાગ રૂપે પરિણમી જાય છે. અને પછી નાગ
 પાશ રૂપ બનીને તેના શરીરને બાંધી લે છે. આજ પ્રમાણે બીજા ખાણોનું
 મહાત્મ્ય પણ સમજી લેવું જોઈએ. સ્વે વાણાઙ્વા’ આક્રમણમાં ગમન કરવાવાળા
 ખાણોનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે ? ‘તામસવાણાઙ્વા’ તામસ ખાણોનો એટલેકે
 સઘળી યુદ્ધ ભૂમીમાં અંધારૂં કરવાવાળા ખાણોનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે ?
 આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘જો ઇણદ્વે સમદ્વે’ હે
 ગૌતમ આ કથન ખરોખર નથી. અર્થાત્ ત્યાં મહાયુદ્ધ વિગેરે થતા નથી. કારણ
 કે ‘વવગયવેરાણુબંધાણં તે મણુયગણા પ્ણજ્જા’ તેઓને પરસ્પરમાં વૈરાનુબંધ થતો
 નથી. તેથીજ તેઓને મહાયુદ્ધ વિગેરેની જરૂર જ હોતી નથી. ‘અત્થિ જં મંતે !
 ઇગોરુય દીવે દીવે’ હે ભગવન્ એકોરુક દ્વીપમાં ‘દુભ્મૂઙ્વાઙ્વા’ દુભૂતિક અર્થાત્

વિભૂતિ નાશ પામે તેવો અશિવ દુષ્કાળ હોય છે ? ‘કુલરોગાઈવા’ ત્યાં કુલ રોગ અર્થાત્ કુલ કુમથી આવવાવાળો રોગ હોય છે ? ‘ગામરોગાઈવા’ ગ્રામરોગ અર્થાત્ સમગ્ર ગામમાં વ્યાપ્ત થવાવાળો ફેલાવાવાળો રોગ હોય છે ? ‘નગર રોગાઈવા’ નગરરોગ નગરમાં વ્યાપ્ત થવાવાળો રોગ હોય છે ? ‘મંડલરોગાઈવા’ મંડલરોગ અર્થાત્ જનસમુદાયમાં વ્યાપ્ત થવાવાળો રોગ હોય છે ? ‘સિરોવે-યણાઈવા’ ત્યાં શિરોવેદના અર્થાત્ મસ્તક પીડા હોય છે ? ‘અચ્છિવેયણાઈવા કણવેયણાઈવા, ણકવેયણાઈવા, દંતવેયણાઈવા’ એજ રીતે અક્ષિવેદના, આંખ સંબંધી પીડા, કાન સંબંધી પીડા, તથા નાક સંબંધી પીડા અને દાંત સંબંધી પીડા વિગેરે હોય છે ? ‘ગંધવેયણાઈવા, કાસાઈવા, સાસાઈવા, જરાઈવા દાહાઈવા, કચ્છૂઈવા, સ્વસરા ઈવા’ તથા નખવેદના, ઉધરસ શ્વાસ, દમ, તાવ દાહ દાદર ખસરા ખરજવું ‘કુઠ્ઠાઈવા, કુઠાઈવા, દગોદરાઈવા, અરિસાઈવા અ-જીરગાઈવા’ કુષ્ઠ-કોઠ કુડા ડમરૂવાત જલોદર અર્શ-હરસ અજીરગ અજીર્ણ તથા ‘મંગદરાઈવા’ ભગદર, ગુદા સ્થાન પર થવાવાળા નાડીવ્રણ નાસૂર આ બધા રોગો ત્યાં એકોરૂક દ્વીપમાં હોય છે ? ‘ઈન્દ્રગહાઈવા, સ્વદગહાઈવા, કુમાર ગહાઈવા, ણાગગહાઈવા, જમ્બગહાઈવા’ તથા ઈન્દ્રગ્રહ ઈન્દ્રના આવેશથી થનારો રોગ ઈન્દ્રગ્રહ રોગ કહેવાય છે તેજ પ્રમાણે સ્કન્દગ્રહ કુમારગ્રહ, નાગગ્રહ યક્ષગ્રહ, ‘મૂતગહાઈવા’ ભૂતગ્રહ ઉચ્ચેયગહાઈવા’ ઉદ્દેગગ્રહ શોકાદિથી થનારો આવેશ ‘ધનુગહાઈવા’ ધનુગ્રહ ધનુર્વાત નામનો રોગ ‘ણાહિયગહાઈવા, એકા-હિક ગ્રહ રાત દિવસ રહેવાવાળો એકાંતરિયો તાવ ‘વેયાહિયગહાઈવા’ દ્વયહિક-

ગ્રહ બે દિવસને આંતરે આવનારો તાવ ‘તેયાહિયગહાઈવા’ ત્રણ દિવસને આંતરે આવનારો તાવ “ચાલ્ત્યગાહિયાઈવા’ ચોથિયો તાવ ‘હિયય સૂલાઈવા’ હૃદયશૂલ હૃદયરોગ ‘મત્થસૂલાઈવા’ મસ્તકશૂલ માથાનો રોગ ‘પાસસૂલાઈવા’ પાશ્વશૂલ પાંસળીયો દુઃખવો તે ‘કુચ્છિસૂલાઈવા’ ઉદરરોગ ‘જોણિસૂલાઈવા’ ચોનીશૂલ ‘ગામમારીઈવા’ ગ્રામમારી મરકી વિગેરે જે આખા ગામમાં ફેલાઈ જનાર હોય છે તેવા રોગો ‘જાવ સન્નિવેસમારીઈવા’ યાવત આકરમારી નગર-મારી એવં ખેટમારી, કર્ખટ મારી, મડમ્બ, દ્રોણમુખ પટ્ટન આશ્રમ સંવાહ, સન્નિવેશમારી, વિગેરે રોગો ત્યાં હોય છે ? તેમ આ ઈન્દ્રગ્રહ વિગેરે રોગોથી ત્યાં ‘પાણક્ષય જાવ વસણમૂયમણારિયાઈવા’ પ્રાણક્ષય યાવત કુલક્ષય તથા ધનક્ષય આ બધા કષ્ટ કારક અનાર્થ ઉપદ્રવો ત્યાં હોય છે ?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘જો ઇળદ્રે સમદ્રે’ હે ગૌતમ! આ આ ઇન્દ્રગ્રહથી લઈને ધનક્ષય સુધીની આપત્તિયો એકોરૂક દ્વીપમાં હોતી નથી. કેમકે ‘વવગયરોગાયંકાણં તે મણુયગણા પળ્ણત્તા સમણાહસો’ હે શ્રમણુ આયુષ્મન તે મનુષ્યો રોગ અને આતંક વિનાના હોય છે.

‘અત્થિ ણં મંતે! ઇગોરૂય દીવે દીવે અત્થિવાસાહ્વા’ હે ભગવન્! એકોરૂક-દ્વીપમાં વેગપૂર્વક થનારી અતિવૃષ્ટિ થાય છે? ‘એદવાસાત્થિવા’ ભેદવૃષ્ટિ ધીમે ધીમે થનારી પ્રયોજનથી ઓછી વૃષ્ટિ થાય છે? ‘સુવુટ્ટીહ્વા’ ધાન્ય વિગેરેની ઉત્પત્તિ કરવાવાળી વૃષ્ટિ વરસાદ થાય છે? દુવુટ્ટીહ્વા’ ધાન્યાદિની ઉત્પત્તિ ન કરવાવાળી અથવા પ્રયોજન વિનાની વૃષ્ટી થાય છે? ‘રઘ્વાહાત્થિવા’ જે વરસાદથી પાણીનો પ્રવાહ ઘણું ઉંચે સુધી પહોંચી જાય તેવો વરસાદ થાય છે? ‘પવાહાહ્વા’ જે વરસાદથી પાણીનું પૂર આવી જાય એવો વરસાદ થાય છે?

‘દગુહ્મેયાહ્વા’ એવો વરસાદ થાય છે, કે પર્વતપરથી પડવાને કારણે જમીનમાં ખાડા પડી જાય? અથવા જમીનની અંદરથી પણ પાણી બહાર નીકળી આવે? ‘દગુપ્પીલાહ્વા’ શુ એવો વરસાદ થાય છે કે પાણીનો પ્રવાહ ટક્કર ખાઈને આમતેમ ફેલાઈ જાય? ‘ગામવાહાહ્વા’ ત્યાં એવો વરસાદ થાય છે કે જે આખા ગામને તાણી જાય. ‘જાવ સંનિવેસવાહાહ્વા’ યાવત્ સંનિવેશને વહીને લઈ (ગામને તાણી) જાય? અહીંયાં યાવત્પદથી આકરવાહ, નગરવાહ, ખેટવાહ વિગેરે પદોનો સંગ્રહ થયો છે. આ રીતના પાણીના ઉપદ્રવથી ‘પાણક્લય જાવવસણમૂત-મણારિયાહ્વા’ ત્યાં જે પ્રાણિયોનો વિનાશ થાય યાવત્ જનક્ષય ધનક્ષય થાય કુલ ક્ષય થાય આવા પ્રકારના ઉપદ્રવોનો એકોરૂક દ્વીપ વાસિયોને સામનો કરવો પડે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘જો ઇળદ્રે સમદ્રે’ હે ગૌતમ!

આ અર્થ ખરોખર નથી અર્થાત્ આ પ્રમાણે કહેવું તે યોગ્ય નથી, એટલે કે આ પૂર્વોક્ત અતિવૃષ્ટિ, અનાવૃષ્ટિ વિગેરે ઉપદ્રવો ત્યાં થતા નથી. ‘વવગયદ્ગો-વહ્વાણં તે મણુયગણા પળ્ણત્તા સમણાહસો’ તે મનુષ્યો હે શ્રમણુ આયુષ્મન્ જલ સંબંધી ઉપદ્રવો વિનાના હોય છે. ‘અત્થિ ણં મંતે! ઇગોરૂય દીવે દીવે અયા-ગરાહ્વા તમ્બા ગરાહ્વા સીસાગરાહ્વા સુવળ્ણાગરાહ્વા રયણાગરાહ્વા વહ્ણાગરાહ્વા વસુહારાહ્વા’ હિરણ્ણવાસાહ્વા’ હે ભગવન્! એ એકોરૂક દ્વીપમાં લોખંડની આણો છે? તાંબાની આણો છે? સીસાની આણો છે? સોનાની આણો છે? રત્નોની આણો છે? વજની આણો છે? હીરાની આણો છે? તથા વસુધારા ધારા પ્રવાહથી સોનાની વૃષ્ટિ થાય છે? હિરણ્યનો વરસાદ થાય છે? ‘સુવળ્ણવા-સાહ્વા’ સોનાનો વરસાદ થાય છે? ‘રયણવાસાહ્વા રત્નોનો વરસાદ થાય છે?

‘વડ્ડવાસાડ્ડવા’ વજ્જ ઢીરાનો વરસાદ થાય છે ? ‘આભરણવાસાડ્ડ વા’ આભરણોનો વરસાદ થાય છે ? ‘પત્તવાસાડ્ડવા’ પાનડાઓનો વરસાદ થાય છે ? ‘પુપ્ફવાસાડ્ડવા’ પુષ્પોનો વરસાદ થાય છે ? ‘ફલવાસાડ્ડવા’ ફળોનો વરસાદ થાય છે ? ‘વીયવાસાડ્ડવા’ ખીન્નેનો વરસાદ થાય છે ? ‘મલ્લવાસાડ્ડવા’ માલાઓનો વરસાદ થાય છે ? ‘ગંધવાસાડ્ડ વા’ ગન્ધ દ્રવ્યોનો વરસાદ થાય છે ? ‘વળ્ણવાસાડ્ડવા’ વિલેપન પિષ્ટ દ્રવ્ય (પીઠી) વિશેષનો વરસાદ થાય છે ? ‘ચુળ્ણવાસાડ્ડવા’ ગન્ધદ્રવ્યનાચૂર્ણનો વરસાદ થાય છે ? સ્ત્રીરવુટ્ટીડ્ડવા’ દૂધનો વરસાદ થાય છે ? ‘રણવુટ્ટીડ્ડવા’ રત્નોનો વરસાદ થાય છે ? ‘હિરણવુટ્ટીડ્ડ વા’ હિરણ્ય ચાંદીનો વરસાદ થાય છે ? ‘સુવળ્ણવુટ્ટીડ્ડવા’ સોનાનો વરસાદ થાય છે ? ‘તહેવ જાવ ચુળ્ણવુટ્ટીડ્ડવા’ યાવત્ ચૂર્ણનો વરસાદ થાય છે ? અહિયાં યાવત્પદથી રત્નવૃષ્ટિ વિગેરે પદો ગ્રહણ કરાયા છે. વર્ષાકાળમાં સામાન્ય રીતે વરસાદ થાય છે ? અને વર્ષાકાળમાં વધારે પ્રમાણથી વરસાદ થાય છે ? એજરીતે ‘સુકાલાડ્ડવા’ એ એકો રૂક દ્વીપમાં સુકાલ રહે છે ? અથવા ‘દુક્કાલાડ્ડવા’ દુષ્કાળ હોય છે ? ‘સુમિક્કલાડ્ડવા’ ધાન્યાદિની ઉત્પત્તિ રૂપ સુકાળ હોય છે ? ‘દુમિક્કલાડ્ડવા’ ધાન્યાદિની ઉત્પત્તિના અલાવરૂપ દુકાળ હોય છે ? ‘અપ્પઘાડ્ડવા’ વસ્તુ અલ્પ મૂલ્યથી સોંધી મળે છે ? અથવા ‘મહ્ગ્ઘાડ્ડવા’ બહુમૂલ્યથી (મોંધી) મળે છે ? ‘કયાડ્ડમાહાવિક્કયાડ્ડવા’ ત્યાં વસ્તુઓની ખરીદી થાય છે ? અથવા વધારે પ્રમાણથી વેચાણ થાય છે ? ‘સળ્ણેહીડ્ડવા’ લોકો ત્યાં લોગ્ય પદાર્થોનો સંગ્રહ કરે છે ? ‘સંચયાડ્ડવા’ ત્યાંના લોકો વસ્તુ હોવા છતાં લવિષ્ય માટે સંચય કરે છે ? ‘નિઘીડ્ડવા’ અધિક મૂલ્યવાળી વસ્તુઓનો સંગ્રહ થાય છે ? ‘નિહાણાત્તિવા’ ત્યાં લોકો ધનને જમીનમાં દાટે છે ? ‘ચિરપોરાણાડ્ડવા’ ત્યાંના લોકો પાંસે બુની વસ્તુઓનો સંગ્રહ હોય છે ? ઘણું જુનું હોવાથી ‘પહીણસમિયડ્ડવા’ ત્યાં એવું પણ દ્રવ્ય હોય છે કે જેને કોઈ માલીકજ ન હોય ? ‘પહીણસેડયાડ્ડવા’ ત્યાં એવું પણ ધન હોય છે કે જેમાં પાણું, કોઈ જમા કરાવનાર માણસ ન હોય અથવા જેની ભૂમી જવા આવવા યોગ્ય ન હોય ‘પહીણગોત્તાગારાડ્ડવા’ ત્યાં એવા પણ ધનસ્થાનો હોય છે કે ત્યાં ધન રાખવાવાળાઓના વંશનો કોઈ પણ માણસ બચે ન હોય ? અર્થાત્ બધાજ મરી ગયા હોય ? અને તેનું ઘર પણ નાશ પામ્યું હોય ? એવા સ્થાનો હોય છે ? ‘જાઈં ઇમાઈં ગામાગરનગરલેવ્ડકવ્વડમડ્ડંબદોણમુહપટ્ટણાસમસંવાહસન્નિવેસેસુ’ જે આ ત્યાં ગ્રામ આકર નગર ખેટ કખંટ મડંબ દ્રોણમુખ પત્તન અશ્રમ, સંવાહ અને સંનિવેશ છે, તેમાં તથા તેમાં જે ‘સિંઘાડ્ડગ’ શિંઘોડાના આકાર જેવા રસ્તાઓ

છે, 'તિગવત્કકચચ્ચર ચત્તમુહમહાપહેસુ' ત્રિક ત્રણભાગ' વાળા રસ્તાઓ હોય છે. ચાર ભાગ'વાળા રસ્તા છે. ચત્વર ચાર રસ્તા લેગા થતા હોય તેવો ચોક તથા મહાપથ ૩૫ ભાગ'માં તથા 'નગરણિદ્વમણસુસાણગિરિ કંદરસેલોવટ્ટાણ મ્બવણિહેસુ' નગરની નાળ ગટરમાં સ્મશાનોમાં પર્વત એવં પર્વતોની ગુફાઓમાં ઉંચા પર્વત વિગેરે સ્થાનોમાં 'સંનિવિલ્લતાઈ' ચિટ્ટ'તિ' દટાયેલુ ધન હોય છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'જો ઇણદ્દે સમદ્દે' હે ગૌતમ ! આ અર્થ' બરોબર નથી. અર્થાત્ પૂર્વોક્ત પ્રશ્ન સંબંધી કેઈ પણ વાત ત્યાં હોતી નથી. તેમજ ગામો વિગેરેમાં કયાંય પણ ધનદટાયેલું હોતું નથી. હવે સૂત્રકાર એકોક્ક દ્વીપના મનુષ્યોની સ્થિતિનું વર્ણન કરે છે.

'एगोरूयदीवेणं भंते ! दीवे मणुयाणं केवत्तियं कालं ठिई पणत्ता' હે ભગવન્ એકોક્ક દ્વીપના મનુષ્યોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેવામાં આવી છે.

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! હે ગૌતમ ! તેઓની સ્થિતિ 'જહ્ણणेणं पलिओमस्स असंखेज्जइभागं असंखेज्जइमाणेण ऊणगं' પોતના અસંખ્યાતમા ભાગથી ઓછા પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણ બધન્યથી છે અને 'उक्कोसेणं पलिओवमस्स असंखेज्जइभागं' ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણની છે. 'तेणं भंते ! मणुस्सा कालमासे कालं किच्चा कहिं गच्छंति, कहिं उव्वज्जंति' હે ભગવન્ તે મનુષ્યો કાલના અવસરે કાળ કરીને કયાં જાય છે ? અને કયાં ઉત્પન્ન થાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! તેણં મણુયા હમ્માસાવસેસાउया मिहुणयाइं पसवेत्ति, अउणासीइं राइंदियाइं मिहुणाइं सारक्खेत्ति संगोवित्तियं' હે ગૌતમ જ્યારે તેઓનું છ માસનું આયુષ્ય બાકી રહે છે. ત્યારે તેઓ પુત્ર અને પુત્રી ૩૫ જોડાને ઉત્પન્ન કરે છે. અને ૭૯ ઓગણ્યાસી દિવસ પર્યન્ત તેઓ એ જોડલાનું પાલન પોષણ કરે છે. અને તેને સારી રીતે સંભાળે છે. 'सारखित्ता संगोवित्ता' તેનું સારી રીતે પાલન પોષણ કરીને 'उस्सासित्ता, निस्सासित्ता कासित्ता छीईत्ता अक्किट्ठा अउवहित्ता अपरियाविया' તે પછી તેઓ ઉચ્છવાસ નિઃશ્વાસ લઈને ખુંબારો બાંધને છીંકીને કંઈ પણ કલેશ લોગવ્યા વિના તથા કેઈ પણ જાતના પરિતાપ વિના 'सुहं सुहेणं' શાન્તિ પૂર્વક 'कालमासे कालं किच्चा' કાલના અવસરે કાળ કરીને 'अन्नयरेसु देवलोएसु देवत्ताए उववत्तारो भवंति' ભવનપતિથી લઈને ઈશાન સુધીના દેવલોક પૈકી કેઈ પણ એક દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થઈ જાય છે. અર્થાત્ પોતાના આયુષ્ય સરીખા આયુષ્યવાળા દેવલોકમાંજ તેઓની ઉત્પત્તિ થાય છે. તેઓનું અકાલમરણ થતું નથી. કેમકે અસંખ્યાત વર્ષાયુષ્ક આયુષ્ય વાળાઓને અનપર્વર્તનીય આયુષ્યવાળા સિદ્ધાંતકારોએ કહેલ છે. એજ વાત પ્રગટ કરવા માટે 'कालमासे' એ પદનો અહિયાં પ્રયોગ કરેલ છે. 'देवलोयपरिगाहियाणं ते मणुयगणा पणत्ता समणाउसो' હે શ્રમણ આયુષ્મન્ તે મનુષ્યો તે પ્રકારના ક્ષેત્રના સ્વભાવથીજ દેવ સંબંધી આયુષ્યનો બંધ કરવાથી ભવનપતિથી ઈશાન દેવલોક સુધીના દેવલોક સિવાયના બીજા દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થતા નથી. ॥ સૂ. ૪૨ ॥

‘કહિણં મંતે ! દાહિણિલ્લાણં આનાસિયમણુસ્સાણં’ ઈત્યાદિ

ટીકાર્થ— હે ભગવન્ દક્ષિણ દિશાના આભાષિક મનુષ્યોનો આભાષિક નામનો દ્વીપ કયાં આવેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! જંબૂદીવે દીવે મંદરસ્સ પવ્વયસ્સ દાહિણેણં ચુલ્લહિમવંતસ્સ વાસહરપવ્વયસ્સ દાહિણ-પુરત્થિમિલ્લાઓ ચરિમંતાઓ’ હે ગૌતમ ! આ જ ખૂદ્દીપમાં મંદર પર્વતની દક્ષિણ દિશામાં ક્ષુદ્રહિમવંત નામનો સુંદર પર્વત છે. તેના દક્ષિણ પૌરસ્ત્ય અગ્નિ

ખૂણાના ચરમાન્તથી ‘લવણસમુદ્દં તિન્નિ જોયણસયાઈ’ ઓગાહિત્તા’ લવણ સમુદ્રમાં ત્રણસો યોજન જાય ત્યારે ‘લ્લથ્થણં આમાસિયમણુસ્સાણં’ આમાસિય દીવે ણામં દીવે પણ્ણત્તે’ એજ સ્થાનપર આભાષિક મનુષ્યોનો આભાષિક નામનો દ્વીપ છે. ‘સેસં જહા ઇગોરુય ણં ણિરવસેસં સવ્વ’ આ દ્વીપના સંબંધમાં તેમજ ત્યાંના મનુષ્યોના સંબંધમાં બાકીનું તમામ કથન એકેકે દ્વીપનાં પ્રકરણમાં જે પ્રમાણે કહેવામાં આવેલ છે એજ પ્રમાણે સમજી લેવું જોઈએ ‘કહિણં મંતે ! દાહિણિલ્લાણ વેસાલિય વેસાણિય મણુસ્સાણં પુચ્છા’ હે ભગવન્ ! દક્ષિણ દિશાના વૈશાલિક અને વૈષાણિક મનુષ્યોના વૈશાલિક અને વૈષાણિક નામના દ્વીપો કયાં આવેલ છે

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! જંબૂદીવે દીવે મંદરસ્સ પવ્વયસ્સ દાહિણેણં ચુલ્લહિમવંતસ્સ વાસહરપવ્વયસ્સ દાહિણ પ્વચ્ચત્થિમિલ્લાઓ ચરિમંતાઓ લવણસમુદ્દં તિન્નિજોયણ સયાઈ’ સેસં જહા ઇગોરુય મણુસ્સાણં’ હે ગૌતમ ! આ જ ખૂદ્દીપમાં સુમેરૂ પર્વતની દક્ષિણ દિશા તરફ રહેલા ક્ષુદ્રહિમવંત પર્વતના દક્ષિણ, પશ્ચિમ નૈઋત્ય ખૂણાના ચરમાન્તથી લવણ સમુદ્રમાં ત્રણસો યોજન જવાથી બરોબર એજ સ્થાનપર દક્ષિણ દિશાનો વૈષાણિક અને વૈશાલિક મનુષ્યોના વૈષાણિક અને વૈશાલિક નામના દ્વીપો છે. એટલે કે વૈશાલિક મનુષ્યોના વૈશાલિક દ્વીપ અને વૈષાણિક મનુષ્યોનો વૈષાણિક દ્વીપ છે. આ સંબંધમાં બાકીનું તમામ કથન એકેકે દ્વીપના કથન પ્રમાણેનુંજ કહેલ છે.

‘કહિ ણં મંતે ! દાહિણિલ્લાણં ણંગોલિયમણુસ્સાણં પુચ્છા’ હે ભગવન્ દક્ષિણ દિશાના નાંગોલિક મનુષ્યોનો નાંગોલિક દ્વીપ કયાં આવેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! જંબૂદીવે દીવે મંદરસ્સ પવ્વયસ્સ ઉત્તરપ્વચ્ચત્થિમિલ્લાઓ ચરિમંતાઓ લવણસમુદ્દં તિણિ જોય-ણસયાઈ’ સેસં જહા ઇગોરુયમણુસ્સાણં’ હે ગૌતમ ! ઉત્તર પશ્ચિમ આ જ ખૂ-દ્વીપના મંદર પર્વતની દક્ષિણ દિશામાં આવેલ ક્ષુદ્રહિમવંત પર્વતના વાયવ્ય ખૂણાના ચરમાન્તથી લવણ સમુદ્રમાં ત્રણસો યોજન જવાથી બરોબર એજ સ્થાન પર દક્ષિણ દિશાના નાંગોલિક મનુષ્યોનો નાંગોલિક નામનો દ્વીપ આવેલ છે.

આ દ્વીપ અને દ્વીપમાં રહેલા મનુષ્યોના સંબંધમાં બીજું તમામ બાકીનું કથન એકેકે દ્વીપના પ્રકરણમાં જે પ્રમાણે કહેવામાં આવેલ છે. એજ પ્રમાણે જાણી લેવું જોઈએ. ॥ સૂ. ૪૩ ॥

‘કહિ ણં મંતે દાહિણિલ્લાણં હયકર્ણ મણુસ્સાણં હયકર્ણદીવે’ ઇત્યાદિ
 ટીકાર્થ—હે ભગવન્ દક્ષિણ દિશાના હયકર્ણ મનુષ્યોનો હયકર્ણ નામનો દ્વીપ
 ક્યાં આવેલો છે ? અંતર દ્વીપો પદ છપ્પન હોય છે, તે પૈકી ૨૮ અઠયાવીસ
 દક્ષિણ દિશામાં અને બીજા ૨૮ અઠયાવીસ ઉત્તર દિશામાં હોય છે. અહિયાં
 દક્ષિણ દિશાના અંતર દ્વીપોનું પ્રકરણ હોવાથી ‘દાહિણિલ્લાણં’ એ પ્રમાણે
 કહેલ છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે ‘ગોયમા ! એગો-
 રુય દીવસ્સ ઉત્તરપુરત્થિમિલ્લાઓ ચરિમંતાઓ લવણસમુદ્દં ચત્તારિ જોયણસયાઈ
 ઓગાહિત્તા એથ ણં દાહિણિલ્લાણં હયકર્ણમણુસ્સાણં હયકર્ણ દીવે ણામં દીવે
 પળણ્ણે’ એકોરૂક દ્વીપના ઇશાન ખૂણામાં આવેલ ચરમાન્તથી લવણ સમુદ્રમાં
 ચારસો ચોજન સુધી જવાથી એજ સ્થાનપર દક્ષિણ દિશાનો હયકર્ણ મનુ-
 ષ્યોનો હયકર્ણ નામનો દ્વીપ આવેલ છે.

આ કથનનું તાત્પર્ય એવું છે કે એકોરૂક દ્વીપના પૂર્વ ચરમાન્તથી
 ઇશાન દિશામાં લવણ સમુદ્રમાં ચારસો ચોજન જવાથી ત્યાં ક્ષુદ્ર લિમ્બવંત
 પર્વતની દાઢા આવે છે. તે દાઢાની ઉપર જમ્બૂદ્વીપની વેદિકાના અંત ભાગથી
 ચારસો ચોજનનો અંતરમાં દક્ષિણ દિશાનો હયકર્ણ મનુષ્યોનો હયકર્ણ નામનો
 દ્વીપ કદ્યો છે. આ દ્વીપની ‘ચત્તારિ જોયણસયાઈ આયામવિક્ખમ્મેણં’ લંબાઈ
 પહોળાઈ ચારસો ચોજનની છે. ‘બારસ જોયણસયા પન્નટ્ટી કિંચિવિસેસૂણા
 પરિક્ખેવેણં’ તેની પરિધી કંઈક વધારે ખારસો પાંસઠ ચોજનની છે. ‘સે ણં એગા
 પડમવરવેઙ્ગાએ અવસેસં જહા એગોરૂયાણં’ આ દ્વીપ એક પદ્મવર વેદિકાથી
 ચારે તરફ ઘેરાયેલો છે. ઇત્યાદિ પ્રકારથી તેનું સઘણું વર્ણન જેમ એકોરૂક
 દ્વીપનું વર્ણન તે પ્રકરણમાં કર્યું છે એજ પ્રમાણે સમજી લેવું. અર્થાત્ આ હય-
 કર્ણ દ્વીપ પણ એક પદ્મવર વેદિકા અને અનેક પ્રકારના વૃક્ષોથી શોભયમાન
 વન અને વનખંડથી ઘેરાયેલ છે. તે વનનું અને વનખંડનું વર્ણન પહેલાં
 કહેલ પ્રકારથી સમજી લેવું જોઈએ.

‘કહિ ણં મંતે ! દાહિણિલ્લાણં ગજકર્ણમણુસ્સાણં પુચ્છા’ હે ભગવન્
 દક્ષિણ દિશાના ગજકર્ણ મનુષ્યોનો ગજકર્ણ નામનો દ્વીપ ક્યાં આવ્યો છે ?
 આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! આમાસિય
 દીવસ્સ દાહિણપુરત્થિમિલ્લાઓ ચરિમંતાઓ લવણસમુદ્દં ચત્તારિ જોયણસયાઈ
 સેસં જહા હયકર્ણાણં’ હે ગૌતમ ! આભાષિક દ્વીપના અગ્નિખૂણામાં રહેલ
 ચરમાન્તથી લવણસમુદ્રમાં ચારસો ચોજન જવાથી ક્ષુદ્રલિમ્બવાન્ પર્વત આવે છે.
 આ ક્ષુદ્ર લિમ્બવાન્ પર્વતની દાઢા ઉપર જમ્બૂદ્વીપના વેદિકાન્તથી ચારસો ચોજનના
 અંતરે ગજકર્ણ મનુષ્યોનો ગજકર્ણ નામનો દ્વીપ કહેલ છે. આ દ્વીપ ચારસો
 ચોજનની લંબાઈ પહોળાઈ વાળો છે અને કંઈક વધારે ખારસો પાંસઠ ચોજનની

તેની પરિધિ છે અહિયાં પણ એકોરૂક દ્વીપની જેમ પદ્મવર વેદિકા છે. અને વનખંડ છે. તેનું તમામ વર્ણન એકોરૂક દ્વીપના વર્ણન પ્રમાણે જ છે.

‘एव गोकर्णमणुस्साणं पुच्छा’ હે ભગવન્! દક્ષિણ દિશાના ગોકર્ણ મનુષ્યોનો ગોકર્ણ દ્વીપ કયાં આવેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમ સ્વામીને કહે છે તે ‘गोयमा ! वेसाणियदीवस्स दाहिणपच्चत्थिमिल्लाओ चरि-
मंताओ लवणसमुद्द चत्तारि जोयणसयाइं सेसं जहा ह्यकण्णाणं’ હે ગૌતમ ! વૈષાણિક દ્વીપના દક્ષિણ પશ્ચિમના ચરમાન્તથી ચારસો યોજન લવણ સમુદ્રમાં જવાથી ત્યાં આવેલ ક્ષુદ્રહિમવાન્ પર્વતની દાઢા પર જમ્બૂદ્વીપની વેદિકાના અન્તથી ચારસો યોજનના અંતરમાં ગોકર્ણ મનુષ્યોનો આ ગોકર્ણ નામનો દ્વીપ કહેલ છે. આ દ્વીપ પણ ચારસો યોજનની લંબાઈ પહોળાઈ વાળો છે. અને કંઈક વધારે ખારસો પાંસઠ યોજનની તેની પરિધિ છે. હ્યકર્ણ દ્વીપની જેમ અહીંયાં પણ પદ્મવર વેદિકા અને જૂદા જૂદા વૃક્ષોથી ઘેરાયેલા વનનું અને વનખંડનું વર્ણન કરી લેવું.

‘सक्कुलीकणाणं पुच्छा’ શ્રી ગૌતમસ્વામી આ સૂત્રાંશથી પ્રભુશ્રીને પૂછે છે કે હે ભગવન્ દક્ષિણ દિશાના શંકુલીકર્ણ મનુષ્યોનો શંકુલીકર્ણ નામનો દ્વીપ કયાં આવેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘गोयमा ! णंगोलियदीवस्स उत्तरपच्चत्थिमिल्लाओ चरिमंताओ लवणसमुद्दं चत्तारि जोयणसयाइं सेसं जहा ह्यकण्णाणं’ હે ગૌતમ ! નાંગોલિક દ્વીપના ઉત્તર પશ્ચિમના ચરમાન્તથી લવણ સમુદ્રમાં ચારસો યોજન અંદર જવાથી આવેલ ક્ષુદ્રહિમવાન્ પર્વતની દાઢા પર જમ્બૂદ્વીપની વેદિકાના અન્તથી ચારસો યોજનના અંતરમાં દક્ષિણ દિશાના શંકુલીકર્ણ મનુષ્યોનો શંકુલીકર્ણ નામનો દ્વીપ કહ્યો છે. આ શંકુલીકર્ણદ્વીપ ચારસો યોજનની લંબાઈ પહોળાઈ વાળો છે. તેની પરિધિ કંઈક વધારે ખારસો પાંસઠ યોજનની છે. બાકીનું વર્ણન એકોરૂક દ્વીપના પ્રકરણ પ્રમાણે સમજવું.

‘आयंसमुहाणं पुच्छा’ હે ભગવન્ આદર્શમુખ મનુષ્યોનો આદર્શમુખ નામનો દ્વીપ કયાં આવેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે ‘गोयमा ! ह्यकण्णदीवस्स उत्तरपुरत्थिमिल्लाओ चरिमंताओ पंचजोयणसयाइं ओगाहिता एत्थ णं दाहिणिल्लाणं अयंसमुहमणुस्साणं आयंसमुहदीवे णामं दीवे पण्णत्ते’ હે ગૌતમ ! હ્યકર્ણદ્વીપના ઈશાન ખૂણાના ચરમાન્તથી લવણસમુદ્રમાં પાંચસો યોજન પ્રવેશ કરવાથી ત્યાં આવેલ સ્થાનપર દક્ષિણ દિશાના આદર્શ મનુષ્યોનો આદર્શમુખ નામનો દ્વીપ કહ્યો છે. આ દ્વીપની ‘પંચ જોયણ સયાઈ

આયામવિક્લ્મ્બેજં' લંબાઇ પહોળાઈ પાંચસો યોજનની છે. 'આયંસમુહાણં છસયા' આદર્શમુખ વિગેરે દ્વીપોનું અવગાહન લવણ સમુદ્રમાં છ સો યોજનનું છે.

આ કથનનું તાત્પર્ય એવું છે કે હયકર્ણ, ગજકર્ણ, ગોકર્ણ અને શબ્દુલીકર્ણ આ ચારે દ્વીપોની પછી જે ઉત્તર પૌરસ્ત્યાદિ વિદિશાઓના ચરમાન્તથી પાંચ પાંચસો યોજન લવણ સમુદ્રમાં અવગાહન કરવાથી આદર્શમુખ મેદ્રમુખ અયોમુખ અને ગોમુખ નામના દ્વીપો છે. તે બધા પાંચસો પાંચસો યોજનની લંબાઈ પહોળાઈ વાળા છે. તે બધાની પરિધિનું પ્રમાણ પંદરસો એકયાસી યોજનનું છે. આ બધા દ્વીપો પદ્મવર વેદિકાઓ તથા વનષ'ટોથી મંડિત બાહ્ય પ્રદેશો વાળા છે. તથા જંબૂદ્વીપની વેદિકાના અંતથી પાંચસો યોજનના અંતરમાં વ્યવસ્થિત છે. આ રીતે હયકર્ણ દ્વીપની આગળ આદર્શમુખ દ્વીપ છે. ગજકર્ણ દ્વીપની આગળ મેદ્રમુખ દ્વીપ છે. ગોકર્ણદ્વીપની આગળ અયોમુખ દ્વીપ છે. અને શબ્દુલીકર્ણની આગળ ગોમુખ દ્વીપ છે. એજ પ્રમાણે આ આદર્શમુખ વિગેરે દ્વીપોની આગળ ક્રમાનુસાર ઉત્તર પૌરસ્ત્યાદિ વિદિશાઓના ચરમાન્તથી લવણ સમુદ્રમાં છસો છસો યોજન પર અશ્વમુખ, હસ્તિમુખ, સિંહમુખ અને વ્યાઘ્રમુખ નામના દ્વીપો છે. તે દરેક છસો છસો યોજનની લંબાઈ પહોળાઈ વાળા છે. તે બધાની એટલે કે દરેકની પરિધિ અઠારસો સત્તાણુ યોજનની છે.

જંબૂદ્વીપની વેદિકાના અંતથી તેમના અંતરનું પ્રમાણ છસો યોજનનું બતાવેલ છે. આ રીતે ક્રમથી આદર્શમુખ દ્વીપની આગળ અશ્વમુખ દ્વીપ છે. મેદ્રમુખ દ્વીપની આગળ હસ્તિમુખદ્વીપ છે. અયોમુખદ્વીપની આગળ સિંહમુખ દ્વીપ છે. અને ગોમુખદ્વીપની આગળ વ્યાઘ્રમુખદ્વીપ છે. આ દ્વીપોથી પણ આગળ બીજા પણ ચાર દ્વીપો છે. જે ઉત્તર પૌરસ્ત્યાદિ ચરમાન્તથી લવણ

સમુદ્રમાં સાતસો સાતસો યોજન દૂર જવાથી આવે છે. તેમની લંબાઈ પહોળાઈ સાતસો સાતસો યોજન છે. અને દરેકની પરિધિનું પ્રમાણ બાવીસસો તેર યોજનનું છે. જંબૂદ્વીપની વેદિકાના અંતથી તેમનું સાતસો યોજનનું અંતર છે. આ રીતે અશ્વમુખદ્વીપની આગળ અશ્વકર્ણદ્વીપ છે. હસ્તિમુખની આગળ સિંહકર્ણદ્વીપ છે. સિંહમુખદ્વીપની આગળ અકર્ણદ્વીપ છે. અને વ્યાઘ્રમુખની આગળ કર્ણ પ્રાવરણ દ્વીપ છે. એજ વાત 'આસકર્ણાઈણં સત્ત' આ સૂત્રપાઠ દ્વારા સ્પષ્ટ કરેલ છે. આ અશ્વકર્ણાઈ ચારે દ્વીપો પદ્મવર વેદિકાઓ અને વનષ'ટોથી શોભાયમાન બાહ્યપ્રદેશવાળા છે.

'અક્રામુહાઈણં અટ્ટ' ઉલકામુખ, મેઘમુખ, વિદુનમુખ અને ઉત્તર પૌરસ્ત્યના

ચરમાન્તથી વિદ્યુદન્ત નામના ચાર દ્વીપો છે. તે બધા આઠસો યોજનની લંબાઈ પહોળાઈ વાળા છે. તે દરેકની પરિઘિનું પ્રમાણુ ૨૫૨૯ એ હજાર પાંચસો ઓગણત્રીસ યોજનનું છે. તે બધા દ્વીપો પણ પદ્મવર વેદિકા અને વનખંડથી શોભાયમાન બાહ્યપ્રદેશો વાળા છે. જંબૂદ્વીપની વેદિકાના અંતથી તેમનું અંતર આઠસો યોજનનું છે. આ રીતે અશ્વકર્ણથી આગળ ઉત્તર પૌરસ્ત્યાદિ ચરમાન્તથી આઠસો યોજન લવણ સમુદ્રમાં જવાથી મેઘમુખ દ્વીપ આવે છે. અકર્ણ દ્વીપની આગળ આઠસો યોજન લવણ સમુદ્રમાં જવાથી વિદ્યુન્મુખ-દ્વીપ આવે છે. અને કર્ણપ્રાવરણદ્વીપથી આઠસો યોજન લવણ સમુદ્રમાં જવાથી વિદ્યુદન્ત નામનો દ્વીપ આવે છે.

‘ઘનદંતાઈર્ણં જાવ જવ જોયણ સયાઈ’ એજ રીતે ઉલ્કામુખ વિગેરે ચાર દ્વીપોની આગળ ક્રમાનુસાર ઉત્તર પૌરસ્ત્યાદિ વિદિશાઓના ચરમાન્તથી નવસો નવસો યોજન લવણ સમુદ્રમાં આગળ જવાથી નવસો નવસો યોજન લંબાઈ પહોળાઈ વાળા તેમજ ૨૮૪૫ અઠ્યાવીસ સો પિસ્તાળીસ યોજનની પરિઘિવાળા તથા પદ્મવર વેદિકા તથા વનખંડથી સુશોભિત બાહ્ય પ્રદેશોવાળા ઘનદન્ત, લઘ્નદન્ત ગૂઢદન્ત અને શુદ્ધદન્ત નામના ચાર દ્વીપો છે. એજ પ્રમાણે ઉલ્કામુખની આગળ નવસો યોજન લવણ સમુદ્રમાં જવાથી લઘ્નદન્ત દ્વીપ આવે છે. વિદ્યુન્મુખની આગળ નવસો યોજન લવણ સમુદ્રમાં જવાથી ગૂઢદન્ત દ્વીપ આવે છે. તથા વિદ્યુદન્તથી આગળ નવસો યોજન લવણ સમુદ્રમાં જવાથી શુદ્ધ દન્તદ્વીપ આવે છે.

આ પ્રમાણે એકોરૂક વિગેરે અન્તર દ્વીપોની અવગાહના તથા તેના આયામ વિષ્કંભ કહીને હવે તેનો પરિક્ષેપ કહેવામાં આવે છે. ‘એગોરુય પરિ-ક્ષેવો’ એકોરૂક વિગેરે ચાર દ્વીપોનો પરિક્ષેપ નવસો ઓગણપચાસ ૯૪૯ યોજનનો છે. હયકર્ણ વિગેરે દ્વીપોના પરિક્ષેપનું પ્રમાણુ ‘બારસપન્નટ્ટાઈ’ બારસો પાંસઠ યોજનનું છે. ‘આયંસમુહાદીર્ણં’ આદર્શમુખ વિગેરે દ્વીપોના પરિક્ષેપનું પ્રમાણુ ‘પન્નરસેકાસીઈ જોયણસઈ’ ૧૫૮૧ પંદરસો એકયાસી યોજનનું છે. તથા પરિઘિનું પ્રમાણુ અહિંથી બધે તે કંઈક વિશેષાધિક છે તેમ સમજવું. ‘એવં એણં કમેણં ઉવઝંજિઝુણ ણેયઠ્ઠવા ચત્તારિ ચત્તારિ એગ્ગપ્પમાણા’ આ ક્રમ પ્રમાણે મેળવીને ચાર ચાર દ્વીપોનું પ્રમાણુ પરસ્પર સરખું સમજવું.

‘गाणत्तं ओगाहे, ‘विक्रंभे, परिक्रवे’ आ प्रमाणेना कथनथी अे सारी रीते समनय नय छे के अवगाहनामां विष्कंलमां, अने परिक्षेपमां दरेकनी अपेक्षाथी जुहापालु आवे छे. तेमां पडेलऱा षील, त्रील अने योथाना अवगाह आयाभ विष्कंल अने परिक्षेपने लधने अलीयां सूत्रमांज रपटता दरी छे. अेज वात ‘पढम बीया तइय चउककाणं उग्गहो, विक्रंभो, परिक्रवेवो भणियो’ आ सूत्रपाठथी सूत्रकारे समनवेल छे.

‘चउत्थ चउकके’ योथा यतुष्कमां ‘छ जोयणसयाइं आयामविक्रंभेण- अट्टारसत्ताणउते जोयणसए परिक्रवेवेणं योथा यतुष्कना अश्वमुभ विगेरे द्वीपो नी लंभाध पडोणाध छसे छसो योजननी छे. अने परिधि १८६७ अठारसे सत्तालु योजनथी कंठक वधारे छे. ‘पंचम चउकके सत्त जोयणसयाइं आयाम- विक्रंभेणं बावीसं तेरसोत्तरे जोयणसए परिक्रवेवेणं’ पांचमां यतुष्कमां अश्व कर्ण विगेरे द्वीपोनी लंभाध पडोणाध सातसे योजननी छे. अने परिक्षेप कंठक वधारे २२१३ भावीससे तेर योजनने छे. ‘छट्ट चउकके अट्ट जोयण- सयाइं आयामविक्रंभेणं पणवीसंगुणतीसजोयणसए परिक्रवेवेणं’ छट्टा यतुष्कमां उलकासुभ विगेरे द्वीपोनी लंभाध पडोणाध आठसे योजननी छे. अने परि- क्षेप कंठक वधारे पञ्चीससे आगणुत्रीस २५२६ योजननेछे. ‘सत्तम चउकके नवजोयण सयाइं आयामविक्रंभेणं दो जोयणसहस्साइं अट्ट पणयाले जोयणसए परिक्रवेवेणं’ सातमां यतुष्कमां लंभाध पडोणाध नवसे योजननी छे. अने परिक्षेप कंठक वधारे २८४५ अे डलर आठसे पिरताणीस योजनने छे. आ संभंधमां आ प्रमाणेनी गाथा कडेल छे. ‘जस्स जो विक्रंभो ओगाहो तस्स तत्तिआ चेव’ अर्थात् जे यतुष्कने जेटले विष्कंल छे, ते यतुष्कनी अेटली जे अवगाहना छे. ‘पढमाइयाण परिरओ जाण सेसाण अहिओउ’ पडेलऱा विगेरे यतुष्कने परिक्षेप जेटले कडेल छे, तेना परिक्षेप प्रमाणमां अधिकपालुं थतुं नय छे.

आनु तात्पर्य अे छे के पडेलाना यतुष्कनी परिधिना परिमाणमां दरेकमा ३१६ त्रलुसे सोण भेणववाथी आगणनी परिधिनुं परिमाण वधारे वधारे थतुं नय छे, अेज लाव ‘पढमाइयाण परिरओ सेसाणं जाण अहिओउ’ आ गाथाधर्थी जलुय छे. ‘सेसा जहा एगोरुयदीवस्स जाव सुद्धंतं दीवे’ शेष भधा द्वीपोनुं कथन अेकोइक द्वीपना कथन प्रमाणेनुं समलु लेवुं. अठथावीसमा शुद्धंतं द्वीप पर्यन्त आ द्वीपोनी अवगाहना, आयाभ, विष्कंल अने परि- रथ परिधिना परिमाणुनी संग्रहगाथाअे आ प्रमाणे छे. ‘पढमस्मि तिन्नि उ

સયા' ઈત્યાદિ છ ગાથાઓ છે કે જે સંસ્કૃત ટીકામાં આપવામાં આવેલ છે. એ ગાથાઓનો અર્થ આ પ્રમાણે છે પહેલા દ્વીપચતુષ્કના એકોરૂક વિગેરે ચાર દ્વીપોના વિચારમાં આ ચારે એકોરૂક, આભાષિક, વૈષાણિક, નાંગોલિક દ્વીપોની અવગાહના અને લંબાઈ પહોળાઈ ત્રણસો યોજનની છે. તેમ સમ-જવું. આ રીતે આ અવગાહના અને લંબાઈ પહોળાઈ આગળના દરેકચતુષ્કમાં એકસો એકસોના અધિક પણાથી વધે છે. છેલ્લા જે ધનદંત વિગેરે ચાર દ્વીપો છે, તેમાં તે નવસો યોજન સુધી થઈ જાય છે. આ રીતે બીજા ચતુષ્કના હચકર્ણ દ્વીપ, ગજકર્ણદ્વીપ, ગોકર્ણદ્વીપ, શંકુલીકર્ણદ્વીપમાં અવગાહના અને લંબાઈ પહોળાઈ ચારસો યોજનની થઈ જાય છે. ત્રીજા દ્વીપ ચતુષ્કમાં આદર્શમુખ, મેદ્રમુખ, અયોમુખ, ગોમુખ, આ ચાર દ્વીપોમાં પાંચસો યોજનની અવગાહના અને લંબાઈ પહોળાઈ થઈ જાય છે. ચોથા દ્વીપ ચતુષ્કમાં અશ્વમુખ, હસ્તિમુખ, સિંહમુખ, વ્યાઘ્રમુખ આ ચાર દ્વીપોમાં અવગાહના અને લંબાઈ પહોળાઈ છસો યોજનની થઈ જાય છે. પાંચમાં દ્વીપ ચતુષ્કમાં અશ્વકર્ણ, સિંહકર્ણ, અકર્ણ, અને કર્ણપ્રાવરણ આ ચાર દ્વીપોમાં અવગાહના અને લંબાઈ પહોળાઈ દરેકની સાતસો યોજનની થઈ જાય છે. છટકા દ્વીપ ચતુષ્કમાં ઉલ્કામુખ, મેઘમુખ, વિદ્યુન્મુખ, વિદ્યુદંત આ ચાર દ્વીપોમાં અવગાહના અને લંબાઈ પહોળાઈ દરેકની આઠસો આઠસો યોજનની થઈ જાય છે. તે પછી સાતમાં દ્વીપ ચતુષ્કમાં ધનદંત, લષ્ટદંત, ગૃહદંત અને શુદ્ધદંત આ ચાર દ્વીપોમાં અવગાહના અને લંબાઈ પહોળાઈ દરેકની નવસો નવસો યોજનની થઈ જાય છે. પરિચય-પરિધિના પરિમાણના સંબંધમાં આ પ્રમાણેનો વિચાર છે. પહેલા દ્વીપ ચતુષ્કમાં પરિધિનું પ્રમાણ કંઈક વધારે ૯૪૯ નવસો ઓગણ પચાસ યોજનનું કહેલ છે, આ પરિમાણમાં ૩૧૬ ત્રણ સો સોળ યોજન મેળવવાથી આગળના બીજા દ્વીપ ચતુષ્કનું પરિચય પરિમાણ આવી જાય છે. આ રીતે બીજા દ્વીપ ચતુષ્કનું પરિચય પરિમાણ બારસો પાંસઠ ૧૨૬૫ યોજનનું થઈ જાય છે. ત્રીજા દ્વીપ ચતુષ્કના પરિચયનું પરિમાણ ૧૨૬૫ બારસો પાંસઠમાં ૩૧૬ ત્રણસો સોળ ઉમેરવાથી ૧૫૮૧ પંદરસો એકાશી યોજનનું પરિચય પરિમાણ આવી જાય છે. ૧૫૮૧ પંદરસો એકાશી યોજનમાં ૩૧૬ ત્રણસો સોળ ઉમેરવાથી ચોથા દ્વીપ ચતુષ્કનું પરિચય પરિમાણ નીકળી આવે છે. અને આ ૧૮૯૭ અઠારસો સત્તાણી યોજનનું થાય છે. તેમાં ૩૧૬

ત્રણસો સોળ ઉમેરવાથી પાંચમાં દ્વીપ ચતુષ્કના પરિચયનું પરિમાણ નીકળી આવે છે. અને તે ૨૨૧૩ બાવીસો તેર યોજન થાય છે. તેમાં ૩૧૬ ઉમેરવાથી છઠ્ઠા દ્વીપ ચતુષ્કના પરિચયનું પરિમાણ ૨૫૨૯ પચ્ચીસસો ઝોગણત્રીસ યોજનનું થઈ જાય છે. એજ રીતે છઠ્ઠા દ્વીપ ચતુષ્કના પરિચય પરિમાણ ૩૧૬ ઉમેરવાથી સાતમા દ્વીપ ચતુષ્કના પરિચયનું પરિમાણ આવી જાય છે. અને તે કંઈક વધારે ૨૮૪૫ યોજનનું થાય છે. પરિચયના દરેક ચતુષ્કના પરિમાણથી કંઈક વધારે એમ વિશેષણ લગાવવું જોઈએ ॥ ગા. ૬ ॥

આ અંતર દ્વીપો અડચાવીસ છે અને મંદર પર્વતના દક્ષિણભાગમાં હિમવંત પર્વતની ચારે વિદિશાઓમાં અર્થાત્ તેના ચારે ખૂણા પર છે.

તેના નામો ક્રમથી આ પ્રમાણે છે.

	દક્ષિણ	દિશાના	મનુષ્યોના	અંતરદ્વીપોના	નામો	અને	અવગાહનાદિ
પ્ર.	ચતુષ્ક	દ્વિ.	ચતુષ્ક	તૃ.	ચતુષ્ક	ચ.	ચતુષ્ક
૧	એકોરૂક	હયકર્ણ	આદર્શમુખ	અશ્વમુખ	અશ્વકર્ણ	ઉદકામુખ	ધનદન્ત
	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ
૨	આભાષિક	ગજકર્ણ	મેદૂમુખ	હસ્તિમુખ	સિંહકર્ણ	મેઘમુખ	લષ્ટદન્ત
	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ
૩	વૈષાણિક	ગોકર્ણ	અયોમુખ	સિંહમુખ	અકર્ણ	વિદ્યુન્મુખ	ગૃહદન્ત
	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ
૪	નાંગોલિક	શંકુલીકર્ણ	ગોમુખ	વ્યાઘ્રમુખ	કર્ણપ્રાવરણ	વિદ્યુદન્ત	શુદ્ધદંત
	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ	દ્વીપ
૧	અવગાહના	૩૦૦	૪૦૦	૫૦૦	૬૦૦	૭૦૦	૮૦૦
	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન
૨	લંબાઈ-પહોળાઈ	૩૦૦	૪૦૦	૫૦૦	૬૦૦	૭૦૦	૮૦૦
	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન
૩	પરિધિ-	૯૪૯	૧૨૬૫	૧૫૮૧	૧૮૯૭	૨૨૧૩	૨૫૨૯
	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન	યોજન

(કંઈક વધારે)

હવે તેની ગતિનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. બાકીના તેના પછીના જે અંતર દ્વીપો છે. તેના પરિક્ષેપ પ્રમાણમાં અધિક પણુ થતું જાય છે. એથીજ કહ્યું છે કે 'દેવલોકપરિગ્રહિયાણ' તે મળુયા પળ્ળતા સમણાડસો' હે શ્રમણ આયુષ્મન્.

આ બધા અંતરદ્વીપોના મનુષ્યો દેવલોકનો પરિગ્રહ જેઓએ કર્યો છે એવાજ હોય છે. અર્થાત્ આ અન્તદ્વીપમાં થનારા મનુષ્યો લવનપત્યાદિ ઈશાનાન્ત દેવ ગતિ શિવાય અન્ય ગતિઓમાં જન્મ લેતા નથી. અહીં સુધી દક્ષિણ દિશાના એકોરૂક વિગેરે અન્તર દ્વીપોનું વર્ણન કરીને હવે ઉત્તર દિશાના એકોરૂક વિગેરે અન્તર દ્વીપોનું વર્ણન કરવામાં આવે છે.

‘કહિ ણં મંતે ! ઉત્તરિલ્લાણ’ ઇત્યાદિ

‘કહિ ણં મંતે ! ઉત્તરિલ્લાણં ઇગોરુયમણુસ્સાણં ઇગોરુયદીવે ણામં દીવે પ્ણજ્જે’ આ સૂત્રદ્વારા શ્રી ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એવું પૂછ્યું છે કે- હે ભગવન્ ! ઉત્તર દિશાના એકોરૂક મનુષ્યોનો એકોરૂક નામનો દ્વીપ કયાં કહેવામાં આવેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! જમ્બુદીવે દીવે મંદરસ્સ પ્વ્વયસ્સ ઉત્તરેણં સિહરિસ્સ વાસહરપ્વ્વયસ્સ ઉત્તર પુરત્થિમિલ્લાઓ ચરિમંતાઓ લવણસમુદ્દં તિન્નિ જોયણસયાઈ’ ઓગાહિત્તા એવં જહા દાહિણિલ્લાણં તહા ઉત્તરિલ્લાણં માણિયવ્વં નવરં સિહરિસ્સ વાસહર પ્વ્વયસ્સ વિદિસાસુ એવં જાવ સુદ્ધદંત દીવેત્તિ જાવ સે ત્તં અંતરદીવગા’ જંબૂદ્વીપ નામના આ દ્વીપમાં જે સુમેરૂ પર્વત છે તેની ઉત્તર દિશામાં શિખરી નામનો જે વર્ષધર પર્વત છે તેની ઈશાન દિશાના ચરમાન્તથી લવણ સમુદ્રમાં ત્રણસો યોજન ચાલવાથી જેમ દક્ષિણ દિશાના એકોરૂક મનુષ્યોનો દ્વીપ કહેલ છે, તેજ રીતથી ઉત્તર દિશાના એકોરૂક મનુષ્યોનો પણ એકોરૂક નામનો દ્વીપ કહેવામાં આવેલ છે. એ ઉત્તર દિશાનો અંતરદ્વીપ શિખરી પર્વતની દાઠાઓ પર આવેલ છે. અને તે તેની વિદિશાઓમાં છે. શુદ્ધદંતદ્વીપ પર્યન્તના બધા મળીને અઠ્યાવીસ અંતરદ્વીપો અહિં કહેલ છે. તે બધાનું વર્ણન દક્ષિણ દિશાના અંતર દ્વીપોના વર્ણન પ્રમાણેજ છે. આ રીતે આટલા સુધી અંતર દ્વીપોનું વર્ણન કરવામાં આવેલ છે. આ રીતે આટલા સુધી અંતરદ્વીપોના મનુષ્યોનું નિરૂપણ કરેલ છે.

હવે અકર્મભૂમિના મનુષ્યોનું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે. ‘સે કિં તં’ ઇત્યાદિ

‘સે કિં તં અકમ્મભૂમગ મણુસ્સા’ હે ભગવન્ અકર્મભૂમિના મનુષ્યો કેટલા પ્રકારના છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે હે ગૌતમ ! ‘અકમ્મભૂમગ મણુસ્સા તીસ વિહા પ્ણજ્જા’ અકર્મભૂમિના મનુષ્યો ત્રીસ પ્રકારના કહેવામાં આવેલ છે. ‘તં જહા’ જે આ પ્રમાણે છે. ‘પંચહિં હેમવણ્ણિ’ પાંચ પ્રકારના હૈમવતક્ષેત્રના મનુષ્યો. ‘એવં જહા પ્ણવણાપદે જાવ પંચહિં’ ઉત્તર

કુરુહિ” પાંચ પ્રકારના હૈરણ્યવત ક્ષેત્રના મનુષ્ય પાંચ પ્રકારના હરિવર્ષ ક્ષેત્રના મનુષ્ય પાંચ પ્રકારના રમ્યકક્ષેત્રના મનુષ્ય અને પાંચ પ્રકારના દેવકુરૂના મનુષ્યો અને પાંચ ઉત્તરકુરૂના મનુષ્યો આ રીતે અઠાઇ દ્વીપમાં આ ત્રીસ લોગભૂમિ અકર્મભૂમિ છે. આ અકર્મભૂમિઓમાં ઉત્પન્ન થયેલા જે મનુષ્યો છે, તેઓ અકર્મભૂમક મનુષ્યો કહેવાય છે. અને તે બધા મળીને ત્રીસ પ્રકારના કહેવામાં આવેલ છે. ‘સે ત્તં અકમ્મભૂમગા’ આ રીતે અકર્મભૂમિઓના સંબંધમાં કથન કરવામાં આવેલ છે. આતું સવિસ્તર કથન પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પ્રજ્ઞાપના પદમાં કરવામાં આવેલ છે. તેથી જ્ઞાસુઓએ તે બધું ત્યાંથી બાણી લેવું

‘સે કિં તં કમ્મભૂમગા’ હે લગવન્ કર્મભૂમિના મનુષ્યો કેટલા પ્રકારના કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે હે ગૌતમ ! કર્મ-ભૂમિના મનુષ્યો ‘પન્નરસવિહા પણ્ણત્તા’ પંચર પ્રકારના કહેવામાં આવેલ છે. ‘તં જહા’ તે આ પ્રમાણે બાણવા જેમકે ‘પંચહિં ભરહેહિં, પંચહિં ઇરવણ્ણહિં, પંચહિં મહાવિદ્દેહેહિં’ પાંચ પ્રકારના ભરતક્ષેત્રના પાંચ પ્રકારના ઐરવતક્ષેત્રના અને પાંચ પ્રકારના મહાવિદ્દેહ ક્ષેત્રના એ પ્રમાણે બધા મળીને પંચર પ્રકારની કર્મભૂમિના મનુષ્યો પણ પંચર પ્રકારના થઈ બંધ છે. ‘તે સમાસઓ દુવિહા પન્નત્તા’ આ કર્મભૂમિના મનુષ્યો સંક્ષેપથી બે પ્રકારના થાય છે. ‘તં જહા’ જેમકે ‘આરિયા મિલેચ્છા’ આર્ય અને મ્લેચ્છ, મ્લેચ્છ શક, સૂત વિગેરે છે. ‘એવં જહા પણ્ણવણાપદે જાવ સે ત્તં આરિયા’ પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પહેલા પ્રજ્ઞાપના પદમાં આર્ય પ્રકરણ સુધી આ વિષયનું કથન કરેલ છે. તેજ પ્રમાણે તે સઘળું કથન અહિયાં પણ અર્થોના સંબંધમાં સમજાવેલું. ‘સે ત્તં ગઘ્ઠ વક્કંતિયા’ આ રીતે આટલા સુધી ગર્ભજ જીવોનું નિરૂપણ થઈ બંધ છે. ‘સે ત્તં મણુસ્સા’ ગર્ભજ જીવોનું નિરૂપણ થઈ જવાથી ત્રણ પ્રકારના મનુષ્યો નું પણ નિરૂપણ થઈ બંધ છે. ॥ ૪૪ ॥

દેવોં કે સ્વરૂપ કા નિરૂપણ

આ રીતે સંક્ષેપ અને વિસ્તાર પૂર્વક મનુષ્યોનું નિરૂપણ કરીને હવે દેવોનું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે.

‘સે કિં તં દેવા ? દેવા ચ્ચઙ્ગિવિહા પણ્ણત્તા’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—આ વિષયમાં શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને વિનમ્રભાવે પૂછ્યું કે હે લગવન્ દેવ કેટલા પ્રકારના કહેવામાં આવેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રીએ કહ્યું કે ‘ગોયમા ! દેવા ચ્ચઙ્ગિવિહા પણ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! દેવો આર પ્રકારના કહેવામાં આવેલ છે, ‘તં જહા’ તે આ પ્રમાણે છે. ‘ભવણવાસી, વાણમંતરા જોડ્ડિસિયા, વૈમાણિયા’ ભવનવાસી, વાનવ્યન્તર, જ્યોતિષક અને વૈમાનિક

‘સે કિં તં ભવણવાસી’ હે ભગવન્ ભવનવાસી દેવો કેટલા પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે હે ગૌતમ ! ભવનવાસી દેવો ‘દસવિહા પણ્ણત્તા’ દસ પ્રકારના કહેવામાં આવેલ છે. ‘તં જહા’ તે આ પ્રમાણે છે ‘અસુરકુમારા જહા પણ્ણવણાપદે દેવાણં મેઓ તહા મણિતઠ્ઠવો જાવ અણુત્તરોવવાહ્યા પંચવિહા પણ્ણત્તા’ અસુરકુમાર નાગકુમાર વિગેરે આ દસ પ્રકારના ભવનપતિ દેવોનું વર્ણન તથા વાનવ્યન્તર વિગેરે સઘણા દેવોના ભેદોનું વર્ણન પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પહેલા પદમાં પાંચ પ્રકારના અનુત્તરોપપાતિક દેવોના કથન સુધી કરવામાં આવેલ છે. તેથી તે સમસ્ત કથન ત્યાંથી જોઈ લેવું પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પહેલા પદમાં ભવનવાસી દેવોના દસ ભેદો આ રીતે કહેવામાં આવેલ છે. અસુર કુમાર ૧, નાગકુમાર ૨, સુવર્ણકુમાર ૩, વિદ્યુત્કુમાર ૪, અગ્નિકુમાર ૫, દ્વીપકુમાર ૬, ઉદ્ધિકુમાર ૭, દિક્કુમાર ૮, પવનકુમાર ૯ અને સ્તનિતકુમાર ૧૦ આ રીતે દસ પ્રકારના ભવનવાસી દેવો કહ્યા છે. પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પહેલા પદમાં કહેવામાં આવેલ દેવોના ભેદો કેટલા સુધી કહેવા જોઈએ તે સંબંધમાં સૂત્રકાર ‘જાવ’ ઇત્યાદિ સૂત્ર કહે છે ‘જાવ અનુત્તરોવવાહ્યા પંચવિહા પણ્ણત્તા’ યાવત્ એ પદથી અહિયાં ભવનપતિ, વાનવ્યન્તર, જ્યોતિષ્ક, કલ્પોપપન્ન, કલ્પાતીઅ, નવગ્રૈવેયક દેવોનું તથા અનુત્તરોપપાતિક દેવોના સંબંધમાં પ્રશ્ન કહેવો જોઈએ એ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે હે ગૌતમ અનુત્તરોપપાતિક દેવો પાંચ પ્રકારના કહેવામાં આવેલ છે. ‘તં જહા’ તે આ પ્રમાણે છે. ‘વિજયવેજયંત જાવ સંઠ્ઠવદ્ધ સિદ્ધગા’ વિજય, વૈજયન્ત, જયન્ત અપરાજિત અને સર્વાર્થસિદ્ધદેવ, ‘સે તં અણુત્તરોવવાહ્યા’ આ બધા અનુત્તરોપપાતિક દેવો છે. આટલા સુધી પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના પહેલા પદમાં કહેલ પ્રકરણથી સમજવું. આના પછીનું શ્રીપ્રજ્ઞાપના સૂત્રના બીજા સ્થાન પદમાં કહેલ ભવનવાસી દેવોના ભવન વિગેરેનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. ‘કહિ ણં મંતે !’ इत्यादि

‘કહિ ણં મંતે ! ભવનવાસિ દેવાણં ભવણા પણ્ણત્તા’ હે ભગવન્ ભવનવાસી દેવોના ભવનો કયાં કયા સ્થળે કહેલ છે? ‘કહિ ણં મંતે ! ભવણવાસી દેવા પરિવસંતિ’ તથા હે ભગવન્ ભવનવાસી દેવો કયાં રહે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! ઇમીસે રયણપ્પમાણ પુઢ્ઠવીણ અસી ઉત્તર જોયણસયસહસ્સવાહલ્લાણ’ હે ગૌતમ ! ૧ એક લાખ ૮૦ એંસી હજાર યોજનના વિસ્તારવાળી સ્થૂળ આ રત્નપ્રલા પૃથ્વીની ઉપર અને નીચેના ભાગમાં એક એક હજાર યોજનને છોડીને વચ્ચેના એક લાખ ૭૮ અઠ્યોતેર હજાર યોજન પ્રમાણ ભાગમાં ‘એવં જહા પણ્ણવણાણ જાવ ભવણ વાસાહ્યા’ આ રીતે પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના સ્થાનપદમાં જે પ્રમાણે કહેવામાં આવેલ છે. તેજ પ્રમાણેનું કથન સમજી લેવું ‘एत्थ णं ते भवणवासीण देवाण सत्त भवण कोडोओ बावत्तरि भवणावाससयसवस्सा भवंतीति मक्खाय’

એ રીતે લવનવાસી દેવોના ૭ સાત કરોડ ૭૨ બેંતેર લાખ લવનો છે, એ પ્રમાણે મેં તથા મારી પહેલાના અન્ય અધાજ તીર્થકર દેવોએ પણ કહેલ છે. તેઓના ૭ સાત કરોડ ૭૨ બેંતેર લાખનું પ્રમાણ આ પ્રમાણે છે. ૬૪ ચોસઠ લાખ લવનાવાસો તો અસુરકુમારોના છે. ૮૪ ચોર્યાશીલાખ નાગકુમારોના છે. ૭૨ બેંતેર લાખ સુવર્ણકુમારોના છે. ૯૬ છન્નુ લાખ વાયુકુમારોના છે. તથા આક્રીના છ એટલે કે વિદ્યુત્કુમાર, અગ્નિકુમાર, દ્વીપકુમાર, ઉદધિકુમાર, દ્વિકુમાર અને સ્તનિતકુમાર આ છએ ના ૭૬ છોંતેર ૭૬ છોંતેર લાખ લવનો છે આ અધાને મેગવવાથી પહેલા કહ્યા પ્રમાણે ૭૭૨૦૦૦૦૦ સાત કરોડ બેંતેર લાખ લવનો થઈ જાય છે. તેનું વર્ણન સૂત્રકારે આ પ્રમાણે કરેલ છે. 'તે જં ભવણા વાહિં વટ્ટા અંતો સમચરંસા અહે પુક્કરકણિયા સંઠાણસંઠિયા ભવણાઓ માણિયવ્વો જહા ઠાણવદે જાવ પહિરૂવા' આ લવનો બહારથી વૃત્ત-ગોળ આકારના હોય છે. અંદરના ભાગમાં સમચતુસ્ત્ર ચોખંડા અને નીચેના ભાગમાં પુષ્કરકર્ણિકાના આકાર જેવા હોય છે. પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના સ્થાનપદ નામના બીજા પદમાં તે અધા લવનોનું વર્ણન કરવામાં આવેલ છે, તે જ પ્રમાણે તે તમામ વર્ણન અહિં પણ સમજી લેવું જોઈએ. આ વર્ણન 'પહિરૂવા' એ પદ સુધી અહીંયા કરી લેવું.

'તત્થ જં બહવે ભવણવાસી દેવા પરિવસંતિ' આ પૂવોક્ત લવનોમાં અનેક પ્રકારના અર્થાત્ દસ પ્રકારના લવનવાસી દેવો રહે છે. તેઓના નામ આ પ્રમાણે છે. 'અસુરા નાગસુવણ્ણા ય જહા પણ્ણવણાણ જાવ વિહરંતિ' અસુરકુમાર નાગકુમાર, સુવર્ણકુમાર, વિદ્યુત્કુમાર, અગ્નિકુમાર, દ્વીપકુમાર, ઉદધિકુમાર, દ્વિકુમાર, પવનકુમાર, અને સ્તનિતકુમાર, તેઓનું સંપૂર્ણ વર્ણન 'ચૂડામણિ મહા રચણા' ઇત્યાદિ પ્રકારથી કહેવામાં આવેલ છે. જે રીતે પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના બીજા સ્થાન પદમાં 'જાવ વિહરંતિ, એ કથન પર્યન્ત પાઠ કહેવામાં આવેલ છે. તે બધુંજ વર્ણન અહિંયા કરી લેવું.

હવે લવનવાસી દેવોમાં પહેલા જે અસુરકુમાર દેવો છે, તેઓનું કથન કરવામાં આવે છે. 'કહિ જં મંતે !' ઇત્યાદિ

'કહિ જં મંતે ! અસુરકુમારાણં દેવાણં ભવણા પુચ્છા' હે ભગવન ! લવનવાસીઓમાં અસુરકુમાર નામના જે લવનવાસી દેવો છે, તેઓના લવનો કયાં કહેવામાં આવ્યા છે ? તથા આ અસુરકુમાર દેવો કયાં આગળ રહે છે ?

‘एवं जहा पणवणा ठाणपदे जाव विहरंति, जे प्रमाणे प्रज्ञापना सूत्रना भीळ स्थानपदमां असुरकुमारोनुं कथन ‘जाव विहरंति’ जे सूत्रांश पर्यन्त कडेवामां आवेल छे. ते तमाम कथन अडीयां पणु समञ्ज लेवुं. ते आ प्रमाणे छे.

‘इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए’ आ सूत्रांशथी लधने ‘जाव विहरंति’ यावत् ते असुरकुमारादि देवो त्यां दिव्य लोगोने लोगववानो अनुभव करीने सुअपूर्वक निवास करे छे. आटला सुधीनुं प्रज्ञापनासूत्रनुं वर्णन अडियां करी लेवुं जेधज्जे. पूर्व सूत्रमां सामान्य रीते असुरकुमारोना लवनोनुं वर्णन करवामां आवेल छे. ते असुरकुमार देवो दक्षिण दिशां तथा उत्तर दिशांमां निवास करनारा जे रीते दक्षिणात्य अने औत्तर जेम जे प्रकारना होय छे. ते पैडी पडेला दक्षिणात्य असुरकुमार देवोना लवनो विगेरेनुं वर्णन करवामां आवे छे. ‘कहि णं भंते ! दाहिणिल्लाणं’ धत्यादि

‘कहि णं भंते ! दाहिणिल्लाणं असुरकुमारदेवाणं भवणा पुच्छा’ हे लगवन् ! दक्षिण दिशांमां निवास करनार असुरकुमार देवोना लवनो कथां आवेला छे ? तथा तेज्जो कथां निवास करे छे ? आ प्रश्न पृच्छा जे शब्द प्रयोगथी उपस्थित करवामां आवेल छे. आ प्रश्नना उत्तरमां प्रलुश्री कडे छे जे एवं जहा ठाणपदे जाव चमरे तत्थ असुरकुमारिंदे असुरकुमारराया परिवसइ जाव विहरइ’ हे गौतम आ रीते जे प्रमाणे प्रज्ञापना सूत्रना स्थानपदमां कडेवामां आवेल छे तेज्ज प्रमाणेनु कथन अडीयां पणु समञ्ज लेवुं ते कथन यमर असुरेन्द्र असुरकुमार राण होय छे. आटला सुधीनुं पुरे पुरं अडियां समञ्ज लेवुं अर्थात् प्रलुश्री गौतमस्वामीने उत्तर आपतां ‘गायमा ! जंजुदीवे दीवे’ जे शब्द प्रयोगथी आरंभीने ते यमर असुरेन्द्र असुरकुमार राण ‘दिच्चाइं भोग भोगाइं मुंजमाणे विहरइ’ दिव्य लोग लोगोने अनुभव करता थका त्यां रडे छे. आटला सुधी दक्षिणात्य असुरकुमार देवोनुं प्रज्ञापना सूत्रना स्थानपदमां कडेल तमाम वर्णन अडियां पणु समञ्ज लेवुं ॥ ४५ ॥

उवे यमर सूत्रमां कडेवामां आवेल असुरराज यमरेन्द्रनी त्रण परिषदाज्जोनुं वर्णन करवामां आवे छे. ‘चमरस्स णं भंते !’ धत्यादि

टीकार्थ- ‘चमरस्स णं भंते ! असुरिंदस्स असुररज्जो कइ परिसाओ पणत्ताओ’ हे लगवन् असुरेन्द्र असुरराज यमरेन्द्रनी केटी परिषदाज्जो कडेवामां आवी

છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં ભગવાન શ્રીમહાપીર પ્રભુ શ્રીગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! તઓ પરિસાઓ પન્નત્તાઓ' હે ગૌતમ ! અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ ચમરની ત્રણ પરિષદાઓ કહેવામાં આવેલ છે. 'તં જહા' તે આ પ્રમાણે છે. 'સમિયા ચંડા જાયા' પહેલી સમિતા પરિષદા, બીજી ચંડા પરિષદા અને ત્રીજી જાતા પરિષદા છે. તેમાં 'અદ્ધિમંતરિયા સમિયા, મજ્જે ચંડા, વાહિં ચ જાયા' તેમાં જે આલ્યંતર પરિષદા છે, તેનું નામ સમિતા છે. મધ્યની જે પરિષદા છે, તેનું નામ ચંડા છે. અને જે બાહ્ય પરિષદા છે, તેનું નામ જાતા છે.

'ચમરસ્સ ણં મંતે ! અસુરિંદસ્સ અસુરરન્નો અદ્ધિમંતરપરિસાણ કઙ્કદેવ સાહસ્સીઓ પન્નત્તાઓ' હે ભગવન્ અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ ચમરેન્દ્રની આલ્યન્તર સભામાં કેટલા હજાર દેવો કહ્યા છે? 'મજ્જિમપરિસાણ કઙ્ક દેવ સાહસ્સીઓ પન્નત્તાઓ' મધ્યમ પરિષદામાં કેટલા હજાર દેવો રહે છે? 'વાહિરિયાણ પરિસાણ કઙ્ક દેવ સાહસ્સીઓ પન્નત્તાઓ' બાહ્ય પરિષદામાં કેટલા હજાર દેવો રહે છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! ચમરસ્સ ણં અસુરિંદસ્સ અસુરરન્નો' હે ગૌતમ ! અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ ચમરની 'અદ્ધિમંતરપરિસાણ' આલ્યન્તર પરિષદામાં 'ચઙ્કવીસ' દેવ સાહસ્સીઓ પન્નત્તાઓ' ૨૪૦૦૦ ચોવીસ હજાર દેવો કહ્યા છે. 'મજ્જિમિયાણ પરિસાણ અઢ્ઢાવીસ' દેવ સાહસ્સીઓ પન્નત્તાઓ' બીજી મધ્યમ પરિષદામાં અઢ્ઢાવીસ હજાર દેવો કહ્યા છે. 'વાહિરિયાણ પરિસાણ વત્તીસ' દેવ સાહસ્સીઓ' બાહ્ય પરિષદામાં ૩૨૦૦૦ બત્રીસ હજાર દેવો કહ્યા છે.

'ચમરસ્સ ણં અસુરિંદસ્સ અસુરરન્નો અદ્ધિમંતરિયાણ કતિ દેવિસયા પણ્ણત્તા' હે ભગવન્ અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ ચમરની આલ્યન્તર પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો કહેવામાં આવેલ છે? 'મજ્જિમિયાણ પરિસાણ કતિ દેવિસયા પણ્ણત્તા વાહિરિયાણ પરિસાણ કઙ્ક દેવિસયા પણ્ણત્તા' મધ્યમ પરિષદામાં કેટલા સેંકડો દેવિયો હોવાનું કહેલ છે? તથા બાહ્ય પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો હોવાનું કહેવામાં આવેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે 'ગોયમા ! ચમરસ્સ ણં અસુરિંદસ્સ અસુરરન્નો અદ્ધિમંતરિયાણ પરિસાણ અઢ્ઢુઢ્ઢા દેવિસયા પણ્ણત્તા' હે ગૌતમ ! અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ ચમરેન્દ્રની આલ્યન્તર પરિષદામાં ૩૫૦ સાડા ત્રણસો દેવિયો હોવાનું કહેલ છે. 'મજ્જિમિયાણ પરિસાણ તિન્નિ દેવિસયા પન્નત્તા' મધ્યમિકા સભામાં ૩૦૦ ત્રણસો દેવિયો કહેવામાં આવેલ છે. 'વાહિરિયાણ પરિસાણ અઙ્કઢાઙ્કજ્જા દેવિસયા પન્નત્તા' અને બાહ્ય પરિષદામાં ૨૫૦ અઢિસો દેવિયો કહી છે. 'ચમરસ્સ ણં મંતે ! અસુરિંદસ્સ અસુરરણ્ણો' હે

ભગવન અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ યમરની ‘અઢિમંતરિયાણ પરિસાણ દેવાણં કેવઙ્ગ્યં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ અભ્યન્તર પરિષદાના દેવોની કુટલા કાળની સ્થિતિ કહેવામાં આવેલ છે? ‘મઙ્ગિમિયાણ પરિસાણ દેવાણં કેવઙ્ગ્યં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ મધ્યમ પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ કુટલા કાળની કહેવામાં આવેલ છે? તથા ‘બાહિરિયાણ પરિસાણ દેવાણં કેવઙ્ગ્યં કાલં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ બાહ્ય પરિષદના દેવોની સ્થિતિ કુટલા કાળની કહેવામાં આવેલ છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ગોચમા !

ચમરસ્સ ણં અસુરિંદસ્સ અસુરરન્નો અઢિમંતરિયાણ પરિસાણ દેવાણં અઢ્ઢાઙ્ગાઙ્ગાઙ્ગાં પલિઓવમાઈં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ યમરની અભ્યન્તર સલાના દેવોની સ્થિતિ અઢિ પલ્યોપમની કહેવામાં આવેલ છે. ‘મઙ્ગિમિયાણ પરિસાણ દેવોણં ઢો પલિઓવમાઈં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ મધ્ય પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ ઢે પલ્યોપમની કહેલ છે. અને ‘બાહિરિયાણ પરિસાણ દેવોણં ઢીવઢ્ઢ પલિઓવમં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ બાહ્ય પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ ૧૥ ઢોઢ પલ્યોપમની કહેલ છે. ‘અઢિમંતરિયાણ પરિસાણ દેવોણં ઢીવઢ્ઢ પલિઓવમં’ તથા અભ્યન્તર પરિષદાની દેવોની સ્થિતિ ૧૥ ઢોઢ પલ્યોપમની કહેલ છે. ‘મઙ્ગિમિયાણ પરિસાણ દેવોણં પલિઓવમં’ મધ્યમ પરિષદની દેવોની સ્થિતિ ંક પલ્યોપમની કહેલ છે. ‘બાહિરિયાણ પરિસાણ દેવોણં અઢ્ઢ પલિઓવમં’ અને બાહ્ય પરિષદાની દેવોની સ્થિતિ અઢા પલ્યોપમની કહેલ છે. ‘સે કેળ્ણેણં મંતે ! ંવં વુચ્ચઈં’ હે ભગવન ! આપ ંવુ’ શા કારણથી કહે છે કે ‘ચમરસ્સ અસુરિંદસ્સ તઓ પરિસાઓ પળ્ણત્તાઓ’ અસુરેન્દ્ર યમરની ત્રણ પરિષદાઓ છે. ‘સમિયા ચંઢા જાયા’ પહેલી સમિતા ળીણ ચંઢા અને ત્રીણ ળયા. તેમાં ળે અભ્યન્તર પરિષદા છે. તેતુ’ નામ સમિતા છે. મધ્યમા ળે પરિષદા છે. તેતુ’ નામ ચંઢા છે અને ‘બાહિરિયા જાયા’ બાહ્ય ળે પરિષદા છે તેતુ’ નામ ળયા છે?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં શ્રીગૌતમસ્વામીને પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોચમા ! ચમરસ્સણં અસુરિંદસ્સ અસુરરણ્ણો અઢિમંતર પરિસા દેવા બાહિતા હવ્વમાગચ્છંતિ ણો અવ્વાહિતા’ હે ગૌતમ ! અસુરેન્દ્ર અસુરરાજની ળે અભ્યન્તર પરિષદા છે, તે પરિષદાના દેવો ળે ળોલાવવામાં આવે તોજ આવે છે. તેઓ ળોલાવ્યા વગર આવતા નથી. ‘મઙ્ગિમપરિસાણ દેવા બાહિતા હવ્વમાગચ્છંતિ, અવ્વાહિતા વિ’ મધ્યમ પરિષદાના ળે દેવો છે તેઓને ળોલાવવામાં આવે તો પણ આવે છે અને વિના ળોલાવ્યા પણ આવે છે. ‘બાહિરપરિસા દેવા અવ્વાહિતા હવ્વમાગચ્છંતિ’ તે બાહ્ય પરિષદના ળે દેવો છે. તેઓ વગર ળોલાવ્યે આવે છે. તેઓને ળોલાવવાની જરૂર રહેતી નથી. ‘અદુત્તરં ચ ણં ગોચમા ! ચમરે અસુરિંદે અસુરરાયા અન્નયરેસુ ઉચ્ચાવણેસુ કઙ્ગ કોઢ્ઢવેસુ સમ્પપ્પનેસુ અઢિમંતરિયાણ પરિસાણ સઢ્ઢિં સમઙ્ગ સંપુચ્છણા બહુલે વિહરઈં’ ળીણ વાત ં છે કે હે ગૌતમ ! ળ્યારે અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ ને કુટુંબ સંબંધી કોઈ સાઙ્ગં નરસું કામ આવી પડે છે. ત્યારે તે અભ્યન્તર પરિષદાની સાથે તે સંબંધમાં તેઓની સંમતિલે છે. તેઓને પૂછપરછ કરે છે. ‘મઙ્ગિમપરિસાણ સઢ્ઢિં પવં પવં-ચેમાણે પવંચેમાણે વિહરઈં’ તથા અભ્યન્તર પરિષદાના દેવોની સાથે ળે કરવાનો નિશ્ચય કરેલ હોય છે તે બાબતમાં તેઓ મધ્યમ પરિષદાના દેવોને

સૂચના આપે છે. અને એ કાર્ય કરવાનો વિચાર શા માટે કરવામાં આવેલ છે તે બાબત વિસ્તાર પૂર્વક તેઓને સમજાવે છે. ‘બાહિરિયાણ પરિસાણ સદ્ધિ’ પર્યં પર્યંદે માણે પર્યંદેમાણે વિહરઈ’ અને બાહ્ય પરિષદાના દેવો સાથે વિચારવામાં આવેલ કાર્ય કરવાની આજ્ઞા આપે છે. ‘સે તેણટ્ટેણં ગોચમા ! एवं बुच्चइ चमरस्स णं असुरिंदस्स असुरकुमाररण्णे तओ परिसाओ पणत्ताओ समिया चंडा जाया’ આજ કારણથી હે ગૌતમ ! મેં એવું કહ્યું છે કે અસુરેન્દ્ર અસુરરાજની સમિતા ચંડા, અને બીજા એ નામની ત્રણ પરિષદાઓ છે. ‘અન્નિંતરિયા સમિયા, મન્જ્જમિયા ચંડા, બાહિરિયા જાયા’ તેમાં એક આલ્યં તર પરિષદા છે કે જેનું નામ સમિતા છે. બીજી મધ્યમ પરિષદા છે, જેનું નામ ચંડા છે. અને ત્રીજી બાહ્ય પરિષદા છે જેનું નામ બીજા છે.

આ કથનનું તાત્પર્ય એજ છે કે જે આલ્યંતર પરિષદા છે, તે કેવળ એક ગૌરવની વસ્તુ છે, તેની સાથે ચમર ઉત્તમ બુદ્ધિમાન હોવાના કારણે થોડું પણ કાર્ય કેમ નહોય પણ સર્વ પ્રથમ તેના વિચાર કર્યા વિના ચમરેન્દ્ર પોતાની સ્વેચ્છાથી કંઈ પણ કાર્ય કરતા નથી તેથી ચમરેન્દ્ર આ સલાને ગૌરવશાલી માને છે. અને સૌથી પહેલાં વિચાર વિનિમય કરવામાં આ પરિષદાને જ સાધનભૂત માને છે, તેથી વિચાર વિનિમયમાં સૌથી પહેલા અત્યંત આદરણીય હોવાથી આ સલાનું નામ આલ્યંતર સલા આ પ્રમાણે કહેલ છે.

આલ્યંતર સલાની સાથે જે કર્તવ્ય કાર્ય કરવાનો નિશ્ચય થઈ ગયેલ હોય છે, તે નિશ્ચય પાછો જે સલામાં સંલગ્નાવવામાં આવે છે, તે કાર્ય કરવામાં અને ન કરવામાં શું લાભ અને શું ગેરલાભ છે, એ વિષયમાં કોને કોને વાંધો છે, એ તમામ બાબતોને જ્યાં શંકા સમાધાન પૂર્વક સંલગ્નાવવામાં આવે છે, સમજાવવામાં આવે છે, એવી તે સલાનું નામ મધ્યમ પરિષદા છે.

આલ્યંતર અને મધ્યમ પરિષદા દ્વારા સંપાદિત વિચારિત કરવામાં આવેલ કાર્યને ચાલુ કરવાનો આદેશ જેને આપવામાં આવે છે, તે બાહ્ય સલા છે. આ બાહ્ય પરિષદાનું ચમરેન્દ્રની દષ્ટિમાં કંઈજ મહત્વ હોતું નથી, મધ્યમ પરિષદા પર આલ્યંતર પરિષદાનું જેમ ગૌરવ હોતું નથી. તેમ તેના પર ચમરેન્દ્રનું મધ્યમ રૂપથી જ ગૌરવ રહે છે, આલ્યંતર પરિષદા પર ઉત્તમ રીતે ગૌરવ હોય છે. બાહ્ય પરિષદાની સાથે ચમરેન્દ્ર કર્તવ્ય-કાર્યનો વિચાર કરતા નથી. કેવલ વિચાર કરવામાં આવેલ કાર્યને સંપાદિત કરવાનો આદેશ જ તેને આપે છે. આ કારણોને લઈને આ ત્રણ સલાઓના નામ નિર્દેશ થયેલ છે. આ ત્રણે સલાના દેવો અને દેવિયોની સંખ્યા તથા તેઓની સ્થિતિનો સંગ્રહ કરીને પ્રગટ કરવાવાળી બે ગાથાઓ છે. ‘ચઙ્ગીત’ ઇત્યાદિ આ બંને ગાથાનો અર્થ પૂર્વોક્ત રીતે સ્પષ્ટ જ છે, અને તેનું કોષ્ટક પણ સંસ્કૃત ટીકામાં આપવામાં આવેલ છે. ॥ સૂ. ૪૬ ॥

ઉત્તર દિશા મેં રહે હુવે અસુરકુમાર દેવોં કા નિરુપણ

આ રીતે દક્ષિણ દિશાના અસુરકુમાર દેવોતું નિરૂપણ કરીને હવે સૂત્રકાર ઉત્તર દિશાના અસુરકુમાર દેવોતું નિરૂપણ કરે છે ‘કહિ ણં મંતે ! ઉત્તરિલ્લા ણં અસુરકુમારાણં ભવણા પણ્ણત્તા’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—આ સૂત્ર દ્વારા શ્રી ગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એવું પૂછ્યું છે કે ‘કહિ ણં મંતે ! ઉત્તરિલ્લાણં અસુરકુમારાણં ભવણા પણ્ણત્તા’ હે ભગવન્ ! ઉત્તર દિશામાં આવેલ અસુરકુમારોના ભવનો કયાં કહેવામાં આવેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! જહા ઠાણપદે જાવ બલી’ હે ગૌતમ ! પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના ખીજ સ્થાન પદમાં બલિ પ્રકરણ સુધી જે પ્રમાણે કહેવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણે અહીંયા પણ સમજી લેવું જોઈએ. ‘અથ ણં વરોયણિંદે વરોયણરાયા પરિવસઈ જાવ વિહરઈ’ અહીંયા વૈરોચનેન્દ્ર વૈરોચન રાજ બલિ રહે છે. યાવત્ દિવ્યલોગોને લોગવતો થકો રહે છે. આ કથન સુધિતું પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના સ્થાનપદતું કથન ગ્રહણ કરવું જોઈએ.

હવે બલિઈન્દ્રની પરિષદાતું વર્ણન કરવામાં આવે છે ‘બલિસ્સ ણં મંતે’ ઇત્યાદિ ‘બલિસ્સ ણં મંતે ! વરોયણિંદસ્સ વરોયણરણ્ણો કઈ પરિસાઓ પણ્ણત્તાઓ’ હે ભગવન્ વૈરોચનેન્દ્ર વૈરોચનરાજ બલિની પરિષદાઓ કેટલી કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! તિન્નિ પરિસા પન્નત્તા’ હે ગૌતમ ! વૈરોચનેન્દ્ર વૈરોચનરાજ બલિની ત્રણ પરિષદાઓ કહેવામાં આવેલ છે. ‘તં જહા’ જેમકે ‘સમિયા ચંડા જાયા’ સમિતા, ચંડા અને જાયા તેમાં ‘અઙ્ઘિંતરિયા સમિયા’ જે આલ્યન્તર સલા છે તેતું નામ સમિતા પરિષદા એ પ્રમાણે છે. ‘મજ્ઝમિયા ચંડા’ મધ્યમ સલાતું નામ ચંડા એ પ્રમાણે છે. ‘બાહિરિયા જાયા’ અને જે બાહ્ય સલા છે, તેતું નામ જાયા પરિષદ છે, ‘બલિસ્સ ણં મંતે ! વરોયણિંદસ્સ વરોયણરણ્ણો અઙ્ઘિંતરિયા

પરિસાઈ કઈ દેવ સહસ્સા પણ્ણત્તા’ હે ભગવન્ વૈરોચનેન્દ્ર વૈરોચનરાજ બલિ ઈન્દ્રની આલ્યન્તર પરિષદામાં કેટલા હજાર દેવો કહેવામાં આવેલ છે ? ‘જાવ બાહિરિયાઈ પરિસાઈ કઈ દેવિસયા પણ્ણત્તા’ બાહ્ય પરિષદાના દેવોની સંખ્યાના પ્રશ્નથી લઈને બાહ્ય પરિષદાની દેવિયોની સંખ્યાના પ્રશ્ન સુધિને પાઠ અહિયાં ગ્રહણ કરવો જોઈએ. જેમકે ‘બાહિરિયાઈ પરિસાઈ કઈ દેવ સહસ્સા પણ્ણત્તા’ ઇત્યાદિ બાહ્ય પરિષદામાં કેટલા હજાર દેવો કહેવામાં આવેલ છે ? તથા વૈરોચનેન્દ્ર વૈરોચનરાજ બલિન્દ્રની આલ્યન્તર પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો કહેલ છે ? મધ્યમ પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો કહેવામાં આવેલ છે ? તથા બાહ્ય પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! બલિસ્સ ણં વરોયણિંદસ્સ વરોયણરણ્ણો અઙ્ઘિંતરિયાઈ પરિસાઈ વીસં દેવ સહસ્સા પણ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! વૈરોચનેન્દ્ર વૈરોચનરાજ

બલીન્દ્રની આલ્યન્તર પરિષદામાં વીસ હજાર દેવો કહ્યા છે. ‘મઙ્ગિમિયાણ પરિસાણ ચઙ્ગીસ’ દેવસહસ્રા પળ્ણત્તા’ મધ્યમા પરિષદામાં ચોવીસ હજાર દેવો કહ્યા છે. ‘બાહિરિયાણ પરિસાણ અઢ્ઢાવીસં દેવસહસ્રા પળ્ણત્તા’ બાહ્ય પરિષદામાં અઠ્યાવીસ હજાર ૨૮૦૦૦ દેવો કહ્યા છે. તથા ‘અઢ્ઢિમત્તરિયાણ પરિસાણ અઢ્ઢ-પંચમા દેવિસયા પળ્ણત્તા બાહિરિયાણ પરિસાણ અઢ્ઢુઢુઢા દેવિસયા પળ્ણત્તા વૈરોચનેન્દ્ર વૈરોચનરાજ બલિની આલ્યન્તર પરિષદામાં ૪૫૦ સાડાચારસો દેવિયો કહી છે. મધ્યમ પરિષદામાં ૪૦૦ ચારસો દેવિયો કહી છે. અને બાહ્ય પરિષદામાં ૩૫૦ સાડા ત્રણ સો દેવિયો કહેવામાં આવેલ છે.

‘બલ્લિરસ ઠિઈણ પુચ્છા જાવ બાહિરિયાણ પરિસાણ દેવીળં કેવઈય’ કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા, આ પ્રશ્ન બલીન્દ્રની ત્રણે સભાના દેવ દેવિયોની સ્થિતિના સંબંધમાં કરેલ છે. જેમકે હે ભગવન્ વૈરોચનેન્દ્ર વૈરોચનરાજ બલીની આલ્યન્તર પરિષદમાં દેવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેવામાં આવેલ છે ? મધ્યમા પરિષદામાં દેવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેલ છે ? તેમજ બાહ્ય પરિષદામાં દેવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેલ છે ? એજ રીતે આલ્યન્તર પરિષદામાં દેવિયોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેલ છે ? મધ્યમા પરિષદામાં દેવિયોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેલ છે ? બાહ્ય પરિષદામાં દેવિયોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે હે ગૌતમ ! વૈરોચનેન્દ્ર વૈરોચનરાજની આલ્યન્તર પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ ૩। સાડાત્રણ પલ્યોપમની કહેવામાં આવેલ છે. મધ્યમા પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ ત્રણ પલ્યોપમની કહી છે. અને બાહ્ય પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ ૨। અઠિ પલ્યોપમની કહી છે. તથા આલ્યન્તર પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ ૨। અઠિ પલ્યોપમની કહી છે મધ્યમા પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ બે પલ્યોપમની કહી છે અને બાહ્ય પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ ૧। પલ્યોપમની કહેવામાં આવેલ છે. આ વિષયમાં બે સંત્રહ ગાથાઓ કહી છે જે સંસ્કૃત ટીકામાં આપવામાં આવેલ છે.

‘સેસં જહા ચમરસસ અસુરિંદસસ અસુરરન્ને’ બાકીવું બીજુ તમામ આ બલિઈન્દ્ર સંબંધી કથન અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ ચમરના પ્રકરણના કથન પ્રમાણે જ સમજી લેવું તે પ્રકરણ ‘સે કેળ્ણેળ્ણં મંતે !’ ઇત્યાદિ પ્રકારથી છે જેમકે-હે ભગવન્ ! આપ એવું શા કારણથી કહો છો ? ઇત્યાદિ પ્રશ્નોત્તરથી જે રીતે ત્યાં કહેવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણે અહિંયાં પણ સમજી લેવું ॥ ૪૭ ॥

દક્ષિણ અને ઉત્તર દિશાના અસુરકુમારોના ભવનાદિ દ્વારોનું વર્ણન કરીને હવે નાગકુમારોના ભવનાદિ દ્વારોનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. 'કહિ ણં મંતે નાગકુમારદેવાણં ભવના પળ્લતા' ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ-શ્રીગૌતમસ્વામી નાગકુમારોના સંબંધમાં પ્રશ્ન કરતાં પ્રભુશ્રીને કહે છે કે 'કહિ ણં મંતે ! નાગકુમારદેવાણં ભવના પળ્લતા' હે ભગવન્ ! નાગકુમાર દેવોના ભવનો કયાં કહ્યા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી શ્રીગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે 'જહા ઠાળપદે જાવ દાહિણિલ્લા વિ પુચ્છિયવ્વા જાવ ધરણે' હે ગૌતમ ! આ વિષયમાં પ્રજાપતિ સૂત્રના બીજા સ્થાનપદમાં જે પ્રમાણેનું કથન કરવામાં આવેલ છે. એજ પ્રમાણેનું કથન અહીંયાં પણ કહી લેવું જોઈએ. યાવત્ દક્ષિણાત્ય દક્ષિણ દિશામાં રહેવાવાળા નાગકુમાર દેવ કયાં રહે છે ? આ પ્રમાણે પ્રશ્નોત્તર કરીને તે કથન 'ત્યાં નાગકુમારોનો ઇંદ્ર તથા નાગકુમારોનો રાજ ધરણુ રહે છે ? આ પાઠ પર્યાન્ત ત્યાંનું કથન અહીંયાં કહેવું જોઈએ.

'ધરણસ્સ ણં મંતે ! નાગકુમારિંદ્સ નાગકુમારણ્ણો કતિ પરિસાઓ પળ્લતાઓ' હે ભગવન્ નાગકુમારોના ઇંદ્ર અને નાગકુમારોના રાજ ધરણુની કેટલી પરિષદાઓ કહેવામાં આવેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! તિણ્ણ પરિસાઓ પળ્લતાઓ' હે ગૌતમ ! નાગકુમારોના ઇંદ્ર અને નાગકુમારોના રાજ ધરણુની ત્રણ પરિષદાઓ કહેલ છે. 'તાઓ ચેવ જહા ચમરસ્સ' તેના નામે ચમર ઇન્દ્રની પરિષદાના નામે પ્રમાણે જણાવેલ છે. ધરણસ્સ ણં મંતે ! નાગકુમારિંદ્સ નાગકુમારણ્ણો અઢ્ઢિમંતરિયાણ પરિસાણ કતિ દેવસહસ્સા પળ્લતા' હે ભગવન્ નાગકુમારેન્દ્ર નાગકુમાર રાજ ધરણુની આલ્યન્તર સભામાં કેટલા

હજાર દેવ છે ? 'જાવ બાહિરિયાણ પરિસાણ કતિ દેવી સયા પળ્લતા' યાવત્ આહ્ય પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો કહેલ છે ? અહીંયાં યાવત્ પદ્ધી એવો પાઠ ગ્રહણ કરાયો છે કે ધરણુની મધ્યમ પરિષદામાં કેટલા હજાર દેવો છે ? આહ્ય સભામાં કેટલા હજાર દેવો છે ? આલ્યન્તર સભામાં કેટલા સો દેવિયો છે ? મધ્યમા સભામાં કેટલા સો દેવિયો છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ધરણસ્સ ણં નાગકુમારિંદ્સ નાગકુમારણ્ણો અઢ્ઢિમંતરિયાણ પરિસાણ સઢ્ઢિં દેવસહસ્સાઈ, મજ્ઞિમિયાણ પરિસાણ સત્તરિં દેવ સહસ્સાઈ, બાહિરિયાણ અસીતિ દેવ સહસ્સાઈ' હે ગૌતમ ! નાગકુમારેન્દ્ર નાગકુમાર રાજ ધરણુની આલ્યન્તર પરિષદામાં ૬૦૦૦૦ સાઠઠ હજાર દેવો છે મધ્યમ પરિષદામાં ૭૦૦૦૦ સિતેર હજાર દેવો છે, અને આહ્ય પરિષદામાં ૮૦૦૦૦ એંસી હજાર દેવો છે. તથા 'અઢ્ઢિમંતરિયાણ પરિસાણ પળ્લતાસં દેવીસયં પળ્લતાં, મજ્ઞિમિયાણ પરિસાણ પળ્લતાસં દેવીસયં પળ્લતાં, બાહિરિયાણ પરિસાણ પળ્લતાસં દેવી સયં પળ્લતાં' નાગકુમારેન્દ્ર નાગકુમાર રાજ ધરણુની આલ્યન્તર પરિષદામાં ૧૭૫

એકસો પંચોતેર દેવિયો છે. મધ્યમ પરિષદામાં ૧૫૦ દોઠસો દેવિયો છે. બાહ્ય પરિષદામાં ૧૨૫ સવાસો દેવિયો છે.

હવે ધરણુન્દ્રની પરિષદના દેવ દેવિયોની સ્થિતિ કહેવામાં આવે છે. 'ધરણસ્સ ણં રન્નો' ઇત્યાદિ

'ધરણસ્સ ણં રન્નો અઢ્ઢિમંતરિયાણ પરિસાણ દેવાણં કેવત્તિયં કાલં ઠિઈ પ્ણત્તા' હે ભગવન્ નાગકુમારેન્દ્ર નાગકુમાર રાજ ધરણુની આલ્યન્તર પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેવામાં આવેલ છે ? 'મજ્ઞિમિયાણ પરિસાણ દેવાણં કેવડ્યં કાલં ઠિઈ પ્ણત્તા' મધ્યમા સલાના દેવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેલ છે ? 'બાહિરિયાણ પરિસાણ દેવાણં કેવડ્યં કાલં ઠિઈ પ્ણત્તા' અને બાહ્ય પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેવામાં આવેલ છે ? એજ પ્રમાણે નાગકુમારેન્દ્ર નાગકુમાર રાજ ધરણુની 'અઢ્ઢિમંતરિયાણ પરિસાણ દેવોણં કેવડ્યં કાલં ઠિઈ પ્ણત્તા, મજ્ઞિમિયાણ પરિસાણ દેવોણં કેવડ્યં કાલં ઠિઈ પ્ણત્તા બાહિરિયાણ પરિસાણ દેવોણં કેવડ્યં કાલં ઠિઈ પ્ણત્તા' આલ્યન્તર પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ કેટલા કાળની છે ? મધ્યમ પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ કેટલા કાળની છે ? તેમજ બાહ્ય પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ કેટલા કાળની છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! ધરણસ્સ રણ્ણો અઢ્ઢિમંતરિયાણ પરિસાણ દેવાણં સાહરેગં અઢ્ઢપલિઓવમં ઠિઈ પ્ણત્તા' હે ગૌતમ ! નાગકુમારેન્દ્ર નાગકુમારરાજ ધરણુની આલ્યન્તર પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ કંઈક વધારે અર્ધ પલ્લેપમની છે. 'મજ્ઞિમિયાણ પરિસાણ દેવાણં અઢ્ઢપલિઓવમં ઠિઈ પ્ણત્તા' મધ્યમ પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ આયુષ્યકાળ અર્ધ પલ્લેપમની છે. 'બાહિરિયાણ પરિસાણ દેવાણં દેસૂણં અઢ્ઢપલિઓવમં ઠિઈ પ્ણત્તા' બાહ્ય પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ કંઈક કમ અર્ધ પલ્લેપમની છે. એજ પ્રમાણે નાગકુમારેન્દ્ર નાગકુમારરાજ ધરણુની આલ્યન્તર પરિષદાની દેવિયોની 'દેસૂણં અઢ્ઢપલિઓવમં ઠિઈ પ્ણત્તા' કંઈક કમ અર્ધ પલ્લેપમની છે. 'મજ્ઞિમિયાણ પરિસાણ દેવોણં સાહરેગં ચહમાગપલિઓવમં ઠિઈ પ્ણત્તા' મધ્યમા પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ કંઈક વધારે પલ્લેપમની થોથા ભાગ પ્રમાણની છે. 'અદ્દો જહા ચમરસ્સ' આ સૂત્રપાઠનું તાત્પર્ય એવું છે કે હે ભગવન્ નાગકુમારેન્દ્ર નાગકુમાર રાજ ધરણુનીએ ત્રણ પરિષદાઓ શા કારણથી આપે કહી છે ? ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે હે ગૌતમ ! આ તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર અસુરકુમારેન્દ્ર અસુરરાજ ચમરના પ્રકરણમાં આ વિષયમાં જેવું કથન કરવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણે છે. જેથી ત્યાંથીજ આ પ્રશ્નનો ઉત્તર સમજી લેવો. આ રીતે ઔદિક નાગકુમારોનું અને દક્ષિણ દિશાના નાગકુમારોનું નિરૂપણ કરીને હવે સૂત્રકાર ઉત્તર દિશામાં

રહેવાવાળા નાગકુમારોનું નિરૂપણ કરે છે. ‘કહિ જં મંતે ! ઉત્તરિલ્લાણં નાગકુ-
મારાણં ભવણા પણ્ણત્તા’ હે ભગવન્ ઉત્તર દિશાના નાગકુમારોના ભવનો કયા
આવેલા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે હે ગૌતમ ! પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના
સ્થાન નામના બીજા પદમાં કહેવામાં આવેલ પાઠ પ્રમાણે એ નાગકુમારોના
ભવનો છે. અને તેઓ એ ભવનોમાં લોગાપલોગોને લોગવતા થકા રહે છે.

હવે ભૂતાનંદની પરિષાતુ વર્ણન કરવામાં આવે છે. ‘મૂયાણંદસ્સ ણં ણાગ-
કુમારિંદસ્સ નાગકુમારરણ્ણો અઢ્ઢિમંતરિયાણ પરિસાણ કતિ દેવસાહસ્સીઓ પણ્ણ-
ત્તાઓ’ હે ભગવન્ નાગકુમારેન્દ્ર નાગકુમારરાજ ભૂતાનંદની આભ્યંતર પરિષદામાં
કેટલા હજાર દેવો કહેવામાં આવેલ છે ? નાગકુમારોનો ઇંદ્ર ભૂતાનંદ છે. અને
એ ભૂતાનંદ ઉત્તર દિશાના નાગકુમારોનો રાજા છે ‘મઙ્ગિમિયાણ પરિસાણ કઙ્
દેવસાહસ્સીઓ પન્નત્તાઓ’ તેની મધ્યમા પરિષદામાં કેટલા હજાર દેવો કહ્યા છે ?
તથા ‘બાહિરિયાણ પરિસાણ કઙ્ દેવસાહસ્સીઓ પન્નત્તાઓ’ તેની બાહ્ય પરિષદામાં
કેટલા હજાર દેવો કહ્યા છે ? તેજ પ્રમાણે ‘અઢ્ઢિમંતરિયાણ પરિસાણ દેવિ
સયા પણ્ણત્તા, બાહિરિયાણ પરિસાણ કઙ્ દેવિસયા પણ્ણત્તા’ ભૂતાનંદની આભ્યંતર
પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો કહેલ છે ? મધ્યમા પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો
કહેલ છે ? અને બાહ્ય પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો કહેવામાં આવેલ છે ?
આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘મૂયાણંદસ્સ નાગકુમારિં
દસ્સ નાગકુમારરજ્જો અઢ્ઢિમંતરિયાણ પરિસાણ પન્નાસં દેવ સહસ્સા પન્નત્તા’ હે
ગૌતમ ! નાગકુમારેન્દ્ર નાગકુમારરાજ ભૂતાનંદની આભ્યંતર પરિષદામાં
૫૦૦૦૦ પચાસ હજાર દેવો કહ્યા છે મધ્યમાં પરિષદામાં ‘સઢ્ઢિં દેવસાહસ્સીઓ
પન્નત્તાઓ’ ૬૦૦૦૦ સાઠઠ હજાર દેવો કહ્યા છે. ‘બાહિરિયાણ પરિસાણ’ બાહ્ય
પરિષદામાં ‘સત્તરિ દેવસાહસ્સીઓ પન્નત્તાઓ’ ૭૦૦૦૦ સિતેર હજાર દેવો કહ્યા છે
તથા ‘અઢ્ઢિમંતરિયાણ પરિસાણ’ આભ્યંતર પરિષદામાં ‘દો પણ્ણવીસં દેવિસયા પન્નત્તા’
૨૨૫ બસો પચીસ દેવિયો કહેલ છે. ‘મઙ્ગિમિયાણ પરિસાણ દો દેવિસયા પન્નત્તા’
મધ્યમા પરિષદામાં ૨૦૦ બસો દેવિયો કહેલ છે. ‘બાહિરિયાણ પરિસાણ પણ્ણત્તરં
દેવિસયં પણ્ણત્ત’ બાહ્ય પરિષદામાં ૧૨૫ એક સો પચીસ દેવિયો કહેલ છે.

હવે ભૂતાનંદની પરિષદામાં કહેલ દેવ દેવિયોની સ્થિતિકાળનું કથન
કરવામાં આવે છે. ‘મૂતાનંદસ્સ ણં મંતે ! નાગકુમારિંદસ્સ નાગકુમારરણ્ણો
અઢ્ઢિમંતરિયાણ પરિસાણ દેવાણં કેવડ્ડયં કાલં ઠિંઈ પણ્ણત્તા’ હે ભગવન્ નાગકુમા-

રૈન્દ્ર નાગકુમારરાજ ભૂતાનંદની આભ્યંતર પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ-આયુષ્યકાળ કેટલી કહેલ છે ? એજ પ્રમાણે મધ્યમા પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ કેટલી કહેલ છે ? તથા બાહ્યા પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ કેટલી કહેલ છે ? તથા આભ્યંતર પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ કેટલી કહેલ છે ? મધ્યમા પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ કેટલી કહેલ છે ? અને બાહ્ય પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ કેટલી કહેલ છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! ભૂતાનંદસ્સ અઢિમંતરિયાણ પરિસાણ દેવાણં દેસૂણં પલિઓવમં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ હે ગૌતમ ! ભૂતાનંદની આભ્યંતર પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ કંઈક ઓછી એક પલ્યોપમની કહેવામાં આવેલ છે. ‘મઙ્ગિમિયાણ પરિસાણ દેવાણં સાહરેગં અઢ્ઢપલિઓવમં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ મધ્યમા પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ કંઈક વધારે અર્ધાપલ્યોપમની કહેલ છે. ‘બાહિરિયાણ પરિસાણ દેવાણ અઢ્ઢપલિઓવમં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ બાહ્યા પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ ભવસ્થિતિ અર્ધા પલ્યોપમની કહેલ છે. એ જ પ્રમાણે ‘અઢિમંતરિયાણ પરિસાણ દેવીણં અઢ્ઢપલિઓવમં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ નાગકુમારેન્દ્ર નાગકુમારરાજ ભૂતાનંદની આભ્યંતર પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ અર્ધા પલ્યોપમની કહેવામાં આવેલ છે. ‘મઙ્ગિમિયાણ પરિસાણ દેવીણં દેસૂણં અઢ્ઢપલિઓવમં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ મધ્યમા પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ કંઈક કમ અર્ધા પલ્યોપમની કહેલ છે. ‘બાહિરિયાણ પરિસાણ દેવીણં સાહરેગં ચરુ-માગપલિઓવમં ઠિઈં પળ્ણત્તા’ બાહ્ય પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ કંઈક વધારે પલ્યના ચોથા ભાગ પ્રમાણે કહેવામાં આવી છે. ‘અત્થો જહા ચમરસ્સ’ અહિયાં હે ભગવન્ તેમની સમિતિઓના એ પ્રમાણે ના નામે કેમ કહ્યા છે ? એ રીતના પ્રશ્નનો ઉત્તર જે રીતે ચમરના પ્રકરણમાં આપવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણેનો ઉત્તર અહિયાં પણ સમજ લેવો. ‘અવસેસાણં વેણુદેવા દીણં મહાઘોસપજ્જવસાણં ઠાણપદવત્તવ્વયા નિરવયવા માણિયવ્વા’ બાકીનું વેણુદેવ વિગેરેથી આરંભીને મહાઘોષ સુધીના ભવનપતિયોનું કથન પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના બીજા પદમાં કહેલ છે એજ પ્રમાણે એ પૂરે પૂરું કથન અહિયાં પણ કહી લેવું જોઈએ પરિષદના સંબંધમાં જુદા પણ આવે છે. તેને સૂત્રકાર પોતેજ ‘પરિસાઓ જહા ધરણભૂયાણંદાણં દાહિણિલ્લાણં જહા ધરણસ્સ ઉત્તરિલ્લાણં જહા ભૂયાણંદસ્સ પરિમાણંપિ ઠિઈં વિ’ આ સૂત્ર પાઠથી કહેલ છે. દક્ષિણ દિશાના અસુરકુમારોની પરિષદાઓ ધરણેન્દ્રની પરિષદાની સમાન છે. અને ઉત્તર દિશાના અસુરકુમારોની પરિષદ ભૂતાનંદની પરિષદની સરખી જ છે. વેણુ

દેવથી લઈને મહાઘોષ સુધીના ભવનપતિ રાજાઓની પરિષદ ધરણેન્દ્ર અને ભૂતાનન્દની પરિષદ જેવી કહી છે તેજ પ્રકારની છે. વિશેષતા કેવળ એજ છે કે દક્ષિણ દિશાના ભવનપતિરાજની પરિષદાનું વર્ણન જે પ્રમાણે ધરણેન્દ્ર ભવન પતિરાજની પરિષદાનું વર્ણન કહેલ છે. તેજ પ્રમાણે સમજવું. અને ઉત્તર દિશાના ભવનપતિરાજની પરિષદાનું વર્ણન ભવનપતિરાજ ભૂતાનન્દની પરિષદા ના વર્ણન પ્રમાણેજ છે. તે તે પરિષદાના દેવ દેવિયોના પરિમાણ અને સ્થિતિનું વર્ણન દક્ષિણ દિશાના ધરણેન્દ્રની સભાના દેવ દેવિયોના પરિમાણ પ્રમાણેજ છે. અને ઉત્તર દિશાના વેણુદેવથી લઈ મહાઘોષ સુધીના દેવ દેવિયોનું પરિમાણ ભૂતાનન્દની સભાના દેવ દેવિયોના પરિમાણ પ્રમાણે છે. અસુરકુમારાદિ બધાજ ભવનપતિયોના કેવળ ભવનોમાં ઇંદ્રોમાં અને પરિમાણના કથનમાં જુદા પાણુ છે. તે આની સંસ્કૃત ટીકામાં આપવામાં આવેલ સાત ગાથાઓથી સમજી લેવું. એ ગાથાઓની વ્યાખ્યા આ પ્રમાણે કરવામાં આવેલ છે આમાં દક્ષિણ અને ઉત્તર બંને દિશામાં રહેવાવાળા ભવનવાસી દેવોના ભવનોની સંખ્યા સમુ-ચ્ચય રૂપે મેળવીને કહેવામાં આવેલ છે. ચતુસ્ટ્રી ઇત્યાદિ ૧ અસુરકુમારોના ભવનો ચોસઠ લાખ છે. ૬૪૦૦૦૦૦ એજ પ્રમાણે નાગકુમારોના ૮૪૦૦૦૦૦ ચોર્યાશી લાખ છે. સુવર્ણકુમારોના ૭૨૦૦૦૦૦ ઓતેર લાખ વાયુકુમારોના ૬૬૦૦૦૦૦ છન્નુ લાખ ભવનો છે. ॥ ગા. ૧ ॥

‘દીવદિસા’ ઇત્યાદિ ગા. ૨ દ્વીપકુમાર, દિક્કુમાર, ઉદધિકુમાર, વિદ્યુત્કુમાર, સ્તનિતકુમાર અને અગ્નિકુમાર એ છએને એટલે કે દરેકને ઓતેર લાખ ૭૬ ઓતેર લાખ ભવનો છે. આજ ભાવને લઈને ગાથાકારે કહ્યું છે

‘દીવ દીસા ઉદહીણં વિજ્જુકુમારિંદથણિયમગ્ગીણં ।

છપ્પહંપિ જુયલયાણં છાવત્તરિઓ સયસહસ્સા’ ॥ ગા. ૨

હવે દક્ષિણ અને ઉત્તર દિશાઓના ભવન વાસિયોના ભવનોની સંખ્યાનું જૂદું જૂદું વિવેચન કરવાની ઇચ્છાથી ગાથાકાર પહેલાં ભવનવાસિયોના ભવનોની સંખ્યાનું કથન કરે છે. ‘ચોત્તીસા’ ઇત્યાદિ

દક્ષિણ દિશાના અસુરકુમારોના ૩૪૦૦૦૦ ચોત્રીસ લાખ ભવનો છે. એજ પ્રમાણેના નાગકુમારોના ૪૪૦૦૦૦૦ ચુંવાળીસ લાખ, સુવર્ણકુમારોના ૩૮૦૦૦૦૦ આડત્રીસ લાખ અને વાયુકુમારોના ૫૦૦૦૦૦ પચાસલાખ ભવનો છે. આકીના દ્વીપકુમાર, દિશાકુમાર, ઉદધિકુમાર, વિદ્યુતકુમાર, અગ્નિકુમાર, અને સ્તનિતકુમાર એ છએને દરેકને ૪૦૦૦૦૦૦ ચાળીસ ૪૦૦૦૦૦૦ ચાળીસ લાખ ભવનો છે. ગા. ૩

હવે ઉત્તર દિશામાં આવેલ ભવનવાસિયોના ભવનોની સંખ્યાનું કથન કરવામાં આવે છે. ‘તોસા’ ઇત્યાદિ ગા. ૪

ઉત્તર દિશાના અસુરકુમારોના ભવનો ૩૦૦૦૦૦૦ ત્રીસ લાખ છે. એજ પ્રમાણે નાગકુમારોના ૪૦૦૦૦૦૦ ચાલીસ લાખ, સુવર્ણકુમારોના ૩૪૦૦૦૦૦ ચોત્રીસ લાખ અને વાયુકુમારોના ૪૬૦૦૦૦૦ છંતાલીસ લાખ ભવનો છે. આકીના જે દ્વીપકુમાર વિગેરે બીજી ગાથામાં બતાવવામાં આવ્યા છે, છએને

દરેકને ૩૬૦૦૦૦૦ છત્રીસ લાખ ૩૬૦૦૦૦૦ છત્રીસ લાખ ભવનો છે. આ રીતે દક્ષિણ દિશા અને ઉત્તર દિશા એમ બંને દિશાના ભવનપતિયોના ભવનોની સંખ્યા મેળવવાથી દરેક ભવનપતિયોના ભવનોની સંખ્યા જે પહેલી અને બીજી ગાથામાં કહેલ છે. તે સમુચ્ચય રૂપે આવી જાય છે. ૧૧ ગા. ૪૧

હવે દક્ષિણ અને ઉત્તર બંને દિશાના ભવનપતિયોના ઈંદ્રોના નામો અતાવવાની ઈચ્છાથી પહેલા દક્ષિણ દિશાના ભવનપતિયોના ઈંદ્રોના નામો ક્રમ થી અતાવે છે. ‘ચમરે’ ઇત્યાદિ

દક્ષિણ દિશાના અસુરકુમારોનો ઈન્દ્ર ચમર છે. ૧, એજ પ્રમાણે નાગ-કુમારોનો ઈન્દ્ર ધરણ છે. ૨, સુવર્ણકુમારોનો ઈન્દ્ર વેણુદેવ છે. ૩, વિદ્યુત્કુમારોનો ઈન્દ્ર હરિકાન્ત છે. ૪ અગ્નિકુમારોનો ઈન્દ્ર અગ્નિ શિખ છે. ૫, ક્ષીપકુમારોનો ઈન્દ્ર પૂર્ણ છે. ૬ ઉદ્ધિકુમારોનો ઈન્દ્ર જલકાંત છે. ૭, દિક્ષકુમારોનો ઈન્દ્ર અમિતગતિ છે. ૮, વાયુ કુમારોનો ઈન્દ્ર વેલમ્બ છે. ૯ અને સ્તનિતકુમારોનો ઈન્દ્ર ઘોષ નામનો ઈન્દ્ર છે. ૧૦, આ રીતે દક્ષિણદિશાના દસ ભવનપતિયોના દસ ઈન્દ્રો છે. ૧૧ ગા. ૫ ૧૧

હવે ઉત્તર દિશાના ભવનપતિયોના ઈંદ્રોના નામો ક્રમથી કહેવામાં આવે છે ‘બલિ’ ઇત્યાદિ ગા. ૬

ઉત્તર દિશાના અસુરકુમારોનો ઈન્દ્ર બલિ છે, ૧ એજ પ્રમાણે નાગ-કુમારોનો ઈન્દ્ર ભૂતાનંદ છે. ૨, સુવર્ણકુમારોનો ઈન્દ્ર વેણુદાલિ છે. ૩, વિદ્યુત્કુમારોનો ઈન્દ્ર હરિક્ષહ છે ૪, અગ્નિકુમારોનો ઈન્દ્ર અગ્નિમાણવ છે. ૫, ક્ષીપકુમારોનો ઈન્દ્ર વિશિષ્ટ છે ૬, ઉદ્ધિકુમારોનો ઈન્દ્ર જલપ્રભ છે. ૭, દિક્ષકુમારોનો ઈન્દ્ર અમિતવાહન છે. ૮, વાયુકુમારોનો ઈન્દ્ર પ્રભંજન છે. ૯, અને સ્તનિતકુમારોનો ઈન્દ્ર મહાઘોષ છે ૧૦, આ રીતે આ દસ ઉત્તર દિશાના દસ ભવનપતિયોના ૧૦ દસ ઈન્દ્રો છે. ૧૧ ગા. ૬ ૧૧

હવે દસ ભવનપતિયોના દરેકના સામાનિક અને આત્મરક્ષક દેવોની સંખ્યા કહે છે ‘હ્રુસદ્વી’ ઇત્યાદિ ગા. ૭

દક્ષિણ દિશાના અસુરકુમારોના ઇંદ્ર ચમરેન્દ્રના ૬૪૦૦૦ ચોસઠ હજાર સામાનિક દેવો છે. અને ઉત્તર દિશાના અસુરકુમારોના ઇંદ્ર ધરણેન્દ્રના ૬૦૦૦૦૦ સાઈઠ હજાર સામાનિક દેવો છે. બાકીના દક્ષિણ અને ઉત્તર બંને દિશાના ભવનપતિયોના ઇન્દ્ર જે ધરણેન્દ્ર અને ભૂતાનંદેન્દ્ર આદિ છે, તે બધા ઇન્દ્રોના દરેકના છ છ હજાર સામાનિક દેવો છે. અને બધા ઇન્દ્રોના આત્મરક્ષક દેવો પોત પોતાના સામાનિક દેવોની અપેક્ષાથી ચાર ગણા થાય છે. જેમકે ચમરેન્દ્રના સામાનિક દેવ ૬૪૦૦૦ ચોસઠ હજાર હોય છે. તેનાથી ચાર ગણા એટલે કે બસો છપ્પન હજાર અર્થાત્ બે લાખ છપ્પન હજાર ૨૫૬૦૦૦ આત્મરક્ષક દેવો તેના હોય છે. એજ રીતે બલીન્દ્રના સામાનિક દેવ ૬૦૦૦૦ સાઈઠ હજાર છે. એનાથી ચાર ગણા બસોચાલીસ હજાર ૨૪૦૦૦૦ બે લાખચાલીસ હજાર આત્મરક્ષક દેવ બલીન્દ્રના હોય છે. બાકીના દક્ષિણ અને ઉત્તર બંને દિશાઓના બધા ઇન્દ્રોના દરેકને છ છ હજાર સામાનિક દેવ છે. તે તેનાથી ચાર ગણા ૨૪૦૦૦ ચોવીસ હજાર ૨૪૦૦૦ ચોવીસ હજાર આત્મરક્ષક દેવો તે દરેક ઇન્દ્રોના હોય છે. ॥ ગા. ૭ ॥ આ રીતે સાત ગાથાનો અર્થ અહિયાં બતાવેલ છે. તેનું કોષ્ટક સંસ્કૃત ટીકામાં જોઈ લેવું. દક્ષિણ દિશાના સુવર્ણ-કુમારોની પરિષદાનુ કથન નાગકુમારરાજ ધરણની પરિષદાના કથન પ્રમાણે છે. તથા ઉત્તર દિશાના સુવર્ણકુમારોની પરિષદાનું કથન ઉત્તર દિશાના નાગ કુમારરાજ ભૂતાનંદની પરિષદાના કથન પ્રમાણે છે. આ અભિપ્રાયથી સૂત્રકારે મૂલમાં 'પરિસાઓ સેસાણં ભવણવર્ણં દાહિણિલ્લાણં જહા ધરણસ્સ, ઉત્તરિલ્લાણં જહા મૂયાણંદસ્સ' એ પ્રમાણે કહેલ છે. ॥ સૂ. ૪૮ ॥

વાનવ્યન્તર દેવોં કે ભવન આદિકા નિરુપાણ

આ રીતે ભવનપતિ દેવોનું કથન કરીને હવે સૂત્રકાર ક્રમાગત વાનવ્યન્તર દેવોનું કથન કરે છે. 'કહિણં મંતે ! વાણમંતરા ણં ભવણા' ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—હે ભગવન્ વાનવ્યન્તર દેવોના ભવનો કયા સ્થાનપર કહેવામાં આવેલા છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'જહા ઠાણપદે જાવ વિહરંતિ' હે ગૌતમ ! આ વિષયમાં પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના બીજા સ્થાનપદમાં જે

પ્રમાણેનું કથન કરવામાં આવેલ છે. એજ પ્રમાણેનું કથન અહિયાં કરી લેવું જોઈએ. અર્થાત્ આ વાનવ્યન્તરોના ભવનો લૌભેય નગરો આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં રહેલ રત્નકાંડ કે જે એક હજાર યોજનથી પૃથુલ જાડુ હોય છે, તેની ઉપર એક સો યોજન અવગાહન કરીને અને એજ પ્રમાણે નીચે પણ એક સો યોજન છોડીને વચ્ચેના આઠ સો યોજનમાં વાનવ્યન્તરોના તિર્યક અસંખ્યાત લાખ નગરાવાસો આવેલા છે. તે લૌભેય નગરો 'વહિર્વૃત્તાઃ' બહારથી ગોળ હોય છે. વિગેરે પ્રકારથી સઘળું તેનું વર્ણન પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના ખીજ સ્થાન પદમાં કહ્યા પ્રમાણેનું સમજી લેવું. ત્યાં એ નગરાવાસોમાં પિશાચ વિગેરે ઘણા વાનવ્યન્તર દેવો રહે છે. તેઓ પોત પોતાના ભવનો, સામાનિક દેવો, અગ્રમહિષિયો, પર્ષદાઓ, અનીકો સેનાઓ, અનીકાધિપતિયો અને આત્મરક્ષક દેવો પર તથા ખીજ પણ ઘણા વાનવ્યન્તર દેવ દેવિયો પર અધિપતિ પાણું કરતા થકા યાવત્ લોગઉપલોગોને લોગવતા થકા રહે છે. આ તમામ કથન ભગવાનના ઉત્તર વાક્ય રૂપે પ્રજ્ઞાપના સૂત્રમાંથી જોઈ લેવું.

ફરીથી શ્રીગૌતમસ્વામી પિશાચ વિગેરે વાનવ્યન્તર પૈકી પિશાચના સંબંધમાં પૂછે છે કે 'કહિ ણં મંતે ! પિસાયાણં' ઇત્યાદિ

'કહિ ણં મંતે ! પિસાયાણં દેવાણં ભવણા પળ્લતા' હે ભગવન્ પિશાચ દેવોના ભવનો કયાં આગળ આવેલા છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમ સ્વામીને કહે છે કે 'જાવ ઠાણપદે જાવ વિહરંતિ' હે ગૌતમ ! પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના સ્થાનપદ નામના ખીજ પદમાં આ વિષયમાં જે પ્રમાણે કહેવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણેનું કથન અહીંયાં પણ કહેવું જોઈએ અહીંયાં પિશાચ દેવોના લૌભેય નગરોનું તમામ વર્ણન કરી લેવું જોઈએ એ નગરોમાં પિશાચ દેવ પોત પોતાના ભવન સામાનિક દેવ વિગેરે પરિવાર રૂપ દેવ દેવિયો પર અધિપતિપણું કરતા થકા યાવત્ લોગઉપલોગોને લોગવતા થકા રહે છે.

હવે દક્ષિણ દિશાના પિશાચોનો ઇન્દ્ર જે કાળ છે, તેનું વર્ણન કરતાં સૂત્રકાર કહે છે કે 'દાહિણિલ્લાણં પિસાયકુમારાણં જાવ વિહરંતિ' દક્ષિણ દિશાના પિશાચકુમારોનું કથન યાવત્ વિહાર કરે છે ત્યાં સુધીનું કરી લેવું, તે આ પ્રમાણે છે. 'કાલેય' ઇત્યાદિ

'કાલેય ત્થ પિસાયકુમારિંદે પિસાયરાયા પરિવસદ્દ મહિહુણ જાવ વિહરદ્' ત્યાં પિશાચોના લૌભેય નગરોમાં કે જ્યાં પિશાચ દેવો રહે છે, ત્યાં પિશાચેન્દ્ર પિશાચરાજ 'કાલ ઇન્દ્ર' નિવાસ કરે છે. તે મહદ્દિક વિગેરે વિશેષણો વાળો છે, તે ત્યાં પોતાના પરિવાર રૂપ સામાનિક દેવ વિગેરે દેવ દેવિયો પર

અધિપતિ પણુ' કરતા થકા લોગ ઉપલોગોને લોગવતા થકા રહે છે. આ તમામ વર્ણુ'ન પ્રજ્ઞાપના સૂત્રમાંથી સમજી લેવું.

હવે પિશાચકુમારેન્દ્ર કાલની પરિષદાતું વર્ણુ'ન કરવામાં આવે છે 'કાલસ્સ ણં મંતે!' ઇત્યાદિ

'કાલસ્સ ણં મંતે! પિસાય ઇન્દસ્સ પિસાય રન્નો કઙ્ઘ પરિસાઓ પન્નત્તાઓ' હે ભગવન્ પિશાચેન્દ્ર પિશાચ રાજ કાલની કેટલી પરિષદાઓ કહેવામાં આવી છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા! તિન્નિ પરિસાઓ પણ્ણત્તાઓ' હે ગૌતમ! પિશાચેન્દ્ર પિશાચરાજ કાલની ત્રણ પરિષદાઓ કહેવામાં આવી છે' તં જહા' એ આ પ્રમાણે છે. 'ઈસા તુહિયા દઢરહા' ઇશા ત્રુટિતાં, અને દઢરથા તેમાં ઇશા પરિષદા આભ્યન્તરિકા પરિષદાના નામથી 'મજ્ઞમિયા તુહિયા' ત્રુટિતા પરિષદા મધ્યમિકા પરિષદાના નામથી અને 'બાહિરિયા દઢરહા' દઢરથા પરિષદા બાહ્યપરિષદાના નામથી પ્રસિદ્ધ છે. 'કાલસ્સ ણં મંતે! પિસાય

કુમારિન્દસ્સ પિસાયકુમારરન્નો અદ્ધિમંતરપરિસાએ કઙ્ઘ દેવ સાહસ્સીઓ પણ્ણત્તાઓ' હે ભગવન્ પિશાચેન્દ્ર પિશાચકુમારરાજ કાલની આભ્યન્તર પરિષદામાં કેટલા હજાર દેવો કહ્યા છે? 'જાવ બાહિરિયાએ પરિસાએ કઙ્ઘ દેવીસયા પણ્ણત્તા' યાવત્ બાહ્ય પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો કહી છે? અહિં યાવત્ પઢથી મધ્યમા પરિષદામાં કેટલા હજાર દેવો છે? અને બાહ્ય પરિષદામાં કેટલા હજાર દેવો કહ્યા છે? તથા આભ્યન્તર પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો કહી છે? મધ્યમા પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો કહી છે? અને બાહ્ય પરિષદામાં કેટલા સો દેવિયો કહી છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા! કાલસ્સ ણં પિસાયકુમારિન્દસ્સ પિસાયકુમારરાજસ્સ અદ્ધિમંતરિયાએ પરિસાએ અટ્ટ દેવસાહસ્સીઓ પન્નત્તાઓ' હે ગૌતમ! પિશાચકુમારેન્દ્ર પિશાચકુમારરાજ કાલની આભ્યન્તર પરિષદામાં આઠ હજાર ૮૦૦૦ દેવો કહ્યા છે. 'મજ્ઞમિયાએ દસ દેવસાહસ્સીઓ પણ્ણત્તાઓ' મધ્યમિકા સભામાં ૧૦૦૦૦ દસ હજાર દેવો કહ્યા છે. 'બાહિરિયાએ પરિસાએ બારસદેવ સાહસ્સીઓ પણ્ણત્તાઓ' હે ગૌતમ! બાહ્ય પરિષદામાં ૧૨૦૦૦ બાર હજાર દેવો કહ્યા છે. 'અદ્ધિમંતરિયાએ પરિસાએ ઇગં દેવિસયં પણ્ણત્તં' તથા આભ્યન્તર પરિષદામાં એક સો દેવિયો કહી છે. મજ્ઞમિયાએ પરિસાએ ઇગં દેવિસયં પણ્ણત્તં' મધ્યમિકા સભામાં પણુ એક સો ૧૦૦ દેવિયો કહી છે. 'બાહિરિયાએ પરિસાએ ઇગં દેવિસયં પન્નત્તં' બાહ્ય પરિષદામાં પણુ એક સો દેવિયો કહી છે.

હવે આ ઉપરોક્ત સઘણા દેવ દેવિયોની સ્થિતિતું કથન કરવામાં આવે છે. 'કાલસ્સ ણં' ઇત્યાદિ

'કાલસ્સ ણં મંતે! પિસાયકુમારિન્દસ્સ પિસાયકુમારરાયસ્સ અદ્ધિમંતરિયાએ

પરિસાદ દેવીજીં કેવડ્યં કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા’ હે ભગવન પિશાચકુમારેન્દ્ર પિશાચ-
કુમારરાજ કાલની આલ્યન્તર પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેલ
છે ? મજ્જિમિયાદ પરિસાદ દેવાળં કેવડ્યં કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા’ મધ્યમિક પરિષદા
ના દેવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેલ છે ? ‘બાહિરિયાદ પરિસાદ દેવીજીં
કેવડ્યં કાલં ઠિઈ પળ્ણત્તા’ બાહ્ય પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ કેટલા કાળની
કહેવામાં આવી છે ? એજ રીતે ‘જાવ બાહિરિયાદ પરિસાદ દેવીજીં કેવડ્યં કાલં
ઠિઈ પળ્ણત્તા’ યાવત બાહ્ય પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહેલ
છે ? અહિયાં યાવતપદ્ધતી આલ્યન્તર અને મધ્યમ પરિષદા સંબંધી પ્રશ્ન
સમજી લેવો અર્થાત આલ્યન્તર પરિષદા મધ્યમિકા પરિષદા અને બાહ્યા
પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ કેટલા કાળની કહી છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં

પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોષમા ! કાલરસ ણં પિસાયકુમારિંદસ્સ
પિસાયકુમારરણ્ણો અઠ્ઠમંતરિયાદ પરિસાદ દેવાળં અઢ્ઢપલ્લિઓવમં ઠિઈ પળ્ણત્તા’
હે ગૌતમ ! પિશાચ કુમારેન્દ્ર પિશાચ કુમારરાજ કાલ ઇન્દ્રની આલ્યન્તર પરિ-
ષદાના દેવોની સ્થિતિ અધ્યમાન અયુ અર્ધાપલ્લોપમની કહેવામાં આવી છે.
‘મજ્જિમિયાદ પરિસાદ દેસૂળં અઢ્ઢપલ્લિઓવમં ઠિઈ પળ્ણત્તા’ મધ્યમા પરિષદાના
દેવોની સ્થિતિ કંઈક ઓછી અર્ધા પલ્લોપમની અને ‘બાહિરિયાદ પરિસાદ દેવાળં
સાઢ્ઢરેગં ચરમાગપલ્લિઓવમં ઠિઈ પળ્ણત્તા’ બાહ્ય પરિષદાના દેવોની સ્થિતિ
કંઈક વધારે પલ્લોપમના યોથા ભાગ પ્રમાણુ કહેલ છે. એજ પ્રમાણુ ‘અઠ્ઠિમં
તરિયાદ પરિસાદ દેવીજીં’ ઇત્યાદિ આલ્યન્તર પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ સાતિ
રેક કંઈક વધારે ચતુર્ભાગ પલ્લોપમની છે. મધ્યમા પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ

ચતુર્ભાગ પલ્લોપમની છે. અને બાહ્ય પરિષદાની દેવિયોની સ્થિતિ દેશઉન એક
દેશ કમ ચતુર્ભાગ પલ્લોપમની કહેલ છે ‘અઢ્ઢો જો ચેવ ચમરસ્સ’ વિશેષ કથન
અમરના કથન પ્રમાણુ સમજી લેવું જેમકે હે ભગવન આપ એવું શા કારણથી
કહેા છે કે કાલની ઇશા, ત્રુટિતા અને દઢરથા નામની ત્રણ સલાઓ છે ? અને
તેમાં ઇશાનુ નામ આલ્યન્તરિકા, ત્રુટિતાનું નામ મધ્યમિકા, અને દઢરથાનુ નામ
બાહ્ય સલા છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે હે ગૌતમ ! આ વિષયમાં
તમામ કથન તથા તેથી પણ વધારેના પ્રશ્નોના ઉત્તર અમરેન્દ્રના પ્રકરણમાં
જે પ્રમાણુ કહેવામાં આવેલ છે. એજ પ્રમાણુ અહિં પણ સમજવા અન્તર એટલું
જ છે કે અહિયાં અમરેન્દ્રના સ્થાને કાલ ઇન્દ્રનું નામ કહેવું જોઈએ ‘એવં ઉત્તર-
સ્સ વિ’ જે પ્રમાણુનું આ ઉપરોક્ત રીતનું કથન દક્ષિણ દિશાના પિશાચકુમાર
દેવોના સંબંધમાં કહેવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણુનું કથન ઉત્તર દિશાના

પિશાચકુમાર દેવોનું પણ સમજી લેવું જોઈએ જેમ કે ‘કહિ ણં મંતે ! ઉત્તરિ-
 લ્લાણં પિસાયાણં મોમેજ્ઞા ણગરા પણ્ણત્તા, કહિ ણં મંતે ઉત્તરિલ્લા પિસાયા
 દેવા પરિવસંતિ’ વિગેરે પ્રશ્નોત્તરો દક્ષિણ દિશાના પિશાચકુમારોની જેમજ
 છે. ક્રકત ફેરફાર એટલોજ છે કે દક્ષિણ દિશાના પિશાચ દેવ મેરૂની દક્ષિણમાં
 રહે છે, અને ઉત્તર દિશાના પિશાચદેવ મેરૂનો ઉત્તર દિશામાં રહે છે. તથા
 તેમનો ઇન્દ્ર મહાકાળ છે. આ મહાકાળની પરિષદાનું કથન પણ દક્ષિણ દિશાના
 કાલની પરિષદાના કથન પ્રમાણેજ છે. ‘ઘવં ણિરંતરં જાવ ગીયજસસ’ જે
 પ્રમાણે આ દક્ષિણ દિશાના તથા ઉત્તર દિશાના પિશાચોનું કથન કહેવામાં
 આવેલ છે, એજ પ્રમાણેનું કથન ભૂતોથી લઈને ગંધર્વ દેવોના ઇન્દ્રગીત
 યશ સુધીનું છે તેમ સમજવું. આ સઘળા કથનોમાં પોત પોતાના ઇન્દ્રો
 બાબતમાંજ જુદાપણું છે. ઇન્દ્રોનું જુદા પણું બે ગાથાઓ દ્વારા આ રીતે
 બતાવેલ છે. પિશાચોના ઇન્દ્ર કાલ અને મહાકાળ છે. અને ભૂતોના ઇન્દ્ર
 સુરૂપ અને પ્રતિરૂપ છે. અર્થાત્ દક્ષિણ દિશાના ભૂતોનો ઇન્દ્ર સુરૂપ અને
 ઉત્તર દિશાના ભૂતોનો ઇન્દ્ર પ્રતિરૂપ એ બે ઇન્દ્ર છે. યજ્ઞોના પૂર્ણભદ્ર અને
 મણિભદ્ર એ બે ઇન્દ્રો છે. રાક્ષસોના લીમ અને મહાલીમ એ બે ઇન્દ્રો છે.
 કિન્નરોના કિન્નર અને કિંપુરૂપ એ બે ઇન્દ્રો છે. કિંપુરૂપોના સત્પુરૂપ અને
 મહાપુરૂપ એ બે ઇન્દ્રો છે. મહોરગોના અતિકાય અને મહાકાય એ બે ઇન્દ્રો
 છે. ગંધર્વોના ગીતરતિ અને ગીતયશ એ બે ઇન્દ્રો છે. આ પ્રમાણેના આ
 વાનવ્યંતરોના મુખ્ય આઠ ભેદો કહેવામાં આવેલ છે. કાલના કથન પ્રમાણેનું
 કથન ગીતયશ નામના ઇન્દ્ર સુધી સઘળા ઇન્દ્રોનું સમજવું. ॥ સૂ. ૪૯ ॥

જ્યોતિષિક દેવોં કે વિમાન આદિ કા નિરુપણ

‘કહિ ણં મંતે ! જોહ્સિયાણં દેવાણં વિમાણા પણ્ણત્તા’ ઇત્યાદિ
 ટીકાર્થ-હે ભગવન્ જ્યોતિષક દેવ ચંદ્ર, સૂર્ય, અહ, તારા અને નક્ષત્ર
 દેવોના વિમાનો કયા સ્થાનપર આવેલા છે? અને ‘કહિ ણં મંતે ! જોહ્સિયા
 દેવા પરિવસંતિ’ જ્યોતિષક દેવો કયાં રહે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં
 પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘અપિં દીવસમુદ્ધાણં ઇમીસે રચણ્ણપમાણ પુઢવીણ વહુસમરમ
 ણિજ્ઞાઓ મૂમિમાગાઓ સત્તાણુણ જોયણસણ ઉદ્ધઠં ઉપ્પતિત્તા દસુત્તરસયા
 જોયણવ હલ્લેણં, તત્થ ણં જોહ્સિયાણં દેવાણં તિરિયમસંલેજ્ઞા જોહ્સિય વિમાણા-
 વાસસયસહસસા ભવતીતિમક્કયાયં’ હે ગૌતમ ! દ્વીપ અને સમુદ્રોની ઉપર તથા
 આ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના સમભૂમિભાગથી કે જે રચક પ્રદેશથી જાણાય છે.
 તેનાથી ૭૯૦ સાતસો નેવું યોજન જાય ત્યારે ૧૧૦ એકસો દસ યોજન પ્રમા-
 ãના ઉંચાઈવાળા ક્ષેત્રમાં તીર્થા જ્યોતિષક દેવોના અસંખ્યાત લાખ વિમાના-
 વાસો કહેવામાં આવેલા છે. એ પ્રમાણે માફ તથા અન્ય ભૂતકાળના સર્વ

તીર્થ'કરોતુ' કહેવું છે. 'તે ણં વિમાણા અદ્ધ કવિટ્વસંઠાણસંઠિયા એવં જહા ઠાણપદે જાવ ચંદિમસૂરિયાય તત્થ ણં જોહ્સિંદા જોહ્સિયરાયાણો પરિવસંતિ મહિહ્હિયા જાવ વિહરંતિ' તે વિમાનો અર્ધા કરેલ કોંઠાના આકારના છે. 'એવં જહા ઠાણ પદે' આ સંબંધમાં પ્રસાપના સૂત્રના બીજા સ્થાનપદમાં જે પ્રમાણેતુ' કથન કરવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણેતુ' કથન અહીંયા પણ સમજી લેવું. તે વર્ણન કયાં સુધીતુ' અહિયાં કહેવું જોઈએ એ માટે 'જાવ' ઇત્યાદિ સૂત્રપાઠથી કહેલ છે. યાવાત્પદથી 'અબ્બુગગય મુસિય પહસિયા ઇવ' ઇત્યાદિ વિમાનાવાસોતુ' વર્ણન અહીંયાં કરી લેવું જોઈએ. એ વિમાનાવાસોમાં બૃહસ્પતિથી લઈને અંગારક પર્યન્તના ગ્રહો, અઠ્યાવીસ નક્ષત્રો અને તારાઓ નિવાસ કરે છે. તે બધાતુ' વર્ણન અહિંયાં કરી લેવું જોઈએ. તે ગ્રહ, નક્ષત્ર, તારા ગણ પોત પોતાના વિમાનાવાસો તથા સામાનિક દેવોથી લઈને આત્મરક્ષક દેવ સુધીના તથા પોત પોતાની અગ્રમહિષિયોતુ' એવં એવા ઘણા દેવ અને દેવિયો પર અધિ-પતિપણું કરતા થકા અને ભોગ ઉપભોગોને ભોગવતા થકા રહે છે. અહીંયાં આ તમામ વર્ણન સમજી લેવું, 'ચંદિમસૂરિયાય તત્થ ણં' ઇત્યાદિ ત્યાં ચંદ્ર અને સૂર્ય એ બે પોત પોતાના ક્ષેત્રના જ્યોતિષ્કોના ઇંદ્ર જ્યોતિષ્કરાજ રહે છે. અહીંયાં 'જાવ વિહરંતિ' આ પાઠ પર્યન્ત આ કથન પર્યન્ત કહી લેવું. અર્થાત્ તેઓ કયાં રહે છે? તેતુ' વર્ણન 'મહિહ્હિયા' મહર્ષિક મોટી ઋદ્ધિવાળા છે, ઇત્યાદિ વર્ણન અહીંયાં સમજી લેવું.

હવે પોતાના વિમાનાવાસ અને પરિવારભૂત દેવ દેવિયો પર અધિપતિ પણું કરતા થકા અને ભોગ ઉપભોગોને ભોગવતા થકા સૂર્યની પરિષદાતુ' વર્ણન કરવામાં આવે છે. 'સૂરસ્સ ણં મંતે!' ઇત્યાદિ 'સૂરસ્સ ણં મંતે! જોહ્સિંદસ્સ જોહ્સ-રણ્ણો કતિ પરિસાઓ પણ્ણત્તાઓ' હે ભગવન્ જ્યોતિષેન્દ્ર જ્યોતિષરાજ સૂર્યની કેટલી પરિષદાઓ કહેવામાં આવી છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા! તિણ્ણ પરિસાઓ પણ્ણત્તાઓ' હે ગૌતમ! જ્યોતિષેન્દ્ર જ્યોતિષ રાજ સૂર્યની ત્રણ પરિષદાઓ કહેલ છે. 'તં જહા' તે આ પ્રમાણે છે. 'તુંબા, તુહિયા, પેચ્ચા' તુમ્બા, તુટિતા અને પ્રેત્યા તેમાં 'અદિમંતરિયા તુબા, મજ્જમિયા તુહિયા બાહિરિયા પેચ્ચા' તેમાં તુંબા પરિષદાને આભ્યંતર પરિષદા કહેલ છે. તુટિતા નામની પરિષદાને મધ્યમિકા પરિષદા કહી છે. અને પ્રેત્યા નામની પરિષદાને બાહ્યા પરિષદા કહેલ છે. 'સેસં જહા કાલસ્સ પરિમાણં ઠિઈ વિ' જે પ્રમાણે કાળની સભાના દેવો અને દેવિયોતુ' પરિમાણ, સંખ્યા અને તેઓની સ્થિતિતુ' કથન કરવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણેતુ' કથન અહીંયાં પણ સમજી લેવું. 'અટ્ટો જહા ચમરસ્સ' અમરના પ્રકરણમાં આ સભાઓના નામો હોવાના સંબંધમાં કારણો બતાવેલ છે, એજ પ્રમાણેતુ' તમામ કથન અહીંયાં પણ કહી લેવું. 'ચંદસ્સ વિ એવં ચેવ' સૂર્યના સંબંધમાં પરિષદા વિગેરેતુ' જે પ્રમાણેતુ' કથન ત્યાં કરવામાં આવેલ છે. એજ પ્રમાણેતુ' કથન અહીંયાં ચંદ્રના સંબંધમાં પણ કરી લેવું જોઈએ. ॥ સૂ. ૫૦ ॥

દ્વીપ એવં સમુદ્રોં કા નિરુપાણ

ન્યોતિષ્કદેવ તિર્થંગ્લોકમાં છે, તેથી તિર્થંગ્લોકના પ્રસ્તાવથી હવે સૂત્રકાર દ્વીપ અને સમુદ્રના સંબંધમાં કથન કરતાં કહે છે. 'કહિ ણં મંતે ! ઇત્યાદિ

'કહિ ણં મંતે ! દીવેસમુદ્દા પણ્ણત્તા' ઇત્યાદિ

ટીકાથ'—શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એવું પૂછ્યું છે કે 'કહિ ણં મંતે ! દીવસમુદ્દા પણ્ણત્તા' હે ભગવન્ દ્વીપ અને સમુદ્રો કયા સ્થાન પર કહ્યા છે ? અર્થાત્ દ્વીપસમુદ્રોની સ્થિતિ કયાં આવેલ છે ? આ રીતનો આ પ્રશ્ન શ્રીગૌતમસ્વામીએ દ્વીપ અને સમુદ્રોના અવસ્થાન સંબંધમાં પૂછેલ છે. 'કેવહ્યા ણં મંતે ! દીવસમુદ્દા' હે ભગવન્ એ દ્વીપ સમુદ્રો કેટલા છે ? આ પ્રશ્ન દ્વીપ સમુદ્રોની સંખ્યાના સંબંધમાં કહેલ છે. 'કે મહાલયા ણં મંતે ! દીવસમુદ્દા' હે ભગવન્ તે દ્વીપ સમુદ્રો કેટલા મોટા વિશાળ પ્રમાણના છે ? એ પ્રમાણેનો આ પ્રશ્ન તેના આયામ વિગેરેના સંબંધમાં કરેલ છે. 'કિ સંઠિયા ણં મંતે ! દીવસમુદ્દા' હે ભગવન્ એ દ્વીપ સમુદ્રોનો આકાર કેવો છે ? આ પ્રશ્ન તેના સંસ્થાનના સંબંધમાં કરેલ છે. તથા 'કિમાકારમાવપ્પોચારાણં મંતે ! દીવસમુદ્દાણં પણ્ણત્તા' હે ભગવન્ એ દ્વીપ સમુદ્રોત્તું સ્વરૂપ કેવું છે ? એ રીતનો આ પાંચમો પ્રશ્ન તેના સ્વરૂપ વિશેષના સંબંધમાં પૂછેલ છે. આ પ્રશ્નોના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! જંબૂહીવાહ્યા દીવા લવણાહ્યા સમુદ્દા' હે ગૌતમ ! જંબૂદ્વીપ જેમાં આદિ કહેતાં મુખ્ય છે એવા અનેક દ્વીપો છે. લવણ સમુદ્ર જેની આદિમાં છે એવા સમુદ્રો છે. અહીંયાં શ્રીગૌતમ સ્વામીએ પ્રભુશ્રીને સૌથી પહેલાં દ્વીપ સમુદ્રો કયા સ્થાન પર આવેલ છે ? એ પ્રમાણેનો પ્રશ્ન પૂછેલ છે. પરંતુ પ્રભુશ્રીએ એવો ઉત્તર કેમ આપ્યો કે જંબૂદ્વીપ વિગેરે દ્વીપો છે અને લવણ સમુદ્ર વિગેરે સમુદ્રો છે. તમારું કથન તો ઘરોઘર છે. પરંતુ આ રીતનો નહીં પૂછવામાં આવેલ તેની આદિ ઘતાવનાર ઉત્તર આપેલ છે. તે આ પૂછવામાં આવેલ પ્રશ્નોનો ઉત્તર આપવામાં ઉપયોગી છે. અને આગળ પણ આ ઉત્તર ઉપયોગી થનાર છે એટલા માટે આ રીતનો ઉત્તર કહેલ છે. અથવા 'ગુણવતે શિષ્યાય અપૃષ્ઠમપિ કથનોયમ્' ગુણવાન્ શિષ્યે ન પૂછેલ વિષયના સંબંધમાં પણ કહેવું જોઈએ આ પ્રમાણેત્તું નીતિ વચન છે. તેથી આ નીતિને ધ્યાનમાં રાખીને પ્રભુશ્રીએ પૂછવામાં ન આવેલ વિષયના સંબંધમાં પોતે એ વિષયને ઉદ્દેશાવિત કરીને ઉત્તર આપેલ છે. આ જંબૂદ્વીપ વિગેરે દ્વીપો અને લવણ સમુદ્ર વિગેરે સમુદ્રો 'સંઠાણઓ એકવિહવિહાણા વિત્થારઓ અણેગવિહવિહાણા' સંસ્થાનની અપેક્ષાથી એક જ પ્રકારના આકાર વાળા છે. કેમકે તેમનો આકાર વૃત્ત ગોળ કહેલ છે. તથા વિસ્તારની અપેક્ષાથી તેમનો વિસ્તાર અનેક પ્રકારનો કહેવામાં આવેલ છે. એજ વાત 'દુગુણા દુગુણે પહુપ્પાએમાણા પહુપ્પાએમાણા પવિત્થરમાણા પવિત્થરમાણા આમા-

સમાજવૈચિયા' આ સૂત્રપાઠ દ્વારા સમજાવવામાં આવેલ છે. અર્થાત્ જંબૂ-દ્વીપને જોડેલા વિસ્તાર છે તેની અપેક્ષાએ લવણ સમુદ્રને બમણો વિસ્તાર છે લવણ સમુદ્રના વિસ્તારની અપેક્ષાએ ધાતકી ખંડને બમણો વિસ્તાર છે. ઇત્યાદિ 'ઓમાસમાજવૈચિયા' દેખવામાં આવતા તરંગોવાળા આ વિશેષણ સમુદ્રોનું તે છે જ પરંતુ દ્વીપોનું પણ આ વિશેષણ થઈ શકે છે. કેમકે તેમાં પણ હ્રદ, નદી, તડાગ, (તળાવ) વિગેરે છે જ તથા તેમાં તરંગોનું હોવું સ્વાભાવિક છે. એજ કારણથી આ દ્વીપો અને સમુદ્રો અવલાસમાન વીચિ તરંગોવાળા કહેવામાં આવેલ છે.

હવે એ દ્વીપ સમુદ્રોનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. 'બહુત્પલ પત્તમકુમુદ ણલ્લિણ સુભગ સોગંધિય પોંડરીય મહાપોંડરીય સયતપત્તસહસ્તપત્તપ્ફુલ્લકેસરો વચિયા' ખીલેલા અને કેસરથી યુક્ત એવા અનેક ઉત્પલોથી કમળોથી, પત્રોથી સૂર્ય વિકાશી કમળોથી, ચન્દ્રવિકાશી કુંસુદોથી કંઈક કંઈક લાલ વર્ણવાળા નલિનોથી પત્રોથી, સુભગોથી પદ્મવિશેષોથી સૌગન્ધિકોથી વિશેષ પ્રકારના કમળોથી પૌંડરીક સફેદ કમળોથી મોટા મોટા પૌંડરિકોથી શતપત્ર સોપાંખડીવાળા કમળોથી અને હળર પાંખડીવાળા કમળોથી એ દ્વીપ અને સમુદ્ર સદા શોભાય માન થતા રહે છે. 'પત્તેયં પત્તેયં પત્તમવરવેદ્યા પરિક્ષિત્તા' આ દરેક દ્વીપ અને સમુદ્ર પદ્મવર વેદિકાથી ઘેરાયેલા છે. 'પત્તેયં પત્તેયં વણસંડપરિક્ષિત્તા' આ દરેક દ્વીપ સમુદ્ર વનખંડથી ઘેરાયેલા છે. 'અસ્સિં તિરિયલોએ અસંખિજ્જા દીવસમુદ્દા સયંમૂરમણપજ્જવસાણા પણ્ણત્તા સમણાસો' હે શ્રમણ આયુષ્મન્ આ તિર્યંગલોકમાં એવા આ દ્વીપ અને અંતિમ સમુદ્રો સ્વયંભૂરમણ દ્વીપ પર્યન્ત અને અંતિમ સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર પર્યન્ત અસંખ્યાત છે. 'અસ્સિં તિરિયલોએ' આ સૂત્રપાઠ દ્વારા દ્વીપ સમુદ્રોનું સ્થાન સૂત્રકારે પ્રગટ કરેલ છે. 'અસંખેજ્જા' આ સૂત્રપાઠ દ્વારા દ્વીપ સમુદ્રોની સંખ્યા પ્રગટ કરેલ છે. 'દુગુણા દુગુણ' આ સૂત્રપાઠ દ્વારા તેમનું પ્રમાણ બતાવવામાં આવેલ છે. 'સંઠાણઓ' એ પાઠ દ્વારા તેનું સંસ્થાન કહેલ છે 'તત્થ ણં અયં જંબુદ્વીવે ણામં દોવે દીવસમુદ્દાણં અલ્લિમતરિપે સવ્વલુહાણે વટ્ટે તેલ્લાપૂય સંઠાણસંઠિત્તે વટ્ટે રહચક્કવાલસંઠાણસંઠિત્તે વટ્ટે' એ દ્વીપ સમુદ્રોમાં સૌથી પહેલા જંબૂદ્વીપ નામનો દ્વીપ કે જેમાં આપણે રહીએ છીએ તેથી તેને 'દીવસમુદ્દાણં અલ્લિમતરિપે' એ પદથી વિશેષિત કરેલ છે. કેમકે સઘળા દ્વીપ અને સમુદ્રો જંબૂદ્વીપથી આરંભીને જ આગમોક્ત પ્રકાર પ્રમાણે બમણા બમણા વિસ્તારવાળા બતાવેલ છે.

હવે જંબૂદ્વીપનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. 'સવ્વલુહાણે' આ જંબૂદ્વીપ સૌથી નાનો છે. 'સવ્વલુહાણે' આ પદ દ્વારા એ સમજાવવામાં આવ્યું છે કે

આ જંબૂદ્વીપ સઘળા દ્વીપ સમુદ્રોની અપેક્ષાથી નાનો છે. કેમકે ખીબ દ્વીપો અને સમુદ્રો લવણોદક વિગેરે સમુદ્રોનું તથા ધાતકીખંડ વિગેરે દ્વીપોના આયામ વિષ્કંભ અને પરિધિનું પ્રમાણ છે, તે જંબૂદ્વીપના આયામ અને વિષ્કંભથી તથા તેની પરિધિથી ખમણું ખમણું થતું જાય છે. તેથી સૂત્રકારે જંબૂદ્વીપનું પ્રમાણ નાનું કહેલ છે. અને આયામ વિગેરેનું પરિમાણ તેઓ પોતેજ આગળ પ્રગટ કરશે. તથા 'વદ્ટે' આ જંબૂદ્વીપ આકારથી ગોળ છે. વલય ખલોયાની માફક વચમા ખાલીભાગવાળો પણ ગોળાકાર થઈ શકે છે. તેથી તેની ગોળાઈ સંસ્થાનને લઈને કહે છે. આ ગોળ આકાર 'વદ્ટે તેલ્લાપૂયસંઠાળ સંઠિઈ' તેલમાં ખનાવવામાં આવેલ પુઆ-માલપુઆના જેવો ગોળ છે. તેલમાં પકવવામાં આવેલ પુઆ પોતાના આકાર પ્રકારથી ખરોખર રૂપે પરિપૂર્ણ રહે છે. ધીમાં ખનાવવામાં આવેલ પૂઆ એવા ગોળાકારવાળા હોતા નથી. તે ક્યાંક ઓછા વત્તા ગોળ હોય છે તેનો ગોળાકાર ખતાવવા ફરીથી આ પ્રમાણેનો ખીબો પણ સૂત્રપાઠ કહેલ છે. 'વદ્ટે રહચક્કવાલસંઠાળ સંઠિઈ' અર્થાત્ આ જંબૂદ્વીપ એવો ગોળ છે કે જેવી ગોળાઈ રથના ચક્ર પૈડાની હોય છે. રથથી સમુદાયના ઉપચારથી રથનું અંગ ચક્ર પૈડું ગ્રહણ કરેલ છે 'વદ્ટે પુક્કરકણિયા સંઠાળસંઠિઈ' આ જંબૂદ્વીપ એવો ગોળ છે કે જેવી ગોળાઈ પુબ્કર કમળની કળિની હોય છે ગોળાઈ ખતાવવા માટે આ ત્રીજું ઉપમાનપદ કહેલ છે અથવા 'વદ્ટે પુણ્ણચંદ્ર સસંઠાળ સંઠિઈ' જેવું ગોળ પરિપૂર્ણ પૂર્ણિમાનું ચંદ્ર મંડળ ગોળાકારમાં વ્યવસ્થિત હોય છે એજ પ્રમાણેનો ગોળ આકાર વાળો આ જંબૂદ્વીપ છે. આ રીતે પરિપૂર્ણ ચંદ્રનું આ ચોથું ઉપમાન પદ કહેલ છે. આ કથનથી જંબૂદ્વીપનું સંસ્થાન ખતાવેલ છે. હવે તેના આયામ વિગેરેનું પ્રમાણ ખતાવે છે. 'एककं जोयणसयसहस्सं आय मविकखंभेणं तिण्णि जोयणसयसहस्साइं सोलस य सहस्साइं दोण्णिय सत्तावीसे जोयणसए तिण्णिय कोसे अट्टावीसं च धणुसयं तेरस अंगुलाइं अट्टंगुलकंच किंचिवि- सेसाहियं परिक्खेवेणं पणत्ते' એવા આ જંબૂદ્વીપની લંબાઈ અને પહોળાઈ એક લાખ ચોજનની છે. અને તેની પરિધિ ૩ ત્રણ લાખ ૧૬ સોળ હજાર ૨ ખસ્સો સલાવીસ અને ત્રણ કૈસ ૨૮ અઠયાવીસ ધનુષ અને ૧૩૧૧ સાડાતેર આંગળથી કંઈક વધારે છે.

હવે તેનો આકાર ભાવ પ્રત્યવતાર કહેવામાં આવે છે. 'से णं एककाए जगतीए सच्चओ समंता संपरिक्खित्ते' પૂર્વોક્ત આયામ વિષ્કંભ પરિદ્વેપ પ્રમાણવાળો આ જંબૂદ્વીપ એક જગતીથી સુનગરના પ્રકાર જેવા કોટથી ચારે તરફ ઘેરાયેલો છે. 'सा णं जगती अट्ट जोयणाइं उड्ढं उच्चत्तेणं मूले बारस जोयणाइं विकखंभेण मज्झे अट्टजोयणाइं विकखंभेणं उट्ठिं चत्तारि जोयणाइं'

વિસ્વંભેળ મૂલે વિચ્છિન્ના મઞ્જે સંસ્વિત્તા ઉપિં તળુયા' આ જગતી આઠ યોજનની ઉંચાઈ વાળી છે. ઉપર ઉપરથી તનુ તનુ પાતળી થતી ગઈ છે જેમકે મૂળમાં તેનો વિસ્તાર ૧૨ યોજનનો છે. મધ્યમાં તેનો વિસ્તાર આઠ યોજનનો છે. અને ઉપરમાં તેનો વિસ્તાર ચાર યોજનનો છે. એ રીતે આ જગતી મૂળમાં વિસ્તારવાળી ફેલાયેલી છે મધ્યમાં સંકીર્ણ સંકુચિત થઈ ગઈ છે. અને ઉપર પાતળી થયેલ છે. તેથીજ આ 'ગોપુચ્છસંઠાળ સંઠિતા' ઉંચું કરવામાં આવેલ ગાયના પુંછડા જેવું સંસ્થાન-આકાર હોય છે તેવા આકાર વાળી કહેવામાં આવેલ છે.

હવે જગતીના સ્વરૂપનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. આ જગતી 'સવ્વ વહ્રામયા' સર્વ પ્રકારે વળ રત્નમય છે. 'અચ્છા, સળ્હા, લળ્હા, ઘટ્ટા, મટ્ટા; ધીરયા, ણિમ્મલા, ણિપ્પકા, ણિક્કકંકડચ્છાયા સપ્પમા સસિસરીયા સમરીયા, સડ્ડજ્જોયા, પાસાદીયા, દરિસણિજ્જા અભિરુવા, પડ્ડિરુવા' આકાશ અને સ્ફટિક મણિના જેવી સ્વચ્છ છે. ચિકણા પુદ્ગલોથી અનેલ હોવાથી આ ચિકણા તનુઓથી અનેલ વસ્ત્ર જેવી પ્રલક્ષણ ચિકણી છે. ઘુંટેલા વસ્ત્રની જેમ મસૂણ છે. ખરસાણથી રગડેલ પાષાણની પુતળીની જેમ ઘૂટ લીસી છે. સુકુમાર શાળથી ઘસેણ પાષાણની પુતળીની જેમ મૃટ મસૂણ સુવાળી છે. સ્વભાવિક રજ વિનાની હોવાથી નીરજ છે. આગંતુક મેલના અભાવથી નિર્મલ છે. કાલિમાં વિગેરે કલંકથી રહિત હોવાથી નિષ્કલંક છે. નિરૂપધાત દીવાની પંકિતના જેવી હોવાથી નિષ્કંકટ છાયાવાળી છે. સ્વરૂપની અપેક્ષાથી પ્રભાવતી છે. એ વધારે શોભાવાળી હોવાથી સશ્રીક છે. તેમાંથી કિરણોની જાળ અહાર નીકળતી રહે છે, તેથી તે સમરીય છે. અહાર રહેલ વસ્તુઓને પ્રકાશ કરવાવાળી હોવાથી એ સોધોતા છે. મનની પ્રસન્નતા કરવાવાળી હોવાથી પ્રાસાદીયા છે, તેને જોતા જોતા મન ક્યારેય થાકતું નથી તેમજ આંખો પણ થાકતી નથી તેથી તે દર્શનીયા છે. જોવાવાળાને તેનું રૂપ ઘણું સુંદર લાગે છે, તેથી તે અભિરૂપા છે. તથા તેના રૂપ જેવું રૂપ બીજા ક્યાંય નથી, તેથી અથવા ક્ષણ ક્ષણમાં તેનું રૂપ નવા જેવું જોનારાઓને જણાય છે. તેથી પ્રતીરૂપા છે. 'સા ણં જગતી એક્કેણં જાલકડ્ડણં સવ્વઓ સમંતા સંપરિક્વિસ્વિત્તા' આ જગતી એક જાલ કટકથી ભવનની ભીંતોમાં બનાવવામાં આવેલ રોશનદાનોના જેવી રમણીય સંસ્થાન વાળા પ્રદેશ વિશેષોની પંકિતોથી બધી દિશાથી સારી રીતે ઘેરાયેલી છે.

હવે જાલકટકનું પ્રમાણ બતાવતાં સૂત્રકાર કહે છે કે 'સે ણં જાલકડ્ડણં અદ્ધજોયણં ઉડ્ડઠં ઉચ્ચત્તેણં પંચ ધણુસયાઈં વિસ્વંભેળં સવ્વ રયણામણં અચ્છે સળ્હે લળ્હે, જાવ પડ્ડિરુવે' આ જાલકટક જાલસમૂહ બે કોસની ઉંચાઈ વાળો છે. અને ૫૦૦ પાંચસો ધનુષના વિસ્તાર વાળો છે. પહોળાઈ વાળો છે. આ

બાલ સમૂહ જગતીના મધ્યભાગમાં છે. આ પ્રમાણ એક બાળનું કહેલ છે. આ બાળ કટક કેવા પ્રકારનું છે, તે કહે છે. 'સવ્વ રચનામણ' આ બાલ કટ સર્વ પ્રકારે રત્નમય છે. સ્વસ્થ છે. આકાશ અને સ્ફટિકની જેમ નિર્મલ છે. શ્લક્ષ્ણ છે, લષ્ટ છે, યાવત્ પ્રતિરૂપ છે. અહીયાં યાવત્પદથી 'ઘટ્ટે મટ્ટે ગીરણ ણિમ્મલેણિણ્ણ કે ણિક્કંકડ ચ્છાણ, સપ્પમે, સસ્સીરોણ સમરીણ, સડ્ડજ્જોણ, પાસાદીણ, દરિસણિજ્જે અમિરૂવે' આ પદોનો સંગ્રહ થયેલ છે. આ પદોની વ્યાખ્યા ઉપર કરવામાં આવી ગઈ છે, તે તે ત્યાંથી સમજી લેવી. ॥ ૪૯ ॥

જગતી કે ઉપર કે પદ્મવરવેદિકા કા નિરુપણ

'તીસે ણં જગતીણ ઉપ્પિં' વહુમજ્જદેસમાણ્ણ ઇથ ણં ણા મહર્હિ પડમ' ઈત્યાદિ ટીકાર્થ- 'તીસે ણં જગઈણ સુનગરના પ્રાકાર કોટ જેવી એ જગતીની ઉપર-ઉપરનાભાગમાં 'વહુમજ્જદેસમાણ્ણ' ધરોધર વચમાં 'ઇથ ણં મહર્હિ પડ મવરવેદિયા' એક પદ્મવર વેદિકા છે. એ ઘણી મોટી છે. 'સા ણં પવવર વેદિયા' આ પદ્મવર વેદિકા 'અદ્ધજોયણં ઉદ્ધઠ્ઠં ઉચ્ચત્તેણં' અધધિજન જેટલી ઉંચી છે. અર્થાત્ એ કોસ-ગાઉની ઉંચાઈ વાળી છે. 'પંચ ઘણુસયાઈં વિક્કલ્-ભેણં' અને ૫૦૦ પાંચસો ધનુષના વિસ્તાર વાળી છે. 'સટ્વરચનામણ્ણ' સર્વ પ્રકારે તે રત્નમય છે. 'જગઈ સમિયા' જેટલો જગતીના મધ્ય ભાગનો પરિરચ-પરિક્ષેપ છે, એટલોજ આનો પણ પરિક્ષેપ (વેરાવો) છે. આ પદ્મવર-વેદિકા 'અચ્છા શ્લક્ષ્ણા, લષ્ટા, ઘૃષ્ટા, મૃષ્ટા, નીરજરકા' નિર્મલા, નિષ્પંકા, (કાદવ વિનાની) નિષ્કંકટચ્છાયા (કાંકરો વિનાની) સપ્રમા, સમરીચિકા, સોદ્યોતા, દર્શનીયા, અમિરૂપા, પ્રતિરૂપા, વિગેરે વિશેષણો વાળી છે આ વિશેષણોનો અર્થ જે પ્રમાણે ઉપર કહેવામાં આવેલ છે, એજ પ્રમાણેનો છે, 'તીસેય પડમવર વેદ્યા અયમેયારૂવે વણ્ણાવાસે પણ્ણત્તે' એ પદ્મવર વેદિકાનો વર્ણવાસ વર્ણન આ પ્રમાણે છે. 'તં જહા' જેમકે 'વજ્રામયા નેમા' આ પદ્મવર વેદિકાની જેનેમા ભૂમિભાગથી ઉપરની તરફ નીકળતા જે પ્રદેશો છે, તે યદ્યા વળ રત્નના બનેલા હોય છે, 'રિદ્ધામયા પડ્ડાણા' રિષ્ટ રત્નના તેના પ્રતિષ્ઠાન છે. મૂલપાદ છે. 'વેરુ-લિયામયા સ્વમા' વૈકૂર્ણ્ય રત્નના તેના સ્તમ્ભો છે. 'સુવણ્ણરૂપમયા ફલગા' સુવર્ણ અને ચાંદીની મેળવણીથી બનેલા તેના શ્લકો છે, પાટિયા છે. લોહિતક્ષમદ્વયો સૂઈઓ' લોહિતાક્ષ રત્નની બનેલી તેની સૂચિયો છે. એ સૂચિયો પરસ્પર સંબં-ધિત રહે છે. તેને અલગ પડવા દેતી નથી. 'વજ્રામયા સંઘી' તેના શ્લકોની જે સંધિયો છે, તે વળ રત્નથી ભરેલી છે. 'જાણા મણિમયા કલેવરો' અહીયાં જે મનુષ્યાદિના ચિત્રો બનાવવામાં આવેલ છે, તે અનેક પ્રકારના મણિયોના બનાવવામાં આવેલ છે. 'જાણા મણિમયા કલેવરસંઘાડા' તથા મનુષ્યના સ્ત્રી પુરૂષોના

બેડકાના જે ચિત્રો બનેલા છે, તે પણ અનેક પ્રકારના મણિયોના બનેલા છે. 'ળાળા મળિમયા રૂવા' રૂપ-મનુષ્ય ચિત્રોના રૂપ શિવાય બીજા જે ચિત્રો છે, તે બધા અનેક પ્રકારના મણિયોના બનેલા છે. 'ળાળામળિમયારૂવાસંઘાડા' રૂપ સંઘાટક અનેક જીવોની બેડીયોના ચિત્ર પણ અનેક પ્રકારના મણિયોથી બનેલ છે. 'અંકમયા પક્ષ્ણા પક્ષ્ણવાહાઓય' તેના પડબા આબુબાજુના ભાગો એક અંક રત્નોનાજ બનેલા છે. 'જોતિરસામયા વંસા' વંશા મોટા મોટા વંશો બ્યોતિરસ નામના રત્નોના બનેલા છે. 'વંસ કવેલ્લુયાય' વંશ-કવેલ્લુક-મોટા વંશોને સ્થિર રાખવા માટે તેની બન્ને બાજુમાં તીર્છા-પણથી રાખવામાં આવેલ વાંસ પણ બ્યોતી રત્નોના જ બનેલા છે. 'રચયામઈઓ પટ્ટિયાઓ' વાંસોની ઉપર છાપરા પર રાખવામાં આવનાર લાંબી વળીયોની જગ્યાએ રાખવામાં આવનારી જે પટ્ટિયો છે. તે ચાંદીની બનેલી છે. 'જાતરૂવમયીઓ ઓહાડળીઓ' કંબાઓને ઢાંકવા માટે તેના ઉપર જે અવઘટિનિક ઢાંકણ છે તે બતરૂપ રત્નોની બનેલી છે. 'વઙ્ગામઈઓ ઉવરિ પુંછળીઓ' એ ઢાંકણની ઉપર જે પુરૂછની ઢાંકણના છિદ્રોને બંધ કરવા માટે તેના ઉપર જે રૂલક્ષણતર તૃણ વિશેષના સ્થાને બીજા ઢાંકણ છે જેમ ઘાસના છાપરાઓ ઉપર બનાવેલા હોય છે. તે વળ રત્નોના છે. અવઘાટણી મોટી હોય છે, અને પુરૂછણી તેનાજ જેવી નાની હોય છે. એટલું એ બન્નેમાં અંતર-બુદાઇ છે. 'સવ્વસેણ રચયામણ છાયણે' પુંછણીયોની ઉપર અને કવેલ્લુકોની નીચે જે આરૂછાદન ઢાંકણ છે તે રજતમય ચાંદીના બનેલા છે. એવી તે વેદિકા છે. 'સા ણં પડમવરવેહ્યા ઇમમેળેણં હેમજાલેણં ઇમમેળેણં ગવક્ષ્ણજાલેણં ઇમમેળેણં ચિંચિણિજાલેણં ઇમમેળેણં મુત્તાજાલેણં ઇમમેળેણં મળિજાલેણં ઇમમેળેણં કળય જાલેણં ઇમમેળેણં રચયજાલેણં ઇમમેળેણં પડમવરજાલેણં સવ્વરયણામણં સવ્વઓ સમંતા સંપરિચ્ચિત્તા' એ પદ્મવર વેદિકા બુદા બુદા સ્થાનોમાં એટલેકે કોઇ એક બાજુ હેમબલથી લટકતા સુવર્ણમય માળા સમૂહથી કોઇ બાજુ ગવાક્ષ-બલથી લટકતા ગવાક્ષના આકારવાળા રત્ન વિશેષની માલા સમૂહથી કોઇ બાજુ એક એક લટકતી કુદ્ર નાની નાની ઘંટિકાબલથી ઘંટિયોના સમૂહથી કોઇ બાજુ એક એક લટકતા મોટી મોટી ઘંટિકાબળથી, લટકતા મુકતાઈળમય મોટીયો વાળા દામ સમૂહોની માળાઓથી એક એક લટકતા કમળબલથી કમળોના સમૂહથી પીત સુવર્ણમય માળાઓના સમૂહથી એક એક લટકતા રત્નબળથી રત્નમય માળાઓના સમૂહોથી એક એક સર્વ રત્નમય કમળોની માળાના સમૂહોથી સર્વ દિશાઓથી અને વિદિશાઓથી વ્યાપ્ત થઇ રહી છે. પરિવેષિત પીંટળાયેલી રહે છે.

'તે ણં જાલા નવણિજ્જલંબૂસગા' આ બધા દામ સમૂહ રૂપ બલ તપા-

વેલા સુવર્ણના લાંબૂસક વાળા છે. અર્થાત્ આ હિમાદિ બલ અબ્રલાગમાં તપાવેલા સોનાના મંડન વિશેષ વાળા છે. એટલેકે કંઈક લાલાશ વાળા અબ્રલાગ વાળા છે. ‘સુવર્ણપયરગમંડિયા’ તેની ચારે બાજુ સોનાના પત્રા જડેલ છે. ‘જાણ મણિ રયણવિવિહારદ્રહાર ઉવસોમિયસમુદયા’ આ બધી બલ દામસમૂહ અનેક પ્રકારના મણિયોના અને રત્નોના બનાવેલા હારોથી ૧૮ અઢાર લડી વાળા હારોથી એવં અર્ધહાર ૯ નવ લડી વાળા હારોથી શોભાયમાન છે. ‘ઈસિં અણમણમસંપત્તા’ આ બધા એક બીબથી બહુ દૂર નથી. પરંતુ નજીક નજીક છે. પણ પરસ્પર એક બીબ સાથે ચોંટેલા નથી. ‘પુત્વાવરદાહિણ ઉત્તરા ગતેહિ વાહિં’ આ બધા બલ સમૂહ પૂર્વ, પશ્ચિમ, એત્તર અને દક્ષિણથી આવેલા પવનથી મંદાગં મંદાગં ઇજ્જામાણા કંપિજ્જમાણા’ મંદ મંદ રીતે કંપતા રહે છે. અને જ્યારે તે વિશેષ રીતે કંપિત થાય છે. ત્યારે તે ‘લંબમાણા લંબમાણાં લાંબાં લાંબાં થઈ જાય છે. અર્થાત્ એમ તેમ ફેલાઈ જાય છે. અને પરસ્પર ‘પણ્ણમાણા પણ્ણમાણા’ એક બીબની સાથે ટકરાઈ ટકરાઈને શબ્દાયમાન રણ્ણકાર વાળા થઈ જાય છે. ‘તે ણં ઓરાલેણં મણુણેણં કણમણ નિવ્વુક્કરેણં સદ્દેણં સવ્વબો સમંતા આપૂરેમાણા સિરીએ અતીવ ઉવસોમેમાણા ચિટ્ઠિતિ’ આ રીતે તેમાંથી નીકળેલ એ શબ્દ કાન અને મનને ઘણાજ સુખ વિશેષના અનુભવ કરાવનાર નિવડે છે. કેમકે એ શબ્દ ઘણાજ મનોહર હોય છે. સઘળી દિશાઓમાં અને વિદિશાઓમાં તે ભરાઈ જાય છે. તેથીજ એ શબ્દના સુંદરપણાથી એ બલસમૂહ અત્યંત શોભાયમાન થતા રહે છે. ‘તિસેણં પડમવરવેડ્યાએ તત્થ તત્થ દેસે તહિં તહિં વહવે હયસંઘાઢા, ગયસંઘાઢા નરસંઘાઢા, કિંણરસંઘાઢા કિંપુરિસસંઘાઢા’ એ પદ્મવર વેદિકાના જુદા જુદા સ્થાનો પર કયાંક કયાંક અનેક પ્રકારના હયસંઘાટ ઘોડાઓના યુગ્મે ચિત્રેલા છે. અહિયાં સંઘાટ શબ્દ સાધુ સંઘાડાની જેમ યુગ્મ વાચી છે. કયાંક કયાંક ગજ સંઘાટ હાથીના યુગ્મે ચિત્રેલા છે. કયાંક કયાંક નરસંઘાટ મનુષ્ય યુગ્મે ચિત્રેલા છે. કયાંક કયાંક કિંનર સંઘાટ ચિત્રેલા છે. કયાંક કયાંક કિંપુરુષ સંઘાટ ચિત્રેલા છે. કયાંક કયાંક મહોરગ સંઘાટ ચિત્રેલા છે. કયાંક કયાંક ગંધર્વ સંઘાટ ચિત્રેલા છે. કયાંક કયાંક વૃષભ સંઘાટ ચિત્રેલા છે. આ બધાજ સંઘાટો ‘સવ્વરયણામયા’ સર્વ પ્રકારે રત્નમય છે ‘અચ્છા’ ઇત્યાદિ ‘પહિરુવા’ સુધીના શબ્દોનો અર્થ પહેલા કહેવામાં આવી ગયેલ છે. આ બધા હયાદિ સંઘાટ ફૂલોને વરસાવનારા છે, હવે એ હયાદિ સંઘાટોની પંક્તિ વિગેરેનું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે. ‘તીસે ણં પડમવરવેડ્યાએ’ એ પદ્મવર

વેદિકાના ‘તત્થ તત્થ દેસે તહિં તહિં’ બુદ્ધા બુદ્ધા સ્થાનોમાં ‘હયપંતીઓ તહેવ જાવ પઢિરૂવા’ હયાપંકિતયો છે. યાવત્ તે બધી પંકિતયો પ્રતિરૂપ છે. અહી યાવત્ શબ્દથી ‘સત્વરચના મયા અચ્છા’ વિગેરે વિશેષણોનો સંગ્રહ થયો એક દિશામાં જે શ્રેણી હોય છે, તેનું નામ પંકિત છે. ‘એવં હયવીહિઓ જાવ પઢિરૂવાઓ’ હયાદિ પંકિતયોની માફક ‘સત્વરચના મયા’ સર્વ રત્નમય વિગેરે વિશેષણોવાળી હયાદિ પંકિતયો છે. બન્ને તરફ આબુ બાબુમાં એક એક શ્રેણિ લાવથી જે બે શ્રેણી થાય છે. તેનું નામ વીથિ છે. પહેલાં જે હયાદિના સંઘાટ વિગેરે કહ્યા છે તે પુરૂષ હયાદિને ઉદ્દેશી કહેલાં છે. હવે એ હયાદિ આઠે સંઘાટના સ્ત્રી પુરૂષ રૂપ યુગ્મ બેડલાઓનું કથન કરવામાં આવે છે. ‘એવં હયમિહુણાઈં જાવ પઢિરૂવાઈં’ હયાદિ પંકિતની જેમ ત્યાં હયાદિકોના સ્ત્રી પુરૂષ રૂપ બેડલા પણ છે. આ હયાદિ મિથુનો પણ સર્વ રત્નમય વિગેરે પૂર્વોક્ત વિશેષણો વાળા છે. ‘તીસે ણં પઝમવરવેઙ્યાણ તત્થ તત્થ દેસે તહિં તહિં’ વહવે પઝમલયાઓ નાગલયાઓ એવં અસોગલયાઓ’ ઇત્યાદિ એ પદ્મવર વેદિકાના બૂદ્ધા બૂદ્ધા સ્થનો પર અનેક પદ્મલતા છે, અનેક નાગલતાઓ છે. અનેક અશોકલતાઓ છે. ચંપકલતાઓ છે. આમ્રલતાઓ છે. બાણલતાઓ છે. વાસન્તિલતાઓ છે. અતિમુક્તલતાઓ છે. કુંદલતાઓ છે અને શ્યામલતાઓ છે. આ બધી લતાઓ છએ ઋતુઓમાં પુષ્પાન્વિત રહે છે. હવે યાવત્ પદ્મથી ગ્રહણ થયેલ વિશેષણો બતાવે છે. નિત્ય કુડૂમલ-કળિયો વાળી બની રહે છે. નિત્ય પલ્લવિત રહે છે. નિત્ય સ્તબ્ધિત રહે છે. નિત્ય કલિયો ગુલ્મિત રહે છે નિત્ય યમલિત સમાન બતની લતા યુગ્મોવાળી રહે છે. તથા ‘સુવિહત્થ પઢિમંજરિવહિંસગધરીઓ’ સુવિલકત પ્રતિવિશિષ્ટ મંજરી એજ કહેવાય છે કે જે એક વડિસગ અવતંસક મુકુટને ધારણ કરેલ રહે છે. ‘સત્વરચના મર્કીઓ સળ્હાઓ’ આ બધી લતાઓ પણ સર્વાત્મના સર્વ પ્રકારે રત્નમય છે. અને શ્લક્ષણ વિગેરે વિશેષણો વાળી છે. આ શ્લક્ષણ વિગેરે પ્રતિરૂપ સુધીના પદોનો અર્થ પહેલાંજ લખવામાં આવી ગયેલ છે. તેથી એ રીતેનો અર્થ અહિયાં સમજી લેવો.

હવે પદ્મવર વેદિકાના શબ્દ પ્રવૃત્તિ નિમિત્તને જાણવા માટે શ્રીગૌતમ-સ્વામી પ્રભુશ્રીને પૂછે છે ‘સે કેણટ્ટેણં મંતે ! એવં વુચ્ચઈ પઝમવરવેઙ્યાણ પઝમવર વેઙ્યા’ હે ભગવન્ એ પદ્મવર વેદિકાનું એવું નામ આપે શા કારણથી કહેલ છે ? અર્થાત્ તેના નામની શબ્દ પ્રવૃત્તિમાં શું કારણ છે કે જેથી એ પદ્મવર વેદિકા કહેવાય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! પઝમવરવેઙ્યાણ તત્થ તત્થ દેસે તહિં તહિં’ વેદિયાસુ વેદિયાવાહાસુ વેદિયા સોસફલણસુ, વેદિયાપુહંતરેસુ, સ્વંમેસુ સ્વંમવાહાસુ સ્વંમસીસેસુ, સ્વંમપુહંતરેસુ’ હે ગૌતમ ! પદ્મવર વેદિકાના એ એ સ્થાનોમાં જેમ વેદિકાના ઉપવેશ યોગ્ય છબ્બોની ઉપર વેદિકાના બન્ને પાર્શ્વ લાગે પર વેદિકાના શિરોલાગ રૂપ ફલકોની ઉપર વેદિકાના પુટાન્તરોમાં બે વેદિકાના અપાન્તરાલમાં સ્તંભોની ઉપર સ્તંભોની આબુ બાબુમાં સ્તંભોના ઉપરના લાગમાં સ્તંભ પુટાન્તરોમાં

એ સ્તંભોની વચમાં 'સૂર્યસુ સૂર્યસહેસુ સૂર્યફલસુ સૂર્યપુહંતરેસુ પક્ષેસુ પક્ષ વાહાસુ પક્ષપુહંતરેસુ' એજ રીતે ફલકના સંબંધને જુદા ન પડવા દેવ ના કારણભૂત એવી પાડુકાના સ્થાનાપન સૂચિયોની ઉપર સૂચિયોના અગ્રભાગની ઉપર કે જ્યાં સુચી ફલકને ભેદીને વચમાં પ્રવેશે છે, ત્યાંનો પ્રદેશ સૂચીમુખ કહેવાય છે. સૂચિયોના સંબંધવાળા ફલકોની ઉપર એ સૂચિયોના અન્તરાલ મધ્ય પ્રદેશમાં એજ રીતે પક્ષોની ઉપર પક્ષોની આજુબાજુમાં અને પક્ષ પુટાંતરોની ઉપર 'બહુઈં ઉપલાઈં પડસાઈં જાવ સયસહસ્સપત્તાઈં સવ્વરયણામયાઈં, અચ્છાઈં' ઈત્યાદિ અનેક ઉત્પલ અનેક સૂર્ય વિકાશી કમલ યાવત્ નલિન, સુભંગ, સૌગન્ધિક, પુંડરીક, મહાપુંડરીક, શતપત્રો અને સહસ્રપત્રો ખીલેલા રહે છે. ઉત્પલથી લઈને સહસ્રપત્ર સુધીના જેટલા પ્રકારના કમળો કહ્યા છે તે બધા સર્વાત્મના રતનમય છે, અને અચ્છ કહેતાં સુંદર છે, આ અચ્છાદિ પદોનો અર્થ પૂર્વેકિત રીતે સમજી લેવો. 'મહયા મહયા વાસિક્કચ્છત્ત સમયાઈ' આ ઉત્પલાદિ બધા પ્રકારના કમળો વર્ષાકાળમાં ઉત્પન્ન થયેલા છત્રક છત્રીના આકાર જેવી વનસ્પતિ વિશેષના આકાર જેવાજ 'સમણાહમો પળ્લતાઈ' હે શ્રમણ આયુષ્મન્ કહેવામાં આવેલ છે.

'સે તેણ્ટ્રેણં ગોયમા ! एवं बुच्चइ पउमवरवेइया' આ કારણથી હે ગૌતમ ! તેને પદ્મવર વેદિકા એ નામથી કહેવામાં આવેલ છે. અર્થાત્ આ પદ્મવર વેદિકામાં પદ્મોત્તું અતિશય પાણું છે. તેથી તેનું નામ પદ્મવર વેદિકા એ રીતનું થયેલ છે. 'પડમવરવેइयाणं भंते ! किं सासया असासया' હે ભગવન્ આ પદ્મવર વેદિકા શાશ્વત છે કે અશાશ્વત છે ? આ પ્રમાણેનો આ પ્રશ્ન પદ્મવર વેદિકાના નિત્યપણા અને અનિત્યપણાના સંબંધમાં કરવામાં આવેલ છે. આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોયમા ! सिय सासया सिय असासया' હે ગૌતમ ! આ પદ્મવર વેદિકા કથંચિત્ શાશ્વત છે, અને કથંચિત્ અશાશ્વત છે. 'સે કેણ્ટ્રેણં भंते ! एवं बुच्चइ सिय सासया सिय असासया' હે ભગવન્ આપ એવું શા કારણથી કહો છો કે પદ્મવર વેદિકા કથંચિત્ શાશ્વત છે અને કથંચિત્ અશાશ્વત છે ? આ રીતનો પ્રશ્ન શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને એટલા માટે પૂછેલ છેકે એક ધર્મીમાં પરસ્પર વિરૂદ્ધ એવાં બે ધર્મોના સમાવેશ થતો નથી. નિત્યની અપેક્ષાએ અનિત્ય અને અનિત્યની અપેક્ષાએ નિત્ય વિરૂદ્ધ છે. બે વિરોધી ધર્મોમાં એજ વિરૂદ્ધ પાણું છે કે એક સ્થળે એ બન્ને એકી સાથે રહેતા નથી. જો બે વિરોધિ ધર્મો પણ એક સ્થળે એકી સાથે રહેવા લાગે તો પછી બધાજ ધર્મો બધામાં રહેવા લાગી જાય આ રીતે તો વિરોધપાણુંજ નાશ પામી જશે. શ્રીગૌતમસ્વામીની આ વાત સાંભળીને શ્રી મહાવીરપ્રભુ બે વિરોધી ધર્મોના એક જ સ્થળે સમાવેશ અનેકાન્ત માન્યતામાં

થઈ જાય છે. એ વાત લક્ષમાં રાખીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! દ્વવદૃયાણ સાસયા’ હે
 ગૌતમ ! મેં જે એવું કહ્યું છે કે એ પદ્મવરવેદિકા કથંચિત શાશ્વત છે આ
 કથન દ્રવ્યાર્થિક નયની અપેક્ષાએ કરવામાં આવેલ છે. પર્યાયાર્થિક નયથી નહીં.
 વસ્તુ દ્રવ્ય પર્યાયાત્મક છે. દ્રવ્યની અપેક્ષાથી તે દ્રવ્યાર્થિક છે. અને પર્યાયાર્થિક
 નયની અપેક્ષાએ પર્યાયાત્મક છે. દ્રવ્યાર્થિક નયવસ્તુમાં પર્યાયને ગૌણ કરીને
 કેવળ દ્રવ્યનેજ વિષય કરે છે. દ્રવ્ય ત્રિકાલવર્તી અન્વયી પરિણામ વાળું હોય
 છે. નહીતર તેમાં દ્રવ્ય પાણુંજ ન રહે અન્વયી હોવાથીજ તે પોતાના
 મૌલિકપણાને છોડતું નથી. જેમકે ગંગા સિંધુને પ્રવાહ પોતાના મૌલિક
 પણાને છોડતો નથી. તેથી દ્રવ્યાર્થિક નયના મતથી પદ્મવર વેદિકા શાશ્વતી
 છે અને ‘વળ્ણપજ્જવેહિં મંઘપજ્જવેહિં રસપજ્જવેહિં’ વર્ણપર્યાયોની અપેક્ષાએ
 ગંઘપર્યાયોની અપેક્ષાએ રસપર્યાયોની અપેક્ષાએ તથા સ્પર્શપર્યાયોની અપેક્ષાએ
 તથા બીજા પુદ્ગલોના વિઘટન અને આગમનની અપેક્ષાથી તે આશાશ્વતી છે.
 એવું તાત્પર્ય એવું છે કે પર્યાયાર્થિક નયના મત પ્રમાણે દ્રવ્ય ગૌણ થઈ
 જાય છે. અને પર્યાય મુખ્ય થઈ જાય છે. અને પર્યાયો પ્રતિક્ષણે પરિવર્તન
 રૂપ અર્થાત્ અહલાઈ જવાવાળા હોવાથી અથવા ક્રિયકાલ લાવી હોવાથી વિનાશ
 ધર્મવાળા હોય છે. તેથી તે અપેક્ષાથી તે આશાશ્વતી કહેલ છે. ‘સે તેણદ્દેણં
 ગોયમા ! एवं वुच्चइ सिय सासया सिय असासया’ તે કારણથી હે ગૌતમ !
 મેં એવું કહ્યું છે કે પદ્મવર વેદિકા કથંચિત્ નિત્ય છે અને કથંચિત્ અનિત્ય
 છે. જે દ્રવ્યાર્થિક નયવાદી છે તે પોતાનામતનું સમર્થન કરવા માટે એવું
 કહે છે કે જે અત્યંત અસત્ સ્વરૂપ હોય છે, તેને આકાશ કુસુમની માફક
 ક્યારેય ઉત્પાદ થતો નથી અને જે સત્ સ્વરૂપ હોય છે તેને આકાશની માફક
 ક્યારેય વિનાશ થતો નથી. ‘નાસતો વિઘ્નતે ભાવો નાભાવો વિઘ્નતે સતઃ’ એ
 પ્રમાણે સિદ્ધાંત વચન છે. તે પણ દરેક વસ્તુમાં જે ઉત્પાદ અને વિનાશ
 દેખાય છે તે આવિર્ભાવ તિરોભાવ રૂપજ છે. જેમ ઉત્પાદ અને વિનાશ રૂપ
 આવિર્ભાવ તિરોભાવ સર્પનેા ઉત્ક્ષણ-ક્ષણા ફેલાવે ત્યારે અને વિક્ષણ ફળ
 સંકોચીલે ત્યારે પ્રતીત થાય છે. જેથી એજ સિદ્ધાંત ખરોખર છે કે સઘળી
 વસ્તુઓ નિત્ય છે. આ પ્રમાણે દ્રવ્યાર્થિક નયની આ માન્યતામાં એવો સંદેહ
 થાય છે કે ઘટાદિની જેમ આ પદ્મવર વેદિકા શાશ્વતી છે ? અથવા સર્વદા
 સકળ કાળમાં એ એજ રૂપે રહેવાના કારણ શાશ્વતી છે ? આ રીતનેા સંદેહ
 થવાથી શ્રીગૌતમસ્વામીએ પ્રભુશ્રીને આ પ્રમાણેનો પ્રશ્ન પૂછેલ છે કે ‘પડમવર
 वेइया णं भंते ! कालओ केवचिचरं होई’ હે ભગવન પદ્મવર વેદિકા કાળની
 અપેક્ષાએ ક્યાં સુધી આ પ્રમાણેની રહે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી
 શ્રીગૌતમસ્વામી કહે છે કે ‘ગોયમા ! ण कयावि णासी ण कयावि णत्थि ण कया-
 वि ण भविस्सइ’ હે ગૌતમ ! આ પદ્મવર વેદિકા પહેલા ન હતી તેમ નથી.

એ વર્તમાનમાં નથી એમ પણ નથી. અને ભવિષ્યમાં એ નહીં હોય એમ પણ નથી. પરંતુ ‘મુવિંચ મવદ્ ય મવિસ્સદ્ધય’ આ પદ્મવર વેદિકા પહેલા પણ હતી વર્તમાનમાં પણ છે, અને ભવિષ્યમાં પણ એ સદા રહેશે. આ રીતે તેનું અસ્તિત્વ ત્રણે કાળમાં છે. તેથીએ ‘ધ્રુવા’ મેરૂ વિગેરેની જેમ ધ્રુવ છે. અને ધ્રુવ હોવાથીજ એ ‘ગિચયા’ પોતાના સ્વરૂપે નિયત છે. નિયત હોવાથીજ એ ‘અક્ષયા’ ગંગા સિંધુના પ્રવાહમાં પ્રવૃત્ત પૌંડરિક હૃદની જેમ અનેક પુદ્ગલોનું વિઘટન થવા છતાં, પણ એટલા પ્રમાણના બીજા પુદ્ગલો મળી જવાથી અક્ષય છે. તેના સ્વરૂપને વિનાશ ક્યારેય પણ થતો નથી. અક્ષય હોવાથી તે ‘અવચયા’ અવ્યય છે. અવ્યય શબ્દ વાચ્ય છે, કેમકે થોડા એવા સ્વરૂપમાં પણ તે પોતાના સ્વરૂપથી ક્યારેય પણ ચલિત થતી નથી. અવ્યય હોવાથીજ એ પોતાના પ્રમાણમાં ‘અવદ્વિયા’ માનુષોત્તર પર્વતથી ખહાર રહેલ સમુદ્ર પ્રમાણે તે અવસ્થિત છે. આ રીતે પોતાના પ્રમાણમાં તે અવસ્થાન વાળી હોવાથી પદ્મવર વેદિકા ધર્માસ્તિકાયાદિની જેમ તે નિત્ય છે. ॥ સૂ. પર ॥

વનખંડ આદિકા વર્ણન

આ રીતે પદ્મવર વેદિકા શબ્દની પ્રવૃત્તિનું નિમિત્ત પ્રગટ કરીને હવે સૂત્રકાર તેમાં જે વનખંડ વિગેરે છે. તે ખતાવવા નીચે પ્રમાણે સૂત્ર કહે છે. ‘તૌસે ગં જગતીષ ઉષ્વિંવાહિં પડમવરવેદ્યાષ્ણ ઇન્ધ ગં’ ઇત્યાદિ

ટીકાર્થ—એ પ્રકારના જગતીની ઉપર વર્તમાન પદ્મવરવેદિકાની ખહારનો જે પ્રદેશ છે એ પ્રદેશમાં ‘એગે મહં વણસંદે પળ્ણત્તે’ એક વિશાળ વનખંડ છે. જ્યાં અનેક પ્રકારના ઉત્તમોત્તમ વૃક્ષોના સમુદાય હોય છે. એ સ્થાનનું નામ વનખંડ છે. ‘તદુક્તમ્—એકજાડ્દેહિં રુક્ષેહિં વળં અણેગજાડ્દેહિં ઉત્તમેહિં રુક્ષેહિં વળસંદે’ એક જાતના વૃક્ષો જે સ્થાનપર હોય છે, તેનું નામ વન છે. અને અનેક જાતના વૃક્ષો જે સ્થાન પર હોય છે તેનું નામ વનખંડ છે.

‘દેસૂણાઈં દોજોયણાઈં ચક્કવાલવિક્સંભેણં જગતી સમણ પરિક્ષેવેણં’ આ વનખંડ કંઈક કમ ખે ચોજનનો હોય છે. અને તેનું ચક્રવાલ વિષ્કંભ જગતીના ચક્રવાલ વિષ્કંભની જેવો છે. તે વનખંડ કેવા પ્રકારનો છે? તેનું હવે સૂત્રકાર વર્ણન કરે છે. ‘કિણ્હે કિણ્હોમાસે જાવ અણેગ સગઢ રહં’ ઇત્યાદિ છાયા પ્રધાન હોવાથી આ વનખંડ કૃષ્ણ વર્ણનું છે. વૃક્ષોના પત્રો પ્રાયઃમધ્યમ અવસ્થામાં વર્તમાન હોય ત્યારે નીલવર્ણનું હોય છે. આ કારણથી એ વનખંડને કૃષ્ણ કહ્યું છે. કારણકે એ અવસ્થામાં તે કાળા વર્ણથી શોભાયમાન હોય છે, એજ વાત ‘કિણ્હોમાસે’ એ પદ દ્વારા સૂચવેલ છે. જેટલા ભાગમાં એ વનખંડમાં કૃષ્ણ પત્રો હોય છે. એટલા ભાગમાં એ વનખંડ કૃષ્ણવર્ણથી પ્રતિભાસિત થાય છે. અહિંયાં યાવત્પદથી જે વિશેષણોનો સંગ્રહ થયો છે, એ વિશેષણોની વ્યાખ્યા

આ રીતે છે. ‘હરિષ્ઠ હરિઓમાસે-હરિતો હરિતાવમાસઃ’ કયાંક કયાંક એ વનખંડ હરિત છે. કેમકે એકદમ લીલા પાંદડાને લઈને હરિતપણુથી તેને પ્રતિભાસ થાય છે ‘નીલે નીલોમાસે’ ઈત્યાદિ ‘નીલો નીલાવમાસઃ’ કયાંક કયાંક કોઈ કોઈ પ્રદેશ વિશેષમાં આ વન નીલ છે, કેમકે નીલ વર્ણુ રૂપે તેને પ્રતિભાસ થાય છે. હરિત અવસ્થાને પુરીકરીને કૃષ્ણ અવસ્થાને પ્રાપ્ત ન થયેલ પત્રો નીલ કહેવાય છે. આ પત્રના સંબંધી નીલિમાના યોગથી એ વનને પણ નીલ કહે છે. પત્રો પોતાની યુવાઅવસ્થામાં કિસલય કુંપળ અવસ્થાને અને પોતાની લાલિમાને છોડીદે છે. ત્યારે તે હરિત અવસ્થામાં આવી જાય છે. તેથીજ એ પ્રમાણે કહેલ છે. કે આ વનખંડ કોઈ કોઈ ભાગમાં લીલાશ વાળા છે. અને લીલાપણુથીજ તેને પ્રતિભાસ થાય છે. આ વનખંડ કયાંક કયાંક કૃષ્ણવર્ણુ વાળા છે. કયાંક કયાંક નીલવર્ણુ વાળા છે. કયાંક કયાંક હરિત હોય છે ઈત્યાદિ રૂપે જે કથન કરવામાં આવેલ છે, તેનું કારણ એ એ રૂપે ત્યાં ત્યાં તે પ્રતિભાસિત થાય છે. એજ વાત ‘કિણ્હો કિણ્હોમાસે’ વિગેરેથી પુષ્ટ કરવામાં આવેલ છે જ્યારે પાન પોતાની પ્રૌઠાવસ્થામાં આવે છે, ત્યારે હરિતપણુનો ધીરે ધીરે અભાવ થઈને શ્વેતપણું આવવા લાગે છે. શ્વેતપણુમાં શીતળતાનો અર્થાત્ શીત વાયુનો વાસ થઈ જાય છે. તેથી એ વનખંડ પણ તેના યોગથી કયાંક કયાંક ‘શીતઃ શીતાવમાસઃ’ શીતવાયુના સ્પર્શવાળો છે અને શીતવાયુના સ્પર્શ રૂપે તેને પ્રતિભાસ થાય છે. આ કૃષ્ણ, નીલ, હરિત, વર્ણુ જે કારણથી પોતે પોતાનામાં ઉત્કટ, સ્નિગ્ધ, અને તીવ્ર કહેવાય છે, એજ કારણે તેના યોગથી એ વનખંડ પણ સ્નિગ્ધ, અને તીવ્ર કહેવાય છે. આ કથન માત્ર ઉપચાર રૂપે કહેલ છે, તેથી તે અવાસ્તવિક નથી કારણકે એ રૂપે તેને પ્રતિભાસ થાય છે. એથીજ એ વનખંડના વર્ણુનમાં સ્નિગ્ધાવભાસ અને તીવ્રાવમાસ એ બે વિશેષણોનો સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. જે કોઈ એવી શંકા કરે કે અવભાસ જ્ઞાન તો મિથ્યાપણું હોય છે, જેમકે મૃગતૃષ્ણા મરૂ મરીચિકામાં ઝાંઝવામાં જલનો મિથ્યા અવભાસ થાય છે તેથી તેવી રીતે અહીંયાં પણ એવો મિથ્યાવભાસ થઈ શકે છે. તો પછી આ અવભાસથી ત્યાંનું યથાર્થ વર્ણુન કેવી રીતે કરી શકાય ? અને ત્યાંના યથાર્થ સ્વરૂપનું વર્ણુન કેવી રીતે થાય ? આ શંકાના સમાધાન માટે કૃષ્ણ વિગેરેના તે રીતના સ્વરૂપનું પ્રતિપાદન કરવા માટે સૂત્રકારે આ વક્ષ્યમાણુ બીજા વિશેષણોનું કથન કર્યું

છે. તેનાથી ત્યાં તેનું તેવા પ્રકારનું પ્રતિપાદન થઈ જાય છે ‘કિંહે કિંહચ્છાય’ એ વનખંડ કૃષ્ણ એ માટે કહેવાય છે કે તેની છાયા આકારકૃષ્ણ છે. અહીંયા ‘કૃષ્ણચ્છાયઃ’ એ પદમાં આ પ્રથમાં વિલકિત હેત્વર્થમાં થયેલ છે. ‘નિમિત્ત કારણહેતુષુ સર્વાસાં વિમક્તીનાં પ્રાયો દર્શનાત્’ આ વચન પ્રમાણે પંચમ્યન્ત હેતુના અર્થમાં પ્રથમાં વિલકિત થઈ જાય છે. તેથી સૂત્રકારે આ વચનથી એ સમર્થિત કર્યું છે કે જે કારણથી સર્વ અવિસંવાદિપણાથી તેની છાયા આકાર કૃષ્ણ છે. એજ કારણથી એ વનખંડ પણ કૃષ્ણ છે, જ્યારે સર્વ પ્રકારે અવિસંવાદિપણાથી ત્યાં કૃષ્ણ આકાર પ્રાપ્ત થાય છે, તે ત્યાં નિશ્ચયરીતે કૃષ્ણપણ કાળાશ છે જ કે જેની સત્તા બ્રાન્ત અવલાસથી સ્થાપિત થાય છે. તે સર્વ પ્રકારે અવિસંવાદિ હોઈ શકતી નથી અહીંયાં કૃષ્ણપણાની સત્તા સર્વાવિસંવાદિ પણાથી સ્થાપિત થયેલ છે. તેથી તે પોતાના સાધ્યકૃષ્ણપણાને જરૂર જરૂર સાધક થઈ જાય છે. તેથીજ એ વનખંડ કોઈ કોઈ ભાગમાં નીલ

વર્ણવાળું થાય છે અને એથીજ તેની છાયા આકાર નીલ હોય છે. એ પ્રમાણે આ પ્રતિપાદનમાં પણ સમજી લેવું ‘શીતઃ શીતચ્છાયઃ’ અહીંયાં છાયા શબ્દ આકારના અર્થમાં નથી પણ તડકાના પ્રતિપક્ષ રૂપ જે છાયા છે, તે અર્થનો વાચક છે. તેથી એ વનખંડ શીત એ માટે છે કે ત્યાંની છાયા શીત હોય છે. ‘ઘનકડિચ્છાય’ કટિ શબ્દનો અર્થ શરીરના મધ્યભાગ માટે ગ્રહણ કરાય છે. તે પણ અન્યનો મધ્ય ભાગ પણ કટિ શબ્દથી ગ્રહણ થઈ જાય છે.

કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે આ વનખંડના મધ્યભાગમાં જે વૃક્ષોની પંકિત છે, તેની શાખાઓ અને પ્રશાખાઓ એક બીજા વૃક્ષની શાખાઓ અને પ્રશાખાઓના મધ્યભાગમાં પ્રવેશેલી રહે છે, તેથી આ વનખંડ ઘણું જ સુંદર લાગે છે. ‘મહામેહનિકુરં વમૂષ-મહામેઘનિકુરં વમૂતઃ’ તથા જોનારાઓને આ વનખંડ એવું જણાય છે કે જાણે પાણીનાભારથી નમી ગયેલા મહા મેઘોનો સમૂહ જ છે.

હવે આ વનખંડના વૃક્ષોનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. ‘તે ણં પાયવા’ એ વનખંડના વૃક્ષો એવા છે કે જેના મોટા મોટા મૂળિયા ઘણે દૂર સુધી જમીનની અંદરના ભાગમાં ઉંડે સુધી ઉતરી ગયેલા છે, આ વૃક્ષો પ્રશસ્ત પત્રોવાળા છે. પ્રશસ્ત પુષ્પોવાળા છે. પ્રશસ્ત ફળો વાળા છે. અને પ્રશસ્ત ખીયાઓ વાળા છે. જડનું નામ મૂળ છે. મૂળની ઉપર અને રકંધ-થડની પહેલાના ભાગનું નામ કંદ છે. જ્યાંથી ડાળો કુટે છે તેનું નામ રકંધ થડ છે. પ્રવાલ ફૂંપણોને કહે છે. આકીના બીજા પત્રો વિગેરે શબ્દોનો અર્થ સ્પષ્ટ જ છે. ‘આણુપુઙ્વ મુજાયરહ્ણલ્લવટ્ઠભાવપરિણયા’ આ બધા વૃક્ષો સઘળી દિશાઓમાં અને સઘળી વિદિશાઓમાં પોત પોતાની શાખાઓ દ્વારા અને પ્રશાખાઓ દ્વારા એવી રીતે ફેલાએલા છે, કે જેનાથી એ ગોળ ગોળ પ્રતીત થાય છે. મૂલ વિગેરે પરિપાટિ પ્રમાણેજ એ બધા વૃક્ષો સુંદર રીતે ઉત્પન્ન થયેલા છે. તેથી

ઘણાજ સોહામણા લાગે છે. એ બધા વૃક્ષો એક એક સ્કંધવાળા છે અને અનેક શાખાઓ અને પ્રશાખાઓથી મધ્યભાગમાં એનો વિસ્તાર વધારે છે, વાંકી ફેલાવવામાં આવેલ બે લુબ્ધોના પ્રમાણ રૂપ એક વ્યામ-વામ થાય છે. અનેક પુરૂષો મળીને પણ એવી ફેલાવવામાં આવેલ વામો દ્વારા જેને ગ્રહણ કરી શકતા નથી. એવું નિખીડ વિસ્તાર વાળું તેવું સ્કંધ-થડ હોય છે, તેના પાનડાઓ છિદ્રો વિનાના હોય છે. અર્થાત્ વાયુના દોષથી કે કાળ દોષથી એ વૃક્ષોના પાનડાઓમાં કોઈ પણ પ્રકારના છિદ્રો વિગેરે હોતા નથી. અથવા એ વૃક્ષોના પાનાઓ પરસ્પરમાં શાખા પ્રશાખાઓમાં એવી રીતે ચોંટીને લાગેલા રહે છે કે જેનાથી તેની અંદરના ભાગમાં થોડા સરીખા પણ છિદ્રો દેખાતા નથી. એજ વાત ‘અવિરલપત્તા’ એ પદ્ધતી પુષ્ટ કરવામાં આવેલ છે. અહીંયાં પણ આ હેત્વર્થમાં પ્રથમા વિલક્ષિત થયેલ છે. એનાથી એ ધ્વનિત થાય છે કે જે કારણે એ અવિરલ પત્રોવાળા છે, એજ કારણથી તે અચ્છિદ્ર પત્રોવાળા છે. ‘અવાણ્ણપત્તા-અવાતીનપત્ત્રા’ એ અવિરલ પત્રોવાળા એ કારણથી છે કે ત્યાં એવા ભેરથી હવા નથી ચાલતી કે જેના કારણે એના પાનડાઓ ડાળથી તૂટીને જમીન પર પડી જાય ‘અણ્ણપત્તા’ ગડ્ડરિકાદિ રૂપ ઈતિ આ પાનાઓને થતી નથી. તેથી પણ એ અચ્છિદ્ર પત્રોવાળા હોય છે. ‘ગિદ્ધય જરદ પત્તા’ આ વૃક્ષો પર જે પાનડાઓ ગુના થઈ જાય છે. અને સફેદ થઈ જાય છે, તે પત્રો પવન દ્વારા જમીન પર પાડી નાખવામાં આવે છે. તથા જમીન પર પડેલા તે પાનડાઓને પણ ત્યાંથી ઉડાડીને ખીજે લઈ જવાય છે. ‘નવહરિય મિસંતપત્તંધયારગંભીરદરિસણિજ્જા’ આ વૃક્ષો અલબ્ધ ભાગવાળા હોવા છતાં પણ દર્શનીય હોય છે, અલબ્ધ મધ્ય ભાગવાળા એ કારણથી છે કે નવા નવા લીલા લીલા પાનાઓના સમૂહથી કે જે દેહી-પ્યમાન અને ગાઠ છાયાવાળા છે. તેના પર કાયમ અંધારા જેવી છાયા રહે છે, એ વૃક્ષોના વરાંકુરોવાળા અથ શિખરો નિરંતર નીકળેલા નવતરણ પલ્લ-વોથી તથા કોમળ મનોરં ઉજ્જવલ કર્મપાયમાન ધીરે ધીરે હલતા કિસલયોથી અને કોમળ પ્રવાળોથી પલ્લવાંકુરોથી શોભાયમાન બનેલા રહે છે. અંકુર અને પ્રવાલમાં કાલકૃત અવસ્થા વિશેષથી ભેદ થઈ જાય છે. ‘ગિચ્ચં કુસુમિયા, ગિચ્ચં મડલિયા, ગિચ્ચં લવણ્યા, ગિચ્ચં થવણ્યા, ગિચ્ચં ગુમ્મિયા, ગિચ્ચં ગોચ્છિયા, ગિચ્ચં જમલિયા, ગિચ્ચં જુલિયા, ગિચ્ચં વિળમિયા, ગિચ્ચં પળ-

મિયા' આ વૃક્ષો કાયમ કુસુમિત રહે છે. નિત્ય મુકુલિત રહે છે, નિત્ય પલ્લવિત રહે છે, નિત્ય સ્તબ્ધકિત રહે છે. નિત્ય ગુલ્મિત રહે છે, નિત્ય ગુચ્છિત રહે છે. નિત્ય યમલિત રહે છે. નિત્ય યુગલિત રહે છે. નિત્ય વિનમિત રહે છે- અને નિત્ય પ્રણમિત રહે છે. આ રીતે નિત્ય કુસુમિત, મુકુલિત, પલ્લવિત, સ્તબ્ધકિત, ગુલ્મિત ગુચ્છિત, યમલિત, યુગલિત; વિનમિત, તેમજ પ્રણમિત અનેલા આ વૃક્ષો સુવિભક્ત પિંડવાળી મંજરી રૂપ અવતાંસક-વસ્ત્રને ધારણ કરીને રહે છે. આ શબ્દોનો અર્થ પહેલાં સૂત્રમાં બતાવવામાં આવી ગયેલ છે. 'સુચરહિણ મયણસલાગા કોડ્ડલ કોરગ મુકુલરહિણ મદનસલાકા કોકિલ કોરક' ઇત્યાદિ એ વૃક્ષોની ઉપર શુકના જોડલા, મયૂરોના જોડલા, મદનશલાકા-મેનાના જોડલા કૈયલના જોડલા, ચક્રવાકના જોડલા, કલહંસના જોડલા સારસના જોડલા વિગેરે અનેક પ્રકારના પક્ષિઓના જોડલાઓ બેઠા બેઠા ઘણે દૂર સુધી સંભળાતા અને ઉચ્ચ સ્વર યુક્ત એવા મધુર સ્વરવાળા રમણીય શબ્દો કરતા રહે છે. ચહચહાતા રહે છે. એથી એ વૃક્ષોની સુંદરતામાં વિશેષ શોભા જણાઈ આવે છે એ વૃક્ષોની ઉપર 'સપિંડિયદપ્પિયમમર મહુચરીપહકરા-સપિંડિતદ્રવત્તમમરમધુકરી પ્રહકરા;' મધને સંગ્રહ કરવાવાળા ઉન્મત્ત પિંડીભૂત ભમરાઓનો અને ભમરીઓનો સમૂહ પણ હમેશાં બેસી રહે છે. 'પરિલીયમાણમત્ત છપ્પય કુસુમા-સવલોભંગુર ગુમગુમાયમાનગુંજદ્દેસમાગા-પરિલીયમાનમત્તષટ્પદ કુસુમાસવલો લમધુરગુમગુમાયમાનગુજ્જદ્દેશમાગા' એ વૃક્ષોની આસપાસના ભાગમાં બહારથી આવેલા અનેક ભમરાઓ બેસી રહે છે, અને મધુપાન કરીને મદોન્મત્ત બને છે. તથા કિંજલક-પુષ્પપરાગતું પાન કરવામાં તેનું લંપટ પણ જણાઈ આવે છે. તેઓ મધુર મધુર શબ્દોથી શુભ શુભાયમાન રહે છે. અર્થાત્ ગણ ગણાટ કરતા રહે છે. ઝંકાર કર્યા કરે છે. તેથી એ વૃક્ષોના પ્રદેશ ભાગો એ પક્ષિઓના ગુંબરવથી ખૂબજ સુંદર અને અત્યંત સોહામણા લાગે છે. 'અલ્પિંતર પુષ્પફલા' એ વૃક્ષોના પુષ્પો અને ફળો તે વૃક્ષોની ઘટામાં જ છુપાઈ રહે છે. 'બાહિરવત્તચ્છન્ના' બહારથી એ વૃક્ષો પાનાઓથી ઢંકાયેલા રહે છે. આ રીતે એ વૃક્ષો પત્રો અને પુષ્પોથી 'અવચ્છન્નપરિચ્છન્ના' સદા ઉત્તમ રીતે આચ્છાદિત ઢંકાયેલા બન્યા રહે છે. 'નીરોગા' આ વૃક્ષોમાં વનસ્પતિકાયિક સંબંધી કોઈ પણ રોગ હોતો નથી. 'અકંટગા' એ વૃક્ષોમાં બાવળ વિગેરે કાંટાવાળા વૃક્ષો હોતા નથી. તેના ફળો ઘણાજ વધારે મીઠાશવાળા હોય છે. સ્નિગ્ધ સ્પર્શવાળા હોય છે. સમીપવર્તી અનેક પ્રકારના ગુચ્છોથી, શુદ્ધોથી, નવમાલિકા વિગેરેના મંડપોથી અને દરાખ વિગેરેના મંડપોથી એ વૃક્ષો સદાકાળ સુશોભિત

રહે છે, તેના ઉપર અનેક પ્રકારની સુંદર ધબ્બો ફરકતી રહે ‘વાવિ પુસ્ક-
રિણી દીહિયા સુનિવેસિયરમ્જાલધરગા’ ચોખ્ખાના આકારવાળી વાવોમાં વૃત્ત
આકારવાળી પુષ્કરણિયોમાં અથવા પુષ્કર-કમળોથી યુક્ત પુષ્કરણિયોમાં ઋગ્નુ
સારિણીવાળી દીર્ઘિકાઓમાં જેને સંગ્રહ કરવા સારી રીતે સુંદર બળગૃહો
લાગેલા છે, એવા એ વૃક્ષો એવા પ્રકારના અન્ય ગન્ધથી પણ વિશેષ પ્રકાર
થી મનોહર એવા ગંધને કાયમ છોડયા કરે છે, કે જેથી ગંધ વિષયક મનને
તૃપ્તિ મળી જાય છે. એ ગંધ એમાંથી થોડા થોડા પ્રમાણમાં નીકળતો નથી.
પરંતુ પિંડ પણથી અર્થાત્ પિંડ રૂપે નીકળતો રહે છે, અને ઘણે દૂર સુધી
ફેલાઈ જાય છે. જેટલા ગંધ પુદ્ગલોથી ગંધના સંબંધમાં દ્રાણેન્દ્રિય તૃપ્ત
થઈ જાય એટલા ગંધ સંઘાતનું નામ ગંધદ્રાણિ છે. ‘સુહસેઝ કેઝબહુલા’
તેના જે આલવાલ ક્યારાઓ છે તે સુંદર છે તથા તેના પર જે ધબ્બો
લાગેલી છે તે પણ અનેક પ્રકારના રૂપવાળી છે. આટલા સુધી ચાવતપદથી
સંગ્રહાયેલ પદોની વ્યાખ્યા કરવામાં આવેલ છે.

હવે સૂત્રમાં આવેલ પદોની વ્યાખ્યા કરવામાં આવે છે. ‘અણેગસગઢરહ-
જાણ જુગ્ગ૦’ અહીંયાં રથ જે પ્રકારના કહેવામાં આવ્યા છે. એક ક્રીડારથ
અને ખીજો સંગ્રામરથ, અનેક શકટ ગાડા અનેક રથ-યાન વાહન યુગ્મ તોલ્લ
દેશ પ્રસિદ્ધ જે હાથ પ્રમાણની વેદિકાથી શોભાયમાન જંપાન શિખિકા અને
સ્થન્દમાનિકા આ બધા વાહનો એ વૃક્ષોની છાયા સુંદર હોવાથી તેની તળે
આરામ કરવા ઉભા રાખવામાં આવે છે, એવો વિસ્તાર વાળો તળભાગ આ
વૃક્ષોનો છે. એ કારણથી એ ‘સુરમ્મા’ અત્યંત રમણીય છે. તથા પ્રાસાદીય
દર્શનીય, અભિરૂપ અને પ્રતિરૂપ છે. આ પદોનો અર્થ પહેલા આવી ગયેલ છે.

હવે આ વનખંડના ભૂમિલાગનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. ‘તસ્મ જં
વણહંડસ્સ અંતો બહુ સમરમણિજ્જે ભૂમિભાગે પણ્ણત્તે’ આ વનખંડની અંદરનો
જે ભૂમિલાગ છે, તે ઘણો સમ છે, બિલકુલ બરોબર એક સરખો છે, ઉંચો
નીચો નથી કેવા પ્રકારનો એ સમભાગ છે તે આલિંગ પુષ્કર વિગેરેની ઉપમાઓ
દ્વારા બતાવે છે. ‘સે જહા નામણ આલિંગપુસ્કરેતિ વા’ ઇત્યાદિ એ ભૂમિલાગ
એવો જણાય છે કે જેનું આલિંગ પુષ્કર હોય છે, આ આલિંગ નામ મુરજ
વાદ્યવિશેષનું છે, તથા તેના ઉપર જે ચામડું મઢેલું હોય છે, તેનું નામ પુષ્કર
છે. આ આલિંગપુષ્કર ઘણેજ સમ-સરખો હોય છે. એજ રીતનો ત્યાંનો
તે ભૂમિલાગ મૂદંગના પુષ્કર જેવો સમ-સરખો છે. મૂદંગએ લોક પ્રસિદ્ધ
એક પ્રકારનું વાદ્ય વિશેષ છે, તેનું પુષ્કર પણ બિલકુલ સરખું હોય છે, ઉચું
નીચું હોતું નથી. એજ રીતે પરિપૂર્ણ પાણીથી ભરેલ તળાવની ઉપરનો ભાગ

જેમ એક સરખો સમતલ હોય છે ઉંચો નીચો હોતો નથી, એજ રીતનો એ ભૂમિભાગ સમતલ હોય છે. જેમ કરતલ એક સરખો સમ હોય છે તેમ એ ભૂમિભાગ પણ કરતલ જેવો સમતલ હોય છે. જે પ્રમાણે ચંદ્ર મંડલ એક સરખું સમ હોય છે. એજ રીતે ત્યાંનો ભૂમિભાગ પણ સમતલ હોય છે. યદ્યપિ ચંદ્ર મંડલ સમતલ હોતું નથી કેમકે ચંદ્રમંડલમાં ઉંચા કરેલ કોંઠાના આકાર જેવો પીઠ-પ્રાકારના જેવું ઉંચાનીચાપણું છે. પરંતુ અહીંયાં જે તેને સમતલ પણાના દષ્ટાંતમાં રાખવામાં આવેલ છે, તે તેનો દૃશ્યમાન દેખાતો ભાગ સમતલ દેખાય છે એ અપેક્ષાથી અહીં રાખેલ છે. એજ રીતે ત્યાંનો ભૂમિભાગ ‘આયંસમંદ્વલેઈ વા સૂરમંદ્વલેઈ વા’ આદર્શ તલના સરખો સમતલ વાળો છે. અને સૂર્ય મંડલ જેમ સમતલ હોય છે તેવો એ ભૂમિભાગ સમતલ વાળો છે ‘ઉરદ્મમં’ ઉરભ્ર ઉરણને કહે છે, જેને લાપામાં ઘેટા કહેવામાં આવે છે. તેનું ચામડુ એકદમ સમતલ હોય છે, તેના જેવો એ ભૂમિભાગ સમતલ છે એજ રીતે ‘ઉસમચમ્મેઈ વા’ વૃષભ અર્થાત્ બળદ ‘વરાહચમ્મે ઇવા’ વરાહ (ભુંડ) સુવરને કહે છે. ‘સીહચમ્મેઈ વા’ સિંહ ‘વગ્ધચમ્મે ઇવા’ વાઘ એ સિંહની જ એક જાતનું નામ છે. ‘વિગચમ્મેઈ વા’ વૃક અર્થાત્ બકરાં ‘દીવિચમ્મેઈ વા’ દ્વીપિ એ ચિત્તાનું નામ છે. ‘અણેગ સંકુકીલગ સહસ્સવિત્તે’ આ બધા જાનવરોનું ચામડું શંકુ જેવા મોટા મોટા હબરો ખીલાથી જ્યાં સુધી ટીપવામાં આવતા નથી ત્યાં સુધી તે સમતલ બનતા નથી. પરંતુ તે મધ્યમાં પાતળા રહે છે. અને જ્યારે તે ટીપાય છે, ત્યારે તે એક દમ સમ સરખા બની જાય છે. તેથી જે રીતે આ બધાનું ચામડું આ રીતે ટીપાયા પછી સમતલ બને છે, એ જ પ્રમાણે એ વનખંડની અંદરનો ભૂમિભાગસમતલવાળો હોય છે ‘નાણાવિહ પંચવણેહિં તણેહિં ચ મણીહિય ઉવ સોમિવ’ આ ભૂમિભાગ અનેક પ્રકારના પંચ વર્ણવાળા તૃણોથી અને મણિયો થી શોભાયમાન રહે છે. અહીં આગળના પદોનો સંબંધ બતાવેલ છે.

એ તૃણ અને મણિયો કેવા પ્રકારના છે એ સૂત્રકાર બતાવે છે. ‘આવડદ પચ્ચાવડ્ઢી સેઢીપસેઢી સોત્થિય સોવત્થિય પૂસમાળવદ્ધમાળમચ્છંડકમકરંડક-જારમારફુલ્લાવલિ વડમપત્તસાગરતરંગવાસંતિલયપડમલય મત્તિચિત્તેહિ’ આ તૃણ અને મણિયો આવર્ત પ્રત્યાવર્ત શ્રેણી પ્રશ્રેણી સ્વસ્તિક સૌવસ્તિક પુખ્યમાણવ વદ્ધમાનક શરાવસંપુટ મત્સ્યાંડક. મકરાંડક એવં જારમાર આ બધી રચનાઓથી અર્થાત્ આવર્ત વિગેરેના લક્ષણો વાળો એ ભૂમિભાગ છે. તથા પુષ્પાવલી, પદ્મપત્ર, સાગરતરંગ, વાસંતીલતા અને પદ્મલતા એ બધાઓની રચનાથી જેમાં ચિત્રો બનેલા છે. એવો એ ભૂમિભાગ છે.

હવે આવર્ત વિગેરે શબ્દોનો અર્થ બતાવવામાં આવે છે. મણિનું એક લક્ષણ આવર્ત છે તે તો લોકમાં પ્રસિદ્ધજ છે. તથા જલતરંગને પણ આવર્ત કહેવામાં આવે છે. એક આવર્તની સામે જે બીજુ આવર્ત થાય છે તેને પ્રત્યાવર્ત કહે છે. બીંદુ સમૂહોની જે પંક્તિ હોય તેને શ્રેણી કહે છે. એક શ્રેણીથી જે બીજી શ્રેણી નીકળેલી હોય છે, તેને પ્રશ્રેણી કહે છે. સાથિ-

યાને સ્વસ્તિક કહે છે. સૌવસ્તિક અને પુબ્યમાણ્ય એ બે શબ્દોનો અર્થ લોક સમૂહથી જાણી લેવો. શરાવસંપુટને વર્દ્ધમાનક કહે છે. મસ્ત્યંક અને મકરાંડક એ મણિયોના લક્ષણ વિશેષ છે. અને એ રત્નની પરીક્ષા કરવાવાળા પાંસેથી સમજી લેવા, 'સચ્છાણ્હિં સમરીણ્હિં સરુજ્જોણ્હિં ણાણાવિહ પંચ વણ્ણેહિં' તથા આ તૃણ અને મણિયો સુંદર કાંતિથી યુક્ત છે. બહાર નીકળતી કિરણબળેથી યુક્ત છે તથા બહાર રહેલ સમીપની વસ્તુઓના સમૂહને પ્રકાશિત કરવાવાળા ઉદ્યોત તેજથી યુક્ત છે. જે પાંચ વર્ણના તૃણ અને નાના પ્રકારના મણિથી એ ભૂમિભાગ યુક્ત છે, તે મણિયો કૃષ્ણવર્ણ યાવત યુક્ત વર્ણથી સુશોભિત છે. અહીંયાં યાવત્પદથી નીલ, લોહિત, અને પીતવર્ણ ગ્રહણ કરાયેલ છે. હવે એ પાંચે વર્ણોનું અલગ અલગ વર્ણન કરે છે તેમાં શ્રી ગૌતમસ્વામી પહેલાં કાળાં વર્ણના સંબંધમાં શ્રીમહાવીરપ્રભુને પૂછે છે કે હે ભગવન્ 'તત્ત્વ ણં જે તે વળ્હા તણા મળોયા એ પાંચ વર્ણવાળા તૃણો અને મણિયોમાં જે કૃષ્ણ વર્ણવાળા તૃણ અને મણિયો છે, 'તેસિ ણં અયં ઇયાહુવે વળ્ણાવાસે વળ્ણત્તે' તેનો વર્ણવાસ-વર્ણન્યાસ આવી રીતે હોય છે? 'સે જહા નામણે જોમૂતેહ્વા' વર્ષાકાળના પ્રારંભ સમયમાં જલથી ભરેલા વાદળા જેવા કાળા હોય છે, 'અંજણેતિવા' જેવું કાળું સૌવીરાંજન અથવા એ નામનું રત્ન વિશેષ હોય છે, 'વંજણેહ્વા ધંજન દીવાનો મેલ-મશ જેવો કાળો હોય છે. 'કજ્જ-લ્લે હ્વા' કાજળ અર્થાત્ દીવામાંથી ખરેલી મશ જેવું કાળું હોય છે, અથવા કાજળને તાંબાના વાસણમાં એકડું કરી જ્યારે તેને કોઈ સિન્ધુ પદાર્થની સાથે મેળવી દેવામાં આવે છે, ત્યારે તે વિશેષ પ્રકારે કાળું બનીને ચમકે છે. અને તેને મષી કહે છે. તે ખતાવવા અહીં કાજળને દષ્ટાંત કોટિમાં લીધેલ છે. 'મસીગુલિયાહ્વા' મસીની ગુટિકા-ગોળી જેવી કાળી હોય છે. 'ગવલ' લેંસનું સીંગ જેવું કાળું હોય છે લેંસના સીંગડા ઉપરની ખાલ કાઢી લેવાથી એ વિશેષ પ્રકારથી કાળા દેખાય છે. તેથીજ તેને અહીં દષ્ટાંત તરીકે ગ્રહણ કરેલ છે. 'ગવલગુલિયાહ્વા' જેવી કાળી ગવલગુટિકા હોય છે. આ ગવલગુટિકા લેંસના સીંગડાના એકદમ સારભાગ રૂપ હોવાથી વિશેષ કાળાશ વાળી હોય છે 'ભમરે હ્વા' જેવો કાળો ભમરો હોય છે, 'ભમરાવલિયાહ્વા' ભમરાઓની પકિત જેવી કાળી હોય છે. 'ભમરપત્તગયસારેહ્વા' ભમરાઓની પાંખની અંદરનો ભાગ જેમ વિશેષ પ્રકારની કાળાશ વાળો હોય છે, 'જંબૂફલેહ્વા' જાંબુડા જેવા કાળા હોય છે. 'અહારિદ્દેહ્વા' કાગડાનું ખચ્ચું જેવું કાળું હોય છે. પરપુદ્દેહ્વા'

જેવા કાળા રંગવાળી કોયલ હોય છે. ‘ગણ્ડવા’ હાથી જેવો વર્ણમ મહાન કાળો હોય છે. ‘ગયકલમેડ્વા’ હાથીનું ખચ્ચું જેવું કાળું હોય છે, ‘કળ્હસપ્પેડ્વા’ જેવો કાળો લયંકર વિકરાળ કૃષ્ણસર્પ હોય છે. ‘કળ્હકૈસરેડ્વા’ જેવું કાળું કૃષ્ણ કેસર ખડકલ હોય છે. ‘આગાસધિગલેડ્વા’ જેવું કાળું આકાશનું ધિગ્ગલ હોય છે. અર્થાત્ શરદ કાળમાં મેઘથી મુક્ત થયેલ આકાશ ખંડ હોય છે, ‘કળ્હ સોણ્ડવા’ જેવો કાળો કૃષ્ણ અશોક હોય છે. ‘કળ્હકળવીરેડ્વા’ જેવી કાળી કૃષ્ણ કરેણ્ હોય છે. ‘કળ્હ વંધુજીવેડ્વા’ જેવું કાળું અંધુજીવ હોય છે. ‘ણ્યાહ્લવે સિયા’ હે ભગવન્ ! ત્યાંના તૃણો અને મણિયોની કાલિમા આ પહેલાં કહેલ મેઘ વિગેરેના જેવી હોય છે ? આ રીતે શ્રીગૌતમસ્વામીએ વચ્ચમાંજ પ્રશ્ન કરવાથી તેનો ઉત્તર આપતાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગોયમા ! જો ઇળદ્રે સમદ્રે’ આ અર્થ બરોબર નથી. અર્થાત્ જેવી રીતે મેઘ વિગેરેને કાળા

વર્ણવાળા તમેએ આતાવ્યા છે. તેવા પ્રકારની કાળાશવાળા એ તૃણ અને મણિયો નથી. પરંતુ ‘તેસિં કળ્હાણં તળાણં મળીણય ઇત્તો ઇદ્દતરાણ ચેવ કંતતરાણ’ એ તૃણ મણિયોની જે કાલિમા છે તે આ જીમૂત-મેઘ વિગેરે પદાર્થોથી પણ ઘણીજ વધારે કાળાશ છે. અને એ કાળાશવાળી જેવાવાળાને અરૂચિકર હોતી નથી. પરંતુ અત્યંત સોહામણીજ લાગે છે. તેથી અત્યંત સ્નિગ્ધ અને મનોહર કાળીમાંથી યુક્ત હોવા છતા પણ એ આ મેઘ વિગેરેની અપેક્ષાએ અત્યંત કમનીય જ છે. ‘પિયતરાણ ચેવ’ પ્રિયતરજ છે. ‘મળુણ્ણતરાણ ચેવ’ મનોજ્ઞતરજ છે. જેને મન અનુકૂળ માનીને પોતાની પ્રવૃત્તિનો વિષય બનાવે છે, એવા પદાર્થજ મનોજ્ઞ કહેવાય છે. આ મનોજ્ઞની સાથે પ્રકર્ષની વિવક્ષામાં તરપૂ પ્રત્યય થવાથી ‘મનોજ્ઞતર’ પદ બની જાય છે. આ રીતે જે અતિશય પણાથી મનને અનુકૂળ હોય છે, તે મનોજ્ઞતર કહેવાય છે. કોઈ કોઈ મનોજ્ઞતર પદાર્થ પણ મધ્યમ હોય છે. તેથી આની કાળાશમા સર્વોત્કર્ષપણું બતાવવા માટે ‘મળામ-તરાણ ચેવ’ એ પદ કહેવામાં આવેલ છે. મનને જે પોતાને વશ કરી લે છે તે મનોમ કહેવાય છે. અહીંયાં પણ પ્રકર્ષની વિવક્ષામાં તરપૂ પ્રત્યય થયેલ છે. એવી રીતના કૃષ્ણ વર્ણ વાળા ત્યાંના મણિયો અને તૃણો હોય છે. તેમ કહેલ છે.

હવે શ્રીગૌતમસ્વામી નીલવર્ણના સંબંધમાં પ્રભુશ્રીને પૂછે છે ‘તત્થ ણં મંતે ણીલગા તળા ય મળી ય’ ત્યાં જે નીલ વર્ણવાળા તૃણો અને મણિયો કહેલા છે ‘તેસિ ણં ઇમેયાહ્લવે વળ્ણાવાસે પળ્ણત્તે’ તેનું વર્ણન આ રીતે બતાવવામાં આવેલ છે. ‘સે જહાનામણ મિંગેડ્વા મિંગપત્તેડ્વા, ચાસેડ્વા ચાસપિચ્છેડ્વા સુણ્ણ વા સુયાપચ્છેડ્વા ણીલીતિવા ણીલીમેણ્ણડ્વા’ ભૂંગ જેવો નીલ વર્ણનો હોય છે, કે

જેને ભીંગોડી કહે છે, ભૂંગપત્ર જેવું નીલ હોય છે. ચાલપક્ષી જેવું નીલ હોય છે. જેવી નીલી તેની પાંખ હોય છે. શુક્ર પોપટ જેવા નીલા રંગનો હોય છે. અને જેવી નીલરંગની તેની પાંખ હોય છે. જેવી નીલી લીલ હોય છે. અને જેવી નીલ લીલનો ભેદ હોય છે, 'ખીલીગુલિયા ડવા' લીલની ગુટિકા ગોળી જેવી લીલી હોય છે. 'સામાણિતિ વા' શ્યામા નામનું ધાન્ય જેવું લીલું હોય છે, 'ઉચ્છંતવતિવા' જેવું લીલું ઉચ્ચંતગ (દ્વાંતને લગાવવાનો રંગ વિશેષ) હોય છે. 'વળરાઈડવા' વનરાજી જેવી લીલી હોય છે, 'હલહરવસણેડવા' હલધર બલભદ્રનું વસ્ત્ર જેવું લીલું હોય છે 'મોરગીવાડવા' મોરની ગ્રીવા જેવી લીલી હોય છે, 'પારેવય ગીવા ડવા' પારેવા-કપૂતરોની ગ્રીવા જેવી લીલી હોય છે. 'અયસી કુસુમેડવા' અલસીના ફુલ જેવા લીલા હોય છે, 'અંજળ કેસિગા કુસુમેડવા' અંજન કેશિના ફુલ જેવા લીલા રંગના હોય છે 'અંજનકેશિકા'

એ વનસ્પતિ વિશેષનું નામ છે. એનું પુષ્પ નીલવર્ણનું હોય છે. 'નીલુપ્પલે ડવા' નીલોત્પલ નીલકમળ જેવું લીલું હોય છે, 'ખીલાસોણેડવા' નીલ અશોક વૃક્ષ જેવું લીલું હોય છે, 'ખીલ કળવીરે ડવા' જેવી નીલ, નીલ કરેણુ હોય છે. 'ખીલવં ધુજીવેડવા' નીલ અંધુજીવ જેવું નીલ રંગનું હોય છે. તેા હે લગવન્ શું તે તૃણ અને મણિયો એવા નીલ વર્ણના હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! ખો ડ્ઞણ્ટ્રે સમટ્ટે' હે ગૌતમ ! આ અર્થ કથન બરોબર નથી કેમકે 'તેસિં ણં ખીલગાણં તણાણં મણીણ ય' એ લીલાતૃણો અને મણિયોનો 'એત્તોડ્ઢટ્ટરાણેવ વણ્ણેણં પણ્ણત્તા' જે લીલો વર્ણુ છે તે આ ભૂંગ-લમરા વિગેરેના કરતાં ઘણો વધારે ઈષ્ટતર, કાંતતરક, અને મનોજ્ઞતરક તથા મનઆમતરક હોય છે, તેથી આ નીલ વર્ણુના તૃણ અને મણિયો આ ભૂંગ-લમરા વિગેરેના રંગ કરતાં પણ ઘણાજ વધારે ઈષ્ટતર કાંતતરક, વિગેરે વિશેષણોવાળા હોય છે.

હવે શ્રીગૌતમસ્વામી લોહિત લાલ વર્ણુના સંબંધમાં પ્રભુશ્રીને પ્રશ્ન કરતાં કહે છે કે હે લગવન્ તત્થ ણં જે તે લોહિયગા તણા ય મણી ય તંસિં ણં અયમેયા-રૂવે વણ્ણાવાસે પણ્ણત્તે ત્યાં જે લાલ વર્ણુવાળા તૃણો અને મણિયો કહ્યા છે. તેનો વર્ણુવાસ-વર્ણુન આ પ્રમાણે હોય છે? 'સે જહાનામાણ સસકરુહિરેડવા' સસલ નું લોહી જેવું લાલ હોય છે, 'ખરરુહિરેડવા' મનુષ્યનું લોહી જેવું લાલ હોય છે. 'ઝરઠ્ઠમરુહિરેડવા' ઘેટાનું લોહી જેવું લાલ હોય છે 'વરાહ રુહિરેડવા' વરાહ ભુંડનું લોહી જેવું લાલ હોય છે, 'મહિસરુહિરેડવા' ભેંસનું લોહી જેવું લાલ હોય છે. 'બાલિંદગોવણેડવા' પહેલા વર્ષાદના સમયમાં ઉત્પન્ન થયેલ બાલ ઈંદ્ર ગોપ કીટ વિશેષ જેવા લાલ હોય છે. 'બાલદિવાક

રેડ્ડા' જેવા લાલ બાલ દિવાકર-સૂર્ય હોય છે. જેમ કહ્યું છે કે 'ઉદયે સવિતા રત્નો રક્તશ્રાસ્તમયેડપિચ' સૂર્ય ના ઉદયના સમયે અને અસ્તના સમયે પણ રંગ લાલજ હોય છે. સંજ્ઞરાગેડ્ડા' વર્ષાકાલની સંધ્યા સમયનો રંગ જેવો લાલ હોય છે. 'ગુંજદ્ધરાગેડ્ડા' ગુંબ-રતિના અર્ધ લાગનો રંગ જેવો લાલ હોય છે, જાતિ હિંગુલેડ્ડા' જાત્ય હિંગુનો રંગ જેવો લાલ હોય છે. 'સિલ્પવાલેડ્ડા' શિલાપ્રવાલ પ્રવાલ નામના રત્નવિશેષનો રંગ જેવો લાલ હોય છે, 'પવાલકુરેડ્ડા' પ્રવાલના અંકુરનો વર્ણ જેવો લાલ હોય છે, પ્રવાલની કુંપળનો અંકુર પહેલાજ નીકળેલ હોવાથી ઘણોજ લાલ હોય છે. તેથી અહિયાં તેને દષ્ટાંત તરીકે ગ્રહણ કરેલ છે. 'લોહિતક્ષમણી ડ્ડા' લોહિતાક્ષમણિ જેવું લાલ હોય છે, 'લક્ષ્મીરસેડ્ડા' લાક્ષ્મીરસ જેવો લાલ હોય છે. 'કિમિરાગેડ્ડા' કૃમિરાગ જેવો લાલ હોય છે 'રત્તકંબલેડ્ડા' લાલ કાંબળનો રંગ જેવો લાલ હોય છે. 'ચીન પિટ્ટરાસીડ્ડા' ચીન નામના ધાન્ય વિશેષનો પિષ્ટ લોટ જેવો લાલ હોય છે, 'જાયસુચળકુસુમેડ્ડા' જેવો લાલ રંગ જાસુસના પુષ્પનો હોય છે. 'કિંસુચકુસુમેડ્ડા' કિંશુક પલાશ ખાખરાનું પુષ્પ કેસૂડાનો રંગ જેવો લાલ હોય છે. 'પારિજાય કુસુમેડ્ડા' પારિજાતકનું પુષ્પ જેવું લાલ હોય છે, 'રતુપ્પલેડ્ડા' રકતોત્પલ લાલ કમળનો રંગ જેવો હોય છે, 'રત્તાસોડ્ડા' જેવું લાલ રકતાશોક હોય છે, 'રત્તકળવીરેડ્ડા' જેવો લાલ રંગ લાલ કરેણનો હોય છે, 'રત્તબંધુજીવેડ્ડા' અને જેવો લાલ રંગ લાલ અંધુજીવકનો હોય છે. 'ભવેચારુવેસિયા' હે ભગવન્ શું એ તૃણો અને મણિયોનો રંગ એવોજ લાલ હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે 'ગોચમા! ગો ડ્ડા સમટ્ટે' હે ગૌતમ! આ અર્થ સમર્થ નથી. કેમકે 'તેસિણં લોહિયાગણં તણાય મણિણય' એ લાલ તૃણો અને મણિયોનો લાલ રંગ 'એત્તો ડ્ડાત્તરાણ ચેવ જાવ વણેણં પણત્તે' આ સસલાના લોહી વિગેરેના રંગથી પણ વધારે ધ્વંસિતર અને કાંતર છે. અહીંયાં યાવત્પદ્ધતી મનોજ્ઞતર અને મનોડમતર આ વિશેષણોનો સંગ્રહ થયો છે આ પદનો અર્થ પહેલાં કહેવામાં આવી ગયેલ છે.

હવે શ્રીગૌતમસ્વામી હરિદ્ર પીળા વર્ણના સંબંધમાં પ્રભુશ્રીને પૂછે છે કે હે ભગવન્ 'ત્તથ્થ ણં જે તે હાલિહગા તણાય મણિય' એ તૃણો અને મણિયોમાં ત્યાં જે પીળા વર્ણના તૃણો અને મણિયો છે, તેનો વર્ણવાસા 'તેસિં ણં અચમેચારુવે વણાવાસે પણત્તે' તેનો વર્ણવિન્યાસ વર્ણન વક્ષ્યમાણ પ્રકારથી છે? 'સે જહાનામણ ચંપણેડ્ડા, ચંપગચ્છલ્લીડ્ડા ચંપગમેણેડ્ડા હાલિહાડ્ડા' સુવર્ણ ચંપક વૃક્ષ જેવું પીળું હોય છે. સુવર્ણ ચંપક વૃક્ષની છાલ જેવી પીળી હોય છે, સુવર્ણચંપકનો ખંડ જેવો પીળો હોય છે, હલદર જેવી

પીળી હોય છે. ‘હાલિદ્દમેદ્દવા’ હલદરનો ટુકડો જેવો પીળો હોય છે. ‘હાલિદ્દગુલિયાદ્દવા’ હલદરની ગોળી જેવી પીળો હોય છે. ‘હરિયાલિયાદ્દવા’ હરિતાળ જેવો પીળો હોય છે. ‘હરિતાલિયામેદ્દવા’ હરિતાલનો ખંડ જેવો પીળો હોય છે. ‘હરિતાલિયા ગુલિયાદ્દવા’ હરિતાલિકાની ગોળી જેવી પીળી હોય છે. ‘ચિત્તરેદ્દવા’ ચિકુર એક ઝાતનું પીળું દ્રવ્ય વિશેષ જેવું પીળું હોય છે, ‘ચિકુરંગરોદ્દવા’ ચિકુરંગનો રંગ જેવો પીળો હોય છે ચિકુરના મેળવવાથી વસ્ત્ર વિગેરેમાં જે રંગ થાય છે તેનું નામ ચિકુરંગ છે. ‘વરકળોદ્દવા’ શ્રેષ્ઠ સેતું જેવું પીળું હોય છે. ‘વરકળણણિષસેદ્દવા’ ઉત્તમ સોનાને કસોટી પર કરવામાં આવેલ લીસોટો જેવો પીળો હોય છે. ‘સુવર્ણસિલ્વિદ્દવા’ સોનાનું શિલ્પિક જેવું પીળું હોય છે. ‘વર પુરિસવસળોદ્દવા’ વરપુરૂષ-વાસુદેવ કૃષ્ણનું વસ્ત્ર જેવું પીળું હોય છે, ‘સલ્લદ્દકુસુમેદ્દવા’ શલ્યકીનું પુષ્પ જેવું પીળું હોય છે. ‘ચંપક કુસુમેદ્દવા’ સુવર્ણ ચંપાનું પુષ્પ જેવું પીળું હોય છે. ‘કુહુંડિયા કુસુમેદ્દવા’ કુખમાંડ કેળાનું ફૂલ જેવું પીળા વર્ણવાળું હોય છે, ‘કોરંટગદામેદ્દવા’ કોરંટક પુષ્પોની માળા જેવી પીળી હોય છે, ‘તલ્લદ્દકુસુમેદ્દવા’ તડવડાના ફૂલ જેવા પીળા હોય છે. આવળનું નામ તડવડા છે. ‘ઘોસાલિયા કુસુમેદ્દવા’ ઘોષાતકી તુરિયાના પુષ્પ જેવા પીળા હોય છે, ‘સુવર્ણજૂહિયા કુસુમેદ્દવા’ સુવર્ણ યૂથિકા સોના બુહીના પુષ્પ જેવા પીળા હોય છે, ‘બીચગકુસુમેદ્દવા’ બીજક વૃક્ષના ફૂલ જેવા પીળા હોય છે, પાયાસોદ્દવા’ પીળા અશોકના પુષ્પ જેવા પીળા હોય છે, ‘પીચકળબીરેદ્દવા’ પીળી કલ્પના પુષ્પ જેવા પીળા હોય છે, અથવા ‘પીચવંધુજીવેદ્દવા’ જેવા પીળા અંધુશ્લવક વૃક્ષના ફૂલ હોય છે. ‘મવેદ્દયારૂવે સિયા’ હે ભગવન્ આ ત્યાંના તૃણો અને મણિથોનો વર્ણ એવી રીતની પીળાશ વાળો હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોચમા ! જો ણ્ણદ્દે સમદ્દે’ હે ગૌતમ આ અર્થ સમર્થિત નથી કેમકે ‘તેસિં ણં હાલિદ્દાણં તળાણય મળીણય’ એ પીળા વર્ણવાળા તૃણો અને મણિથો ‘લ્લો દ્દત્તરાલ્લેવ જાવ વળ્ણેણં પળ્ણત્તે’ અમ્પકાલ્લિના પીળા વર્ણ કરતાં એ તૃણો અને મણિથોનો પીળો વર્ણ ઈષ્ટતર છે. કાન્તતર છે. પ્રિયતર છે. મનોજ્ઞતર છે. અને મનોડમતર છે,

હવે શ્રીગૌતમસ્વામી શુકલવર્ણના સંબંધમાં પ્રભુશ્રીને પૂછે છે ‘તત્થ ણં જે તે સુક્લિલ્લા તળાય મળીય તેસિં ણં અચ્ચેદ્દયારૂવે વળ્ણાવાસે પળ્ણત્તે’ ત્યાંના એ તૃણો અને મણિથોમાં જે શ્વેત વર્ણના તૃણો ને મણિથો છે, એની ઘોળાશ

આ નીચે પ્રમાણેની હોય છે? 'સે જહાનામ અંકેઝવા સંતેઝવા ચંદેઝવા કુદેઝવા કુસુમેઝવા' અંક રત્ન જેવું સફેદ હોય છે, શંખ જેવો ઘોળો હોય છે, ચંદ્રમાનાં વર્ણુ જેવો સફેદ હોય છે, કુંદ પુષ્પના રંગ જેવો સફેદ હોય છે, કુસુમ પુષ્પ જેવું સફેદ રંગ હોય છે, 'દયરણતિવા' ઉદકરજ ઉદકખિંદુ જેવું સફેદ હોય છે, 'દહિષ્ણેઝવા' જમાવેલું દહી જેવું સફેદ હોય છે, 'સ્ત્રીરેઝવા' ખીરનો વર્ણુ જેવો સફેદ હોય છે, 'સ્ત્રીરપૂરેઝવા' સ્ત્રીરપુર દૂધનો સમૂહ જેવો સફેદ હોય છે, 'હંસાવલીતિવા' હંસોની પંકિત જેવી સફેદ હોય છે, 'કોંચાવલી તિવા' કોંચ પક્ષીયોની પંકતી જેવી સફેદ હોય છે, 'હારાવલીતિવા' હારની પંકિત જેવો સફેદ હોય છે. 'વલયાવલીતિ વા' ચાંદીના ખનાવેલ કંકણ-ખલોયાની પંકિત જેવી સફેદ હોય છે, 'ચંદાવલી તિવા' તલાવ વિગેરેમાં જલની અંદર પ્રતિબિંબ વાળા ચંદ્રની પંકિત જેવી સફેદ હોય છે, 'સારદીયબલાહર તિવા' શરત્કાળના ખલાહક મેઘો જેવા સફેદ છે, ઘંત ધોયરૂપ્પણેઝવા' ધ્માત અગ્નિના યોગથી નિર્મળ કરવામાં આવેલ અને તે પછી રાખ વિગેરેથી મળેને હાથ વિગેરેથી સાફ કરી નિર્મળ ખનાવેલ ચાંદી જેવી સફેદ હોય છે, 'સાલિપિટ્ટરાસીતિવા' ચોખાનો લોટ જેવો સફેદ હોય છે, 'કુંદપુષ્કરાસીતિવા' કુંદ પુષ્પનો સમૂહ જેવો સફેદ હોય છે. 'સુકકલિવાડી તિવા' સેમની ફલીને છિવાડી કહે છે તે સુકાઈ બધ ત્યારે સફેદ થઈ બધ છે તેથી સુકાથેલ છિવાડી જેવી સફેદ હોય છે 'પેટુણ મિંજા ઝવા' પેટુણ મોરના પીછાની મધ્યમાં રહેલ મિંજા જેવી સફેદ હોય છે, 'બીસેઝવા' બિસ મૃણાલ જેવું સફેદ હોય છે, 'મિણાલિણતિવા' મૃણાલિકા બિસતન્તુ જેવા સફેદ હોય છે, 'ગયદંતે ઝવા' હાથી દાંત જેવો સફેદ હોય છે. 'લવંગદલેઝવા' લવિંગના વૃક્ષના પાન જેવા સફેદ હોય છે. 'પોંડરીય દલેતિવા' પુંડરીક ઘોળા કમળની પાંખડી જેવી સફેદ હોય છે, 'સિંદુવાર મલ્લદામેતિવા' સિંદુવાર પુષ્પોની માળા જેવી સફેદ હોય છે. 'સેતાસોણતિવા' શ્વેત અશોક પુષ્પ જેવું સફેદ હોય છે. 'સેય કળવીરેઝવા' ઘોળી કરેણનું પુષ્પ જેવું સફેદ હોય છે, 'સેય વંધુજીવેઝવા' શ્વેત અંધુજીવ-અકુલ પુષ્પ જેવું સફેદ હોય છે. 'ભવેણ્યારૂવે સિયા' હે ભગવન્ તો શુ' એ તૃણો અને મણિયોની શ્વેતતા એવા પ્રકારની હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! ગો ણ્ણટ્ટે સમટ્ટે' હે ગૌતમ ! આ અર્થ સમર્થ નથી. કેમકે 'તેસિ ણં સુક્કિલ્લાણં તણાણં મણીણય' એ તૃણો અને

મણિયોનો એ સંકેદ વર્ણુ 'एत्तो इट्टतराए चेव जाव वण्णेणं पणत्ते' આ ઉપર કહેવામાં આવેલ અંક વિગેરેની શ્વેતતાથી પણ વધારે ઈષ્ટ વધારે પ્રિય વધારે કાંત વધારે મનોહર અને વધારે મનોહમ કહેવામાં આવેલ છે.

આ રીતે વનખંડની અંદર આવેલ તૃણો અને મણિયોના વર્ણુનું સ્વરૂપ ખતાવીને હવે સૂત્રકાર ગંધના સ્વરૂપનું વર્ણુન કરે છે. આ વિષયમાં શ્રી ગૌતમસ્વામી શ્રીમહાવીર પ્રભુને પૂછે છે કે 'તેસિ ગં મંતે ! તણાણય મણીણય કેરિસए गंधे पणत्ते' હે લગવન્ ત્યાંના તૃણો અને મણિયોનો ગંધ કેવો હોય છે ? શુ' નીચે કહેવામાં આવેલ કોષ્ટપુટ વિગેરે વસ્તુઓનો ગંધ જેવો હોય છે, તેવો એનો ગંધ હોય છે ? 'સે જહા નામए कौट्टपुडाणवा' જેવી ગંધ-વાસ કોષ્ટપુટ નામના ગંધ દ્રવ્યની હોય છે. 'पत्तपुडाणवा' જેવી ગંધ પત્રપુટોના મર્દન કરવાથી

ઉપન્ન થયેલ પરિમલના પુટોની હોય છે. 'चोगपुडाणवा' જેવી ગંધ ચોયગ નામના ગંધ દ્રવ્યની હોય છે, 'तगरपुडाणवा' તગર પુટોની જેવી ગંધ હોય છે 'एलापुडाणवा' ઇલાઈચીના પુટોની જેવી રમણીય ગંધ હોય છે. 'चंदणपुडाणवा' ચંદનના પુટોની જેવી ગંધ હોય છે 'कुंकुमपुडाणवा' કુંકુમના પુટોની જેવી ગંધ હોય છે. 'उसीर पुडाणवा' ખસના પુટોની જેવી ગંધ હોય છે. 'चंपकपुडाणवा' ચંપાના પુટોની જેવી ગંધ હોય છે. 'मह्यपुडाणवा' મરવાના પુટોની જેવી ગંધ હોય છે. 'दमनकपुडाणवा' જેવી ગંધ દમનકના પુટોની હોય છે. 'जाति पुडाणवा' અમેલીના પુષ્પ પુટોની જેવી ગંધ હોય છે 'जूहियापुडाणवा' જુધના પુષ્પોની જેવી ગંધ હોય છે, 'मल्लिय पुडाणवा' મલ્લિકા-ભોગરાના પુષ્પ પુટોની જેવી ગંધ હોય છે, 'णवमल्लिय पुडाणवा' નવ મલ્લિકાના પુષ્પ પુટોની જેવી ગંધ હોય છે. 'वासंति य पुडाणवा' વાસંતિ લતાના પુષ્પ પુટો ની જેવી ગંધ હોય છે. 'केयइपुडाणवा' કેવડાના પુટોની જેવી ગંધ હોય છે 'कपूरपुडाणवा' કપૂરના પુટોની જેવી ગંધ હોય છે, આ બધાજ પુટોની ગંધ 'अणुवायंसि' જ્યારે અતુકૂળ વાયુ વાતો હોય અર્થાત્ વાસ લેનાર પુરૂષ જે તરફ ખેડો હોય એ તરફની હવા ચાલી રહી હોય અને આ સઘળા ગંધ પુટો 'उद्भिज्जमाणाय णिब्भिज्जमाणाय કોટેજ્જમાણાય' એ સમયે ઉઘાડવામાં આવેલ હોય તે લંઘપુટોને અતિશય પણાથી તોડવામાં આવતા હોય ખાડણિયા વિગેરેમાં ખાંડવામાં આવતા હોય 'संविज्जमाणवा' નાના નાના તેના ટુકડા કરાતા હોય 'उक्किरिज्जमाणवा' તેને ઉપર ઉઠાડવામાં આવતા હોય

‘વિકિરિજ્જમાણવા’ આમતેમ એ વિખરવામાં આવી હોય ‘પરિમુજ્જમાણવા’ પોતપોતાના કામમાં ઉપલોકતા પુરૂષો દ્વારા ઉપયોગ કરાતો હોય ‘મંડાઓ વા મંડે સાહરિજ્જમાણવા’ એક વાસણ માંથી બીજા વાસણમાં લેવામાં આવતા હોય તે વખતે તેનો ગંધ-વાસ સુગંધ ‘ઓરાલા’ ઘણી વધારે વિપુલ પ્રમાણમાં નીકળે છે તથા એ ‘મગુણા’ મનોતુકૂળ હોય છે. કેમકે એ ગંધ ‘ઘાણમણ ણિવ્વુઙ્કરા’ ધાણેન્દ્રિય અને મનને શાંતિ આપવાવાળી હોય છે. આ પ્રકારની આ સુગંધ ‘સવ્વઓ સમંતા અભિણિસ્સવંણતિ’ અતુકૂળ પવનના વાવાથી ખધી તરફથી ચારે દિશાઓમાં સારી રીતે ફેલાઈ જાય છે. ‘ભવેણ્યારૂવે સિયા’ હે હે ભગવન્ તોશું આ તૃણો અને મણિયોની સુગંધ આ કોષ્ટપુટ વિગેરેની સુગંધ જેવી હોય છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘ગોયમા ! ગો ઇણદ્દે સમદ્દે’ હે ગૌતમ ! આ અર્થ સમર્થ નથી. કેમકે ‘તેસિ ણં તણાણય મણીણય एत्तो इदुतराए चैव जाव मणामतराए चैव पणत्ते’ આ મણિયોનો ગંધ કોષ્ટપુટ વિગેરે દ્રવ્યોના કરતાં ઇષ્ટતર, કાંતતર, મનોજ્ઞતર, મન આમતર, માનવામાં આવે છે.

હવે શ્રીગૌતમસ્વામી તૃણ અને મણિયોના સંબંધમાં પ્રભુશ્રીને પૂછે છે. ‘તેસિ ણં મંતે ! તણાણય મણીણય કેરિસए फासे पन्नत्ते’ હે ભગવન્ એ તૃણો અને મણિયોનો સ્પર્શ કેવો કહેલ છે ? શું આ કહેવામાં આવનાર અજ્ઞાનક વિગેરે વસ્તુઓના સ્પર્શ જેવો હોય છે, એવો એનો સ્પર્શ હોય છે ? એજ ખતાવે છે. ‘સે જહાનામए आईणेइवा रूपइवा’ જેવો સ્પર્શ અજ્ઞાનક અર્થમય વસ્તુનો હોય છે. જેવો સ્પર્શ રૂનો હોય છે. ‘વૂરેइवा’ જેવો સ્પર્શ ખૂર નામની વનસ્પતિનો હોય છે. ‘જવણીएइवा’ જેવો સ્પર્શ માખણનો હોય છે.

‘હંસગઢ્મતૂલીતિવા’ હંસ ગર્ભતુલિકાનો જેવો સ્પર્શ હોય છે. ‘સિરીસ કુસુમ ણિચएतिवा’ શિરીષ પુષ્પ સમૂહનો જેવો સ્પર્શ હોય છે. ‘બાલકુમુદ પત્તરાસી इवा’ જેવો સ્પર્શ નવા ઉત્પન્ન થયેલ કુમુદ પત્રોના સમૂહનો હોય છે તો શું ‘ભવેણ્યારૂવે સિયા’ એજ રીતનો સ્પર્શ એ તૃણ અને મણિયોનો હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે ‘ગો ઇણદ્દે સમદ્દે’ હે ગૌતમ ! આ અર્થ સમર્થ નથી. કેમકે ‘તેસિ ણં તણાણય મણીણય एत्तो इदुतराए चैव जाव फासेणं पणत्ते’ એ તૃણો અને મણિયોનો સ્પર્શ આ અજ્ઞાનક વિગેરે પદાર્થો ના સ્પર્શ કરતાં પણ વધારે ઠંડતર ચાવત્ વધારે મનોમ કહેવામાં આવેલ છે.

આ તૃણો અને મણિયોના સ્પર્શનું વર્ણન કરીને હવે તેના શબ્દોના સ્વરૂપનું વર્ણન કરવામાં આવેલ છે. આ વિષયમાં શ્રી ગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રીને

પૂછે છે કે 'તેસિ ણં મંતે ! તણાં મળીણય પુઠ્ઠાવરદાહિણઉત્તરાગતેહિં
 વાતેહિં' હે ભગવન એ તૃણો અને મણિયોનો સ્પર્શ પૂર્વ, પશ્ચિમ દક્ષિણ
 અને ઉત્તર દિશાએથી આવવાવાળા પવનથી 'મંદાયં મંદાયં પદ્મયાણં વેદ્યાણં
 કંપિયાણં' મંદ મંદ પણ થી કંપાવવામાં આવે છે, વિશેષરૂપથી કંપિત કર
 વામાં આવે છે, વારંવર કંપિત કરવામાં આવે છે. 'સ્ત્રોભિયાણં ચાલિયાણં કંદિયાણં
 ઘટ્ટિયાણં' ક્ષોભિત કરવામાં આવે છે. હલાવવામાં આવે છે, સ્પંદિત કરવામાં
 આવે છે. પરસ્પર સંઘર્ષવાળા કરવામાં આવે છે. 'ઉદીરિયાણં' ઉદીરિત કરવામાં
 આવે છે, બલાત્ પ્રેરિત કરવામાં આવે છે. તે વખતે તેનો શબ્દ 'કેરિસણ
 સદે પળ્લત્તે' આગળ કહેવામાં આવનાર શિબિકા વિગેરે વસ્તુઓના શબ્દ જેવો
 શબ્દ તેનો હોય છે ? જેમકે 'સે જહાણામણ સિવિયાણવા' આગળના એ
 પુરૂષો દ્વારા પોતપોતાના ખંભાઓ ઉપર ઉઠાવવામાં આવે ત્યારે જેવો શબ્દ
 શિબિકા અર્થાત્ પાલખીની નાની નાની સુવર્ણ નિર્મિત ઘંટડિયોના હાલવાથી
 થાય છે, અને એજ રીતે પાલખીના આકારથી કંઈક મોટી તથા અંદર
 બેઠેલા પુરૂષોને પોતપોતાના પ્રમાણાનુરૂપ અવકાશ-જગ્યા આપવાવાળી સ્વંદ-
 માનિકાની નાની નાની સુવર્ણની બનાવેલી ઘંટડિયોના હાલવાથી જેવો શબ્દ
 નીકળે છે, એજ રીતનો શબ્દ એ તૃણો અને મણિયોને પવનથી હલાવવામાં
 આવે ત્યારે નીકળે છે ? એજ પ્રમાણે 'સહત્તસ્સ સઙ્ગયસ્સ સઘંટસ્સ સતોરણ-
 વરસ્સ' જે છત્ર યુક્ત હોય, ધભથી યુક્ત હોય, અને બાજુએ લટકાવવામાં
 આવેલ પ્રમાણોપેત સુંદર-ઘંટથી યુક્ત હોય 'સળંદી ઘોસસ્સ' નંદિઘોષ બાર
 તુરેયોના અવાજ વાળી હોય 'સચ્ચિવિણિહેમજાલપેરંતપરિવિચ્ચત્તસ્સ' નાની
 નાની ઘંટડિયોથી યુક્ત સુવર્ણની માળાઓ દ્વારા જે બધી તરફથી વ્યાપ્ત
 હોય છે. 'હેમવચરબેત્તચિત્તવિચિત્તિણિસકળગનિઙ્ગુત્તદારુયાગસ્સ' તથા હિમવંત
 પર્વતના તિનિશ વૃક્ષના લાકડાથી કે જે ચિત્રવિચિત્ર મનોહારિ એવા
 સુંદર ચિત્રોથી યુક્ત અને સોનાના તારોથી મઢેલા હોય 'સુપિણ્ણિદ્ધારકમંડલ
 ધુરાગસ્સ' જેના પૈંડામાં આરાઓ ઘણીજ મજબૂતાઈથી સારી રીતે લાગેલા
 હોય તથા જેની ધુરા-ધરી ઘણીજ મજબૂત હોય 'કાલાયસસુકયણમિજંત
 કમ્મસ્સ' પૈંડાની ધાર જમીનમાં ઘસાવાથી ઘસાઈ ન જાય તથા પૈંડાના લાકડા
 એક બીજાથી જુદા ન પડી જાય એ હેતુથી જેના પર લોખંડની પાટી ચડાવ
 વામાં આવી હોય 'આઙ્ગણવરતુરગસુસંપયુત્તસ્સ' આકીર્ણ શુણ્ણોથી વ્યાપ્ત એવા
 ઉત્તમ જાતીના ઘોડાઓ જેમાં સારી રીતે જોતરવામાં આવેલા હોય, 'કુસલળર
 છેયસારહિ સુસંપરિગહિયસ્સ અન્ધ સંચાલનના કાર્યમાં ચતુર પુરૂષોમાં જે
 અતિ ચતુર હોય એવા સારથિથી જે યુક્ત હોય, 'સરસવત્તીસતોણ પરિમંહિત
 સ્સ' જેમાં દરેકમાં સો સો બાણો હોય એવા બત્રીસ ભાથાઓથી યુક્ત હોય
 'સકંકલ્લવડિંસગસ્સ' બકતર સહિત મુચ્છટી જેના હોય 'સચાપસરપહર-
 મરિયસ્સ' ધનુષ સહિત બાણો જેમાં ભરેલા હોય, તથા કુંત-ભાલા વિગેરે
 પ્રહરણો અને કવચ ખેટક વિગેરે આયુધોથી જે પરિપૂર્ણ હોય, 'જોહજુદ્ધ
 સઙ્ગસ્સ' તથા યોદ્ધાઓના યુદ્ધ માટે જેને સજ્જવવામાં આવ્યા હોય, એવા

રહવરસ્સ' સંઘામરથના કે જ્યારે તે 'રાયંગણેસિવા અંતેપુરંસિવા રમ્મંસિ મણિ કુટ્ટિમત્તલંસિ' રાજંગણામાં, અંત:પુરમાં રણવાસમાં, રમ્યમણિકુટ્ટિમત્તલમાં એટલેકે—મણિ અંદ્ર ભૂમિમાં 'અમિક્ષણ' અમિક્ષણં અમિધટ્ટિજ્ઞમાણસ્સ' વારંવાર વેગથી ચાલતા હોય તે 'નિવટ્ટિજ્ઞમાણસ્સ' વારંવાર વેગથી પાછા ફરતા હોયતો અર્થાત્ આવતા જતા હોય તે સમય જે 'ઓરાલા મણુણા કણ્ણમણિવ્વુત્તિ કરા સવ્વત્તો સમંતા સદ્દા અમિણિસ્સવંત્તિ' ઉદાર મનોરં, તથા કર્ણ અને મનને તૃપ્ત કરવાવાળા બંધી તરફથી શબ્દ નીકળે છે, 'મવેણ્યારૂવેસિયા' તો હે ભગવન્ એવાજ સુંદર શબ્દો એ મણિયો અને તૃણોમાંથી નીકળે છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે 'ગોયમા ! ણો ણ્ણદ્ધે સમદ્ધે' હે ગૌતમ ! આ અર્થ સમર્થ નથી. પ્રભુશ્રીને આ પ્રમાણેના ઉત્તર સાંભળીને વિનયપૂર્વક ફરીથી શ્રીગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રીને પૂછે છે કે હે ભગવન્ જે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણેના રથના શબ્દ જેવો તેનો શબ્દ નથી તો શુ આગળ કહેવામાં આવનારી વીણાને જેવો શબ્દ હોય છે. તેવો શબ્દ એ તૃણ મણિયોનો હોય છે ? એ પ્રશ્ન ઉપસ્થિત કરતાં શ્રીગૌતમસ્વામી કહે છે કે 'સે જહાણામણે વેયાલિયાણ વીણાણ ઉત્તરમંદામુચ્છિયાણ અંકે સુપણ્ણદ્ધિયાણ' હે ભગવન્ વૈતાલિકી અર્થાત્ તાલવગરની અર્થાત્ સવારે અથવા સાંજના સમયે સાંભળનારા લોકોની સન્મુખ જે વીણા વગાડવા માટે ઉપસ્થિત કરવામાં આવે છે. તે મંગલ પાઠિકાવીણા તાલના અભાવમાં પણ વગાડય છે. તેથી વિતાલમાં વગાડવાના કારણે એ વીણાનું નામ વૈતાલિકી વીણા કહેવામાં આવે છે એ વૈતાલિકી વીણા જ્યારે ઉત્તર મંદા નામની મૂર્છનાથી ગાંધાર સ્વરની અંતર્ગત સાતમી મૂર્છનાથી યુક્ત હોય છે, ત્યારે તેને ઉત્તર મંદાર મૂર્છના કહેવામાં આવે છે. આ કથનનું તાત્પર્ય એવું છે કે ગાંધાર સ્વરની સાત મૂર્છનાઓ હોય છે. જેમકે

‘નંદીય સુદ્ધિમા પૂરિમાય, ચોલ્થિય સુદ્ધગંધારા ।

ઉત્તરગાંધારાવિ ય હવર્હ સા પંચમીમુચ્છા’ ॥ ૧ ॥

નંદી, હુદ્રા, પૂર્ણા શુદ્ધ ગાંધારા ઉત્તર ગાંધારા સૂક્ષ્મોત્તર આયામા અને મંદા આ સાત મૂર્છનાઓ છે. આ મૂર્છનાઓ એ કારણથી સાર્થક છે કે એ ગાનારાઓને અને સાંભળવાવાળાને બીજા બીજા સ્વરોથી વિશિષ્ટ થઈને મૂર્છનાતના જેવા બનાવી દે છે. તેજ કહ્યું છે કે

અન્નન્નસરવિસેસં ઉપ્પાયંતસ્સ મુચ્છણા મણિયા ।

ક્ત્તાવિ મુચ્છો ઇવ કુણ્ણેવ મ્ણેવ સોવેત્તિ ॥ ૧ ॥

ગાંધાર સ્વરની અંતર્ગત મૂર્છનાઓમાં ઉત્તરમંદા નામની મૂર્છના
 જ્યારે અત્યંત પ્રકર્ષને પ્રાપ્ત થઈ જાય છે ત્યારે તે સાંભળનારાઓને મૂર્છિત
 જેવા બનાવીદે છે. એટલુંજ નહીં પણ સ્વર વિશેષને પ્રગટ કરતો ગાયકપણ
 મૂર્છિત જેવો બની જાય છે. અહિં વીણા અને વીણા વગાડનારાઓમાં
 અભેદોપચાર ને લઈને વીણાને પણ મૂર્છના કહેવામાં આવે છે. તે વીણા
 જે અંક કહેતાં યોગામાં સારી રીતે રાખવામાં ન આવે તો તે ઉત્કટ પણથી
 મૂર્છના કરતી નથી. તેથી વીણાને વગાડનાર પુરૂષે કે સ્ત્રીએ તેને યોગામાં
 સુચારૂ ઢંગથી અવશ્ય રાખવી જોઈએ. ત્યારેજ તેમાંથી સુંદર રીતે મૂર્છના
 પ્રકર્ષને પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. વીણાને વગાડનાર વીણાને ચંદનના સારથી બનાવેલ
 વાદન દંડથી વગાડે છે, તાર પર તેને બબલવા માટે ઢંગથી ઘસી ઘસીને ચલાવે
 છે. વગાડનાર પુરૂષ અથવા સ્ત્રી વગાડવાની ક્રિયામાં વિશેષ પ્રવીણ હોવી જોઈએ
 જેવી તેવી વ્યક્તિ વીણાને ઢંગપૂર્વક વગાડી શકતી નથી તેમ તે વીણાને
 પોતાના યોગામાં સુવ્યવસ્થિત રીતે રાખી પણ શકતા નથી. આ બાબત
 સમજાવવા માટે ‘અંકે સુપદ્મિયાય ચંદનસારકોણપરિઘટ્ટિયાય કુસલનરનારિ સુસંપ
 ગાહિયાય પદોસપચ્ચૂસકાલસમયસિ મંદં ર ઇડ્યાય વેડ્યાય સ્ત્રોભિયાય ચલિયાય
 ફંદિયાય ઘટ્ટિયાય ઉદીરિયાય ઓરાલા મણુણા કણમણિવ્તુતિકરા સવ્વઓ
 સમંતા સદ્દા અભિણિસવંતિ’ આ પ્રમાણેના પાઠ કહેવામાં આવેલ છે.
 વીણાનું વાદન કાંતો પ્રાતઃકાળ સવારના સમયમાં અથવાતો સાયંકાળ સાંજના
 સમયમાં થાય છે. તે વીણાને જ્યારે ચંદનસારથી બનાવેલા દંડાના ખૂણાથી
 ધીરે ધીરે વગાડવામાં આવે અથવા વિશેષ પ્રકારથી જોર જોરથી વગાડવામાં
 આવે ત્યારે તેમાંથી કાન અને મનને મોહિત કરવાવાળો શબ્દ નીકળે છે.
 તેથી એ શબ્દથી અન્તરાત્માને અતિશય વિલક્ષણ પ્રકારનું સુખ ઉપજે છે. આ
 પ્રમાણે કહીને શ્રી ગૌતમસ્વામી પ્રભુશ્રીને પૂછે છે કે ‘મન્વેણારૂઢે સિયા’ હે
 ભગવન્ તો શુ’ એવો મધુર શબ્દ એ તૃણા અને મણિયોમાંથી પણ નીકળે
 છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી ગૌતમસ્વામીને કહે છે કે ‘જો ઇન્દ્રે સમદ્રે
 હે ગૌતમ! આ અર્થ સમર્થ નથી. કેમકે એ શબ્દથી પણ વધારે ઈષ્ટ, પ્રિય,
 કાંત, મનોહર, તથા મનોહર શબ્દ પવનના સંપર્કથી એ તૃણો અને
 મણિયોમાંથી નીકળે છે. આ રીતે પૂર્વોક્ત વિશેષણોવાળી વીણાના શબ્દને
 ભગવાને અસ્વીકૃત કરવાથી શ્રી ગૌતમસ્વામી કિન્નર વિગેરાના શબ્દના સંબંધમાં
 પ્રભુશ્રીને પૂછે છે. ‘સે જહાનામણ કિણ્ણરાણવા કિંપુરિસાણ વા મહોરગાણવા

ગંધવાળવા મહસાલવળગયાળવા સોમળસવળગયાળવા પંડગવળગયાળવા હિમ-
 વંતવલયમંદરગિરિગુહસમળગયાળ વા' આ સૂત્રપાઠથી આરંભ કરીને સૂત્ર-
 સમાપ્તિ સુધિના શબ્દોનો અર્થ સૂત્રના અંતમાં કહેવામાં આવશે. આ અર્થ
 સામાન્ય રીતે કરવામાં આવે છે. તે આ પ્રમાણે છે. હે ભગવન્ કિન્નરોના
 કિંપુરુષોના મહોરગોના, અથવા ગંધર્વોના સમૂહો કે જે ભદ્રસાલ વનમાં અથવા
 સૌમનસવનમાં અથવા પંડકવનમાં ખેડેલા હોય જે હિમવાન્ પર્વતની અથવા
 મલયપર્વતની અથવા મંદર પર્વતની ગુફામાં ખેડેલા હોય 'एगओ संहियाणं'
 એક સ્થાન પર એકઠા થયેલા હોય 'संमूहागया णं' અને એક ખીળની
 સામે આવેલા હોય અથવા એક ખીળની સન્મુખ ખેડેલા હોય કોઈની
 પીઠ કોઈની સામે પડતી ન હોય અર્થાત્ કોઈ પીઠ દ્ધને એસેલ ન
 હોય 'समुवट्टियाणं' ખેડેલી અવસ્થામાં પણ એવી રીતે ખેડેલા હોય કે જેથી
 એક ખીળની અથડામણથી કોઈનેય ખાધા પહોંચતી ન હોય 'संनिविट्टाणं'
 અને જે એકઠામાં પોતાના શરીરને પણ પોતાનાજ શરીરના કોઈ પણ અવયવ
 દ્વારા હરકત પડતી ન હોય એવા સમ સંસ્થાનથી એસેલ હોય 'पमुइयपक्कीलि-
 याणं' જેના શરીર પર હર્ષનાચીરહ્યો હોય અને જે આનંદ પૂર્વક નાચ કર-
 વામાં તદ્દલીન ખનેલા હોય 'गीयरतिगंधवहरिसियमणाणं' ગીતમાં જેની પ્રીતિ
 હોય, નાટ્ય વિગેરે કરવામાં જેનું મન હર્ષિત થઈ રહ્યું હોય 'गेयं पगीयाणं'
 આ આગળ કહેવામાં આવનારા વાક્યોનો અહિંયાં સંબંધ છે. ગેયને ગાનારા
 એના જેમકે તે ગેય ગદ્ય વિગેરેના ભેદથી આઠ પ્રકારના હોય છે. જેમકે
 'गज्जं ! गद्य' ગદ્ય જે સ્વર સંચારથી 'पज्ज' પદ્ય વૃત્તરૂપ 'कथ्य' કથાત્મક
 'पयबद्धं' પદ્ય બદ્ધ એકાક્ષર વિગેરે રૂપે 'पयविद्ध' પાદવિદ્ધ વૃત્ત વિગેરેના
 ચતુર્ભાગ માત્ર પદમાં બદ્ધ 'पवत्तयं' પ્રવર્ત્તક પ્રથમ આરંભથી ઉપર આક્ષેપ
 પૂર્વક થવાવાળા 'मंदाय' મધ્યભાગમાં મૂર્છના વિગેરે સકલ ગુણોથી યુક્ત તથા
 મંદમંદ સ્વરથી સંચરિત આ આઠ પ્રકારના ગેયને તથા કેવા પ્રકારનું ગેય
 તે કિન્નર વિગેરે ગાય છે તે ખતાવે છે. સ્વરથી સંચારિત 'रोइयावसाणं' રોચિત
 અવસાનવાળા ગેયને 'सत्तसरसमणागयं' ષડ્ગ વિગેરે સાત સ્વરોથી યુક્ત
 ગેયને તે સાતસ્વર આ છે.

सज्जे रिसहगांधारे मज्जिमे पंचमे सरे ।

वेवए चेव नेसाए सरा सत्त वियाहिया ॥ १ ॥

ષડ્ગ, ઋષભ, ગાંધાર મધ્યમ; પંચમ; ધૈવત અને નૈષધ આ સાત સ્વર

વાળા ગેયને જેમકે 'ગજ્જં, ગદ્યમ' ગદ્ય જે સ્વરસંચારથી ગાવામાં આવે એ સાત સ્વર પુરૂષ અને સ્ત્રીના નાભિદેશથી નીકળે છે. જેમ કહ્યું છે કે 'સત્તસરા નાભિઓ અટ્ટરસસુ સંપત્ત' શ્રૃંગાર વિગેરે આઠ રસોવાળા ગેયને 'હ્રદોસ વિષ્ણુ મુક્ક' છ દોષથી કે જે છ દોષ આ પ્રમાણે છે.

‘મીયં દુયમુષ્પિત્યમુત્તાલં ચ કમસો મુળેયઽવં ।

કાગસસરમણુણાસં હ્રદોસા હોતિ ગેયસ્સ’ ॥

ભીત, દ્રુત, ઉષ્ણિચ્છ ઉત્તાલ, કાકસ્વર અને અનુનાસ આ છ દોષ વિનાના ગેયને 'ઘગારસ ગુણાલંકાર' અગ્યાર ગુણોથી અલંકૃત ગેયને 'અટ્ટગુણોવચેયં' આઠ ગુણોથી યુક્ત ગેયને, તે આઠ ગુણો આ પ્રમાણે છે.

‘પુણં રત્તં ચ અલંકિયં ચ વત્તં તહેવ અવિધુટ્ઠં ।

મધુરં સમં સુલલિયં અટ્ટ ગુણા હોતિ ગેયસ્સ’ ॥

પૂર્ણ, રકત, અલંકૃત; વ્યકત અવિધુટ, મધુર; સમ, અને સુલલિત, જે સ્વર કળાઓથી ગાવામાં આવે તે પૂર્ણ ૧, રાગમાં અનુરકત બનીને જે ગાવામાં આવે તે રકત ૨, પરસ્પર વિશેષ પ્રકારના સ્વરથી ગાવામાં આવે તે અલંકૃત ૩, જેમાં અક્ષર અને સ્વર સ્ફુટ સ્પષ્ટ કરીને ગાવામાં આવે તે વ્યકત ૪, બેસૂર અને આક્રોશ વિનાના ગાવામાં આવે તે અવિધુટ ૫, જે કોયલની માફક મીઠા સ્વરથી ગાવામાં આવે તે મધુર ૬, જેમાં તાલ વંશસ્વર વિગેરે સરખા હોય તે સમ ૭, જે સ્વર ઘોલના પ્રકારથી બજાવવામાં આવે અને શ્રોત્રેન્દ્રિયને કાનને જે શબ્દનો સ્પર્શ સુખદ હોય તે સ્વર સુલલિત કહેવાય છે. ૮, આ આઠ ગુણો વાળા ગેયને 'ગુંજતવંસકુહરોવગૂઠં' વાંસળીમાં ભીન્ન સુરીલા અવાજથી ગાવામાં આવેલ ગેયને 'રત્તં તિત્થાણ કરણસુદ્ધં' ગાવાના રાગથી અનુરકત થયેલા ગેયને ત્રિસ્થાન કારણથી ઉર:કંઠ; શિર આ પ્રલેખ રહિત અવ્યાકુલિત ત્રણ સ્થાનોથી શુદ્ધ થયેલા ગેયને 'મહુરસમં સુલલિયં' મધુર; સમ, તાલવંશ સ્વર આદિથી સમનુગત સુલલિત આ બધા ગુણોવાળા ગેયને 'સકુહરગુંજત વંસતતીસુ સંપત્તં' જે ગાનમાં એક તરફ તે વાંસળી વગાડવામાં આવતી હોય અને બીજી તરફ તન્ત્રી વગાડવામાં આવતી હોય, તેના સ્વરથી જે ગાન વિશુદ્ધ હોય એવા ગેયને 'તાલસુસંપત્તં' હસ્ત તાલના સ્વર પ્રમાણે ગાવામાં આવેલ ગેયને 'તાલસમં લયસુસંપત્તં ગહસુસંપત્તં' તાલસમ, તાલ અનુસાર લયસંપ્રયુક્ત સ્ત્રીંગ વિગેરેના બનાવેલા અંગુલી કોષથી વગાડવામાં આવનારી વીણાના સ્વર પ્રકારથી યુક્ત ગ્રહસંપ્રયુક્ત એવા ગાનને 'મળોહર' મનને મોહિત કરનાર ગેયને 'મહય રિમિયપદસંચાર' મૃદુ, રિલિત, સ્વર પ્રમાણે તંત્રી વિગેરેથી

ગ્રહણ કરવામાં આવનારા સ્વરથી યુક્ત પદસંચાર વાળા ગેયને 'સુરઈ' શ્રોતા-
 ઓને જેનાથી ધ્યાનંદ ઉપજે એવા સુરતિવાળા ગેયને 'સુભત્તિ' સુભતિવાળા
 અંગોને સુંદર ઝુકાવવાળા ગેયને 'વરચારુહવ' વિશિષ્ટ સુંદર રૂપવાળા ગેયને
 'દિવ્ય ગેય' પગીયાળ' દિવ્ય એવા ગાનને ગાવાવાળા એ પૂર્વોક્ત કિન્નર વિગેરે
 દેવો ॥ મુખથી જે શબ્દ નીકળે છે, અને એ જેવા મનોહર હોય છે. તે
 શું ? 'મવેચારુહે સિયા' હે ભગવન્એ રીતની મધુરત એ તૃણો અને મણિયો
 માંથી નીકળનાર શબ્દોનો હોય છે ? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પ્રભુશ્રી કહે છે કે
 'ગોચમા ! ઈર્વમૂસિયા' હે ગૌતમ એ પૂર્વોક્ત પ્રકારના ગેય વિગેરેમાંથી
 નીકળતા શબ્દો જેવા શબ્દો એ તૃણ અને મણિયોના હોય છે. અહીંયાં જે
 ગેયને અનેક વિશેષણોથી યુક્ત કરવામાં આવેલ હોય એ વિશેષણોનો તથા
 સૂત્રમાં આવેલ ખીલ પદોનું વર્ણન આ પ્રમાણે છે. જે કિન્નર વિગેરેનું
 અહીંયાં કથન કરવામાં આવ્યું છે, તે બધા વ્યન્તર દેવોનાજ ભેદ છે. ભદ્ર-
 શાલ વિગેરે ચાર વનો સુમેરૂ પર્વત પર જ છે. તેમાં ભદ્રશાલવન મેરૂની ચારે
 ખાજુની ભૂમી સમ અર્થાત્ નીચેની ભૂમી છે. મેરૂની પ્રથમ મેખલામાં નન્દનવન
 છે. તેના ઉપર ખીજી મેખલામાં સૌમનસ વન છે. તેની ઉપર ચૂલિકાના પાર્શ્વ-
 લાગમાં ચારે તરફ પંડકવન છે મહા હિમવાન્ હૈમવત ક્ષેત્રની ઉત્તર દિશામાં
 છે. એ એની સીમાને ખતાવનાર હોવાથી વર્ષધર પર્વત કહેવાય છે. બાકિ ગદ્ય
 વિગેરેના ભેદથી ગેય આઠ પ્રકારનું હોય છે જેમકે વર્ષધર પર્વત એ અહિં
 ઉપલક્ષક છે, તેથી ખીલ વર્ષધર પર્વતો પણ સમજી લેવા જે ગેય સ્વર
 સંચારથી ગાવામાં આવે છે. તે ગદ્ય કહેવાય છે. ૧ જે ગાન છન્દોના રૂપે
 ગાવામાં આવે છે, તે પદરૂપ ગેય છે. ૨ જે કથિકાદિ પ્રકારથી ગાવામાં આવે
 છે. તે કથ્ય ગેય છે. ૩ જે ગાનમાં કેવળ એક એક અક્ષર ગાવામાં આવે
 છે. તે પદ બદ્ધ ગેય છે. ૪ જે વૃત્તાદિના ચતુર્ભાગ એક ચરણમાં બદ્ધ હોય
 તે પાદ બદ્ધ છે ૫ જે ગેય આરંભથીજ સામારભ્ય માણ હોય છે, જે ઉત્ક્રિષ્ટ
 ગેય છે. ૬ પહેલા સમારંભની પછી જે નાના પ્રકારના આક્ષેપ પૂર્વક પ્રવર્તમાન

થાય છે તે પ્રવૃત્તક છે. ૭ મધ્યમામાં જે સકલ મૂર્છા ના વિગેરે ગુણોથી યુક્ત થતા થતા ધીરે ધીરે સંચાર કરે છે. તે ગેય મંદ કહેવાય છે. ૮ આ આઠ ભેદ ગેયના છે. હવે ગેયના વિશેષણો ખતાવવામાં આવે છે. જે ગેયનું અવસાન રમ્યક પ્રકારથી લાવિત થાય છે તે રચિતાવસાન ગેય છે. જે ગેય છ દોષોથી રહિત હોય એ છ દોષો આ પ્રમાણે છે. જે ગીત ગભરાયેલા મનથી ગાવામાં આવે છે, તે ગીત ભીત દોષથી દૂષિત કહેવામાં આવે છે. જે ગાન જલ્દિ જલ્દિ ગાવામાં આવે છે. તે ગાનનો દ્રુત નામનો દોષ છે. જે ગાનને ગાતી વખતે શ્વાસ ચડી બધ અને તેનાથી ગાવાવાળાને આકુળતા થઈ બધ તે ગીત ઉત્પિચ્છ દોષવાળું કહેવાય છે. તેજ કહેવામાં આવેલ છે. ‘ઉત્પિચ્છ’ શ્વાસ-યુક્તમ્’ જે ગાન અત્યંત તાલ વાળું હોય અથવા અસ્થાને તાલવાળું હોય તે ગાનને ઉત્તાલ દોષવાળું કહેવામાં આવે છે. જે ગાન શિથિલ કઠોર સ્વરથી ગાવામાં આવે તે ગાન કાકસ્વર દોષથી દૂષિત કહેવાય છે. જે ગાન નાકના સ્વરથી ગણગણતા ગાવામાં આવે તે ગાન અનુનાસિક દોષવાળું કહેવાય છે. ૬ અગીયાર ૧૧ ગુણોનું સ્વરૂપ પૂર્વોમાં સ્વર પ્રાભૃતમાં વિશેષ પ્રકારથી કહેલ છે. તેમાંથી ઉદ્દૃષ્ટ કરેલ ‘કુર્હૈ વેસ્મિ ભરતવિંશાસ્ત્રિલ વિગેરે દ્વારા વિરચિત ગ્રંથોમાં મળે છે, તે તેમાંથી સમજી લેવા.

ગાનના આઠ ગુણો આ પ્રકારના છે. જે ગીત સ્વર અને કળાઓથી પૂર્ણ રીતે ગાવામાં આવે તે ગાનનો પૂર્ણ નામનો ગુણ છે. ગેયનો જે રાગ હોય એ રાગથી જે ગીત ગાવામાં આવે તે રકત ગુણ વાળું ગીત કહેવાય છે. બીજા બીજા સ્વર વિશેષોથી અલંકૃત કરીને જે ગીત ગાવામાં આવે તે ગીત જ્યારે કંઠમાં વર્તિત થઈને અસ્કુટ થાય છે. ત્યારે તે કંઠ વિશુદ્ધ કહેવાય છે. એજ સ્વર જ્યારે શિરો લાગમાં થઈને અનુનાસિક થાય છે, ત્યારે તે શિરોવિશુદ્ધ કહેવાય છે. અથવા પ્રલેખમાંથી વ્યાકુલ થયાંવિના ઉર, કંઠ, અને શિર, એ ત્રણ સ્થાનોથી વિશુદ્ધ કહેલ છે. અંગુલીકોશ શ્રંગ-સીંગ અથવા લાકડીના કે વાંસના ખનાવેલ હોય છે તેને આંગળીમાં પહેરીને જ્યારે તંત્રી અલંકૃત ગુણવાળું કહેવાય છે. જે ગાનમાં અક્ષર તેનો સ્વર એ તદન સ્પષ્ટ હોય તે ગીતનો વ્યક્ત નામનો ગુણ છે, ૪ જે ચિડાવા જેવી વિસ્વર ધ્વનીથી ગાવામાં ન આવે તે ગીતનો અવિધુષ્ટ નામનો ગુણ છે. ૫ કોયલના અવાજ

જેવા મીઠા અવાજથી જે ગીત ગાવામાં આવે તે ગીત મધુર નામના ગુણ વાળું કહેવાય છે. ૬ જેમાં તાલ વંશ અને સ્વર એક શિલ્પમાં જઈ રહ્યા હોય એવું જે ગીત છે તે ગીત સમગુણ નામના ગુણવાળું કહેવાય છે જે ગાન સ્વરોને ધોળવાના પ્રકારથી કંઠમાં તરતું રહે છે, તે ગાન સુલલિત ગુણ વાળું કહેવાય છે. સૂત્રકારે આજ ગુણોમાંથી કેટલાક ગુણોને 'રત્નતિથાણ કરણસુદ્ધં' વિગેરે પ્રકારના પાઠ દ્વારા પ્રગટ કરેલ છે. ઉર, કંઠ અને શિર એ ત્રણ સ્થાન છે. જે ગાન ઉર શુદ્ધ, કંઠશુદ્ધ અને શિર:શુદ્ધ હોય છે તે ગીત ત્રિસ્થાન કરણ શુદ્ધ કહેવાય છે. છાતીથી ઉપડેલ સ્વર પોતાની ભૂમિકા પ્રમાણે જ્યારે વિશાળ બની જાય ત્યારે તે ઉરોવિશુદ્ધ થાય છે. એજ સ્વર વગાડવામાં આવે ત્યારે તેમાંથી જે સ્વર નીકળે છે, એ સ્વરનું નામ લય છે. આ લય પ્રમાણે જે ગીત ગાવામાં આવે છે, તે લય સુસંપ્રયુક્ત ગીત છે. જે ગીત પહેલાં વંશ તંત્રી વિગેરેથી ગ્રહણ થઈને તે અનુસાર ગાવામાં આવે તે ગેય સુસંપ્રયુક્ત ગીત છે. જે ગીતમાં તાલ વંશ તંત્રી વિગેરેનો સ્વર ગીતની સાથે સાથે ચાલતો હોય એ ગીત સુલલિત કહેવાય છે. જે ગીત મૃદુસ્વરથી ગાવામાં આવે એ ગીતનું નામ મૃદુ કહેવાય છે. ધોલના સ્વર વિશેષોથી સંચાર કરતા થકા જ્યારે ખરોખર રાગમાં આવે ત્યારે તે ગીતનું નામ પદ સંચારરિલિત કહેવાય છે. રચનાની અપેક્ષાથી જે ગીતની અંતમાં નનતિ થાય છે તેનું નામ સુનતિ છે. આ પહેલાના કથનમાં સામાન્ય રીતે કહેવામાં આવેલ પદોના અર્થનું સ્પષ્ટીકરણ છે. ॥ ૫૩ ॥

નૈનાચાર્ય નૈનધર્મદિવાકર પૂજ્યશ્રીધાસીલાલજી મહારાજકૃત 'જીવાભિગમસૂત્ર'ની પ્રમેયઘોતિકા નામની વ્યાખ્યામાં ત્રીજી પ્રતિપત્તિમાં વનષંડાદિ વર્ણન સુધીનો ભાગ સમાપ્ત ॥